

శ్రీమహాద్ధకవి తాపతామసాచార్యులు

వెదనామార్యప్రణేతా

సావిరీచిక్ష మనుచరిత్రము.

కొమాండురు అచ్యుతాచార్యులు

టీకాతాత్పర్యసహితము.

ప్రొల్లకూర్పు.

తంజనగరము తేవప్పెరుమ్బాల్ల మన్మథాచార్యులు

మద్రాస్

ఆనందముద్రాక్షరశాలయందు

వేమూరు వేండియ్యమ్మయ్య చెట్టి అచ్చెరుమ్మ

ప్రకటింపబడినది.

1909.

[COPY-RIGHT REGISTERED.]

హైదరాబాద్ గౌరవస్థానమునందు

జిల్లా పరిషత్తునందు ప్రకటింపబడినది.

ఉ. కేవల కల్పనాకథలు కృత్రిమరత్నము లాద్యసత్కథ
వావిరి బుట్టురత్నము లకవారితనత్కవికల్పనావిశే
షావహూర్వృత్తములు క నానల దీనినజాతిరత్నముల
గావున నిట్టిమిత్రకథగా నొనరింపుము నేర్పువెంపునన్.

సంస్కృతమునందు వాల్మీకాశిదాసాదిమహాకవులు కవిత నెలకొలిపి దానికి వలయు సాభా
గ్యసంపద లన్నియుఁ గూర్చిరి. పదప నాలంకారికులు చమత్కారబీజములన్నియుఁ గ్రోడీకరించి శాస్త్ర
యాపంబునఁ బ్రపంచింది యాంధ్రాదిభాషలకు సంవిత్తనంబుగా నొసంగిరి. మన తెనుఁగునకు
సంస్కృతమును దాని వికృతులును, విశేషించి ద్రవిడకన్నడభాషలును, బదపరికరముఁ గూర్చినవి, గీర్వాణ
మలంకారమార్గములును ద్రవిడాదుల మఱికొన్ని లక్షణంబులును నొసంగినవి. ఇంతకును గవిత్వము గలు
గమిచే మన తెనుఁగువాఁ 'గానటవీసఁజే చదివి గాథలు త్రవ్వు' చుండిరి. కవిత్వ మవతరించుటకు
వలయుసాధనములు నమకూరుచుండె. అయిన నొకయోజనండు గావలయు. అట్టియొడ నాంధ్రభా
షాభాగ్యవిశేషంబున 'సుఖయభాషాకావ్యరచనాభిశోభితం'డగు నన్నయభట్టాచార్యుఁడేర్పడి యట్టిసా
ధనసంపత్తిం గొని 'మత్స్యమరాధిపాచార్యుండు' గావున యాంధ్రకవిత నిర్మింపం బూని యొకపాలు
తెనుఁగును రెండువంతులు సంస్కృతపదంబులును గోమలముగాను మనోహరముగాను గూర్చి యక్కవిత
నవతరింపజేసె. ఇతని గుంభనము లతిసుకుమారములు.

చ. కారదర్శాశ్రు బుజ్జ్వలంబున తరతారకహరపంక్తులం
జానతరంబు లయ్యె వికసనన్న పక్షరవగంధబంధులొ
దారసమీరసౌరభముఁ దాల్చి సుధాంశువికీర్ణమాణక
ర్పూరపరాగపాండురుచిఃపూరములం బరిపూరితంబుల్.

గానటవీసటగా నుండిన తెనుఁగు ననుశాసించి యం దింత కోమలముగాఁ గవిత్వమును బుట్టించునంత
మాత్రకే యిచ్చుహాకవికాలంబు చెల్లె. ఇంతమాత్రమును సామాన్యముగాదు ఇంతకును మన తెనుఁగు
కవితకు వలయు నన్ని చిన్నైలుపన్నెలు గుదిరినవిగావు. సంస్కృతపదముల యర్థంపుఁదీయనయే, సం
స్కృతసమాసములమిమియే వానితోఁ గూర్పబడిన తెనుఁగుపలుకులకుఁ జోడినవి. కాని ప్రత్యేకముగాఁ
దెనుంగుపలుకుల ముద్దులునుద్దులు తెలియరావయ్యె అంతఁ గవిబ్రహ్మ నాఁ దగులిక్కన పోడనూపి
యచ్చతెనుఁగుపదములే మిక్కిలికూర్చి యుజ్జ్వలంబైన ద్రవిభావలనననుచేతను నశవృత్తమైన కవి
తాప్రాణిమచేతను నపూర్వములు నతిమనోహరములు నగు పెక్కురచనాచైచిత్ర్యములు పచరించి
యాంధ్రభాషాలలన కగణ్యలూపణంబు నొడగూర్చి దానిని 'రామణీయకంబు రమియించు
నిక్క' గావించె. ఈమహాకవిచేత నీనము తనసాగువగ లన్నియు వెల్లె యచ్చత మగుచమత్కార
సాధనమయ్యె. వేయేల! ఇతనికిఁ భిచ్ఛుటికపులములంకారములందలిరతనముల కితనిరచనలు గనలు. కృ
తిపతిని దద్యంకావతారమును వర్ణించుట, ఉద్యోతములు, మున్నగునవి యాకవిసార్వభౌమునికడనుండి

వచ్చిననంత ప్రదాయములు, ఇట్లాంధ్రాభాషామణిని భూరిశోభామతోపారత్వమున భువనమహిమింగావించె, నీదప నెట్టినాద్యుండొ వచ్చి యున్నయభాషాపదముల నమలుగూఁ జూనినీ మణికొన్నిసోంపులుగూర్చి, నాచనసోముడు భాస్కరుండు పోతన మున్నగువారును సంస్కృతపదముల నే విశేషముగాఁ జూనుపురు ముద్దులు గలుకుమణికొన్నిరచనలు గూర్చి భాషాసమిష్టికి మాధుర్యపుష్టి మిక్కిలియుం గలిగించిరి. అయినను వీరందఱును తేవల మచ్చ తెనుఁగునకు నంతగా మెచ్చులుగలుకుసోంపులు నించినవారు గారు. వీరఁడ శ్రీనాథుండు వచ్చి యాంధ్రకవితను సంస్కృతపదభూయిష్టంబును దీర్ఘసాంస్కృతికసమాసబంధ రంబును గావించె. ఈకవికి వెనుకఁ బింగళిసూరనాద్యనిపణకును గలకవు లందఱికి నీ సంస్కృత రచనాభావశ్య మంటు తెవులుబలె వ్యాసించినది. శ్రీనాథునికవనము మిక్కిలి రసవంతంబును త్రో థంబు నగుటచే దాని ననుకరించినకవులకవనంబున కాతని సంస్కృతపదభూయిష్టత్వంబును బట్టువడి యొఁగాఁజోలు! అట్టి కవులలో మన పెద్దనాద్యుండు ముఖ్యుండు ఇతఁ డిశానలపయాశ్వాసను తప్పఁ దక్కినగ్రంథము నంతయు శ్రీనాథునివలె సంస్కృతపదప్రచురంబుగా రచించియున్నాఁడు ఇక్కవికాలంబుననే యన్యదేశీయులతోడిసాంగత్యమువలనఁ గలుగుచు వచ్చిననాటుపాటులన్నియ ముదిరి, క్రొత్త యగురుచి వుదిరియుండుటచే దాని కనుగుణముగాఁ గవిత్వమును బ్రాచీనపుష్కరి గొంతయొడ తెగి యపూర్వకల్పనావిశేషములకుం జొచ్చినదయ్యె. ఇదియె ప్రబంధకవనావతారమునకి మూలము. దీనినిగుఱించి కొన్ని విశేషములు వ్రాయుట యావశ్యకము.

కవనము తాను బుట్టినకాలమందలి రుచివిశేషమును మతస్వరూపమును బ్రతిఫలించు నద్యమువ టిది. అది యప్పటిసాగరికత్వప్రబంధమునకు విషయసూచి యగుఁడగు. అందుఁ బ్రాచీన నంతప్రక యము లారుచిమతేదిమూలములనుండి పుట్టి దానిం దెనఁచుకొని యున్నబలతీగలు. మతము గులక ముగా మాఱదుగాని రుచిమాత్ర మయ్యెకాలములఁ బూర్ణముగా మాఱుటగాని సంగరము నొందుటగా కలదు. అందులకు నన్యదేశీయసాంగత్యము, నన్యరాజప్రభుత్వము, నూతనమతసంపర్కము మొదలగునవి కారణములుగాఁ జరిత్రలందు గానంబడుచున్నవి. నన్నయభట్టునకు ముందు బహుకాలమునుండిఁ బ్ర విడుల కాద్యులతో నైక్యముకలిమిచే వారివేషభావలయందుఁ బ్రీతియు గౌరవమును వారివైదికానుష్ఠి నప్పుర్తులును గుదిరియుండె. కాన వారి వ్యవహారములందెల్ల రుచియును ముదిరి యుండె. నన్నయకా మున మహాద్భుదీయసేనాసముద్రము హిమాలయపుంగట్టలవయఁ బొంగి యుత్తరహిందూచేశమునందు బోలయుచుండెను గాని వింధ్యపర్వతము దాఁటి ద్రవిడదేశమునకు రాలేదు. ఇట్లన్యదేశీయసాం త్యము లేమిచ్చేఁ బ్రాచీనాచారములగు పురాణశ్రవణపరవాదులందు మనవారిఁగలరచితి సంగరముగా మాఱుపాటుగాని కలిగినదికాదు. మఱియు నప్పటికి గీర్వాణకవనమును సౌభాగ్యగరిమము నొందియుండె ప్రౌఢకవనములు గలరామాయకాదిగ్రంథములును, రచనావైచిత్రం జూపురసమంతాదికావ్యములును, గా నానైపుణ్యము నెఱపు శాకుంతలాదినాటకములును నాంధ్రులు మొదలగువారికిఁ బండినపెరటికఁ కములైయుండినవి. అన్ని దెఱఁగులకవిత్వ ముండియు నన్నయభట్టు కల్పనానిబంధన మొకటియ గావంపఁడయ్యె. ఆంధ్రకవిత నప్పడే క్రొత్తగాను నుత్పణముగాను నవతరింపం జేయుటచేతను, గృతి తియగు రాజరాజనరేంద్రుండు మదియమనంబు భారతకథాశ్రవణ ప్రవణంబ కావునక, మహాభారత ధర్మరూపితార్థ మేర్పడఁ దెనుఁగునరచింపుమని చెప్పుటచేతను, బవిత్రమైన భారతమునందుఁ దననూత ప్రయత్నముఁ జూపుటవలన నది నర్వసమాదరపాత్ర మగు నను తలంపుచేతను, భారతరచనకుఁ గడ యట్లుచేసి తనకవితను నూత్నకల్పనలకుఁ జూనుప సమర్థుండయ్యె సాహసింపఁడయ్యె గాఁబోల కాఁబట్టి యతఁడు నవీనకల్పనలకుఁ జూరకుండుట యుచితమ. అది యప్పటి తెనుఁగువారికి రాజాన

పురోశ్రవణాదులందుఁ గలరుచి కనుగుణముగా నుండియుండును. అయినను బిష్టుట వచ్చిన శ్రిక్-
 నాదులును 'కావ్యేషునాటకం రశ్యమే' అను నభియుక్తికిని కల్పనాంశమితియు లగు కావంత
 లాదుల యుక్తిర్నము గర్ణతాదితమయ్యు, నట్టిరచనలకుఁ త్రాఘలయ్యు, గతానుగతికముగా నన్న
 యభట్ట మార్గమునఁ బూర్వగ్రంథము దేనినో భాషాంతరము నేయుటతోఁ దృప్తిపొందుచువచ్చిరి గాని
 ప్రబంధములను రచింపలేరి మనవానికిఁ బూర్వములైనవానియందు గౌరవప్రతిపత్తియుఁ, గ్రాత్రవాని
 యందు ననాదరదౌర్ధ్ర్యమును నహజములు. ఎఱ్ఱన హరివంశమును, సోమన యుత్తరహరివంశమును, భా
 స్కరుఁడు రామాయణమును, శ్రీనాథుఁడు వైషధకాశీఖండాదులను నాంధ్రీకరించిరి కల్పనాగ్రంథ
 ములపన చెలిసియే యున్నది. అయినను దెనుఁగునం దాదికపులెవ్వరును వానిని రచింపమియే యనుకా
 రైకపరాయణులగు పిమ్మటివారును వానిని రచింపకుండుటకుఁ గారణముగాని మఱి వానివలనియనాద
 రముగాదు బహుకాలముగాఁ బురాణాదులఁ దెలింగించుచు వచ్చునీయాచారము యాధమై దన్ను మార్పఁ
 జాలినట్టి రుచిభేదము పుట్టకుండుటచే దానును మఱినదిగాదయ్యె. పిష్టుటఁ గృష్ణదేవరాయల కాలమునకు
 మహమ్మదీయులు మొదలగు నన్యదేశీయులును మహమ్మదీయప్రభుత్వములును నిందుఁ బ్రబలి రేదమగుణ
 ముగాఁ దెక్కు నూతనవిషయములు గలుగుటచే నవీనకల్పనలయందు రుచిపుట్టి యాయాచారమును గొం
 తఁ గదల్చినది అయిన నీ యాచారము బహుకాలముగా వచ్చుచుండుటచేతను, దెనుఁగునం దాది
 కపు లేమిను గల్పనాగ్రంథములకుఁ బూనకుండుటచేతను, శుద్ధకల్పనములు దోషప్రాయములుగాఁ
 దోఁచుటవలన నేమాంశుట్టివానిని విడిచి సామరస్యముతోఁ బూర్వాచారమునుబట్టి యాద్యసత్కీర్ణలను
 గొని, నూత్నురుచిప్రాబల్యమును బట్టి స్వకపోలకల్పితములను గొంతఁ జేర్చి, ప్రబంధరూపముగాఁ
 గవనము నేయుట యుపపన్నమయ్యె. శేషలకాల్పనకములగు మాతమీమాధవియాదిరూపకములక్షీరి ఘంటా
 పథముగా నుండియుఁ దెనుఁగులోనిశుద్ధకల్పనములకు 'శేషలకాల్పనాకథలు కృత్రిమరర్పిము' అని
 యిట్టి యపకర్షణముకలుగుట యీపూర్వాచారమహిమయేకాని జేఱుకాదు. ఇట్లు రుచి ప్రబంధకవనము
 నకుఁ బురికొలుపఁగా మొట్టమొదటఁ గలిగిన ప్రబంధము

మ ను చ రి త్రి ము.

ఈ ప్రబంధమునకు మనుచరిత్రము, స్వారోచిషమనుచరిత్రము, స్వారోచిషమనుసంభవ మని
 మాఁడుకేళ్లు గవియే వాఁడి యున్నాఁడు.

'మనుచరిత్రం బండుకొనువేళఁ బురమేఁగఁ, బల్లకి తనచేతఁ బట్టియెత్తె

కింకరిక నీస్వారోచిష, చారిత్రము వినిన వ్రాయ'

ఆ-౬. పద్య-౧౧౯.

'నాయునర్పం బూనినస్వారోచిషమనుసంభవం బనుమహాప్రబంధమునకు'

ఆ-౧. పద్య-౧౨౦.

ఇం దయదాశ్వానములందును నాఱునియాశ్వానమునందు బహుభాగమువలకును స్వారోచిషుని
 సంభవమునకుఁ గారణభూతమైన చరిత్రమే యున్నది గాని స్వారోచిషునిచరిత్రములేదు. అతనివరి
 త్రమంతయు నాఱునియాశ్వానముకడపట నిరుపదియొకపద్యములలో నిమిడియున్నది. ఇది యొక
 చరిత్ర కానేరదు కాన 'మనుచరిత్ర' మనుటకన్న మనుసంభవకారిణ మైనచరిత్ర యగుటచే
 'స్వారోచిషమనుసంభవ' మనుటయే యుచితము. ఇదియే పెద్దన యాశ్వాసాంతిగద్యముల్లను జెప్పి
 యున్నాఁడు. కావున నిదియే 'మొదటి నాళ్లు' మగును. తక్కినవి వ్యవహారపత్యమున నెచ్చియుండును.
 దీనికిఁ గృతిపతి

కృష్ణ దేవరాయలు.

ఈమహారాజు విజయనగరరాజులలో నెల్ల వగ్రగణ్యుడు. ఇతనిరాజధాని యగువిజయనగరము బళ్లారి మండలమున దా నెగొందికి సమీపమున నున్నది దక్షిణహిందూస్థానమును జాలించినరాజులలో నింతటి సార్వభౌముడును శూరార్థేంద్రుడును లేడని చెప్పవచ్చు. ఇతనితండ్రి నరసరాయలు. ఈనరసరాజు నకు నాగాంబిక యనుభోగ కాంతయందుఁ గృష్ణరాయలు పుట్టెనని కొందఱు వ్రాసియున్నారు గాని యది నిజముగాదు. కృష్ణరాయనినవతితమ్ముఁ డగునయ్యతరాయనికి నంకితము పేయఁబడిన 'అయ్యతరాయభ్యదయమ్' అను సంస్కృత కావ్యమున

'తిస్సోన్మపన్యే త్యభవన్మభీష్టా, స్తిష్ఠాంబికా తాసువ నాగమాంబా

పట్టాభిషిక్తాః పతిదేవతానా, ముత్తంసభూషామణి రోబమాంబా.'

'తిష్ఠాంబికాయాం ద్విజనంపదేభ్యః, ద్విభ్యాతిమా స్వీరసృసింహరాయః

నాగాంబికాయాం నరసావనిష్ఠోః, కీర్త్యకరోజాయత కృష్ణరాయః '

అని తిష్ఠాంబ, నాగాంబ, ఓబమాంబ యనుమగ్గురు నరసరాజు పట్టపురాజులనియు, నందు నాగాంబిక యందుఁ గృష్ణరాయలు పుట్టెననియుఁ జెప్పఁబడినది. కాఁబట్టి నాగాంబ కులకాంతయేకాని భోగ కాంత గాదు. కృష్ణరాయలు ౧౮౬౫లో జన్మించెనని యొకరును, ౧౮౮౭ లో జన్మించెనని యొకరును వ్రాసి దికాని జన్మ సంవత్సర మిదియుని చెప్పటకుఁ దగిన యాధారములేదు కృష్ణరాయలు ౧౫౯౮వ సం॥ ఫిబ్రవరి నెల ౮వ తేదీని బట్టభిషిక్తుఁడయ్యె. ఇతనికి సాళువ తమ్మురు సమమంత్రిశిఖామణి యుండె. ఈతమ్మురు ను నరసరాయవీరసహారాయలకాలములనుండి మంత్రిత్వము విహించియున్నవాఁడు. ఈతని బుద్ధిబల మునను దనయప్రతిమపరాక్రమమునను రాయలన్నిదిక్కులను దండయాక్రమనలపి యుఖిండురాజ్యవైభవ ము ననుభవించె. మొదట ౧౫౧౨వ సం॥ దక్షిణ దిగ్విజయమునకై వెడలి పూర్వకర్ణాటద్రవిడ మళయాళ దేశములన్నియుఁ దనవశముఁ గావించుకొనియె. ౧౫౧౩ లో పూర్వదిగ్విజయాశ్రమఁబోయి నెల్లూరుమండలములో నుదయగిరిని బదు నెనిమిది నెలలవఱకు ముట్టడించి పట్టుకొనియె. పిదప గుంటూరుమండలములో ని కొండవీటిపైతై. ఇది దక్షిణహిందూదేశములోని గొప్పపర్వతదుర్గములలో నొకటి. ఇది యుక్కుల దేశపురాజైన ప్రతాపరుద్రగజపతికుమారుడు వీరభద్రగజపతిపాలనలో నుండె. వీనికిఁబోదుగా శ్రీనాథరాజు, జన్యామలకనవాపాత్రుఁడు మొదలగు సరదారులుండెరి రాయలు తన్నె దిరింప వచ్చినప్రతాపరుద్రగజపతి నెదుర్కొని జయించి పిదప కొండవీటిని గైవసముచేసికొనియె. పిదప బెల్లముకొండ మొదలైన దుర్గముల సాధించి కొండపల్లిని గెలిచి ప్రతాపరుద్రగజపతిని దోలుముచు నుత్తరమునకుఁ బోయి కృష్ణాగోదావరీనదీమధ్యములకు మధ్య నుండువేఁగి దేశముపై దండెత్తి జిహ్వలోయ కొనసీపు కొరాయు మొదలగుమన్యసీమలను రాజమహేంద్రవరమును జయించి విశాఖపట్టణమండలములోని పొట్టు నూరికడ జయస్తంభముపాటి మాడుగులు మొదలగు మన్యసంస్థానములను పట్టాదిని విశేషముచుకొని సింహాద్రిచేరి స్వామిని సేవించి జయస్తంభములువేయించి కటకమునకుఁబోయి దానిఁ గాల్చి మరలి ౧౫౧౫లో విజయనగరముచేరెను. పిదప రాయలకును గజపతికిని సంధి జరుగఁగా రాయలు గజపతి క్షాంతిని బెండ్లాడెను. ఈవిజయములే మనుదరిత్రములో

సీ. తొలుదొల్ల నుదయాద్రిశిలఁ దాఁకి తీండ్రుండు, నసోగోహమునావెచ్చుపై జనించె

మఱికొండవీడెక్కి + మార్కొని నలియెన, యలకనవాపాత్రు + నంటిరాఁ జె

నటనాగి జెప్పియ్యబడి వేది దహించె, గోన విట్టేల్లె గొట్టానఁ దగిలె
 గనకగిరిమూర్తిఁ * గరఁచె గోళమిఁ గ్రాఁచె, నవుల నాపాటూర * రిపుబుకొనెయె
 మాడెములు వ్రేల్చె నొడ్డాది * మని యెవరెచ్చె, గటకపురిఁ గాల్చె గజరాజు * గిలఁగిపఱస
 దోఁకచిచ్చన వార యుద్ధరథఁ గృష్ణ, రాయచాళుప్రతాప జాగ్రత్తహాగ్ని. ఆ-౧ పద్య-32
 ఉత్సాహ. * * దుర్భరానకాద్యత్రీ

ఘోరమన కొండపల్లి * కొండపిటిమండలా.

మ. ధరకెంధూతులు కృష్ణరాయలచమూఁధాటిగతిఁ వింధ్యగ

హ్వరముల్ దూఱఁగఁ జూచి తా రచటఁ గాఁపై యుండుటం జాల న

చ్చెన్ను వై యొట్టనివితచీకటులు వచ్చెన్ జూడరే యంచు వే

సారిదిం జూతురు వీరరుద్రగజరా * ట్టుద్ధాంతముగ్ధాంగనల్.

ఆ-౧. పద్య-33

క. నిమిషార్థగృహీత కలింగరాజుతనయాగ్రణికిన్.

చ. అభిరతిఁ గృష్ణరాయడను జయాంకములక్ లిఖియించి తాళన

న్నిభముఁ జొట్టునూరికడ * నిల్పినకంబము సింహభూధర

ప్రభుతిరునాళ్లకుం దిగుసురప్రకరంబు కలింగమేదిని

విభునపక్షి క్తిజలము * వేమఱుఁ బెట్టి పరించు నిచ్చలున్.

కా. * మాద్యత్కలింగాంగనా

బందీగ్రాహ విగాహితో త్తరకకుఁబ్ధాటిసమాటికనా.

రా. * కి * కటకాధ్యక్షానుగతోజి భృ

త్కాయగ్రాహభిదావిధాభిదురదోః * భిద్రాగ్ర.

అని తెలియనగును.

కడను యెదుననవత్సరములు విద్యత్సృంగములందును భావియుద్ధపరికరంకలనమందూ బుచ్చి
 ౧౫౨౦ సం॥రాయలు రామాయదండయాత్ర వెడలెను. రామాయ మున్ను విజయనగరి రాజులది దీనికై
 మున్నీరాజులకును దురుష్కలకును బెక్కుయుద్ధములుజరిగియుండవట నది తుంహస్కలవాలయ్యెను.
 అది ప్రకృతకాలమున బీజపూర్ ఆదిల్ షాహపశమున నుండెను. రాయలు పదిలక్షల సైన్యముతో వెడలి
 ఘోరముగాఁ బోరి యాదిల్ షాహను బాఱఁదోలి రామరిదుర్గమును బట్టుకొనియె. ఈదాడిలోనే రా
 యలు కలబరిగిదుర్గమును ధ్వంసముచేసి బాఱఁబఱుచుకొనియెను. అందు ఆదిల్ షాహ చెఱపెట్టిన బహదూ
 నీ రాజపుత్రుల ముగ్గురిని తెఱ విడిపించి యందుఁ బెద్దవానికి రాజ్యముగట్టెను. ఇదియె
 ప్రశంసనానుసంఘావజయానక * భాంకృతిభీమపటేలుతత్

కలుబరికటకక్షితిరక్ష * కన్నడరాజ్యరమారమణా.

కా. యవనతో జీధవస్తాపనా.

అని మరుదరిత్రమునఁ గానంబడియెడి ఈదండయాత్రలక్షణముండఁ గృష్ణరాయల సైన్యమునఁ
 బెక్కునూటల యేనుంగులును బహుసహస్రసంఖ్యల గుఱ్ఱములును భయంకరముగా నెఱిగియుండె నని
 పోర్చుగీసుచరిత్రకారులు వ్రాసియున్నారు దాని కనుగుణముగా

‘పుంఖానుపుంఖి సైంధవ, రింఖానుసూతజాతి * రేఖాగ్రతమో

రింఖుదిపున్యవ’

ఘంకారసేన

పాశురూపేంద్రులధాటికాగజఘటాశబ్దమృణాళిశబ్దరా

మాలిని. సరభసజయధాటి + చండవేదండకోటి

కరపమధుహిమానీ + కంఠితాశాపధూటీ.

అని పెద్దనవర్ణించినాడు ఇతఁడు విద్యాంకుఁడును విద్యార్థోక్తిలోలుఁడును గవియు నగు. కావున
క కవితాస్త్రీలోలునట. క. విద్యాభేలనభోజ గుధీలేఖద్రుమ. మ. భోజితమాపతి విదా
పరిపాక. క. కల్పకద్రుమాధికదాన, శ్రీమతుకాగతలోకా, లోకాంతరనకలనుకవి+లోకస్తుత్యా.

రాయలు మిక్కిలిపాట్రియును బొడుగునుగాక కొలది యగుసెత్తుగలవాఁడై మంచిముఖపరి
గ్గును గుందరాకృతియుఁ గలిగియుండె నని చరిత్రకారులు వర్ణించియున్నారు పెద్దనయు

‘శ్రీనందనసాందర్య’ ‘కాంతాలతాంతశర’ ‘పంకజదృగంగీకార ధీరాకృతీ’

అని వర్ణించినాడు. రాయలు గరిడీసాదన చక్కఁగాఁ జేసినవాఁడు. ప్రతిదినమును వ్యాయామః
సేయుచుండును కావుననే ‘వ్యాయామస్థిరసంధిబంధ’ యని యున్నది. ఇతఁడు వైష్ణవుఁడు. మఱియ
విష్ణుభక్తాగ్రసరుఁడు. అందును దివసతి వేంకటేశ్వరస్వామియొడ విశేషభక్తిగలవాఁడే. కాఁబ

భావభరిత శ్రీకాంత’ ‘కరుణాకర వేంకటవిధు, చరణస్వరణ ప్రసంగసంగతమతి’ ‘శ్రీవేంకటే
పదపద్మావేశితనదయశ్శృవయ’ అని పెద్దనయుఁ జెప్పినాడు

ఇట్లుండజ్ఞముల నొంది యపారిరాజ్యవైభవమును బాలించి కవుల నాదరించియుఁ దా
గవియయ్య నాంధ్రభాషామణి నత్కంతభూషితం జేసి యావిద్యచ్చక్రవర్తి ౧౫౩౦ నవంబరములో
గిరిశేషుఁడయ్యె. మనుచరిత్రకృతికర్త

అల్లసాని - పెద్దన్న.

ఇతఁడు నందవరీకుఁడు; చొక్కనామాత్యునిపుత్రుఁడు. కృష్ణదేవరాయల యాస్థానకవిశ్వరూప
సెల్ల సగ్రగఁబ్బుఁడు. తెనుఁగునందుఁ బ్రబంధరచనమునకు మార్గదర్శకుఁడు. ఇతఁడు మొట్టమొదట స్త్రీ
దైయుండినను విదప వైష్ణవమును బుచ్చుకొని శరకోపయతికి శిష్యుఁడయ్యె. రాయలు తనకిచ్చిన కో
ట్రామామును వైష్ణవుల కగ్రహాముసేసి దానికి శరకోపపురముని పేరుపెట్టె. ఇతఁడు మనుచరిత్రము
కాక హరికథాసారమును శ్రంభమునుగూడ రచించెనని లక్షణగ్రంథములవలనఁ దెలియవచ్చుచున్న
కాని యది యిప్పుడు నామావశిష్టము. మార్కండేయపురాణమందలి స్వీతోచిమమనంభవకోథ
గాని స్వకపోలకల్పనలను గూర్చి తొలుదొలుత మనుచరిత్రమును ప్రబంధరూపమున రచించుటచే న
ద్రకవిలాసితామహుఁ డనువీరుడ మిలేసికఁ గలిగినది. రాయ లొకనాఁడు కవిగండపెండేరమును బ
డిపల్లెరమున నుంచుకొని సంస్కృతాంధ్యములందు సమానముగాఁ గవనము సేయువాఁడు దీని ధర్మ
నర్హం డనఁగాఁ జెద్దనార్జ్యుఁడు మీఁది యుత్పలికమాలికను జదివెనట.

ఉ. పూత మెఱుంగులుం బనరు + పూపబెడంగులుఁ జూపునట్టిపా

కైక్షలు జగ్గునిగ్గు సెన + గావలెఁ గమ్మునఁ గమ్మనకవలె

రాతిరియుం బవల్ మఱపు + రానిపచోయల్ చెలిధూరణంపు

ద్దాతరీతీపులంబలెను + దారసిల్లవలె లోఁ దలంచిన

బాతగల్ టైకోనావలెను • బైదలిగుత్తుకలోనపల్లటి
 కూతల బనస్వలెక సాగను • తొక్కులు రావలె నాలకింబినక
 డాతోడ నున్న మిన్నులమి • టారపుముద్దులగుమ్మకమ్మ నా
 వాతెఱిందపండువలె • వాచవిగావలె బంట నూదినిన్
 గాతలఁ దమ్మిచూలిదొర • కైవసపుంజవరానిసిద్ధిపు
 న్నేతెలియబురంపుజగి • నిబ్బరపుబ్బగు గప్పిగుబ్బిసాం
 బూతల నున్న కాయనరిపోడిమి కెన్నెర మెట్టబందిసం
 గాతపు నన్నతంటిబయ్య • కారపుంగన్నడ గొళపంతుకా
 సాతతలానతానలపంగం దివ్వుటాడెడు గోటుమీటుబల్
 మోతెఱునుంబలెక హరువు • మొల్లముగావలె నచ్చతెన్న తీ
 రీతిగ సంస్కృతంబు పచఁరించినపట్టున భారతీవహ
 టీతపనీయగర్భనిక • టీభవదాననపర్వసాహితీ
 భౌతిక నాటకప్రకర • భారతభారతనమ్మతప్రభా
 శీతనగాత జాగిరిత • శేఖరశీతమయూఖరేఖికా
 పాతసుధాప్రపూరబహుభంగ ఘమంఘమఘమఘమఘరచ్చటి
 జాతకతాళయుగ్మలయఃసంగతిచంచువిపంచితామృదం
 గాతతతేహిత తహితహాధితదంధణు ధాణుధింధిమి
 వ్రాతనయాఘ్రహులపద • వారకుహూద్వహ హరికింకిణీ
 నూతనఘల్లు లాచరణ • మాపురఘాళరఘశీమరందనం
 ఘాతవియద్ధనీచకచ • కద్వికచోత్పలసారసంగ్రహ
 యాతకుమారగంధపహ • హరిసుగంధవిలాసయుక్తమై
 చేతము చల్లఁజేయవలె • జిల్లనఁ జల్లవలెక మనోహర
 ద్యోతకగోస్తనీఫలమంధుద్రవగోఘృతపాయసప్రసా
 రాతిరస్నప్రసారయచి • రప్రతిమంబుగ సారెసారెకున్.

దీనికి రాజుమెచ్చి కవిపాదమునఁ దానే గండపెండేరమును దొడిగనట. ఇది పెద్దన్న రచి
 చేసినబడునీచాటుపద్యమువలనఁ దెలియుచున్నది.

నీ, ఎడ్డురైసచోఁ దనఁతుదకరీంద్రము నిల్పి, శీలూత యొనఁగి యొక్కించుకొనియె
 మనుచర్మిత్రం బందుఁకొనువేళఁ బురమేఁగఁ, బల్లకి తనకేటఁ • బట్టియైతై
 బిరు దైసకవిగండఁపెండేరమున కీవె, తగు దని నాదుపాఁదమునఁ దొడిగె
 గోకట్రామాద్యఁసేకాగ్రహారము, అడిగిననీమలఁయందు నిచ్చె
 నాంధ్రగీతవితాపితామహాయల్లసాని, పెద్దనకపేంద్ర యని నన్నఁ • బిలుచునట్టి
 కృష్ణరాయలతో దివి • కేఁగలేక, ఐసుధ బ్రతికీతి జీవచ్ఛవంబు నగుచు

ఈపద్యమువలనఁ గృష్ణరాఘవకుఁ గష్టియందుఁ గలగౌరవాదరములు తెలియుటయేకాక రాజ
 లయనంతర మితఁడు బ్రతికియున్నట్లును గానవచ్చుచున్నది.

శ విత్తము.

[illegible]

పి. ఇందుకొంటి ప్రాపు + అయ్య దుగడం పార్వతి, తీర్థక్షేత్రం దుగ్గ + నేల + ప్రి
య వాన్తి తీర్థంబయి + ప్రియ వీరప్రియుండ్ల వాన్తి దుగ్గలి + అయ్యంబు
యి తీర్థ్య శివశివీ + శుభ వర్ణియను భూ, పరిపూర్ణోన్మేషం + బాలయ్యంబు
యి తీర్థ్య శివశివీ + శ్రీమద కింకరి, పరి ప్రియ మార్పు + పులకం బవవ
సమమహానాథంబయి + శూడన్మేడు, శరణ నీరిమి వాళించి + కిమివనశ్శి
వీర్వీ కుడి వేద గిరివల్లపురుగుల దుగ్గ, కిం వేదోక్తాం యితి పోతయలు దుగ్గి.

[illegible]

గీలస్వర్ణశ్రీ సామాన్యకారిమునఁ దోచుపనిధులు కవితాత్పరమునఁ గలిగించు
సామెలు వింటెను మధ్యంతరమునీ ములుగు విడంబించుచుండును. మానవఁ దేవఁగొప్పతఁపెడియు,

అపరాధి మోవి నంటినజంటికాయలు, జండుదునికరములు సోకినకలునయలు, మూర్ఖునికిరణములు తాకిన విరిదమ్మియు, గవిత్వంపురూపచేసినంత లైవకాముకీకాముపై యపారవ్యసం గాంచి శృంగారరస ముప్పొంగు జేయుచుండును

సీ. కటికిచీకటితిండి + కరములగిలిగింత, నెవ్వఁడు దొంగకన్నెనవ్వల జేయు

వేవెలుంగులదొరజోడు + కివెలుంగు.

చునుచిత్తము.

సీ. నేటికాటుకరేకగిటు మీఁజంగఁ దీర్చి, మిసిమిగాఁ బుప్పడిపనుపుఁ బూసి

పచ్చిని, కాంతపతికన్న మున్న మేల్కాంచెయ్యుండె.

తారాశాంకము.

ఇవి యెల్ల యథార్థమా? కాదు కవితాదేవత పన్నినయింద్రజాలము.

కవిత్వము తనశిల్పకళలయందు లన్నియుఁ బచరింపక కేవల మొకస్వభావమును మిక్కిలి కేటగాను నూటిగాను నిరూపించు నెఱుసీటుమాత్రముచేతను మెత్తందపుముద్దుచేతను, దద్దయు పాదారణ్యములైన వానిని సయితము చెలువములు గావించి చవు లాలికించుచుండును. ఆకేటయంతే తీయంగనము మిటూ రించుచుండును. ఆమె త్తందనమే యొకయందము.

స. కడుఁ బసిబిడ్డ మీఁదొకటిగా వవునా నెఱుంగండు ముంద రె

యొడ్డ నొకపా మెఱుంగఁ డెడఁయెంతయుఁ గోమల మెవ్వడైన నేఁ

గుడువఁగఁ బిల్లుఁగాని తనఁకుం గలయాచటిప్రా దైఱుంగఁడే

శోడు కిలు వోకకుక మనముఁగందెడు నిక గని యూఱడిల్లెకున్.

నే. ఎప్పు డెయ్యెడ నేమిటఁనెట్లు లరయ, వలసె నమైదు నారయు + మలసి డప్పి

నొచ్చి యయినను నేమట + కిచ్చ దలచి, తడమి నాచేత దీవనఁపడయు మచ్చ.

భారతి. విరాట. ౨. ఆత్మా.

సీ. పాలుపారఁగా పోరఁగిలి పాన్ను నాల్గము, లలకును వచ్చును + మైలగి మెలగి

లలిఁ గపోలంబులు + గిలిగిలింకలు వుచ్చి, నవ్వొంపఁ గలకలఁపవ్వి నవ్వి

ముద్దులు కొలుకాడ + మ్రోఁకాలఁ గేలను, దడవుచు నెందును + దాటి తాటి

నిలుచుండఁబెట్టి యుం + గుళియూఁత నూపఁగాఁ, బ్రీతిఁ దప్పడుగులు + పెట్టి పెట్టి

యన్నఁ గంటిక దండ్రిని గంటి + నయ్యఁ గంటి, నిందు రావయ్య విందులు + విందు లనుచు

నగిఁ దనుఁబిలువఁగ నడఁయాడి యాడి, యుల్లసిల్లెఁ గృష్ణఁడు శైశవోత్సవముల.

వారిసంశయము. పూర్వభాగము. ౫. ఆత్మా.

ఇందలివన కవిత్వంపుమిమియే కాని మఱీమియుఁ గాదు అది ప్రతిపాద్యమవునుఁ బెట్టిన చికిషినుమెఱుంగు, అది దానికే బూసినబంగదమెలాము.

కవిత్వమున కిట్టియపూర్వరంజకత్తి యెట్లుగలిగె? కవుల కనన్యసామాన్య మగుభావవాళ క్తివి శేష మొకటిగలదు. దానిమహిమచే వారీయం దతివిలక్షణ మై యపూర్వచిత్రమైన యొకమానసప్రపం గము విలసిల్లుచుండు. అందలివస్తువు లపూర్వమనోహరములును నత్యాశ్చర్యములు నగు సౌందర్యవీర్యాది గుణంబుల రాజించుచుండు. అందలివృత్తియెల్ల బంగదమయేను. రా లన్నియు రత్నములు. దీప ములు శీమవనాలు. గందపురొంపి కలయంపి. ఆశిపాణిముత్తియపుఁముగ్గులు అపటికరులు 'మండి గాలిడి గందసుండాగ్రాంతి జించి జువ్వరాంభమున్ జల్లులాడు' అందలి పీరులపరాక్రమాద్వితీ

'పురణీచక్రము దిద్దిరందిదగు' 'అర్ణవముల్ ఘూర్ణిలు' 'గిరివర్గంబెల్ల నూటాడు,'.

కవిప్రతిభాకల్పితమైన యిట్టిభావనాత్మక ప్రపంచము లోకోత్తరచింతాత్మకారణమునకే వ్యవస్థియని మనయులంతాకొని లభించుచున్నదేగాని కవిహృదయమువీధిని జొచ్చేనేని యది యందలి ప్రపంచములోని యనన్యదృశ్యభావలననములందు మునిగి యపూర్వమనోజ్ఞముగాఁ బ్రకాశించుచుండును. చెలువలమోవి యందలి తేనెయలును, వారివలుకులందలి పచ్చక పురమును నాప్రపంచము లోని యంగడినవలయు. వారి తళతళలును, నిగనిగలును, జకచకలును గవిహృదయపులకమం దాయ పూర్వక క్తి దిద్ది పూసినవింతవన్నియల మెఱుంగులు! ఇట్టిచెలువలే

ఉ. 'జంగమవల్లులో యన్పుత్రసాగర వీచులూ రత్నమూర్తులూ'

యంగజామోహనాన్యములూ + యంచితహేమశలాకలూ మహీ

రంగనట త్తట్టిలతలూ + రాజకళాసఖులూ' యనం బరంగుదురు

భాస్కరరామాయణము.

ఇట్లు రసోద్దీపనములనందనంతర దోరణి ప్రతిభావికాసమువలన బయింబయి మురుపుగాఁజెరిగి భావనాత్మకమైన తత్వములను వింతలగుచిన్నైలు వన్నెలు నూపుచు నిర్లమించినకవిత్వధార సరళమైన స్వభావమధురమై చిత్రమై మకరందరూపితై జూబుగొనుచుండును. అది తనంతర దోరణివదగుటచే శ్రమంపడి 'చెఱిచి విఱిచి'తెచ్చుకొన్న కల్పములును, జన్మిడినందుగొందులును జూపట్టవు. పయింబయి బొంగి పొరలి వచ్చినదగుటచే నెందును గుంటు గానింపదు. వింతవింతగాఁ జూలయుచుండుటచే నొక్కటే పాడినపాటగా వినువుఁ బుట్టినపుడు. కావున వట్టిపదాడంబరములును వ్యర్థపూరణములును గనబడవు. అర్థము గ్రక్కిఱిసి రసపారవశ్యమునఁ బయింబయి మురుపుగా నురపడించుచుండఁగా నాయర్థంపుఁ జెనుభారమును వహించునంతయవసరిమితిగల యల్పకటములవలె కల్పములు పరిచరించుచుండుంగాని యనవసరము లై నవి యెల్ల వచ్చి మునుకొననేరవు.

ఉ. పెట్టనికోట నీకు పారిభీముఁడు నర్జునుఁడుకొ రణంబునం

దొట్టినమంట లాకొలఁదియోధులై సాత్యకియున్ విరాటుఁడుం

జుట్టపుమేరు పుగరణఁగోళితుఁ డీద్రుపదుండు నిన్ను ని

ట్ట పైన వచ్చునే నురలకైనను నొల్లవుగాక చిన్మితన్.

భారవిరాట.

నీ. తొలునొల్ల నుదయాద్రిశిలఁ దాఁకి తీర్చిండ్రించు, నసిహామున నెచ్చనయి జనించె

మఱికొండవి డెక్కి + మార్గొని నలియెను, యలకనవాసాత్రునంటి రాఁజె

నట సాగి జన్మిలోమఁ బడి వేగి దహించె, గోన బి త్రేర్చెఁ గొట్టానఁ దగిలెఁ

గనకగిరిస్ఫూర్తిఁ + గరఁచె గౌతమిఁ గ్రాంతె, నపుల నాపొట్నూర్చె + ధవులకొనియె

పాడెములు వ్రేల్చె నొడ్డాది + మని యొనర్చె, గటకపురిఁ గాల్చె గజరాజు + గలఁగి పట్టవఁ

దోఁచి చచ్చు నొర యుద్ధరతఁ గృష్ణ, రాయబాహుప్రతాపజాగ్రన్త హాగ్ని. మనుచరిత్రము.

ఇప్పుదర్శించుల నొక్కవ్యర్థపద మేనియుఁ గానింపదు. అర్థంపదయుఁ గ్రక్కిఱిసి మిక్కిలియును సొంపులు సింపుచున్నది. అర్థబాహుళ్యము గలయల్పపదపరికరమే ప్రాశ్నిమకు శరీరము, అర్థవ్యక్తకతి మాత్రమైనపదచ్ఛటాపటము కవి తారవణికి రోగంపుబలుపుపంటిదేకాని సౌందర్యపుష్టి గానేరదు. కొన్ని పదముల యొకసొగసైన పొందకచేతనే యర్థములు కుప్పలుగొనఁజేయుటయు, రెండొకపదముల సొబ్బగైన యొకకులుకుచేతనే రసములు చిప్పిలఁ జేయుటయుఁ బ్రతిభాశిల్పములు.

లే. మిసిమిపరనీమ నిలరాజు + కేనమామ, వేవెలుంగులు దొరబోడు + రేవెలుంగు. మనుచరిత్రము.

ఉ. ఒక్కొక్కతఱిం బువుబోండ్లు దుటారిక త్తియల్.

కళాపూర్ణదయము.

ఉ. త్తేజతేజముల్ జవరాండ్రచి త్తిముల్

మనుచరిత్రము.

క. మీ నేగులెల్ల వచ్చెద, వేసరకుండు మీరులేక వేగునై మాపం

జేసెం జేయఁడు బాలకుఁ, చాసురపుంబులు నిజము • లనియెనును

నాం. లో. య. పూర్వ. గీ. ౧౦.

ఇందుఁ బదపరికరము స్వల్పము. అర్థము నిబిడము మహాకవులు ప్రియమైనది కాటోనమును లేక కొన్ని పదములచేతనే రసము మిక్కిలియుఁ గూర్తును.

క. నరుఁ డలుక పొడమియును నున్మీదఁ జేయెట్టి పరిలఁకలుపుఁ నెంచ

మరలం చెగఁజెడుకన్నుల, నరుణచ్చటి నెఱయు నిట్టులనియె నరేంద్రా

క. నాయున్న బాము దలఁపని, యీ యెడ లీచీర యిట్టియేనపుఁడెంచెం

బో యన్న మదనవికృతిం, జేయు ననుట యెంతయును నిష్పర్థము కాన్.

క. పసివాల్ల పాడి యప్పడు, వసంతసమయంపు పెండఁబలకొ నె నీ కో

గనుగందులు గందిననని, కుసుమలతికపోలె మిగులఁగిమలి యొప్పెన్ పరావృత్తదయయు.

వాఙ్మయార్థములలో వ్యంగ్యము మిక్కిలి హృదయంగమము. వ్యంగ్యప్రసాదము వ్యక్తము కావ్యముగాదా. కాన వ్యంగ్యమే కవితాచమత్కృతికి బసకరియు. కవితావాక్యములు అర్థవిశేషమే కావ్యకోభాకరము. అర్థగాభీర్యముతో మృదుమధురపదగుంభనమును గూడఁచు రసము చరిత్రానిన దగును. ఇట్టిపదనందర్భములే 'శరీషకుసుమ శేతలసుధామయోక్తిలు' మృదుమధురపదములను రసోద్దీపకము.

క. పాటి చదలేటినీటికి, హాటకగర్భునిపహాటికమరద్రువని

వాటికి మధుకెటవరపు, పీటికి శ్రీహేలమంత్రించికదయఁబలున్ భీమమండము.

క. వాలికలై వెలిదవ్వుల, పోలికలై చందమామపులుఁగులకును దా

మేలికలై ననిరీక్షణ, మాలికల నృసిహం జూచె • మదపతివేడ్కన్. సరిపూపాఁయము.

క. జటివరుఁ డిటువలెఁ గనలుయఁ, జటజటనివ్వుకలుపెదర • జగికి మఁగొనలం

దటతట కటతట లదరఁగ, గిటగిటమన రదనపటలి • గీఁటుయఁ బలికెన్. సత్యాతారిచట్రు.

క. నాళీకమధూన తిమ్మ, రాళీముఖరాళిసుఖకరం బగుకొలనం

గేళీలాలనగతి డిగి, యాళీనివహంబు లోలఁలాడెడు వేళన్. ముచర్చిత.

సామాన్యమైన యొకపదమే దానిని హావణించినవిన్నాణముచేతఁ బదనంద్యమునఁ నర్థసంపదకును మిక్కిలియు సాంపు గూర్చుచుండును. ఆపదమును విడదీసి ముఁద్యోపాయము నంచినను నాసారస్వయ గుఱురదు. అట్టియెడ నాపదంబును నర్థంబును నవివాదానినన రెండుకోక్కటియై యరసాభాగ్యగరిమకుఁ గారణమగును.

ఉ. వీవలమూఁపులాపు మునునెల పహించిననాగకూర్మగో

త్రావనిభృద్దికాకరులకారయ నూరటవట్టు గాదె నం

భావన భూజనంబులకుఁ • బండుపుగాదె మహాగ్రకోపతే

భావిభవంబు నైరులకుఁ • గాలము చేరువగాదె పావనీ.

భారతి. విరాట.

'అటటఁబుట్టినచిగురుఁ గొఁ మైనఁ జేన్'

'పాణివైచితే మిన్నులు • పడచోట'

'పద్మ సంభవమై కుంఠభర్తనభగ, సామునీడిలు మా'

కుసుచిత్రము.

'ఎక్కిడనుండి వచ్చెఁ దరఁ శేతూకుక్ నునున్గిగుఱొంటిరిలో'

వి.యనిలాసము

‘స్వామి ముంగురుల్’ + మునలి ముద్దులు నూప’
 ‘తామరసనేత్రలిండ్ల పెంఁదాలు’

విజయవిలాసము.
 మనుచరిత్రము.

నాగరికత హెచ్చుకొలఁదని రచిస్తావమును, రచనావైచిత్ర్యమును, గల్పనాశౌభ్యమును బరిపక్వము లగుచుఁ గవితాంగవతుఁ గ్రాత్రసౌంధ్యము నింపుచుండును. రచి సంస్కారవశమునఁ బరిపక్వమై కవిత్వపాకము నతిభోగ్యముఁ గావించును. రచనావైచిత్రీవలన శబ్దములును, విశేషించియర్థములును, జమత్కారకరములగు విచిత్రప్రకారముల రచనయు నేయఁబడుచుండు. ఇట్టి రచనాప్రకారములు గావ్యలక్ష్మిని నలంకరించునవిగాన యలంకారములండు. అవి కాబ్దములగు ననుప్రసాదులు నార్థములు లగు సుపమాదులు నగు. ఇట్లు

నీ. పాసఁగ ముత్తైపునరుల్ + పోహలించిన లీలఁ, దమలోన దొరయుశఃబ్దములఁ గూర్చి
 యర్థంబు వాచ్యలక్ష్యవ్యంగ్యభేదంబు, లెఱిఁగి నిర్దోషత + నెనఁగఁజేసి
 రసభావములకు నఃస్వంబుగ వైదగ్ధి, మొదలైనవి లిఃస్వగ నమర్చి
 రీతుల కుచితంబులై తనరొరెడు, ప్రాణంబు లింపుగాఁ + బాదు కొల్పి
 యమర సుపమాదులును యమఃకాదులు నగు
 నట్టియర్థశబ్దాలంకరణము ఘటించి
 కవితఁ జెప్పంగ నేర్చునంత్రవివరనకు
 వాంచితార్థంబు లాసఁగనివాఁడఁ గలరె.

అని పూర్వోక్తలక్షణలక్షితంబై రసంబు నుద్దీపింపఁజేయుచు రామణీయకవైభవవిలాసభాస మానందై యొప్పకవనంబునకు మించినసిద్ధియు నానందంబును గలుగదు.

ఈసుకవిత్వలక్షణములం గొని యీశ్రవంధపుఁగవనమును బరిశీలింపఁ దగు, ‘శరీషకుసుమ శేఖర కుథామయోక్తు’ లను నీమృదుమధురగుంభితము తనవోపప్తననే యిందలిరచన యుండునని మునుముట్టఁ జాటుచున్నది. మెచ్చులు గలుకు నీపదసందర్భము త్తరప్రబంధమాధుర్యగరిమకు మచ్చు. ఇది యెన్నిమాటలు చదివినను దిరిసెంపుఁబూపులే తెచ్చి గ్రుచ్చినట్లు మృదువై సుధ లాలుకుచునే యుండును గాని విసువుఁ బుట్టింపదు. ‘నవరసార్థ, గుంభగంభీరతరవవోబృంభణముల’ ననురచన శబ్దాలంకారకలితమై యున్నను ప్రకృతపదగుంభిత మంత మధురముగాదే, అంత మనోహరమును గానరదు. వీదపఁ గృతిపతితద్వంశావతారవర్ణనము కవిసేయుచున్నాఁడు. ఇది తిక్కన మొట్టమొదటఁ జూపినమార్గమై రాజాశ్రయము గలశ్రీనాథాదికవులకు సంప్రదాయముగా వచ్చుచుండె. పోయికముగాఁ గవులు దీనిని మొదట నీనముచేతఁ బొర్రంభించి దానిగీతమంతయు నిందుమించుగ న్నికాదీర్ఘసమాసముగాఁ బదార్థప్రతిరోపిరసోత్కటముగా రచియింతురు. ఇట్టి గీతమును,

‘అతఁడు భూరిప్రతాపమహాప్రదీప, దూరవిఘటితగర్వాంధఃకారవైరి

వీరకౌటిరమణిఘ్నణిఃశేష్టైతాంఘ్రి, తలుఁడు శేవలమర్త్యుడఁడే + ధర్మసుతుఁడు. భారవిరాట.

అని తిక్కనయే రచించిచూసినాఁడు. దీనివలెనే,

‘అతిశతకృపాణ కృత్తమంత్రాపిర, మండలేశనకుండలఃకుటునూత్న

మస్తమాంబుపరంపరామండనార్చి, శేష్యుఁడగు నారసింహేశ్వరుండు. మనుచరిత్రము.

అని పెద్దనయు రచించినాఁడు. వీదపఁ బురాణవర్ణనము గవి చేసినాఁడు. ఇందలి పురము భావనాశక్తి నైపుణ్యముచేఁ గట్టఁబడిన యపూర్వశిల్పములు గలది. తోట మిన్ను ముట్టుచుండును. మేడల తెలిగచ్చు మెఱుగు చంద్రమండలము నచ్చడెలుపుగాఁ జేయఁబడును.

అని స్మరించివాడు. ఇందులకు మార్కండేయపురాణమున

‘అతిథిజనార్హసాధిరతుః + దై నిరయించుచు నైలకాననాం

చిత్రనకాలావసీతలవి + శేషము లెల్లను బ్రీతిఁ గన్గొనెన్

మతిఁ గడుఁ గోరుచుండ.’

ననుచుక్కడయే మూలము ఇది యంతరస్థాప్యేయముగా రచింపఁబడినది. ఇందుఁ గ్రియాపదముల యావృత్తి పవ్యగమనకకు నొక హోయలుగూర్చుచు రస కేలికించుచున్నది ఇదియెపదములయొకసొబ గ్గనకులుకు. సిద్ధుండు రాఁగా నతినికి విలయుపరిచర్యలు నడపి తన హిమలుచొగడి పీదపఁ దీర్థయాత్రా ప్రశ్నమున కవతారికగా,

‘మానినాథకుటుంబ జంబాలపటల, మగ్నమాద్యశగృహమేధి + మండలంబు

నుద్ధరింపంగ నొకధ + మొందుగలదె, యువ్వదంఘ్రిరజోలేశ + మొకడు దక్క.’

అని యడిగినాడు. ఇందలి వినయానుసందానమును, భక్త్యతిశయమును, భాషాచమత్కృతియు, మిక్కిలి హృదయాకర్షకములు సిద్ధుండును ‘మావంటితైర్థికావళికెల్లె’, మీవంటి హిమలుల నుఖ్యజీవన మునఁగాదె తీర్థసేవయు’ నని తీర్థసేవాసప్తానిమునకుఁ దెలిపిచూపి ‘మాద్యశగృహమేధి’ అని ప్రవరుండు నికృష్టముగాఁ జెప్పిన గార్వాన్యమును నిరతిశయమైనవని నానారూపణ వైచిత్ర్యమున నతిరమణీయముగా

నీ. ‘కొలఁకుల నున్నతంఁగటిజున్ను గృహమేధి, యజమానుఁ డంకస్థితార్థశేటి
పండిన పెరటికల్పకము వాస్తవ్యుండు, వొడ్డిఁ బెట్టినవేల్పుఁగిడ్డి కాపు
కడలేని యమృతంపునడబావి సంసారి, నవిధమేరునగంబు + భవనభర్త
మరుదేశసభమధ్యమప్రప శులపతి, యాఁకటి కొదవునఁస్యము కుటుంబి
బధిరపంగ్వంధభిషాకఁబ్రహ్మచారి, జటిపల్లవాజకాతిథిఁక్షుణకాన
ధూతీకాపాలికాద్యసాంఘలకుఁ గాన, భూసురోత్తమ గార్వాన్యమునకు సరియె.

అని స్మరించివాడు. ఈతంఁగటిజున్ను

ఆ. పరమ మగువ

దంబు తంఁగటిజున్నుచంఁదంబు నొందు.

కాంతి- గ. ఆ.

అని తిక్కనచెప్పి యిచ్చినది. ఇందలి ‘అంకస్థితార్థశేటి’ ‘పండిన పెరటికల్పకము’ మొదలైనవి పండితులు మిక్కిలి కాదుకొను నుడువులు. పీదప ‘తైర్థికావళి’ ‘తీర్థసేవ’ యను సిద్ధు నిమాట లూఁకగాఁ బ్రబరుండు తీర్థయాత్రాప్రసంగమునుదెచ్చి ‘పోయిసేవించ శేకున్నఁ బుణ్య తీర్థ, మహిమ వినుటయు నభిలకల్పపహారంబు, కాన వేఁడెద’ నని యనునయోక్తిచాతుర్యధుర్య ముగాఁ బ్రార్థించుటయు సిద్ధుండు నన్నిదేశంబుల నయ్యైయడ్చుకంటుల ‘సీత్యరాగ్రహంబున నల్పకాలంబునఁ గనుఁగొంటి’ ననియె. ప్రవరుం డదికల్లగాఁ దలఁచి దానిచే వెలికిఁ గొంతపిక్కి టిల్లినవెడనవున్న జెక్కులలో నాఁచినవాఁ(ఈమదంతరితహాసనగ్రసిష్టగండయుగళుండుయ్యె ఈస మానంపునర్థసారస్యమునకు ‘గ్రసిష్ట’ శబ్దము జీవము అవిశ్వాసముతో నడుగుట దోషము. వింతపాటో యడుగుతుండ నీయదు. అవిశ్వాసంపుఁగలుత్యమునకుభక్తిరసము నుత్కటంపుఁడిని శేషుటకై తద్ర నత్యంజకముగా ‘వెణుక’ యని చెప్పినాడు.

...అవక మీకొనర్తునొక విన్నప మిట్టివి యెల్లఁజూచి గా
 నెఱుకలు గట్టుకొన్న మఱియొండ్లును బూండ్లును బట్టుఁ బ్రాయపుం
 జీలుతదనంబు మీమొగయుఁచెప్పక చెప్పెడు నద్దిరయ్య మా
 కెఱుంగఁ దరంబె మీమమీమలీర యెఱుంగుదు లేమిఁపెప్పదున్.

భక్తిచే వెఱపుపుట్టినది, అయినను 'వెఱవక' యడిగెదనని యాకాశము. 'వెఱవక'యొనర్చినది ప్రశ్నముగాదు, 'విన్నపము' ఈపద మవిశ్వాసనంగతిచే నయినభక్తిరసంపుఁగనటను 'ఓషధికు గరళ సౌదర్యాత్మకరసుధాకటుకత్వము నుడుపు లేన' వోలె నుడుపుచున్నది. అవిశ్వాసముచేతేయుప్రశ్నముగాదు, అజ్ఞానచేతే జేయునిజ్ఞాపనమని భావము. ఈవిన్నపమును గొణముగాను భావిగర్భముగాను 'ఇట్టివి యెల్లఁజూచి రానెఱుకలుగట్టుకొన్న మఱియొండ్లును బూండ్లునుబట్టు' ననియు 'ప్రాయపుంజీలుతదనంబు మీమొగయుఁచెప్పక చెప్పెడు'ననియు రెండువాక్యములఁ బదరించి యారెంటికి నిగమమును జెప్పక యూహనీయుముగాఁ దేల్చినాఁడు. ఇప్పలుకుపొందికయందును నవినయగంధము నాశంకించి యుడి వాయుటకై యవియెల్లఁ దన్న హిమలుగాఁ జెప్పి యబ్బురపడినాఁడు సిద్ధుండును దాను మున్ను సెప్పిన 'యాశ్వర సత్కృప' చేత గలుగుపాదలేపముమహిమను జెప్పఁగాఁ బ్రబంధండు విని

'మీదివ్యప్రభావం బెఱుం

గని నాప్రల్లదముల్ సహించి మునిలోకగ్రామణీ సత్కృపకే

నను మీశిష్యునిఁ దీర్థయాత్రపలనకేఁ ధన్యాత్మఁగాఁ జేయరే'

అని వినయోద్వేలంబున కైలని వేడి దానిం బూయించుకొని 'తుహినభూధరశృంగ, క్వామలకామల కానన, హేమాధ్యదరీయరీనిరీక్షాపేయం' బోయె. కవి, విందువులుగాఁ బడుచున్న యమృతము నొక్కప్పుడిగాఁ గుమ్మరించినట్లు లీనడుదనానంపు దాటిని గడపట దీటుకొలిపినాఁడు. ఈ నిష్ప్రవేశసంవాసమున, భక్తి కరణజారస్థానితము లగురచన లతిప్రాధములును స్వభావోక్తిలలితములునగు, ప్రపదని వినయోచితపరిభాషావైదుష్యమును, గుణజారస్థానితమునగు నూక్తివైపుణ్యమును, నిజ్యములు. ఇవియ నాని, భాషాపరశేషభోగిత్వియును బట్టి యిచ్చుచున్నవి సిద్ధుని గార్హస్థ్యవర్ణనమును వృదయంగమము

ఆప్రపదండు పోయి యందలివేడుకలం జూచుటయు స్థలమహిమలం బొగడుటయు సతిచిత్రముగాను నాశ్వర్యరసపరిపుటయేగాను వర్ణింపఁబడినవి అందు మృదుమధురములైన దీర్ఘనమాసములును, ముద్దుమృదిమములు గులుకు నచ్చతెనుగుపదములును మంచినవ్వభావోత్పలును నెఱసి లెరసినయన్నవి. ఇందు 'నడ్డంబు నిడుపుటాబడ్డలగతి మున్ను బిట్లు డొంకలనుండి శ్రేష్టదాఁటు' టం జదువునపు డవిముందట దాఁటుచున్నట్లే యుండును. 'పరిపరివిధంపుజన్నంపుఁ బరికరింపుసొంపునంపద' యని వినంతనే యాపరికరిము లెడుట నమకట్టినట్లే తోచును. 'నలిసీతాంధవ భాషతప్త రవికాంతస్వందిసిహారకందశ చూత్కారపరంపర' లను నప్పడే యాచూత్కారములు వినఁబడుచుండును. విభిలనిలిపనభయ నప్పటప్పటికిని జిహ్వప్రతుష్పడుల్ల నామెత లేఱింగ' ననుమాట కేవలయజ్ఞునోటనుండియే వచ్చునది.

ఇట్లు మతూహలముతోఁ బోవఁగా మంచుదగిలి పాదలేపము కరణిపోయె దానిచేఁ బ్రబంధ నిర్మి గలిగినశోకరసమును గవి మిక్కిలి నవ్వభావానుగుణముగా వర్ణించి ప్రపదనియం దారోపించినగుణ లీజముల నెచట వెలివిరియించుచున్నాఁడు.

నీ. నను నిముసంబుగానక యున్ననూరెల్ల, నరయు, మజ్జనకుఁ డెంతడబునొక్కొ
యెపుడు సంద్యయందు + నిలువెల్లనీక నన్న మిడుతిల్లి యెంతోరలు నొక్కొ
యనుకూలవతి నాదుఁమనసులో వర్తించు, కలకాల మది నెంతఁ + గుండునొక్కొ
గడలోడునీడలై + క్రిడించు సచ్చాత్మ, లింతకు నెంతఁ జింతింతు రొక్కొ
యతిథి సంతర్పించు లేమయ్యె నొక్కొ, యన్న లేమయ్యె నొక్కొ నిత్యంబులైన
కృత్యములఁ బావై పైవంటికుక నీట్లు, పాటవై చితే మిన్నులు + పడ్డచోట.

ముం దాశ్రోత్రియు నెయ్యెగుఁములతో నెయ్యెకృత్యములతోఁ గవి చిత్రించెనో యనియే యిం
దును వెలయింపఁబడినవి. 'దేవియుం దేవరనోలెనుండు' తలిదండ్రులకులని గురుత్వమును 'గూరిమి' సోమి
దమ్మవనినెలపును, 'దోడునీడలై' పర్వించు శిష్యులవనివాత్సల్యమును, బ్రహ్మని నింటికిఁ దెచ్చిన 'యతిథి
సంతర్పణప్రత్యమును', 'దమణాగ్నివకోత్రి' వేలుచునగులునే యింటం జూపట్టునవి. రసపారవశ్యము
మర్త్యములను దాఁపదు. ఆశ్రోత్రియునిహృదయమునుండి యింతకంటె శోకరస మేమి వెలిపుచ్చుగలదు.
'పైవంటికుక నీట్లు, పాటవై చితే మిన్నులు పడ్డచోట' ననునది శోకరసప్రవాహము. ఇట్లు 'చింతా
సాగరమున మునిగి భయంబుగదురద' బోవుచుండఁగా

నీ 'కులిశధారాపాతఃపాలుపునఁ బైనుండి, యడుగు మోవఁగ జేగు + రై నతలులఁ
గనుపట్టులోయ గం + గానిర్వరము వాఱఁ, జలుప యో నయ్యెటికెలఁకులందు
నినుక వెట్టివ నేల + నేచి యర్పాంతులఁ, పొరనీక దట్టమై + యిరులుగవియు
క్రముకపున్నాగ నాఁరంభరంభానారి, కేరాదివిటపికాంతారపిథిఁ
గరలుపికకారికాకీరఁకేకిభృంగ, పారసధ్వని దనలోనిఁచంద్రకాంత
దరులు ప్రతిభ బిను గం + ధర్వయుత్తు, గానఘూర్ణిత మగునొక్కొకోనఁ గనియె

ఒకలోన గమపట్టె. ఇది కవికల్పితము. కల్పనాపటిమయు భావనాసౌభాగ్యమును జేరి నిర్మించి
దీనికి నిర్వర్ణిద్దము పైనయతూర్వమాశోజ్ఞములనెల్లఁ గూర్చినవి. కవి యానోనయం దొకలోయ (చీలిక)ను
గల్పించి యందు గంగానిర్వరమును బ్రహ్మింపఁజేసినాఁడు. అలోయ చూడ్కి నేడ్కగా నుండుటకై
దాని రెండుప్రక్కలును బయినుండి యడుగువఱకు నెలుపుగావించినాఁడు. ఇట్టిప్రదేశము, పృథువాటి
యొకటిలేనిచో సొంపు నింపదు అవి గోముగాఁ బెరుఁగుటకు గంగనీటిచలువయున్నది దట్టముగా
మొలుచుటకు నినుక నేల గాఢయును. కాన యాయేటియొడ్డుల నినుక వెట్టిన నేలయు నందుఁ బోకలు
పొన్నలు మొదలగు మ్రాకులతోఁపులును గలిగినవి ఇంకఁ దక్కినసొంపులు కఱవా? శుకకారికాదులు
కెరిలి కలధ్వనులు సేయుచున్నవి వానిప్రతిభయులు చంద్రకాంతపుగుహలనుండి క్రాశ్యముగా వీలేంచుచు
న్నవి. ఇతియతాదు. గంధర్వయుత్తుగానయును గర్వపర్వముగా వినఁబడుచున్నది. ఇట్టిది యెట్టివారికిని
రామణీయకంపుసొంపులు నింపదే! దీనిం జూచియే ఐసుచక్రత్రమునందును,

'రేరెల్ల నమృతమఁగీచినటును నంటఁ, గరఁగి నిర్మలపయోఁధురల దొరిగి
బలువిడి పెనలోయఁబడిన క్రొన్నెలరాల, చరులలో నిరుగడఁ + దఱచు మెఱచు
పటికంపుబెగువలఁపజ్జ గొజ్జఁగనీటి, యేటిక్రేవలఁ జలియినుక వెట్టు
నేడాకుటనఁటుల + నెలమావిగుమురుల, సురపొన్నకూటాలఁ + జుట్టుకొనిన
బండిగురివెదతీగ చుప్పరము లెనెని, ముడిగొని ద్రాక్షపిడిళ్లఁనడుమఁ గిన్నె
నినాదానుకారికారీకుకాది, ఘోషఘుమఘుమితం పైనఁగోన గనియె.

అని యొకకోస మనోహరముగా రచించినాడు. ఇందు శిల్పాడంబర్ మెత్కడయ్యుల బెద్దకోస నవలె నంత నృభావరమణీయముగాదు. అట్టికోసం జూచి యందు గంధర్వయక్ష గౌనము వనియు ఛాందసమున కనుగుణముగా నది యొక మునియాశ్రమ మనియే తలచి పోవఁ జూచె. దిగుటకు నూత యెట్లు. ఇచటఁ గల్పనకు మణియుఁ బని గుదిగనది.

చ. నికటమహాధర్మాగ్రతటనిర్గతనిర్దిరధారఁ జూసి లో

యకుఁ దలక్రిందుగా మలకఁతై దిగుకాలువవెంటఁ బూచును

ల్లిక లవలంబనంబుగ నశ్రిప్తకరధ్వని చిమ్మిరేగ లో

నిలి మణిపట్టభంగనరణిం ధరణీసురుఁ డేగి చెంగటన్.

దావున కొండకోస్తుమండి యొకసెలయెఱు పాఱుచున్నది. దానినుండి యొకకాలువ చీలి లోయలోనికిఁ దలక్రిందుగా నిటునటువంపులు దిరిగి ప్రవహించుచున్నది. ఆకాలువవెంబడిని మల్లెతీరగలు మొలచి పూచియున్నవి. దానిం బట్టుకొని కోనలోనికి దిగినాడు. అందలి మణిపట్టభంగనరణి యది మునియాశ్రమము గా దనుటకు మాచకము. ఆ మెట్లవరుసను గోవలోనికి దిగి యం దొకచెంగలువమడియొరగా మామిట్లు క్రోవిచెట్లు దట్టముగాఁ బెనఁచుకొని నీడలుగ్రమ్ముచున్న యొకవనముఁ గాంచె. అచటఁ జంద్రకాంతపురాళ్లపందిరియందు నల్లకొని పండ్లగుత్తులు వ్రేలుచున్న ద్రాక్షతీరగలును బూడిఁగలును నావరించియున్న యొకమందిరముగలదు. వసుచక్రలోన ముడిగొన్న ద్రాక్షపందిళ్లును శింగలవంయారికలును నిందుండి కొనిపోయి నాటివయంట్లవలనఁ బెరిగినవే. ఆమందిరము గరుడపచ్చలు దాసినది. దానినిజూచి యచ్చెరువడుచుఁ జేరఁబోవఁగా

క 'మృగమదసారథ్యవిభవ, ద్విగుణితఘనసారసాంద్రపీఠిగంధ

స్థితీతరపరిమళ మై, మగువపాలుపుఁదెలుపు నొక్కమాదత మెలసెన్.

ఆమాదత మెలయుటయే కాదు. తడియ 'పరంపరాపరిమళ వ్యాపారలీల'యుఁ గలిగినది. అట్టి మాదత మట్లు పాలసియు నాశ్రోత్రియుఁ డప్పటిభయాతికయముననో కాంతిరసంపు గ్రంథితనమున నో స్త్రీలున్నారని ఘృటముగాఁ గనుఁగొనక యెవరో జనులున్నారని యెన్ని 'జనాన్విత' మున్నాడు. ఇదియే వాని కప్పటికిఁ దగిలె. మహాకవివర్ణనములం జూపట్టువృథావామగుణ్య మిదియ. ఇట్లు చేరఁబోయి

చు.

మృల్లతావిగ్రహా

శతప్రతీక్షణఁ జంచరీకచిక్వరం + జంధాన్యఁ బక్తస్తనీ

నతఃపాభిక్ నవలూ నొక్కనొకమరుఁన్నారీశిరోరత్నమున్.

గాంచి నాడు. ఇదియ ప్రథమనాయికాపాత్రము. దీనిం జూచియే రామరాజభూషణుఁడు,

చ. తరువులపాంతఁ జొంచి ననుఁధావరమిత్రుఁడు గాంచె నచ్చటం

దరుణిఁ దమోనివలకనఁ + దామరసోదరసోదరప్రభం

దరశవిలోచనం దతనిఁతంబుఁ దటిన్నిభ గ్రాత్రపల్లరిం

దరుణశకాంకస్థాల నొక + దన్విఁ దరంగనళిం దలోదరిన్.

అని తనకథానాయికను వర్ణించినాడు. ఆతరుణియు చేపకాంత. అందును వేళ్ళ. అది దనయింటితియ్యుమామి డిగున్న క్రిందియరుఁగనఁ గూర్చుండి

శీ. తతనితంబాభోగఁధవభాంతుకములోని, యంగదట్టపుఁ గావిరంగులన

శశికాంతమణిపీఠి + జూజువాఱంగఁ గాయఁ, బుఱుంగకుచపాళి + నత్తమిల్లఁ

నరుణాంగులీధూతఃతల్పశ్రీస్వనంబుతో, జలివీలిపాటముఁద్దులు నటింప

నాలాపగతిఁ జొక్క - యరమోడ్పుంగమనోయి, రతిపారవ్యేదిఃప్రభముఁ దెలుపఁ
ప్రాధిక బలికించుగీత ప్రబంధములకుఁ, గమకరపంకరుహశక్తు కటకర్పూణర్పు

ణధ్వనిహ్నార్తి తాళమానములు గొలుప, నింపుదరుకొత్త పీఠ వాయించుచుండె.

ఇట్టిపీఠమునే వసుచరిత్రకారుఁడు గిరికచేతఁ బెట్టివఱాడు. ఇందు వేశ్యానముచిత్ర మగువేష
వైఖరిని గవి రచించినాఁడు. వస్త్రము కావినపాపడ. దానికావిరంగు పయి నలమి యున్న పయఁ
టగుండ శశికాంతమణిపీఠిని జాజావాఁడ తేసినదనుటచే నాపయంటు జలుంగురినిపెల్లా గానలయు.
పయంటు యలముకొనియుండుటను జెప్పటతోఁ బిఱుఁడుల తైళాల్పమును, కాయ ల త్రమిల్లుటను శిష్యుట
తోఁ గుచములయొన్న త్యమును సరసముగాఁ గూర్చినాఁడు. అనఁగాఁ బిఱుఁడులవికాలత్వము'తత' శబ్దము
చే స్ఫురించుకంటె ధవళాంశుక మలమిగొనుటచే మఱింత మనోహరముగాను, గుచములయున్నతత్వ 'ము
త్తుంగ' శబ్దముచే స్ఫురించుకంటె గాయ ల త్ర మిల్లుటచే మఱింత మోహకరముగాను స్ఫురించుచున్నది.
అపయవములకు విశేషణములు గూర్చుపని యాయాప్రసక్తివిశేషములచే మఱింతపుష్పిసొంది సౌందర్యన
మప్టిని మిక్కిలియు హెచ్చించుచున్నది. ఇదియ మహాకవులవర్ణనాచమత్కృతిమృత్తము. ఇట్లుగాక కచ
మున కొకటి వచమునకొకటిగా శివ మె త్తినట్లు పద్యములల్లి రస మొలికించుట యీవలికవననంపదాయ
మైయున్నది. అపయవములన్నిటిని నొక్కొక్కటిగా వేటువేటి ఐర్ణించుటచే సౌందర్య మంతగాస్ఫురింప
దు. అప్పటికి వన్నె గూర్చు నయ్యె యపయవములవర్ణించి యాకారమును జిత్రించుటచే దదీయసౌం
దర్యమంతయు నొక్కొక్కటిని స్ఫురించును. పిదపఁ బ్రసక్తివశమున నాయాపయవముల వర్ణనలచే
నాసౌందర్య మతిశయించుచు వచ్చును. ఈరీతియ యిప్పద్యమునను జూపట్టుచున్నది. తలనీతంబములును
నుత్తుంగకుచములును జెప్పి, కావియంగదట్టుముపై ధవళాంశుకమును జాట్టి, జలివీలిపాటముద్దులును గమ
దోయియరమోడ్పును గమకరపంకరుహరత్న కటకర్పూణర్పూణధ్వనిహ్నార్తిని బచరించి, యావేశ్య
యాకృతి కపూర్వసౌందర్యహ్నార్తిని గూర్చినాఁడు. మీఁదఁ గన్నులు మొదలగువాని నయ్యెప్రసక్తు
ల వర్ణించుచు దాని నద్భుతమోహనముఁ గావించినాఁడు. పిదప

ఉ. అల్పరపాటుతోడ నఱుఁసాంబుజముల్ వికసింపఁ గాంతిపె

ల్లబ్బి కనీకలో వికసితోత్పలపంక్తులు గుమ్మరింపఁగా

గుబ్బమెఱుంగఁజనవ గంగుర్పొడువక్ మదిలోపఁ గోరికలో

గుబ్బటిలంగఁ జూచె నలఁకూబరనన్నిభు నద్ధరామరుక్.

ఇది మహాధీనీప్రథమదర్శనము సాయిక యబ్బురపాటుచే కనుదర్శులు మిక్కిలివిచ్చిచూచె.
అట్లు చూచునపుడు కనీకలకాంతులు వెల్లిగొని నల్లగలువలచాలువలె నీగుడె. కుందరాకృతిని జూ
చుటవలనఁ గామము పొటకరించుటచే గుబ్బచనుఁగవ గంగురుపొడిచె. ఇక మరుఁ డూరకుండునా? కో
రికలు పయఁబయి గుబ్బటిల్లె. ధరామరునిపయి నింత వలకేల? వాఁడు నలకూబరనన్నిభుఁడుగదా.
పిదప

ఉ. చూచి యుళంఝుకత్కటకఃసూచితవేగపదారవింద యై

లేచి కుచంబులుం దుఱుము + లేనడు మల్లలనాడ నయ్యెదం

బూచినయొక్కపోఁక ననుబోదీయఁ జేరి విలొకనప్రభా

హిచికలం దదీయపడఁపికలకాంబుధి వైలి గొల్పుచున్.

సూర్య పురుషదర్శనమున స్త్రీ సామీప్యమునకు స్వాధీనిక మగులబ్ధి విడువదు. వేశ్యయయ్య
మొట్టమొదటనే లబ్ధిపొందుట రససాసము. లజ్జాత్యాగమునకు వలయురసశారవశ్య మింకను బరిపక్వము

కాలేదు. కాన చూచినంతనే లేచి పూచినపోకబోయిమాటునుజేరె. ఇచ్చట విచ్చలవిడిగాఁ దేటిచూడవచ్చును. కాన 'విలొకనప్రభావీచీకలం దదీయపదవికలకాంబుధిని వెల్లిగొలిపినది'. 'ఁబలు వగువానిఁ గన్గొనినఁలెల్లకుఁ జూపుల కావె కూటముల' అనువచన మపార్థకమా! ఈ పూర్వపద్యములు చెంటను గన్నులును, జూడ్కులును, గుచ్చులు, నడుమును బెడఁగుగాఁ బ్రసక్తివశమున రూపింపఁబడి యాకారమును నిరంతరమును హరముం గావించినది. మఱియు

మ. మునుముక్ పుట్టెడుకొంతు లొల్లము నిడక • మోదంబు విస్తీర్ణతం

జొనుపం గోర్పులు గ్రేర్లు ద్రిప్ప మది మెచ్చుల్ తెప్ప లల్లార్ప న

త్యనుమంగస్థితి తీచ్చపాటానగ నోఁ యూరంబునం జంద్రకల్

దనుకం జూచె లతాంగి భూసురుఁ బ్రభుఁల నేర్పద్రుంబులన్.

ఇందుఁ బ్రవరుని దొలఁత దర్శించినది మొదలుగా నాయొకకనుదమ్మ లయ్యెకారణములచే దళావిశేషములు పొందుదుఁ బరిపూర్ణవికాసమును జెందుచు వచ్చుట నత్యంత సైజముగాను రసభాజనముగాను బదమాధురితోఁ గవి రచించినాఁడు. ఇట్లు గన్నులు నెఱయవిచ్చుచు నాతనిపూర్ణ సౌందర్యమును మఱి మఱి చూడఁగా మదనాగ్ని వ్యాపించి మున్ను 'గుబ్బ మెఱుంగుఁజనవ' యందుమాత్రము గలిగినపులక లిపుడు మెన్లె నంకురితములయ్యె వీనిని 'ఆవిమృతమీనాంకాసలసూచకధూమాంతురము' అనుట నెంతయుఁ ప్రోథము ఆవిప్రకమాయ సౌందర్యామృత మెంత గ్రోలియుఁ దనివినొందక కన్నుంగవ 'తొంగలి తెప్పలం దొలఁగఁద్రోయుదుఁ బైపయివి న్నరిల్లుచుండె'. దానిం జూడఁగా నది 'యాక్రమించు కొనునో ముఖవంద్రునటంచు' దోఁచె. అనఁగా మొగ మెల్లఁ గన్నులేయగ నేమి యని శంక పుట్టె ఎవరి కీతంకో కవిస్పృహలోనిశ్చయగారరసాధిదేవత యగునంగజానికే యాశంక. తనవిజయ ధ్వజ మగుముఖవంద్రునిచేటువకుఁ దానోర్చునా? కనుక వాఁడు లేఁజెమటచేఁ గరఁగినకన్తులబొట్టనుగొని లలాటమునుండిచెక్కులవఱకు గుఱివ్రాసి యాగుఱిని కన్నులుదాఁటకుండునట్లునవెట్టిసాఁడఁట. కన్నులు మీఁడుమిక్కిలి విచ్చుచు వానినిజూడంజూడఁగా మన్తధరాపాగ్ని మిక్కిల్లి యతిశయించుటవలన లలాటమున లేఁజెమటగ్రమ్మి కన్తులబొట్టును గరఁగింపఁగా నదిగీటగాఁ జెక్కులవఱకు ప్రవించెనని భావము. ఇది యొకఁడు మఱొకని సాక్రమించుటలు, ఇంకొకఁ డానపెట్టుటలు, గుఱివ్రాయుటలు నని యొకవింతకతయయ్యె. అ! కావ్యసృష్టివైచిత్ర్యము. ఇట్లుకాంత వాని 'యావశక్యా విలాసంబులకుం జొక్కి' సేయువర్ణనము గర్లామృతము. అందు

'నేరెమేటియనల్ దెట్టి • నీరజా పు, సానఁబట్టినరాపొడిఁదల్లి మెదిపి

పదమీ నుధ నిడి చేసెనా • పద్మభవుఁడు, వీని గాతున్నఁ గలదె యాఁ మేనికాంతి.'

అని మేనికాంతికి నిన్ను త్రి నత్నేప్రిక్షించినాఁడు. ఇది భావనాశక్తిపన్నిన యపూర్వశిల్పము. ఈమేలు బంతిని జూచియె రామరాజభూషణుఁడు

తే. 'మేటిజమ్మేటి యనటఁ గ్రొచ్చించుమించుఁ

బొదివి మదనప్రతాపాగ్నిఁ • బుటమువెట్టి

తమ్మిగద్దియదాకట • గ్రెమ్మి యట్టి

కొమ్మఁ గావించు బోలు నెఁ తమ్మిచూలి.

అని తననాయకి ను దిద్దినాఁడు. ఇట్లు

మ. 'అని చింతించుచు మీనకేతనధనుఃస్వయము క్షణారాచదు

ర్దిననమ్మార్చితమానసాంబుగుహ యె • దీపించుపెంద త్తజం

యనఁ బేటె త్తివలజ్జనంప్రీకటకంబుల్ మోయ నడ్డంబు ని

ల్పిన నయ్యచ్చరఁ జూచి వేరఁ జనిపఁ త్తెన్క వాఁడు విశ్రాంతఁడై.

ఇందు 'మోనకేతన...దుర్దిన నమూర్తిత మానసాంబురుహ' యగుచో 'దుర్దిన' శబ్ద మర్థనిధిదమ్ము. మనస్సు మూర్ఛనొందఁగాఁ బెంద త్తటము గలిగె. తత్తటము మీఱఁగా లజ్జపేటెత్తె; అనఁగాఁ బేటలవలె పీడియు పీడకయుండె. మున్ను లజ్జ పొటమరించినపుడు పోకమాటునకుఁ బోయినది. ఇప్పుడులజ్జపేటె త్తఁగా, అనఁగాఁ గొంతపీడుటచే, నడ్డంబునిల్పినది. ఇంక నది పూర్ణముగా పీడలేదు. అంతటిరసపార వశ్యము ముంచుకొన్నయెడల నిపుడే 'ప్రాంచద్యుష్ణణ బాహుమూలరుచితో' పంబుఁబడదా. కాలియం దియలు గల్లుగల్లుమని మొరయ నది యడ్డంబు నిలువఁగాఁ బ్రమమఁడును 'జేరఁ జని'యె. శృంగారరస ము హ్నియిమా? కాదు. విభ్రాంతఁడై. దానిసౌందర్యుతికమునుకా యీవిభ్రాంతి? కాదుకాదు. కాదని మీఁదిపద్యమే ఘోషించుచున్నది.

ఉ. ఎవ్వతె పీపు భీతహరిఁగోక్షణ యొంటిఁ జరించె దోట లే

కివ్వనభూమి భూసురుండ + నేఁ బ్రవరాఘ్యుండఁడ్రోవ తప్పితిం

గ్రాశ్వున నిన్న గాగ్రమునకుం జనుడెంచి పురంబుఁజేర నిం

కెవ్విధిఁ గాంతుఁ డెల్పఁగదావే తెరువెద్ది శుభంబు నీ కగనన్.

ఎవరు? ఎక్కడ? అని రెండొకప్రశ్నలు. పుట్టు విది, పేరది, తప్పివచ్చితి నని చరిత్రపుయక్కులు రెండు. పురమునకుఁ దెరువెద్ది యని దీన ప్రార్థన మొకటి. 'శుభంబునీకగన' అనియాశీర్వాదము. ఇదియ నారిద్దటి ప్రథమనాదభాషణము. తప్పివచ్చిన శ్రోత్రియునికి శృంగారనాయకతో నింతకన్న సెక్కుడు మాట లేమివచ్చు? శృంగారరస మిం దొకబోట్టును గానరాదు 'అనుకూలతె నాదుమనసులో' వర్తిం చు కలకాంత మది నెంతఁగుండునొక్కొ' యన్న వాడు శృంగారరసానభిజ్ఞుఁడుగాఁడు. అయిననువాఁ డు శేవలకాంతరసమన్నుఁడు. వానికాంతరసమునకు శృంగారరసము గూలము. అది దానిని గూరిమిసోమిద మ్మకడనే పచరించును. వరూధినితో ఎట్టితెలికపిండియే ఇకమలేయ్యెత్తెమను 'మధుకరాంగనకుఁ బూ చినసంపెంగపాలు' పనుట యిట ముమ్మాటికినత్యమైనది. శృంగారరస ముద్రేకించుచున్న నాయకకు నీచప్పి డిదీనత్యములును ఛాందసపుదీపెనయును రుచించునా? ఇక వాని కారనమును గలిగింపవలసినవని వరూ ధినిది. వరూధినియందో యారనమునకుఁ గొంతలేదు అపుడు దానికిఁ గనుగవ మెఱుంగులుబ్బె. తా టంకములును జనుగవయు నదొమునునడఁకె. ఇచటఁ గన్నుఁగవను జన్నుఁగవను వర్ణింపక యూరకవచిం చినను నివృత్తిప్రసంగపుపోయగమే వానికిని తోకఁగా నవి యతిగుండరములుగాఁ బినిశించుచున్నవి. ఇట్లు శృంగారరము కలుగునట్లు కాయకము లగునొ య్యారిచిన్నెలు నెఱివీనది. అది చిప్పిలునట్లు సెలవి వాఱ నవ్వను నవ్వినది. ఇక వాచికము లగువగలు చూపవలదా.

ఉ. ఇంతలు కన్ను లుండఁ దెరు + వెవ్వరి వేఁడెదు భూసురేంద్ర యే

కాంతమనందు నున్న జనరాండ్రనెవం బిడి పల్కరించులా

గింతియకాక నీ వెఱుంగవే మునుపచ్చిన్త్రోవచొప్పు నీ

కింతభయంబు లే కడగ + నెల్లద మైతిమి మాటలేటికిన్.

ఇందవినక్తో క్తిచాతుర్యము నిరతితయము వానిదిగులును మరుదనగలుగా రూపించినది 'ఏకాంత'మనుట చే భయంకరచాదుల కపకాతములేమియు, 'జనరాండ్ర' ననుటచే దనయత్నింభిభోగ్యత్యమును సూ చించినది. ఇంతమాత్రమ రస మూరదు. ఇంకను దనయత్తితయములు వర్ణించుకొనవలయును.

సీ. చిన్ని వెన్నెలకందు+వెన్ను దన్ను సుధాల్లిఁ, బొడమినచెల్లున తోఁబుట్టు మాకు
రహిఁ బుట్టు జంత్రిగాఁత్రముల లొల్లరఁగించు, విమలగాంధర్వంబు + విద్య మాకు
ననవిల్లికాస్త్రాంపు+మినుకు లావ రించు, పని వెన్నతోడఁ జెట్టినది మాకు
హయమేధరాజనూ+యము లనఁ జేర్చడ్డ, నవనతంత్రంబు లుంకువల మాకుఁ
గనకనగనీమఁ గల్పవృక్షములనీడఁ, బచ్చరావట్టుగమి రస్మిఁఫట్టు మాకుఁ
బద్ధనంభవ వైకుంఠ+భర్తనభలు, సాముగరిడీలు మాకు గోఁత్రామరేంద్ర.

పాలనముద్రము పుట్టినిల్లు చంద్రుఁడును లక్ష్మీయుఁ డోఁబుట్టువులు. విద్య రాలునగూడఁ గరఁగించు
నది. మన్మథశాస్త్రము కిన్న వాటినుండిపరనము. ఉంకువలు యాగములు. ఇంటిపునాది బంగరుకొండ.
కల్పవృక్షములు పెరటిచెట్లు. ఇవన్ని వేయు నేల. కార్యస్థానములో హరిహరబ్రహ్మసభలు! ఇంతకన్న సతి
శయమెక్కడిది? ఇఁకఁజెలిమిక త్రియలో స్వరించినమాత్రనే శృంగారరసమును విశృంభింపఁజేయు రిం
భాదులు. ఇంతకును రసమూరదా? పోనీ. కాంతారసంతానములో 'నభావాహినీలహరీ శీతలగంధవాహ
పరిశేలన్నంజరీ సౌరభగ్రహణేందిరిరతుందిలంబులు'. వీనినిబట్టియైన నిందునిలుచునా? ఇంతవఱకుఁ దన
యతిశయములన్నియుఁ దెలిసి తనయభిలాషయు వర్తగర్భముగా నూచించినది నిలుపుమనియు నభిప్రాయ
మును నూచించినది. తనవర్తనూచనము లీస్మిక్తఃకరోమణికడఁ బనికిరావు. మఱికోంత తేటగాఁజెప్పవలయు.

క భూసుర కైతవకుసుమత, రాసన మాయింటినిద + వైతివి గైకొ

మూ నముదంచన జిభవ, నానీసత సేదజేతీ + యాతిధ్యంబున్.

'కైతవకుసుమతరాసన' అని యభిలీషము మఱికొంత తేటపఱచినది. 'ఆతిధ్యము గైకొమ్మ' యనియు
స్పష్టముగా నిలుపుచున్నది. 'భూసుర' యనుటచే నాతిధ్యవీర్యములనిధర్మమును దెలిపినది, 'కైతవ
కుసుమతరాసన' యనియుఁ జెప్పటయేల? కేవలాతిధ్యమునకా? అట్లేని పట్టియతిధిమీను 'కుందనముమంటి'
దనునా? పదన 'మొప్పలూలుకు' ననుట తగునా? 'అస్తద్భవంబు పావనము నేయు' మనుట యొప్పునుగాని.
ఇట్లు తరుకులు దెరుకులన్నియుఁ జూపినది. పలుకులకులుకు లన్నియుఁ బంచించిరి. మన్మథుఁ డనియు
వర్ణించినది. ఆమన్మథునికే దాను రతియైనదా? తాపతిమకుఁ జక్కిరిగింతలు! బదులు విందము 'నివోనగు
నట్టిసపర్యలు మాకువచ్చె' నన్నాఁడు. 'ఏనురాకుండ నొకండుపచ్చి మఱియొండునె' యని సమాధాన
ము చెప్పినాఁడు. 'భక్తియచాలు. సత్క్రియాకాండము తీర్వవేగ చినఁగా వలయు' నని శుద్ధక్రోత్రి
యత్వము చూపినాఁడు. 'కయజింపు' మని వేడినాఁడు. 'మీమహాత్మ్యములో దివ్యము' లని పొగ
డినాఁడు. ఇప్పటికి శృంగారరసశూన్యఁడైనను భాషాపరశేషభాగి కదా. ఇదెవెంత! అది 'కైత
వకుసుమతరాసన' అని పిలిచినందులకు చూలుగా తాను 'తల్లి' అని సంబోధించినాఁడు. ఇఁక సందేహ
మేల? 'కూరిమి' సోమదేవమృరసితుఁడు 'తల్లి' వరూధినికే 'జెప్పగీటిన వనమల్లుబాటకడ'. ఆ!
హరిహరబ్రహ్మలక్రిందఁ గొలువన్నది రంభాదులు చెలలన్నది. మన్మథుఁడన్నది ఇంతటి మహిమాతి
శయమును, భోగ్యతాసౌభాగ్యమును, అభిలాషనిశేషమును దెలిపి యిన్ని పోఁకలుపోయియు శృంగా
రరసము వెల్లిగరినియుఁ దుదకుఁ దల్లియయ్యెనా! ఇట్టి చిహ్నిజేలయు నుండునా? కాన వరూ
ధినికి 'శేతనవ్యాసనసీమఁదోఁచి' నది. ఇఁకఁ దనముద్దులును మహిమలును వానికిఁ బసగూర్పవని తలఁ
చి వానిని మాని 'యక్కడిరత్నకందరములు' 'నందనచందనోత్కరము' 'గాంగజైకత్రములు' 'లఘవీని
కుంజములును' జెప్పి నిలుపఁజూచినది ఇవన్నియుఁ బనికిరావు అలగొలుమాటలచేతను సంశోధనల
చేతను నభిప్రాయము చూపినను, కానికాంతభియరసములలో నది మనసునాటపు స్పష్టముగాఁ దన
తలంపుఁజెప్పవలయును. 'నిక్కుముదాపనేల'. చిల్లకుఁబోయి ముంతదాఁపరాదు. నిక్కుమేమి?

‘సీపయం

జక్కె మనంబు సాకు ననుఁ జిత్తజుబారికి నప్పగించెదో

చొక్కి మరందమద్యములఁచూటలఁ బాటులు వాడుతేంట సొం

పెక్కినయట్టిపూవుఁబొదఁబిండ్లను గొంగిట గారవించెదో.

ఇందుల కాశ్రోత్రియుఁడు ‘వ్రతులై, దినములు గడపెడువిప్రుల’ గామింపరాదనియు, ‘జనసీజనశుల్క’ కడుపుడ్లు లాఁకట సోలు’ చుందు రనియు ‘నే డిలుసేరకుండిన నమస్తధర్మములు మాలు’ ననియుఁ జెప్పినాఁడు. ఈకాంతరసమహాప్రవాహములో శృంగారరసము మొలకొత్తునా!

మరొకనికి మున్ను వానిశేలతనమునకు లేతనవ్వుపుట్టినది. ఇప్పుడు వానిదృఢమైన రాగ్యమునకు నిరాశగలిగి ‘విన్నుఁబాటు వదనంబున నించుక’దోచినది. ఇంక ఐదవములు పనికిరావని తెలిసి యుక్తివాదము నకుఁజొచ్చి “మీకర్థ నిర్ణయ జ్ఞాజ్ఞోటులును మాకవులగిర్ల నుభింప నేకదా. ‘సశరీరస్వర్గము నమకొని యుండం’ గట్టపడి శరీరమువిడిచి వానిని బడయ నేల!” యనఁగా వాఁడు “నీవు చెప్పనచ్చెల్ల ‘గాముకు’ నికే కాని నాకుఁ గాదు. ఈయానందమును జూచినయెడ నా ‘బ్రహ్మానందాధిరాజ్య’ము దప్పిపోవు” నని తామ్యమగు స్వర్గభోగము సాక్షింపక నిష్క్రమమగు నపవర్గఫలముఁ గాంక్షించుటఁ దెలిపినాఁడు. ‘ఎఱిఁ గితేని నగరమార్గంబుఁజూపి పుణ్యమునఁజూ’ మ్మన్నాఁడు. ఇది ‘తెనువెద్ది శుభంబునీకగుక’ అనుటకుఁ బర్యాయము. ఇందులకు మరొకని ‘దెందము నిక్కలమై యొక్కడ నిర్వృతికొందునో’ యట్టియానందమే బ్రహ్మముగాని నీవుచెప్ప బ్రహ్మానందము వేటొకటిలే’దని ఖండనమునప్పించుటకు ‘అనందోబ్రహ్మ’యన్న శ్రుతిముక్తును బ్రమాణీకరించినది. ఇంకను దన్నొడఁబఱచుట కయ్యమర కాంతపడుతత్తమునునూచి ‘సిగ్గు పెగటును నిస్సృహతఁదెలుపు నవ్వునే’కలిగినది. ఇతఁడుగదాశ్రోత్రియుఁడు! ఇదిగదాకాంతరసము! అతఁడు ‘త్రయోధర్మముల్ పాపములు రతి పుణ్యమందుఁ దర్కమేల? నాకుఁగరణుల్ దర్శలు నేవ్రియములు. తక్కినవితున్నము’లని యొక్కమాటను ఖండించివైచె. ఇట్లున్న పిదప నింకయుక్తివాదము పనమాలినదయ్యె. బద్ధులు ‘మాటలేక’ పోయె. ‘హృదయాబ్జముజల్లనియె. ‘మోముశెల్ల’నయ్యె. తానైవలచినచ్చినది తప్పు. మించిపోయినది. ఇంక బలాత్కృతి యుపాయమని పయిఁబడి కొంగిలించినది. శ్రీహరిపుత్రునికిఁజొన్న యతఁడును గొంగిలించెనా? లేదు ‘హాశ్రహా’ యనిపట్టిత్రోసె. బుద్ధినిజలింపఁజేయుట కింభకంబెబల వంతమైన మోహనపరికరముగలుగదు గదా. ఇంతటికిని గలఁగినవాఁడుగాఁడు. ఇదియ కాంతరసనర్వస్వము. ఇట్టివైరాగ్యనిష్ఠయే దానిపరాకాష్ఠ. ఇంకఁ ‘గలంచునే నకులమాయల్ ధీరచిత్తంబులక’ అని ధంకాకొట్టి చాటవచ్చును గదా.

ఇంక మరొకని యేమిచేయును. వేదననెవంబిడి ‘యతికరుణముగాఁ గన్నుఁగవగధపకరుతుల్’ ‘గావిగొన’ నేడ్చినది. దయలేదని దూతినది. పరాశరాదుల పోకలన్నియు జూపి యట్టి ‘మునిఝుచ్చు లెల్లఁ దామరసనేత్ర లిండ్లంబుబాలుగారె’ యని మర్తము చూటనాడినది. ఎంతవెండిన నేమి ! ఇసుకలో నూనియె యూరనా? ప్రబయఁజేమియు ననఁకుండ. ‘అబ్బవనజగంధి మేనీజవాద్విపన’యని కొంగిలించినపుడు వానియొడలియందుఁ గదంబించినది. అది రసజ్ఞ జనుల కత్యంతభోగ్యము. ప్రవరుడో? దాని ‘గడిగికొన్నాడు. ఆ! ఏమివైరాగాతికయ మిది! ఈనిరూపణ మెంతైన జము అవసరము పొనగి నపుడెల్ల నిట్లు దానిని మిక్కిలి నూటిగాను స్వాభావికముగాను వర్ణించుటయే కవితాత్మవిత్తవిత్తము. ఇది యార్చిధకవితామితామహామహానీకే తగు.

పిదప నగ్నినిస్తులించి తడియప్రసాదమునఁ బ్రవరుఁడు స్వీకృహంబుఁజెరుట విడిదిమే.

రిం. తే.

క థా స ం గ్ర హ ము.

ప్రథమాశ్వాసము.

ఆర్యావర్తదేశమున పరజానదీతటమున నదుకొన్నద మనువుర మొందుగలడు. అందు బ్రహ్మఁ డను విప్రకుమారుఁడు తన తల్లిదండ్రులతోడను, భార్యతోడను, శిష్యవర్గముతోడను వివసించుచుండెను. అతండు యజ్ఞస్వాదివట్కర్త సురతుఁడై యతిభిషాజాధురంధరుఁడై విలసిల్లుచుండెను అతని భార్యయన్ననో యన్నపూర్ణాదేవియుంబోలె నభ్యాగతుల కన్న దానముంజేయుచుండెను. ఇట్లుండ మంత్రాపదసీద్ధుఁ డొకఁ డాపట్టణమునకు వచ్చి యాప్రవరునియింటికింబోయెను. ప్రవరుఁడు నతని నతి భిసత్కారంబులందనిసి యాతం డద్రాసం దృప్తినొంది సుఖానీనుఁడైయున్నతఱి నతనిం జేరఁబోయి “స్వామీ! మీ కేయిదేశములఁజూచినా”రని ప్రశ్న చేయఁగా నాసిద్ధుఁ “ఁడోవత్సా! ఈయాదేశ మని చెప్పటకు వీలులేదు. నేను నమస్తప్రపంచమును జుట్టివచ్చితి” నని చెప్పఁగాఁ బ్రహరం డచ్చెయింది “యోమునిలోక గ్రామణీ! మీరు రూపమునందుఁ దరుణవయస్కులై యున్నట్లగపడుచున్నారు. ఇట్టి చిటుతప్రాముములోన నెట్లు భూప్రదక్షిణముంజేయ నమకూరె నెరింగింపుఁ” డనవుడు నాసిద్ధుఁ “ఁడోభూసురవతంసా! మాసంచారమునకు నాధారమురహస్యమైన సంగతియైననూనీయందు నాకుఁగల యనురాగముచేత నీది దాఁచక చెప్పెదను. ఈశ్వరప్రసాదముఁ బొదలేప మనుదివ్యేషదమొకటి మాకు లభించెను. ఆరసమును బాదములకుఁబూసికొని తప్రావశ్యమున నెచ్చటికిఁబోవ నిచ్చువీడము నచ్చటి కేఁగఁచుండెదము” అని చెప్పెను. దాన న్నెఱుఁగుపడి ప్రవరుఁ డోయిత్సత్తమా! దివ్యత్రైత్రసం దర్శనాభిలాష నామనస్సు నెంత కాలమునుండెయో బాధించుచున్నది. మీరు నన్ను శిష్యునిగా భావించి నా యం దాదరణగలవారయి నన్నుఁ దీర్థయాత్రపలన ధన్యుఁగఁగాఁజేయుఁ” డని పలువికములఁ బ్రార్థింప నాసిద్ధుం డొక పనురు నిదియదియని చెప్పక యాప్రవరునికాలికిం బూసి తనమార్గమునబోఁగా దివ్యత్రైత్రసందర్శనాభిలాషి యగు నవ్విప్రకుమారకుండు హిమవత్పర్వతనిరీక్షాక్షేత్ర నచటికింబోయెను.

ద్వితీయాశ్వాసము.

ఇట్లుపోయి పరనానాయకాశ్రమ మగుబదరీవనమార్గమునం జని యపరిమితజంతుసంతానాంచి తంబులును నానావిధతరులతాశోభితంబులు నగునరణ్యంబులఁ గడచి చని మున్ను భగిరథుఁడు తన మాచరించినప్రదేశమును, గంగానది భూమికిం దిగినచోటును, భార్యతీర్థాశ్వరసేవాపరతం జొక్కిన చోటును, మన్మథుఁడు ఘోరలోచనుకంటిమంటం గాలి బూడిదయైనచోటును, మునిపత్నీలయం దనురాగముచే మున్నుగ్నిహోత్రుఁడు విరహవేదనంబడినచోటును, గుమారస్వామి పుట్టినచోటును మొదలగు పుణ్యస్థలములం గాంచి యందుంగలవి శేషములనెల్లం దిలకించుచు నానగమహత్త్వంబును వేనోళ్లం బొగడుచుండ మద్యాహ్నము ప్రాపించెను. ఇంకఁ దడవు మనలినఁ దననిత్యకర్తామృతము లకు భంగము కలుగుననిభావించి నాటి కింటికింజని మఱునాఁడు మరల వచ్చి తక్కినవిష్మతేములం జూడ నిశ్చయించి పోవను గమనించుగా నతనిచిదములకుం బూయఁబడిన లేపముమంచుపలన గరఁగి పోయి కదలటకు వీలులేకపోయెను. దాన మ్నిగులఁ బరితాపమునొంది మార్గాన్వేషియై తిరుగుచుం

జంగి నొక్కడ నిష్కళవశమైకటి గావించెను. అందు నివసించువారు తపస్సులైయుందురని భావించి వారి నడిగి దారిద్ర్యబీనిశానివారణ సమకీర్తి యిచ్చితికింబోయి' యచట నొకయుద్ధానవసమందుఁ జంద్రకాంతేశ్వరావేదికపైఁ గూరుచుండి వీణవాయించుచున్న వరూధిని యనునచ్చరలేమి నొకలెం గని నిశ్చంక నామె చేరునకుంబోయి తనవృత్తాంత మామెకుంఁదెలిపి నగరమార్గంబుఁజూపి పుణ్యమునఁ జొచ్చని పరివరిపదములఁ బ్రార్థించెను. అప్పురూఢినియుం బ్రభుమదర్శనముననే యత్తదణమయమగు నందుఁ దనచిత్తము తగిలినకతన పదమగని మదనుఁడు పదనగుతూపులం దనయెడ నొవ్వనేయఁ దచ్చ దనం గుంది యతనిం గనయు నభిలషించి మెల్లగ నతనితో సరసమాడ నారంభించెను. ప్రవరుఁడును మా గ్గావ్యవహమే తన ముఖ్యోద్దేశమగుట నామె మాటలం దెడచెవిఁ దెట్టఁగా నామె తననేవ్వకొలంది కామకాస్త్రోపన్యాసములఁ జేయ నారంభింపఁగా నతఁడు పరస్త్రీవిముఖుఁడగుటం దనవేదాంతోపన్యాసముల నవ్వరూఢినివాదమును ఖండింప నామె యొండు తెఱంగు గానక మోహోద్రేకమున నత నిపైఁబడి యాలింగన మొనరింపఁబోఁగా దానికి నతఁడు చలించక యామె నవ్వలకుం ద్రోచిపోయి యామె శరీరస్పర్శముచేఁ దనదేహమున కంటినకళంకమును తేరువనున్న పవిత్రతోయములం గడిగి కొని యాచమనముచేసి నిత్యమును దాను బూజించు గార్వ పత్యాగ్నిదలంచి తత్ప్రభావంబునం దనగృహంబునకుం బోయి చేరెను.

తృతీయాశ్వాసము.

ఇట్లా బ్రాహ్మణకుమారునిచే నిరాకృతయై యాకాశం గము నొందిన యచ్చెలువ యతనిసాంగత్యము లభింపమికి నత్యంతవిచారవేదననొంది మైఁదెలియక యతని స్వేదకఁ దలంచి యతఁడు మున్ను సంచరించిన ప్రదేశములెల్ల నరసి యుట గానక సెవ్వగఁజెంది యట్టి రూపలాపద్యాతితయములుగఁ దానవనకుంతునితోడం గూడియుండని బ్రతుకేల యని గోసి కుంచుచుండ నింతలో సూర్యాస్తమయవగుడు నామెచెలు తెల్లఁజేరవచ్చి శీతలోపవారము లొనరించి యోదార్పం దలంచి యామె సుదాననమునకుం గొంబోయి నిండాఁక బండువెన్నెలగాయుచుండ శశికాంతేశ్వరావేదికాతలంబులందును చారునికుంజాంతరంబులను, హోవరతుంబులను విహరించునట్లొనరించి యారాత్రిం గడిదిరి. ఇంతలో మున్నీ వరూధినీనంగమం బఁజేసింది యామెచే నిరాకృతుఁడైన గంధర్వకుమారుఁ డొక్కఁ డీప్రతాంము నంతయు నాత్మ సెఱింగి యిదియ యామెం గదియ నదనని మదిసెంచి మాయచే నామెను వంచి పం చులంచి గంధర్వులు కామరూపధరులగుటం దానాప్రజునియాకృతిం దొల్పి మున్నాతఁడు సంచరించిన ప్రదేశములం దల్లనల్లఁ దిరుగుచుండెను. వరూధినియు వనిహోరును తనవిరహతాపము నొకయింపంజేయ నన్వన్ధిత్తయై వేకువమలేచి యువ్వాదినియుంబోలె నందందుఁ దిరుగుచు నొక్క దేవప్రభుకుం బూవులుగోయుమిమచేఁ దిరుగు నన్దుయావిప్రకుమారునిం గాంచి జీచ్చవడి పట్టిరానిత కంబున నేకతంబ యతనిని నమీపించి గద్గదకందియై యతనిం బలువిధములఁ బ్రార్థింప నెట్టకేల నమ్మించినవాఁడునుంబోలె నతఁడు తనప్రభుమనిరాకరణమునకుఁ దనయగ్ని హోత్రాదికృత్యములు నిజగృహంబున మాతాపితృ సేవాసక్తియు, సతిభ్రూజాపరత్వమును గారణంబులుగ నిరూపించి వ విరహానంతప్రాంగియైన యామె నాదరింపకుండుటయు దోషముగా భావించి యామెం గనయవచ్చిన భిషయించి యామెను దనవశముచేసికొనెను. మఱియు సంభోగకాలమున నిజస్వరూపము నా తెలిసికొను ననుభయముతో నానయంబున నామె కన్నులుమాసికొనియుండునట్లును, దా నామె నమ్మింపఁజేసి తానుగాఁబోవుపటకు నామె కన్నువిడ నాడకుండునట్లు నామె నొడంబజించి యా

తోగూడి ప్రేడింపం గొంతకాలమున కాయంతి చూలాలయ్యెను. అగంధస్వర దడి గాంచి యొక నామెను పిడిచి చనువాడై యొక నామె డావెతో నిట్లనియెను: “చెలియా! నీకొకట స్వగృహమును, భార్యను, సూతాపితలను, శిష్యవర్గమును, మడిమాన్యమలను, అగ్నిహోత్రాదులను, విడిచి పెచ్చి యుంటిని ఏమహాత్ముడు నాను? బాదలేప మొనంగి యిచ్చిటికివచ్చి నీతో సుఖంప ననుకూలించునట్లొనర్చెనో యాతఁడు నేఁ డిచిటికివచ్చి యుచిటివృత్తాంతమునెల్ల నాకు వివరించిచెప్పెను మడిమాన్యము లెండిపోయెనట. తల్లిదండ్రులు పుత్రప్రియోగముచేఁ దపించుచుం గడుఁ గృపించియున్నారట. శిష్యులెల్లరు నధ్యయనశూన్యలైపోయినరట. ఇట్టి విపత్తులనెల్ల సేనువేగింబి బోయి చక్కఁ బెట్టుకొనవలసియున్నది. అచ్చటఁ గుదురుపాటానరించి మరల నీకడకు పెచ్చి నిన్ను సంతసెల్లఁజేసెదను. నేఁటికిఁ బోయిరా ననుమతింపుము” అని యనేకవిధంబుల నామె మనస్సుకరఁగునట్లొనర్చి తనవియోగమును సహింపఁజాలని యామె నెట్టుకేటకు నొడంబఱిచి కృతార్థుడై యామెను పిడిచి తనమార్గమునఁ బోయెను.

చతుర్థాశ్వాసము.

ఇవట నగూఢిని నెలలునిండఁ తుభగ్రహవీక్షణము గల యొకమథలగ్నమందు సురరాజహస్త్యుడైన కుమారుం గనియెను. ఆసమయంబున దేవతలు కుసుమపుష్టిం గురిసిరి. తేజోద్వీతుఁడగు నత్కుమారునకు నచ్చటినులు స్వకోచి యనువేరిడి, జాతకర్త మాచరించి, యుపనయనాదికృత్యములం దీర్పం బెరింగి యత్కుమారుండు రతీశూగుడై ధనుర్విద్య నధ్యసించి మంధరపర్వతపార్యమందు విశ్వకర్తనిర్మితమైననగరియందుఁ జెంచులు మొదలగునాటవికలు తన్నుం బరివేష్టించియుండఁ గాఁ పురమండెను. ఇట్లుండ నొకనాఁడు జడివానగురిసి నెలయెట్లు జలజల ప్రవహించుచుండఁ బక్షిరవనం కులం బైనయక్కొండ నెత్తపుధూమిని జూచుట్టకై యతఁ డాకొండ నెక్కి తదగ్రమున నొకచంద్ర కాంతవేదిపై నావృజనపరివృతంబై కూర్చున్నతఱి నొక్క కిరాతప్రభు పతనియొద్దకు పెచ్చి నక్కఱొమ్ము చాఱపప్పు మొదలగువస్తువులను గానుకపెట్టి తత్సమీపారణ్యంబున భల్లూకాది క్రూరమృగంబులు నిండియుండి యుపద్రవము గలుగఁజేయుచున్నవని విన్నవింప విని యాభేటకాతుకంబు చిత్తంబునం దతిశయింప బ్రయాణసన్నద్ధుడై తనదండుతోఁ గూడ నయ్యరణ్యంబునకుం బని పలుదెఱంగుల మృగ యావిసోదంబు సరిపి వేటల చాలించి పురంబునకు మగిడివచ్చుచు నొక్కడ విశ్రమించి యుండ తుభాశుభమిశ్రమలగు శకునంబు లనేకంబులు గానరా నం దశుభశకునంబులవలనఁ బ్రాణరక్షా సంకయ్యులగు రణం బగననియు శుభశకునంబులవలన మీఁద నెట్టుకేటకు మితిపెట్టరానిజయచుంగళంబు లగుననియు నంతరంగంబున నిశ్చయించియున్నంతఁ జేరుప నొక్కయఁడుకూయి వినవచ్చెను. అంత నతం దభిజ్యోరాననుండగుచు నిదియేమని వితిర్కించుచుండుతఱి భర్తార్యుడు దీనానయమైన యొక్కయబల యతనిని సమీపించి “యోగశేంద్రా నన్నరక్షింపు” మని ప్రార్థింప నతం డామె నొడకుండుమౌచెప్పి తద్యృత్తాంతముం దెలియ నడుగుటయు నామె యిట్లనియె. “రాశేంద్రా! నేను మరుదశ్యపుత్రి కిందీవంత. గంధర్వరాజువంశం బుట్టినదానను. కేరు సునోఽమ యంద్రు. నాపై నీఁగపైనవాలనీక నాతండ్రి యెల్లప్పుడును నన్నుఁ బ్రేమతోఁ బెంచుచుండును. మందారవిద్యా ధరతనూభవమగు విభావనియు, బార్వీ పట్టి కళావతియు నాకుఁ బ్రియసఖులు వారును నేనును గలసి యొక దినమునఁ జిగ్లూనపర్వతశిఖరమునఁ బొమ్మపచయ్యాపేక్షి సీతంబాంతరంబులం దిరుగుచుండి యొక నిభయనందు వికృతస్వరూపుడైన యొకమనిం గని యతనిముఖమును బాల్యచాపలమునం బట్టె

గా నతండు నాకరస్పర్శములవలన ధ్యానము చేడి శక్తులు దెలిచి 'యోదుర్భాగరా! ననుష్ఠములు లం బరిత్యజించి నిర్దేనప్రదేశమునం దేవ మాచరింపును మ్మిట్లబోసింప నేమివచ్చెను ఎలబ్రాహ్మమున నున్న నీవు నీకుందగిన యశోవనపురుషులతో సరసమాడం జనునుగాని మాబోటియునులివాండ్రతో నీ నేమి. జరాభారమున క్రమనొందియున్న చు మ్మిట్లసటవెట్టితివి గావున నీ వొకరాక్షసునికిం బట్టువడు' మని తపించి యంతంబోక యచ్చుని తనచేత నన్న నాగతైత్తముతోఁ బశువునుగొట్టినట్లు నన్ను గొట్టెను. ఇట్లు తిట్టవడియుం గొట్టవడియు నేడ్పుచున్నం జూచి నాచెలు లాగహించి యచ్చునిని దూషింప నతఁడు వారిని రాజయత్నక్షోభం దెసంగ నశింపుఁడని తపించెను. అప్పుడే వారి కావ్యాధిసంప్రాప్త మయ్యెను. నన్ను వారత్రయమునండి యొక రాక్షసుఁడు తఱుముకొని పచ్చుచున్నాఁడు చూడుము. నాయొద్ద నస్త్రీశృదయ మనువిద్యుగలదు సకలరిపునాశకరము యశస్కరిము నైన యవ్విద్యయెం దున్నను గొనవలయును గాన నేనాఁడుదానను నావలన విద్యుగహించుట సరిగాదని యెంచక దానిం బరిగహించి యాయుకుదనిం బరిహాస్య' మని వేఁడెను. ఇంతలో నారాక్షసుఁడును రాజును నమీపించెను. అంత నారాక్షసునిని స్వరోచికిని భూరయుద్ధము జరిగి రాక్షసుఁడు చెంచులబలము నెల్లను సంహరించి స్వరోచి నెదిర్చి యతనిప్రయత్నములనెల్ల విఫలము చేయఁగా స్వరోచి విన్న యెంబది రోవ మతిశయింప నాగ్నేయాస్త్రంబు నతనిపైఁబ్రయోగింప దాన నయ్యుకురుఁ డారాక్షస రూపము న్విడిచి గంధర్వఁడయ్యెను.

పంచమాశ్వాసము.

ఇట్లు రాక్షసరూపమును విడిచి గంధర్వమూర్తిం జేకొనినయతండు భూమికి దిగి స్వరోచిని నమీపించి 'యోయయా! నీ నింపివరాక్షుఁడను గంధర్వఁడను, మీతల్లికిం దోడఁబుట్టినవాఁడను గాని యన్యఁడనుగాను. నేవొక్క ముని యొనఁగిన శాపముచే రాక్షసుఁడనై యీనాతూర్తి నందనను భక్షింపం దలంచితి నని చెప్పయండఁగా మనోరమ వచ్చి తండ్రిపాదములకు నమస్కరింపఁగా నతఁ డామోనైత్తి యాదరమున మూర్ధఘ్రాణము గావించెను. అంత స్వరోచి యిట్టిశాపము నీ కేలవచ్చెనని యడుగులయు నతం దిట్లరియె. 'బ్రహ్మమిత్రుఁ డనుమునియొకండు తనశిష్యులకు నిరంతరము నాయు ర్వేదముం జెప్పయండ నే నది చూచి యవ్విద్యం బడయఁ గాంత నొడవ నతని సమీపించి నన్ను శిష్యునిగా గ్రహించి యాయుర్వేదముం జెప్పఁడని వేఁడితిని. అతండు నన్ను దూషించి నిరాకరింప నతనిని వంచింపం దలంచి శాంబరివిద్యచే నొరులకుఁ గానరాక యతనిచేదవనీ శిష్యవిధముతోఁ గూడయండి యాయుర్వేదము నంతయు సాంగముగా నభ్యసించి యధుం బ్రవీణుఁడనై • యంతం బోక యచ్చుని నవహసింపం దలంచి శాంబరిబాసి యతనికిం బొడవపె 'యో నైత్తితపసీ! నవినయముగ వచ్చి విద్య నేర్చుమనియడుగ నిరాకరించి దూషించితివి. ఇదే చూడుము విద్య సభ్యసించితిని. విద్యా భ్యాసమునం డశేత్యుగలవారికి విద్య యెట్లయినను వచ్చు' నని నిష్ఠరోక్షులడితిని. దాన నతఁడు గలు పించి 'మాయోపాయంబున నన్ను వంచించి విద్య సభ్యసించినదేతాక గురువునగు నాయ్దురుఁ డబరిచా సోక్షులు పల్కుచున్నావుగదా. కానిచ్చు. ఆసురియగు మాయ మాయెడం బ్రయోగించి నెంచించి యప హసించితివి గావున నసురవై పిశిరం బశనంబుగా మను'మని తపించెను దానికి నే మతికివడి యతని పదములపైఁబడి 'మహాత్మా! బుద్ధిదోషమున మీకడఁగాలు లఱచిన నన్ను మన్నించి శాపవిమోచనముం గరుణింపవ' యని నేడుకొంటిని. అందుల కాతఁడనే ప్రసన్నుడై నన్ను లేవనైత్తి 'పశుభ్రాపముంబొం దితివి గానఁ నిఁకఁ గొన్ని నాళ్లకు నిజమమరిని మ్రింగఁబోయి యొక్క మహాత్ముని దివ్యశరాచ్చిఁ బ్రేలి

స్వస్వరూపము బొందెద" మి యనుగ్రహించెను. వెంటనే నేనును బురంబునకువచ్చి రాజసభావనం కురింపఁ బురంబునంగలవారి నెల్ల మ్రొంగ నారంభించితిని ఈ రాక్షసుభావనా దిగ్విజయము నో భార్యలను బుట్టినింటివారు పిలుచుకొనిపోయిరి. పురి మెల్ల జనకూన్య మగఁడైన యావారంబునానక కైలానశిఖరంబునం బూవులు గోయుచున్న యాక సైను గూఁతురినియొక భావించక కిక్కిరింప న్నహిం పనోపక మ్రొంగఁ దలుచుకొనివచ్చి మహాత్ముఁడగు నీత స్త్రధారం బవిక్రందంబై నెత్తుకొనిపోవఁ జొందితి" నని తనయువంతం బంతయుం జెప్పి మఱియు నట్లుయె, "నీవు నాకొనివచ్చినారంభపురికిం బ్రత్యుపకార మొనర్పంజాలను. నాయొద్దనున్న యాయుర్వేదముతోడ మర్కటమారయు నొక సై మిన్నం బరిగ్రహించి నన్ను గృతాంధుఁడేయు" మని వేడఁగా న్నగోచి దానికి నమ్మకంబెను. అంత నూర్యాస్తమయః మగుటయు వారు విశ్రమించిరి. ప్రభాతమున నియ్యంతిం దొక ను పూర్వపుభృత్యు లతఁడు కాపనిముక్తుఁ డగుట విని సంతోషించి యంతటికిఁ జెచ్చియుచ్చినకాముల నితండు గ్రహించి వారు తెచ్చిన తనదివ్యరథంబును స్వరోచితోడ నధిరోహించి కూతురు నొక్కఁగొందనం దెక్కించి భృత్యజనులు గొలిచి రాఁ గలిపముప్రయాణంబులకై రిమాసారాయణపరిణయగేయగోకాయనగంధర్వ మైన మందరపర్వతంబునకుం జని నిజరవాసంబుఁజేరి యమాత్యులం బిలిపించి వివాహాన్వాయముం జేయ నియమించి స్వరోచి నొకదొరయుంటు నిడియించి యొక శుభలగ్నంబున నాతనికి మనోరమ నిచ్చి వివాహముచేసెను. అట్లున కనేకాభరణాదులనొసంగెను. తిక్కింగల బంధువర్గము నానూతన వగూఁపరులకుఁ గానుకలాసంగిరి. స్వరోచి యూరేఁగునప్పు డతని చిక్కిందనముం గాంచి యప్పరమునం దతి స్త్రీలందఱును హాహాపరవశతైరి. నలకూబయఁడు చెందలగువాడుగూడ నవ్వమూచుటకు నస్త్రాభరణాదులొసంగి గూరవించిరి. ఇట్లు మహావైభవమున స్వరోచి మనోరమం బరిగ్రహించెను.

మహాశ్వాసము.

నాటిరాత్రి చెయిలెల్ల మనోరమకు మజ్జనం జాచరించి చందనాదిపరిమళద్రవ్యముల మేస నలంది దివ్యాంబరభరణభూషితంజేసి శయనగృహంబును బ్రవేశపెట్టి తామటనుండి కదలిపోయిరి. స్వరోచియు మోహంతిశయమున నామెం గవయ గమకింప నమగుద దీనాస్వయై లిసించుటం దిల కించి "తోయజాతీ ! యక్షయానందసంధానకం బగు నిట్టికీడాసమయంబున వగవునకుం గారణం బేమి? ఏమిసాధింపవలయుం జెప్పు మది వేధ చేసెన్న సాధించెద" నని పలుక నాతనిఁజూచి మనో రమ "నాథా ! నాయెడ మిగులఁ గూరిమిగలిగి చరించు నఖు లిద్దఱును రాజయత్న బాధితిలై తపించు చుండఁగా నేనెట్లు సుఖించెదను. నీవు వారిరుగ్గత మాన్పితివేని నేనానందము నొందెదను అట్లుచేయ వేని నాకు సౌఖ్యము కలుగనేరదు" అని చెప్పెను. దాని కతం "జోహరిణాతీ ! ఇంతమాత్రమున తీర తాపమేల? నావెంటవచ్చి వా రెవట నున్నారో చూపుము. మదియనంతాయుర్వేదస్ఫురణమునం దదీయగోగభాదఁ బరిహరించెద" నని చెప్పి యామెను వెంటఁబెట్టుకొనిపోయి కైలాసావలంతార కాంతారంబునం గుందుచున్న సఖులం గాంచి తదామయస్వభాభారమును మానెను ఇట్లు వ్యాధి విముక్తలయిన యారజనీకవించుచురాస్వయ రాజంజూచి "స్వామీ ! నీవు యా కిష్టకలెనర్పనయుపకార మునకుఁ బ్రతిసేయనేర మయిన మావలనం జేకొనుకార్యములు కొన్నిగలవు దెప్పెదము గుందు వా వ్పుతాంతకాకర్ణింపుము" అని యందు విభానసి యానునది యట్లునియె "అనఘా! నేను మందావేడను విద్యార్థయనకూతురను. వేద విభావని యుండెను. ఈజగంబునంగల మృగపక్షిజాతులభి నెల్ల నానం

తెలియును. ఈవిద్య నాచే నెఱిగి నన్ను విచారించును” అని చెప్పినంతలో రెండవదియగు కళా వర్తి యిట్లనియె. “స్థానండునీ బ్రహ్మకీ మారండ్రీ. అతండు ప్థకవిద్యల నభ్యసించి తపమాచరింపం దలంచి యొక్కయరణ్యమధ్యంబునకుంబోయి యాశ్రమం బొండు కల్పించుకొని కందమూలఫలభక్షణుండై పంచాగ్నిమధ్యమున ఘోరంబగు తపం బాచరింప నతనితపోయొక్కింత బెగడి పురుషూతుండు తపోభంగ మాచరింపఁ దలంచి యతనియొద్దకుఁ బుంజికస్థల యను నచ్చరలేమం బంచెను. అవ్వేల్పు వెలదియు మన్తభవనంతమలయానీలులు తనకుం దోడుగ నునునానఁబట్టిన యనింగునిమోహనబాణమో యనునట్లు మందగమనవిలాసంబున నచ్చునిం కేరవచ్చులయు నతండు ప్రభుదర్శనముననె మో నాపరవశుండై తపం బెల్ల నేటంగలపి యామెతోడ నిరంతర క్రిడారతిం దవిలియుండం గొన్నాళ్ల కాలేమ గర్భముం దాల్చుతిట్లయిన ననుంగాంచి విపినాంతరమునఁ బడవై చిపోయెను. మునియు నన్నుశేషించెను. ఇట్లు తల్లిదండ్రులచే విడువఁబడిన నేను శకమండలంబున వెడలుశిరకిరణప్రదాళి కామిశదమృతరసగ్రాసంబునంజేసి కొన్నిపూటలం బుటపుటనైన నన్నుఁ గనుంగొని మువ్వించుండు ప్రీయం బంది నిశాశ్రమంబునకుం గొని చని శశికళానందధృత నగుటంజేసి నాకుం గభావతి యనునామం బిడి పెనుచుచుండ నేనును జనక నేనాపరతం బ్రవర్తిల్లుచుండి కొంతకాలమునకు యోషనపతి నైతిని. అంత దేవాపి యను గంధర్వుండు బంధునిర్వముతోడ మాతండ్రికి డకువచ్చి నన్నుఁ దనకిమ్మని యడుగు మాతండ్రి యతనికులమును దూషించి నటవిటగాయకులైన గంధర్వులకుఁ గన్నె నిచ్చుటలేదని యతని నిరాకరింప నతండు క్రోధోద్రేకముతో వెడలిపోయి యొక్కనాఁటినికానమయమున మాయాశ్రమంబుఁ బ్రవేశించి కామక్రధాంధుండు గాన మాతండ్రికుత్తుకఁ గోయ నతండు రోజు టాలకించి నేను మేలుకొని దీపము వెలిగించిమాచి రోదనము చేయుటయుఁ బోగుననున్న తపసులందఱు వచ్చి నన్నుం బొదివి యోదార్పిరి. ఆదుర్భాధఁ డంతకుముందె పరుగెత్తిపోయెను. పిమ్మట మాయ య్యకు నేనిగ్నిసంస్కార మాచరించి దుఃఖార్తనై తల్లివిడిచి చనిపిదపఁ దానె తల్లిమాఱుగాఁ బెని చినజనకుండు మృతినొందె నింకేటిజీవనమని యాత్మహత్యం గావించుకొనఁ జూచునన్ను నంతరిక్షము నం దెచ్చుకొపోవుచున్న పార్వతి మాచి మామి కవతరించి ఓతనీ! అలభ్యమగు నిట్టిసాందర్య నిశాంతమయిన తనవు నన్యాయముగా విడువవలదు. ఆతిలోకుండగు స్వరోచి నీకు భర్తయగును. అతనిసంగమంబువలన నప్రతిఘ్నశ్రీవిభవంబు గాంచెదవు. ఇదియునుంగాక పద్మిని యనువిద్య నొకటినికిచ్చెదను. దానివలన నీక భీష్మసౌఖ్యములు సిద్ధించును’ అని చెప్పి యవిద్య వాకుపడేసించి యాచుక్కంటి వాల్లంటి మింటికీఁ జనిన నేనును బ్రాణంబులు నిల్పుకొని యున్నదానను, అన్యథోచి నీవేయని తోఁచె డిని. పంచాలాపంబు బుడిగి యప్పడినీవిద్యారత్నంబుతోఁగూడఁ నన్నుం బరిగ్రహింపుము.” అన నంగీకరించి యమ్మహిమిభుండు వారిద్దఱీవలన నవ్వద్యలం గైకొని యొకశుభముపూర్తంబున వారినిరువురం బణియం బై యుప్పువ్వుంబోడుల మువ్వురతో వివిధవిహారసంగతులఁ దర్పరుండై పద్మి నీవిద్యారూపభావ ఘటితాన్న పానధూషాపి శేషమాల్యవస్త్రాలేపసామగ్రిగొంది క్రీడించుచుండెను. ఇట్లువిహరించుచు నతం డొకనాఁ డొక్కనరోవరసమీపంబునకుంబోయి యున్నతఱి నొకకలహాసక చక్ర వాకినొకతెంజూచి యాయందునిభాస్వలుం బతియు నేకమతిం గవగూడియుండ కెంత తపబొసర్చిరో కదామని ముచ్చ టించెను దానికిఁ జక్రవాకి పలువురు భార్యలుగల యితనికి వారిమన నుఖ మెక్కుడిది. వారి కితనివలన నుఖమున్న లేదు ఒక్కతరుణికిం దగులుపాఁడును, ఒక్కపతిని వలచు మెలకెయ్య నే ధన్యులుగాని యిట్టివారు గారు ఈవిషయమున ధన్యులము నేనును ా భర్తయునే” యనినచోకి వాకిపలుకు లాఱ కించి స్వరోచి తలవంచి యున్నరని తలపోయుచు మానరానిదిమకున నానెలఁతలతో మరల నూ

తొండ్లు క్రిడించి యొక్కనాడు వనవిహారమునకుంజని లేడిపిండుతోఁ గూడియున్న యొక యిట్టిఁజూచి దానిం దననకులకుం జూపెను. అయిట్టియు నా లేడులంజూచి “మీయందు నిరంతరసంభోగరతిని సంఘరించుటకు నేను స్వరోచినిగాను. ఇట్టికృత్యము స్వరోచికిఁ జెల్లునుగాని నాకుఁ జెల్లదు. నేను భోగోచ్ఛ నివారించితిని. మీరింక నన్ను విడిచిపోయి వేటొక్కని వరింపుఁ” డనిచెప్పఁగా నవి యాయుట్టిని నిడిచి పోయెను. ఆమాటలనువిని స్వరోచి ముందు చక్రవాకిపలికినపలుకులు నివ్వు డీ యిట్టిపలికినపలుకులును దనమనమును గలఁతపెట్టఁ దననకులను విడనాడఁదలంచెయ్యి. దొన దుర్వారము అయినకోరికి అనంక వివేకముచొప్పు దక్కి మఱియు నాటునూతొండ్లు వారితో సంభోగించి వారిలా మనోరమయందు విజయుండును, విభావనీయందు మేరునందనుండును, గాభాపతియందు విభావముండు నను ముత్రితయముం గాంచి వారికిఁ బద్మనీవిద్యాప్రభావంబున వేణువేణుపట్టణంబులఁ గట్టించియిచ్చి వారి పద్మపట్టణంబులకుం బట్టంబుగట్టి కృతార్థుండై యొక్కనాడు మృగయావినోదార్థి మడవికింబోయి యచ్చట నొక ఐరావతముంగాంచి బాణమెక్కువెట్టి వేయఁబోవుచున్న తల్లి నొక్కయూఁడుజింక యరిసిని సమీపించి “రాజా నిరాపరాధియైన యాపరాహుము నేల చంపెదవు ఆశరమును నాపైఁ బ్రయోగింపు” మని చెప్పఁగా నతఁడు: “నీకేల యీశరీరముపై నింతరోఁత పుట్టెననియుడుగ. “రాజా! అన్యవతులం దానక్షుఁ డగువానిఁ దమక మొదలి కూడఁదలఁచుకంటె మరణమే త్రేయ” మనుటయు, స్వరోచి, “నీ హృదయ మెప్పునినై నిలిచె, నీభావము తెలియఁజెప్పు” మన చయ్యది “నీయందె నాకనురాగముగల” దనెను. దాన నతఁడు విన్నయంబంది, “నేను నరుడను. నీవు మృగివి మనకిద్రవ్య సమాగమం జెల్లగు” ననిన నాలేడి “రాజా నీవొక్కసారి నన్నాలింగన మాచరింపు” మనఁగా నతఁడట్లుచేసెను. వెంటనే యది దివ్యస్త్రీరూపమునుధరించి “నృపశేఖరా! నే నీవనదేవతను సకలభూతులనరక్షదత్తుండైన మను వర్యునీయందుఁ బడయుటకై నమస్తదివిజాలు నన్ను. బ్రార్థించిన విచ్చితిని. నన్నుగూడి యభీష్ట సిద్ధిం బొందు మనెను. స్వరోచియు నామెను బరిగహించెను అయ్యువతి యంతరి గొంతికాలమునకు గర్భిణియై శుభదినమునఁ దేజోవంతుఁడగు పుత్రునిం గనెను. ఆశుమారకుండు స్వారోచిషాఖ్యుఁడైరిగి శాంతిదాంతిదయాసత్యశాసనిరతుండై యశామత నమృతుంగూర్చి చిరతపం బాచరింప నారాయణుండు ప్రసన్నుండైన నశ్వుమారుం డతనిం బెక్కుతెజంగుల సంస్తుతింప నతిండు ప్రసన్నుండై నీవు రెండవమనువలై యామహీనేలి పుట్ట సాలోక్యముం బడయుమని ఐరంబిచ్చి మనుత్వము కాతనిఁ బట్టుచుగట్టి యంతర్హతుండయ్యెను. స్వారోచిషుండును సుఖినితని బ్రజాపరిపాలన మాచరించెను.

కోపలి - వేంకటరమణరావు.

క థా దీ వి మ ర్మ నామ.

—o—o—o—

ఇందలికథ 'మార్కండేయపురాణోక్తప్రకారంబునఁ జెప్ప' మన్నట్టి లష్టరాణంబున, కయికోనబడినది. మారన తన తెనుఁగుమార్కండేయపురాణమునందు రించిన యీకథాభాగ బాటించియే పెద్దన యీప్రబంధమును గావించినాఁడు. కావున నందలివాక్యములు గొన్ని యిఁ గానంబడుచున్నవి. ఎట్లనఁ—

ఉ. ఈసుకుమారుఁ డెవ్వఁడొకొ + యిందుల కెందులనుండి వచ్చెనో

భాసురరూపకాంతిజితభావజంద్రుఁ డితండు రాగలీ

లానరసత్వ మెప్పుఁ గడుఁబాలసుఁ డై ననుఁ జూచెనేని నేఁ

జేసినపుణ్య మెవ్వరును + జేయుదు కాముని దక్క నేలుదున్.

మార్క -

ఉ. ఎక్కడివాఁడొ యక్షతనయేందువనంతజయంతకంతులం

జక్కఁదనంబునం గెలుఁజాలెడివాఁడు మహీసురాస్వయం

దెక్కడ యీతనూచిభవ + మెక్కడ యేలనిబంటుగా మరుఁ

డక్కఁ గొనంగరాదె యకఁటా నను వీఁడు పరిగ్రహించినన్.

సీ. అనలునియందు కేపును మాపు వేల్వంగఁ, బడుహవ్యములఁ జేసి + పడయవచ్చు.

పుణ్యలోకంబులు + పాలతి నీ వెఱుంగ వీ, త్రిజగంబు హవ్యప్రతిష్ఠితంబు

* * * * *

వినుము దర్భలు నర్జులు + వేదికలును, నగ్నులును నాకుఁ గరముఁ బ్రియం బొనర్చు

గాని యెంటును ప్రియ మెదఁ + గలుగ దనిన.

మార

మ. తరుణీ రేపును మాపు హవ్యములచేతం దృప్తుఁ డౌపహ్ని స

త్కరుణాదృప్తి నొసంగుసౌఖ్యము లెఱుంగఁక శక్యమే నీకు నా

కరణుల్ దర్భలు నగ్నులుం బ్రియము లైన ట్లవ్యముల్ గా నొడ

ర్ధిరమే చెప్పకు మిట్టికుచ్చసేఖము + ల్రిసాలపైతేరియల్.

తే. అనఘ మందారవిద్యాధిరాత్నజన్మ, నే విభావసి యనుదాన.

మ

తే. అనఘ మందారవిద్యాధిరాత్నభవను, నను విభావసి యంద్రు.

మఱియు నిట్టివి పెక్కులుగలవు. దీనిచేఁ బెద్దనరచనమునకుఁ గొఱంతరాదు. అతఁ డిం త్రముగోఁజూపిన రచనాపై చిత్రమును గల్పనాప్రాధిమ్యముఁ బట్టిచూడఁగా నివి స్మరణవశము. కాని యీ క్రిచేఁ దెచ్చుకొన్నవిగావని తేటపడును. అందు గఁగంపద్యములలో నిమిడినకథ మిందుగా గఁగంపద్యముల నిబంధించినాఁడు. స్వబుద్ధికల్పితములగు పెక్కువిశేషము లిందు చే నిది యింతవిఁవినొందినది అయినను గథాంశమున రెంటికని గొంతభేదము కానిమించుచు ఏరాక్షుఁ డాయుర్వేదవిద్యను స్వరోఁకికిచ్చి తనకూఁతురగు మనోరమను బెండ్లియాడుమని పుడే మనోరమ తనసఖులు రోగపీడితులైయుండఁ దాఁకెట్లు సుఖింపంగూడుననిచెప్పి స్వరో యగ్గత మాన్పించెనని మార్కండేయపురాణమం దున్నది. ఇం దీవిషయము స్వరోచిమనోరః

నంగమనమయమున జరిగినట్లున్నది. మఱియు స్వశోచి హంసమిగులనంపాదమువిని విరక్తుడై ఐనంబు నఁ దపంబుఁగావించి స్వర్గమున కభిగమిమయ మిందుఁగానరెదదు. భేదమింతియ యిదియుఁ జమత్కారపుట్టికిని రసపాటవమునకును ననురూపమగు నిరంకుశవిహార మేకాని నెఱుఁగుదు.

తిక్కనయచ్చతెనుంగు తేటలనీటులును శ్రీనాథునిసామ్రాజ్యతనమానడంబరమున గూడి పెద్దన కవనంబయ్యె. ఇతనినీనము లచ్చతెనుంగు మురిపముల మూటగట్టుచుండు. ఇవి నృపావోక్తి రచనకు మున్నోళ్లు సాధనమై తిక్కననీనములం బోలియుండును

నీ. ముదమున నెలమిసాంపాదవి నెఱుంగుమునఁ, దోఁపంగ వచ్చినఁ + ద్రోచి త్రోచి
లలి నుల్లసిల్లుచు + లలితలోచనదీప్తు, లడరఁ నుంకించిన + నాఁగి యాఁగి
నంతనంబున బాలిశము లగుచెయ్యులు, దొడరఁ జూచినఁ జేయ + కుడిగి యుడిగి
మనమున నుల్బుమై + మాట నాలుకకు రాఁ, గడఁగిన నాడక + కడపి కడపి
ధీర యై యిట్లు నమ్మనఁపూరమునకు, గఱువతన మనుబలితంపుఁ + గట్టి పెట్టి
వెలఁది యెఱుంగనియదివోలె + వికృతి లేక, యల్ల నెప్పటియట్టుల + యనుగుటయును భార-విరా.

నీ. కొనసాఁగి కామినీఁగోష్ఠిఁ బ్రాథమ్యమైన, యుడుటుఁజూపుల తెప్పఁతుదల నాఁచి
నంతనంబున ముఖఁబ్బయనందుఁ జిఱునవ్వు, కందళింపక యుండ + డిందుపజిచి
పొంగారుమై దోఁయఁతృంగారచేష్టల, తమిఁ దెచ్చికోలుకాఁగ్యమున దాఁచి
పొడమురసావేశఁమున వచ్చునర్హిత్తు, లూదివి నాలుకకు రాఁకుండఁ గ్రుక్కి-
మన్నకము వాంచి యుగురని + మానముద్ర, నేల బొటవ్రేల వ్రాయుచు + నిలిచికింత
నేపు వెడవెడచించించి + శిర సాకింత, యెత్తి నన్నంపు తెలుగుతో + నిట్టి లనియె మనుచరి.

తిక్కనయచ్చతెనుంగులను మెచ్చి కవి యిందు నాలుగవయాశ్వాసమును జాలఁ దన్నయముఁ జేసినాఁడు. శ్రీనాథునిగీర్వాణరచనలకుఁ బోక్కి దీనిని దెక్కుచోట్ల సంస్కృతభూయిష్టముఁ గావించినాఁడు. గీర్వాణరచన కొకయుదాహరణము.

మ. పవమానప్లవమానపంకజరజఃపాలీశిశంగచ్చనీ

భవదభ్యర్థవికీర్ణకృత్రిమసరిఃత్వాథస్తరంగాహతైః

దపసాహువితర్కికాతలమునకఁ + నాశీకపత్రాతు లు

త్వన మొప్పక విచారించుచుకఁ సరసవాఁచాప్రాధిమ్యో మీఱఁగన్

మనుచరి.

ఈకవి శ్రీనాథునికృతులను జక్కఁగాఁ జదివియే తనప్రబంధమును గావించినాఁడు. కావున శ్రీనాథునిరచనల గొన్ని యిందుఁ గాన్పించుచున్నవి. శ్రీనాథునిశృంగారవైషమ్యమహిమ లోలుపద్యమును జూచి తనగ్రంథాదిపద్యమును నిబంధించినాఁడు. అందు,

కా. శ్రీరామాశుచమండలీమృగమదఁశ్రీగంధసంవాసిత

స్ఫూరోదారభుజాంతయందు ధరణీసంశ్లేషసంభావనా

పారిఁపిండు గృతార్థఁ జేయుఁ గరుణాపాఘోధ పద్మాక్షఁ డిం

పారక మామిడిపెద్దమంత్రిసుతు సింఁగామాత్యమాదామణిన్

శృంగార

అను నీపద్యమందలివిషయముం గొని 'ధరణీసంశ్లేషసంభావన' కు సవంద నాదుల నెక్కుడుగా జేర్చుకొని యొక్కింతభేదముతో నత్యంతమనోహరముగా

కా. శ్రీనివాసకరంగ నాథ మెదపైఁ + జెన్నొంద విత్వంభరా

దేవిం దత్కమలాసమీపమునఁ బ్రితిన్ నిల్వినాఁడో యనం

గావించారుననంద వాదినజభక్తశ్రేణికిం దోయరా
జీవాత్మండు గృతార్థుఁ డేయు శుభదృష్టిం గృహ్మరాయాధిపున్.

అని రచించివాఁడు. మఱికొన్ని యుదాహరణపదగు

సీ. నలిసనంభవువాహానము వారువెంబులు, కులముసాములు మాకుఁ + గుఱుయాశ్చి
చిదరేటిచంగారు + జలరుహంబులకూండ్లు, భోజనంబులు మాకుఁ + బువ్వుదోడి
నత్యలోకముదాఁక + సకలలోకంబులు, నాటపట్టులు మాకు + నబ్జవదన
మధురాక్షరము లైన + మామాటల వినంగ, నమృతాంధసులు యోగ్యుఁ + లనుపమాంగి
భారతీదేవిముంతేతిపలుకుచిలుక, సమదగజయాన సబ్రహ్మచారి మాకు
వేదకాస్త్రపురాణాదివిద్యలెల్లఁ, దరుణి నీయాన ఘంటాపంథులు మాకు.

శృంగా.

సీ. చిన్ని వెన్నెలకందుఁ వెన్నుఁదన్ని సుధాభిఁ, బొడమిన చెలువ తోఁబుట్టు మాకు
రహిపుట్టు జంత్రగాఁత్రముల రాల్గరఁగించు, విమలగాంధర్వంబువిద్య మాకు
నవవిబుతాస్త్రంపుఁమినుకు లావ రించు, పని వెన్నతోడఁ బెట్టినది మాకుఁ
హనుమేధరాజనూఁయు లనఁ బేర్పడె, సవనతంత్రంబు లుంతుమల మాకుఁ
గనకనగనీమఁ గల్పపుంతుమునీడఁ, బచ్చరాచట్టుగమి రచ్చపట్టు మాకుఁ
బద్ధసంభవై కుంఠభర్తసభలు, పాముగడిదిలు మాకు గోత్రామతేంద్ర.

మను.

ఉ. వానిఁ బ్రశంస సేయఁ దగుఁవాఁడు కృతార్థతముండు వానిచే
నీనిఖిలంబు పావన మహీనకృపాదిభవం తెలర్ప నె
వ్యానిగృహంగణంబునకు + వచ్చినత్రోవరజంబులందు నీ
మానితపాదయుగ్మక మమరుఁ బ్రపుల్లగోజధామమన్.

శృంగా.

ఉ. వానిది భాగ్యవైభవము + వానిది పుణ్యవిశేష మెఘైయి
వాని దవంధ్యజీవనము + వానిదె జన్మము వేఱు సేయ కె
వ్యానిగృహంతరంబున భవాదృశయోగిజనంబు పావన
స్నానవిధాన్న పానముల + సంతస మందురుఁ బోవు నిచ్చలున్.

మను.

సీ. శ్రీయంకాచలకన్యఁకాంబుపూరంబున, నఘమర్షణస్నాన + మాచరించి.

కూశీఖండము.

సీ. సచ్చాత్రుఁ డగుచు నిచ్చలు నేఁగి యయ్యేట, నఘమర్షణస్నాన + మాచరించి.

మనుచరిత్ర.

సీ. నిద్ద మైవడుంగుఁనీర్కాశదోవతీఁ, గనక మేఖలతోడఁ + గటి ఘటించి.

కూశీ.

సీ. పరిలేరకాట్టుఁబాళువామెలకట్టు, బెడఁగారునీర్కాశింజెతోడ

మను.

సీ. డాకాలిగండఁపెంఁడారంబుదాపున, బొమ్మ లై నై రిభూఁభుజులు వ్రేఱి.

కూశీ.

సీ. కకుటంతనిఖిలరాఁజ్జికరంబుఁ శరణమం, జీరంబుసాలభంజికలచే నె.

మను.

ఇట్టివి పెక్కులుమావనయ్యను ఈమహాకవికవనము ప్రాధము అల్లసానివాని యల్లికిలిగియు
ను' అనువాక్యమే యీకవిగుంభనములు గుత్తయులై గొనబునూపుట తెలుపుచున్నది. ఆయాపాత్ర
ముల స్వభావరూపగుణాదులను నయ్యెయెడల వానిజీవరూపములకు విక్రీయి యనురూపముగాను న
త్యంత నైజముగాను నిరూపించుటయందును, నాయారసమునకుఁ బోనఁగునట్లుగా వానిని స్థూలసూ
క్ష్మకారముల నొందించుటయందును, నాయాప్రసంగవిశేషములను వాని నపూర్వభోభాకలితములుగా
తెలయితి బోనిమర్షములవెలిపుచ్చి పాత్రాకారముఁ బూర్ణముగాఁ బ్రకాశింపఁజేయుటయందును నీ
కవి యనమానుఁడు. దీనిబట్టి యితనికి మామహన్నభావమీర్షయులం శ్రుతిగాఢప్రవేశముకీలిమిఁ దెలియుచు
న్నది. ప్రవరవరూఢినీసంవాదమునఁ బరస్పరవిరుద్ధములగు కాంతశృంగారరసములకు నొండొంటికి మిగులు

పోరాటం గల్పించి యా రెంటిస్వరూపములను మిక్కిలిస్ఫుటముగా తెలియించినాడు. ఆ శ్రోత్రీయునిద్వ
 ఛ నైష్ఠికత్వములమగు విజ్ఞానమును, ఆత్మంగారనాయక కామ్యైవేకమువలనమోహమును, ఎరస్వరసంస్థ
 ర్నణముచే మిక్కిలియుం బ్రకాశితములైనవి ఐహుగని పయిపాటున గాఢిలించుటకృంగారరసంపునెల్ల.
 ప్రసరుడు జవాదిగదంచించుకాడలుగడిగికోనుటకాంతరిసంపువెల్లి. మతీయుం బ్రవరునికాంతరసము ఐహుగ
 నికి వినవుది త్తగునట్లు గడుసుగానుండినను గూరిమిసోమిదప్పుయెడఁగొంతశృంగారరసముతో సంకరముగ
 లిగి పొంకముగానున్నది మనోరమచెప్పిన 'బూచివోలెనున్న వాచియమునియందో యది 'తిమిరంపు
 వయసుగుబ్బలకొమం'లని తెలిపియు దానిని దిట్టి కొట్టునట్లుగావించి తాను మిట్టిపడినది. పుంజికఫలను
 జూచి 'యనంగ్లాని' పడినపార్శ్వయందో యది యాతని 'తపమంతియుఁబోలివో'నఁగల దాను భంగము
 నొందినది. 'మునకుకొనిజరిభరంబున ననుకున్నైయున్న' వాచియమునియం దారసము కోవరసముచే
 దూలె 'మూడుగాళ్లముని'యగు పార్శ్వయం దదిశృంగారరసముచేత బ్రుంగుడుపడియె. ఇట్టిముడుక
 ముదుసళ్లయందును నదివిరుద్ధమగు మిత్రణమునొంది కుండఁగా నట్టిలేఁబ్రాయపుగోవాళ్లయం దది విహీ
 తమగు సంకరమునొంది సార్థకమైనది 'తపమంతియుఁబోలివోపుట' యామిత్రణమునకు ఫలము. 'పవ
 నజవనంబున నిజమందిరంబున కరిగి నిత్యకృత్యసత్కర్తకలాపంబులు నిర్వర్తించుట' యాసంకరమప్ర
 భావము. 'నాకలెత్తముగొని యదయుఁడైకొట్టిన' వస్తువపరికన్నను, 'ప్రహేళనన్నముకొకెయ్యివట్టి
 న' ముదియతికన్నను, 'హక్రీహరీ యని పొప్పుచుఁద్రోసిన' ప్రాయపుగోవాళ్లతో మేలు. వియస్సు ముదిరినం
 తనే రాగజ్యేష్ఠములు ముదురవు ప్రవరునికి సోకప్రాయమేకాదు, ప్రత్యేక మనర్థదాయకములైన రూ
 పము సిరి, కలము, విద్యయుఁగలిగియున్నవి. శృంగారరసంపుఁజనియుం గూరిమిసోమిదప్పు తెలిపియు
 న్నది. మూడుమిక్కిలి యొకదేవవేశ్య 'తనంతఁదా వలచి వచ్చినది'. మిక్కిలివలక త్తరములైన యిట్టిమో
 హపరికరము లన్నియుండియు నజమాత్రమేని చిత్తము కలంగనియాధీరశ్రోత్రీయుపాలిసామ్యే గదా
 కాంతరసము! స్వరోచియందు శృంగారరసము సర్వాధిపత్యముచూపించి కాంతరసమును గాలూఁదనిచ్చిన
 దిగాదు. సక్రవాకిపలుకులు బహునక్షిపలని రసాభాసమునై త్రిమాటియు 'తలవాంచ్చియున్నురనుటే' కాని
 'తమకముమానరాదు' హంసమిగులనంపాదము కాంతరసమును నూరిపోసియు 'పిరలతో'డినంగమిఁగి పిదద
 నంచుఁ దలంచుటే' కాని 'దుర్వారములైనకోరికలవంక వివేకముచొప్పు దక్కి'నదిగాదు. తుయంకున
 పుంబోటు లోనుదవుటేనుఁగును గుదియింప వయ్యె. మార్కండేయపురాణమున హంససంవాదము విన్న
 పిదప స్వరోచి విరక్తుడై యడవికిఁదపంబునేయుం బోయినాఁడని యున్నది. శృంగారరసార్థబంబునం
 బడి తెప్పులఁజేలి తూలి దరితేరి దృఢవై రాగవృత్తికిం బూనివవానికి మగుడ వనదేవతానంగతిరూపమగు
 శృంగారరసావృత్తి గూర్చుటగాని, యానంగతికి వలయు శృంగారరససామ్యుల్యముఁ గుదుర్చుటగాని,
 యొప్పిదము గానేర దని తలఁచి కవి స్వరోచిని నడవికిఁ దపమునేయుటకుఁ గాక 'జేటాడుటకే'పంపినాఁ
 డు. రుచివై శివ్యముచేఁ గలిగిన యామాటుపాటును రమణీయముగానేయున్నది. కావున స్వరోచియం
 దు శృంగారరసము కాంతరసము నడంచి మించి యున్నను నది 'కేవలముగానుండక' పిరకలుతార
 సములతోఁ జూంకముగా సంకరముగలిగి రాక్షసరూపుఁడగు నిందీవరాక్షసునిగిలిచిన క్షీని, మనోరమాదుల
 బాధ లుడివిననుకృతమును, గలిగించినది. కళావతిని గామించినదేవాపియందో యది రాద్రవిభత్స
 రసములతోఁగూడి కళావతితండ్రియగు పార్శ్వ కుత్తుకను గోయించి వానిని బ్రహ్మహత్యపాపాలు గావించినది.
 తమ నేర్పునవిద్యను నడిగినవారికెల్లఁ జెప్పూ దమనభిమానాతీతయమును వాయుత్వేదగురుఁడగు బ్రహ్మద
 త్తునియందును, దమకత్తుకుఁడును దత్కృతవారి కియ్యరాదను వాభిజాత్యగర్వమును గళావతిశిషియగు
 పార్శ్వయందును, మాయలు పన్ని పెద్దల నజమానించుటవలని ఫలము నిందీవరాక్షసియందును,

గద్దె తిత్తదుచితభూషావిశేషముతోను, దదితరపరికరసామగ్రితోను, గడునిపుణముగా నిరూపించి నాడు. ప్రసరుడు కామ్యకర్త ఘటకృత్తులను గోరక నిష్కామత్వస్థలిత మగుమోక్షమునుగూర్చి గార్హస్థ్యమును జరుపుటను గివి చెలిపినాడు. దీనిచే, ఫలాపేక్షారహితమగు కాస్త్రబీరితకర్తానుస్థానము మోక్షసాధనము నగునను విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతము నాశరతోపయోగింపఁడు ప్రతిపాదించినాడు. స్వ తోచినలె శృంగారరసైకమగుఁడుగాక, వాచియునునితోలె కోపావేశమునను బారర్పింపలె గామ పారవశ్యమునను వ్రతమునుఁ జెలుపుకొనక, నిష్కామ మగుదప్పగలిగి యైహికముఖము లనుభవించుచు నాముష్మికసామ్రాజ్యమునకుఁ బాత్రుం డైనప్రభుఁడే యిందలి పురుషపాత్రములందెల్ల నుత్తముఁడు.

స్త్రీపాత్రములలో ఐమాధీని శృంగారరసాలవాలము, పురుషులను పశ్యులఁ గాచించుకొనుటకు వే శ్యలు పచరించు కుటుకుదేకుకులును, గరునంపుమురువులును, మాట నెఱుఁగిటులును నందుఁ జూడవచ్చును. కాముకురాండ్ర చిట్టకంపుఁజదురులును, దిట్టతనంపుఁజెయువులును, మిట్టవేదాంతములునుగూడఁ జూపట్టు ను. ఐమాధీని తనవలపుకాని నొడఁబఱచుచుఁ దోడిచెలులను దగ్గఁజూరఁకుండ 'జంకెనలవారిందినది' మనోరమ తనచెలువుని కాఁగిలియుండుడియు 'నెచ్చెలులదశ మాన్వతున్న నాకెక్కడిసౌఖ్య' మన్నది. అదియ స్వప్రయోజనైకపరమగు చాపల్యము, ఇదియ పరిపూర్ణకైతాస క్తమగు సౌహార్దము. మనోరమతండ్రి యగు నిండిపరాక్షుండు వానిని స్వరోచికిచ్చెద నన్నప్పడే రూపలత తనచెలులమాట స్వరోచికిఁజెప్పె నని మార్కండేయపురాణముననున్నది ఇండిపరాక్షుండు స్వరోచితోఁ దనకూతు నిచ్చెద నన్నప్పడు మనోరమ యించుమించుగాఁ బెండ్లికూతురే యైనదిగావున సంతయు స్వరోచియొడ బంజరించుచుం డును. అట్టియొడ, నది తండ్రియెదురఁ దనపరునితోఁ జెలులనుగజింపి మాటలా దెననుట యొప్పదనితలఁచి పెద్దన యానంభావణమును మరలవారిరువురును దొలుదొలుత మాటాడికొను ప్రభుమంగమము నాఁటికిఁ బెట్టినాడు. ఇదియాచిత్యమునకు మిక్కిలియనుగుణముగానున్నది. మనోరమయే స్త్రీపాత్రములందెల్లఁ గీర్తనీయురాలు

ఈకవిస్వభావోత్పలు మిక్కిలిగుభగములు. వేఁటలాడుటను ఎట్టించుటఁ జూడఁగా సితఁడుగ • న్నాకఁజూచివ్రాసినవాఁడని తెలియుచున్నది. చక్కనిలోగ్త ములు జాతీయములును నీతినికవనంబున కందంద కొమరు గొర్రుచ్చుండును. 'ముల్లుపుచ్చికొట్టిడిచినచందము' 'గుండ్రాడాఁ దినఁ బెండ్లియేమిటి కిఁజిక్కును' 'కంటమవ త్తిబెట్టికొని' 'రెంటికింజెడినరేవఁడు' 'వేళ్లఁగొల్పుగ విజ్జివీగిపండె' 'రాకుండనొ కండునచ్చి మఱియొండునె' అని పెక్కులు గాన్పించుచున్నవి. ప్రాధములగు పెక్కువర్ణనములును గల్పనలును గావించి యొకవి యాంధ్రభాషాలలనకు విలాసప్రాధిఁ గూర్చినాడు. తొలుదొలుత నన్య భాషావదములను

నీ. 'పచ్చనిపూరుమంజి' పనివా గెవక్కెర, పారసీపల్లంబు • పట్టమయము
రాణ నొప్పూర్తి పె•రాణంపుసింగిదో, తకుకులకొరుల • తరకనంబు
'మిహిపసిండిపరుంజ' మోహదా కెలంకుల, రావుగజ్జరి సేత • కేవడంబు
దాకెలంకున సిరా • జీకరాచరిక త్తి, మఱగటఁ గ్రొవ్వాడి • గొగకలపాది

అని తెనుఁగునం దీకవియేచేర్చినవాఁడు. ఇతనింజూచి సిద్ధుజీకవులును వానిని బ్రయోగింపఁజూ చ్చిరి. భాషావిస్తృతి కావశ్యకములగు నీట్టిప్రయోగములు సామాన్యకవులకుఁ జేయ సాహసము పు ట్టదు గాని కవియు సార్వభౌమండు నగు ప్రభువుప్రాపున నున్న పెద్దన కవిచెల్ల ఇటు లీవలిప్ర బంధరచనముల కెల్ల వార్గదర్శియైన మన చరిత్రముఁ రిచించి యొకవిశిరోమణి యుశఃకాయుం డై యున్నవాఁడు.

ఇప్పుడోక విరచనలను లెక్కొందు పిమ్మటికపు లనునరించియున్నారు.

కా. శ్రీవజ్ఞో జకురంగ నాథ మేదమైఁ * జెన్నొంద విత్సంభరా
దేవిం దత్కమలసమీపమునఁ బ్రీతిగ్ నిల్పివాడో యనన్ మను.

కా. శ్రీవృత్త స్తవనిస్తులై ణమదసంసి క్తం బురోపిథి బా
గై విన్నాణపుఁబుట్టుముచ్చ రవికన్యానన్న విత్సంభరా
దేవివిభవలక్ష్మీఁ దేటపఱునన్. పంచతంత్రము.

మ. రతిత్రాంతాంగ వాసేత్రికో
ణానికాయంబుల డాచి తద్దవళిమండాఁ బూసెనో చొప్పుమా
ర్ప ననన్ వెల్పులఁబాఁతె దీపకళికావ్రాతంబు. మను.

కా. వావాదీపమరీచికల్ గొనియెనో * నాఁ జూడ నిద్రాపరా
చీన స్త్రీనయనంబులుం జపాసునముఁ జెన్నారెన్ నిశాంతంబునన్. పంచతంత్ర.

మ. సకలాశాగతిసర్వకోపవిరతిః శ్రాతక్రియారంభణా
త్త కసగ్గతయిక్తో బల్లెలం
గృతవాకుల్ మొరసెం గృహకోపరిఁ ద్రిభంగిగ్ భుగ్మకందధ్వనిన్
మ. తొలి దేవేంద్రుఁడు మాకులంబుఁ జొర లేదో మేము నార్జునురా

యలయంకనీతిఁ గాంచ లేదో స్వరవిద్యల్ మున్ను మావారికి
తులచే బాణిని నేర్వఁడో యని పులఁపానప్రతిష్ఠల్ త్రిభం
గుల ఘోషించెను నాఁగఁ గోల్లు గలయం * గూసెన్ ధరామండలిన్ తారాశశాంక.

మఱియు నిట్టివి పెక్కులు గనుపట్టెనని. ఇందుఁ బ్రతీ ప్రయులు గొన్ని గానిపించుచున్నవి. ఆఱ
పయాశ్వాసమున నింద్రుఁడు పుంజికస్థలను బారిర్ని తపోభంగమునకై పంపుచుట్టమునఁ గల ౨౨ర వపద్య
మును బ్రతీ ప్రము. ఏలన నిందుఁగల

.. .. 'అమృనిపాలికి వచ్చె వేల్పుడో'

య్యలినుసానఁ బట్టినయఁనంగునిమోహనబాణమో యనన్'.

అనునదియే మీఁద 3౧ వపద్యమున

... .. 'వ్రతికిం బొడకట్టె వేల్పుడో'

య్యలి చిటసానఁ బట్టినయఁనంగునిమోహనబాణమో యనన్'.

అనియున్నది ఈరెంటును సుపమానవాక్యమొకటియై అమృనిపాలికివచ్చె'ననుటయు, 'వ్రతికిం బొడక
ట్టె' ననుటయు నిందుమించుగానమా నార్థకములే. ఈపానరు క్త మావశ్యకముగాదు కాననీరెంటిలో
నొకటిప్రతీ ప్రకము గానోపు అయినను 3౧ వపద్యమునందలి 'బొడకట్టె' వనుక్రియ యవ్యవహితముగా
3౨ వ పద్యమునందును 'అత్తెఱంగునఁ బొడకట్టి' యని ప్రయోగింపఁబడి యుండుటయే
3౧ వ పద్యము కవికృత మని చాటుచున్నది. మఱియుఁ బారర్నితపమును జెఱుచుటకు సాధన
ములుగా పుంజికస్థల యనునాలంబనవిభావమును వసంత ర్జనమాగమ మను నుద్దీపనవిభావమును జెప్పఁ
బడినవి. ఈరెంటువిభావములను రూపించి రసోద్దీపనసామగ్రిని నవరించి వీదప వేల్పుడోయ్యలిని
' అనంగుని మోహన బాణమో యనన్' వ్రతికిఁ బొడకట్టునట్లు నేయుట నిక్కిరి సరసమును మఱింతి
కార్యసిద్ధికరము నగునీ. కాని, మొదటి నాలంబనమునుజెప్పి, యావేల్పుడోయ్యలిని ౨౨ర వ పద్యమున
నే 'మృనిపాలికి వచ్చు' నట్లు నేని, వీదప నుద్దీపనమునుజెప్పి, మరల నావేల్పుడో య్యలిని వ్రతికిఁ బొడ

కట్టునట్లు నేయుట సరసముగాదు. ఈ కారణములంబట్టి అరవపద్య మనవసరముగా నుండుటచే బ్రక్షిప్తము గాకరింపదు.

సిద్ధుడు కుతసకాలమునందు వచ్చెననుటచే నొకసందర్భవిరోధము కానిపించుచున్నది. కుతసమనఃగా పగటి పదియేనుమహార్తములలో నెనిమిదవమహార్తము. అనఁగా బగటిపదియేనుమ పదియాఱవగడియలు. అప్పుడు వచ్చినవాఁడే యతిథియగును గాన సిద్ధుఁ డావేళకు వచ్చె నని కవి చెప్పినాఁడు. ప్రవరుఁ డాసిద్ధుని నివృత్తమృష్టాన్నకలన సంకుప్తజేసి తీర్థయాత్రాప్రసంగములు జరిపి ముగించునంతకు మధ్యాహ్నము చాలఁ గడచిపోయి యుండును. పిదప వాఁడు పాదలేపమును బూసికొని హిమంతమునకుఁ బోయి యందలి వేడుకలు సూచించుఁ గొంత ప్రాద్దువుచ్చిన వెనుక

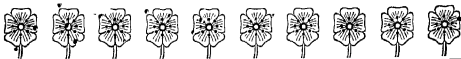
‘నళినీపాంధవభానుత ఫురవికాంతస్యందినీహారకం

దరచూత్కారపరంపరత్ పయపయిక్ మధ్యాహ్నముం డెల్వడిన్’

అన్నాఁడు మధ్యాహ్నము చాలఁ గడచినవెనుకఁ గొండకుఁ బోయి యచ్చిటను మఱికొంత ప్రాద్దువుచ్చి కడపట మధ్యాహ్నమే యైన దనుట యసంగతము. అయినను మార్కండేయపురాణమునం దీయంతమును బరిశీలించఁగా నీవిరోధమునకు నదియైన పరిహారమొకటి కనుపట్టుచున్నది. అందుఁ బ్రవరుఁడు ‘సహస్రయోజనానాహి దినార్ధేన ప్రజామితో ! ఆయాస్యా మీతి సంచిస్త్య తిదధౌదాపరేణహి ఒకదివార్ధమున (ఒకపూట) సహస్రయోజనములుపోయి యపరదివార్ధమున (రెండవపూట)కుఁ దిరిగివచ్చెదననితలఁచి పాదలేపమునుబూసికొని పోయినవాఁడు. మారనయు నరుఁ డేఁగుయోజనసహస్రము సాఁబగలిగిటిలోపలన్’ అనిచెప్పినాఁడు. సిద్ధునికిఁ బూజలునలసి వానితో సంభాషించునప్పుడు రెండవపూటయగును గాన నపుడు ప్రవరుఁడు వెల్లియుండఁడు. తీర్థయాత్రాప్రసంగములచే సిద్ధునితో నారాత్రిగడపి మఱునాఁడు దాననుకొన్నట్లు మొదటిపూటలనే కొండకుఁ బోయినాఁడు. అందలివేడుకలు చూచునంతకు మధ్యాహ్నమయ్యె. నాటిరెండవపూటనే మరలి రాఁదలఁచుకొన్నవాఁడు గావునఁ బాదలేపముకరఁగిపోవుటచే నట్లు రా నశక్త్యయ్యె. పిదప నగ్ని దేవునిప్రసాదమున నాఁడొయిలునేరి నిత్యకర్తకలాపములు నిర్వర్తించినవాఁడు. కథనిట్లుగ్రహించుటయే మూలానుగుణముగా నున్నది. కథయిట్టిదని పెద్దన యీతనప్రబంధమున సుస్యక్తముగాఁ దెలుపకపోయినను దాని నిట్లే మనసున నుంచుకొని దీనిని రచించినవాఁడు గావున ‘మధ్యాహ్నముం డెల్వడి’ నన్నాఁడు. ఇట్లుగాక సిద్ధుఁడు వచ్చిననాఁడే ప్రవరుఁడు పాదలేపమును బూయించుకొని యారెండవపూటలనే కొండకుఁబోయినాఁడని మనుచిత్రమౌతపరిశీలనమున గ్రహించినయెడల నిది మూలవిరుద్ధమగుటయే కాక నీప్రబంధమునకుఁ గళంకాపాదకము నగుటంజేసి యనుపపన్న మగుచున్నది.

ఈప్రబంధమునకు ‘స్వాలోచితమనుసంభవ’ మనుటయే యర్హనామమని శ్రీ.కో.పల్లి- వేంకటరమణరావుగారు నిరూపించినకారణముల నిందువ్రానియున్న వాఁడ. శ్రీనాథునిరచనలమఱివీడియుండును గలవని బ్రొక్కశ్రీ-కం.వీరేశలింగము పంతులువా రెత్తి చూపినపద్యములను గొన్నింటిని నే నుదాహరించిన పద్యములతోఁ గూడ నిందుఁ బొందుపఱిచియున్న వాఁడ. సిద్ధుఁడు కుతసకాలమునవచ్చెననుట సంగతమే యని రాజశ్రీ-బోడపాటి-రాజన్న పంతులుగారు చేసినవిద్వాంఠమును నిందు నిరూపించినాఁడను. కావున వారికెల్లను గృతజ్ఞతాపూర్వకములగు పదనము లర్పించుచున్నాఁడ.

తం. లేనప్పెరుమాళ్ళయ్య.

శ్రీ

స్వారోచిషమనుచరిత్రము

సటీకము

ప్రథమాశ్వాసము.

పక్షోజకురంగనాభ మెదపైఁ శ్చెన్నొంద విశ్వంభరా
దేవిం దత్కమలాసమీపమునఁ బ్రీతిన్ నిల్పినాఁడో యనం
గా సందారుససందనాదినిజభరత్తక్రేణికిం దోచురా
జీవాత్ముండు గృతార్థుఁ జేయు శుభదృశ్యిం గృష్ణరాయాధిపున్ . 1

పెద్దనావ్యుఁ డీకావ్యమును గృష్ణరాయల కంకితముగా రచించువాఁడై 'మంగళాదీని మంగళ
మధ్యాని మంగళాంతాని కాస్త్రా'ని ప్రథంకే' అనుప్రమాణముం బట్టియు, శిష్టపరంపరాగతమైన యాచా
రముంబట్టియు, విఘ్నములు దొలంగి యిది పయింబయిఁ బుష్టిసొందుటకును, దొలుత మంగళ మాచరింపఁ
బూని, యదియు 'ఆశీ ర్నమస్మి'యా విష్ణునిదేవో వాపి తస్మభిమ్' (కావ్యారంభము ఆశీర్వాదమైనను
సమస్కారమైనను విష్ణునిదేవ మైనను గావచ్చును) అని మూఁడువిధము లగుటంచేసి యం దాశీర్వాద
రూపమైన మంగళమును శిష్యశిష్యాధిపము గ్రంథరూపముగా నీపద్యముచే రచించెను.

అర్థము. శ్రీపక్షోజకురంగనాభము-శ్రీ=లక్ష్మీ దేవియొక్క, పక్షోజ=నైనములయందలి, కురంగ
నాభము=కనుకరి-నాభిశబ్దము సుమాసాంతమగు పేరి అకారాంతమగును, ఎదపైఁ=అర్చియమిడ, చె
న్నొందఁ=ఓప్పుచుండఁగా, విశ్వంభరాదేవిఁ=భూదేవిని, తత్కమలాసమీపమునఁ=అలక్ష్మీదేవిదగ్గఁ,
ప్రీతిఁ=ప్రేమచేత, నిల్పినాఁడో=ఉంచుకొన్నాఁడో, అనంగాఁ=అనునట్లు, పందారు . శ్రేణికిఁ-
పందారు=మొత్తమున్న, సనందన=ససందనుఁడు, అది=మొదలుగాఁగల, నిజ=తనవారైన, భక్త=
భక్తులయొక్క, శ్రేణికిఁ=సమాహమునకు, తోచు=అగపడునట్టి, రాజీవాత్ముండు = కమలములవంటి
కన్నులుగల విష్ణువు, శుభదృష్టిఁ=మంగళకరమైన చూపుచేత, కృష్ణరాయాధిపుఁ=కృష్ణరాయప్రభు
వును, కృతార్థుఁ = చేయఁబడిన ప్రయోజనముగలవానిఁగా-ఇష్టసిద్ధిగలవానిఁగా ననుట, చేయుఁ=
చేయునాగాక.

తా లక్ష్మీదేవిని గౌగిలించుకొన్నప్పు డామె నైనములందలి కన్నులి విష్ణువుతోఁముపయి నంటు
కొని భూమిపరి నల్లగా నగపడుటవలన, విష్ణువు తనతోఁమునందు లక్ష్మీదేవితోడ భూదేవినిగాడఁ
ప్రీతిచే నుంచుకొన్నాఁడో యన్నట్లు, ఆదేవునకు సమస్కరించునట్టిసనకాదిభక్తులకుఁ దోచెను.
అట్టివిష్ణు పీకృతిపతి యయినకృష్ణదేవరాయని శుభవీక్షణమునఁ జూచి ధన్యుని జేయుఁగాక యని
తాత్పర్యము.

పద్యము మొదట శ్రీశబ్దమును మగణమును బ్రయోగించుట మంగళకరము కవి తనకును, గృతి
పతికిని, జదువువారికిని బరమాభ్యుదయము గలుగుటకై లక్ష్మీదేవార్చనానో త్తరకాలయాప మైన విష్ణుదేవుని

పరమానందనమయ మనునందించెను. విష్ణువునందు లక్ష్మీపతిత్వముగాక భూపతిత్వమును స్వరింపజేయుటవలన 'నావిష్ణుః శృణోమివతిః' అనుననుచుచొప్పున భూపతి యయినకృత్తిపతి విష్ణ్వంశసంభూతుఁడగుట వ్యంజితమగుచున్నది. ఎవ్వనికేది సమృద్ధముగాఁగలదో యదియ వానివలనఁ గోరఁబడును గావున లక్ష్మీని భూమిని దాల్చినవిష్ణుదేవుండు కృష్ణరాయలకు లక్ష్మీభూమిల సమృద్ధముగా నిచ్చుఁగాక యని కవిహృదయము. లక్ష్మీదేవిని గౌఁగిలించుటచే నందినక ముని ప్రియాలింగనసంకాంతముగాఁ గ్రహింపఁజాలమియు, విష్ణుభార్యారతరమగు భూమి గాభ్రమించుటయు, నిత్యబ్రహ్మచర్య భుర్యులగు సనందనాదులయందు వర్ణించుట మిక్కిలియు నొప్పిదము. రాజనాత్మండునట, శుభదృష్టిపాతమున కత్యంత శోభావహము కరుణారస సమత్కుల్ల సుందరనయనారవిందుడై కటాక్షించుఁగాక యని యాశయము.

ఇందు కన్తూరియందు భూభ్రాంతిగలుగుటను సర్పించుటవలన భ్రాంతిమదలంకారము. భూమిని లక్ష్మీదేవితోఁగూడ నిల్పినట్లు సంభావించుటవలన విస్తారేష్టిక. రెంటికిని సంకరము.

ఉ. ఉల్లమునందు నక్కటిక శ్రీమూనుట మీకులమందుఁ గంటి మం
చల్లన మేల మాడునచరలాత్త జమాటకు లేతనవ్వు సం
ధిల్లఁ గిరీటిఁ బాశుపతరదెవ్వు శరాధ్వనిఁ జేయుశాంబరీ
భిల్లుఁడు కృష్ణరాయల కరభీష్టశుభ ప్రతిపాది గావుతన్.

2

అ. ఉల్లమునందుక = మనస్సునందు, అక్కటికము = కనికరమును, ఊనుట = పొందుటను, మీకులమందుక = మీజాతియందు, గంటిమి = చూచితిమి, అంచు = అనుచు, అల్లనక = మెల్లగా - నేర్పుతోననుట, (ఈశబ్దము మందస్థితసిద్ధిఁగ గదుం బోషకముగానున్నది.) మేల మాడునచలాత్త జమాటకు = మేలము = కోడిగ పుటుటలు, అడు = చెప్పనట్టి, అచలాత్త జ = పార్వతియొక్క, మాటకుక = పలుకునకు, లేతనవ్వు = చిలునగవు, సంధిల్ల = కూడుకొనఁగా, కిరీటి = అర్జునుని, పాశుపత దివ్యుశ రాధ్వని = పాశుపత = పశుపతి యగునీకృత్యునిసంబంధించిన దగుటచే పాశుపత మనుపేయగల, దివ్యశరఃదివ్యాస్త్రముచేత, అభ్యుని = సంపన్నునిగా - ఆ దివ్యాస్త్రముకలవానినిగా ననుట, చేయు శాంబరీభిల్లుడు = చేయునట్టిమాయాకిరాళుండు - మాయచే బోయవానివేషము దాల్చినశివుఁడనుట, కృష్ణరాయలకు = కృష్ణదేవరాయలకు, అభీష్టశుభప్రతిపాది = కోరఁబడిన మంగళములను పొందించునాఁడు, కావుతన్ = అనిఁగాక.

తా. పాశుపతాస్త్రముకై తపస్సు చేయు చున్నయభ్యుని సమగ్రహింపఁ దాను గిరాత రూపముతోఁ బొడవూపి, క్షిదాధా పాతనితోఁ బోరునపుడు, తా నతని జయింప నమర్థండ్లయ్యున్నను, గాయణ్యంబున నతనిచే జయింపఁబడినట్లు అభినయింపఁగా, నపు డాకరుణుని భార్యతిచూచి, 'కనికర మెంతమాత్రమును లేనిమీబోయజాతియందుఁ గనికరముదాల్చుట గనబడినది. ఇదేమింతో' అని కోడిగము సేయఁగాఁ జిలునవ్వునవ్వుచు, నిర్జనునకు పాశుపతాస్త్రమునిచ్చి యనుగ్రహించిన మాయాకిరాళుండు గు శివుఁడు కృష్ణదేవరాయలయభీష్టముల నెఱవేర్చుఁగాక.

కటికిరాళుండయ్యు నక్కటికమూనినాఁ డనుటచే దయానముద్రుఁడనియు, పాశుపతాస్త్రము సంగివాఁ డనుటచే దానశాండుఁడనియు సూచితమగుచున్నది. ఇట్లు దయానిధియై పాశుపతాస్త్రముంతటి దానినొనంగినట్టివాఁడు కృష్ణరాయల యభీష్టముల నొడఁగూర్చునట చెప్పవలయునిభావము. నిష్కరుణమగు బోయజాతియందుఁ గరుణపుట్టుట యను విశూపకార్యత్వమేతే నిందు విషమాలంకారము

ఉ. నాలుగుమోములకొనిగమనాదములుప్పతిలంబ్రచండవా
తూలహతింజనించురొదరజ్జోడిగుహావళి నొప్పుమేరువు
బోలె బయోజపీఠి మునిరముఖులు గొల్వంగ వాణి గూడి పే
రోలగ మున్నధాత విభరప్రాజ్ఞలు జేయులె గృహ్యరాయనిన్.

3

అ. నాలుగుమోములకొని = నాలుగుముఖములందును, నిగమనాదములు = వేదములధ్వనులు, ఉప్పతిలకొని = పుట్టుచుండగా, ప్రచండవాతూలహతికొని = ప్రచండ = మిక్కిలిపడిగల, వాతూల = వాయుసమాహుమయై, హతికొని = అధికమయినతామసుచేత, జనించురొదరజ్జోడిగుహావళికొని = జనించు = పుట్టునట్టి, రొదరజ్జోడి = ధ్వనితోగూడిన, గుహావళికొని = కొండగ్రులవరుసచేత, ఒప్పుమేరువునబోలె = ప్రకాశించునట్టిమేరువర్వతమువలె, పయోజపీఠికొని = కమలాసమునందు, మునిముఖులు = మునిశ్రేష్ఠులు, గొల్వంగకొని = సేవింపగా, వాణికొని = సరస్వతినీ, కూడి = పొంది, పేరోలగము = పెద్దకొలుపునందు, ఉన్నధాత = ఉన్నట్టిబ్రహ్మ, కృష్ణరాయనికొని = కృష్ణదేవరాయలను, విభరోజ్ఞులకొని = సంపదచేత బ్రకాశించువానినిగా, చేయులకొని = చేయునుగాక.

తా. వేదధ్వని గలనాలుగుముఖములతోగూడినతాను తెనుగాలిగట్టుటచేత బ్రతిధ్వనిగలిగి ప్రాంగగుహావళికొనిగూడినమేరువర్వతమువలె నొప్పుచు సరస్వతీనమేరువై పచ్చానంబునందు గూర్చుండి మహర్షులు సేవింపగాక పెద్దకొలుపుతీరియున్న బ్రహ్మదేవుడు కృష్ణదేవరాయలకు వైశ్వర్యాభివృద్ధి కలుగజేయుగాక.

ఇచట మేరువునకును బ్రహ్మకును, మోములకును గుహలకును, వేదధ్వనికీని వాతధ్వనికీని, ఉపమానోపమేయభావమునట్టి యలంకారముపడు. బ్రహ్మయందు 'నాలుగుమోములకొనిగమనాదములుప్పతిలకొని' అనుటచే విద్యాసమృద్ధి చెప్పబడినది ఆ నిగమనాదములకు మహావాయువుచే మేరుగుహలయందు గలగుధధ్వని యుపమానముగాక జెప్పబడవలసినది, ఆ విద్యాసమృద్ధి యనర్థభయమున దని సూచింపబడినది 'మేరువునబోలె' ననుటచే దానిపెద్దదనమును పైర్వమును గాంచినసమృద్ధియు సూచితములైనవి. 'పయోజపీఠికొని' అని తామరపయి గూర్చుండుటను జెప్పబడినది సతిమృదుల సుఖానన సమృద్ధి సూచింపబడినది 'మునిముఖులు గొల్వంగ' అని నిగ్రహానుగ్రహానుగ్రహ లగుమహర్షులచే సేవింపబడునట్లు పచిందుటచే సర్వాతిశాయిమహిమ తెలుపబడినది. 'కూడిగూడి' యనుటచే సర్వదేవదుర్భయమున భోగము సూచితమైనది. 'పేరోలగమున్న' అనుటచే ప్రభుత్వవైభవము చెప్పబడినది. ఇట్లు సర్వనిధిభవిష్యములగు బ్రహ్మయొక్క కృష్ణరాయలకు సర్వవిభవముల నీయగలవాడని భావము. అలంకారము ఉపమ.

ఉ. అంకిముఠ జేరి శైలతనరయాస్తనదుగ్ధము లానువేళ బా
ల్యాంకవిచేష్ట దొండమున స నవ్యలిచ న్నబళింప బోయి యా
వంక గుచంబు గాన కహిన్వల్లభహారము గాంచి వే మృణా
ళాంకురశంక నంబెడుగర్జజాన్యుని గొల్తు నభీష్టనిధికిన్.

4

అ. అంకిముఠ = ఒడిసి-ఒడిలోననుట, చేరి = చేరుకొని-కూర్చుండి, శైలతనరయాస్తనదుగ్ధములు = పార్వతియొక్కచనుచాలను, అనువేళకొని = త్రాగునవ్వడు, బాల్యాంకవిచేష్ట = పసిలేస పుగులు తెనవిశేషచేష్టచేత, తొండమునకొని = తొండముతో, అవ్యలిచ = మతియొక్క ప్రక్కయైన

చంటిని, కబళింపఁబోయి = పట్టుకోఁబోయి-బిడ్డలు స్వప్నపానముచేయునప్పుడు తాగుచున్న పన్ను నోటనుండఁగా రెండవవంటిని జేతులతోఁ బులుకుట స్వాభావికచేష్ట గనుక కబళింపఁ అనఁగా మ్రొంగఁగా ననియ్యర మైనను ఇవటఁ బట్టుకొనఁగా ననిచెప్పుట యుక్తము, అపకం = అప్రక్రమ, కుచింబుక = స్తనమును, హాసక = పొడగనక, అపిఁబల్లభహారముక = సర్వరాజహాస మైనదండ ను, కాంచి = చూచి, వే = తీసుముగా, మృణాలాంశురశంకం = రేతతామరతూండ సెడిభ్రాంతి చేత, అంబెడుగజాస్వనిక = తాచునట్టి యేనుగుమొగముగల విఘ్నేశ్వరుని, అభీష్టసిద్ధికం = కోరిక నెఱవేలుటకొఱను, కొల్లం = సేవించెదను

తా విఘ్నేశ్వరుఁడు పార్వతియొడిలోఁ గూర్చుండి యొకచిన్నత్రావును బిడ్డలయలవాటు చొప్పున రెండవ స్తనముఁ బులుకు నానిలిప్రక్కకుఁ దొండముసాఁపఁగా నద్రినారీశ్వరత్వముచే నాప్ర క్క సగముదేహము శివహాపముగనుక స్తనయిచిక్కక సర్వహారము వారకను తాను గజముఖుఁడగు గనుక గజమునకు తూఁడులైయింపని స్వాభావికమగుటచే నాసర్వహారమును దామరితూఁడనుకొని పట్టఁబూసిన విఘ్నేశ్వరుని గృహదేవతయలకోరికలు తీర్చుటకై సేవించెద

బాల్యముందుఁ జేసినచేష్టలను, అందును దలిదండ్రులయొడఁ గాంచినవానిని జెప్పుట మిక్కిలి యువానందకరముగావున, గణాధిపతి తనకుఁ బ్రసన్నుఁడగుటకై కవి తడియైతైశవక్రీడ నభివర్ణించి నాఁడు. అలంకారము భ్రాంతిమంతము

సీ. చేర్చుకొగా నిడ్డరదిన్నిజాబిల్లిచే, సిందూరతిలకరేఖు ర్చెచ్చగిల్ల
నవతంసకుసుమంబురనం దున్నయెలదేటి, రుతి కించిదంచితశ్రుతుల నీన
ఘన మైనారారాపురచనుదోయిరాయిడి, దుంబీఫలంబు తుంరదుడుకుఁ జెందఁ
దరుణాంగుళిచ్చాయ ర్దంతపునరకట్టు, లింగిలీకపువితరంగు లీన
నువనివత్తుల బోటులై ర్మయోగింపఁ, బుండరీకాననమునఁ గూర్చుండి మదిక
నించువేడుక వీణ వాయించుచెలువ, నలువరాణి మదాల్తలార్మెలయుఁగాత, ర

అ. చేర్చుకొగాక = పాపటబొట్టుగా, ఇడ్డచిన్నిజాబిల్లిచే = పెట్టుకొనినబాలచంద్రునిచేత, సిందూరతిలకంబు = చెందిరపుబొట్టు, చెచ్చగిల్లక = తడియఁగాను, అవతంసకుసుమంబునందు = కర్ణా భరణముగా నుంచికొన్నపువ్వునందు, ఉన్నయెలదేటి = ఉన్నట్టికీదఘకు మైనయొక్క, రుతి = ధుంకారధ్వని, కించిదంచితశ్రుతులక = ఇందుకయొప్పుచున్నశ్రుతులను, (గుతి యనఁగా సంగీతమునం దుఁ గంఠధ్వనికి సహాయమయిన తంబుఁబెట్టదలయిన వానిధ్వని), ఈనక = కలుగఁజేయఁగాను; ఘనము = గొప్పది, ఐనారారాపురచనుదోయిరాయిడిక - ఐన = అయినట్టి, రారాపు = మిక్కిలియొరసిడి గల, చనుదోయి = చిన్నలజంబుయొక్క, రాయిడిక = ఒరవడిచేత, తుంరీఫలంబు = వీణకు నమర్చి నయెండుసాళికాయ, తుండుడుకుక = మిక్కిలియైన యవరును, చెందక = పొందఁగాను; తరుణాం గుళిచ్చాయక = కోమలము లంబునక్షేప్తకాంతిచేత, దంతపునరకట్టులు = దంతముతోఁజేసినవీణ మెట్లు, ఇంగిలీకపు వింజరంగులు = ఇంగిలీకమయొక్క యాశ్చర్యకరమయిన పన్నెంటి యెట్టనినపైలను, ఈ నకం = కలిగించుచుండఁగాను, ఉపనివత్తులు = వేదాంతములు, బోటులై = చెలికత్తెలై, ఒరిగింపక = సేవింపఁగాను; పుండరీకాననమునక = తెల్లదామరగర్జియనియెడ, కూర్చుండి = కూర్చున్నదై, మది కిక = మనస్సునకు, ఇంచువేడుకక = ఇంపగునట్టియల్లాసముతో, వీణక = వీణను, వాయించు

చెలువ = వాయించునట్టియందక తేయైన, నలువరాణి = బ్రహ్మయొక్క భార్య - సరస్వతి, మదార్తలోక = నామనస్సునందు, వెలయుఁగాతఁ ఁ ఒప్పునుగాక తాత్పర్యము సుగమము

నీసుము మొదటి మాఁడుపాదములందు అతిశయోక్తియు, దంతపుసరకట్లు తమ తెలుపునుమాని ప్రేక్షకాంతియొలుపును బొందెననుటచే తద్గుణమును అలంకారములు

క. కొలుతుఁ మద్గురు విద్యానిలయుం గరుణాకటాక్షునివిడజ్యోత్సన్ని

దళితాశ్రితజనదురిత, చ్ఛలగాఢధాన్వంతసమితి శరకోపయతిన్.

6

అ విద్యానిలయుఁ = విద్యుల కునికిపట్టయినవానిని, కరుణా సమితి - కరుణా = దయ తోడి, కటాక్ష = కడగంటి చూపులనెడు, నివిడ = దట్టమైన, జ్యోత్సన్ని = వెన్నెలచేత, దళిత = పోఁగొట్టబడిన, ఆశ్రేతజన = భక్తజనలయొక్క, దురిత = పాపములనెడి, ఛల = వ్యాజముగల, గాఢధాన్వంత = దట్టపుండ్రీకట్టయొక్క, సమితి = సమానముగలవానిని - కరుణాకటాక్షములచేత భక్తులపాపములను పోఁగొట్టువాని ననుట, శరకోపయతిన్ = శరకోపనామకుండయిన సన్యాసిని, మద్గురుఁ = నాయాచార్యుని, కొలుతుఁ = సేవింతును

“యస్యదేవే పరాభక్తిర్భాదేవే తథాగురౌ, తస్మైతేకభిక్షాభ్యర్థాః ప్రకాశస్తే మనీషిణః” అనువచనముంబట్టి గురూపదిష్టములైన యర్థములెప్పుడు మఱపునొందక స్మరించుచుండుటకై గురుభ్యాసము గావించబడినది. కటాక్షములందు చంద్రికాత్వమును ఆరోపించుటచే రూపకమును, ఛలశబ్దముచే హితమును అసత్యముగాఁ బ్రతిపాదించి ధ్వాంతారోపము నేయుటచే అపహ్నతియు గ్రాహ్యములు. మ. వనజాక్షోపము వామలూరుతెనయుఁ శ్చ ద్వైపాయనుఁ భట్టబౌ

ణుని భానుఁ భవభూతి భారవి సుబంధుఁ బిల్వణుం గాళిదా

సుని మాఘుఁ శివభద్రు మల్లణకవిం శ్చ జోరుఁ మురారిఁ మయూ

రుని సౌమిల్లిని దండిఁ బ్రస్తుతులఁ జేర్రొందుఁ వచశ్శృద్ధికిన్.

7

అ. ఇందు సంస్కృతికవులను గవి స్తుతించుచున్నాఁడు. వనజాక్షోపముఁ = విష్ణువుతో సమానఁ డయిన, వామలూరుతనయుఁ = పుట్టుకఁ గొడుకైనవాఁడైన, ద్వైపాయనుఁ = వేదవ్యాసుని, భట్టబాణునిఁ = భట్టవిరుదము గలబాణకవిని, భానుఁ = భానుఁడనుకవిని, భవభూతిఁ = భవభూతి యనుకవిని, భారవిఁ = భారవియనుకవిని, సుబంధుఁ = సుబంధునకుకవిని, పిల్వణుఁ = పిల్వణుఁ డనుకవిని, కాళిదాసునిఁ = కాళిదాసుకవిని, మాఘుఁ = మాఘకవిని, శివభద్రుఁ = శివభద్రుఁడను కవిని, మల్లణకవిఁ = మల్లణుఁడనుకవిని, చోరుఁ = చోరుకవిని, మురారినిఁ = మురారికవిని, మయూరునిఁ = మయూరుకవిని, సౌమిల్లినిఁ = సౌమిల్లికవిని, దండిఁ = దండికవిని, (ఈకవులను) వచశ్శృద్ధికిఁ = మాటలయొక్క పరిశుద్ధత్వమునకు - అపశబ్దములు లేకుండుటకు, ప్రస్తుతులఁ = స్తోత్రము లచేత, పేర్కొందుఁ = స్మరించెదను

ఆ. వ్యాసరచిత భారతామ్నాయమాంధ్రభా, మగ నొనర్చి జగతిఁ శ్చ బొగడుఁ గనిన నన్నపార్వఁ దిక్కినను గృతక్రతు శంభు, దాను నెట్టినుకవిఁ శ్చ దలఁతు భక్తి. 8

అ. ఆంధ్రకవులను స్తుతించుచున్నాఁడు. వ్యాసరచిత భారతామ్నాయము = వ్యాసునిచేఁ జేయఁ బడిన భారతమునెడి వేదమును, “భారతం పంచమోవేదః” అనువచనమువలన భారతమునకు వేదసంజ్ఞ, ఆంధ్రభాషగఁ ఒనర్చి = తెనుగుభాషగాఁ జేసి, జగతిఁ = లోకమునందు, బొగడుఁ = పొగడ్తను,

కన్యకాపాదిన, నన్న పాప్యన్ = నన్న యభట్టారకుని, కృతక్రతుఁ = చేయబడిన యాగముగల, తిక్కనన్ = తిక్కనసహాయుఁడని, శంభుదామన్ = శంభుదామఁడను వామాంతరముగల, ఎట్టుమకవిన్ = ఎట్టుపైగడ యనునట్లని, భక్తిన్ = భక్తివో, తలఁతున్ = స్మరించెదను

మ. భర మై తోచుకుటుంబరక్షణకుఁగాఁ ర్ బ్రాల్మలి చింతన్ నిరం
తరతాళీదళసంపుట ప్రకరకాంతారంబునం దగ్ధపుం
దెరువాటుల్ దెగి కొట్టి తజ్జపరిమర్దిస్తాతచౌర్యక్రియా
విరసుం డై కొఱతం బడుం గుకవి పృథ్వీభృత్యమీపక్షీతిన్ . 9

అ. ఇందుఁ గుకవిని జోరుఁగా రూపించి యభయలయందు నభేదాలోపమును జేయుచున్నాఁడు. భరమై=బరువై, తోచు కుటుంబరక్షణకుఁగాన్ = తోచునట్టి పెండ్లాముబిడ్డలు మొదలయినవారిలో మణమునకై, బ్రాల్మలి = బ్రాహ్మణులీ=టపలేక, చింతన్ = విచారముచేత, నిరంతర . కాంతారంబు నందున్ - నిరంతర=దట్టముయిన, తాళీదళసంపుట = తాటియాకుల పుస్తకములయొక్క, ప్రకర=సమాహామనెడి, కాంతారంబునందున్ = అడవియందు, అగ్ధపుం దెరువాటుల్ = పరకవిత్వపద్యార్థములనెడి యగ్ధముల (ధనముల) యొక్క-మార్గములను, తెగి=సాచునీచి, కొట్టి=అడ్డగించి కొట్టివోచి, (కుకవిపక్షమునందు అగ్ధములనుజేలిచి యపార్థములుచేసికాని యొకరుచేసినదానిని దాన్చేసినదానినిగా జెప్పకొనికాని యనుట), తజ్జ . విరసుం డై-తజ్జ=అయగ్ధములను దెలిసిన-లేక అందులనిజమును దెలిసినవారి యొక్క, పరిమత్ = సభలచే, విజ్ఞాత=తెలియఁబడిన, చౌర్యక్రియా=దొంగతన మనువాస్తవారముచేత, విరసుం డై=ద్రోషింపఁబడినవాఁడై, పృథ్వీభృత్యమీపక్షీతిన్ = రాజస్థిధాన మనెడిపర్వత సమీపప్రదేశమునందు, కుకవి=దుష్టకవి, కొఱతం = తక్కువయనెడి కొట్టునందు, పడున్ = పడినవాఁడగును.

తా కుకవియనుదొంగ కుటుంబరక్షణమునకై కహ్న-ర్తిపడి, తాటియాకుపుస్తకముల సమాహములనెడియడవియం దాపుస్తకములలోనియగ్ధముల నెడిధనములను దోచుకొని, అగ్ధమునర్హులపము దెలిసినవార రచెడిధనముగుఱుతు దెలిసినవారు, తనయపార్థకరణ మనుదొంగలమును గనుగొనుటలనరచేసింపఁబడి, రాజస్థిధాన మనెడిపర్వతముయొక్క-సమీపమునందు నభిమాన మనుకొట్టునం బడును.

కుకవి కుటుంబరక్షణకై బ్రాహ్మణులుటకును దొంగ కుటుంబరక్షణకై బ్రాహ్మణులుటమిను, తాళీదళసంపుటప్రకరమునకు కాంతారమునకు, అభిధేయవాచకమైన యగ్ధజబ్దమునకును ధనవాచకమైన యగ్ధజబ్దమునకును, శబ్దార్థజపరమైన తజ్జాలకును ధనజ్ఞపరమైన తజ్జాలకుమీగవ్యమైన యపార్థకరణమునకును చౌర్యక్రియకును, అపమానవాచియగు కొఱతజబ్దమునకు కొట్టునకు వాచకమైన కొఱతజబ్దమునకును, రాజవాచకమైన పృథ్వీభృత్యబ్దమునకు పర్వతవాచకమైన పృథ్వీభృత్యబ్దమునకును అభేదాలోపము నేయఁబడినది కాఁబట్టి, ఇది సామయమూపకము అయిచి యగు సుకవికి చోరత్వరూపణము కంఠోక్తముకాక గవ్యముగుటచే ఏకదేశవివర్తియు, 'కొఱత' ఇత్యాదులందు శీషానుప్రాణితియు నగు దొంగ, కుటుంబభరణమునకై యడవులందు దారిగొట్టి ధనముదోచుకొని పిదప దానిని గుఱులరుపట్టినవారిచే బట్టుకొనఁబడినవాఁడై కొండదాపునఁ గొఱులేయఁబడునట్లు, కుకవి కుటుంబభరణమునకై తాటియాకు పుస్తకములలోని యగ్ధములకు నపార్థములున్నే పిదప శబ్దార్థముచక్కఁగాఁ దెలిసిన

* ఈశబ్దము కొట్టు అనునగ్ధమున 'కొఱత' అనియుండఁదగును. 'కొఱత' అనుట విచార్యము.

చే బోధింపఁబడినవాడై రాజసన్నిధానమున నవమాసమునొందునని భావము. కుకవికి నీట్లు అశ్టా
లునేసి యవమాసపడుట కొఱుతఁజేయుటకుటలో సాటియే యీగునని ధ్వని.

అని యుష్టదేవతావం, దనసుకవిస్తుతులుఁ గుకవితత్వనికృతియుఁ జే
సి నవీనకావ్యరచనకు, ననుకూలకథల్ దలంచు న నాసమయమునన్. 10

అ. అని=ఈప్రకారముగా, ఇష్టదేవతావంశన సుకవిస్తుతులు=ఇష్టదేవతలయొక్క నమస్క
రతులను సత్కృతులయొక్క పొగడుటలను, కుకవితత్వనికృతియు=కుత్సితకవుల సమూహముయొక్క
కరణమును, చేసి=చేసినవాడనై, నవీనకావ్యరచనకు= నవీన=క్రొత్తయైన, కావ్య=ప్రబంధ
మొక్క, రచనకు=నిర్మాణమునకు, అనుకూలకథల్ = తగినకథలను, తలంచు నాసమయమున=అ
ందునట్టి యాకాలమునందు పైపద్యములో నన్వయము

ఉదయాచలేంద్రంబురమొదల నెవ్వనికుమా, రతకుఁ క్రాంచాలరాజమయ్యె
నావాడపతిశకంధరసింధురాధ్యక్షులు, లరిగాఁపు లెవ్వనిభరతరాసి
కాపంచగౌడభారత్రీపదం బెవ్వని, కసివాఱుగా నేగునట్టిబయలు
సకలయాచకజనశాఖాపూర్తి కెవ్వని, ఘనభుజాదండంబు న కల్పశాఖ
ప్రబలరాజాధిరాజవీరప్రతాప, రాజపరమేశబిరుదవీరభ్రాజి యెవ్వఁ
డట్టిశ్రీకృష్ణదేవరాయగ్రగణ్యుఁ, డొక్కనాఁడు కుతూహలంబుప్పటిల్ల. 11

అ. ఎవ్వనికుమారతకు=ఏ కృష్ణరాయలయొక్క పిన్నతన మనెడికుమారస్వామి భావమునకు,
దలఁ=మొదట, ఉదయాచలేంద్రంబు= ఉదయగిరిదుర్గము, క్రాంచాలరాజము=క్రాంచమున ప
రశ్రేష్ఠము, అయ్యె=అయినో; ఎవ్వనిభరతరాసికే=ఎవనియొక్క మిక్కిలి వాఁడియైన
రి, నావాడపతిశకంధర సింధురాధ్యక్షులు=నావాడ దేశపురాజును శకంధర దేశపురాజును గలపతి
నెడి కలింగరాజును, అరిగాఁపులు=కప్పముకట్టునట్టి కాఁపులయినో; ఎవ్వనికే=ఏకృష్ణరాయనికే,
ంచగౌడ భారత్రీపదంబు=పంచగౌడ దేశములతోఁగూడిన భూభాగము-అనఁగా గౌడులు కన్నో
న సారస్వతులు ఉత్పల్లిలు మైథిలులు అను పంచగౌడుల దేశములతోఁగూడిన హిందూస్థానపురాజుల
మియంతయు, అసివాఱుగా=సవారీగా, ఏగునట్టిబయలు=పోవునట్టి బయలో - పంచగౌడదేశ
ంతోఁగూడిన హిందూస్థానమంతయు నే కృష్ణరాయలకు విహారముగాఁ దిరుగుచోటుగా నుండెనోయ
న; ఎవ్వని ఘనభుజాదండంబు=ఎవనియొక్క గొప్పదైన దండముపట్టిచేయు, సకలయాచక జనా
పూర్తికే=సమస్తమైన యాచకజనులయొక్క కోరికలనునిండించుటకు, కల్పశాఖి=కల్పవృక్షమో;
గ్రంథ=జీవఁడు, ప్రబల . విభ్రాజి- ప్రబల=అధికమున, రాజాధిరాజవీరప్రతాప రాజపరమేశబిరు
రాజాధిరాజ వీరప్రతాప రాజపరమేశ అనియెడుబిరుదులచేరి, విభ్రాజి=ప్రకాశించుచుండువాఁడో,
శ్రీకృష్ణదేవరాయగ్రగణ్యుఁడు=అట్టిశ్రీకృష్ణదేవరాయశ్రేష్ఠుఁడు, ఒక్కనాఁడు = ఒకదినము
ను, కుతూహలంబు=వేడుక, ఉప్పలిల్ల=ఉదయింపఁగా మ్రేముఁడవపద్యములోని పల్కె ననుక్రి
తోనన్వయము.

తా. కృష్ణదేవరాయలు మొట్టమొదటఁ గుమారస్వామి క్రాంచపర్వతమును భేదించినట్లు లుబ్ధయ
మర్దమును సాధించి నట్టిట నావాడపతి మొదలయినరాజులను దనకుఁ గప్పముకట్టునట్లుగా నొప్పిం
హిందూస్థానపర్యంతమైన పంచగౌడదేశముల స్వాధిపతిగుభూములపలె నిష్కంఠకముగా నేరి కల్ప

మృత్యువులె యానకులు కోరినవానికెల్ల దనివిదీరనియ్యుచు రాజాధిరాజు జిల్లెదములు చెలంగఁగా రాజ్యము నేలుచుండి యొక నాఁడు వేడుకపుట్టఁగా అలంకారములు పూజకాతికయోక్తులు.

సీ ఇందీవరంబుల రీ నీనుక్రాలన్నుల, శరదందుముఖులు చానరము లిడఁగఁ
బణినసూనుకకాదరబడరాయణసూత్ర, ఫక్కివిద్వాంసు లురపవ్యసింపఁ
బావ్యభూమి నభీరుభటకదంబకరాళ, హేతిచ్చటాచ్చాయ రీనిరులు కొనఁగ
సామంతమండనోద్దామమాణిక్యాంశు, మండలం బొలసి యారరెండ గాయ
మూరురాయంగండ వెరజారమణిమ, కీచిరింఘోళి గలయ నానవృతము లగుచు
నంకపాళి నటద్దుకూలంబలములు, చిత్రమాంజిష్ఠవిభ్రమరశ్రీవహింప 12

అ. ఇందీవరంబుల = నల్లగలువలను, ఈనుక్రాలన్నుల శరదందుముఖులు - ఈను = పుట్టించు నట్టి, క్రాలు = ప్రకాశించుచున్న, కన్నుల = కన్నులుగలిగిన, శరదందుముఖులు = శరత్కాల చంద్రుని వంటి ముఖములుగల స్త్రీలు, చామరములు = వింజామరలను, ఇడఁగఁ = పీచఁగాను, విద్వాంసులు = పండితులు, పణిన . ఫక్కి = పణినసూను = పాణినియొక్కయు, కకాదర = కకాదునియొక్కయు, బాదరాయణ = వ్యాసుని యొక్కయు, సూత్ర = సూత్రములయొక్క, ఫక్కి = మార్గమును - వ్యాకరణ వైశేషిక (తిర్క) వేదాంతకాస్త్రీములయొక్క మతములననుట, ఉపవ్యసింపఁ = ప్రసంగించు చుండఁగాను, సార్వభౌమి = ఇరుప్రక్కల ప్రదేశమునందు, అభీరు ఛాయ = అభీరు = భయములేని, భట = భటులయొక్క, కదంబ = సమాహమయొక్క, కరాళ = భయంకరములయిన, హేతి = కత్తులయొక్క, ఛటా = సమాహమయొక్క, ఛాయ = కాంతిచేత, ఇరులు కొనఁగఁ = చీకట్లుల కప్రక్కగా; సామంత మండలంబు - సామంత = ఇరుగుపొరుగు రాజులయొక్క, మండన = సామ్యులయందలి, ఉద్దామ = అధికమయిన, మాణిక్య = కంపులయొక్క, అంశు = కాంతులయొక్క, మండలంబు = సమాహము, ఒలసి = నలుప్రక్కలఁ జాట్టుకొని, ఈరెండ = లేతయెండ, కాయ = వెలుంగ - వేడిమి లేనియెండవలెఁ బ్రకాశింపఁగా - రత్నాభరణములుదాల్చిన సామంతరాజులు కొలిచియుండిరిని భావము మూరురాయరండ పెండారమణిమరీచిరింఘోళి - మూరురాయర = అశ్వపతి గజపతి నరపతి యనుమువ్వురు రాజులకు, గండ = మండలమేడిమిరుదును దెలిపెడి, పెండార = కాలియందెయొక్క, మణి = రత్నములయొక్క, మరీచి = కాంతులయొక్క, రింఘోళి = సమాహమచేత, కలయ = అంతటను, అప్పు ళేములు = కప్పబడినవి, అగుయ = అవుచును, అంకపాళి = ఒడియందు, నట = కదలుచున్న, దుకూల = తెల్లపట్టుప్రముయొక్క, అంచలములు = చెఱఁగులు, చిత్రమాంజిష్ఠవిభ్రమశ్రీ - చిత్రమాంజిష్ఠ = చిత్రవిల్లము గలసి యెఱుపు మించినపసుపురంగుయొక్క, విభ్రమ = విలాసముయొక్క, శ్రీ = సంపదను, సింహంపఁ = పొందఁగాను - కాలిలో ధరించినదిరుదుబంగారపుటందెయందలిరత్నములకాంతులు ప్రసరించుటలన తొడపై నుండు తెల్లపట్టుపస్త్రీమచెఱఁగులు నానావర్ణమై యెఱుపుమించిన పసుపుకాంతిగలిగియుండఁగా ననుట. వైపద్యముతో నన్వయము.

అలంకారము - తద్గుణము.

క. భువనవిజయాఖ్యసంస, ద్భవనస్థితసింహావీరి ర బ్రాజ్ఞులగోష్ఠిం

* గవితామధురిమ డెందము, దవులం గొలు వుండి నదయరతన్ ననుఁ బల్కెన్ .

అ. భువన. వీరి - భువనవిజయ = భువనవిజయ మనెడి, అఖ్య = పేరుగల, సంస ద్భవన = సభాగృహమునందు, స్థిత = ఉన్నట్టి, సింహావీరి = సింహాసనమునందు, బ్రాజ్ఞులగోష్ఠి -

పండితులప్రసంగమునలన, కవిత్వముధురిమి = కవిత్వముయొక్క తియ్యదనము, దెందము = మనస్సును, తవులక్ = అంటఁగా, కొలువుండి = కొలువుదీరియుండి, నడతులక్ = కృపతోఁగూడినతనముచేత, ననుక్ = నన్నుఁగూర్చి, పల్కెక్ = ఒకపలుకుపలికెను దీనికిఁ బైపద్యము కర్తవ్యము.

తే. సప్తసంతానములలోఁబ్రశస్తిగాంచి, ఖలముగాకుండునదిధాత్రిఁ శ్రీగృతియకానఁ గృతి రచింపుము మాకు శిరీషకుసుమ, పేశలనుధామయోక్తులఁ శ్రీ బెద్దనార్య.

అ. పెద్దనార్యఁపూజ్యుడవైన పెద్దనా, ధాత్రిక్ = భూమియందు, సప్తసంతానములలోక్ = తటాకము, నిధి, అగ్రహారము, దేవాలయము, వనము, ప్రబంధము, పుత్త్రిఁడు, ఆమనీయేడుసంతానములలోపల, ప్రశస్తిక్ = ప్రసిద్ధిని, కాంచి = పొంది, ఖలముగాకుండునది = చెడకయుండునట్టిది, కృతియఁ=ప్రబంధమే, కానక్ = కనుక, శిరీషకుసుమ ఉక్తులక్ - శిరీషకుసుమ = దిరిసెనపులు పువలె, పేశలఁ=మృదువైన, సుధామయఁ=అమృతమయములయిన-అనఁగా రసవంతములయిన, ఉక్తులక్ = మాటలచేత, కృతిక్ = ప్రబంధమును, మాకుక్ = మాకొఱకు-మాకంతముగాననుట, రచింపుము = చేయుము అలంకారము-ఉపమ.

క. హితుఁడవు చతురవచోనిధి, వతులపురాణాగమేతిరహసకధార్థ స్మృతియుతుడ వాంధ్రకవితా, పితామహుండ వెవ్వ రీడు శ్రీ పేర్కొన నీకున్.

అ. హితుఁడవు=మాపేలుకోధవాడవు, చతురవచోనిధివి=సరసములయిన మాటలకుఁ బోటుయ నవాడవు, అతుల . యుతుఁడవు-అతులఁసాటిలేని, (ఇది స్మృతికివిశేషణము), పురాణ=భాగవతాది పురాణములయొక్కయు, అగమ=పాంచరాత్రము మొదలయిన యాగమములయొక్కయు, ఇతిహాస=భారతము మొదలయిన పుర్రవృత్తాంతములయొక్కయు, కథా = కథలయొక్క, అర్థ=అభిప్రాయముయొక్క, స్మృతి=జ్ఞప్తితో, యుతుఁడవు=గూడినవాడవు, ఆంధ్రకవితాపితామహుండవు= ఆంధ్రకవిత్వమునకు బ్రహ్మపు, నీకుక్ = నీతో, పేర్కొనక్ = సాటిగాఁజెప్పటకు, ఈడు=సాటి, ఎవ్వరు=ఎవరున్నార-ఎవ్వరునులేరనుట

క. మనువులలో స్వ్యాసోచిత, మనుసంభవ మరయ రసనరమందితకథలక్ విన నింపు కలిధ్వంసక, మనఘ భవచ్చతురరచనశ్రీకనుకూలంబున్. 16

అ. అనఘ=పాపములేనివాడవయిన పెద్దనార్య, మనువులలోక్ = స్వాయంభువుఁడు మొదలుగాఁగల పదునలుగురుమనువులలోపల, స్వ్యాసోచితమనుసంభవము = రెండవవాడైన స్వ్యాసోచితమనువుయొక్కజన్మకథ, అరయక్ = విచారింపఁగా, రసనమందితకథలక్ - రస = శృంగారాది రసములచేత, సవరోచితఁ=ఒప్పుచున్న, కథలక్ = కథలచేత, వినక్ = వినుటకు, ఇంపు=ఇవ్వమైనదియు, కలిధ్వంసకము=పాపములను నశింపజేయునదియు, భవచ్చతురరచనకుక్ = నీయొక్క ప్రాధమ్యసకూలమునకు, అనుకూలంబుక్ = తగినదియు(అగును)

వ. కావున మార్కండేయపురాణోక్తప్రకారంబునం జెప్పమని కోర్పారతాంబూలంబు పెట్టినం బట్టి మహాప్రసాదం బని మోదరింబున నమృహాప్రబంధనిబంధనంబునకుఁ ప్రారంభించితి నేలత్కానాయకరత్నం బగునమ్మహీనాథు వంశావతారం బెట్టి దనిన.

రావు = కనుక, మార్కండేయపురాణోక్తప్రకారంబుకొ = మార్కండేయపురాణము నందుఁ దెల్పబడినట్లున, కేవలము ప్రబంధరచనచేయుము, తిని = ఇట్లు, కర్మసారతాంబూలంబు = మృత్యువార్తనుగోడెదాంబూలమును, పెట్టిన = ఈయఁగా, పట్టి = గ్రహించి, మహాప్రస్థానంబు = గొప్పమహిమగలది, అని = అనుకొని, మోదంబునకొ = సంతోషముతో, అమృతప్రబంధనిబంధనంబున కొ = ఆగొప్పవాక్యమునకుఁ బ్రతిపదిచెడి, ప్రారంభించితికొ = మొదలు పెట్టితిని. ఏతత్కథానాయక ర్పింబు = ఈకృపసంప్రేక్ష్యమిది, అగుచున్నచో నాగుణశాసితారంబు = అయిన యాకృష్ణదేవరాయనిపంశ నుయొక్కపుట్టుక, ఎట్టిది = ఎటువంటిది, అనికొ = అనఁగా మైదవ్యముతో నవ్వయము

సీ. కలశపాథోరాశికిగ్నిచీమతల్లి, కడుసార నెవ్వనికొగన్నతల్లి
యనలాక్షుఁడునజలారవనవాటికెవ్వఁడు, ఎన్నె నెట్టుననార్తవంపుఁబువ్వు
సకలప్రపంచబుధుఁడౌపూర్తికెవ్వఁడు, పుట్టుగాననిమేనిమెట్టపంట
కటికిచీకటితిండికరములగిలిగింత, నెవ్వఁడు తొగకన్నకనవ్వ జేయు
నతఁడు సైగజొండుమధుకైటభారిమఱిది, కళల నెలనగువాఁడుచుక్కలకుఁజేడు
మిమిమిమనీను నలరాజుమేనమామ, వేవెలుంగులదొరజోడుకేవెలుంగు. 18

అ. కలశ మతల్లి = కలశపాథోరాశి = పాలనముద్రముయొక్క, గర్భ = లోపలిభాగమునెడి కడుపునందలి, నీచీమతల్లి = తిరంగగ్రేష్ఠము, కడుసారకొ = కడుపుతలయొనట్లు, ఎవ్వనికొ = ఏచంద్రుని, కిన్నెత్తికొ = నెనెత్తితియో, అలం పర్యావృత్తి. ఎవ్వఁడు = ఏచంద్రుఁడు, అనలాక్షు వాటికొ = అనలాక్షు (ఎవ్వకన్నుగల) శివుఁడొక్క, ఘన = గొప్పమయిన, జలా = బడలికెడు, మన = అడవులయొక్క, వాటికొ = పంక్తికి, ఎన్నె నెట్టుననార్తవంపుఁబువ్వు = ఎన్నె అలంకారమును, పెట్టు = కలుగఁ జేయునట్టి, అనార్థవంపు = బురుసంబంధములేని, పువ్వు = పుష్పమౌశితరపుష్పము లాయాముకుపు, లండుఁబుట్టునవి ఈచంద్రుఁడనుపుష్పమోయట్టిగాదు అనఁగా నెంద్రుఁడునర్వకాలమును శివుని కిరస్సునకుఁ బుష్పాలంకారమై యుండునో యనఁ (ఎన్నె నెట్టుననార్తవంపుఁబువ్వు అను సారమున, ఆ ర్తవంపుఁబువ్వు = పుష్ప మైనపుష్పము అని యర్థము); అలం దూపకము = ఎవ్వఁడు = ఏచంద్రుఁడు, సకల పూర్తికొ = సకల = సమస్తమైన, దైవత = దేవతలయొక్క, బుధుడౌ = అఁకలి యొక్క, పూర్తికొ = తీరుటవ, పుట్టు కాననిమేనిమెట్టపంట = పుట్టు = మొలకెత్తుట, కానని = తెలియని, మేని = మోహపయిని, మెట్టపంట = మెరక నేలపంటయో, 'మెట్టపంట' అనుటచే వర్షప్రతిపదముచే జెడని దని సూచితము - ఎన్నడును జెడని యాహారమగునో యనుట. ఎవ్వఁడు = ఎవ్వఁడు, కటికి గిలిగింతికొ = కటికిచీకటి = గాఢాంధకారమే, తిండి = ఆహారముగాఁగల చీకటి నణచినయొనట్టి యనుట, కరముల = కిరణము లనెడిచేతులచేనైన, గిలిగింతికొ = చక్కిలిగింతికేత, తొగకన్నెకొ = కలువయనుపడుచును, నవ్వకొ = నవ్వునట్లు - వికసించునట్లు, చేయుకొ = చేయునో; అలం దూపకము మధుకైటభారిమఱిది = మధుకైటభులకు శత్రు నియనవిష్ణువుయొక్క భార్యకుఁ దోడుఁబుట్టినవాఁడును, కళలనెలనగువాఁడు = మేడశనంబుగలకళలకుఁ జోటుయినవాఁడును, చుక్కలకు = అశ్వినాదిచక్రములకు, జేడు = నాగుఁడును, మిమిమరనీను = కాంతిక జరమానధియును - అనఁగా దాని కడపటిపాద్యునవాఁడును, వీలరాజు శ్రీధరమామ = మన్మథునితల్లిలోఁ బుట్టుమయిన వాఁడును, వేవెలుంగులదొరజోడు = వేయికిరణములు గలసూర్యునికి జతయైనవాఁడును, చేవెలుంగు = రాత్రి

యందుఁ బ్రకాశముగల వాఁడును-రత్నని బ్రకాశించువాఁడనుట (అగు) అతఁడు=ఆర్యద్రువి, పొగడు=పొగడ్డను, బిందు=పొందెను

తా. పాలసముద్రమునందుఁ బుట్టినవాఁడును, శివుని జటాజూటమునకుఁ బుష్పాలంకారియైన వాఁడును, దేవతలకుఁ దనకేళల నాహారియుగా నిచ్చువాఁడును, గలువలను వికసంపఁచెయువాఁడును, లక్ష్మీదేవికిఁ దోడఁబుట్టినవాఁడును, బదియాలుకేళలకుఁ జోటయినవాఁడును, నర్మిన్యార్ది సత్ప్రతిరులగు భర్తయుఁ, గాంతికి నిధియు, మూర్ఖునికి జితకాఁడు నయినరత్నద్రువి పొగడొందును

తే. ఆనుధాధామువిభవమరహంబురాశి, కుబ్జుమీఱంగ నందనుఁడే దుదయ మయ్యె
వేదవేదాంగ శాస్త్రార్థవిశదవాస, నాత్మిషణాధురంధరం ర్జ్జై నబుధుడు. 19

అ. ఆనుధా అంబురాశికి-ఆనుధాధాము = అమృతకిరణుఁడైన యార్యద్రువి, విభవమహంబురాశికి-సంపదయ నెడిది గొప్పసముద్రమునకు, ఉబ్బు = ఉబుట-అధిక్యము, మీఱంగ=అతిశయించునట్లు, వేద = ధురంధరండు-వేద=నాలుగు వేదములయొక్కయు, వేదాంగ=శివ, వ్యాకరణము, ఘనస్థుని, నిర్లక్ష్యము, తృప్తియు, కల్పము అనెడియాలువేదాంగములయొక్కయు, శాస్త్ర=మీమాంసాదిశాస్త్రములయొక్కయు, ఆర్థ=అభిప్రాయములందలి, విశద=స్పష్టమయిన, వాసనా=పరిచయముచేత, అర్జ=పొందఁబడిన, ధిషణ=బుద్ధియొక్క, ధురంధరండు=భారమును సహించువాఁడు-నిర్వాహకుఁడు, నిసబుధుఁడు=అయినట్టిబుధుఁడు, ఇట బుధనామ మివ్వర్థసంక్లయని తెలియనగును (అను) నందనుఁడు=అనెడివాఁడును, ఉదయమయ్యె=పుట్టెను

తా ఆర్యద్రువియొక్కవృక్షము మజ్జియు సతిశయించునట్లు లతనికి వేదశాస్త్రార్థములు చక్కఁగాఁ దెలిసినట్టి బుధుఁడను పేరుగలపండితుఁ డయినకొడుకుపుట్టెను

క. వానికిఁ బురూరవుఁడు ప్ర, జ్ఞానిధి యుదయించె సింహానంద్యకుఁడు తద్యా

జానికి నాయువు తనయుం డై నెగడె నతండు గనె యశఃకూటినరేంద్రున్ 20

అ. వానికి = ఆబుధునకు, ప్రజ్ఞానిధి = బుద్ధికి సాధనధూతుఁడయిన-మిక్కిలి బుద్ధిమంతుఁ డయిన, పురూరవుఁడు=పురూరవుఁడనురాజు, ఉదయించె=పుట్టెను తద్యాజానిక=అబ్రహూరివుఁ డనురాజునకు, సింహానంద్యకుఁడు=సింహముతో నమానుడయిన - మిక్కిలి సరాక్రమశాలియైన, ఆయువు=ఆయుసనువాఁడు, తనయుండె=తనూరుండై, నెగడె=ఎగిరినట్లు ఆతిండు=ఆయాయువు, యయాతినరేంద్రుఁ=యయాతీయనురాజును, కనె=కనియెను

తా ఆబుధునకుఁ బురూరవుఁడును బురూరవునకు నాయువును నాయాయువునకు యయాతీయుఁ బుట్టిరి

క. అతనికి యదుదుర్వసులను, సుతు లుద్భవ మొంది రహితరసూదనులు కళా

న్వితముతలు వారిలో వి, శ్రుతకీర్తి వహించె దుర్వీరుఁడు గుణిధియై 21

అ అతనికి = ఆయయాతీకి, అహితరసూదనులు = శత్రువులను జంపువానిగు, కళాన్వితముతలు=విద్యతోఁ గూడినబుద్ధిగలవాడును నయిన, యదుదుర్వసులు=యదువు దుర్వసుఁడు, అనుగుతులు=అనుపేక్షగలకొడుకులు, ఉద్భవమొందిరి=పుట్టిరి వారిలో=ఆయందఁలోను, దుర్వసుఁడు=దుర్వసుఁడనువాఁడు, గుణిధియై=మంచిగుణములతో న్నానమయినవాఁడై, విశ్రుతకీర్తి=ప్రసిద్ధమయినయతి గును, వహించె=పొందెను.

తే. వానివంశంబు తుభువాన్వ్యవాయ మయ్యె
నందుఁ బెక్కిండ్లు నృపు లుదేరయంబు నొంది
నిభలభవన ప్రపూర్ణనిర్ణద్రక్షీర్తి
నధికు లైరి తదీయాన్వయమునఁ బుట్టి.

22

అ వానివంశంబు = ఆదుర్వసునియొక్క వంశము, తుభువాన్వవాయము = తుభువవంశము, ఆయ్యె = ఆయెను అందుఁ = ఆతుభువవంశమునందు, పెక్కిండ్లు = అనేకులు, నృపులు = రాజులు, ఉదయంబునొంది = పుట్టి, నిభిల కీర్తి - నిభిల = సమగ్రమయిన, భవన = లోకములయందు, ప్రపూర్ణ = నిండిన, నిర్ణద్ర = ప్రకాశించుచున్న, కీర్తి = యశస్సుచేత, అధికులైరి = గొప్పవారైరి తదీయాన్వయమునఁ = ఆతుభువరాజుల దైనవంశమునందు, పుట్టి = పుట్టినవాఁడై. - దీనికి గర్త ప్రేపద్యము నందలి తివ్యక్షితీశాగ్రణి.

మహాస్థగర. ఘనుఁడై తివ్యక్షితీశాగ్రణి శరకమరగ్రావసంఘాతవాతా
శనరాజాశాంతదంతీనవిరకిరులజంబాటముల్ మాన్చి యిమ్మే
దిని దోర్దండైకపీఠం ర్ దిరము పటిచి కీర్తిద్యుతుల్ రోదసిం బ
ర్వనరాతుల్ నన్ములై పార్శ్వములఁ గొలువఁ దీర్చప్రతాపంబు సూపెన్. 23

అ. తివ్యక్షితీశాగ్రణి = తివ్వరాజశ్రేష్ఠుఁడు, ఘనుఁడై = గొప్పవాఁడై, శర . జంబాటముల్ - శర = కృత్రిమమయిన, కమర = తాఁబేటియొక్కయు - కూర్చునతార మెత్తినవిష్ణువుయొక్క యనుట, గ్రావసంఘాత = కొండలసమూహములయొక్కయు - తలపర్వతములయొక్కయు ననుట, వాతాశనరాట్ = గాలియన్న ముగాఁగల సర్పములకు రాజైనయాదిశేషునియొక్కయు, ఆశాంతిదంతి = దిక్కులకొనలయందలి యేనుఁగులయొక్కయు - దిగ్గజములయొక్కయునుట, సువిరకిరుల = అదివరాహముయొక్కయు, జంబాటముల్ = మాననిసంబంధములను, మాన్చి = పోఁగొట్టి, ఇమ్మేదిగ్ = ఈభూమిని, దోర్దండైకపీఠి = దండమునంటి బాహువనడి ముఖ్యమయినపీఠమునందు, తిరముపటిచి = సీరముగాఁ బాదుకొలిపి, కీర్తిద్యుతుల్ = యశస్సుయొక్క కాంతులు, రోదసి = భూమ్యాకాశములయందు, పర్వ = వ్యాపింపఁగాను, ఆరాతుల్ = శత్రువులు, నన్ములై = వంగినవారై, పార్శ్వములఁ = ఇరుప్రక్కలయందును, కొల్వ = సేవింపఁగాను, తీవ్రప్రతాపంబు = తీవ్రమయినపరాక్రమము, చూపెన్ = కనబెట్టెను

తా. తివ్వరాజ తాను దనబాహువుచేరిమాత్రమే భూమిని జక్కఁగా భరించుటచేత నాది కూర్మము మొదలుగా భూమినిపొచువారు భూమిని మోయనిలసినయక్కఱలేక మధిపఁగా నధిక పరాక్రమముచేత శత్రువులనందటను జయించి విక్కిలి కీర్తిమంతుఁ డయ్యెను. అలం. అతిశయోక్తి.

క. వితరణఖని యాలిన్ము, క్షీతిపగ్రామణికి దేవకీదేవికి నం

చిలమూర్తి యీశ్వర ప్రభుఁ, డతిపుణ్యుఁడు వుట్టె నజ్జరనావనపరుఁడై. 24

అ. వితరణఖని = వానసునకు గనియయిన, అతివ్యక్షితపగ్రామణికి = అతివ్యరాజశ్రేష్ఠునకు, దేవకీదేవికి = దేవీయసురానికిని, అంబితమూర్తి = ఒప్పదమయిన యాకారము గలవాఁడును, అతిపుణ్యుఁడు = విక్కిలి పుణ్యముగలవాఁడునునైన, ఈశ్వరప్రభుఁడు = ఈశ్వరరాజు, నజ్జనావనపరుఁడై = పాదువులను రక్షించుటయం దానర్తుఁడై, పుట్టెన్ = పుట్టెను

చ. బలమదము త్తదుష్టపురభంజనుఁడై పరిపాలితార్థుఁడై.

యిలపయిఁ దొంటియీశ్వరుఁడై యీశ్వరుఁడై జనియింప రూపతో

జలరుహనేత్రులం దొఱంగి రైలవనంబుల భీతచిత్తులై

మెలఁగెడుశత్రుభూపతులరమేనులఁ దాల్చినమన్మథాంకముల్

25

అ బల . భంజనుఁడై- బల = బలముచేరిన, మద = కొవ్వుచేతను, మత్త = మత్తుగొన్న, దుష్ట = చెడ్డరాజులయొక్క- దుష్టులయినరాక్షసులయొక్క- యని నివారమైన యర్థాంతరము, పుర = పట్టణములను-త్రిపురములను అని యర్థాంతరము, భంజనుఁడై = నాశముచేసినవాఁడై, పరిపాలితార్థుఁడై = కాపాడఁబడిన పూజ్యులుగలవాఁడై- కాపాడఁబడినపార్వతిగలవాఁడై అని యర్థాంతరము, తొంటి యీశ్వరుఁడై = మునుపటికివుండె, ఇలపయి = భూమిమీఁద, ఈశ్వరుఁడై = ఈశ్వరరాజయి, జనియింప = పుట్టఁగా, జలరుహనేత్రుల = కమలములపంటి కన్నులుగల స్త్రీలను-భార్యలను, తొఱంగి = విడిచి, రైలవనంబుల = కొండలయందును నడవులయందును, భీతచిత్తులై = భయము నొందినమనస్సు గలవారలై, మెలఁగెడు శత్రుభూపతులమేనుల = తిరుగునట్టి శత్రురాజులయొక్క శరీరములయందు, తాల్చిన మన్మథాంకముల్ = ధరించిన మన్మథచిహ్నములు, రూపతొ = నశించెను. (ఈశ్వరుఁడు మన్మథునిఁగాల్చి భస్మముచేసినవాఁడుగనుక మన్మథాంకములు నశించెనని సంబంధము.)

తా. ఈశ్వరరాజు, మునుపు త్రిపురములను బాడుచేసి లోకములకు మేలుచేసిన పార్వతీపతి యైన శివునివలె దుష్టరాజుల నందఱను జయించి సత్పురుషులను గాపాడుచు దుష్టులను శిక్షించుచు భూమిపంథియుఁ జక్కఁగాఁ బాలించుచుండుటవలన నతనిశత్రురాజులు భార్యలను వదలి యడవులందు భయంబునఁ దిరుగుచుండుటచే వారికి స్త్రీలవలంగఁబగు మన్మథవికారములు బొత్తిగా మాని పోయెను. అలం. రూపకము.

సీ. నిజభుజాశ్రితధారుణీవ్రజవచంబు, దుష్టభుజంగాహితంబికుండు
వనజేక్షణామనోరధనవశ్యతోహరం, డరిహంససంసదర్భాగమంబు
మార్గణగణపికరమధుమానదివసంబు, గుణరత్నరోహణక్షోణిధరము
బాంధవనందోహరపద్మవనీపేళి, కారుణ్యరసనిన్నరగాకళత్రుఁ
డన జగంబుల మిగులఁ బ్రభాస్వరిఁ గాంచె, ధరణిధవద త్తవివిధోపరదావిధాన
మార్గితశ్రీవినిర్జితరనిర్జరాల, యేశ్వరుఁడు తిమ్మభూపతిరీయాశ్వరుండు.

26

అ ధరణి. ఈశ్వరుఁడు-ధరణిధను = రాజులచేత, దత్త = సమర్పింపఁబడిన, వివిధ = నానా విధములయింప, ఉపదా = కానుకలయొక్క, విధా = రీతిచే, సమర్థిత = సంపాదించఁబడిన, శ్రీ = సంపదచే, వినిర్జిత = జయింపఁబడిన, నిర్జరాలయేశ్వరుఁడు = స్వర్గమునకుఁ బ్రభువైనయింద్రుఁడుగలవాఁడైన- దీవేంద్రభోగమును మించినభోగముగలవాఁడనుట, తిమ్మభూపతి రీయాశ్వరుండు = తిమ్మరాజునమారుఁడైన యీశ్వరరాజు, నిజ . కవచంబు-నిజవ్రతవదైన, భుజ = బాహువును, ఆక్రత = పొందిన, ధారుణీ = భూమికి, వ్రజవచంబు = వ్రజమణులతోఁజేయఁబడిన కవచమునంటివాఁడును, దుష్ట . అహితంబికుండు-దుష్ట = దుర్మార్గులనెడు, భుజం = పాములకు, అహితంబికుండు = పాములవానినంటివాఁడును, వనజేక్షణా . పశ్యతోహరుణి-వనజేక్షణా = కమలములపంటికన్నులు గల స్త్రీలయొక్క, మనః = మనస్సునెడు, ధన = ధనమునకు, పశ్యతోహరుఁడు = చూచుచుండునప్పుడే దొంగిలించుకొనిపోవునట్టి

గొంగయు, అరి . అభ్రాగ్మంబు-అరి = శత్రువుల నెడి, హంస = అంచలయొక్క, సంసత్ = సమా
హమునకు, అభ్రాగ్మంబు = ఐహ్నికాలమువంటివాఁడును, • (హంసలకు పర్వర్తపు వివాశకరము),
మార్గణి దివసంబు-మార్గణ = యాచకులయొక్క, గణ=సమాహమ నెడు, సీక=కోయ్యలకు, మధు
మాసదివసంబు=చైత్రమాసపు దినమువంటివాఁడును-పసంతలుతు వైనవాఁడనుట, గుణ ధరము-గుణ=
సద్గుణము లనెడి, రత్న=మణులకు, రోహణి యేధరము=రోహణపర్వతమువంటివాఁడును, (రోహణ
పర్వతమునందు రత్నపుగను లెక్కువగా నుండును), బాంధవ . హేళి-బాంధవ = బంధువులయొక్క,
సంహాహ = సమాహమ నెడు, పద్మనీ = తామరలసమాహమునకు, హేళి = సూర్యునివంటివాఁడును,
కారుణ్య . కశత్రుఁడు-కారుణ్యరస = దయారసమనెడినీళ్లకు, నిమ్నగాకశత్రుఁడు=(నదులుభార్యలు
గాఁగల) సముద్రునివంటివాఁడును, అనన్ = అనునట్లు, జగంబుల్ =లోకములయందు, మిగుల్ =
అధికముగా, ప్రభాస్యిల్ =ప్రసిద్ధిని, కాంచె =పొందెను. అలం రూపహేళ్యములు

క ఆయాశ్వరస్వపతికిఁ బు, క్షాయతమతి యైనబుక్కమాంబకుఁ దేజ
స్తాయజహితం బుదయించిరి, ధీయుతు లగునారసింహాతిమ్మనరేంద్రుల్ . 27

అ. ఆయాశ్వరస్వపతికి = ఆ యాశ్వరరాజునకును, పుక్షాయతమతి=పుక్ష్యములయం దతి
శయించినబుద్ధిగలది, విసబుక్కమాంబుక్ =అయినట్టి బుక్కమదేవికిని, లేజస్తాయజహితంబులు = ప్రతా
పమునందుసూర్యులును, ధీయుతులు=బొడ్డబుద్ధితో గూడినవాఁడును, అగు నారసింహాతిమ్మనరేంద్రుల్ =
అగునట్టి నారసింహరాజును దివ్యరాజును, ఉదయించిరి=పుట్టిరి.

క అందు నరసప్రభుఁడు హరి, చందనమందారకుండశ్చంద్రాశునిభా
స్పందయశస్తుందిలది, క్కందరుఁ డై ధాత్రి యేలఁ గలుపము లడఁగన్ . 28

అ. అండు = అయిదంతిలోను, నరసప్రభుఁడు = నరసింహరాజు, హరిచందన . కందరుఁడై-
హరిచందన = శ్రీగంధముతోను, మందార = కల్పవృక్షముతోను, కుండ = మొల్లపువ్వులతోను, చం
ద్రాంశు=చంద్రకిరణములతోను, నిభ=నమానమైన, అస్పంద=చలనములేని, యశః=శ్రీచేల, తుందిల=
బలిసిన-నిండుకొన్న, దిక్పందరుఁడై=దిక్కులనెడి గుహలుగలవాఁడై, కలుపములు=పాపములు, అడఁ
గన్ =నశించునట్లు, ధాత్రి=భూమిని, ఏలెన్=పరిపాలించెను. అలం. ఉపమ, అతిశయోక్తియు.

ఉ. శ్రీదుదిత్యభూతిమతీజశ్వరతాకృతిశక్తికాంతుల్
ధీరత సారభోగముల శ్రీధీనిధి యాశ్వరనారసింహుఁడ
వారిజనాభశంకరుల శ్రీవారికుమారుల వారితిమ్మల్
వారియనుంగుమామలను శ్రీవావిరోధుల బోలు నిమ్మహిన్ . 29

అ. ఇమ్మహిన్ = ఈభూమియందు, ధీనిధి = బుద్ధికిఁ బోలుయన, ఈశ్వర నారసింహుఁడు=
ఈశ్వరరాజుమామరుఁడైననరసరాజు, శ్రీ కాంతుల్ - శ్రీదుదిత్య=లక్ష్మీచేఁ బ్రకాశించుటచేత
ను, భూతి=వశ్వర్యముచేతను, మతి = బుద్ధిచేతను, జిత్వరతా = జయించుస్వభావముచేతను, ఆకృతి=
భూపముచేతను, శక్తి = సామర్థ్యముచేతను, కాంతుల్ = ప్రకాశముచేతను, ధీరత = ధైర్యము
చేతను, సారభోగముల్ = చేపచేతను భోగముచేతను, అవారిజనాభశంకరబిల్వ = ప్రసిద్ధి లగువిష్ణు
శివులను, వారికుమారుల్ = ఆవిష్ణుశివులకొడుకు లగుబ్రహ్మమారస్వాయులును, వారితిమ్మల్ =

ఆ బ్రహ్మయొక్కయు కుమారస్వామియొక్కయుఁ దమ్ము లయినమనస్థవీరభద్రులను, వారియనుంగు మామలకొ = ఆ మనస్థవీరభద్రులకుఁ బ్రాయము గల మేనమామ లొనఁబంద్రమైనాకులను, వారివిరోధులకొ = ఆ చంద్రమైనాకుల శత్రువులగు రాహువును నింద్రునిని, పోయి = సరిపోలును

తా నరసరాజు లక్ష్మీకలిమిచేత విష్ణువు, వైశ్వర్యముకలిమిచేత శివునిని, బుద్ధిచేత బ్రహ్మను, జయశీలత్వముచేతఁ గుమారస్వామిని, జక్కుచనముచేత మన్మథునిని, సామర్థ్యముచేత వీరభద్రునిని, గాంతిచేతఁ జంద్రునిని, ధైర్యముచేత మైనాకిపర్వతమును, జేవచేత రాహువును, భోగముచేత నింద్రునిని, సరిపోలును అలం ఉపమాయథాసంఖ్యయులు

సీ. అంభోధిససవీరశ్వంభరావలయంబుఁ, దనబాహుపురిమరతకముఁ జేసె
నశ్రాంతవిశ్రాంతనాసారలక్ష్మీకఁ, గవికదంబముఁ జాతరకములఁ జేసె
గకుబంతనిఖలరాక్షసికరంబుఁ జగణమం, జీరంబుసాలభంజకలఁ జేసె
మహానీయనిజవినిర్మలయశస్సరసికి, గగనంబుఁ గలహంసకంబుఁ జేసె
నతిశితకృపాణకృత్తమరత్నారిపీర, మండలేశనకుండలమకుటనూత్న
మస్తమాల్యవరంపరారీమండనార్చి, కేశ్వరుం డగునారసింహేశ్వరుండు. 30

అ. అతిశత... ఈశ్వరుండు = అతిశత = మిక్కిలి వాఁడయిన, కృపాణ = కత్తిచేత, కృత్త = నఱకఁబడిన, మత్త = మదించిన, అరి = శత్రువులందు, వీర = భూమిలైన, మండలేశ = రాజులయొక్క, సకుండల = చెవిపోగులతోఁ గూడిన, మకుట = కిరీటములుగల, నూత్న = క్రొత్తలయిష్ట, మస్తమాల్య = శిరస్సులమాలికలయొక్క, పరంపరా = సమాహముల నెఱు, మండన = అలంకారములచేత, అర్చిత = పూజింపఁబడిన, ఈశ్వరుండు = శివుఁడుగలవాఁడు, ఆగు నారసింహేశ్వరుండు = అగునట్టి నరసరాజు, అంభోధి. వలయంబుఁ - అంభోధిసస = సముద్రమునీ వస్త్రముగాఁగల, విశ్రాంతభరా = భూమియొక్క, వలయంబుఁ = మండలమును, తనబాహుపురిమరతకముఁ = తనయొక్క భుజీర్థులకు మరకతిమణిగా, చేసె = చేసెను - అనాయాసముగా భూమిని బాలించెనుట. అతిశయొక్తి అశ్రాంత. లక్ష్మీకొ - అశ్రాంత = ఎడతెగని, విశ్రాణ = ఈవియ నెడి, ఆసార = భారూపమైన యెడతెగని వానయొక్క, లక్ష్మీకొ = కలిమికి, కవికదంబముకొ = కవులయొక్క సమాహమును, చాతరకములకొ = వానకోయిలలనుగా, చేసె = చేసెను. రూపకము కకుబంత... నికరంబుకొ - కకుబంత = దిగంభములయందలి, నిభి = సమస్తమయిన, రాక్ష = రాజులయొక్క, నికరంబుకొ = సమాహమును, చరణమంతరంబు సాలభంజకలకొ = కాలిగండఁపిండరమునందుఁ జెక్కిఁబడిన శూన్యులనుగా, చేసె = చేసెను. అతిశయొక్తి మహానీయ.. సరసికొ - మహానీయ = పూజ్యమైన, నిజ = తనదైన, వినిర్మల = మిక్కిలి స్వచ్ఛమైన, యశః = కీర్తి యనఁడు, సరసికొ = కొలనికి, గగనంబుకొ = ఆకాశమును, కలహంసకంబుకొ = హంసపక్షినిగా, చేసె = చేసెను. రూపకము, అతిశయొక్తియు

తా. నరసరాజు భూమిని దనవిహుబలముచే ననాయాసముగా నెఱచె ననియు, గవులను నిరంతరము నీవు లిచ్చి మనిచెననియు, నకలచేతాధిపతులను గెలిచినందులకు బిరుదుగాఁ దనకాలిగండ పెండరమునందు నారాజులయూనులు చెక్కించెననియు, ఆకాశమును బాఁటునట్లు బాల్చించిన కీర్తి గలవాఁ డయ్యెననియు, శివుఁడు కపాలమాలికలు సేవించువాఁడుగనుక దనశత్రువులతలలు నఱకి సరములుగాఁగూర్చి శివునికి సమర్పించెను.

తే. ఆవృసింహ ప్రభుండు దీర్ఘాంబులన, నాగమాంబికవలన సంరక్షించుచు ౧౭౭
వీరనరసింహరాయభూవిభుని నచ్యుతాంశసంభవుఁ గృష్ణరాయశీతీంద్రుఁ. 31

అ ఆవృసింహప్రభుండు = ఆనరసరాజు, తిష్ఠాంబులన = తిష్ఠవ్యవలనను, నాగమాం
బికవలన = నాగవ్యవలనను, వీరనరసింహరాయభూవిభుని = వీరనరసింహరాజును, ఆచ్యుతాం
శసంభవుఁ = విష్ణువుయొక్క యంశమునందుఁ బుట్టిన, కృష్ణరాయశీతీంద్రుఁ = కృష్ణరాయప్రభు
వును, వందనుల = (తొమ్మిది) కొడుకులను, కాంచె = కనియెను.

క. వీరవృసింహుండు నిజభుజ, దారుణకరవాలపరుషరథారాహతవీ
రారి యగుచు నేకాతప, వారణముగ నేలె ధర నరవారణమహిమన్. 32

అ వీరవృసింహుండు = వీరనరసింహరాజు, నిజ అరి-నిజ = తనదైన, భుజ = బాహువునందలి,
దారుణ = తీక్షణమయిన, కరవాల = కత్తియొక్క, పరుష = కఠినైన, ధారా = వాదరచేత, హత = నశి
చుపడెడిన, వీర = ధూరులయిన, అరి = శత్రువులుగలవాఁడు, అగుచు = అవుచును, అవారణమహి
మన్ = అడ్డులేని ప్రభావముచేత, ఏకాతపవారణముగ = ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యముగా, ధరన్ = భూమిని,
ఏలె = పాలించెను.

క. ఆవిభునసంతరంబు ధ, రావలయముఁ దాల్చె గృష్ణరాయండు చిన్న
దేవియు శుభమతి తిరుమల, దేవియునుం దనకుఁ గూర్చు దేవేరులు గాన్. 33

అ ఆవిభునసంతరంబు = ఆవీరనరసింహరాజుని పిమ్మటనె, కృష్ణరాయండు = కృష్ణదేవరాయఁడు,
చిన్న దేవియున్ = చిన్న దేవియనునా మెయ్య, శుభమతి = మంచిబుద్ధిగల, తిరుమలదేవియునున్ =
తిరుమలదేవియనునా మెయ్య, తనకున్ = కృష్ణరాయఁడయిన తనకు, కూర్చు దేవేరులుగాన్ = ప్రിയలయిన
పట్టపుభార్యలు కాఁగా, ధరావలయమున్ = భూమండలమును, తాల్చెన్ = ధరించెను

సీ తొలఁగెను ధూమకేతుతో భ జనులకు, నతివృష్టిదోషభరయంబు వాసె
గంటకాగమభీతి గడచె నుద్ధతభూమి, భృత్కంటకం బెల్ల నెత్తువడియె
మాసె నఘస్ఫూర్తి మరుభూసులందును, నెలమూఁడువానలు నీ నిండఁ గురిసె
నాబాలగోపాల న్ముఖలనద్వృజమును, నానందమున మన్ని నతిశయిల్లె
బ్రజలకెల్లను గడు రామరరాజ్య మయ్యె, జారునత్పాఠ్యుఁ డీశ్వరనారసింహ
భూవిభునికృష్ణరాయఁడభ్యుదయ మొంది, వెంపుమీరిగఁగాత్రి బాల్లింపుచుండ.

అ చారునత్పాఠ్యుఁడు = ఒప్పయన్న బలముగలవాఁడయిన, ఈశ్వరనారసింహ భూవిభుని
కృష్ణరాయండు = ఈశ్వరనారసింహరాజుకొడుకైన కృష్ణరాయండు, అభ్యుదయము = రాజ్యాధిపత్యసం
బంధమైన మేలును, ఒంది = పొంది, వెంపు = అభివృద్ధి, మీరింగన్ = అతిశయించఁగా, ధాత్రి = భూ
మిని, పాలింపుచుండన్ = పాలించుండఁగా (ఇట ఇంపుగాగమము విచార్యము), జనులకున్ = భూప్రజ
లకు, ధూమకేతుతో భ = అగ్నిస్థూచకమయిన యగ్నియొక్కయుపద్రవము, తొలఁగెను = లేకపోయె
ను. అతివృష్టిదోషభరయంబు = అధికమయిన వానవలనిభయము, పాసెన్ = తొలఁగిపోయెను కంటకా
గమభీతి = అల్పశత్రువుల రాకవలనిభయము - అనఁగా బండ్లికంటకంబు మొలకగువారివలని భయము,
కడచెన్ = తొలఁగిపోయెను. ఉద్ధత . కంటకంబు - ఉద్ధత = దురహంకారులైన, భూమిభృత్ = రాజుల

యొక్క, కటకంబు=స్థానము, ఎల్ల=అంతయు, ఎత్తుపడియె=అణగిపోయెను అనుష్కార=పాశములయొక్క విజృంభణము, మానె=నవ్వరూపనాశనముంచెను ముఖములందును=నిర్జలప్రదేశములందుగూడ నెలమూడడువానలు=నెలకు మూడడువానలు, నిండ=కొలత లేకుండునట్లుగా, కరిగె=వర్షించెను, ఆదాగిపోయెను=చిన్నవాండ్రు గొల్లవాండ్రు మొదలుకొని, అభిలషద్వృజమును=సమస్తమయిన సత్పురుషులనమూహమును, అనందమున=సంతోషముతో, మన్ని=కీర్షించుటచేత-(పా. అభిలషద్వృజయును ఆనందమగుచున్నా=ఎల్లసజ్జనులు సంతోషమైన మనుగడతోనుండుటచేత.) అతిశయిల్లే=మించెను ప్రజలకు=జనులకు, ఎల్లను=అందఱకును, కడు=మిక్కిలి, రామరాజ్యము=రామనిరాజ్యమువంటి సుఖమయినరాజ్యము, ఆయ్యె=ఆయెను.

మ. అలపోత్రిప్రభుదంష్ట్ర భోగివరభోగగ్రాధిరా లున్నటా
చలకూటోపలకోటిరూపుచెడ నిశ్చల్ రాయంగా నైనమొక్కలు భూకాంతకు నున్న నయ్యె నరసత్త్వపాలు శ్రీకృష్ణరాయలబాహుమ్యగనాభినంకుమదసాంధ్రాలేపపంకంబునన్.

35

అ. భూకాంతకు=భూజీవికి, అల. దంష్ట్ర - అల=ప్రసిద్ధుడయిన, పోత్రిప్రభు=ఆదివరాహస్వామియొక్క, దంష్ట్ర=పోతయను, భోగివర. రాలు-భోగివర=ఆదిశేషునియొక్క, భోగ=పడగలయొక్క, అగ్ర=కొనయొక్క, అశ్వి=పంక్తియందలి, రాలు=రాళ్లు - (ఇచ్చి రాలనగా రత్నములు), ఉద్భట. కోట-ఉద్భట=గొప్పచైన, అల=పర్వతములయొక్క, కూటోపల=శిఖరములందలి రాళ్లయొక్క, కోటి=సమూహమును, రూపుచెడ=చక్కదనముచెడునట్లు, నిచ్చల్=ఎల్లప్పుడును, రాయంగా=పరిసరినగా, విసమొక్కలు = ఏర్పడినట్టి గాయపుగుంటలు, నరసత్త్వపాలు పంకంబున=నరసత్త్వపాలుశ్రీకృష్ణరాయల = నరసరాజుకొడు కైనశ్రీకృష్ణరాయనియొక్క, బాహు = భుజమునందలి, మృగనాభికస్తరిచేతను, సంకుమద=జవ్వాళిచేతను, సాంద్ర=గట్టిపడిన, ఆలేపన = పూయునట్టిగంధముయొక్క, పంకంబున=బురదచేత, నున్న నయ్యె=నునుపుగా నేర్పడెను.

తా. మునుపు భూమిని పహించిన యాదివరాహముకొల యాదిశేషుని శిరస్సునందలిరాళ్లు కులపర్వతశిఖరములందలిరాళ్లసమూహము సీమూడు నొరయుటచేత భూమియందు నొక్కలుకలిగెను. ఇప్పుడు కృష్ణరాయలు, తనభుజముచేత భూమిని పహించుటవలన నాయనభుజమునకు బూసియున్న మంచివాషణతోడిగంధముతోగలిగినభూమియొక్కనొక్కలుమాసి నున్ననయ్యెను. అనగా గృష్ణచేపరాయడు భూమిని భరించినయాదివరాహమును నాదిశేషుని గులపర్వతములను గ్రందుపటిచి తనబాహువుచేత శిర్విభూభారమును పహించినాడని తాత్పర్యము. ఇందనము పట్టించినయెడ గాయములు మాయుటప్పభాషను. భూమిని జక్కగా నేరె ననియు నతం డెప్పుడు సుగంధిచందనాలంకృతుడై యుండుననియు భావము అలం. అతిశయోక్తి

ఉ. క్రూరవనేభదగతహతశ్రేకుడ్యపరిచ్యులనబ్రసంక్తి బా.
ల్పారుమిడుంగుఱుంబుదపు శీలంచు వెనంగొనిపోయి పొంత శృం
గారవనద్రుమాళి గిజగ్గొడుల్లు గూఁగుల జేర్చు దీపికల్
గా రహిఁ గృష్ణరాయమహీశాంతునిశాత్రవపట్టణంబులన్.

36

అ కృష్ణరాయ పట్టణంబులకొ - కృష్ణరాయ మహికాంతుని = కృష్ణరాయహారాజు యొక్క, కాత్రసపట్టణంబులకొ = శత్రువులయొక్కపట్టణములందు, క్రూర. = పంక్తి - క్రూర = కఠినములయిన (ఇది దంతములకు విశేషణము), వసేభ = అడవియేనుగులయొక్క, దంత = శివుల చేత, హత = కొట్టబడిన, పడ్డ = గోడలనుండి, పరిద్యుత = అంతటను రాలిన, వజ్రపంక్తి = వజ్రములయొక్క సమాహమును, పోల్పరుమిడుంగులుం బురువులు = ప్రకాశించుచున్న మిణుగురులుంబులు, అంతు = అనుకొనుచు, గిజిగాడులు = బంగారుపిచ్చుకల నెడిపత్తులు, వెన్ = గ్రీవుముగా, కొనిపోయి = తీసికొని పోయి, పాంత = సమీపమునందునుండెడి, శృంగారపనద్రుమాళి = శుభ్రానమమునందుం గలదెట్లు యొక్కసమాహమునందలి, గూడుల = తమగూండ్లయందు, దీపికలగా = దీపములుగా, రహి = అసక్తితో, చేర్చు = పెట్టును. (గిజిగాడులు తమగూడులలో రాత్రి వెలుతురుకై మిణుగురులుంబు రుగుల మంచుకొనుట ప్రసిద్ధము.)

తా. కృష్ణరాయల శత్రువులయొక్క పట్టణములు పాడుపడి యేనుగులు నివసించుటకు యోగ్య మవునంతటి యడవులు కాగా, నందడవియేనుగులు గోడలను దంతములతో బొడుచుటవలన యా గోడలనుండి రాలినవజ్రములను గిజిగాడులనుపత్తులు మిణుగురులుంబురుగులని భ్రమించి వానిని దీసి కొనిపోయి తమగూండ్లలో రాత్రికాలములయందు వెలుతురునిమిత్త ముంచుకొనును. అలంకారము. అతిశయోక్తి, భాంతిమంతమును

సీ. తొలుదొల్ల నుదయాద్రిశిలఁదాఁకి తీండ్రించుఁజనిపోహమున వెచ్చనయజనించె నుత్తి కొండపి డెక్కి ర మార్కొని నలియెన, యలకనవాపాత్మరనంటి రాజె నటసాగి జమ్మిలోయఁ బడి వేగ దహించె, గోన బిట్టెచ్చె గోట్టానఁ దగిలె గనకగిరిస్ఫూర్తిరేగరఁచె గౌతమిఁ గ్రాచె, నవులనాపొత్తురరవులుకొనియె మాడెములుగవేల్చినాడ్డదిరమసియెనర్చె, గటకపురిగాల్పగజరాజుగలఁగిపఱవో దోకచిచ్చన నొర యురద్ధరతఁ గృష్ణ, రాయబాహుప్రతాపజాగ్రన్తహాస్యి.

అ. కృష్ణరాయ మహాగ్ని - కృష్ణరాయ = కృష్ణరాయయొక్క, బాహు = భుజములయొక్క, ప్రతాప = పరాక్రమముయొక్క, జాగ్రత్ = ప్రకాశించుచున్న, మహాగ్ని = గొప్పనిప్పు (ఇదికర్త), ఉద్ధరత = పరచి కమ్మకొనుటచేత, తోకచిచ్చన = నిప్పురగిలించిన పడుకలవనయొ యన్నట్లు, (ఉత్పేక్ష), తొలుదొల్ల = వెంట్రుకముదట, ఉదయాద్రిశిల = ఉదయగిరి యనెడు చెరుముకి రాతిని, తాఁకి = తగిలి, తీండ్రించుననిపోహమున = తీక్షణ మగుభిడ్ల మనెడి యుక్తువలన, వెచ్చ నయి = వేడియయి, జనించె = పుట్టెను - కృష్ణరాయలు వెంట్రుకముదట నుదయగిరి యనుపట్టణ మును జయించె ననుట (రూపకము) మఱి = సిద్ధుట, కొండపిడు = కొండపిడ నెడి పట్టణమును, ఎక్కి = అక్రమించి, మార్కొని = ఎదుర్కొని, నలియెన యలకనవాపాత్మక = నలఁగియున్న ప్రసిద్ధుల డైన కనవాపాత్మకడ నెదురాజును, అంటి = తగులుకొని - కనవాపాత్మకుంటి యనుటచే గడ్డియనుటకుఁ దగిన కనవాపాత్మకుంటి యనుట, రాజె = రగులుకొనెను - ఉదయగిరిని జయించినదియట్లు కనవా పాత్మకడ నెడు కొండపిడిరాజును జయించె ననుట (రూపకము). అట = అటునిచ్చుట, సాఁగి = అం దుండి వెదలి, జమ్మిలోయ = బమ్మనంటిజమ్మిలోయ యనుమన్నెయలో, పడిపోడినదై, వేగ = త్వరగా, దహించె = కాల్చెను. (పా వేగదహించె = వేగి దేశమును కాల్చెను) తోన = తోనయ నెడిమన్నె

మును, విట్టేర్చె = తీసుముగాఁగాల్చెను. కొట్టాన = కొట్టాపునుదేశమున, తగిలె = అంటుకొన్న
కనకగిరిస్థాన = కనకగిరిదుర్గమునెడిబంగారుకొండయొక్క యతిశయమును, కరచె = కరఁగిం
చెను గాఢమి = గోదావరిని, కాంచె = తపింపజేసెను, అపుల = అటుపిమ్మట, అపొన్నర =
పొన్నర నెడి ప్రసిద్ధపట్టణమునందు, రవులుకొనియె = చక్కగా మండెను. మాడెములు = మాడె
ముల నెడి మన్నె పుభరములను, ప్రేల్చె = ప్రేరించెను బడ్డాది = బడ్డాదియనెడి పట్టణమును,
(ఓడగి)దేశము నని కొండలు) మనియొనర్చె = బొగ్గుగాఁజేసెను. గజరాజు = గజవతి, కలఁగి =
కలఁతనొంది, పఱవ = పరుగెత్తునట్లు, కటకపురి = కటకమనుపట్టణమును, కాలె = దహించెను.
జె = ఆశ్చర్యము

తా. కృష్ణదేవరాయలు మొట్టమొదట నుదయగిరిపై దండెత్తి జయించి విష్ణుటక్రిమముగా
కొండపీఠిని, జమ్మిలయను, వేగిదేశమును, కోనదేశమును, కొట్టానుదేశమును, కనకగిరిని, గోదావరీతీర
దేశమును, పొన్నరని, మాడెములను, బడ్డాదిపురమును, కటకమును జయించెనని తాత్పర్యము ఇ
ట్లుదయగిరి మొదలు కటకమువఱకు బహుదీర్ఘముగా నావ్రతాపాగ్ని వ్రాకుటవలన తోకచిచ్చుగా
నుల్పేక్షింపఁబడెను ఇట్లవ్రతాపమును అగ్నిగా రూపించుటవలన అగ్నిధర్మములగు 'రాజ'
'దహించె' మొదలగు క్రియాపదములు దానికిఁ బ్రయుక్తములయ్యెను. ఇందు రూపకమునకు
నుల్పేక్షకును సంకరము

మధరకెంధూళులు గృష్ణరాఘలచమూర్తీగతిఁ వింధ్యగ

హ్వరముల్ దూఱఁగఁ జూచి తారచటఁ గాఁగి వైయుండుటల జాలన

చేరు వై యెఱ్ఱనివితచీకటులు వశచ్చెం బూడరే యంచు వే

సారిదిం బాతురు వీరరుద్రగజరాజ్ఞుద్ధాంతముగ్గాంగనల్.

38

అ. వీరరుద్ర అంగవత్ = వీరరుద్రగజరాజ్ = వీరరుద్రగజవతిరాజయొక్క, శుద్ధాంత = ఆంతః
పురమునందలి, ముగ్గాంగనల్ = లోకధర్మమునెఱుంగని స్త్రీలు, తారు = తాము, కృష్ణరాఘల చమూర్తీ
గతి = కృష్ణరాఘల సైన్యముయొక్క దాడి నడచుటచేత, ధరకెంధూళులు = భూమియందలి యెఱ్ఱని
దుమారములు, వింధ్యగహ్వరముల్ = వింధ్యపర్వతముగుహలను, దూఱఁగ = చొరఁబఱఁగా, చూచి =
అదుమారమును జూచి, అచట = ఆపర్వతగుహలయందు, కాఁగి = కాఁపురముయొండట = ఉండు
టచేరి, చాల = విక్రీలి, అచ్చెరువై = ఆశ్చర్యముకలిగి-ఆశ్చర్యపడి, ఎఱ్ఱనివితచీకటులు = ఎఱ్ఱగా
నుండెడి శ్రోత్రచీకట్లు, వచ్చె = వచ్చెను, చూడరే = మీరు చూడుఁడు, అంచు = ఒకరితోనొకరను
కొనుచు, నే = తీసుముగా, సారిద = వినునగా (నిలిచి), చూతురు = చూచుచుందురు

తా. వీరరుద్రగజవతి, కృష్ణరాఘలు దండెత్తివచ్చుట విని యంతకుమునుపే భయపడి వింధ్య
పర్వతమునకుఁ బాఠిపోగా నావింధ్యగుహలందు వాసునుసేయునట్టి యారాజభార్యలు, కృష్ణరాఘల
దండువచ్చుటచే నేలనుండి లేగి యాగుహలకు దట్టముగా వ్యాపించిన యెఱ్ఱనిచున్నను జూచి
యట్టిదుమ్ము సెన్నఁజను జూచియెఱుంగనివారగుటచే నది దుమ్ము తెలిసికొలేక యెఱ్ఱనిచీకటి యని
భ్రమించి యొకరితోనొకరు చెప్పకొనిరని తాత్పర్యము వీరరుద్రగజవతి కృష్ణదేవరాయలు తనపైదండె
త్తివచ్చెడిపుత్రాంతము విని యంతఃపురస్త్రీలతోడ వింధ్యపర్వతమునకుఁ బాఠిపోయి యందలిగుహ
లలో దాఁగియుండెనని భావము. ఇట్లు భూతులను నెఱ్ఱనిచీకటులనుగా భ్రమించుట వానిబాహు
శ్యమును నివిడత్యమును దెలుపుచున్నవి. అలం. సంబంధాతిశయోక్తి. మఱియు. 'ముగ్ధ' యను

విశేషణము సాధిపాఠ్యము గాన పరికరము ఎఱ్ఱనిదున్ను కెఱ్ఱని చీకటులుగా భ్రమించుటచే
భ్రాంతిమంతము పరికరభ్రాంతిమంతములకు సంకాంగిభావము • కృష్ణరాయలు దండుతో నిచ్చు నను
పాతుచున్న క్షితేతనే పిరుగుదగజపతి భార్యాసహితముగా వింధ్యపర్వతమునకుఁ బాఠి పనిచియున్న
చార్యము గలిగినట్లు వర్ణించుట జేసి చపలాతికయోక్తి

చ. అభిరతిఁ గృష్ణరాయఁడు జరయాంకములఁ లిఖించి తాళన

న్నిభముగఁ బొట్టునూరికడఁగినిల్పినకంబము సింహభూధర

ప్రభుతిరునాళ్లకుం దిగుసురప్రకరంబు కళింగమేదినీ

విభనపక్షి రికజలము ర వేమఱుఁ బెట్టి పరించు నిచ్చలున్.

39

అ. కృష్ణరాయఁడు=కృష్ణదేవరాయఁడు, అభిరతిఁ=ఆన క్షితో, జరయాంకములఁ=తన గెలుపు
తిరుదాంకములను, లిఖించి=చాగిసి, తాళనన్నిభముగఁ = తాటిచెట్టుతో సమానముగా-మిక్కిలి
పాడుగుగా ననుట, పొట్టునూరికడఁ=పొట్నూరియొద్ద, నిలిపినకంబముఁ=నాటిపట్టి స్తంభమును, సింహ
భూధరప్రభుతిరునాళ్లకుఁ = సింహాచలనాథుఁడైన పరాహసరిసింహస్వామియుత్పమునకు, దిగుసుర
ప్రకరంబు=స్వర్గమునుండి భూమికిదిగివచ్చునట్టి దేవతలయొక్క సమాహము, కళింగ .. కజ్జలము=కళింగ
మేదినీవిభు=కళింగరాజయొక్క, అపక్షి రి=అపయశస్సునెడి, కజ్జలముఁ=మసిని, వేమఱుఁ=మాటిమా
టికి, పెట్టి=పూసి-ఆనఁగా కప్పవేసి, నిచ్చలుఁ=ఎల్లప్పుడును, పరించుఁ=చదువును. ఇట 'వేమ
ఱుఁ' 'నిచ్చలుఁ' అను శబ్దములచే దేవతలు ప్రతిసంవత్సరము సుత్సవమునకు వచ్చునపు డెల్ల జను
వుచుండు రసియుఁ, కళింగరాజసయశస్సు అనుమనీ యెల్లప్పుడు నా యక్షరక్షింపటం బూయుటకుఁ
జాలినట్లు లపరిమితముగా నున్నదనియు సూచితము.

తా కృష్ణరాయలు, తా నాయాయిదేశములను జయించినవృత్తాంతములు వ్రాసి పొట్నూరియొద్ద
జయస్తంభము నాటఁగా నాపొట్నూరిసమీపముననుండు సింహాచలమునందలి పరాహసరిసింహస్వామి
యుత్పమునకుఁ బ్రతిసంవత్సరమును స్వర్గమునుండి దిగువచ్చునట్టిదేవతలు దారిలో నత్తున్నతమయి
యొప్పునట్టి యాజయ స్తంభమును జూచి యందలిజయవార్తలను కళింగరాజు పరాజయము కొందుటచే
నతనికిఁ గలిగిన యపారమయిన యపక్షి రి యను మనచేఁ గప్పవేసి చదువుచుండురు. అలం. అతిశ
యోక్తి, రూపకమును. కళింగరాజు కృష్ణరాయలచే జయంపఁడ నని ధ్వని.

మహాస్రగర. ఎకరాలఁ మండునాసాహిణములఁ గలభరీద్రైభనందోహవాహ

ప్రకరంబుం గొంచుఁ దత్తత్ప్రభువులు వనువఁ రాయబారుల్ విల్లోకో

త్తుకు లై నిత్యంబు శ్రీకృష్ణనియవనరముల్ ర చూతు రందంద కొల్వం

దక యాప్రత్యూష మానంధ్యము పనివడి తరన్దందెరాళిందభూమిన్.

40

అ. తత్తత్ప్రభువులు=ఆయాసాహిణములు, వనువఁ=పంపఁగా, రాయబారుల్=దూతలు, ఎకరా
లఁ = మొగసాలలయందును, మండునాసాహిణములఁ = ఒకతట్టుగోడ లేనిదూలముల సరియెత్తుకంబ
ములు గలగుట్టువుకొలలయందును, కల ప్రకరంబు-కల ప్రభుత్వపట్టి, భద్రేశ=భద్రప్రజాతియేనుగలు
యొక్క, సందోహ= సమాహమును, వాహ=గుట్టములయొక్క, ప్రకరంబుఁ = సమాహమును, కొం

చుక్ = కానుకలు పెట్టుటపై తీసికొనుచు, కల్యాణోత్సవమై = దర్శనము చేయుటయు దాని క్రిగలవాడై నిత్యంబుక్ = ఎల్లప్పుడును, కొల్పందక = దర్శనము దొరకక, ఆప్రత్యక్షము = తెల్లవాతినది మొదలుకొని, ఆసంధ్యమునా యంకాలముపఱును, పనిపడి = ప్రయత్న పడి, తన్వందిరాళింధభూమిక్ = ఆకృష్టరాయల యొక్క యింటిముంగిటి ప్రదేశమునందు, శ్రీకృష్ణనియమనరముల్ = శ్రీకృష్ణమూర్తి యయిని శ్రీకృష్ణ రాయని సమయములను, అందంద = మఱియు, చూపిం = ఎదురుచూచుచుందురు కానుక పంపినది ఎకరాలలోని యేనుగులును మందువాలలోని గుడ్డుములు ననుటచే నివి మిక్కిలి యుత్తమములైన పని యాశయము.

తా అయాదేశపురాజులచేఁ బంపఁబడినదూతలు కృష్ణరాయలకుఁ గానుకఁగా సమర్పించుటకై కొనివచ్చినయేనుగులను గుడ్డుములను ముందిడుకొని శ్రీకృష్ణరాయల నగరవాకిట దర్శనార్థము లయి యుండి దర్శనము లభింపమిచ్చే సమయము నీర్తించుచుఁ బ్రతిదినము నుదయము మొదలు సాయంత్రా లముపఱకుఁ గాచియుంచునని తాత్పర్యము. కృష్ణరాయలకు ననేకులరాజులు కానుక లతోడ రాయబా రము లంపుచుందురని భాసము

చ. నుదకలకుంభికుంభనవరమాక్తికముల్ గనుపట్టు దట్ట మై
వదలక కృష్ణరాయకరరవాలమునం దగుధారనీట న
భ్యుదయము నొంది శాస్త్రపులకపుట్టి మునుంగఁగఁ ఫేనపంక్తితోఁ
బొదిగొని పైపయిక్ వెడలిరబుద్బుదపంక్తులుపూలెఁ బోరులన్

41

అ. పోరులక్ = యుద్ధములయందు, కృష్ణరాయకిరివాలమునక్ = కృష్ణరాయనికత్తియందు, తగు ధారనీటక్ = ఒప్పునట్టివాడర యనునీటియందు, మద మాక్తికముల్ = మదముచే నొప్పు చున్న, కుంభి = ఏనుగులయొక్క, కుంభ = కుంభస్థలములయందలి, నిమఃక్రోత్తితైన, మాక్తికముల్ = ముత్తెములు, అభ్యుదయముక్ = శుభోదయమును, ఒంది = పొంది - విశేషమయి, శాస్త్రపులకపుట్టి = శత్రు రాజులయొక్కపుట్టి, మునుంగఁగఁగ = మునిగిపోవుచుండఁగా - (పుట్టి యనఁగా వెదురుబద్దలు లోనగు వానితో నిడుస్థాటితోట్టవలె నల్లి మీఁద దోలుకుట్టి యెఱు దాఁటుట కుపయోగించు సాధనము), ఫేన పంక్తితోఁ = నదుఁగులసమాహమతో, పొదిగొని = జరిగూడి, పైపయిక్ = మీఁద మీఁద, వెడలు బు ద్బుదపంక్తులువోలెక్ = లేచునట్టి నీరుబుగ్గలసమాహమలవలె, పదలక = ఎల్లప్పుడు, దట్టమై = తఱచుచై, కను పట్టుక్ = ఆగపడుచుండును.

తా. యుద్ధములందుఁ గృష్ణదేవరాయలు కత్తితో శత్రురాజులయేనుగులకుంభస్థలములు పగుల నఱువనప్పుడు వానివలననుండి వెడలునట్టి ముత్తిములు కత్తివాడర యెడెనీటియందుఁ బగవారిపుట్టి మునుంగఁగా నురుగుతో లేచెడినీటిబుగ్గలవలెఁ గానవచ్చుచుండెను.

ఒకవస్తువు నీటిలోనునుంగఁగా నురుగున నీటిబుగ్గలు లేచునట్లు కృష్ణరాయల కత్తివాడర యనునీట పగవారిపుట్టి మునుంగఁగా లేచిన నురుగును నీటిబుగ్గలునుంబోలి దానికి నేనుంగు లేలనుండి యంటిని ముత్తెములు గానిపించె ననియర్థము. ఆముత్తెములలో నన్నిది మదుఁగుగానుఁ బెద్దది నీటిబుగ్గలు గాను నుత్తేఱిపఁబడినవి పుట్టి మనుగుట యనఁగా ప్రవాహమునందుఁ బుట్టియెక్కి దాఁటుచుం డఁగా నది మునిగినట్టుమనుష్యులు లేమన్నాపారహులందుఁ బ్రవర్తించుచుండఁగా నాపములుచెడి యాప దలువచ్చుచుండుటయని యర్థము. కనుక, ఇన్న దేమిపుట్టిమనిగెను అని జనులు వాడుట వాడుకగా

మన్నది 'కాత్రపులపుట్టిమునింగి' ననుచో గృష్ణరాయ లనేకకాత్రపుల నడంచెననియు, కాత్రపులు గాక కాత్రపులపుట్టియే మునింగి ననుటవలన వారు తమ రాజ్యాధికములే కోలు పోయిరి గాని శరణుఁ జొచ్చుటచేత బ్రాణములు గోలుపోవలేదనియు ధ్వనించెడిని దీనిచేత గృష్ణరాయలవలన కాత్రపుల నడంచు ప్రచండపరాక్రమముతోఁ గూడ శరణుఁ గాచు కారుజ్యాతికయమును నూచిత మగుచున్నది. కుంభికుంభమౌక్తికము లతనికరవాలధారఁ గనుపట్టుననుటచే నతం డసంఖ్యము లయినకాత్రరాజులు ములఁ గత్తిచే నఱకినాఁడనియు వ్యుజితము. జలము మహావేగముతోఁ బ్రవహించుటచేత గలిగిన ముగ్ధయందే పుట్టి మునుంగును గాన యిట్టిసుగ్ధకుఁ బ్రతియైన ఖడ్గము మిక్కిలి తీక్షణమయినదనియు వేగవత్సనాహవానీయ మైన ఖడ్గధారికృష్ణరాయబాహువు మహాబలాధ్య మైనదనియుఁ దెలియఁదగు. ఏనుఁగుల కుంభస్థలములందు ముత్తెములు పుట్టుననుట సుప్రసిద్ధము ముత్తెముల సురుగుతోఁగూడిన నీటిబుగ్గులుగా నుత్పన్నమగుటచేత అలం. ఉత్పన్నమ. 'ధారనీటక' అనుచో రూపకము. ఖడ్గధారయందు కుంభికుంభమౌక్తికము లంటే ననుచో నతిశయోక్తి. రూపకాతిశయోక్తులకును ఉత్పన్నమగు అంగాంగీభావము

సీ. వేదంధభయదశుంకంబాదండనిర్వాంత, వసుధువుల్వైఁ జిల్లునీ వారిగాఁగఁ
దత్కర్ణవిస్తీర్ణతాళవృంతోద్ధూత, ధూళి చేటలఁ జల్లునీదుముగాఁగ
శ్రమబుర్బరత్తురంగమనాసికాగళ, త్వంకంబు వైచు కర్దమముగాఁగఁ
గుసితయోధాక్షిప్తకుంకాంతారభే, లనములు దండఘట్టనలుగాఁగఁ
జెనఁటివగఱప్రతాపంబురచిచ్చులార్పు, కరణగడి దేశములుచొచ్చిరకలఁచియులఁచు
మూరురాయరగండాంకరీవీరకృష్ణ, రాయభూభృద్భయంకరశ్రవణధాటి. 42

అ. మూరురాయర... ధాటి-మూరురాయరగండ=ఆశ్వపతి గజపతి నరపతులను ముగ్గురురాజులను జయించినశూరుఁ డనెడు, అంక=విరుదుపేరుగల, వీర=శూరుఁడైన, కృష్ణరాయభూభృత్=కృష్ణరాయప్రభువుయొక్క, భయంకర=వెలుపునుగలుగఁజేయునట్టి, ప్రబల=అధికమయిన, ధాటి-దాడి=యుద్ధయాత్ర(ఇదికర్త), వేదండ...వసుధువుల్-వేదండ=ఏనుఁగులయొక్కభయద=వెలుపునిచ్చునట్టి, కుండాండ=కణ్ణులవంటితొండములనుండి, నిర్వాంత=వెడలిన, వసుధువుల్=కుంపులులు, వైఁజిల్లువారిగాఁగ=పయిని జల్లునట్టిబుమగుడుండఁగా; రిత్యర్థ. ధూళి-రేత=ఆయెనుఁగులయొక్క, కర్ణ=చెవులనెడు, విస్తీర్ణ=విరివియయిన, తాళవృంత=విసనకణ్ణులచేత, ఉద్ధూత=ఎగురఁగొట్టబడిన, ధూళి=పరాగము, చేటల=చేటలతో, చల్లుదుముగాఁగ=చల్లునట్టి దుష్టుగురుండఁగా, శ్రమి. పంకంబు-శ్రమ=అలఁతచేత, బుర్బర=బుర్రబుర్రయని ధ్వనిచేయుచున్న, తురంగమ=గుఱ్ఱములయొక్క, నాసికా=ముక్కులనుండి, గళతో=జాటుచున్న, పంకంబు=బుర్రదవంటిచిమ్మిడి, వైచుకర్దమముగాఁగ=నిష్క్ర చల్లాలుటకై) వేయునట్టిబుర్రదయగురుండఁగా; కుసిత. శ్శేలనములు-కుషిత=కోపించిన, యోధ=యుద్ధవిరులచేత, ఆక్షిప్త=చిచ్చుబడిన, కుంతకాంతార=వెదురుటడవినంటియొకలయొక్క, శేలనములు=ఆటలు, దండఘట్టనలుగాఁగ=కణ్ణులతోకొట్టుటలగురుండఁగా; చెనఁటి చిచ్చులు-చెనఁటి=దువ్వులైన, వగఱ=కాత్రపులయొక్క, ప్రతాపంబుచిచ్చులు=పరాక్రమ మనెడివిష్ణులను, అర్చకగణి=చల్లార్చుచున్న దోయవట్లు, గడిదేశముల=చెవివద్దుదేశములను, చొచ్చి=ప్రవేశించి, కలఁచి=కలఁతపెట్టి, అలఁచు=అలయునట్లు చేయును.

తా. శ్రీకృష్ణదేవరాయలు దండయాత్రచేయునపుడు పండుసందలియేనుగల తొండములనుంట్టి
...లు చున్నరుంపురులును, అయేనుగలు చెవులుచేరుటచే లేచెడుదుమ్మును, గుఱ్ఱములని బురబుర య
నుచుండగా. వానిముక్కులనుండి కాఁతుచుండియు, యుద్ధమిరులు ప్రయోగించునట్టియాఁటలబా
యను, శత్రురాజులప్రతాపాన్ని నార్పుటకై చల్లునట్టినిల్లును కేటలతోఁచోయునట్టి దుమ్మును మీఁదవేసెడి
బురదయు నణగఁగొట్టునట్టికఱ్ఱలు నై యొప్పెనని తాత్పర్యము కృష్ణరాయలు ఏనుగలతోను, గుఱ్ఱ
ములతోను, భటులతోను గడిదేశములమీఁదికి దండెత్తిపోయి వానినెల్ల జయించెననిభావము. ఇట్లపైఁ
• జిల్గుచారి మొదలైనవి యగ్నిని జల్లార్చు సాధనములగుట గ్రాహ్యము. అలం ఈ తేస్విత్క, రూపకమును.

—••••• షష్ఠ్యంతములు. •••••—

క. ఏవంవిధగుణవంతున, కావలత్తుగబహువీరధారోహకా
రేవంతున కతిశాంతున, కావిష్కృతకీర్తిధవళితాశాంతునకున్. 43

అ. ఏవంవిధగుణవంతునకుఁ = ఇట్టిగుణముల గలవానికి, ఆవల్గత్ రేవంతునకుఁ = ఆవల్గత్ =
అంతటను దుముకులానుచున్న, తురగ = గుఱ్ఱములయొక్క, బహువిధ = పలువిధములయిన, ఆరోహకా
= ఎక్కుట యనువిద్యయందు, రేవంతునకుఁ = అశ్వశిక్షకుఁ డయినవానికి, అతిశాంతునకుఁ = మిక్కిలి
శాంతిగలవానికి, ఆవిష్కృత . ఆశాంతునకుఁ = ఆవిష్కృత = వ్యాపించుఁడేయఁబడిన, కీర్తి = యశస్సు
చేత, ధవళిత = తెల్లగాఁడేయఁబడిన, ఆకా = దిక్కులయొక్క, అంతునకుఁ = కొనలుగలవానికి - దిగంత
మీలవఱకు వ్యాపించిన కీర్తిగలవానికి

క. పుంఖానుపుంఖస్సైంధవ, రింఖాసంఘాతజాతరేణాగ్రతమో
రింఖద్రిపునృపదహర, ప్రేంఖదమగ్రసనజరరభృత్యసిఘ్నీకిన్. 44

అ. పుంఖానుపుంఖ ఫణికి - పుంఖానుపుంఖ = ఎడఁతెగని, సైంధవ = గుఱ్ఱములయొక్క, రిం
ఖా = గిట్టలయొక్క, సంఘాత = చక్రకాసలగఁగ్రహింపఁబడి త్రొక్కుడులవలన, జాత = పుట్టిన, రేణు =
దుమ్మనెడు, ఉగ్ర = భయంకరమయిన, తమా = చీకటియందు, రింఖత్ = తొట్టుపడుచున్న, రిపునృప =
శత్రురాజులయొక్క, దహర = హృదయములందు, ప్రేంఖత్ = చరించుచున్న, ఆసు = ప్రాణములయొ
క్క, గ్రసన = మ్రొంగుటయను, జగర = ఉదరముయొక్క, భృతి = నిండించుకొనుటగల, అసిఘ్నీకి = క
త్తియనెడి సర్పముగలవానికి - అశ్వపైనుముతోఁగూడినవాఁడై శత్రువులను ఖడ్గముచేఱుండించి హృదయ
గతములై పరాణవాయువులను దీసివఁడనుట. వారిని వధించినవాఁడని భావము. అలం రూపకము.

క. అవిరళవితిరణవిద్యా, సవరాధేయునకు నజ్జరసవిధేయునకుం
గవితేస్త్రీలోలునకుఁ, ఖవిటంకనటద్యశోభితకల్లోలునకున్. 45

అ. అవిరళ రాధేయునకుఁ - అవిరళ = ఎడఁతెగని, వితిరణవిద్యా = దానవిద్యయందు, నవరా
ధేయునకుఁ = త్రొత్తకర్ణుఁడైనవానికి - కర్ణుని లెదానము చేయువానికి ననుట, నజ్జరసవిధేయునకుఁ = సత్పు
రుషులకుఁ బరతింతుఁడైనవానికి, కవితాస్త్రీలోలునకుఁ = కవితయునస్త్రీయందాసక్తుఁ డయినవానికి - కవి
తయందు మిక్కిలి ప్రీతిగలవానికి ననుట, ఖవిటంక = కల్లోలునకుఁ - ఖవిటంక = ఆకాశముయొక్క మృంద
తీర్థాగమునందు, నటతో = నటించుచున్న చరించుచున్న, యశోభి = కీర్తియను ననుద్రముయొక్క, కల్లో
లునకుఁ = అలలుగలవానికి - ఆ కాశమంతయు వ్యాపించిన కీర్తి గలవానికి ననుట.

క. దిగధీశానమ్యాధగ, ధగితేద్ధరుద్దిప్రతాపతపసస్సురణ

స్థగితద్యుచ్చానికి నిమిషా, ధగ్ధిపీతకళింగరాజశతనయాగ్రణికిన్

46

అ. దిగధీశ .. ద్యుచ్చానికి - దిగధీశ = దిక్పాలులైన యింద్రాదులకు, అనహృ = ఓర్వంగూడని, ధగధగితే = ధగధ గాయనాన మైన, ఇద్ధ = ప్రకాశించుచున్న, రుచి = కాంతిగల, ప్రతాపతపస = పరాక్రమ మునడి నూర్చునియొక్క, స్ఫుంఠా = ప్రకాశముచేత, స్థగిత = కప్పించబడిన, ద్యుచ్చానికి = సూర్యుడుగల వానికి - అధికమయిన పరాక్రమము గలవానికనుట, నిమిష అగ్రణికిన్ - నిమిషార్ధ = అర్ధనిమిష కాల ముచేత, గృహీత = పట్టుకొనివేసిన, కళింగరాజ = కళింగదేశపురాజుయొక్క, తనయాగ్రణికిన్ = కుమార శ్రేష్ఠుడుగలవానికి - అతిస్వల్పకాలమునఁ గలింగరాజును జంపించినవానికనుట

క. కరుణాకరవేంకటవిభు, చరణస్త్రణప్రసంగసంగతమతి కీ

శ్వరనరసింహమహీభృ, ద్వ్యనందనకృష్ణరాయరధరణీపతికిన్.

47

అ కరుణాకర మతికిన్ - కరుణా = దయకు, ఆకర = గనియయిన, వేంకటవిభు = వేంకటేశ్వరునియొక్క, చరణ = పాదములయొక్క, స్త్రణ = తిలంచుటయొక్క, ప్రసంగ = ప్రస్తావమునందు, సంగత = సంబంధించిన, మతికిన్ = బుద్ధిగలవానికి - వేంకటేశ్వరునియందు భక్తిగలవానికనుట, ఈశ్వర . సతికిన్ - ఈశ్వరనరసింహమహీభృత్ = ఈశ్వరనారసింహరాజుయొక్క, విరి = శ్రేష్ఠుడైన, నందన = కుమారుడైన, కృష్ణరాయరధరణీపతికిన్ = కృష్ణరాయుఁ డనుభూపతికి పైవచనముతో నవ్వయము

కథాప్రగంభము.

వ. అభ్యుదయపరింపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పం బూనినస్వారోచిషమనుసంభవం బనుమహాప్రబంధంబునకుఁ గథాక్రమం బెట్టి దైన జైమినిముని స్వాయంభున మనుఁధాత్మవణానంతర బున మీఁద నెవ్వండు మను నయ్యె నెఱింగింపు మన వుకుఁ బట్టులు మార్కండేయుండు క్రోష్టికిం జెప్పినప్రకారంబున నిట్లనీ చెప్పం దొడంగె

48

అ అభ్యుదయపరింపరాభివృద్ధిగాన్ = మంగళ సరంపరయొక్క అభివృద్ధి కలుగునట్లుగా, నాయొనర్పం బూనినస్వారోచిషమనుసంభవంబు = సేమరచియింపయత్నించిన స్వారోచిషమనుసంభవము, అనుమహాప్రబంధంబునకున్ = అనునట్టి మహాకావ్యమునకు, కథాక్రమంబు = కథయొక్కవిధన, ఎట్టిది = విటులందరికి, అనన్ = అన్నను, జైమినిముని = జైమిని యను పేరుగలబ్రహ్మ, స్వాయంభువమనుకథాశ్రవణానంతరంబునన్ - స్వాయంభువమను = స్వాయంభువుఁ డనెడిమనువుయొక్క, కథ = కథను, శ్రవణానంతరంబునన్ = విన్నదివ్వుట, మీఁదన్ = స్వాయంభువునకుఁ బిచ్చుకొలచునందు, ఎవ్వండు = ఏవురునుండ, మనువయ్యెన్ = మనునాయను, అనవుడున్ = అనియడుగఁగా, పట్టులు = ధర్మపట్టులు, మార్కండేయుండు = మార్కండేయమహాముని, క్రోష్టికిన్ = క్రోష్టియనువానికి, చెప్పినప్రకారంబునన్ = చెప్పినట్లు, ఇట్లని = ఈప్రకారమని, చెప్పందొడంగెన్ = చెప్పటకు నారంభించెను.

మ నరణాద్విపవతీతిగింపలమునకా రే వప్రసవీచుంబితాం

బర మై సౌధసుభావభాధవళిత్రసాలేయరుజ్జుండలీ

హరిణం బై యరుణాస్పదం బనగ నార్యార్యవర్తదేశంబునం.

బుర మొప్పన్ మహికరహతరళరస్సూర్తి విడంబించుచున్.

49

అ ఆర్యావర్తజేతంబునకే = ఆర్యావర్త మనెడిజేతమునందు - హిమంత్వర్వతమునకును విద్ధి
ధ్యపర్వతమునకును నడుమనుండుకే * మార్యావర్తమునందును, పరణాద్వీపవీతిటాంచలమునకే =
పరణా=పరశూయ నెడి, ద్వీపవీతి=నదియొక్క, తిట=తీరముయొక్క, అంచలమునకే = సమీపమునం
దు, నప్రస్థవీతియనితాంబరమై - ప్రప్ర = ప్రాకారములయొక్క, స్థ = ప్రదేశములచేత, యం
వీతి=తాడఁగనిదిన, అంబరమై = ఆకాశముగలదై, సౌధ = వారిణంబై - సౌధ = మేడలయందలి,
గుధా=సున్నపుగచ్చయొక్క, ప్రభా = కాంతులచేత, భవిత = తెల్లగాఁ జేయఁబడిన, ప్రాచే
యనకే = చంద్రునియొక్క, మండలి = బింబమునందలి, హరిణంబై = జింకగలదై, మహింరహ
రతరశస్సూర్తి-మహి=భూమియొక్క, కంఠ = మెడయందలి, హర = ముత్యాలవారముయొక్క,
తరశ=నాయకమణియొక్క, స్ఫూర్తి=ప్రకాశమును, విడంబించుచుకే=అనుకరించుచు, అనుకాంక్ష
దంబనగకే=అనుకాంక్షదము అనుపేరితో, పురము=ఒకపట్టణము, ఓష్ణకే = ఒప్పించుమగుచుండును

తా. ఆర్యావర్తజేతంబును పరణానదిగట్టున సురజాన్వద మనుపట్టణమొకటి కలదు అది
యాకాశము నొరయునట్టి మిక్కిలి యున్నతమలయిన ప్రాకారములును, చంద్రమండలమునొరయు
చు నందలి జింకనుగాఁడెల్లగాఁజేయునట్లు తరతరవైఁగెడిపాలగారచేతఁడెల్లనివై యున్నతములైన
మేడలును గలిగి, భూదేవి ధరించినకంఠహరముయొక్క పతకమో యనునట్లుండెను. అలం అతిశ
యోక్తి, ఉత్పేక్ష, ఉపమయును.

సీ అచటివిప్రులు మెచ్చ రరథిలవిద్యాప్రాధి, ముది మది దప్పిన మొదటివేల్పు
నచటిరాజులు బంటుర నంపి భార్గవునైన, బింకానఁ బిలిపింతు రరంకమునకు
నచటిమేటికిరాటు రలలకాధిపతి నైన, మునునంచి మొద లిచ్చి రమనుప దత్తు
లచటినాలవజాతిరహలముఖాత్తవిభాతి, నాదిభిక్షువుభైక్షు రమైన మాన్పు
నచటివెలయాండ్రు రంభాదురలైననొరయఁ, గాసెకొంగునవారీందిరకడవంగలరు
నాట్యరేఖాకళాధురంధరనిరూధి, నచటఁ బుట్టినచిగురుగొర్రెమైన జేవ. 50

అ. అచటివిప్రులు = ఆయురజాన్వదపురమునందలి బ్రాహ్మణులు, అఖిలవిద్యాప్రాధిక్ = ఎల్ల
విద్యలయందలి సేవ్యచేత, ముదిమదిదప్పిన మొదటివేల్పుకే - ముది=మనలివాఁడయి, మది = మనస్సు,
తప్పిన=నిలుకడచెడిన, మొదటివేల్పుకే = బ్రహ్మను, మెచ్చరు = లక్ష్యముచేయరు-అచటి బ్రాహ్మణులు
తాము సర్వవిద్యలయందు మిక్కిలి పండితులగుటచే మునునివాఁడయి చిత్రభ్రమ నొందినవాఁడని
బ్రహ్మను సరకునెందునుట-అనఁగా నచటిబ్రాహ్మణులు మిక్కిలి విద్యావంతులని భావము. అచటి
రాజులు=ఆపట్టణమునందలి రాచవారు, బంటుకే = సేవకుని, అంపి=పంపి, భార్గవునైనకే = పరశురా
మునినయినను, బింకానకే=గర్వముచేత, అంకమునకే=తమదగ్గఱకు, పిలిపింతురు=పిలువనంపుదురు-
అచటిక్షత్రియులు మహాలకాలురు కాబట్టి పరశురామునినైనను లక్ష్యముచేయక బంటు నంపి తమ
యొద్దకు బలవంతముగాఁ బట్టి తెప్పించు రమట అనఁగా నచటిరాచవారు మిక్కిలి పరాక్రమవంతులని
భావము అచటి మేటికిరాటులు=ఆపట్టణమునందలి ప్రముఖులయిన కోమట్లు, అలకాధిపతి నైనకే =
అలకాపురికి రాజైననుచేర్చునైనను, మును=ముందుగా, నంచి మొదలు=బందెలమును, ఇచ్చి = తామే
యిచ్చి, మనుపకే=రక్షించుటకు, దత్తులు=సమర్థులని-అచటివైశ్యులు కుచేరునకుఁగూడ బండాలమిచ్చి
కాపాడఁదగినవారగుట-అనఁగా మిక్కిలి ధనవంతులనిభావము. అచటి శాలవజాతి = ఆపట్టణము

సందలి శూద్రకులము-శూద్రజనులు, హలముఖా త్తవిభూతిక్-హలముఖ = నాగేటి మొనచేత, ఆత్త =
 పొందబడిన, విభూతిక్=విశ్వరథముచేత, ఆదిభిక్షువు శ్రేష్ఠమైన = మొదటివిచ్చిగాఁడయిన శివుని
 యొక్క భిక్షాసమాహమునయినను, మాన్యుక్=పోగొట్టును-అచటిశూద్రులు సేవ్యమువే మిక్కిలి
 సంపదగలవారును దాతృత్వముగలవారని భావము. అచటి వెలయాండు=అపట్టణములోని వేశ్యలు,
 నాట్టు నిరూఢిక్-నాట్టురేఖా=నృత్యపద్ధతియనెడు, కలా=విద్యయుక్క, ధురంధర=భారమును
 వహించిన, నిరూఢిక్=సామర్థ్యముచేత, రంభాదులైన = రంభ మొదలగు నపురవలైనను, ఓరయక్ =
 సరిపోలవలయు నని వచ్చినయెడ, కాసె కొంగనక్ = వెనుకవోపుకొనెడి కొకచెలగుచేత, వారించి=
 కొంతదూరమునంచే నిలుచునట్లుచేసి-తిరస్కరించి, కడపఁగలరు=తలుపుఁగలరు-అచటివేశ్యలు నాట్టు
 విద్యయందు రంభ మొదలగు నపురవలను నయిత మమనవలయుఁగలరనుట, అనగా అచటివేశ్యలు
 నాట్టుమందు మిక్కిలి సమర్థులనిభావము అచటక్ = అపట్టణమునందు, పుట్టినచిరుగొప్పైన్ =
 పుట్టినట్టి చిరుగొట్టి లేతకొమ్మయైనను, చేప=సారముగలది-ఆయారబుట్టినవన్నియు మిక్కిలి సార
 వంతములని భావము అలం అతిశయోక్తి

ఉ. ఆపురిఁ బాయకుండు మకరరాంకశశాంకమనోజ్ఞమూర్తి భా

మాపర శేషభోగి వివీరధాన్యరనిర్మలధర్మకర్తదీ

తాపరతంత్రుఁ డంబురుహాగర్భకులభరణం బనారతా

ధ్యాపనతత్పరుండు ప్రవర్రాఖ్యుఁ డతేఖ్యతనూవిలాసుఁ డై .

51

అ. ఆపురిక్=అపట్టణమునందు, మకరరాంకశశాంకమనోజ్ఞమూర్తి-మకరాంక=మన్వగునివలెను,
 శశాంక=చంద్రునివలెను, మనోజ్ఞ=నుందరమయిన, మూర్తి=ఆకారముగలవాఁడును, భామాపర శేషభోగి-
 భామా=మాటలయందు, ఆపర=రెండవవాఁడయిన, శేషభోగి=శేషహియైనవాఁడును, వివిధ. . పర
 తంత్రుఁడు-వివిధ=సానావిధములయిన, అధ్వర=యాగముల నెఱిగి, నిర్మల=దోషరహితములయిన, ధర్మ =
 పుణ్యములయిన, కర్త=క్రియలయందలి, దీక్ష=నియమమునకు, పరతంత్రుఁడు=అధీనుఁడును, అంబురుహ
 గర్భకులభరణంబు-అంబురుహగర్భకుల=బ్రాహ్మణజాతికి, ఆభరణంబు = అలంకారమయినవాఁడును,
 అనారతాధ్యాపనతత్పరుండు-అనారత=ఎల్లప్పుడును, అధ్యాపన=వేదములుచదివించుటయందు, తత్ప
 రుండు=ఆసక్తిగలవాఁడునునైన, ప్రవర్రాఖ్యుఁడు = ప్రవరుఁడు ఆనుకేదగలవాఁడు, అతేఖ్యతనూవిలా
 సుఁడై=చిత్తరువునందు వ్రాయ నలవిగానిరూపరేఖ గలవాఁడై, పాయక=విడువక, ఉండుక్=వాసము
 చేయుచుండును అలం. ఉపమ, రూపకమును

ఆ. వానిచక్కఁదనము శ్రేష్ఠరాగ్యమునఁ జేసి, కాంక్ష సేయుజారకామినులకు

భోగబాహ్య మయ్యెఁ గ బూచినసంపెంగ, పాలుపు మధుకరాంగనలకఁబోలె.

అ. వానిచక్కఁదనము=ఆప్రవరాఖ్యునిసౌందర్యము, శ్రేష్ఠరాగ్యమునఁజేసి=వివ. ఘోష్యతమచేత,
 కాంక్ష సేయు జారకామినులకుక్=వలచునట్టి అంకుటాండుడు, పూచినసంపెంగపాలుపు=వికసించిన
 సంపెంగపువ్వుయొక్కవికాసము, మధుకరాంగనలకఁబోలెక్=ఆడుకు మైదలకువలె, భోగ బాహ్యము=
 అన్యభవమునకు వెలియనిది, అయ్యెఁగ=అయెను

తా ఆప్రవరుఁడు విరక్తఁడైనందున వానిసౌందర్యమును పలచివచ్చిన జారస్త్రీలకు నబ్బకయుం
 డెను గావున వికసించినసంపెంగపువ్వు కు మైదలకు నుపయోగపడనట్లు వానిసౌందర్య మాజారస్త్రీలకు

సనుభవింప నలవిగానిదయ్యెనని తాత్పర్యము. తుష్టదలకును సంపెంగకును విరోధమగుట సుప్రసిద్ధము, అలం. ఉపమ.

ఉ. యశావనమందు యజ్ఞయు ధరనాథ్యుడు నై కమనీయకాతుక

శ్రీవిధి గూఁకటుల్ గొలిచి ర చేసినకూరిమిసోమిదమ్మ సా

భ్యావహ యై భజింప నుఖులై తలిదండ్రులు గూడి దేవియున్

దేవరప్రాలె నుండి యిలురదీర్చగఁ గాఁపుర మొప్పు వానికిన్

53

అ యశావనమందున్ = వయసునందు, యజ్ఞయున్ = యాగముచేసినవాఁడును - సోమయాజి యును, ధనాథ్యుడునై = ధనసంతుఁడునై, కమనీయకాతుకశ్రీవిధి - కమనీయ = మనోహరమున, కాతుక = కంకణబంధముయొక్క, శ్రీ = సంపత్కరమున, విధి = క్రియయందు - వివాహమునందనుట, గూఁకటుల్ = బిల్లజాట్లను, కొలిచి = కొలత పెట్టి - ఈడుచూచియునుట - ఇద్దటియందును - ఈడుకొంచెము పొచ్చుతక్కువగాఁ జూచి యనిభావము, చేసిన = పెండ్లిచేసినట్టి, కూరిమి సోమిదమ్మ = ప్రియురాలైన సోమిదేవి - అనఁగా భార్య (సోమిదమ్మ యనఁగా సోమయాజిభార్య), సాభ్యావహయై = సుఖముగలిగిం చునదియై, భజింపన్ = సేవింపఁగా, నుఖులై = సుఖముగలవారలై, తలిదండ్రులు = అతనితల్లియుం దండ్రులు, గూడి = అతఁగూడి, దేవియున్ దేవరవోలెన్ = పార్వతీపరమేశ్వరులవలె, ఉండి = ఇంట నున్నవారై, ఇలుతీర్చగన్ = గృహకృత్యములు చక్కఁ దెట్టుచుండఁగా, వానికిన్ = ఆప్రపమనికి, కాఁపు ర్ము = సంసారము, ఓప్పున్ = చక్కఁగో జరుగుచుండును

తా ఆప్రపమండు, ధనసంతుఁడయి తనకు నీడయిన ప్రియభార్య సేవింపఁగా, యశావనమనందె యజ్ఞముచేసి, పార్వతీపరమేశ్వరులవలె దనతలిదండ్రులు క్షేమముగా నింటనుండి గృహకృత్యములు విచారించుకొనుచుండఁగా నుఖముగాఁ గాఁపురము చేయుచుండెను.

నీ. వరణాతరంగిణీరీదరవికస్వరనూత్న, కమలకషాయగంధము వహించి

ప్రత్యూషపవనాంకురములు పైకొనువేళ, వామనస్తుతిపరత్వమున లేచి

సచ్చాత్రుఁ డగుచు నిరచ్చలు నేగి యయ్యెట, నఘమర్షణస్నానసమాచరించి

సాంధ్యకృత్యముఁ దీర్చి సావిత్రి జపించి, సైకతస్థలి గర్భరసాక్షి కెఱిగి

ఫలసమిత్తుశకునుమాదిరబహుపదార్థతీయనుదికినమండగదోరవతులుఁగొంచు

బ్రహ్మచారులు వెంటరా రి బ్రాహ్మణుండు, వచ్చునింటికిఁ బ్రజదన్నరమెచ్చిచూడ.

అ వరణా. గంధమున్ - వరణాతరంగిణీ = వరణానదియొక్క, దరవికస్వర = ఇంచుక వికసిం

చిన, నూత్న = క్రొత్తవైన, కమల = తామరపూవులయొక్క, కషాయ = ఒగరుతోడిదయిన,

గంధమున్ = వాసనను, వహించి = పూని, ప్రత్యూషపవనాంకురములు = వేసవియందలి గాలిమొలకలు -

మందమారుతముననుట, పైకొనువేళన్ = మీఁదసోఁకునట్టిసమయమునందు - తెల్లవాఱుసమయమునం

దనుట, వామనస్తుతిపరత్వమునన్ = వామనమూర్తిస్తోత్రమునందలి యానక్తిచేత - విష్ణుమూర్తిస్తోత్ర

పారాయణముతోననుట, లేచి = నిద్రలేచి, సచ్చాత్రుఁడు = శిష్యులతోఁ గూడినవాఁడు, అగుచున్ = అవు

చును, నిచ్చలున్ = ఎల్లప్పుడును - ప్రతిదినము ననుట, ఏఁగి = బోయి, అయ్యెటన్ = ఆవరణానదియంపు,

అఘమర్షణస్నానము = అఘమర్షణస్నానములు చేరించుచుఁ జేయునట్టిస్నానమును, ఆచరించి = చేసి,

సాంధ్యకృత్యమున్ = సంధ్యాకందనాదికార్యమును, తీర్చి = జరిపి, సైకతస్థలిన్ = ఇసుకదిన్నెయందు,

సాచిత్రీ = గాఢత్రీమర్మమును, జపించి = జపముచేసి, కర్మసాక్షికో = సూర్యునను, ఎఱిగి = నమస్కరించి - సూర్యోపస్థానముచేసియునుట, ఫల తతియు = ఫల = పండ్లు, సమిత్ = సమిధలు, కుశ = దిర్ఘలు, కుసుమ = పువ్వులు, ఆది = మొదలుగాగల, బహువచార్థ = పెక్కువస్తువులయొక్క, తతియు = సమాహమును, ఉడికినమడుగుదోవతుల = ఉడికి మడత పెట్టిన గోవరులును, కొంచు = తీసికొనుచు, బ్రహ్మచారులు = శిష్యులైనవడుగులు, వెంటరా = తనతోడరాగా, ప్రణ = సమమాహము, తన్ను = తన్ను, మెచ్చి = మెచ్చుకొని, చూడ = చూచుచుండగా, బ్రాహ్మణుండు = ప్రవరుండు, ఇంటికి = తనయంటికి, వచ్చు = వచ్చుచునుండును

శా. శీలంబుం గులము శమంబు దమముం శ జెల్వంబు లే బ్రాయముం

బోలం జూచి యితండు పాత్రు డని యేర్భూపాలు డీ వచ్చిన

సాలగ్రామము మున్నుగా గొనడు మాశ్రయ శ్రేయముల్ వెర్చుచం

దాలం బండు నొకప్పుడుం దఱుగ దింట్లం బొడియుం బంటయున్. 56

అ శీలంబు = సదాచారమును, కులము = మంచివంశమును, శమంబు = విహరింపియునిగ్రహమును, దమము = అంతరింపియ మగువనస్సుయొక్క నిగ్రహమును, జెల్వంబు = చిక్కదనమును, లే బ్రాయము = లేతనయస్సును, బోల = పొసరియుండగా, జూచి, ఇలండు = ఈ బ్రాహ్మణుండు, పాత్రుండు = దానమిచ్చుటకుడగినవాండు, అని, ఏర్భూపాలు = ఏరాని, ఈ వచ్చిన = దానవియ్యవచ్చినను, సాలగ్రామముమున్నుగా = సాలగ్రామముమొదలుగాని - సాలగ్రామ దానము దోషములేనదనుట, కొనడు = తీసికొనడు. మాశ్రయ శ్రేయము = మాశ్రయపుదిండులు - పూజ్యులని గౌరవించి యిహముగా రాజులు మొదలగువారిచ్చినట్టిహిమి హిస్య ముండులు, వెర్చుచం దాల = బహువిధములుగా, పండు = ఫలించును ఇంటి = ఇంటియందు, బంటయు = పాలనమ్మి ధ్నియు, పంటయు = పైలు పండుటవలని ధాన్యనిమ్మియు, ఒకప్పుడు = ఒక కాలమందును, తఱుగడు = తగదు.

తా. ప్రపదవియోగ్యతనుజూచి రాజులు వావావిధములయిన దానముల నొందుచు, అతడు ప్రతిగ్రహము పాపముకలిగించునని నిర్దోష మైనసాలగ్రామదానము నయిలము తీసికొనబండును అయినను మాశ్రయపుభూములు తప్పక పండుచుండును గావున నలనియింటి బొడిపంటలు కొంతతక్కు యుండును

తే. వండ నలయదు వేపురు వచ్చి రేని, నన్న పూర్ణకు నుద్ది యా శ నలనిగ్రహిణి నతిథు లేతేర నడికిరే యైన బెట్టు, వలయుభోజ్యంబు లింట సరవ్వారిగాగ.

అ అన్నపూర్ణకు = అన్నపూర్ణాదేవికి, ఉద్ది = తాడు, శా సరిసగృహిణి = అగునట్టి యాప్రవరునిభార్య, వేపురు = వేయమంది, వచ్చిరే = అన్నాధియు వచ్చినను, పండ = పంటచేయుటకు, అలయదు = వినుగుకొనదు అతిథులు = అగతియు (తక్కి) విందులు, నలేర = రాగా, నడికిరేయైన (పా. నడిరేయైన) = అర్థంబ్రయమైనను, ఇంటి = ఇంటియందు, వలయుభోజ్యంబులు = కావలసిన భోజనవస్తువులు, శావ్యారిగాగ = అమ్మిధము అగునట్లుగా, పెట్టు = అయతిథులకు బెట్టును.

సీ. తీర్థసంవాసు లేరే తెంచినా రని విన్న, నెదురుగా నేగు దత్త వ్యెంతి యైన
 నేగి తత్పదముల రే కెఱగి యింటికి దెచ్చు, దెచ్చి నదృక్తి నారతిభయ మిచ్చు
 నిచ్చి యిష్టాన్న సంతృప్తి పులఁ గాఁ జేయు, జేసి కూర్చున్నచోఁ రేర వచ్చు
 వచ్చి యిద్దరఁ గల్గునవధిపర్వతిసరి, తీర్థమాహాత్మ్యముల రే దెలియ నడుగు
 నడిగియోజనపరిమాణమరయు సరసి, పోనలయుఁజూడ ననుచునూర్యులునిగుడ్డు
 ననుదినము తీర్థసందర్శనాభిలాష, మాత్ర నుప్పొంగ సత్తిరుణాగ్నిహోత్రిక 7

అ. ఆత్మదాగ్ని హోత్రి = ఎలప్రాయముగల ఆయాహితాగ్ని-అగ్ని హోత్రి యనఁగా నియ
 తితో నగ్ని హోత్రితమును నేల్చుచుండునాడు-ప్రసరఁడు, అనుదినము=ప్రతిదినమును, తీర్థసందర్శనా
 భిలాషము=తీర్థముల జూచుటయందలికోరిక, ఆత్మ = మనస్సునందు, ఉప్పొంగు = అతిశయింపఁగా,
 తీర్థసంవాసులు=పుణ్యతీర్థములందు వాసముచేయువారు-తీర్థయాత్రలునలుపువారనియుఁ జెప్పవచ్చును,
 ఏతెంచినారు=వచ్చినారు, అనివిన్ను = అని యెవరేనిచెప్పఁగా వినినయెడల, దవు = దూరము, ఎంత
 యెన్ = ఎంతయుధికమయినను, ఎదురుగా = వారికి నెదుర్కులుగా, ఏగు = పోవును. ఏగి, తిత్పద
 ములకు = ఆతీర్థ వాసులపాదములకు, ఎఱగి = మ్రొక్కి, ఇంటికి = తనయింటికి, తెచ్చు = వారిని
 దీసికొనివచ్చును. తెచ్చి, నదృక్తి = మందిభక్తితో, అతిభయము = అతిభయమును, ఇచ్చు = నను
 ర్పించును-చేయుననుట. ఇచ్చి, ఇష్టాన్న సంతృప్తి పులఁగా = క్రియమయిన యన్నముచేఁ దృప్తికొం
 దినవారలనుగా, చేయు = చేయును చేసి, కూర్చున్నచో = వారుభోజనముచేసి కూర్చుండినప్పుడు,
 చేరవచ్చు = వారిదగ్గిఁ బోవును. వచ్చి, ఇద్దర = ఈభూమియందు, కల్లు మాహాత్మ్యముల - కల్లు =
 ఉండునట్టి, వనధి = సముద్రములయొక్కయు, పర్వత = కొండలయొక్కయు, సరిత్ = నదులయొక్కయు,
 తీర్థ = పుణ్యనదీక్షేత్రములయొక్కయు, మాహాత్మ్యముల = ప్రభావములను, తెలియ = విశదముగా,
 అడుగు = అడుగును. అడిగి, యోజనపరిమాణము = ఆతీర్థములను దా సుండుచోటునకును గల
 యామడలకొలదిని, అరయు = విచారించును అరసి=చిచారించి, చూడ = ఆ తీర్థక్షేత్రములను
 జూచుటకు, పోనలయు = తానుబోనలయును, అనుచు = అని, ఊర్పులు = సీట్టూర్పులను,
 నిగుడ్డు = పుచ్చును.

క. ఈవిధమున సభ్యాగత, సేవాపరతంత్ర సకలరజీవముఁ డై భూ

దేశమారకుఁ డుండు, గా విను మొకనాడు కుతపకాలమునందున్. 88

అ. ఈవిధమున = ఈరీతిని, అభ్యాగత జీవముఁడై-అభ్యాగత = భోజనాధులయి యింటిని
 గూర్చివచ్చిన యతిభులయొక్క, సేవా=పరిచర్యకు, పరతంత్ర=అధీనమయిన, సకల = సమస్తమయిన,
 జీవముఁడై=బ్రతుకుఁ దెరువుగలవాఁడై-తనబ్రతుకున కంతయు నతిభి సేవయే ముఖ్యము గాఁదలంచినవాఁడై,
 భూరేణుమారకుఁడు = బ్రాహ్మణపుత్రుఁ డయినప్రపంచుడు, ఉండఁగా = ఉండఁగా, వినుము- దీనికిఁ
 గర్త కృతిపతి, ఒకనాడు=ఒకదినము, కుతపకాలమునందు = మధ్యాహ్న సంతరకాలమునందు-పగ
 టిబోలుదునాఱుగడియలకు మీదినుపూర్తము కుతపకాల మనబడును పైపద్యముతో నన్వయము
 సీ. ముడిచినయొంటికిఁ రేరజడ మూయ ముప్పవన్నె, మెగముతోలు కిరీటముగధరించి
 కకపాలకేదార రే కటకము ద్రితపాణి, గుఱుచలాతాముతోఁ రే గూర్చి పట్టి

యైశేయ మైనయ్యోర్జాణంబులవణిచే, నక్కలించినపొట్ట ర మక్కలించి
యారకూటచ్చాయ ర నవభుళింపంగ జాలు, జమగుదేహంబున ర భస్మ మలది
మిట్టయురముననుదుయోగరపట్టె మెలయ, శైవులరుద్రాక్షహోగులు ర చవుకళింప
గావితులుసంబు జలకుండికర్యునుబూని, చేరె దగ్గహమాషధరసిద్ధుఁ డొకఁడు.

అ ముడిచినయొంటి కంజడమాయక - ముడిచిన = ముడి వేసిన, ఒంటి = ఒక్కటయిన, కంజడ =
యొట్టనిజడ, మాయక = కమ్మకొనునట్లు, మువ్వపై మెగముతోలు = మూఁదగుంగులుగల ముగ్గ
మైనపులియొక్క చర్మమును, కిరీటముగకొనుటగా, ధరించి = పెట్టుకొని, కకపాల = కడుపాలను -
సన్యాసులు చంకనుంచుకొనునట్టి యొకవిధమైనసంచిని, కేదారకటక = పంచలోహములు చేర్చి
చేసిన కడియముచేత, ముద్రిత = గుఱుకుగదిగాఁ జేయఁబడిన - ఆకడియమును ధరించిన యనుట,
పాణి = హస్తముచేత, వసువలాతామతోక = పొట్టిరయిన యొగదండముతో, కూర్చి = చేర్చి, పట్టి =
పట్టుకొని, విశేయము = అడుఁజింకతోలుతోఁ జేసినది, ఐనయొద్దాణంబులనణిచేక = ఐనట్టిసడికట్టు
పట్టెయొక్క బిగువుచేత, అక్కలించినపొట్టకొ = లోపలికి నణఁగినకడుపును, మక్కలించి = ఉ
బ్బించి, ఆరకూటచ్చాయకొ = ఇత్తడిచాయను, అవభుళింపంగకొ = అతిక్రమించుటకు, చాలుబడుగు
దేహంబునకొ = చాలినట్టి బక్కటిల్లినశరీరమునందు, భస్మము = విభూతిని, అలది = పూసికొని,
మిట్టయురమునకొ = ఎత్తయినతొమ్మనందు, నిడుయోగపట్టె = యోగాభ్యాసమునునునందు యజ్ఞోప
వీతమువలె వేసికొనెడి నిడువయినపట్టుపట్టె, మెలయకొ = ప్రశ్నాశింపఁగా, చెవులకొ = చెవులయందు,
రుద్రాక్షహోగులు = రుద్రాక్షులు గుచ్చివరాగిచెవిహోగులు, చవుకళింపకొ = డిఁగలుడఁగా, కావి
కుటుంబంబుకొ = ఎఱ్ఱమట్టిచాయ చొక్కాయయును, జలకుండికర్యును = నీళ్లతోడిక మండలువును,
పూని = ధరించి, ఔషధసిద్ధుఁడు = ఔషధులసిద్ధిగలయోగిశ్వరుఁడు, ఒకఁడు, దగ్గహమా = అనవరుని
యొంటిని, చేరకొ = ప్రవేశించెను

తా. పులితోలుతోఁ జేయఁబడినశుక్లాయయుఁ బంచలోహములు చేర్చి చేసినకడియమును గత్త
పాలయును యోగదండమును అడుఁజింకతోలుతోఁ జేసిన సడికట్టు పట్టెయు యోగపట్టుమును ధరించి,
పసువుపన్నెగల దేహమునందు విభూతిపూసికొని రుద్రాక్షహోగులు పెట్టుకొని కావిచొక్కాయతో
డిగి నీళ్లతోడిక మండలువును శేతఁబట్టినవాడయి యొకసిద్ధపురుషుఁడు ప్రవరునియొంటికి వచ్చెను. అలం.
స్వభావోక్తి

తే. ఇట్లుచను దెంచుపరమయోగీంద్రుఁగాంచి, భక్తిసంయుక్తి నడురేగిర ప్రణతుండగుచు
సర్వపాద్యాదిపూజనం ర బాచరించి, యిష్టమృష్టాన్నకలన సంతతుష్టఁ జేసి. 60

అ. ఇట్లు = ఈరీతిని, చను దెంచుపరమయోగీంద్రుఁడు = వచ్చుచున్న యుత్తమయోగిశ్వరుని,
(ప్రముఁడు), కాంచి = చూచి, భక్తి సంయుక్తికొ = భక్తితోడిహృదికచేత - భక్తితోఁ గూడినవాఁ
డై యనుట, ఎదురేగి = ఎదురుగాఁబోయి, ప్రణతుఁడు = నమస్కరించినవాఁడు, అగుచుకొ = ఆప్తు
చును, అర్ఘ్యపాద్యాదిపూజనంబు = అర్ఘ్యము పాద్యము మొదలుగాఁగల యుపచారములతోఁ బూజ
చేయుటను, (అర్ఘ్యము = పూజకొఁబడెనది, పాద్యము = పాదములకొఁబడెనది, కాట్లచేతులు కడుగు
కొత్త నీళ్లచ్చి పుష్పదలతోఁ బూజించి యనుట), ఆదరించి = ఆదరణచేసి, ఇష్టమృష్టాన్నకలనకొ =
ఇష్టమును బరిశుద్ధమయినదియు నగునన్నము పెట్టుటచేత, సంతతుష్టకొ = సంతోషించినవారిగా, చేసి -
డివికిఁ బ్రవద్యముతో నవ్వయము.

క. ఎందుండ యెందు బోవును, నిందుల కేతెంచినార క లిష్టుడు విద్యు
ద్వందిత నేడు గదా మ, స్తందిరము పవిత్రమయ్యె క మాన్యుడ నై తిన్. 61

అ. విద్యద్వందిత = పండితులచే గౌరవాడబడినవాడ, (మీరలు) ఎందుండి = ఎక్కడ నుండి, ఎందుబోవుచుకొ = ఎక్కడికిబోవుచు, ఇందులకుకొ = ఇక్కడికి, ఇష్టుడు = ఈసమయ మునందు, ఏతెంచినారలు = పచ్చినారు. నేడుగదా = ఈదినమున గదా, మస్తందిరము = నాయిల్లు, పవిత్రము = పరిశుద్ధము, అయ్యెకొ = ఆయెచు, మాన్యుడకొ = పూజింపఁదగినవాడను, విరికొ = (నేను) అయితిని

తా. ఓయోగింద్రుడా! మీరెడలనుండి యెచటికి బోవుచు నివటికి పచ్చినారు పెద్దలయిన మీరాకచేత నాయిల్లు పరిశుద్ధమునది, మీదర్శనముచేత నేను బూజ్యులను బొందితిని.

క మీమాటలు మంత్రంబులు, మీమెట్టినయెడ ప్రయాగ క మీపాదపవి
త్రామలతోయము లలఘు, ద్యోమార్గర్పురాంబుపొనరు క్త్యము లుర్విన్. 62

అ ఉర్వికొ = భూమియందు, మీమాటలు = మీరుచెప్పెడిమాటలు, మంత్రంబులు = మంత్రములపఠింపి మీమెట్టినయెడ = మీరుత్రొక్కినచోటు - మీరడుగు పెట్టినతావు, ప్రయాగ = ప్రయాగశ్రమిపఠింపి మీపాదపవిత్రామలతోయములు = మీపాదములు కడిగిన పరిశుద్ధములును నిర్మలములు నయిననీళ్లు, అలఘు . పొనరు క్త్యములు - అలఘు = అధికమయిన, ద్యోమార్గర్పుర = ఆకాశమార్గమున బోవునీ అయినగంగయొక్క, అంబు = జలములకు, పొనరు క్త్యములు = పునరుక్తములైనవి అనగా అవియే మరల జెప్పబడినవి వానిని జెప్పిన వెనుక వీనిని జెప్పట పునరుక్తియే (వానినే మరల జెప్పట) యగుననుట మీపాదతీర్థము లాకాశగంగాజలములతో సమానములని భావము.

ఉ. వానిది భాగ్యవైభవము క వానిది పుణ్యవిశేష మెమ్మెయి

వాని దవంధ్యజీవనము క వానిది జన్మము చేటు నేయ కె

వానిగృహాంతరంబున భావదృశయోగిజనంబు పావన

స్నానవిధాన్నపానముల క సంతస మందుచు బోవు నిచ్చలున్. 63

అ భావదృశయోగిజనంబు = మీపఠి యోగులసమాహము, ఎవ్వానిగృహాంతరంబునకొ = ఎవనియింటిలోనల, వేఱునేయక = భేదమెందక, పావన ... పానములకొ - పానంపవిత్రమయిన, స్నానవిధా = స్నానవిధిచేతను, అన్న = భోజనముచేతను, పాన = నీళ్లుత్రాగుటచేతను, నిచ్చలుకొ = ఎల్లప్పుడును, సంతసము = సంతోషమును, అందుచుకొ = పొందుచు, పోవుకొ = పోవుచుండునో, వానిది = అటువంటివానిది, భాగ్యవైభవము = అద్భుతసంపద, వానిది = ఆపురుషునిది, పుణ్యవిశేషము = సుకృతాతిథయము, వానిది = ఆపురుషునిది, ఎమ్మెయి = విధియుచేతను, అవంధ్యజీవనము = స్వర్థముగానిబ్రదుకు, వానిది = ఆగృహస్థునిది, జన్మము = పుట్టుక - అటువంటి గృహస్థుని పుట్టుకయే సార్థకమనుట.

తా. ఓ యోగీశ్వరా! మీపఠి పెద్ద లెవనియింట భేదములేక స్వబంధువులవలెనే స్నానభోజన పానములచేసి తృప్తిపొంది పోవుచుండునో యాగృహస్థుఁడు భాగ్యవంతుఁడును బుణ్యవంతుఁడు నగును. అటువంటి గృహస్థునిదే సార్థకజీవనమును సార్థకజన్మము నగును

శ్రీ. హానినాథ కుటుంబజంరభాలపటల, మగ్నమాద్యశగృహమేధిమండలంబు
నుద్ధరింపంగ నొప్పధర్మ మొందు గలదె, యుష్కదంఘ్రింజోలేశ శ్ర మొకటి దక్క.

అ. హానినాథ = మునిశ్రేష్ఠుడా, పటంబు = మండలంబు = కుటుంబంసంసారమనెడి,
జంబాల = బురదయొక్క, పటంబు = సమాహమనందు, మగ్న = మునిగిన, మాద్యుత = నానోటి,
గృహమేధి = గృహస్థులయొక్క, మండలంబు = సమాహమను, ఉద్ధరింపంగ = ఆయుధును
నుండి లేవనెత్తుటకు, యుష్కదంఘ్రింజోలేశము-యుష్మత్ = మీదెను, అంఘ్రి = పాదములయొక్క,
రజోలేశము = దుష్కరవ, ఒకటితక్క = ఒకటేతప్ప, ఔషధము=మందు, ఒండు = ఇతరము,
కలదె = ఉన్నదా-లేదనుట.

తా. ఓమునిందా! బురదయందులెనే పెట్టికకా లూడఁదీసికొన తక్కిముకానిసంసారమునం
దు మునిగియున్న మావంటివారి నుద్ధరింపఁ జాలినది మీపాదధూరి యొకటేకాని మఱి యేదియుఁ
గాదని తాత్పర్యము! మీపాదధూరి స్తోత్రసమ్రామున సంసారబంధము విడిపోవునని భావము.

‘పటంబు జంబాల పటలమగ్న’ అనుటచే ‘మేము సంసారమునందగులునడి యిల్లు పదలి పో
వుటకు పీలులేనివారము కావున మీరలై మాయొంటికివచ్చి మీపాదధూరిచే మమ్ము సంసారమునుండి
యుద్ధరింపవలయు’ నని ధ్వని. పటలశబ్దముచే సంసారముయొక్క బాహుళ్యమును కులభముగాఁ బరి
హరింపరామియు నూచితము ‘జంబాలమగ్న’లకు ‘అంఘ్రిరజ’ మే యుద్ధారికముగాఁ జెప్పటచే
బురదయందు రజసు పడి నిండినయెడ యందలి నీరింకునుగాన నందు మరిల దిగఁబడునట్లు గలుగదూ
కనుక నదియే మముబోలులకు నుద్ధారకమగునని సారస్వము మిముబోలవానిపాదసేవచే మాసంసార
బాధ నివృత్తమగునని ధ్వని అలం. రూపకము.

క. నా విని ముని యిట్లును వత్సా విను మావంటితైరిరకావలి కెల్ల
మీవంటిగృహస్థులనుఖి, జీవనమునఁ గాదె తీర్థసేవయుఁ దలఁపన్. 65

అ. నాక్ = అని ప్రవరఁడుచెప్పఁగా, విని = విన్నవాడై, ముని = సిద్ధుఁడు, ఇట్లునుక్ =
ఇట్లు పలికెను, వత్సా = ఓయనిన్నవాడా, విను = నామాటవినుము, మావంటితైరిరకావలికి = మాబోటి
తీర్థయాత్ర చేయువారిసమాహమనకు, ఎల్లక్ = అందఱకును, తీర్థసేవయుక్ = గంగసయాగాది
శ్రుత్యతీర్థముల సేవించుటగూడ, తలఁపక్ = విచారింపఁగా, మీవంటిగృహస్థుల నుఖివనమునఁ గాదె =
మీబోటి గృహస్థులు నుఖముగా జీవించుటచేతనే కదా

తా ప్రవరఁ డిట్లు విన్నవింపఁగా సిద్ధుఁడు ‘ఓ చిన్నవాడా! మీవంటిగృహస్థులు నుఖముగా
జీవించుచుండుటవలననే మావంటితీర్థయాత్రావరు లాతిధ్యము కలువలయినవి పడసి తీర్థయాత్రలు
సేయగల వారైరి. మీవంటివారే లేనియెడ నూరక యున్న తావుననే యుండవలసిన వాకేకదా’ యని
పలికెను.

సీ కెలకుల నున్నతంగటిజున్న గృహమేధి, యజమానుఁ డంకనీరతానపేటి
పండినవెరటికల్పకము వాస్తవ్యుండు, దొడ్డిఁ బెట్టినవేల్పుగిడ్డి కాఁపు
కడ లేనియమృతంపునడబావి సంసారి, నవిధమేరునగంబు భవనభర్త
మరుదేశపథమధ్యమప్రప కులపతి, యాకటి కొదవునరవ్యము కుటుంబి

బధిర పం గ్వంధ భిక్షుక ర బ్రహ్మచారి, జటి పరివ్యాజ కాత్తిథిరక్షపణ కావ
ధూత కాపాలికాద్యనాథులకుఁ గాన, భూసురోత్తమ గార్వాన్యకమునకు సరియె.

అ. గృహ మేధి = గృహస్థుఁడు, బధిర = అనాధులకుఁ - బధిర = చెవిటివారు, పంగు = పంటి
వారు, అంధ = గ్రుడ్డివారు, భిక్షుక = బిచ్చిగాండ్రు, బ్రహ్మచారి = వడుగులు, జటి = వానప్రస్థులు,
పరివ్రాజక = సన్యాసులు, అతిథి = ఆగంతుకులు, క్షపణక = క్షమణకమరిష్ఠులు - అనఁగా కొద్దులయిన
భిక్షుకులు, అషధూత = దిగంబరులు, కాపాలిక = కాపాలికమతస్థులు - తలపుట్టె చెంపతో భిక్షు మె
త్తి జీవించువారు, ఆది = మొదలుగాఁగల, అనాధులకుఁ = దిక్కులేనివారలకు, కలఁచులఁ = పా
ర్వములయందు, ఉన్న = ఉన్నట్టి, తం గెటిగొన్న = తం గెటిచెట్టునందుఁ బెట్టఁబడిన తేనెపెరవంటి
వాఁడు. యజమానుఁడు = గృహస్థుఁడు, అంకసి తార్తపేటి = తొడపై నుండెడి రూకలపై పైవంటివాడు.
వాస్తవ్యుఁడు = గృహస్థుఁడు, సండిన పెరటికల్పకము = ఫలించిన యింటి వెనుకటిదొడ్డియందలి
కల్పవృక్షమువంటివాడు. కాఁపు = గృహస్థుఁడు, దొడ్డిక = పసులదొడ్డియందు, పెట్టినవేల్పు గిడ్డి =
కట్టిచేసి యుంచిన కామధేనువు వంటివాడు సంసారి = గృహస్థుఁడు, కడలేని యమృతంపు నడచావి
- కడలేని = అంతములేని, అమృతంపు = అమృతముయొక్క, నడచావి = నడవయేర్పడిచినట్టి బావి
వంటివాడు భవనధర్మ = గృహస్థుఁడు, సవిధ మేరునగంబు - సవిధ = సమీపమునందున్న, మేరు
నగంబు = మేరుపర్వతము వంటివాడు, కులపతి = గృహధిపతి - గృహస్థుఁడు, మరుదేశపథమధ్యమ
ప్రప - మరుదేశ = నీళ్లులేని ప్రదేశమునందలి, పథ = మార్గముయొక్క, మధ్యమ = నడుమనుండెడి,
ప్రప = చలిపందిరివంటివాడు కుటుంబి = గృహస్థుఁడు, ఆకటికి = ఆకలి యెత్తినవేళకు, ఒదపు
సస్యము = ఉపయోగించునట్టి పైరువంటివాడు. కానక = కాఁబట్టి, భూసురోత్తమ = బ్రాహ్మణ
శ్రేష్ఠుఁడా, గార్వాన్యమనకుఁ = గృహస్థధర్మమునకు, సరియె = (ఇతరాశ్రమధర్మములు) సమాన
మూలా - కాఁబనుట ఇందుఁ దం గెటిగొన్న మొదలగునవి యనాయాసముగా లభించు ననునర్థముం
దెలుపును.

తా చెవిటి కంటి గ్రుడ్డి మొదలయిన దిక్కు-మానినవారికెల్లను గృహస్థుఁడే రక్షకుఁడు కాఁబ
ట్టి గృహస్థాశ్రమమువంటి యాశ్రమములేదు. అలం. రూపకము, ఉల్లేఖమును.

క. నావును బ్రవరుం డిట్లను, దేవా దేవర సమ స్తరీత్రాటనముం

గావింపుదు రిలపై నటు, గావున విభజించి యదుగఁగ రే గౌతుక మయ్యెన్. 67.

అ. నావును = అని స్థిధుఁడు చెప్పఁగానే, ప్రవరుండు = ప్రవరాఖ్యుఁడు, ఇట్లు, అనుక =
అనెను దేవా = స్వామీ, దేవర = దేవరవారు - మీరు, ఇలపై = భూమిమీఁద, సమ స్తరీత్రాటనము = ఎల్ల
తీర్థములనుగూర్చి తిరుగుటను - నకలతీర్థ యాత్రయు ననుట, కావింపుదురు = చేయుచుండుదురు అటు
గావున = కాఁబట్టి, విభజించి = (ఒక్కొక్క-విషయమును) వేరుపఱచి - వేరువేరుగాననుట,
అదుగఁ - అడుగుటకు, కాతుకము = వేడుక, అయ్యెన్ = కలిగెను.

తా. ఏయేదేశములక వసించితిరి మీ రే యేగిరుల్ చూచినా

రేయేతీర్థములందుఁ గ్రుం కిడితి రేయేద్వీపముల్ మెట్టినా

రేయేపుణ్యవనాశిఁ ద్రిస్తురితి రేయేజ్ఞోయధుల్ జాసినా

రాయాచోటుల గల్గువంతలు మహాత్మా నా కెఱింగింపరే.

అ మహాత్మా = ఓమహానుభావా, మీరు, ఏయేదేశములకు = ఏయేదేశములందు, సరించితిరి = ఉండితిరి, (పా చరించితిరి = తిరిగితిరి,) ఏయేగిరుల్ = ఏయేపర్వతములను, గూటనాదు = చూచితిరి. ఏయేతీర్థములందు = ఏయేపుణ్యోదకములందు, క్రుంకిడితిరి = పన్న నముచేసితిరి ఏయేద్వీపముల్ = ఏయేదీవులను, మెట్టివారు = త్రొక్కితిరి - ప్రవేశించితిరి ఏయేపుణ్యనాహిక = ఏయేప్రాకారపుణ్యపంక్తియందు, త్రిమృతిరి = విహరించితిరి, ఏయేకోయధుల్ = ఏయేసముద్రములను, కాపినారు = సమీపించితిరి - పన్న నార్థముచేరబోయితిరనుట. ఆయాచోటులకు = ఆయాప్రదేశములందు, కలయట్టి యాశ్చర్యములను, నాకు, ఎఱింగింపరే = తెలియజేయరయ్యా

తా. ఓమహానుభావా! మీరుండినదేశములను మీరాడినతీర్థములను గూటించింపలను చూచిని దీవులను విహరించినపుణ్యార్థపుణ్యములను పన్న నార్థముచేరినసముద్రములను వాసించియుండు గల వింతలను నాకు విశదముగా నానతీయవలయును

క. పోయి సేవింప లేకున్న కి బుణ్యతీర్థ, మహిమ వినుటయు నలుగల్గె మహిమ బ కాన వేడెడ ననిన నరహ్మానినర్యు, డాదరాయ త్రిచిత్తుల క్కీ ర్తి యుండు నినియె.

అ పోయి = పుణ్యతీర్థయాత్రపోయి, సేవింపలేకున్న = ఆపుణ్యతీర్థములను సేవించి యున్నను, పుణ్యతీర్థమహిమ = పుణ్యతీర్థములయొక్క ప్రభావమును, వినుటయు = (వినిపించి చెప్పవలసి) వినుటకూడ, అఖిలకల్ప సహారంబు = ఎల్లపాపములను బోగొట్టుచో, (అగ్రము) కావలెను, వేరేదెదక = ప్రార్థించెదనను, అనిక = అనివలదువేడగా, అహ్మానినర్యుడు = అహమ్మనినర్యుడు, అనియె యుత్తచిత్తుడై = ఆదరమునకు నధీనమున మనస్సుగలవాడై - ఆదరణతో, అనిక = అనినను నిగి, అనియె = చెప్పెను.

ఉ. ఓచతురాస్యవంశకలశోదధిపూర్ణ శశాంక తీరయా
త్రాచణశీలి నై జనపదంబులు పుణ్యసినదంబులుం
జూచితి నందు నందు గలచోద్యములుం గనుగొంటి నాచితి
రాచలపశ్చిమాచలహిమాచలపూర్వదిశాచలంబులన్ .

70

అ ఓచతురాస్య శశాంక - ఓ = ఓయి, చతురాస్యవంశ = బ్రహ్మయోగి, శశాంక = కుంభమునందు, కలశాదధి = పాలనమువ్రమునకు, పూర్ణశశాంక = నిండుండందుండయి ప్రసవించునా, తీర్థయాత్రా = తీర్థయాత్ర చేయుటయుండు బ్రసిద్ధమయిన స్వభావముగలవాడనై, జనపదంబులు = శతములను, పుణ్యసినదంబులు = పవిత్రములయిన నదులను నదములను, (తూర్పుతీర్థ ప్రవహించునది నదులు, పశ్చిమతీర్థము హిందువని నదములు అని తెలియుచది.) చూచితి = చూచినాడను అపరిమితము శక్తిగలవహిమాచల పూర్వదిశాచలంబులకు - ఆ = ప్రసిద్ధములయిన, పతీరాచలంబులునగు, పశ్చిమ : అ = అను పర్వతము, హిమాచల = హిమనీవర్పతము, పూర్వదిశాచలంబులకు = ఉపయోగపర్వతము (రా నాచుగపర్వతములందు), అందునందు = అక్కడక్కడ, కలచోద్యములకు = ఉన్నతీర్థములను గూడ, కి నుగొంటి = చూచితిని

శా. కేదారేశు భజించితి శిరమునం గీలించితి హింగుశా
పాదాంభోరుహముల్ ప్రయాగనిలయుం కి బద్ధాక్షు సేవిచితి

యాదోనాథనుతాపశ్రు బధరీనారాయణం గంటి నీ
యాదేశం బస నేల చూచితి సమస్తాశావకాశంబులన్.

71

అ యేదారేఖ = యేదారేఖరూపమున నున్నది శివమూర్తిని, భజించితి = నేమించితిని హింగుళా
పాదాంభోజపూచుట = హింగుళయనెడి మహాదేవియొక్క పాదకమలములను, శరమున = తలయం
దు, కీలించితి = చేర్చితిని - నమస్కరించితి ననుట ప్రయాగనిలయు = ప్రయాగక్షేత్ర మునకప
ట్టుగాఁగల, పద్మాక్షు = మాధవస్వామిని, నేమించితి = కొలిచితిని యాదోనాథసుతాకశత్రు = యా
దోనాథ = సముద్రునియొక్క, సుతా = కూతురైనలక్ష్మీదేవి, కశత్రు = భార్యగాఁగల, బధరీనారాయ
ణు = బధరీకాశ్రమమునందలి నారాయణదేవుని, కంటిక = చూచితిని ఈయాదేశంబు = ఈదేశమా
దేశము, అచ = అనుట, నీల = నీమిటికి, సమస్తాశావకాశంబుల = ఎల్లదిక్కులమధ్యప్రదేశములను, చూచి
తి = నేమూచినాఁడను

న అది యట్లుండే వినుము గృహస్థరత్నంబ లంబమానరవిరథతురంగశృంగారిచా
రుచామృచ్ఛల స్రేక్షణక్షణోద్గ్రీవ సమరసముదయం బగునుదయంబునం గల
విశేషంబులు శేషఫణి నై న లక్ష్మింప శక్యంబై, యంధకరిపుకంధరావాసవా
సుకివియోగభవదుర్బ్యభాభోగిసీభోగభాగ పరివేష్టితపటరవిటపినాటికావేల్ల
దేలాలతావలయం బగుమలయగునం గలచలువకు విలువ యెయ్యది, యకటక
ట నిటకూటకోటినిటంక శృంగాటకాక్షాకమానజరదిందుబింబగళదమృతిబిందు
ద్దుర్నిద్రాకృతసల్లకిపల్లవప్రభంజనపరాంజనహస్తీహస్తం బగునస్తంబునం గల
మణిప్రస్తరంబుల విశ్రాంతి జరిగించిన మేనం బులక లిష్టదుం బాడమెడు,
స్వస్వప్రసర్ధితివర్ధిష్టధర్మోదహసందోహదోహదప్రధానానమానభేలదై లబిలవిలా
సిసీవిలాసవాచాలతులాకోటికలకలాహళాయమానమానసమదాలసమరాశంబగు
రజస్వై లంబునోలంబులం గాలగళువిహార ప్రదేశంబులం గన్నసంస్కృతిక్షేత్రంబులు
వాయవే సతతమదజలస్రవణపరాయణై రావణవిమాణకోటిసముట్టంకితకటకపరి
స్ఫురత్కురువింద కందళ వ్రాతజాతాలతశంకాప సర్పదధ్రము భ్రమీవిభ్రమధు
రంధరం బగుమేరుధరాధరంబుశిఖరంబులసోయగంబులు గలయం గనుంగొ
నుట బహుజన్మకృతసంకృతిపరిపాకంబునంగాక యేల చేకూఱనేర్పు నే నిట్టి
మహాద్భుతంబు లీశ్వరానుగ్రహంబున నల్పకాలంబున గనుంగొంటి ననుటయు
నీమిదంకురితిహాసన గ్రసిష్టగండయుగళుం డగుచు బ్రవరుం డతని కిట్లనియె, 72

అ గృహస్థరత్నం = గృహస్థులలో శ్రేష్ఠుడనయినయోషమఁడా, అది = అవృత్తాంతము,
అట్లుండే = అట్లుండనిప్పు, వినుము = నేనొకమీఁదఁ జెప్పఁబోవుత్తాంతము వినుము, లంబమాన = సముద
యంబు - లంబమాన = వ్రేలుచున్న, రవిరథ = సూర్యుని రేకివైన, తురంగ = గుఱ్ఱములకు, శృంగార = అభి
కారముగానున్న, చారు = సుందరములయిన, చామర = వింజామలయొక్క, ఫటా = గుడులను, పే
క్షణ = చూచుటయనెడి, క్షణ = ఉత్సవముచేత, ఉద్గ్రీవ = వైకృత్యరేఖవైన మెడలుగల, చమర = సవరపు
మృగములయొక్క, సముదయంబు = సమాహముగలది, అగునుదయంబున = అగునట్టియుదయపర్యంత

ఘనందు, కలవిశేషంబులు = కలిగినయతిశయములు, శేషఫణికి నైనన్ = (వేయినోళ్లుగల) యాదిశేషునికైనను, లెక్కింపఁ = ఇన్నియనిశక్తి పెట్టుటకు, శక్యం దౌత్తరమా అంధక విలయంబు - అంధకరిపు = అంధకాసురునిశక్తివైనశివునియొక్క, కంధరా = మెడయే, అవాస = ఉనికిపట్టుగాఁగల్గ, వాసుకి = సర్వరాజైనవాసుకియొక్క, వియోగ = ఎడఁబాటువలన, భవజపుట్టిన, దుర్వ్యథా = చెడ్డవిచారముయొక్క, అభోగ = ఆతిశయముగల, భోగిని = పర్వస్త్రీలయొక్క, భోగభాగ = శరీరభాగములచేత, సరివేట్టిత = అంతటను జుట్టుకోఁబడిన, పటీరవిటవి = గండపునూఁడులయొక్క, వాటికా = విరుగులయందు, నేల్లత్ = అల్లుకొనుచున్న, ఏలాలతా = ఏలకీతీఁగలయొక్క, వలయంబు = సమాహములుగలది, అగుమలయంబునన్ = అగునట్టిగండపుఁగొండయందు, కలచలుపన్ = కలిగినట్టిచల్లదనమునకు, విలుప = వెల, ఎయ్యది = నీది - లేదనుట. అకటకట = అయ్యయ్య, (ఇది యిక్కడ మెచ్చుకొనుటను దెలుపును) వికట... హస్తంబు - వికట = మెచ్చుతగ్గులైయుండెడి, కూటకోటి = శిఖరసమాహములయందలి, విటంక = ముంజుగులందలి గువ్వగుండ్లనందులవంటినందులందుఁగల, తృంకాటక = నాలుగుకోటలును కలియమార్గములందు, ఆధోకమాన = అంతటనునందించుచున్న, జరత్ = ముదిసిన = అస్తమింపఁబోవుచున్న, ఇంబుంబు = ఇంద్రమండలమువలననుండి, గళత్ = బాజుచున్న, అమృతబిందు = అమృతపుహిట్లుచేతివైన, దుర్దిని = ముట్టుకమైనది ముచేత, ఆర్థీకృత = తడిసినవిగాఁ జేయఁబడిన, సల్లకిపల్లవ = అందుగుఁజిగుళ్లయొక్క, ప్రభంజనవర = మిక్కిలి ధ్వంసముచేయుటయందు దానక్షిగల, అంజనహస్తీ = అంజనము నెడినడమటిదిగఁగయుయొక్క, హస్తంబు = తొండముగలది, అగునస్తంబునన్ = అయినట్టియస్తమయపర్వతమునందు, కిలమణిప్రస్తరంబులమిత్రాంతిక, = కలిగినమానికపుజాళ్లపై విశ్రమించుటను, చింతించినన్ = తలచుకొన్ననీ, మేనన్ = దేహమునందు, పులకలు = గగుర్పాటులు, ఇవ్వడున్ = ఇవ్వడుగాఁడ, పోడ మెడున్ = పాటను రించుచున్నవి. స్వస్వ మరాళంబు - స్వస్వప్రవర్ధిత్ = తమతమచేతలేంపఁబడినవై, వర్ధన్లు = పెరుగునట్టి స్వభావముగల, ధరణీమహా = వృక్షములయొక్క, సందోహ = సమాహముయొక్క, గోహద = అకాలమునందుఁ బుష్పింపఁజేయుకీయయే, ప్రధాన = ముఖ్యమానట్లుగాను, ఆసమాన = సరిలేనట్లుగాను, ఫలీలత్ = క్రీడించుచున్న, బలబిలబిలాసినీ = కుదేరునియంతకీపురస్త్రీలయొక్క, విలాస = విహారవిహారములయందు, వాచాల = మోఁగించుచున్న, తులాకోటి = అందలయొక్క, కలకల = హలహలధ్వనులచేత, ఆహూయమాన = బిలువఁబడుచున్న, మానస = మానసము నెడి సరోవరమునందున్న, మదాలస = మదముచే మందముగుచున్న, మరాళంబు = హంసలుగలది, అగురజత్తైలంబునోలంబులన్ = అయినట్టివెండిగొండయొక్క మణుఁగుతొవులైన, కాలగళువినోరప్రదేశంబులన్ = శివుని వినోదనం వారస్థానములను, కన్నన్ = చూచినయెడల, సంస్కృతశ్లేశంబులు = సంసారదుఃఖములు, హయవె = తొలఁగిపోవో - (స్త్రీలు నడచునప్పుడు కాలియందెలుమోఁగట హంసలు కూయునట్లుండును గనుక కుదేరిస్త్రీలు విహరించునప్పటియందెలపప్పుళ్లు విని హంసలు తిమిఱుతిపవలంధ్వను లవి భ్రమింప వారివారి కేరనిచ్చునని, సంబంధము) సతత్... ధురంధరంబు - సతతి = ఎల్లప్పుడు, మదజల = మదపునీగిని, నినిదా = జూర్యుటయందు, పరాయణ = ఆసక్తముయిన, విరాహణ = ఇంద్రుని యొక్కయైన యైరావతముయొక్క, విషాకోటి = కొమ్ములొనలచేత, నముట్టంకిత = చక్కఁగాఁబొడువఁబడిన, కటక = కొండనడిమి నేలంబు, పరిష్కారత్ = మిక్కిలి వెలుగుచున్న, కురువింద = (మదకోకిలముల నేత్ర) కాంతివంటి కాంతిగల) కెంపులయొక్క, కందళ = వెలుఁగఁమొలకలయొక్క, వాత్ర = సమాహమువలన, జాత = పుట్టిన, అలాశతంకా = కొఱువుల నెడిసందేహముచేత, అపసర్వత్ = ఎడముగాఁ దొలఁగిపోవు

మన్న, అభ్యము = విరావతిగజముభార్యయైన యభ్యముపుయొక్క, భ్యమీ = గిరిగిరిదిరుగుటల
వలసి, విలాస = ఓయ్యారముయొక్క, ధురంధరంబు = భారమును వహించినది, అగుమేరుధరాధ
రంబుశిఖరంబులసోయగంబులు - అగు=అయినట్టి, మేరుధరాధరంబు=మేరుపర్వతముయొక్క, శిఖరం
బుల=శృంగములయొక్క, సోయగంబులు = చక్కదనములను, కలయక = అంతటను, కనుగొ
నుట=చూచుట, బహు... పాకంబునకొ - బహు=అనేకములయిన, బన్న=ఎన్నములయందు, కృత=
చేయబడిన, సుకృత = పుణ్యములయొక్క, పరిపాకంబునకొ = పరిపక్వమైన ఫలముచేతి, కాక=కాని,
ఏల=ఎందులకు, చేకూట సేర్పకొ=సిద్ధిపడెను. (అభ్య)ముపు కరువించుచుండులను గొఱపులనుగా శం
కించె నన్నచోట నలంకారము భాగింతిమంతము) నేను-(ఇది సిద్ధునికన్వయము), ఇట్టి మహాద్భుతం
బులు=ఇటువంటి నొడ్డవింతలను, ఈశ్వరానుగ్రహంబునకొ=జేవుని యనుగ్రహముచేత, అల్ప కాలంబు
నకొ=కొంచెవులముననే, కనుగొంటేకొ=చూచితిని, అనుటయుకొ=అని సిద్ధుడగుచెప్పఁగా, ఈమ
తొ యుగళుండు - ఈమతొ=కొంచెము, అంధులకొ=మొలచిన, మానస=నవ్వును, గ్రసిష్ఠ్య=మ్రుంగనట్టి
స్వభావముగల- అణచుచున్న, గండయుగళుండు=చెక్కిల్ల కంటగలవాఁడు, అగుచుకొ=అవుచును,
ప్రవరుండు, అతని కిట్లనియొకొ=అనిద్భుతితో నిటు పలికెను

తా. సూర్యుని తేరిగొట్టుముల కలంకారముగా వేసియున్న నీవిరులగుదులను జూచి మోరలుమీఁది క
త్తుకొని తమజాతిమృగములే యందున్నవని భ్రామించుచున్న సవరపుమ్మగములుగలయుదయపర్వతమ
నందలిమంతలు లెక్కలేననినయు, తమభర్తయయినవాసుకి శివుని మెడయుం దాభరణ మైయుండుటవలన
పిరహాదేవనపడు చున్న సర్వస్త్రిలచేతఁ జాట్లకొఁబడిన గంధపుమ్రాచు లేలకీతఁగలఁబట్టుకొనుటచేత మి
క్కిలి చల్లఁదనము నిచ్చుచుండఁగా నొప్పెడిమలయనవర్వతమునందలి చల్లఁదనమునకు నెల యింతని
చెప్పఁదరముకాదనియు, శిఖరాగ్రములందు ముంజూరులగువృక్షగూండలబోలెడి సందులం ద సమింపఁబో
వుచుండవలంబనుననుండి జాలునట్టియమృతంపుఁజనుకుల చెచ్చుచేఁ తెరిగినయందుగుహ్యుఁకులచిగుళ్లను
దొండముచే నొడిసిపట్టి తినుచుండేడియంబనునెడిదిగ్గజము నంచరించుచుండునట్టియ సమయపర్వతమృ
దేశములందుఁ గలరత్న పుశిలపయిం బరున్న పృథివిభుమును దలఁచుకొన్న పృథ్వీల దేహమునందు
గగురు చిగురొత్తుచుండుననియు, కుఠేరునిభార్యలు తాముపెంచినపుత్రములకు దోహదక్రియలు చేయు
చు విహరించునప్పుడు ప్రాంగుచున్న యందెల ప్రాంతలు విని వారిం కేరపచ్చుచున్న హంసలకు నెలపు
లయిన శివునివిహారప్రదేశములు చూచువారికి సంతోషదుఃఖములు పాముననియు, విరాళతము తన
దంతములచేఁ బొడిచి పెల్లెగించి మెదచల్లఁగాఁ గోకిలములకన్నులవలె నెలుఁగుచుండేడి కురువిందర
త్నములసి జూచి యైరావతమయొక్క భార్యయయిన యభ్రామమునెడి యాఁడనుఁగు కొఱపులని బ్రమ
సి తొలం గెడిప్రదేశములుగల మేరుపర్వతశిఖరములం జూచునంతటిభాగ్యము బహుబండ్లములందుఁ జేసి
నపుణ్యఫలముచేత నేకాని లభింపదనియు, ఇట్టిమహాశ్రవ్యంబుల నెల్ల నీశ్వరానుగ్రహమువలన నల్పకా
లముననె చూడఁగంటి ననియు సిద్ధుఁడు చెప్పఁగా నించుకనవృత్తుచ్చినను దాని నణఁచుకొని ప్రవయం
డు సిద్ధునితో నిట్లు వచియించె నని తాత్పర్యము (సూర్యుని గుఱ్ఱములకు నలంకారముగా వేట
వేసిన వింజామరలకు దమజాతిమృగములని చమరమృగములు బ్రమయుట, హంసలు స్త్రీల యం
దెలచప్పుడు తమజాతివత్సలకూత లని బ్రమయుట, అనునిట్టిచోట్ల భ్రాంతిమదలంకారము గమ్యము
వాసుకి విరయోగమునని తాపముచేత సర్వస్త్రిలుగ గంధపుమ్రాచులం జాట్లకొనె నన్నచోట అలం
కారము ఉత్పేక్ష.)

చ. వెఱవక మీ కొనఁ గు నొకగవిన్నప మిట్టివి యెల్లఁ జూచి రా

నెఱకలు గట్టుకొన్న మఱి శ్రీ యెండ్లును బూండ్లును ఒట్టుఁ బ్రాయపుం

జిఱుతతనంబు మీ మొగము శ్రీ సెప్పక చెప్పెడు నద్దిరయ్య మా

తెఱుంగఁ దరంబె మీమహిమ శ్రీ లీ యెఱుంగును శేమి చెప్పదున్.

78

అ వెఱవక = భయపడక, ఒక విన్నపము = ఒక విజ్ఞాపనము, మీకున్ = లిమకు, ఒనిర్తున్ = చేయుదును - మిచ్చు నొక్కవిషయ మడిగెద ననుట, ఇట్టివియెల్లన్ = ఇటుపంటివింటలన్నియు, మీచిరాన్ = చూచివచ్చుటకు, ఎఱకలు = శైక్రలను, కట్టుకొన్నన్ = కట్టుకొనినను - తైక్రలుకట్టుకొని యెగిరిపోయినను, మఱి = ఇంకను, ఏండ్లునుబూండ్లును = అనేక సంవత్సరములకాలము, పట్టున్ = చెల్లును మీ మొగము = మీ దైనముఖము, ప్రాయపుంజిఱుతతనంబున్ = వియస్సుమొక్క లేతదనమును, చెప్పక చెప్పెడున్ = ఒకరుచెప్ప నక్కఱలేకయే తెలియజేయుచున్నది - మీముఖమే మీలేలవియస్సును తెలుపుచున్నదనుట అద్దిరయ్య = ఆశ్చర్యము, మీమహిమలు = మీ ప్రభావములు, మాకున్ = మాపరివారము, ఎఱుంగన్ = తెలిసికొనను, తరంబె = శక్యము, ఈర = మీరే ఎఱుంగుదును = నిర్దేశించుదురు - మీమహిమ మీకేగాని యితరులకుఁ దెలియదనుట, ఏమిచెప్పదున్ = ఇంక నేనేమి చెప్పఁగలను

తా నేను భయపడక మిచ్చు నొక్కవిషయ మడిగెదను మీరు చెప్పినవిశేషములను శైక్రలు గట్టుకొనిపోయి చూచి రాఁ దలచినను బెక్కుసంవత్సరములు పట్టును ఇంక నడచిపోయి చూచి రావలయు నన్నఁ జెప్పవలయునా. ఇది యిట్లుండ మీ మొగమును జూడఁగా మీరు మిక్కిలి పసివారగుట తనంతటనే తెలియుచున్నది ఇంతలో వానినెల్ల నెట్లు చూడఁజాలితికో బ్రాహ్మ! మీమహిమ మీకేకాక మఱి యెవ్వరికీఁ దెలియును.

క. అనినఁ బరచేళి గృహపతి, కనియెన్ నందియముఁ దెలియర ననుగుట లెన్నా

వినవయ్య బరయు రుజయును, జెనకంగా వెఱచు మమ్ము శ్రీ సింధుల మగుటన్. 79

అ. అనినన్ = ఇట్లని ప్రసంగం జడఁగఁగా, పరచేళి = సింధుఁడు, గృహపతిన్ = గృహస్థుఁడైన ప్రహునితో, అనియెన్ = ఇట్లుచెప్పెను, నందియమున్ = కలిగిన సందేహమును, తెలియన్ = విశదముగాఁ దెలియునట్లు, అనుగుట, లేపాన్ = నేరమా - కాదనుట, వినవయ్య = వినుము, సింధులము = జౌషధసిద్ధిగలవారము, అగుటన్ = అవుటచేత, మమ్ము, జరయున్ = ముసలితనమును, రుజయున్ = వ్యాధియును, చెరకంగాన్ = ముట్టుటకు, వెఱచున్ = భయపడును - మాకు ముసలితనమును వ్యాధియు రావనుట.

మ పరమం బై నరహస్య మా నయిన జాఁగపం జెప్పెదన్ భూమిని

ర్జరవంశోత్తమ పాదలేప మను పేరంగ గల్గుదివ్యోపధం

పురసం బీశ్వరసత్త్వం గలిగె దగ్ధదూరి ప్రభావంబునం

జరియింతుం బవమానమానసతిరస్కారిత్వరాహంకృతిన్.

75

అ. భూమినిర్జరవంశోత్తమ = బ్రాహ్మణకులశ్రేష్ఠుఁడైన ప్రహుఁడా, పరమంబు = గొప్పది, విసర్జహస్యము = అయినట్టిగోప్యవిషయము, జౌన్ = అవును, అయినన్ = విసర్జహస్యము, దాఁపన్ = నేను దాఁచను, చెప్పెదన్ = నీకుఁ జెప్పెదను. పాదలేపము పేరన్ = పాదములేపము అని యిది పేరితో, కల్గుదివ్యోపధం పురసంబు = కలిగిన శ్రేష్ఠమయిన యాషఢధరసము, ఈశ్వరసత్త్వంబున్ = దేవునిదైన మంచిదను

చేరి, కలిగెన్ = నానుటలించెను తద్వారా ప్రభావంబునన్ = దానిదయికొద్దమహిమచేరి, పడమాన.. అహంకృతి - పడమాన = నాయువును, మానస = మనస్సును, తిరస్కారి = అపమానపట్టుచునట్టి, త్వర = నేగముచేరినయిన, అహంకృతి - గర్వముచేరి, చియింతున్ = తిరుగుదును

తా బ్రాహ్మణోత్తమా నాను నింతటిమహిమగలిగినవిషయము విక్రీలీరవాన్యము. అయినను దానిని దాంపక చెప్పెదను పాదలేపము అనుపేరిగల దివ్యోపధరసముకట్టి నాను నీశ్వరాను గ్రహములను దొరకినది దానిచే నాయువుకన్నను మనస్సుకన్నను మోన్చుయిం నేగస్థలో శైలదేశములను నేను దిరుగుదును

క. దివి లిసరుహశాంధవస్రై, ధవనంఘం బెంత దవ్వర దగ లేకరుగున్

భవి నంత దవ్వ నేముచు, రపరప లేకరుగుదుము హురటాహుటినడలన్. 76

అ. దివి = అకాశమునందు, లిసరుహ = సంఘంబు - లిసరుహ = కమలములకు, శాంధవ = చుట్ట మయినసూర్యునియొక్క, స్రైంధవ = గుడ్డములయొక్క, సంఘంబు = సమావాసు, ఎంతదవ్వ = ఎంతదూ రము, దగలేక = దప్పిలేక - అనాయాసముగా, అరుగున్ = పోవుకో, భువి = భూమియందు, అంత దవ్వన్ = అంతదూరముచు, ఏమును = చేయుచు, రపరపలేక = ఆయాసములేక, హుటాహుటినడలన్ = అతిత్వరత ను దైనగమనములచేరి, అరుగుదుము = పోవుదుము

మ అనిరన్ విప్రనరుండు కాతుకభరవ్యగ్రాంతరంగుండు భ

క్రినిబద్ధాంజలిబంధురుండు నయి మోరీదివ్యప్రభావం బెఱుం గనినాన్తల్లదముల్ సహించి మునిలోరీకగ్రామలో నత్సృప్తన్ నను మోశిష్యుని దీర్ఘయాత్రివలనన్ ధన్యాత్మగౌరవేయరే.

77

అ. అనిరన్ = అని సిద్ధుడు చెప్పగా, విప్రవరుండు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుడైనప్రవరుండు, కాతుక అంతరంగుండును - కాతుక = శిశుహలముయొక్క, భర = అతిశయముచేరి, వ్యగ్ర = తొట్టుపడుచున్న, అంతరంగుండును = మనస్సుగలవాండును, భక్తి = బంధువుండునయి - భక్తి = భక్తిచేత, నిబద్ధ = కట్టుబ డిన, అంజలి = అంగీకరించేత, బంధువుండునయి = రమ్యమైనవాండునై, మోరీదివ్యప్రభావంబు = మోయొక్కఁగున మయినమహిమను, ఎఱుంగనినాన్తల్లదములను = తెలియని నాయొక్క దుర్భాషణములను - వ్యగ్రహాకృతము లనుట, సహించి = గీర్వి, మునిలోరీకగ్రామలో = నుననమాహమనందు శ్రేష్ఠుడయినసిద్ధుడొక సత్సృప్తన్ = పంపినయచేత, మోశిష్యున్ = మోశిష్యుడనయిన, ననన్ = నన్ను, తీర్థయాత్రివలనన్ = తీర్థములనుగూ ర్చిపోవుటలన, ధన్యాత్మగౌరవే = కృతార్థమయినమనస్సుగలవానిగా - మనసులోనికొఱంతతీతనవా నిగా, చేయరే = చేయుదు

క. అనుటయు రసలింగము నిడు, తనచుట్టున ప్రేవనజ్జరదంతపురణిక

నినిచినయొకవన రిది యది, యని చెప్పక పూసె దత్వరదాంబుజయుగళిన్ 78

అ. అనుటయు = ప్రవరు డిట్లుడుగగా, (సిద్ధుడు) రసలింగము = రసముతోఁజేసినగుళిక ను, ఇడుతనవట్టుప ప్రేవనజ్జర = గుఱుకుగా ఉంచునట్టి తనయొక్క గుండ్రముగానుండు ప్రేముతోనల్లి నబుట్టలోని, దంతపురణిక = దంతపురణాటమునందు, నినిచినయొకవన = నిండించిన యొకవిధము మయినదాహరణమున ఇదియదియని చెప్పక = పేడచెప్పక, తత్వదాంబుజయుగళి = ఆప్రవరునికమల ములవంటి అడుగులజంటయందు, పూసెన్ = రాచెను.

క, ఆమం దిడి యతఁ డరిగిన, భూమిసురుఁ డరిగెఁ దుహినభూధరశృంగ
శ్యామలకోమలకానన, హేమాధ్వదరీర్పునీరీతాపేక్షన్.

79

అ ఆమందుఁ=ఆపనను, ఇతి=పెట్టి-పూసి, అతఁడు = ఆసిద్ధుఁడు, అరిగినఁ=పోఁగా,
భూమిసురుఁడు = బ్రాహ్మణుఁడు-ప్రవరుఁడు, తుహిన. అపేక్ష - తుహినభూధర=మందుకొండ
యొక్క, శృంగ=శిఖరములయందలి, శ్యామల = పసుమించినవలుపు పన్నెగల, కోమల= లేతవైన,
కానన=అడవులయొక్కయు, హేమ=బంగారుచే, ఆధ్వ=నిండిన-సువర్ణమయములైనయనుట, దరీ=గు
హలయొక్కయు, ర్పునీ = సెలయొక్కయు, నీరీతా=చూచుటయందలి, అపేక్ష = కోరిక
చేత, అరిగెఁ=పోయెను (దరీశబ్దమునకు కొందఱు లోయ యని యర్థము చెప్పెదరు)

వ. అనిన విని యమ్మహీసురవరుఁ డట్లరిగి యెట్లు ప్రవర్తించె నతనిపుణ్యవర్తనశ్రవ
ణంబు మనంబునకు హర్షోత్పన్నంబు కల్పించెఁ దర్వాతివృత్తాంతంబు గృహయ
త్తచి త్తంబున నానతీయ వలయు నని యడుగుటయును.

80

అ అనినఁ = అని పడులు చెప్పఁగా, (జైమిని) విని, అమ్మహీసురవరుఁడు = బ్రాహ్మణోత్త
ముఁ డయినయాప్రవరుఁడు, అట్లు = అవిధముగా, అరిగి = పోయి, ఎట్లు = నీరితిని, ప్రవర్తించెఁ =
నడచెను అతనిపుణ్యవర్తనశ్రవణంబు = ఆప్రవరుని దయనభర్తప్రవర్తనముయొక్కవిని, మనంబు
నకుఁ=మనస్సునకు, హర్షోత్పన్నంబు = సంతోషాతిశయమును, కల్పించెఁ = పుట్టించెను. తర్వాతి
వృత్తాంతంబు = అటుపిమ్మటిసమాచారమును, కృపాయత్తంబు = దయకు నధీనమయినది, అగుచి త్తం
బునఁ=అగునట్టిమనస్సుతో, ఆనతీయవలయుఁ = చెప్పవలయును, అనియడుగుటయుఁ = అనిజైమి
నియని యడుగఁగా- దీనికి రెండవయాశ్వాసమునందలి 'అవిధరింపుము' అనుక్రిమితో నవ్వయము.

తా. గంగాస్వచ్ఛతరంగభంగిక యశోరగాడచ్ఛవిచ్ఛన్నసా
రంగాకాంక్ష నిరంకుశ ప్రతికళా ప్రౌఢిప్రియంభావుకా
గాంక్షేయాచలచాపనూపురవచోరగాంభీర్యలాలాన్వదా
బంగాళాంగకళింగభూపసుధటార్థశ్రేణిర్పుంగునిలా.

81

అ, గంగా . అంక = శంగ = గంగానదియొక్క, స్వచ్ఛ = నిర్మలమయిన, తరంగ = అలల
యొక్క, భంగిక = రీతినింజీరీతిగల, యశః=శీర్తియొక్క, గాడ = దట్టమయిన, ఛవి = కాంతిచేత,
చ్ఛన్న=కప్పబడిన, సారంగాంక=చంద్రునియైన, అంక=చిహ్నముగలవాఁడా - అలం. ఉపమ,
అతిశయోక్తియు. నిరంకుశ.. భావుకా-నిరంకుశ=అడ్డము లేనప్రతికళా=ప్రతిబింబయందలి, పౌఢి=
సామర్థ్యముచేత, ప్రీయంభావుకా=ప్రియుఁడగునట్టివాఁడా, గాంగేయ. అస్పదా-గాంగేయాచల=
బంగారుకొండయే, చాప = విల్లుగాఁగలశివునియొక్క, నూపుర=అందెయైన యాది శేషునియొక్క,
పదః=మాటలయొక్క, గాంభీర్య=గంభీరభావముయొక్క, లీలా=విలాసమువంటి విలాసమునకు, ఆస్ప
దా=స్థానమయినవాఁడా - అలం. పదార్థపుత్తినిదర్శన బంగాళ. అనిలా - బంగాళాంగకళింగ=
బంగారము అంగము కళింగము అనుదేశములయొక్క, భూప=రాజులయొక్క, సుభటు = మంచిబంట్లు
యైన, అభిశ్రేణి = మేధుములమనకు, పుంపులా = మహాధ్వనితోఁగూడిన పెనుగాలి యయిన
వాఁడా. (పుంపులాశబ్దమునకు వానతోఁగూడిన గాలి యనునర్థము ప్రసిద్ధము.)-అలం. రూపకము.

తా. సంద్రమండలమునకు వ్యాపించిన గంగయందలి యలలవలె చెల్లిన కీర్తిగలవాడని, ఎల్లవిద్యలందునుగల మిక్కుటమయిన పాండిత్యముచే మేలాందినవాడను, ఆనోళి ఘోషాన్వితముగా వాగ్దేవభరితలవాడను, అంగకరింగబంగాళదేశములరాజులసేవలను గెలిచినవాడని ప్రశంసించుచున్నాడు యని తాత్పర్యము.

క. మండలికతపనశోభిత, కుండలిపతిశయన కర్ణకకుండలితరసా

ఖండకవికావ్య దిగ్దే, దండశ్రుతిదళనకలహారాడితిపటహా.

42

ఆ. మండలిక శయన-మండలికతపన = మండలికతపనుడు (సామంతులకు ముగ్ధులను) డిల్లరుడముచేత, శోభిత = ప్రకాశించుచున్నవాడ, కుండలిపతిశయన = సర్పరాజైన శేఖరుని కన్నుల గలవిష్ణువుయొక్క, కర్ణ. కావ్య-కర్ణ = చెవులను, కుండలిత = పోగులుగారడియించిన, కుండలిత = శృంగారాదినవరసములచేతనునిడిన, కవి = కవులయొక్క, కావ్య = ప్రబంధములకులవాడ, దిగ్దేవ్యులైన కంఠతముగాను దత్తులైనందుగాను గవులచేత బ్రహ్మకావ్యములు నేయించినవాడ, మునుట. దిగ్దేవదండ... పటహా-దిగ్దేవదండ = దిగ్గజులయొక్క, శ్రుతి = చెవులను, దళన = పగులునట్టి, కలహారాడిత = యుద్ధమునందుగొట్టబడిన, పటహా = పటహమునడి నావ్యవీశేషముగలవాడ. (మండిలి కుండనగా వింతతియొనసమిస్తృతిగలదేశమునీలువాడు అని శబ్దార్థకల్పితమవును.)

ఉత్సాహ కుకురుకాశకురుకరూశ కోనలాంధ్రసింధుబా

హికశకాంగనంగసింహారేళకన్యకామణి

ప్రకరపాణిఘటితరత్నరపాదుకాకలాచికా

ముకురవీటికాకరండకముఖ్యరాజలాంఛనా.

83

ఆ. కుకురు లాంఛనా = కుకురు, కాశ, కురు, కరూశ, కోనల, ఆంధ్ర, సింధు, హాష్టిక, శక, అంగ, వంగ, సింహళ దేశములను, ఈశ = ప్రభువులయినరాజులయొక్క, కన్యకామణి = కన్యాభరత్ములయొక్క, ప్రకర = సమాహముయొక్క, పాణి = చేతులయందు, ఘటిత = కూర్చబడిన-పట్టుకొంటున్న, రత్న పాదుకా = రత్నములుపొడిగినపాదోళ్లు, కలాచికా = కల్పవృక్షము, ముకుర = అద్దము, వీటికాకరండ = తాంబూలపువడి - అడపము, ముఖ్య = మొదలుగాగల, రాజలాంఛనా = రాజచిహ్నములుగలవాడ.

తా. కుకురుకాశకురుకరూశ దేశముల రాజులను గెలిచి వారికన్యకలను గొనకచ్చి పరిచారకలను జేసికొనియెను గనుక నాకన్యకలు పాదోళ్లు మొదలయినవాని చేతుల ధరించి కొలువుచేయుంగా నొప్పువాడని తాత్పర్యము

గద్యము ఇది శ్రీమదాంధ్రకవితాపితామహానర్వతోముఖాంక పంచబాహుసాహాయబాధినమానసేందిందిర నందనరపురవంశోత్తంస- శరణోపతానస్రసాహసాదితచతుర్విధకవితామతల్లి కాలసానియోక్తయామాత్యపుత్రి పెన్దనార్విప్రణీతం బైశాస్వరోచిషమనుసంభవం బనుమహాప్రబంధంబునందు ప్రథమాశ్వాసము

84

అ ఇది, శ్రీమత్ ప్రణీతంబు-శ్రీమత్ = విద్యానింప త్తిచ్చే నైన, అంధ్ర)కి వితాపితామహ = అంధ్ర)కి విత్వమునకు బ్రహ్మయ సేద, సర్వతోముఖ = అంతటను వ్యాప్తిచిన, అంకి = పొందు సేయగలవాడను, పంకజాక్ష = విష్ణువుయొక్క, పాదాంబుజ = పాదముల నెడుక మలములందు, అధీన = అన్తమయిన, మాన సేందిందిర = మనస్స నెడికు మెదగలవాడను, నందవరపురపంఖోత్తంస = నందవర మనుచు పుట్టెనువారి పంకమునందు శ్రేష్ఠుడను- నందవరకులవంశమునందు శ్రేష్ఠుడను, శరణాపన = శరణాపనయితి యొక్క, ప్రసాద = అనుగ్రహముచేత, ఆసాదిత = పొందబడిన, పశుర్విధ = నాలుగువిధములయిన, కవిలామతల్లిక = శ్రేష్ఠమయిన కవిత్వముగలవాడను, (చతుర్విధకవిత్వములు-బంధము, నిత్రము, గర్భము, ఆశువు.) అల్లసానిచొక్కయమాత్యపుత్ర = అల్లసానిచొక్కయమర్త్యులయొక్క- కుమారుడు నగు, పెద్దనార్యప్రణీతంబు = పెద్దనార్యునిచే జేయబడినది, ఐనస్వారోచిషమనుచంధసంబు, అనుమహాప్రబంధంబునందుకొ = అనునట్టిమహాకావ్యమునందు, ప్రథమాశ్వాసము = మొదటి అమాశ్వాసము.

శ్రీ

స్వా రో చి ష మ ను చ రి త్ర ము.

స టీ క ము.

ద్వితీ యా శ్వా స ము.

ఖండశీతనగమ

ధ్యాఖండక్షీణిమండలాఖండల వి

ద్యాఖేలనభోజ సుధీ

లేఖద్రుమ కృష్ణరాయ శ్రీ లీలామదనా.

i

అ శ్రీఖండ.. ఆఖండల-శ్రీఖండశీతనగ=గంధపుగోండ మందుగోండ యను నీరెందుగోండల యొక్క, మధ్య=నడుమనుండెడి, అఖండ=నమ స్తమయిన, ఖీణిమండల = బహుమండలమనకు, అఖండల=ఇంద్రుడైనవాడా-పాలకుడా యనుట, విద్యాఖేలనభోజ-విద్య=చదువుచేత, ఖేలన=ప్రీతించు టయందు, భోజ = భోజరాజైనవాడా-భోజరాజువలె విద్యావిసోదముచేత, బ్రాహ్మపుచ్చువాడా యనుట, సుధీలేఖద్రుమ=విద్యాంసులకు దేవప్రాప్తిమైనవాడా-విద్యాంసులు కోర్కెనవి కోర్కెన ట్లిచ్చు వాడా యనుట, లీలామదనా=విలాసమునందు ముగ్ధుడా, కృష్ణరాయ=కృష్ణదేవరాయా, (అని కృతీపతిసంబోధనము.) అవధరింపు నుని వైపద్యముతో నస్వయము

వ. అవధరింపుము జై మినిమునీంద్రునకుం బ్రజ్ఞాసాంద్రంబు లగుపక్షీంద్రంబు లవ్వ లికథ యిట్లని చెప్పం దొడంగె.

2

అ అవధరింపుము=చిత్తగింపుము-వినుము, జై మినిమునీంద్రునకు = జై మినిమునిశ్రేష్ఠునితో, ప్రజ్ఞాసాంద్రంబులు=బుద్ధిచేత వతిశయించినవి, అగుపక్షీంద్రంబులు=అయినట్టిపక్షి శ్రేష్ఠములు, అన్నలి కథకొ = తగువాటికథను, ఇట్లని = ఈమీదఁ జెప్పెడివిధముగా, చెప్పందొడంగె = చెప్ప వారంభించెను

చ. అటఁ జని కాంచె భూమిసురు శ్రీ డంబు చుంబిశిరస్సరజ్జ రీ పటలముహూర్తు హూర్లురదశ్శతంగతరంగమృదంగనిస్వన స్ఫుటనటనానురూపవరిశ్చల్లకలాపకలాపిజాలముం గటక చరత్కరదేవకరకంపితసాలము శీతశైలమున్.

ii

అ. భూమిసురుడు = బ్రాహ్మణుడు-ప్రవీరుడు, చని = బోయి - ముందుచెప్పినచొప్పున హిమవత్స్వర్ణతమనకుఁ బోయి యనుట, అటకొ = అక్కడ, అంబర...జాలముకొ-అంబర = ఆకా

శ్రమను, చుంచి = ఒరయుచున్న, శిరః = శిఖరములందుండి, సరిత్ = ప్రవహించుచున్న, ఝరీ = సెలయేళ్ల యొక్క, పటల = సమాహమునందు, ముహూర్తభాః = మాటిమాటికి, బురత్ = పాఠాలు చున్న, అభంగ = ఎడతెగని, తరంగ = అలలనెడి, మృదంగ = మద్దెలలయొక్క, నిష్వస = ధ్వనుల చేత, స్ఫుట = స్పష్ట (ప్రకట) మగుచున్న, నటన = నాట్యమునకు, అనుమాప = తగినట్లుగా, పరిపూర్ణ = తెన్నగా విప్పబడిన, కలాప = కుంచెలుగల, కలాపి = సెమిళ్లయొక్క, బాలముక్ = సమాహములు గలదానిని, కటక .. సాలముక్ - కటక = కొండనడిమి ప్రదేశములందు, చరత్ = తిరుగుచున్న, కరేణు = పీనుగులయొక్క, (క రేణుశబ్దము ఆడుపీనుగునును దెలుపును.) కర = కొండములచేత, కంఠి = పడకంపబడిన - కదలింపబడిన, సాలముక్ = వృక్షములుగలదానిని, శీతలైలముక్ = హిమనత్పర్వతమును, కాంచక్ = చూచెను.

తా. ప్రపరాఖ్యుఁ డట్లుపోయి పోయినచోట నాకాశము నలడినశిఖరములయందుండి దిగువకు బాటుచున్న సెలయేళ్ల యలలవచ్చుడు మద్దెలమ్రాతపలె వినబడఁగా నందులకుఁ దగినట్లు కుంచెలు విరియించి యాడుచున్న సెమిళ్లగుంపులుగలదియు, కొండ నడిమిసెలలయందలి వృక్షములను దొండములతోఁ బట్టి యాడించుచున్న యేనుగులుగలదియునైన మంచుకొండను జూచెను అలం. రూపకము

వ. కాంచి యంతరంగంబునఁ దరంగితం బగుహార్షోత్పర్దింబున. 4

అ. కాంచి = చూచి, అంతరంగంబున = మనస్సునందు, తరంగిణింబు = అలలుగొట్టునది, ఎడతెగక మ్రెప్ప నుప్పొగుచున్నది, అగుహార్షోత్పర్దింబున = అయినసంతోషాతశయముచేత.

క. నరనారాయణచరణాం, బురుహద్వయభద్రచిహ్నముద్రితబీరీ

తరువండమండలాంతర, నరణిఁ ధరణీసురుండు శ్రీ ననఁ జన నెదుటన్. 5

అ ధరణీసురుండు = బ్రాహ్మణుడయిన ప్రపరాఖ్యుఁడు, నర .. నరణిఁ - నరనారాయణ = నరుండు నారాయణుండు నని విష్ణువునంతమున జనించిన ఋషులయొక్క, చరణాంబురుహద్వయ = పాదపద్మములంటయొక్క, భద్ర = శుభకరములైన, చిహ్న = హలకులిశాదిరేఖలయొక్క గుఱుకులచేత, ముద్రిత = ముద్రింపబడిన - గుఱుతిడబడిన - ఇది నరణికి విశేషణము, బదరీతరు = రేఁగుమ్రాకులయొక్క, మండ = సమాహముయొక్క, మండల = అవరణరూపమయిన స్రదేశముయొక్క, అంతర = మధ్యభాగమునందలి, నరణిఁ = త్రోవను, చనఁజన = పోఁగాఁబోఁగా - చాలదూరముపోఁగా, ఎదుటన్ = ముందట - ప్రేపద్యముతో నన్వయము

తా. అట్లు హిమనత్పర్వతమును జూచి సంతోషించినప్రవరండు పూర్వకాలమునందు విష్ణుదేవునంతమున నీభూమియందవతరించిన నరనారాయణులనుమహామునులు తనస్సుచేసిన విదరీవనముఁ జూచి దానినడుమ నొకత్రోవఁ గని యాత్రోవను బహుదూరముపోవునప్పు డెదుటిభాగమునందు.

క. ఉల్లలదలకాజలకణ, పల్లవితకదంబముకుళేశరిమృళలహరీ

హల్లోహలమదబంధర, మల్లధ్వను లెనఁగ వినరె శ్రీ మరుదంకురముల్ 6

అ. ఉల్లల . ధ్వనులు - ఉల్లలత్ = గట్టిమీఁదికెగయుచున్న, అలకా = అలకయనెడి యేటియొక్క, జలకణ = నీటిబిందువులచేత, పల్లవిత = చిగిరించిన, కదంబ = కడిమిచెట్లయొక్క, మృశ = మొగ్గలయొక్క, పరిమృళ = మంచివాసనలయొక్క, లహరీ = ప్రవాహమునందు, ఈహత్ = ఇచ్చగలపగుచున్న, లోహల =

అస్ఫుటవాక్కులుగల-అనగా సలకయనెడి యేటియెద్దననున్న కడిమిచెట్టయందలి పూచే నెలుత్రాగుటచే నవ్యక్తమధురధ్వనులు చేయుచున్నయనుట, మనబంధుమల్ల=మత్తుగొన్న ఈ మైద మిన్నలియొక్క, ధ్వనులు=ధుంకారపుప్రవేశాలు, ఎనగల్=అతిశయించునట్లుగా, మనదయరముఖ్=గాని మొలకలు-తిన్న నిచ్చెలగాలి, వినకల్=వీచెను-అనగా అలకానదిమీఁదుగాఁ గడిమిపువ్వులవాసనలతోఁగూడి మచ్చివతిన్నని చిల్లగాలి యావాసనలవలదు మైదలధుంకారధ్వను లతిశయింపఁగా వీచెను.

సీ. తొండముల్పాచియం శ్రీదుఃఖజగ్గుళ్లునిక్కు, కరులదంతచ్ఛాయ శ్రీ గడ్డలుకొనఁగ సెలవులవనదంశరములు మూఁగి నెత్తిపెట్టె, గ్రోట్టులుల్పదరిండ్లగుఁజకలిడ్డఁగ సెలయేటియనుకలంకల సరాహంబులు, మొత్తంబులై త్రవ్వినముస్తైలై నడ్డంబు నిడుపు నాశపడ్డలగతి మనుఁ, బిళ్లు డొంకల నుండి శ్రీకేళ్లు దాటఁ బ్రబలభల్లుకనఖభల్లభయదమధన, శిథిలమధుకోశవిసరవిశిష్టమక్షి.

కాంతరాంతరదంతురీతాలపమునఁ, బుడమి తిలలిండులన్వాయయమున నెలుంగ.

అ తొండములు=తొండములను, చాచి=చాచించి, అందుగుఁజగ్గుళ్లు=అందుగుచెట్టయొక్క చిగురులకొఱకు, నిక్కు. ఛాయ=నిక్కు=మునికాళ్ల చేసెలుచునట్టి, కరుల=వీచుఁగలయొక్క, దంత=కొమ్మలయొక్క, ఛాయ=కాంతి, కడలుకొనఁగల్=వ్యాపింపఁగాను, సెలవుల=పెదవులమూలలయందు, వనదంశములు=అడవియొగలు, మూఁగి=ముసలి, నెత్తిపెట్టె=నందులేర్పడఁదలచుచుండఁగా, క్రోట్టులు=పెద్దపులులు, పొదరిండ్ల=తీఁగలులోనగునవి యల్లుకొనుటచే నిండ్లవలెనుండెడిపొదలయందు, గుఱకలిడ్డఁగ=గుఱుపెట్టి నిదింపఁగాను, సెలయేటియనుకలంకల=కొండయొక్కలోనియనుకదిబ్బలయందు, సరాహంబులు=పందులు, మొత్తంబులై=గుంపులై - గుంపులుగుంపులుగాఁగూడి, త్రవ్వినముస్తైలలోఁద్రవ్వ, ముస్తైలు=తుంగగడ్డలను, ఎత్తె=పైకెత్తఁగాను, అడ్డంబు = వీచుటొడిచిపెట్టును, నిడుపును=నిడివియును(గల), అపడ్డలగతి=అపువెయ్యలవలె, మనుఁబిళ్లు=పెటిమన్నులు, డొంకలనుండి=నడచుటచేతఁ బల్లముగా నేర్పడిన పెద్దత్రోవలనుండి, శ్రీకేళ్లుదాటఁ=గంతులువేయుచుండఁగాను -మన్నుచిళ్లు అనుటచేత అఁడుమన్నులేయందుఁ ద్రుళ్లుచుండఁగా నిఁకమనుఁబోతులు దుముకులాడుట చెప్పవలసినదే దని భావము, ప్రబల. అతపమున=ప్రబల=మిక్కిలిబలముగలిగిన, భల్లుక=ఎలుగుగొడ్డయొక్క, నఖభల్లు=పల్లెమలవింటిగొళ్ల చేసిన, భయద=భయమునుబుట్టించునట్టి, మధన=త్రచ్చుటలచేత-కోరాడుటలచేత, శిథిలం=తెరివిన, మధుకోశ=తేనెపెరలయొక్క, విసర=సమాహమునుండి, విశిష్ట=చేరిన, మక్షికా=తేనెటీగలయొక్క, అంతరాంతర=నడుమనడుమగల సందులనుండి, దంతురీత=వ్యాపించినదైన, అతపమున=ఎండచేత, భూమి=సేల, తిలలిండులన్వాయమున=సువ్వులుబియ్యము కలిసిన స్వాయముండిన్వాయముతో - సువ్వులుబియ్యముకలిసినట్లు, వెలుంగ=ప్రకాశింపఁగాను-దీనికి మీఁదిపద్యమువందలి 'పరికించుచు' అనుక్రియతోనన్వయము

తా. వీనుగు లందుగుఁజగ్గుళ్లై నిక్కు తొండములు చాచునప్పుడు వానిదంతములకొంతు లతిశయించుచుండెననియు, పెద్దపులులు నిద్రపోవుచుండఁగా వాని పెదవులమూలలగాఁగూడిబొల్లునకు నడవియొగలు నుడదొక్కినుచుండెననియు, పందులు సెలయొక్కలోని యనుకదిబ్బలు త్రవ్వి తుంగగడ్డలుపెల్లించి తినుచుండెననియు, బుక్కువృక్షములు బరిసినట్లగావుపెయ్యలవలె డొంకలయందు దుముకులాడుచు మెలఁగెననియు, ఎలుగుగొడ్డులేనె పెరలను గోళ్లతోఁ గోరాడఁగా నందున్న తేనెటీగలు లేచి యాడు

చంద్రవనియనుచు, వానినీడలు నల్లగాను వానినడుమనడుమ వ్యాపించునట్టియొండపొడలు తెల్లగాను గినట్లుడు టచే నవిరెండును భూమిమీద నుత్పత్తి లియ్యము వెనఁపల్లినట్టి జినసయ్యుఁ దాల్చిరియు
క. పరికించుచు జేందంబునఁ, బురికొనుకొనుకొముతోడ ర్ భూమినురుఁడ.

గిరికటకతటనిరంతర, తరుగహనగుహవిహారతత్పరమతియై.

8

అ పరికించుచుకొనుచును, భూమినురుఁడు = బ్రాహ్మణుఁడైనవరాహుఁడు, జేందంబునకొను = మనసునందు, పురికొను తోడకొను = పురికొను = అతిశయించుచున్న, కొనుకొముతోడకొను = కుతూహలముతో, అగ్గిరి మతియై - అగ్గిరి = ఆమంచుకొండయొక్క, కటక = మధ్యస్థదేశమందును, తట = ఉపరితలమందును, నిరంతర = వట్టిమయిన, తరు = వృక్షములుగల, గహన = అపఘటించుచును, గుహ = గుహలయందును, విహార = విశోదముగాఁ దిరుగుటయందు, తత్పర = అన్నియును, మతియై = బుద్ధిగలవాడై.

నీ. నిడుదపెన్నెటిగుంపు ర్ జడగట్ట నగరుము, మునుముండు తపముగై గొనినచోటు
జరరక చ్చపకలేశ్వరువెన్న గానరా, జగతికి మిన్నేటు ర్ దిగినచోటు
పుచ్చడికతనంబు ర్ పోలెట్టి గిరికన్య, పతిఁ గొల్వ నాయానరపెన్నెచోటు
వలరాచరాచవాఁ ర్ డలికాతుకనువెచ్చ, గరఁగిన యలకనిరీగపుణ్ణోటు
తపసియిల్లాండ్ర చెలువంబురదలచితలఁచి, మున్ను ముచ్చిచ్చునువిరాఁగి గొన్నచోటు
కనుపపులువేల్పుఁబడవాలుఁ ర్ గన్నచోటు, హర్షమునఁజూచి ప్రవరాఖ్యుఁడొచ్చెలోన.

అ. ప్రవరాఖ్యుఁడు = ప్రవరఁడను పేరుగలవాఁడు (ఇదికర్త), నగరుమున్నుమీఁదను = అగరమునందలి
మునుమనికొమారుఁడు - భగీరథుఁడు, నిడుదపెన్నెటిగుంపు = నిడుదపైన పెద్దలల పెద్దలలనుమానము,
జడగట్టకొను = జడవిలెఁబడచుకొనునట్లుగా, తపము = తపస్సును, కై గొనినచోటు = పునినప్రదేశమును,
మిన్నేటు = ఆకాశగంగానది, జరర = వెన్న - జరర = ముదిరిన, చ్చపకలేశ్వరు = శౌర్యవీరులనునకు
రాజైన యాదికార్తమయొక్క, వెన్ను = పీఠభిక్షు, కానరాకొను = కనబడునట్లుగా - అంబలొకరినకు
భూమి తెగునట్లును, జగతికి = భూమిమీదికి, దిగినచోటు = అవతరించిన ప్రదేశమును, గిరికన్య = పార్వతీ
దేవి, పుచ్చడికతనంబు = సిగ్గురీతనమును - లజ్జగలదానతనమును, పోలెట్టి = విడిచిపెట్టి, పతికొను = పతిమి
టిని, కొల్వకొను = నేరింపఁ, అయ్యుపడినచోటు = శ్రమపడిన ప్రదేశమును - తపస్సు చేసిన ప్రదేశమునట్లు, వల
రాచరాచవాఁడు = మత్తకుండపెట్టిత్రయిండు, అలికాతుకనువెచ్చకొను = అలికాతుక = నోపటంబును
గలకపురియొక్క, కనువెచ్చకొను = నేత్రాన్ని చేత, కరఁగిన = చోటు - కరఁగిన = నీలము - కాల్పధన్వ
మయిన, అల = ప్రసిద్ధమయిన, కనికరపుణ్ణోటు = బాలింబుట్టిచుట్టి ప్రదేశమును - అచోట్లుగాఁ ది
వారు అయ్యోయిచోటా మన్నుండు కాల్పియే నని జాలించుచును రవిభాను, అన్నుండు
నుపు, తపసి చెలువంబు - తపసియిల్లాండ్ర = సప్తమహాముఖపార్వతయొక్క, చెలువంబు = అందమును,
తలచచితలఁచి = పలుమాఱుతలచుకొని, ముచ్చిచ్చును = మూడగ్గులును, (మూడగ్గులు = గార్వసర్వము,
ఆహవనీయము, దక్షిణాన్ని) వింశిగొన్నచోటు = మోహముకొందిన ప్రదేశమును, కనుపపులు = శిల్ప
గడ్డివేల్పుఁబడవాలు = దేవసేవాధిపతి యైనమహారాష్ట్రమిని, హర్షచోటు = పరిమించినపరి ప్రదేశమును -
మహారాష్ట్రమికి జన్మస్థానమైన తెల్లగంటననుట, హర్షమునకొను = సంతోషముతో, హాచి = హాచినవాడై,
అత్తలోనకొను = తనమనసునందు - మీఁదిపద్యముతో నవ్వయను

చ. విలయకృశానుకీలములరవేడిమి బోడిమి మాలివెల్లిడిం

గలసినభూతధాత్రి మఱిరీత్రమృత రూపయి నిచ్చియోషధుల్

మొలవంగఁ జేయునట్టి నయరముం బ్రతికల్పము నెట్లు గాంచు నీ

చలిమలనల్ల నుల్లసిలురచల్లఁడనంబును నూనకుండినన్.

10

అ. విలయ - వేడిమి - విలయ = ప్రళయకాలమునందలి, కృశానుకీలముల = నిష్పృమంటలయొక్క, వేడిమి = తాపముచేత, బోడిమి = సోమము - బాగు, మాలి = వెడి, వెల్లిడిం = భీష్మముతో, కలసినభూతధాత్రి = కలసిపోయినభూమి, మఱి = మఱియును, క్రమృత = మరల, రూపయి = స్వరూప మేర్పడి, నిచ్చి = ఎప్పుడైనా తెలిపి, ఓషధులు = మూలికలు - వృక్షలతాదులు, మొలవంగఁ = మొలచునట్లుగా, చేయునట్టి నయము = చేయునట్టిలాభమును - మేలుననుట, ప్రతికల్పము = ఒక్కొక్క ప్రస్తావనమునందును - ఒక్కొక్కస్థుస్థైర్యరంభనమయమునందును, ఈచలిమలనల్ల = ఈచలిమలనల్లతమువలన, ఉల్లసిలుచల్లఁడనంబును = ఉప్పునట్టిచైతన్యమును, ఊనకుండినన్ = ఆపలందింపవలెను - పొందకున్నను, ఎట్లు = ఏవిధముగా, కాంచున్ = పొందును

తా ప్రళయకాలమునందుఁ గాగి భవ్యమయిపోయినభూమి యీహిమవత్పర్యంతమయొక్క చల్లఁడనమును బాలకునయ్యెడల మరలఁ దగయుండు వృక్షలతాదులు మొలచునట్టి మేలునుబొంది యుండఁజేరదు అలంకావ్యతిరేకము

నీ పసుపునిగ్గులు దేహురపాఁపజన్మిద మొప్పు, బ్రమథాధిపతియింటిరప ప్టటింగె శచి కీత గజపుముఁ ర జడలేట సురరాజు, జలకేళి నవరించుర నెటు వెటింగె నదనుతోఁజేసి చక్రవిసి యోషధుల మ, నొడవు కొండల కెల్లఁగ బిడుక నెటింగె వేల్పుటింతులలోన ర విజ్ఞప్తిఁగుచు మేన, నవరత్నరచనలరవణ మెటింగె బరివరిభింపుజన్మంపుఁ బరికరంపు, సొంపునంపద నిఖలనిరీలంపనభయు నప్పటప్పటికిని జిహ్వ రీత్రుప్పడుల్ల, నామెతి లెటింగె నీతుపారాస్త్రికతన. 11

అ ఈతుపారాస్త్రికతన = ఈ సుంకుకొండయొక్క కారణముచేత, పసుపునిగ్గులు = పసుపుయొక్క కాంతులు, తేలు = తేలుగాఁగోచుచున్న, (పా పసుపునగ్గులు మీఱు = పసుపు కాంతి లతీతయిందు), పాఁపజన్మము = సర్వముజ్జోపవీతియు, జిహ్వ = జిహ్వచుండఁగా - బ్రహ్మచర్యమునందు ప ర్తించుచున్న అనుట, ప్రమథాధిపతి = ప్రమథగణములకు నధిపతియైన శివుఁడు - ఇంటిపట్టు = గృహస్థధర్మమును, ఎటింగె = తెలిసికొనెను - అనఁగా హిమవంతుఁడు తనకూతు నియ్యఁగా శివుఁడు గృహస్థధర్మము నుట, మరలా = గోవేంద్రుఁడు, శచికీ = శచిదేవికి, ఈత = నీభయంపిడుకలాటనుకఱియైత = సేపుచు, చర లేట = ఆకాశగంగానదియందు, జలకేళి = జలకీలము, నవరించుచెలుపు = చేయునట్టివిధమును, ఎటింగె = తెలిసికొనెను - అనఁగా హిమవంతుఁడు గంగను భరించుటచేత నే యింద్రుని కావదియందుఁ గ్రీడింప ననువుపడియెననుట, మన్మథువు = గోరూపముధరించిన భూదేవి, ఆదనుతో = సమయ మతిక్రిమింపమిండునట్లుగా, చేరి = పాపిపాదుఁగులోనికిదింపి, చన్ను = స్రవము (ఇది జాత్యేకవచనము), అవినీ = మొనబరిసి - మొనబరియఁగాననుట, కొండల కెల్ల = ఎల్లకొండలకును, ఓషధుల = తృణగల్భ తరులతాదులను, నిడుకఱి = విడువటకు నేర్పెడి - అనఁగా హిమవంతుఁడు దూడకాఁగా భూమియైనై యోషధిరూపమైన పాలను గొండలకై పిడికెననుట, మేన = మేనకయనెడి యప్పరన, వేల్పుటిం

నిలబోనకొ = పతాస్త్రీలలోపల, విష్ణువీగుడుకొ = మిక్కిలినిశ్చయమనవరత్న రవణము - నవ = (పై
 యైదూర్యము నీలము గొప్పేధికము మరకతము మాణిక్యమాపువ్యరాగము మాక్తికము ప్రవాళము
 ని) తొమ్మిదివిధములయిన - చేతి, క్రొత్తయొక, రత్నము = ములయొక్క, రవణము = చేక్కడభుజములుగల
 రణము = ఆగ్రరణమును, ఎక్కడగొ = ఇట్టివని తెలిసికొనెను - అనగా హిమవంతుడు మేనకకు భర్తయ
 గుటచేదను హిమవంతునందు రత్నములగును మెండుగా నుండుటచేదను మేనకరత్నభరణములుదా
 ల్చి నేనతాస్త్రీలలోపల మిక్కిలి ఎక్కుచుండునుట, నిఖిలనిలింపనభయకొ = ననుస్తదేవతాసమూహ
 మను, పరిపరి సంపదకొ - పరిపరివిధంపు = బహువిధములయిన, జన్మంపు = యజ్ఞములయొక్క, పరిక
 రంపు = ఈపకరణములయొక్క, సాంపుసంపదకొ = సామ్యముయొక్క కలిమిచేత, అప్పటప్పటికొ = అ
 యాసమయములకు, హస్తాశ్రయ = నాలుకయందుఁ జొందిరయచుచి, దుల్లకొ = విడివిపోవునట్లుగా - నూ
 నునట్లుగా, (పా జీవ్యానుభవటిల్లకొ = నాలుక యనుచి చెడఁగా), ఆ మేలుచివిందులను, ఎత్తింగె = గ
 ర్హింగెనెను - అనగా నీ నేనులు రాజులుకొనవలగువారు యజ్ఞములుచేయుటకు నీమందుకొండ చోటగు
 టంబట్టి యొడపా దడపా చేవతలకు వావిర్భాగము లొరగింపననుకూలించెనుట, అలం రూపకము, ఈ
 దాత్తమును.

మ తలమే బ్రహ్మకున్నె స నీనగమహాత్మ్యం బెన్న నేనియొడం
 గలచోద్యంబులు తేపు గన్గొనియెడిం క గాకేమి నేఁ డేగెదఁ
 నలినీబాంధవభానుత ప్తరవికారతన్యంబిసీహరికం

కనకమాతృకపరంపరలో పయిపయిక మధ్యాహ్నముం దెల్పెడిన్. 12

అ ఈనగమహ్నంబు = ఈపర్యవయొక్కనుహిమము, ఎన్నకొ = ప్రశంసించును, బ్రహ్మకున్నెకొ =
 బ్రహ్మదేవునికొను, తలమేతరమా - శక్యముకాదనుట, ఇయ్యెడకొ = ఇచ్చట, కలచోద్యంబులు = కలిగిన
 వింతలను, నేను, కేపు = చేపటిలము, కన్గొనియెడం గాకేమి = చూడ నేయాచెడఁగాక, నేఁడు = నేటికి
 ము, నేఁగెదకొ = పోయెదను, నలినీ పరిపరలు - నలినీబాంధవ = సూర్యునియొక్క, భాను = కిరణము
 లచేరి, తప్త = కాల్చిన, రవికాంత = సూర్యకాంతపురాళ్లవీరచ, న్యండి = కాలుచున్న, సీహరికందళ =
 మంచురీతిబట్టించినైన, మాతృక = మయి మయి మనెడు భ్యనులయొక్క, పరంపరలు = సమూహ
 ములు, పయిపయికొ = విరాడవిరాడ - క్రమక్రమముగా, మధ్యాహ్నముకొ = పట్టపగలగుటను, తెల్పె
 డికొ = తెలియఁజేయుచున్నవి

తా. ఈహిమవత్పరితమహిమము నెండు బ్రహ్మసయితము శక్యముకాదు ఇప్పుడు సూర్యకిర
 ణములచేరి వేడియినొందిన సూర్యకాంతపురాళ్లవీరచ బడునట్టిమంచునుకల మయిమయిమను
 శబ్దము మధ్యాహ్న కాలమయ్యె ననుటను న్నమ్మయిగాఁ దెలుపుచున్నవి కాఁబట్టి నేటికిఁబోయి
 రేపువచ్చి చూచెన.

శే. అనుచుఁ గ్రమ్మఱువేరే నీహరివారి, బెరిసి తత్త్వాదలేపంబు కిరంగిపోయె
 గిరంగిపోవుట యెఱుంగఁడగర్భరణిసురుఁడు, దైవకృతమున కిల నసారధ్యంబు గలదె.

అ. అనుచుకొ = ఇట్లని నిలబోననుకొనుచు, క్రమ్మఱువేళకొ = వెనుకకుఁదిరుగునప్పుడు, సీహరివా
 రి = మంచునీరు, దెరిసి = అంటి, తత్త్వాదలేపంబు = ఆతనియడుగులపనుపుఁత, కిరంగిపోయెకొ = ద్రవ
 యు యంటు లేకపోయెను కిరంగిపోవుట = అట్లు కిరంగిపోవుటను, అర్ధరణిసురుఁడు = అబ్రాహ్మణుఁడు.

(ప్రవరాఖ్యుఁడు, ఎఱుంగఁడు = తెలిసికొన్నవాఁడుకాఁడు, (కనుక) ఇల = భూమియందు, దైవకృత్తు మనకుఁ = దైవయత్ను మనకు, అసాధ్యంబు = సాధ్యముకానిది, కలదె = ఉన్నదా ॥ లేదు - అనఁగా నేపనియింపను దైవముతఱచినట్లేయగును గాని మఱియొకవిధముగాఁ గా నేరదనుట. అలం.* అర్థం తరన్యాసము

మ. అతఁ డెల్లాపధహీనుఁడై నిజపురీరయాత్రామిశ్రతౌతుకో

ధృతిః బోవన్ సవదిస్సుటార్తిఁ జరణార్ద్రంబ్యంబు రా కుండిన

స్మృతిఁ జింతించుచు నవ్విధం బెఱిగి హా న న్నిట్లు దైవంబు తె

చ్చితై యీ ఘోరవన ప్రదేశమునకున్ శ సిద్ధాపదేశంబున్.

14

అ. అతఁడు = అప్రవరాఖ్యుఁడు, అట్లు = అతిధముగా, జౌషధహీనుఁడై = అడుగులకుఁబూసినపను చుచేతఁ దక్కువైనవాఁడై - సనుపొయినవాఁడై, నిజ .. ఉద్ధతిఁ - నిజ = తనదయన, పురీ = పట్టణము నుగూర్చి, యాత్రా = ప్రయాణముచేయుటయందు, మిశ్రత = కూడిన - పొందిన, కాకున్ = కుతూహలము యొక్క, ఉద్ధతిఁ = ఎగఁపుచేత, బోవన్ = ఎగిరిపోవుటకు, చరణార్ద్రంబ్యంబు = కాళ్లజత - రెండుకాళ్ల ను, రాకుండినన్ = లేచిరాకయుండఁగా, సవదిస్సుటార్తిఁ = అప్పుడే స్వప్నముచున్న దుఃఖముచేత, (పా సవదిస్సుటార్తిఁ = చక్కఁగాఁగోచుచున్న దుఃఖముతోఁ గూడుకొనుటచేత), మతిఁ = బుద్ధి యందు, చింతించుచున్ = విచారపడుకొనుచు, అవ్విధంబు = అపాదలేపము కరఁగిపోయినవిధము, ఎఱిఁ గి = తెలిసికొని, హా = అయ్యో, దైవంబు = దైవమా, నన్ను, ఇట్లు = తనిధముగా, సిద్ధాపదేశంబునన్ = సిద్ధుని నెఱుఁగుచేత, (పా. సిద్ధాపదేశంబునన్ = సిద్ధుని యుపదేశముచేత), ఈఘోరవన ప్రదేశమునకున్ = భయంకరమైన యాయడవిభూమికి, తెచ్చితై = తీసికొనివచ్చితివా.

తా. ప్రవరాఖ్యుఁ డట్లు పాదలేపము లేకపోఁగాఁ దనపట్టణమును గూర్చి యెగిరిపోవుటకుఁ గాళ్లు లేవకపోవుటచేత బాదలేపము పోయినదని తెలిసికొని తత్క్షణమే పుట్టినవిచారముతో దైవమా! సిద్ధునిరాకయొక్క నెఱుఁగుచేత నన్నభయంకరమైన యడవికిఁ దెచ్చి చేర్చితివా? యని దుఃఖించెను. అలం.* కావ్యలింగము

క. ఎక్కడియరుణాస్పదపుర, మెక్కడితుహినాద్రి క్రొవ్వి శయే రాఁ దగునే

యక్కట మును సను దెంచిన, ది క్కిది యని యెఱుంగ వెడలుర తెరు వెయ్యదియో.

అ. ఎక్కడి యరుణాస్పదపురము = అరుణాస్పదపుర మెక్కడనున్నది, ఎక్కడి తుహి . నాద్రి = శుశుండుగొండ యొక్కడనున్నది - దీనికి దానికి నెంతో దూరము కలదనుట, క్రొవ్వి = మదింది, ఏఁ = నేను, రాఁ = వచ్చుట, తగునే = తగునా, అక్కట = అయ్యో, మును = మునుపు, చను దెంచిన దిక్కు = ఇక్కడికివచ్చిన దిశ, ఇది = ఇట్టిది, అనియెఱుంగఁగ = అని నేనుగు రైలుగను, వెడలు తెరువు = ఇక్కడినుండి బయలుదేరిపోవుమార్గము (పా. వెడలు తెఱుగు = బయలు వెడలువిధము), ఎయ్యదియో = ఏదో.

మ. అకలంకౌషధస త్త్వముం దెలియ మూయా ద్వార కాపంతి కా

శి కురుక్షేత్ర గయా ప్రయాగములు నే శ సేవింప కుద్దండగం

డక వేదండువరాహ వాహరిపుఖరద్గవాక్రమ మిమ్మంచుగొం

డకు రాఁ జెల్లునె బుద్ధిబాహ్యజనితోరన్మాదుల్ గదా శ్రోత్రియుల్.

16

అ సేవ = సేవ, అకలంక = సత్త్వము - అకలంక = నిర్దోషమయిన, దోషధ = మందుయొక్క, సత్త్వము = పురుషుడు - ప్రభావము, తెలియక = తెలియకుండుట, మాయా = ప్రయాగములు - మాయా = మాయాగరము - హరిద్యారము, ద్వారక = ద్వారపతీపట్టణము, అసంతి = ఉజ్జయినిపట్టణము, కాశి = కాశీపట్టణము, కురుక్షేత్ర = కురుక్షేత్రము, గయా = గయాక్షేత్రము, ప్రయాగములు = ప్రయాగక్షేత్రము, (వీనిని) సేవినక = చూడబోవక, ఉద్ధండ వ్యాభిము - ఉద్ధండ = మిక్కిలి క్రూరములైన, గండక = గండకుల సేవీ మృగములు, వేదండ = ఏనుగులు, ఎరాహ = అడవిపందులు, వాహరిపు = కారుడున్న పోతులు, ఖడ్గ = ఖడ్గమృగములు, ('గండకే ఖడ్గఖడ్గి' యని నామలింగానాన నమునందు గండక ఖడ్గశబ్దములు పర్యాయములుగాఁ జెప్పబడియున్నవి. ఇందు భిన్నములుగాఁ గానఁ బడుచున్నవి ఇందులకుఁ బ్రమాణమేమో తెలియలేదు.) వ్యాభిము = పెద్దపులులునుగలదైన, ఇమ్మంచుగొండకు = ఈహిమనిర్వృత్తమునకు, రాజ్ = పప్పుట, చెల్లు సే = నామఁదగువా, శ్రోత్రయులు = వేదమునదివి వైదికనిష్ఠగలవారు - ఛాండకులనుట, బుద్ధిజాడ్యజ్ఞనితోన్నాదులు = బుద్ధిమాంద్యము వలనఁ బుట్టిన చిత్తవిభ్రాంతముగలవారు, కదా = కాదా - చిత్తవిభ్రాంతముకలవారే యనుట.

తా. సేవ సిద్ధుఁ డిచ్చినమందుమహిమ తెలియలేనన్న మాయ ద్వారక యనంత కాశి కురుక్షేత్రముగయ ప్రయాగము మొదలయిన పుణ్యక్షేత్రములకుఁబోయి వానిని సేవింపక గండకము లేనుగులడవిపందులు కారుడున్ను పెద్దపులులు మొదలుగాఁ గల క్రూరమృగములు విశేషముగా నుండెడియూ మంచుగొండకు రావచ్చునా. కేవలవైదికులయిన నానందజ్ఞులు బుద్ధిమాంద్యమువలన చిత్తవిభ్రాంతముగలవారైయుండురు. కాబట్టి సేవ సజ్జీచిత్తభ్రాంతముచేత నీరారనివోటికి వచ్చితి అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

సీ. నను నిముసంబుగానకయున్న నూరెల్ల, నరయుమజ్జనకుఁ డంతరీక్షలు నొక్కొయెపుడు సౌధ్యలయందు ర్ నిలువెల్లనీకన, నో మెడుతిల్లియెం ర్ తోటలునొక్కొయనుకూలవతి నాదురమననులోవర్తించు, కులకాంత మది నెంతరీకుందునొక్కొగడఁ దోడునీడలై ర్ క్రీడించునచ్చాత్మ, లింతకు నెంత చింతింతురొక్కొయతిథిసంతర్పణంబు లేరమయ్యెనొక్కొ, యగ్ను లేమయ్యెనొక్కొనిరత్యంబులైన కృత్యములఁ బొపిడై వంబరీకిమక నిట్లు, పాటవైచిత్ర మిమ్ములు ర్ పడ్డవోట. 17

అ. సమక్ = సమస్త, నిముసంబు = నిమిషకాలము, కానకయున్నక్ = చూడకున్నయెడ, ఊరెల్ల = గ్రామమంతయు, అరయుమజ్జనకుడు = వెదకునట్టి మాతృశి, ఎంతడలునొక్కొ = ఎంత దునిధి పడునో, (నన్ను) ఎత్తుడుక్ = ఎల్లప్పుడును, సంద్యక్ = సంద్యాకాలములయందు, ఇలువెల్లనీక = ఇల్లు వెడలి బయటఁబోనియ్యక, ఓ మెడుతల్లి = కాపాడునట్టియాయమ్మ, ఎంతోటలునొక్కొ = ఎంతవలసించునో, అనుకూలవతి = అనుకూలప్రవర్తనముగలదై, నాదుమనసులోక్ = నాతలఁపు ననుసరించి, పర్తింతు కులకాంత = నడుచుకొనునట్టి యిట్లులు - నాభార్య, మదిక్ = మనస్సునందు, ఎంతకుండునొక్కొ = ఎంతగా శోకించునో, గడక్ = దగ్గఱ, తోడునీడలై = సహాయులై, క్రీడించునచ్చాత్మలు = విహరించునట్టి సుంచీకీష్యులు, ఇంతకుక్ = ఇప్పటికి, ఎంతచింతింతురొక్కొ = ఎంతగావిచారపడుచుండురో, అతిథి సంతర్పణంబులు = అన్నాహార యింటికివచ్చిన వేదలయారాధనములు, ఏమయ్యెనొక్కొ = ఏమియాయెనో, అగ్నులు = గార్హపత్యాదులయిన యగ్నులు, ఏమయ్యెనొక్కొ = ఏమియాయెనో, దైవంబు = ఓ

దేవుఁడా, కినుక = కోపముతో, నిత్యంబులు = ప్రతిదినమునకప్పుక నడపఁదగినవి, వివకృత్యములకే = అయినట్టివ్యాపారములనుండి, పాపివీడబాపి మిన్నుపడ్డచోటకే = అకాశములు వాలినతావునందు - మిక్కిలిదూరమైనయూర్ధ్వభాగమునందు, పాఠశైచిలే = వినశించితివా - అనఁగా మిక్కిలి దూరము నందుఁ జేర్చితివా యనుట అలం సంజేహము

క. నను నిలుసేరునుపాయం, బోనరింపఁగఁ జాలుసుకృతి యొక్కఁ డొద్దఁ డొకో యనుచుం జింతాసాగర, మున మునిగి భయంబు గదురఁ ర్ బోవుచు నెదురన్.

అ. ననుక = నన్ను, ఇలుసేరునుపాయంబు = ఇంటికీబోయి చేరునట్టి యుపాయమును, పి నరింపఁగక = చేయుటకు, చాలుసుకృతి = చాలునట్టి పుణ్యాత్మఁడు, ఒకఁడు = ఎవఁడేనొకఁడు, ఒదవఁ డొకో = కలుగఁజొందేమో, అనుచుకే = అనుకొనుచు, చింతాసాగరమునకే = విచారము నెడి సముద్రము నందు, మునిగి = మునిగివపాఁడై, భయంబు = నెఱపు, కదురక = కలుగఁగా, పోవుచుకే = ఏదోయొక దారిఁబట్టిపోవుచు, ఎదురకే = ఎదుటిభాగమునందు. - పైపద్యముతో నన్వయము. అలం. రూపకము, సంజేహమును.

సీ. కులిశ ధారాహతిరపాలుపునఁ బై నుండి, యడుగుమోవఁగ జేగు ర్ తై నతటులఁ గనుపట్టులోయ గంగానిర్మరము వాఱఁ, జలువ యానయ్యేటిర కెలఁకులందు నినుక వెట్టిన నేల ర్ నేచి యార్కాంతులఁ, జొర నీక దట్ట మై ర్ యిరులు గవియు క్రముకవున్నాగ్గ నారంగరంభానాళి, కేరాదివిటపికాంతారవీధి గెరలు పిక శారీకాకీర ర్ కేకీ భృంగ, సారసభ్వనిఁ దనలోని ర్ చంద్రకాంత దరులు ప్రతిశబ్దమీన గంధర్వయతు, గానఘూర్ణిత మగునొక్కశ్శోనఁ గనియె.

అ. కులిశ... పాలుపునకే - కులిశ = ప్రజాయుధముయొక్క, ధారా = వాయుచేతైన, హతి = దెబ్బ యొక్క, పాలుపునకే = విధమున - ఇంద్రుఁడు వజ్రాయుధముతో నఱవిన నఱవడో యనునట్లు, పై నుండి = మీఁదిదిట్టమిందు, అడుగుమోవఁగక = దిగునతట్టానునట్లు, జేగుఱు = ఎఱుగివి, వివరితులకే = అయి నట్టివరులతో, కనుపట్టులోయకే = అగపడుచున్న కొండచీలికయందఁ, (పా కనుపట్టి లోనకే = కనఁబడి లోపలిభాగమందు), గంగానిర్మరము = గంగానది, పాఠకే = ప్రపంచించుచుండఁగా, చలువ = చల్లదనము గలది, జొర కెలఁకులందుకే - జొర = అయిన, అయ్యేటి = ఆగంగానదియొక్క, కెలఁకులందుకే = రెండుప్రక్కలందును, ఇనుక వెట్టిన నేలకే = యినుక క్రమి న నేలయందు, ఏచి = పెరిగి, అర్కాంతులకే = సూర్యకిరణములను, చొరనీక = ప్రవేశింపనియ్యక, దట్టమై = తఱచుచై, ఇరులుగవియు... వీధికే - ఇరులు గవియు = చీకటిక్రమిచున్న, క్రముక = పోక, పున్నాగ = పొన్న, నారంగ = నారింజ, రంభా = అశఁటి, నాళికేర = పెంకాయ, అది = మొదలుగాఁగల, విటపి = పుట్టుములయొక్క, కాంతారవీధికే = పనపంక్తియందు, కెరలు... భ్వనికే - కెరలు = కూయుచున్న, పిక = కోయలలయొక్కయు, శారీకా = గోదవంకలయొక్కయు, కీర = చిలుకలయొక్కయు, కేకీ = నెమిళ్లయొక్కయు, భృంగ = రుమైదల యొక్కయు, సారస = బెగ్గరుపక్షులయొక్కయు, భ్వనికే = భ్వనిచేత, తనలోని దరులు = తనలోని = తనలోపలివైన, చంద్రకాంత = నెలరాలయొక్క, దరులు = గుహలు, ప్రతిశబ్దము = మాఱుమోతను, ఈనకే = పుట్టింపఁగా, గంధర్వ... ఘూర్ణితము - గంధర్వ = గంధర్వులయొక్కయు, యతు = జక్కుల

యొక్కయు, గాన = సంగీతధ్వనులచేత, ఘోషము = తిరుగుడుపడుచున్నది, అగునొక్క-రో = అగు నట్టియొక్కొండనందుగొందిని, కనియెక్కో = చూచెను.

తా ఇంద్రుడు వజ్రాయుధముచే నఱకఁగా నేర్పడినగాయపులుగుతో యున్నట్లు చివర నుండి యడుగువఱకు నెఱ్ఱగా నగపడుచున్న యిరుపార్శ్వములు గలకొండచీలికయందుఁ బ్రవహించు చున్న గంగయొక్క యిరువదరులందును నికుకపాతైతనయెడల మిన్నంటఁ బెరిగి దట్టముగాఁ గదిసి యెండ చూర నీనివ్రాతలతోఁపులందుఁ గలకలకాయుచున్న కోయిలలు చిలుకలు మొదలైన వాని ధ్వనులనేతను, ఆధ్వనులకుఁ బ్రతిధ్వను లిచ్చుచున్న గుహలచేతను, అచ్చట విహరించుచున్న యక్ష గంధర్వల సంగీతధ్వనులచేతను నొప్పుచున్న యొకకొండనందుగొందిని ప్రవరాఖ్యుడు చూచెను అలం. ఉత్పేక్ష.

క. కనుఁగొని యిది మునియోశ్రమ, మనుతహతహ పైడమి యిచటి శ కరిగిననాకుం గననగు నొక తెఱకువ యని, మనమునఁ గలదిగులు కొంత శ మ్మువడంగన్ .20

అ. కనుఁగొని = ఆకొననుజూచి, ఇది = యీ కానవచ్చునది, మునియోశ్రమము = మునులు తపస్సు చేయుచోటు, అనుతహతహ = అనునట్టితపకము - అనియెడిభ్రాంతి, పొడవు = పుట్టఁగా, ఇచటికి = ఈచోటికి, అరిగిన = పోయినను, వాకు, ఒక తెఱకువ = ఒక్కయుపాయము, కననగు = కానవచ్చును - కలుగును, అని = అనుకొని, మనమున = మనస్సునందు, కలదిగులు = కలిగినయ ధైర్యము, కొంత = కొంచెము, ముట్టుపడంగ = తగ్గఁగా - పైపద్యముతో నన్వయము.

చ. నికటమహీధరాగ్రతటశ్చనిర్గతనిర్ధారః బాసి లో

యకుఁ దలక్రిందుగా మలఁక శైలి దిగుకాలువవెంటఁ బూచుమ

ల్లిక లవలంబునంబుగ నశ్రితకరధ్వని చిమ్మిరేగ లో

నికి మణిపట్టభంగసరశణిక ధరణీసురు డేఁగి చెంగటన్ .

21

అ. ధరణీసురుడు = బ్రాహ్మణుడు - ప్రవరాఖ్యుడు, నికట ధారణ - నికట = సమీపమునం దలి, మహీధర = కొండయొక్క, అగ్ర = చివరయందుఁగల, తట = ప్రవేశమునుండి, నిర్గత = వెడలిన, నిర్ధారధారణ = సెలయేటిధారను, పాసి = విడిచి - దానినుండి చీలియనుట, లోయన = శోనరిట్టునకు, తలక్రిందుగా = పైభాగము క్రిందికిచాలునట్లుగా, మలఁకశైలి = మెలికలై - పంపుపంపుగాఁ దిరిగినదై, దిగుకాలువవెంట = దిగువనుఁ బాలుచున్న కాలువవెంటిని, పూచుమల్లికలు = పుష్పించినట్టి మల్లెతీగలు, అలంబునంబుగ = చేతిపట్టుకాఁగా, అశ్రితకరధ్వని = తు మ్మెదగుంపుల మ్రోత, చిమ్మిరేగణ = మిక్కిలి యతిశయింపఁగా, మణిపట్టభంగసరశణిక = రత్నముల మెట్లదారిని, లోనికి = ఆకొనలోపలికి, ఏఁగి = పోయి, చెంగటన్ = సమీపమునందు - పైపద్యముతో నన్వయము

తా ప్రవరాఖ్యుడు తానున్న తావునకుఁ దావునఁ గొండగొమ్మనుండి లోయలోనికి పంపులు దిరిగి తలక్రిందుగాఁ బ్రవహించుచున్న సెలయేటికాలువ యిరువదరులందును మొలచి పూచి పరిమళించుచున్న మల్లెతీగలను బట్టికొని వానియందు మూఁగినత మ్మెదలు రేగి యుంకారము చేయుచుండఁగా నచ్చటఁ గట్టఁబడి యున్న రత్నపు మెట్లమార్గమునఁ గొనలోనికి దిగి సమీపమునం దని తాత్పర్యము.

శా. తావున క్రేవలఁ జల్లుచెంగలువకొరదారంబుతీరంబున •

మాపున క్రోపులు నల్లిబిలిగొనుకొంతారంబునం దైందవ

గ్రావాకల్పితకాయమానజటిలద్రాక్షగుళుచ్ఛంబులం
బూవుందీవెల నొప్పునొక్కభవసంరబు గారుడోత్పిర్ణమున్.

22

అ. క్రీపల్ = పార్శ్వములందు, తావుల్ = పరిమళములను, చల్లు తీరంబునన్ - చల్లు = ప్రసరింపజేయునట్టి, చెంగలుబ = ఎఱ్ఱగలువలుగల, కేదారంబు = నరిమడియొక్క, తీరంబునన్ = చేరువను, మావులు = మామిడిమాయలును, క్రోవులు = ఎఱ్ఱపువ్వులగోరంటచెట్టును, అల్లిబిల్లిగొనుకాంతారంబునందున్ = ఒకటితో నొకటి పెనగొన్నవనమునందు, విందవ. గుళిచ్ఛంబులన్ - విందవగ్రావ = చంద్రకాంతపుత్రాశ్చరేత - ఆత్మాశ్చర్యే తేయబడిన కంబములు మొదలైన వానిచేత ననుట, ఆకల్పిత = చక్కగా రచింపబడిన, కాయమాన = పండితీయందు, జటిల = దట్టముగా నల్లకొన్న, ద్రాక్ష = ద్రాక్షతీగలయొక్క, గుళుచ్ఛంబులన్ = పండ్లగుత్తులచేతను, బూవుందీవెల = పుష్పించిన తీగలచేతను, ఒప్పునొక్కభవసంరబు = ఒప్పునట్టియొకయింటిని, గారుడోత్పిర్ణమున్ = గుడ పచ్చలచే బొదుగబడినదానిని - దీనికి గ్రియ పై పద్యములోని 'కాంచి' అనునది

తా ఎఱ్ఱగలువల పరిమళములు చుట్టుపట్లఁ బ్రసరింపజేయుచున్న నరిమడివెంబడి, మామిళ్లు గోరంటలు నొకటితో నొకటి పెనగొన్నయొకవనమునడుమఁ జంద్రకాంతపుత్రాశ్చరేత రచింపబడిన పండితీయందు ద్రాక్షతీగలును బువ్వుఁదీగలును నల్లకొని ద్రాక్షపండ్లగుత్తులును పూగుత్తులును వ్రేలబడి పరిమళించుచుండగా నొప్పునట్టిదియు గరుడపచ్చలు దాఁపినట్టిదియు నగునొకయింటిని బ్రహ్మఘృడు చూచెను

క. కాంచి తదీయవిచిత్రో, దంచితసాభాగ్యగరిమ ర్ కచ్చెరువడి య

కాంచనగర్భాన్వయమణి, యించుక దటియంగ నచటి ర్ కేఁగెడువేళన్.

23

అ. కాంచి = (అట్టిదివ్యభవమును) చూచి, తదీయ...గరిమకున్ - తదీయ = దానిదైన, విచిత్ర = వింతయైన, ఉదంచిత = మిక్కిలియొప్పించునైన, సాభాగ్య = చక్కఁదనముయొక్క, గరిమకున్ = గొప్పతనమునకు - అతిశయోత్సవమునకు, అచ్చెరువడి = ఆశ్చర్యపడి, అకాంచనగర్భాన్వయమణి = బ్రాహ్మణవంశ శ్రేష్ఠుడైన యాప్రసరఘృడు, ఇంచుక = కొంచెము, రటియంగ = దగ్గఱగా, అచటికిన్ = ఆతావునకు, ఏఁగెడువేళన్ = పోవునప్పుడు - పైపద్యములో నన్వయము

క. మృగమదసారభవిభవ, ద్విగుణితేఘనసారసాంద్రపీటీగంధ

స్థగితేతరపరిమళమై, మగుపదాలుపు దెలుపునొక్కరమూరత మొలసెన్.

24

అ మృగమద పరిమళమై - మృగమద = కస్తూరియొక్క, సారభ = పరిమళముయొక్క, విభవ = వైభవముకంటె, ద్విగుణిత = రెండింతలుగాఁజేయబడిన, ఘనసార = పచ్చకర్పూరముతోఁ గూడిన, సాంద్ర = దట్టమయిన, పీటీ = తాంబూలముయొక్క, గంధ = పరిమళముచేత, స్థగిత = కప్పబడిన - అణచివేయబడిన, ఇతరపరిమళమై = అన్యములయిన పువ్వులు మొదలైనవాని వాసనలగలదై, మగుపదాలుపు = స్త్రీయొక్కజాడను, తెలుపునొక్కమారుతము = తెలియజేయునట్టి యొకగాలి, ఒలసెన్ = వీచెను.

తా అప్పుడు కస్తూరి పచ్చకర్పూరము మొదలయిన పరిమళద్రవ్యములతో విడముచేసిన వాసన తక్కినవాసనల నెల్ల సాఁచివేయుగా నట్టివాసనచేత స్త్రీయొకతె యిచ్చట నున్న దనుజాడను దెలుపునట్టి గాలి మెల్లగా వీచెను. అలం. కావ్యలింగము. ('ద్విగుణితేఘనసారసాంద్రపీటీ' యనియు 'మగుప

పొలుపు తెలుపు' అనియు నిన్నందున స్త్రీలు తాంబూలము చేయునప్పు డొకపాలు కన్నారయు రెండుపాళ్లు పచ్చకడ్డూరమును గూర్చునెలయు ననుభా స్త్రీయు నుచిత మగుచున్నది.)

మ. అతే డావారపరంపరాపరిమళేరవ్యాపారలీల జనా

నివ్రత మిచ్చోటని చేరఁ బోయి కనియెక రవిద్యుల్లతావిగ్రహా

శలిపత్రేక్షణఁ జంచరీకచికురం రజంద్రాస్యఁ జక్రస్తనికా

నతిసాభిక్ నవలా నొకానొకమరున్నాశిరోరత్నమున్.

25

అ. అతఁడు = ఆప్రసాదాఖ్యుడు, ఆవాత . లీల - ఆవాతపరంపరా = ఆగాలితెరలవలని, పరిమళ = మంచివాసనయొక్క, వ్యాపారలీల = ప్రవర్తనవిలాసముచేత, ఇచ్చోటు = ఈప్రదేశము, జనాన్యత్రిము = జనులతోగూడినది - జనులుగలది, అని = అనుకొని, చేరఁబోయి = దగ్గఱఁబోయి, విద్యుల్లతావిగ్రహా = మెఱపుఁదీగవంటి శరీరముగలదానిని, శతపత్రేక్షణ = తామరలవంటి కన్నులుగలదానిని, చంచరీకచికుర = తుమ్మెదలవంటి కల వెండ్రుకలు గలదానిని, చంద్రాస్య = చంద్రుని వంటి ముఖముగలదానిని, చక్రస్తనికా = చక్రవాకములవంటిచన్నులు గలదానిని, నతసాభిక్ = లోఁతయిన బొడ్డుగలదానిని, ఒకానొకమున్నాశిరోరత్నము = ఒకానొక దేవతాస్త్రీలలో శ్రేష్ఠురాలయిన, నవలాక్ = స్త్రీని, కనియెక = చూచెను

తా ఆప్రసాదాఖ్యుఁ డాగాలితెరలవలనిమంచివాసనలు పయింబయి వ్యాపించుటచేత నిది జనులుండు తా ననుకొని దగ్గఱఁబోయి మెఱపుఁదీగను బోలినదేహమును దామరలను బోలినకన్నులును. దుమ్మెదలను బోలినకల వెండ్రుకలును జంద్రునిఁ బోలినముఖమును జక్రవాకవక్షులం బోలినచన్నులును లోఁతైన పొక్కిలియుఁ గలిగియొప్పుచున్నయొకదేవతాస్త్రీని గనియెను

తే. అమలమణిమయనిజమందీరంగణస్థ, లేరుణసహకారమూలవిరతేర్దిమీఁద

శీతలానిల మేలయ నారసీన యైన, యన్నిలింపాబ్జముఖయు నర్యయనరమున 26

అ. అమల మీఁద - అమలమణిమయ = తెల్లగావెలుఁగునట్టి నిజమణి వికారమయిన-నిజమణులుపఱచిన, నిజ = కనదైన, మందీర = ఇంటియొక్క, అంగణస్థ = ముంగిటియందున్న, తరుణసహకార = తియ్యగామిడిగున్న యొక్క, మూల = మొదటవేయఁబడిన, విరతేర్దిమీఁద = ఆరుఁగమీఁద, శీతలానిలము = చల్లగాలి, ఒలయక్ = ప్రసరింపఁగా-విపఁగా, ఆసీన = కూర్చున్నది, ఐనయన్నిలింపాబ్జముఖియొక = అయినట్టియాదేవతాస్త్రీయును, అయ్యవనరమున = ఆనయమునునందు-పైపద్యముతో నన్వయము.

సీ. తతనితంబాభోగరథవళాంతుకములోని, యంగదట్టపుఁగావిరంగువలన

శశికాంతమణిపీఠి ర జాజువాఱఁగఁ గాయ, లుత్తుంగకుచపాళి ర నత్తమిల్లఁ

దరుణాంగులీధూతరతంస్త్రీననంబుతో, జలిబిలిపాట మురద్దులు నటంప

నాలాపగతిఁజొక్కిరయరమోడ్చుఁగనుదోయి, రతిపారవశ్యవీరభ్రమముఁ దెలుపఁ

త్రాణిఁబలికించుగీత స్రుబంధములకుఁ, గస్రకరపంకరుహారత్నకలకర్పూరపు

రాధ్యనిస్సూర్తి తాళిమూసములుగొలుప, నింపుదళుకొత్త వీణ వారయింపునుండి.

అ. తత వలన - తత = విరిచియైన, నితంబ = పిఱుఁడులయొక్క, అభోగ = పరిపూర్ణత్వము మీఁది-విశాలమగు పిఱుఁడుల యుపప్రదేశముపైవంతయు నిండారయున్న, (లేక)తత = వ్యాప్తమైన -

అపృతమైన, సీతంబాభోగ=పీఠాదుల పూర్ణవిస్తారముగ-పీఠాదులవిరివి వైసంతయు వ్యాపించిన-ని
కాలములగు పీఠాదులనంతయుఁ గప్పియున్నయనుట, ధవళాంశకములోని=తెల్లనివస్త్రములోపలి, అం
గదట్టపు=పొదిగెత్తెనుక, కావరంగువలన=ఎఱ్ఱవన్నెవలన, చంద్రకావీ వన్నెవలన, శశికాంతమణి
పీఠి=చంద్రకాంతమణులు పొదిగెనపీఠము, జాజావాఁగఁ=ఎఱ్ఱపువన్నెగలది యగుచుండఁగాను,
ఇటుఁ దెల్లనిచస్త్రము పీఠాదులనంతయు నావరించియున్నదనుటచే దానిలోపలి యెఱ్ఱపొదిగె
పీఠికిఁ దగులలేదనియుఁ గావున దానియెఱ్ఱనివన్నె యాస్త్రము మూలముననే పీఠిపైఁ బ్రసరించుచుండె
ననియు, నిట్లు ప్రసరించియు నాపీఠి యెఱ్ఱవాఁజెయుండె ననుటచే నాపావడ మిక్కిలి రక్షితుగలది
గాను దానిపై నావరించియున్నవస్త్రము మిక్కిలిసన్నమైన రవపెల్లాగాను నుండవలయుననియు గ్రాహ్య
ము. కాయలు=పీఠము నమర్చిన సోఁకాయలు, ఉత్తుంగకుచపాళిఁ=ఉత్తుతమయిన నైనప్రదేశము
నందు, అత్తమిల్లఁ=అనఁగాను, తరుణ..స్వనంబుతోఁ-తరుణ=లేతనైన-కోమలములైన, అంగుళీ-
వ్రేళ్లచేత, ధూత=మీఠుఁబడిన, తంత్రీ=ఉత్కుఁతీఁగెలయొక్క, స్వనంబుతోఁ=నాదముతోడ, జలిలిలి
పాట=సన్నగొంతువలన నవ్వకమధురమయినపాట, ముద్దులు=మనోజ్ఞతలను, నటించె=ప్రవర్తిం
యఁగాను, ఆలాపకతిఁ=రాగము నాలాపనచేయురీతిచేత, చొక్కి=పరవశయై-పరవశ యగుటచే
తననుట, అరమోహ్యుఁగనుదోయి=సగము మూయుట గలకన్నులజంట-సగము మూసినచెందకన్నులును,
రతి..విభ్రమముఁ-రతి=సంభోగకాలమందలి, పారవశ్య=చొక్కువంటిచొక్కుయొక్క, విభ్రమ
ముఁ=విరామమును, తెలుపఁ=తెలియజేయఁగాను, ప్రాణిఁ=శేవ్యతో, పలికించు=పీఠి
యందుఁ బలికించునట్టి, గీతప్రబంధములకుఁ=సంగీతపుఁగృతులకు, కప్రమ. స్ఫూర్తి.కప్రమ=అందమైన,
కరవంకరూప=హస్తకమలములయొక్క, రత్నకటక=మణులు చెక్కినకడియములయొక్క, ఝణఝ
ణధ్వని=ఝణఝణయినెడి నాదముయొక్క, స్ఫూర్తి=తోఁచుట- విని, తాళమానములు=తాళప్రమాణ
ములను, కొలుపఁ=పొందింపఁగాను, ఇంపు=హాయి, తరుకొత్తఁ=ప్రకాశింపఁగా-మీఱఁగొని=పీఠి
యను, వాయింపుచుండి=మీటుచుండి-పైదగ్గరుతో నవ్వయును.

తా. మొలను జంద్రకావీపావడగట్టి దానిపై నాణెమైనరవపెల్లా చుట్టి పైఁటవేసికొని చంద్ర
కాంతమణులు పొదిగెనపీఠిపైఁ గూర్చుండి యుండగా పొదిగెయొక్క యెఱ్ఱనివన్నెచేతఁ గూర్చు
న్నపీఠునందుత మెఱ్ఱగాఁ దోచుచుండెననియు, పీఠమీటుటకై త్రొక్కున నానించుకొనఁగా నాపీ
ఠము నమర్చిన సోఁకాయలు నైనములపై నొఱియింపఁదనియు, వ్రేళ్లతోమీటునపుడు తంత్రులవల
నఁ బుట్టిననాదములో నవ్వకమధురమయినసన్ననికంఠనాదము లయించి మనోహరముగా విసఁబడు
చుండెననియు, రాగ మాలాపనచేయునప్పుడు గలిగినయానందపరవశత్వము సంభోగకాలమునందలిపర
వశత్వమును బోలియుండె ననియు, పీఠయందుఁ బలికించునట్టికృతులకుఁ జేతికంఠకములయొక్క ఝణ
ఝణయినెడి ధ్వనులు తాళములువేసినట్లుండె ననియు, ఇట్లు హాయిగా పీఠవాయిచుచుండి యని తా
త్పర్యము. అల తద్ధను, నిదర్శన, రూపకమున

ఉ. అబ్బురపాటుతోడ నయనాంబుజముల్ వికసింపఁ గాంతి వె
ల్లుబ్బి కనీనికల్ వికసితోత్పలపంక్తులఁ గ్రుచ్చరింపఁగా
గుబ్బమెఱుంగుజన్మన గగ్గర్నొడువఁగొమదిలోనఁ గోరికల్
గుబ్బటిలంగఁ జూచె నలరకూబరసన్నిభు నద్ధరామరున్ .

అ అయ్యురపాటుతోడకే = అయ్యురపాటుతో, నయనాంబుజములో = కన్నీడదామరలు, వికసంపకే = విరియుటబాటగా, కాంక్షి = కోభ, పెల్లు = మిక్కిలిగా, ఉల్బి = అతిశయించి, కనీసి కల్ = కింకరప్రసంగుడు, వికసితోత్పలపంక్తులకే = పూచినకలువలమాలికలను, క్రమమరింపఁగాక = నిండు కొలువఁగా, గుబ్బు = కవి-గుబ్బు = వట్టువైన, మెఱుంగు = నిగనిగనికాంతిగల, చిన్తన = స్తనద్వయము, గగుర్పొడువకే = పులకాంకరములకలసికాఁగా, మదిలోనకే = మనస్సులో, కోరికల్ = హంఘలు, గుబ్బుటలంగకే = ఎంపడింపఁగా, (పా. గుబ్బుతిలంగకే = అతిశయింపఁగా), నలకూబరసన్నిభుకే = (చక్కఁగననుచేతి) సలకూబరనిఁబోలిన, అద్ధరామరుకే = అబ్రాహ్మణుని - ప్రవరాఖ్యుని-చూచెడ = కనుగొనెను

తా ఈవిధముగా వీణ వాయింపుచున్నయాదేవతాస్త్రీయితరు లెవ్వరును లేనితా నున్నచోటికి నుండును దైవయాబ్రాహ్మణుడు రాఁగానే చూపులు భృమింప దేహము గగుర్పొడువఁగా మనసు నందు లేనిోరికలు పుట్టుచుండఁగా నతని సాశ్వర్యముతోఁ జూచెను అలం. పరిణామము.

ఉ. చూచి ర్పుశంర్పుశత్రుటకరసూచితవేగపదారవిందయై

లేచి కుచంబులుం దుఱుము ర లేనడు మల్లలనాడ నయ్యెడం

బూచినయొక్కపోక నునురబోదియఁ జేరి విలోకనప్రభా

వీచికలం దవీయపదరవీకలశాంబుధి వెల్లిగొల్పుచున్

29

అ. చూచి = చూచినదై, ర్పుశంర్పుశ .. నిందయై-ర్పుశంర్పుశకే = ర్పుశంర్పుశయనిమ్రాం గుచున్న, కటక = అండెలచేత, బూచిత = తెలియఁజేయుఁబడిన, వేగ = వడిగల, పదారవిందయై = పాదవిమలములుగలదై, లేచి = కూర్చున్న సీరమునందుండిలేచి, కుచంబులకే = స్తనములును, తుఱుముకే = కొప్పును, లేనడుము = నచ్చనినడుమును, అల్లలనాడకే = జవజవలాడఁగా-పలింపఁగా, అయ్యెడకే = ఆచ్చటనున్న, పూచిన... బోదియకే = పూచిన = పుష్పించిన, ఒక్క = ఒకటియైన, పోక = పోకఁడ్రూపయొక్క, నునురబోదియకే = నునుపైనున్నటిభాగమును, చేరి = చేరుకొని, విలోకనప్రభావీచికలకే = చూపులయొక్క కాంతిపరంపరలచేత, తదీయ కలశాంబుధికే = తదీయ = ఆప్రపంచయొక్క, పదవి = వచ్చునట్టిమార్గమనెడి, కలశాంబుధికే = పాలనముద్రమను, వెల్లిగొల్పుచుకే = పొంగిప్రవహింపఁజేయుచును-ఇమరాథినియత్యంతాసక్తిచేఁ బొరింబోరి నవ్వారిగాఁ బ్రవహించెను జూడుకలు నిగుడుటచే హఠాత్పులకెల్లనికాంతులు వాఁడవచ్చుమార్గమునందు మిక్కిలి బ్రసరించుచుండెను గావ నామార్గమును బాలనముద్రముగాను నందుఁ బ్రసరించుచూచుటలకెల్లకాంతులు ప్రవహింపఁజేయు దానియలుబాగాను వర్ణింపఁబడెను. తెల్లనికాంతులు ప్రసరించుట పాలవెల్లు ప్రవహించినట్లుండె నని భావము. ఇదిట చూపులకెల్లనికాంతులను వీచికలనుగా వర్ణించుటకుఁ బోషకముగా నది ప్రసరించువదలి పాలనముద్రముగాఁ బరిణమించుట నెఱుంగునది (ఇక్కడ పదవీశబ్దమునకు సాందర్భజైభవమనికొంద ఊర్థము ప్రాసీయున్నారు అదిప్రకరణమునకుఁ దగియున్నను బదవీశబ్దమునకు నాయర్థము సంస్కృతమునందున్నట్లు తోచలేదు. కనుక మార్చివ్రాయవలయును.)- ప్రేషద్యముతో నవ్వయము

తా. ఆయప్పరస్త్రీ యచ్చటికివచ్చినప్రవరాఖ్యుని జూచి కాలియందెలు గల్లుగల్లని హొయఁగాఁ దటాలునలేచి యచ్చటనున్న పూచినపోకమ్రొనిమఱుంగునకుఁబోయి ప్రవరాఖ్యుఁడు వచ్చుచున్న మార్గము సేచుచును నిలిచెను. అలం. పరిణామము.

మ. మునుముక్తు పుట్టెడుకొంకు తొల్యము నిడక ర మోదంబు విస్తీర్ణతం
జొనుపం గోర్కులు గ్రేర్కుత్తిప్ప మదిమోచ్చుల్ తెప్ప లల్లార్వ న
త్యనుమంగస్థితి తీచ్చుపా టానగ నోరయ్యారంబునం జంద్రికల్
దనుకం జూచె లతాంగి భూసురు బ్రహ్మన్నేత్ర పద్మంబులన్.

30

అ. లతాంగి = ఆస్త్రీ, మునుముక్తు = ముందుముందు, పుట్టెడుకొంకు = పుట్టుచున్నసంకోచము, తొల్యము = సంపలభావమును, నిడక = ఇయ్యగా-కలిగింపగా, మోదంబు = ఎంతోమమ, విస్తీర్ణత = విశాలత్వమును, చొనుపక = పొందింపగా- విరివిగా విప్పజేయగా ననుట, గోర్కులు = కోరికలు, గ్రేర్కుత్తిప్ప = గంతులాటకు ద్రిష్టగా-మిక్కిలి కలిపజేయగా ననుట - కన్నులు మొదట గొంకుచేరిను నిపుడు కోర్కులచేతను జంచలములయ్యెను తెలియునది మది మెచ్చుల్ = మనసులోని మెచ్చుకొనుటలు, తెప్పలల్లార్వ = కను తెప్పలను జలింపజేయగా, అత్యనుమంగస్థితి = మిక్కిలి చేరికగలయునికి, తీచ్చుపాటు = నిశ్చేష్టత్వమును, టానగ = ఇయ్యగా-కలిగింపగా, ఓయ్యారంబున = విలాసినుచేరి, చంద్రికల్ = వెన్నెలు, తనుక = ప్రకాశింపగా, ప్రపుల్లన్నేత్ర పద్మంబుల = మిక్కిలి వికాసము పొందుచున్న కన్నులకామరలతో, తామరలవంటి కన్నులను జక్కగా విచ్చియునుట, భూసురు = బ్రాహ్మణుని-ప్రవరాఖ్యుని, చూచెను.

తా. ప్రవరాఖ్యునిచూడగానే పుట్టినసంకోచముచేత కన్నులు మఱింత చంచలములయ్యెను. ఇట్టివాఁడు లభించెనను సంతోషాతిశయముచేత నవి విచ్చి వికాసములయ్యెను మీఁదమీఁద బుట్టెడు కోరికలచేత నవి మిక్కిలి చలింపసాగెను మనసులో మెచ్చుకొనుటలు వాని తెప్పలవాడింపసాగెను. అతఁడు మిక్కిలి సమీపింపగా వానిచక్కదనమునకు గలిగినయాశ్చర్యముచే నవి స్థితియులయ్యెను. ఓయ్యారముగా నతని జూచుచుపుడు వానిధవళ కాంతులు మెచ్చి వెన్నెలగాయునట్లయ్యెను ఇట్లు రానురాను దశలుమాటుచున్న కన్నుదమ్ములను జక్కగా విచ్చుచు నాస్త్రీ యతనిని దేజి చూచెను. అలం పరిణామము

క. పంకజముఖ కవ్వడు మే, సంకురితము లయ్యెఁ బులక ర లావిమృతమీ

నాంకానలసూచకధూ, మాంకురములుఁబోలె మఱియు ర నతినిం జూడన్. 31

అ. మఱియును = మరల, అతనిక = ఆప్రవరాఖ్యుని, చూడ = చూడగా, అవ్వడు = ఆచూచునప్పుడు, పంకజముఖిక = తామరలపింజీ మొగముగలదైన యాయువురసకు, మే = చేహమునందు, ఆవిమృత అంకురములు-ఆవిమృత = వెల్లడిచేయఁబడిన, మీసాంకానల = మున్నఁదాగ్నిని, నూచక = తెలియజేయునట్టి, చూచు = పొగయొక్క, అంకురములు = మొలకలను, పోలె = చలెనే, పులకలు = గోమాంకుములు, అంకురితములు = పొటమరించినవి, అయ్యె = ఆయెను-అనగా ప్రవరాఖ్యుని మఱియొకసారిచూడగానే యతనివలన జనించిన మోహముచేత మున్నఁదాగ్ని వ్యాపింపగా నాయగ్ని వ్యాపించుటను నూచించుచున్నట్టి పొగ మొలకలో యనునట్లు దానిదేహమునందు గగుర్పాటు మొలకలు గాన నయ్యెను అలం ఉత్పేక్ష.

ఉ. తొంగలితెప్పలం దొలగఁ ర ద్రోయుముఁ బై పయి విస్తరిలుక

న్నంగవ యాక్రమించుకోనునో ముఖచంద్రు నటంచు బోవ నీ

కంగారా దానవైట్టి కదిరయ్య గుటి వ్రాసె ననంగ జాతీ సా
నంగమదంటు లేదెమటలే గ్రమ్మె లలాటము డిగ్గి చెక్కులన్.

32

అ. గొంగలితెప్పలన్ = వాలుగల తెప్పలను, తొలగన్ = ఎడకలుగ, త్రోయుయన్ = త్రోచుచును, వైచయన్ = మీచమీచ, విస్తరిల్లు కన్నంగవ = వ్యాపించుచున్న కన్నుదోయి, ముఖంబున్ = చంద్రునిదంటి ముఖమునగూడ, అక్రమించుకొనున్ = క్రమకొనున్, అటంచున్ = అని, పోనకి = అంతలపాగి పోనీయకి, అంగజుడు = మన్నగండు, ఆనపెట్టి = దురాయిపెట్టి, కదియన్ = కదిసి కొనుగ్లు, గుటి = గుటుకు, వ్రాసెన్ = వ్రాసెనో, అనంగన్ = అని యెంచునట్లు, సారంగమదంటు = (హొట్టుపెట్టుకొన్న) కమ్మరి, లేదెమటన్ = చిటుచెమటచేత, జాతీ = క్రిందికిజాతీ, లలాటమున్ = నొంచునుడి, డిగ్గి = దిగి, చెక్కులన్ = చెక్కిళ్లను, క్రమ్మెన్ = ఆవరించుకొనెను.

తా. తెప్పలునాల్పక చూచుచున్న పూర్ణికన్నులు వికాలములై యుండుటచేత తెప్పల నెగ ననగ్రోచి మీఁదికి బరపుచున్నది యింక ముఖమునగూడ నావరించుకొను నేమో యని తలచి మన్న గుండు చంద్రునిమీఁద నది యెక్కిపోగూడదని దుతారాపెట్టి గీచినజేయో యనునట్లు వొనటలెట్టు కొన్న కమ్మరిపొట్టు కరగి చెక్కిలిమీఁదికి నవించినచాట దోచెను అలం. ఉత్పేక్ష.

ను. అనిమేషస్థితి మాన్చి బిత్తరపుజూర పస్వదతావృత్తి మా

న్యే నవస్వేదనమృద్ధి బోధకళ మాన్యే మోహవిభ్రాంతి తో

డన గీర్వాణవహూటికి భ్రమరకీటన్యాయ మొప్ప మను

ష్యుని భావించుట మానుషత్వము మెయిం ర జూపట్టె నా న్తతీన్.

33

అ. గీర్వాణవహూటికి = ఆదేవతాస్త్రీకి, అత్తజీన్ = ఆనమయమునందు, భ్రమరకీటన్యాయము = పచ్చపురుగు (ఈమైదనే మనసునిభావించి) ఈమైద యగునట్టిన్యాయము, ఒప్పన్ = ఒప్పు నట్లుగా- తార్కాణమగునట్లుగా, మనుష్యుని = మనుష్యుడయినప్రపరాఖ్యుని, భావించుటన్ = మనసునంచలించుటచేత, తోడనే = వెంటనే, మానుషత్వము = మనుష్యత్వము, మెయిన్ = తనదేహము నందును, మాన్యే = కనవడెనో, నాన్ = అనునట్లు, బిత్తరపుజూర = శృంగారముగాఁ జరించునట్టి చూపు, అనిమేషస్థితి = తెప్పపాటులేనియునికిని, మాన్యే = పోగొట్టెను, నవస్వేదనమృద్ధి = క్రొత్తచెమటుయొక్కనింపు, అస్వేదతావృత్తి = చెమటలేనితనము నునికిని, మాన్యే = పోగొట్టెను, మోహవిభ్రాంతి = బలపువలని విశేష మైనభ్రమము, బోధకళ = జాగరూకతాంశమును, మాన్యే = పోగొట్టెను.

తా. దేవతాస్త్రీ యైనపరమాక్షిని మనుష్యుని మనుసునఁ గొరినందున భ్రమరకీటన్యాయము చేత స్వాభావికములయిన దేవజాతిధర్మములు పోయి మనుష్యజాతిధర్మములన్నియు నిద్ధించెను. (దేవజాతిధర్మములు-అనిమేషస్థితి, అస్వేదతావృత్తి, బోధకళ. మానుషధర్మములు-బిత్తరపురజూపు, నవస్వేదనమృద్ధి, మోహవిభ్రాంతి అని యెఱుంగునది.) అలం. ఉత్పేక్ష, తద్గుణమును వ. ఇట్లతనిరూప రేఖావిలాసంబులకుంజొక్కి యక్కములపైత్రేక్షణయాత్మగతంబున.

అ. ఇట్లు = ఈవిధముగా. అతనిరూపరేఖావిలాసంబులకున్ - అతని = ఆ ప్రపరాఖ్యునియొక్క, రూప = అవయవసౌష్ఠ్యముయొక్క, రేఖా = క్రమమునకును, విలాసంబులకున్ = ఓయ్యారమనకును, చొక్కి = పరవశయై, అక్కములపైత్రేక్షణ = తామరతేజులవంటి కన్నులుగలదైన యాయుష్యరస, అత్తగతంబునన్ = తనలో, (ఇట్లు తలచెను.)

ఉ. ఎక్కడివాడో యశుతనయేందుజయంతవనంతకంతులం

జక్కడనంబునం గెలువఁ జాలెడువాఁడు మహీసురాస్వయం

బెక్కడ యీతనూవిభవ శ్రీ మెక్కడ యేలనిబంబుగా మరుం

డక్కఁగొనంగరాదె యశ్రీతా నను వీడు పరిగ్రహించినన్

35

అ (ఈబ్రాహ్మణుఁడు) యశుతనయ - యశుతనయ = యశుతనయోక్తన నలకూబరుని, ఇందు=చంద్రుని, జయంత=చంద్రునికొడుకైన జయంతుని, వనంత=వనంతముకుపురుషుని, కంతుల= మున్నగుని, చక్కడనంబున=సౌందర్యముచేత, గెలువ=జయంప, చాలెడువాఁడు = శక్తవడగు వాఁడు, ఎక్కడివాడో=ఎక్కడనుండివచ్చినవాడో, మహీసురాస్వయం బెక్కడ = బ్రాహ్మణుల మెక్కడ, ఈతనూవిభవ మెక్కడ=ఈదేహసౌందర్యసంపత్తియొక్కడ- దేహతాంతునందుఁ బుట్టిన మహాపురుషులందుఁ గాక సామాన్యులైన బ్రాహ్మణులలో నిట్టిసౌందర్యవంతుఁ డుండుట యరుదనుట, అక్కడ=అయ్యో, వీడు=ఈపురుషుఁడు, నను=నన్ను, పరిగ్రహించిన=చేపట్టినట్లయిన, మరు= మున్నగుని, ఏలనిబంబుగా=లేతబుత్తెములిచ్చి పోషింపకయే కొలువుచేయునట్టివేమఁ డగునట్లుగా, డక్కఁగొనంగరాదె=స్వాధీనునిఁ జేసికొనరాదా

తా. ఈబ్రాహ్మణుఁడు నలకూబరచంద్రజయంతమన్నకులకంటె జక్కడనముగలవాఁడై యున్నాఁడు. వీడు దేవగంధర్వాదులలో నెవఁడో యొకఁడు కావలయు కావన్న బ్రాహ్మణ భూతున కింతటిచక్కడన మెక్కడనుండి వచ్చును ఇటువంటివీడు నన్ను బ్రయురాలిగా గ్రహించినయెడ మన ప్రభవస్థను లక్ష్యముచేయక సుఖంపవచ్చునగా యని యనుకొనియెడు అలంబితుడు. సీ. వదనప్రభుత్వలారానాంబుసంభూతి, కమలంబు లన వీరికన్ను లమరు నిక్కి వీరులతోడ శ్రీ నెక్కసక్కెములాడు, కరణి నున్నవి వీరిభువభుజములు సంకల్పసంభవారోపానపీఠిక ప్రాలె, వెడదయై కనుపట్టు శ్రీ వీరియురము ప్రతిఘటించుచిగుళ్లరై నెట్టివాఁడన, రీతి నున్నవి వీరిమృదుపదములు నేరేటేటియనల్ తెచ్చి శ్రీ నీరజాపు, సానబట్టినరాపాడి శ్రీ చల్లి మెదిలి పదను సుధ నిడి చేసెనో శ్రీ పద్మభవుఁడు, వీని గాకున్నంగలదె యీమేనికాంతి.

అ (అసౌందర్యము నీవద్యముచే వివరించుచున్నది.) వీరికన్నులు = ఈపురుషునివైవకన్నులు, వదన...కమలంబులు—వదన=ముఖముయొక్క, ప్రభూత=అధికమైన, లావణ్య=కాంతియనెడు—అణి ముత్తెముల నిగ్గునుతోలినదేహాచ్ఛాయ యనెడు, అంబు=నీటియందు, సంభూత=పుట్టిన, కమలంబులు= తామరలు, అన=అనునట్లు, అమరు=ఔషధమన్నవి, వీరిభువభుజములు = ఈపురుషునిదొడ్డవైన బుజములు—ఎగుబుజములనుట, నిక్కి=ఎగవుగలిగి, వీరులతోడ=చెవులతో, ఎక్కసక్కెములు= వికటపుంబుకులు, అధికరణిక=పరికెడివిధమున—పరిహాసముచేయునట్లు, ఈన్నవి=అగపడు చున్నవి, వీని యురము=ఈపురుషునితోడు, సంకల్ప పోలె=సంకల్పసంభవమన్నకునియొక్క, ఆధాన= కొలువుకూటమునందలి, వీరికొలె=సింహాసనమువలె, వెడదయై=నిబాలమై, కనుపట్టు=కానఁ బడుచున్నది, వీరిమృదుపదములు=ఈపురుషునివైన మెత్తనిసాదములు, ప్రతి. చిగుళ్లై=ప్రతి ఘటించు=ఎదిరించునట్టి, చిగుళ్లై=చిగురులమీఁద, ఎట్టివాఁడనీతి=కోరించి యెట్లయినవిధ మున, ఈన్నవి=ఎట్లుగానున్నవి, వీని=ఈపురుషుని, పద్మభవుఁడు=బ్రహ్మ, నేరేటేటియను=జంబూ

సైనికోనిమారును, తెచ్చి = తీరికొనివచ్చి, నీరజావుక్ = సూర్యుని, సానబట్టినరాపాడి = సానయించి బురిగి పట్టంగారానిపాడిని, ఇట్టి = తీరియింబట్టి, మెదిలి = మెదిలిచి, పదను = తడి - చేతికింటుకోవండు టిమిరి గెనలనినంతటిదని, సుధక్ = అమృతముచేత, ఇడి = పెట్టి - కలుగఁజేసికొని, చేసెనో = పుజించెనో యేనో, కామిన్నుక్ = అట్లు కానిపక్షమున, ఈ మేనికాంతి = ఈదేహాలావణ్యము, కలదే = కలుగునా - కలగదనుట.

తా. ఈపురుషునికిన్నులు ముఖకాంతియనెడి తేటనీటబుట్టిన కమలములవలె నున్నవి. వీనియె గ్గియుజములు విడిగెనెట్టి చెవులలోఁ బరిహాసములాడునట్లున్నవి వీనితోఁజు విశాలమయి మన్మథరా గ్ననిహోసనిముచె నున్నది వీనిపాదములు చిగుళ్ళను దిరస్కరించునట్లు మెత్తదనము నెఱ్ఱదనమును గ రిగియున్నవి. ఇట్టి యీపురుషుని స్వల్పంచినపక్షము బ్రహ్మ జంబూనదిలోని బంగారుబరద తెచ్చి దాని ను నూర్చునిసానబట్టినరాపాడి తెచ్చి కలిపి యమృతముతోఁ జేతికిఁ దేమ కలుగఁజేసికొని యిట్లు పుచ్చించినాఁడో యెవో యని యాచేమతా స్త్రీ వితిర్కించెను. (సూర్యునిభార్యయైన సంజ్ఞాదేవి తెలివిమిక్కిలీరమువేడిమికిఁ దాను దాకోలేకపోఁగా నా మెతిగిడికొట్ట యనునతిఁడు సూర్యునివేడిమిని నానయించుటగా రాచి తగ్గించెనని పురాణకథ) అలం. ఉత్పేయ

క. సురగరుణింగనంభే, చరకిన్నరసిద్ధసాధ్యరచారణవిద్యా

ధరగంధర్వకుమారుల, నిరతిము గనుఁగొనమె పోల నేర్తురె మీనిన్

57

అ. సుర మెమారుల = దేవతలు గడుదులు నాగులు మానవులు శైవరులు కిన్నరులు సిద్ధులు సా ద్యులు చారణులు విద్యాధరులు గంధర్వులునైన యావనిపురుషులను, నిరతిము = విల్లపుడు, కనుఁగొన మె = చుండు చూడమా - ఎందఱిసోచావెతి మనుట, మీనిన్ = ఈ పురుషుని, పోల నేర్తురె = వారు నరిపోలఁ జాలుచురా - నరిపోలజాలరనుట.

మ. అచి చింతించుచు మీనకేతనధనుర్జ్ఞాముక్తనారాచదు

ద్వినసమ్మార్థిలిమానసాంబురుహ యై ర్దీపించువెండ్రుతిలం

బునఁ బేటె త్తినలజ్జ సంస్థికటకంఠబుల్ మ్రాయ నడ్డంబు ని

ల్పిన నయ్యచ్చరఁ జూచి చేరఁ జని పరత్నైక్ వాఁడు విభ్రాంతుఁడై

58

అ. అని = ఇట్లని, చింతించుచున్ = విచారించుచు, మీనకేతన... రుహయై - మీనకేతన = మన్మ థునియొక్క, ధనుః = వింటియొక్క, జ్యౌ = అత్తైతొటివలననుండి, ముక్త = విడువబడిన, నారాచు = నారి నములవలననైన - నారాచములనెడి పర్షధారలచేతనైనయనుట, దుర్దిన = కూర్మరక్షి లేనిదియుచేత, సమ్మార్థిలి = కక్కఁగా మార్చినోదిన - వికాసముచెడిన, మానసాంబురుహయై = మనః కి మలముగల్గదై - మన్మథనేవన చేతిఁ జెన్నవోయినమనసుగలదైయనుట, దీపించు వెండ్రుత్తలంబునన్ = ప్రకాశించు (స్వ ప్తయుగా నుల్లసిల్లు) చున్న మిక్కిలీపుండ్రదండఱుచేత, పేటె త్తినలజ్జ = చిటిలినలజ్జచేతి - సిగ్గుపడిచియు నుట, అంక్రమిక టికంబుల్ = కాలియండలు, మోయిన్ = మొరయఁగా, అడ్డంబు = (ప్రపరుఁడు నచ్చు నట్టితోడు) అడ్డుముగా, నీల్పినన్ = నీలువబడఁగా, అయ్యచ్చరన్ = అయ్యచ్చరను, చూచి = కనుఁగొని, వాఁడు = ప్రసరాభ్యుదయ, విభ్రాంతింతుఁడై = మిక్కిలిభ్రమనీనవాఁడై, చేరఁజని = వర్గితిఁబోయి, పరత్నైక్ = ఇట్లు పలికెను.

తా. ఈవిధముగా వితర్కించుచున్న యాదేవతాస్త్రీని మత్తభవేదప్రయతిశయింపఁగాఁ దాని మించెడి సిగ్గువిడిచి మిక్కిలమునైన త్రవ్వబోయితోఁ గాలియందెలు మురయఁగాఁ దానిన్ని బోధింపఁగా మఱుగుననుఁడి ప్రవరాఖ్యుఁడు నిచ్చుచున్న త్రోవ కిడ్డముగావచ్చి నిలిచెను అదిచూచి ప్రాచీనవాఁడై యతఁడు దానివగ్గులబోయి యాహిఁదఁజెప్పఁబోవురీతిని పలికెను అలం టాపకము

ఉ. ఎవ్వతె వీవు భీతిహరీశత్రుణ యొంటిఁ జరించె దోట లే

కిన్వనభూమి భూసురుఁడ ర నేఁ బ్రవరాఖ్యుఁడఁ ద్రోవ తప్పితిం

గ్రోవున నిన్నగాగ్రమునకుం జనుచెంచి పురంబుఁ జేర నిం

కెవ్విధిఁ గాంతుఁ దెల్పఁగదరవే తెరు వెద్ది శుభంబు నీ కగున్

39

అ భీతిహరీశత్రుణఁడెవరన జంకచూపులవంటి చూపులు గలయోచిన్నదానా, ఈవు=నీవు, ఎవ్వతెవు=ఎవరిచిన్నదానవు, ఓటలేక=భయములేక, ఇన్వనభూమి=ఈయడవి నేలను, ఒంటిఁజరించెదు=ఒంటరిగాఁ దెరుగుచున్నావు, ఏక=నేను, ప్రవరాఖ్యుఁడఁడ=ప్రవరుఁ డను పేరుగలవాఁడను, భూసురుఁడఁడ=బ్రాహ్మణుఁడను, గ్రోవున=మంచుమునెల, ఇన్ని గాగ్రమునకు=ఈ కొండకొమ్మనకు, చనుచెంచి=చచ్చి, త్రోవతప్పితి=మార్చిమురిపినవాఁడనైతిని, ఇంక=ఇతఁడు, పురంబుఁజేర=నా పట్టణముచేరుటను, ఎవ్విధిఁ=ఏవిధమున, కాంతుఁ=పొందుదును, తెరువు= నేనుబోవలసినద్రోవి, ఎద్ది=ఏది, తెల్పఁగదవే=తెలియఁజేయుమా, నీక, శుభంబుగ=మేలగును

తా ఓ చిన్నదానా ! నీ వెనలేవు. భయమువిడిచి తోడులేక యాయడవిలో నొక్కదానవే తిరుగుచున్నావు నేను పురంబుఁడను బ్రాహ్మణుఁడను కండకావరముచేతి ముందు వెనుక విచారింపక యీ కొండకొమ్మనకువచ్చి త్రోవతప్పి చిక్కులఁబడుచున్నాను నాకు దారిచూపుము. నీకు మేలగు ననియె

క. అని తనకథ నెఱిగించినఁ, దనకనుగవమెఱుంగు లుబ్బఁగ దాటంకములుం

జనుఁగవయు నడుము నడకఁగ, వనిత సెలవివాట నవ్వీ ర వానికీ ననియెన్. 40

అ. అనిఇట్లని, తనకథ=తనవృత్తాంతమును, ఎఱిగించిన=ప్రవరుఁడు తెలియఁజేయఁగా, వనిత=అదేదేవతాస్త్రీ, తనకనుగవ మెఱుంగులు = తనవైనరెండుకున్నులయొక్క కాంటలు, ఉబ్బి=మీఁదికివ్యాపింపఁగా, తాటంకములు=చెవికమ్మలును, చనుగవయు=స్తవద్వయమును, నడుము=మధ్యమును, నడకఁగ=చలింపఁగా, సెలవివాట=పెదవులమూలబిచ్చునట్లుగా - చక్కఁగా నోరు తెఱచి నవ్వి=నవ్వివదై, వానికే=అప్రవరాఖ్యునితో, అనియె=ఇట్లుపలికెను - కనుగవమొదలగునవి చలింపుట తమక మతిశయింపుటచేరి నని యెఱుంగునది

ఉ. ఇంతలు కన్నులుండఁ డెరు ర వెవ్వరి వేడెదు భూసురేంద్ర యే

కాంతమునందు నున్న జవరొండ్ర నెపం బిడి పల్కరించులా

గింతియకాక నీ వెఱుగెరవే మునువచ్చిన త్రోవచొప్పు నీ

కింతభయంబులే కడుగ ర నెల్లద మైతిమి మాటలేటికిన్

41

అ. భూసురేంద్ర=ఓ బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠుఁడా, ఇంతలు=ఇంతవిశాలములయిన, కన్నులు, ఉండఁక=కలిగియుండఁగా, తెరువు=ద్రోవి, ఎవ్వరి=ఎవరిని, వేడెదు=అడిగెదవు, నెపంబిడి=ఏదేనొక మినుపెట్టుకొని, ఏకాంతమునందు=ఇతరు లెవ్వరును లేనిచోట, ఉన్న జవరొండ్ర=ఉండునట్టి యౌషధి

స్త్రీలను, పల్లరించులాగు = మాట్లాడించునట్టిరీతియిది, ఇంతియకాక=ఇంతేకాని, మును = మునుపు, వచ్చినత్రోవీపు= వచ్చినట్టిదారియొక్క బాడ, నీవు= ఎఱుంగవేగు రైలుంగ వా, మాటలేటికి = పలుమాటలేల, ఇంతభయంబులేక = కొంచె మైననుభయములేక, అడుగొ = ఇట్లుడుగుటకు, నీకు, ఎల్లిద మైతిమి=చులుక నైతిమి - 'మేము నీకుఁ జాలుకనఁగాఁ గనఁబడితిమి. ఇచ్చట ఏకాంతమునందనుటచే భయంబు చాదుల కవికాశములేమియు జవరాండ్ర ననుటచే దనయత్సంతభోగ్యత్విమును నాయుకచే సూచితమనుట సెఱుంగఁదగును

తా. ఓ బ్రాహ్మణుడా ! యింత పెద్దకన్నులు పెట్టుకొని నీవు వచ్చినత్రోవ గానవా? ఒకరి నడుగవలయునా? ఈయొకమిమకల్పించుకొని యెంటురిపాటున నున్న ప్రాయపుఁబడుచుల మైన మాతో మాటలాడ నారంభించితివి. ఏల పలుమాటలు? మేము నీకంటికి నింతలకనీవారమై కనఁబడుచున్నాము. కాకున్న నీవిట్లు భయములేక మళ్ళుఁ బలుకరింతువా యనియె అలం. అపరాహ్నుషము. వ అని నర్తగర్భంబుగాఁ బలికె క్రమము సమ్మగువ యమ్మహీనురన కి ట్లనియె 42

అ. అని=ఇట్లు, నర్తగర్భంబుగా = పరిహాసగర్భముగా-నిజాభిప్రాయములోపలఁ గలిగియుఁ దైకి సరసమని తోచునట్టివిధముతో ననుట, పలికె = మాటాడి, క్రమము = మరల, అమ్మగువ=అడవి తాత్రీ, అమ్మహీనురనకు = అబ్రాహ్మణునితో, ఇట్లనియె = ఇట్లు పలికెను

సీ. చిన్ని వెన్నెలకందుర వెన్నుదన్ని సుధాభిఁ బొడమినచెలువ తోఁ ర బుట్టుమాకు రహిపుట్ట జంత్రిగార్త్రములరాల్ గరఁగించు, విమలగాంధర్వంబు శ విద్య మాకు ననవిల్లుతాస్త్రంపురమినుకు లావ ర్తించు, పని వెన్నతోడ బేరట్టినది మాకు హయమేధరాజసూయము లనఁ బేర్పడ్డ, సవనతంత్రంబు లుంరకువలు మాకుఁ గనకనగసీమఁ గల్పవృక్షములనీడఁ బచ్చరాచట్టుగమి రచ్చరపట్టు మాకుఁ బద్మసంభవ వైకుంఠభర్గసభలు, సాముగరిడీలు మాకు గోరత్రామరేంద్ర. 43

అ గోత్రామరేంద్ర = ఓ బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుడా, చిన్ని . కందు = చిన్ని = చునోహరమైన, వెన్నెలకందు = బాలవంద్రుని, వెన్నుదన్ని = వెంబడించి, సుధాభి = పాలసముద్రమునందు, పొడమినచెలువ=పుట్టిన స్త్రీ - లక్ష్మిదేవీ, మాకు, తోఁబుట్టు=తోడఁ బుట్టినది, రహి=రీ క్తి, పుట్టె = పుట్టునట్లుగా, జంత్రిగార్త్రముల = నిజానాదము చేతను గంతనాదముచేతను, రాల్ = బ్రాహ్మను, కరఁగించుమిమలగాంధర్వంబు - కరఁగించు = ద్రవంపఁజేయునట్టి, విమల = నిర్మలమైన - ఏలోపమనులేమి, గాంధర్వంబు=పాట, మాకు, విద్య=చదువు, నన . మినుకులు-ననవిల్లు=మన్నునునియొక్క, తాస్త్రంపు = తాస్త్రసంబంధముయిన, మినుకులు=చాక్కులను- మాటలను-అనఁగాఁ గళాతాస్త్రమును సంబంధించిన మాటలను, అనిర్తించుపని=వల్లించునట్టి వ్యాపారము, మాకు, వెన్నతోడ = చిన్నప్పుడు పెట్టినట్టి వెన్నతోడేర్చి, పెట్టినది = తినుటకై పెట్టినది, హయమేధరాజసూయములు=అశ్వమేధము రాజసూయము, అన = అనఁగా, సేర్పడ్డ = ప్రసన్నునొందిన, సవనతంత్రంబులు=యజ్ఞ కర్తములు, మాకు, ఉండువలు=ఓరి పెట్టెడిధనములు, కనకనగసీమ = మేరుపర్వతప్రదేశమునందు, కల్పవృక్షములనీడ = గోరినకోరికల నిచ్చునట్టిదేవపుష్కములనీడయందు, పచ్చరాచట్టుగమి = మరకతమణిరూపమయైన చాపతాల్గనమూహము, మాకు, రచ్చపట్టు = సభగూడెడిచోటు, పద్మసంభవ...సభలు- పద్మసంభవ=బ్రహ్మదేవునియొక్క

యు, నైకుంఠ=విష్ణుదేవునియొక్కయు, భర్గ=శివునియొక్కయు, సభలు=కొలుపుకూటములు, మాకు, స్థామంగరిడిలు=సామునేర్పడికాలలు.

తా. ఓ బ్రాహ్మణోత్తమ! మాప్రతాంతమువినము. మేము చంద్రునితోడఁ బుట్టినలక్ష్మీదేవికిఁ దోడఁబుట్టువులము తాత్పర్యములము రక్షిపుట్టి కరగనట్లు వీణవాయిండుచుఁ బాటపాడెడి సేవ్యులవారము కామశాస్త్రమర్యాద చిన్నప్పటినుండి నేర్చిగడిదేసినవారము రాజసూయాశ్వమేధాదులయిన మహామర్జ్మములుచేసినవారికి లభింపఁగలవారము మేరువర్జితముమీఁదికిల్పవృక్షములనీడఁగొనఁ బచ్చలచాపరాశ్వపైఁ గొలుపుతీరి కూర్చుండువారము. (బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులసభలలో నాట్లుముచేయువారము (కనుక మమ్ము సామాన్యస్త్రీలనుగానెంచుటదు దేవవేత్త్యలముగాని మానవస్త్రీలముగాను భావము.)

క. పేరు వరూధిని విప్రకు. మార ఘృతాచీతిలో త్రిమాహరిశీపా

మారంభాశశిరేఖ లు, దారగుణాధ్యలు మదీయ శ్రీ లగుప్రాణసఖుల్.

44

అ. విప్రకుమార=ఓ బ్రాహ్మణునిచిన్నవాఁడా, పేరువరూధిని=వరూధినియనునది నాపేరు, ఉదారగుణాధ్యలు=దోడ్డుగుణముగలవారు, ఘృతాచీ.. శశిరేఖలు=ఘృతాచి తిలోత్తమ హరిణి హేమరంభ శశిరేఖ యుగైది యప్పరసలు, మదీయలు=నావారస, అగుప్రాణసఖులు=అగునట్టి ప్రాణపదమున చెలిమికత్తెలు.

మ. బహురత్నద్యుతిమేదురోదరదర్శితభాగంబులం బొల్పు ని

మృహికాహార్యమునం జరింతు మెపుడుం శ్రీ శ్రీమత్ నభోవాహినీ .

లహరీశీలగంధవాహపరిభ్రేతలనంబరసారథ

గ్రహజేందిందిరతుందిలంబు లివి మరత్కాంతారసంతానముల్.

45

అ. బహు .. భాగంబులన్ - బహు=అనేకములయిన, రత్న=మణులయొక్క, ద్యుతి=కాంతులచేత, మేదుర=దట్టములైన, ఉదర=లోపలిభాగములుగల, దర్శితభాగంబులన్=విలసదేశములచేత, బొల్పు నిమృహికాహార్యమునన్=ఒప్పవట్టియీమంచుకొండయందు, ఎపుడున్=ఎల్లప్పుడును, శ్రీమత్=ప్రియముతో, చరింతుము = సంచరించుచుండుము, నభో తుందిలంబులు-నభోవాహినీ = ఆకాశగంగయొక్క, లహరీ=ప్రవాహమువలన, శీతల=చల్లని, గంధవాహ=గాలివలన, పరిభ్రేత=అంతటను గడలుచున్న, మంజరి=పూగుత్తులయొక్క, సారథ=పరిమళములయొక్క, గ్రహణ=గ్రహించుటగల, ఇందిరిర=శుభ్రైదలచేత, తుందిలంబులు=బలిసినవి-నిండుకొన్నవి, (అయిన) ఇవి=ఈకాశనయ్యనవి, మరత్కాంతారసంతానముల్=మాదిహారవనసమాహములు.

శ భూసుర కైతవకుసుమశ, రాసన మాయింటివింద శ్రీ మైతివి గైకొ

మ్మా సముదంచ న్నరేభవ, నాసీనత సేద దేటి శ్రీ యాతిధ్యంబున్ .

46

అ. కైతవ శరాసన- కైతవ = కపటపు, కుసుమశరాసన = మన్నకుండలైన-మన్నకునిలెనేయున్నయనుట, భూసుర=బ్రాహ్మణుఁడా, మాయింటినిందపు=మాయింటికివచ్చినవట్టువపు, వితివి=నీవైనావు, సము . సీనతన్ - సముదంచన్ = మిక్కిలియొప్పుచున్న, మరేభవన=రిత్యవికారమైన యిహయింటియందు, ఆసీనతన్=విహస్సించుటచేత, సేదదేటి=శ్రమమువలనఁ జేసినవాడవై-శ్రమతియ్యకొని యునుట, ఆతిధ్యంబున్=ఆతిథిపూజను, కైకొమ్మ=అంగీకరింపుము-అనఁగా మాయింటికి సతిగవై వచ్చి

తది గనుక గొంచెముసేపు కూర్చుండి యాయాసముతీర్చుకొని మేముచేయు నతిశ్రుతాజలు గ్రహించి పొమ్మని తాత్పర్యము

తే. కుండనమువంటిమేనుమరధ్యుండినాత, పోష్ట హతిగంజెవడదాకెన్ నోవ్వలొలుకు
వదనమున్నద్రుహంబు పోవనముసేసి, బడలింలువాసిచను మన్నర బ్రాహ్మణుండు.

అ. కుండనమువంటి మేను = అపరంజివలెఁ దగతళలాడెడిదేహము, మధ్యుండినాతపోష్ట హతి = మధ్యాహ్నకాలమునందలి యెండవేడిమిదెబ్బచేత, కండె = నల్లవడియెను, ఒప్పులు = ముద్దులు, ఒలు మవదనము = కాటునట్టియుఖము, వడదాకె = డ సైను, అన్నద్రుహంబు = మాయిల్లు, పాపము = సరిశుద్ధము, చేసి = అగునట్లు చేసి - పుణ్యాత్మకడవు గనుక నీవు కొంతసేపున్న మాయిల్లుపరిశుద్ధమగుననుట, బడలి కలు = శ్రమములు, పాసి = తీర్చుకొని, సుము = పొమ్ము, అనె = అనగా, బ్రాహ్మణుండు = బ్రాహ్మణుఁడైన ప్రపరాఖ్యుఁడు, - పలికెనను క్రియ యధ్యాహార్యము.

ఉ. అండజయాన నీ పునఁగునట్టినపర్యలు మాకు వచ్చె నిం

దుండఁగ రాదు పోవలయు ర నూరికి నింటికి సిప్పు డేను రా

కుండ నొకండు వచ్చి నుజ్జీరియెండునె భక్తియ చాలు సత్క్రియా

కాండముఁ దీర్చ వేగ చనఁగో వలయుం గరుణింపు నాపయన్

48

అ. అండజయాన = హంసవడకవంటి మనోహర మైనవడకగల యోచిన్నదానా, నీపోసగునట్టిపర్యలు = నీవుచేయునట్టి యతిథిమర్యాదలు, మాకువచ్చె = మాకుఁ జెందినవి - నేను గ్రహించినట్లే యనుకొనుమనుట ఇందుఁ = ఇక్కడ, ఉండఁగరాదు = ఉండఁగూడదు, ఉరికి = మాగ్రామమునకు, పోవలయు = తప్పకపోవలయును, ఇప్పుడు = ఈసమయమునందు, ఇంటికి = మీయింటికి, ఏను = నేను, రాకుండనొకండు = రాకున్న నొకటియు, వచ్చిమఱియెండునె = రాఁ గానింకొకటియునా, భక్తియ = ప్రీతియే, చాలును, సత్క్రియాకాండము = వాధ్యాహ్నికహ్నానము మొదలయినసత్కార్యముదాయమును, తీర్చు = జరపుటకు, వేగ = శీఘ్రముగా, చనఁగావలయు = పోవలయును, నాపయన్ = నామీద, కరుణింపు = దయచేయుము

తా ఓచిన్నదానా! నీవుచేయఁదలంచినట్టి మర్యాదలన్నియుఁ దేనినట్టి యనుకొనుము. ఇప్పుడిక్కడ నిలుచుటకు సరిపడదు మీయింటికి నేనువచ్చిననొకటి రాకున్న నొకటి కాదు. ప్రీతియే చాలును నేను శీఘ్రముగా మాయారికిఁ బోవలయు. దయచేసి త్రోవమాపి నన్నుఁ బంపుము.

ఉ. ఏ నిక నిల్లు సేరుటకు ర నెద్దియుపాయము మీనుమాత్తముల్

మానిని దివ్యముల్ మదిఁ దగలంచిన నెందును మీ కసాధ్యముల్

గానము గానఁ దల్లి ప్రజరలన్ ననుఁ గూర్పు మటన్న లేతన

వ్యాసనసీమఁ దోఁప ధవళాయతలోచన పాని కి ట్లనున్.

49

అ ఏ = నేను, ఇక = ఇకమీద, ఇల్లు సేరుటకు = మాయిల్లుచేరుటకు, ఉపాయము = మార్గము, ఎద్ది = ఏది, మానిని = ఓమానవతి, మీమహత్త్వముల్ = మీప్రభావములు, దివ్యముల్ = దేవసంగంధమైనవి, మది = మనస్సునందు, తలంచిన = మీరుతలంచినపక్షమున, ఎందును = ఎక్కడను, మీకు అసాధ్యముల్ = సాధింపరానివి, కానము = కనఁబడవు, కాన = కాబట్టి, తల్లి = ఓయమ్మా, ప్రజల =

నావారై నడినులను, నన్ను = నన్నును, కూర్పుము = చేర్పుము, అట్లన్న = అనగా, ధవళాయతలోచన = తెల్లనై (అనగా తెల్లనికాయలుగలతై) విశాలములైనకన్నులుగలదైనవరూఢిని, లేతనవ్వు = చిలువవ్వు, ఆననసీఘ్రి = ముఖప్రసాదమునందు, తోచక = కనబడగా - చిలువవ్వునవ్వియనుట, వానికో = ఆప్రవయినితో, ఇట్లనక = ఇట్లు పలికెను.

తా అమ్మా ! మీరుపేదలలు గనుక మీప్రభావములు దొడ్డవి ఏకార్యములైనను మీరు చేయదలచినపక్షమునక దప్పక చేయగలరు మీకు ససాధ్యములలేవు కాబట్టి యిప్పుడు నేను హాయిల్లుచేరునట్టి యుపాయము నాకుఁ దెలిపి నన్ను నావారితోఁ జేయట్లు చేయుము అనగా నే వరూఢిని చిలువవ్వునవ్వున సతనితో నీవిధముగాఁ బలికెను

ఉ ఎక్కడియూరు కాల నిలువ ర కింటికిఁ బోయెద నంచుఁ బల్కె దీ

వక్కట మీకుటిరనిల రయంబులకుఁ సరిరాక పోయెనే

యిక్కడిరత్న కందనము ర లిక్కడినందన చందనోత్కరం

బిక్కడిగాంగ సైకతము ర లిక్కడియాలవలీనికుంజముల్.

50

అ. ఎక్కడియూరు = ఊరనగా నెక్కడిది - మీయూరిలో నేమన్నదనుట, కాల్మిలునక = కాటాని నిలువనోపక, ఈవు = నీవు, ఇంటికిఁబోయెదను, అంచు = అని, పల్కెడు = చెప్పెదవు, అక్కట = అయ్యో, ఇక్కడిరత్న కందనములు = ఇక్కడఁ గలమణిమణులు లయినగుహలును, ఇక్కడి...త్కరంబు - ఇక్కడి = ఇచ్చటఁగల, నందన = ఉద్యానవనములతోని, చందన = గంధపుప్రాణులయొక్క, ఉత్కరంబు = సమూహమునీ, ఇక్కడిగాంగ సైకతములు = ఇచ్చటఁగల గంగానదిలోనియిసుక దిబ్బలును, ఇక్కడి యాలవలీనికుంజముల్ = ఇచ్చటఁగల యావెన్నెలతీగ లల్లుకొన్న పొదరిండ్లును, మీకుటిరనిలయంబులకుఁ = మీరుండెడిగుడిసెలతో, సరిరాకపోయెనే = సమానములు కాకపోయెనా. ,

తా. ఓబ్రాహ్మణుడా! ఊరికిఁబోవలయుననియు నిల్లుచేరనలెననియుఁ గలవరించెదవు మీయూరేమి యంత హెచ్చైనదా? ఇక్కడనుండెడి యారిత్నములతో నిండుకొన్నగుహలు గంధపు ప్రాణులతోడి యుద్యానవనములు గంగానదిలోని యిసుకదెన్నెలు వెన్నెలతీగలల్లుకొన్న పొదరిండ్లు నివియన్నియు మీరు పసిండుచుట్టి ఎక్కడిగుడిసెలతో సరిపోలఁజాలవా యనియె.

ఉ. నిక్కము దాచ నేల ధరఁగీసురనందన యింక నీపయిం

జిక్కె మనంబు నాకు నను ర జిత్తజబారికి నప్పగించెదో

చొక్కిమరందమద్యములరచూఅలఁ బాటలు వాడుతేంట్ల సొం

పెక్కినయట్టిపూవుబొదరెండ్లును గొగిట గారవించెదో.

51

.. ధరఁగీసురనందన = ఓబ్రాహ్మణమంత్రి, ఇంక = ఇంకను, నిక్కము = నిజమును, దాచనేల = దాచిపెట్టనేల - చెప్పక మనసులో నేయుంచుకొన్న ప్రయోజనములేదనుట నాకు, నీపయిం = నీమీద, మనంబుచిక్కె = మనసులగిలెను, నను = నన్ను, జిత్తజబారికి = మద్యమరబాధకు, అప్పగించెదో = దప్పగించెదనో - లోచించిపోయెదనో, మరందమద్యముల చారల = పూఁదనెను నెడిసారాలయొక్క కొల్లలచేత - ఘోరతదోరమపూఁదనెను ప్రాగుటలచేత, చొక్కి = పారవశ్యమునొంది, పాటలువాడుతేంట్ల = గానముచేయుచున్నకు మైదలచేత, సొంపు = మనోజ్ఞత, పెక్కినయట్టి పూవుబొద

రింగ్ = అతిశయించినపుట్టులతోడి పొదరిండ్లయందు, కాగిటా = అలింగనము చేత, గారవిం చెదో = సత్సానించెదవో.

తా. ఓ బ్రాహ్మణుడా! నామనసులోనిమాట దాంపకచెప్పెద, నీయందు నాకు మోహముపుట్టె. నీ విక నన్ను మన్తఘనిభాధకు లోబెట్టివి వెదలిపోయెదవా? తేక పూజే నెలు కొల్లలుగాఁదాగి మైమఱచి ఝంకారము చేయుచున్న తువ్వెదలచే మనసునకు నింపుపుట్టించుచుండెడి యీశూచినపొదరిండ్లలో జేరి యాలింగనముఘనిచ్చి యావరించెదవా? చెప్పుము.

క. అనుటయుఁ బ్రవరుం పిట్లను, వనజేతూణ యిట్లు వలుక శీ వరుసయె న్రతులై
దినములు గడపెడవీపులఁ, జనునే కామింప మది విరచారము వలదే. 52

అ. అనుటయు = అని ఎవరాఘని యనఁగానే, ప్రవరుండు = ప్రవరాఖ్యాఁడు, ఇట్లు = ఇట్లుప్ర త్యుత్తరముచెప్పెను, వనజేతూణ = తామరలవంటికి న్నులు గలయోచిన్నదానా, ఇట్లు = ఈవిధముగా, వలుక = మాటలాడుట, వరుసయె = క్రమమా, ప్రతులై = ఉపవాసాదివ్రతములుజరపువారై, దినములు = దిన సములన - కాలమును, కడపెడవీపుల = జరపునట్టి బ్రాహ్మణులను, కామింప = కలయఁగోరుట, చనునే = తగునా, మది = మనసునందు, విచారము = ఇదియు క్త మిది యయు క్తమనునాలోచన, నెలదే = ఉండవలదా.

ఉ. వేలిమియున్ సురార్చనయు శీ విప్రసవర్యయుఁ జక్కె భుక్తికిన్
వేళ యతిక్రమించె జననీజనకుల్ కడు వృద్ధు లాకటన్
సోలుచుఁ జింతతో నెదురుసూచుచు నుండుదు రాహిత్యాగ్ని నేఁ
దూలు సమస్తధర్మములుఁ శీ దొయ్యలి నేఁ డిలు సేరకుండినన్. 53

అ. తొయ్యిలి = ఓచిన్నదానా - ఎవరాఘని, వేలిమియున్ = వైశ్వదేవము మొదలుగాఁగలవహ్నిమ కాద్యమును, సురార్చనయున్ = దేవతారాధనమును, విప్రసవర్యయున్ = బ్రాహ్మణపూజయును, చిక్కె = తప్పెను, భుక్తికిన్ = భోజనమునకును, వేళ = సమయము, అతిక్రమించెన్ = మించిపోయెను, జన నీజనకుల్ = లెల్లదండ్రులు, కడున్ = మిక్కిలి, వృద్ధులు = ముసలివాండ్రు, అకటన్ = త్తుట్టచేరి, సోలుచున్ = లేవలేకపడిపోవుచు, చింతతోన్ = విచారముతో, ఎదురుసూచుచున్ = నారాకృతయెదురుచూచుచు, ఉండుదురు = ఉండురు, నేఁ = నేను, అహిత్యాగ్ని = అగ్ని హోత్ర వ్యాపారములుందుకొనియుండువాడ ను, నేఁడు = ఈదినము, ఇలు సేరకుండిన్ = ఇల్లుచేరనివాడైనయన్నయెడ, సమస్తధర్మములును = ఎల్ల విహితాచారములును, తూలున్ = చెడును

ఉ. నావుడు విన్నఁబాటు వదనంబున నించుక దోవఁ బల్కె నో
భావజరూప యిట్టియెలశ్రీప్రాయము వై దికకర్తనివలం
బోవఁగ నింక భోగములుఁ శీ బొందుట యెన్నఁడు యజ్ఞకోటులం
బావను లాటకున్ ఫలము శీ మాకపుఁగిల్ల సుఖించుటే కదా. 54

అ. నావుడున్ = అని ప్రవరాఖ్యాఁడనఁగా, వదనంబున్ = ముఖమునందు, ఇంచుక = కొంచెము, విన్నఁబాటు = చిన్నచిన్నయింపనము, తోవన్ = కనబడఁగా, పల్కెన్ = విరాఘినిపలికెను, ఓభావజరూప = ఓమన్తఘనిరూపమువంటి మోహనరూపముగలవాఁడా - ఓ బ్రాహ్మణుడా, ఇట్టియెలప్రాయము =

ఇటువంటిలేతలవయస్సు, వైదికకర్మనిష్ఠలకే = వేదవిహితములయినక్రియలను నడపుటలచేత, పోషణకే = కడవిహితంగా, ఇంక = ఇకను, భోగవ్యుత్ = సుఖములను, పొందుట = అనుభవించుట, ఎన్నడు = ఎప్పుడు, యజ్ఞకోటులకే = అగ్నిప్రాణము మొదలుగాఁగల యజ్ఞసమాచారములచేత, పాపములు = పరిశుద్ధులు, జౌటకుకే = అపుటకు, ఫలము = ప్రయోజనము, మాకవుఁగిర్ణకే = మాభుజాంతరములయందు, సుఖించుటే = సుఖమునొందుటయే, (పా. సుఖింపనే), కదా = కాదా - సుఖించుటయే యనుట

తా. అనఁగా విని పరూధిని ప్రవరాభ్యునితో నోబ్రాహ్మణుఁడా! చక్రదనముతోఁగూడిన యిటువంటిలేతప్రాణమును వ్యర్థముగా వైదికక్రియలచేత భోగోగ్రాహి సిద్ధుట సుఖము ననుభవించుటయొప్పుటికి? మీభోగివా రనేకములయినయజ్ఞములుచేసి పరిశుద్ధులగుట యష్పరసలమైన మాతోఁగూడి సుఖించుటకేకాని మఱియొందులకును గాదు

సీ. సద్యోవినిర్భిన్నరసారంగనాభికా, హృత్ మై పిసాళించురమృగమదంబు
కనటువూ బీతండక రగరగి కట్టల నంటి, గమగమ వలచుచొరక్కపుడవాజి
పారలెత్తి ఘనసారతరువులఁ దనుఁదాన, తొరగినపచ్చకరవ్వరపుసిరము
గొజ్జంగపూజాదళ రగురియంగఁ బటికంపు, దొనలనిండినయట్టిరతుహిసజలము
వివిధకుసుమకదంబంబు రదివిజతరుజ, మృదులవనఫలానవార్మేయరత్న బ్రు.
భూషణంబులుగలవిందురభోగపరుఁడ, వయి రమింపుము ననుఁగూడిరయనుదినం

అ. ఇందుకే = ఇక్కడ, సద్యో... హృత్ మై - సద్యః = అప్పుడే, వినిర్భిన్న = విరియఁబాటిన, సారంగ = కస్తురి మెకముయొక్క, నాభికా = పొక్కిటివలననుండి, హృత్ మై = హరింపఁజూచినదై - తీసికొని దినదై, పిసాళించుమృగమదంబు = పరిమళించుచున్న కస్తూరియు, కనటు = ముత్యము, పోకే = తొలఁగిపోవునట్లుగా, బీతండక = తీక్షణమునయొండచేత, కరగి = నీరుగాఁద్రవించి, కట్టలకే = కట్టపులయందు, ఇంటి = అంటుకొని, గమగమ... జవాజి - గమగమ = గమగమయి, వలచు = పరిమళించునట్టి, చొక్కపు = స్వచ్ఛమయిన, జవాజి = జవ్వాలియును, పారలెత్తి = వైపట్టబూడి, ఘనసారతరువుకే = కర్పూరపుటరఁటిచెట్లనుండి, తనుఁదాన = తనకుఁదానే - ఒకరిప్రయత్నములేకయే, తొరగిన... సిరము - తొరగిన = క్రిందరాలైన, పచ్చకరవ్వరము = పచ్చకర్పూరముయొక్క, సిరము = పొడియును, (పా. రజము), గొజ్జంగపూజాదళ = పన్నీరుపూవుఁబొదలు, కురియంగకే = వర్షింపఁగా - ధారలుధారలుగాఁ గాల్పుటచేత, పటికంపుదొనలకే = స్ఫటికపురాతి నేలయందలి దొనలయందు, నిడినయట్టిరతుహిసజలము = నిడియుండెడిపన్నీరును, వివిధకుసుమకదంబంబు = నానావిధములయినపువ్వులసమాహమును, దివిజ. భూషణంబులు - దివిజతరుజ = దేవవృక్షముల (కల్పవృక్షముల) వలనఁగలిగిన, మృదుల = మెత్తైన, వన = వృక్షములును, ఫల = పండ్లును, అనవ = పానద్రవ్యములును, అమేయ = ఇన్నియని యూహించిచెప్పకకృతముగాని - మేరలేని, రత్నభూషణంబులు = రత్నములుపొడిగిననొమ్ములును, కలవు = ఉన్నవి. భోగపరుఁడవై = సుఖమునం దాన క్షేమవాఁడవై, అనుదినంబు = ప్రతిదినమును, ననుక = నన్ను, కూడి = కలసి, రమింపుము = సంభోగింపుము.

తా. ఓబ్రాహ్మణుడా! భోగవస్తువులయినకస్తూరి జవాజి పచ్చకర్పూరము పన్నీరు పువ్వులు పండ్లు మృదులతరుములయినస్త్రీములు రత్నపుసొమ్ములు త్రాఁగఁగదగినమద్యములు నివర్ణయు మిక్కిలి శ్రేష్ఠములైనవి యిక్కడనమ్మర్థములుగా నున్నవి. వినివనిభోగములనెల్ల ననుభవించుచు నాతోఁగూడి యిక్కడఁ బ్రతిదినమును సంభోగించుచుండుము. అలరి. ఉదాత్తము.

క. అంధునకుఁ గొఱయె వెన్నెల, గంధర్వాంగనలపొందు శ్రీ గాదని పంసా

రాంధువునఁ బడియె దకట ది, వాంధము వెలుంగు గని గొంచినడఁగినభంగిన్.

అ. అంధునకుఁ = గుడ్డివానికి, వెన్నెల = చంద్రప్రకాశము, గొఱయె = ప్రయోజకమా - ఉపయోగింపదనుట అక్కట = అయ్యో, దివాంధము = పగలు కన్నా గానినైన గ్రుడ్లగూబ, వెలుంగు = వెలుతురును, కని = చూచి, గొంచె = చీకటిమూలయందు, అడఁగినభంగిన్ = ముడుగుకొన్నరీతిని, గంధర్వాంగనలపొందు = గంధర్వస్త్రీలమయిన మాకూటమి, గాదని = సరిపడఁచి, సంసారాంధువునకు = కాలపురిపు నూలియందు, పడియెడు = పడుచున్నావు.

తా. గ్రుడ్డివానికి వెన్నెల పనికిరనియట్లు మామనినభాగముగ మెలుంగని నీరు నామాటలపనికిరనివయ్యెను. నీవు వెలుతురు చూడనొల్లక గ్రుడ్లగూబ చీకటి క్రమ్ముకొన్న యిటుపమూలలో దాగునట్లు గంధర్వస్త్రీల మయిన మాకూటమి యొల్లక సంసార మనెడినూతిలోఁ బడియుండఁగోరుచున్నావే. అయ్యో యిది తగునా యని యడిగెను. అలం ప్రతిపమ్మిపమ, ఉపమయు

ఉ. ఎన్నిభవంబులం గలుగు శ్రీ నిత్యశరాసనసాయకవ్యధా

భిన్నతి వాడి వత్తలయి శ్రీ కేలఁ గపోలము లూఁచి చూపులన్

విన్నదనంబు దోఁపఁ గనురవేదులునం బయిగాలి సోఁకినన్

వెన్నవలెం గరంగునలిరవేలులఁ గొఁగిటఁ జేర్చుభాగ్యముల.

67

అ. ఇత్తు . భిన్నతన్ - ఇత్తుశరాసన = చెఱువించితివాఁ డయినమన్మథునియొక్క, సాయక = బాంధములయొక్క, వ్యధా = బాధలననైన, భిన్నతన్ = దుఃఖముచేత, వాడి = నవకముచెడి, వత్తలయి = ముగురై - మిక్కిలి కృశించి, కేలన్ = చేతులయందు, కపోలములు = చెక్కిళ్లు, ఊఁచి = చేర్చి, చూపులన్ = చూపులయందు, విన్నదనంబు = దీనభావము, దోఁపన్ = కానరాఁగా, కనునేదులునన్ = కంటిపిచ్చిచేత - చూచుటపని యత్యంతాపేక్షచేతి, పయిగాలిసోఁకినన్ = (తాము ఎలచిన పురుషుని) మీఁదిగాలి తగిలినను - ఏప్రయత్నమునుజేయ నక్కఱలేక యర్థమగుటభిముగాననుట, వెన్నవలెన్ = నిప్పుసోఁకినవెన్నవలె, కరంగునలిరవేలులన్ = మనసుకరంగునట్టిస్త్రీలను - అనంత క్షలయినట్టిస్త్రీలను - అతిసులభముగా మనస్సుకరంగి తమంతట పశంపద లగునట్టిస్త్రీలననుట, కొఁగిటన్ = భ్రుజాలెరమునందు, చేర్చుభాగ్యముల్ = చేర్చుకొనునట్టి యదృష్టములు, ఎన్నిభవంబులన్ = ఎన్నిజన్మములందు, కలుగున్ = లభించును - అశేషజన్మములెత్తి తపస్సుచేసినను లభింప నేరవనుట.

తా. ఎవ్వరికిఁగాని తప్పఁజూచి మోహించి మన్మథబాధచే మిక్కిలి కృశించి చింతచేఁ జెక్కిటఁ జెయ్యి నేర్పి కోర్కెయిచ్చి వేదకుమారునట్లు దీనదృష్టులనిగుడ్డుచును, దప్పఁజూచుటపాఠన విచ్చయెత్తినట్లు మిక్కిటమైన యపేక్ష యుల్లనట్లుటచేఁ దమగాలి సోఁకినంతన కరంగియు, సతిసులభముగా పశంపద లగునట్టిస్త్రీలను కొఁగిటఁజేర్చి సుఖించునట్టి యదృష్టము పెక్కుజన్మములెత్తినను లభింపదు.

క. కుశలతయే ప్రతముల సగు, సశనాయాసమున నింద్రియనిరోధమునం

గృశుండ వయి యాత్మ నలఁచుట, సశరీరస్వర్గసుఖము శ్రీ నమకొని యుండన్. 68

అ. సశరీరస్వర్గసుఖము = కశరీరముతోనే (అనుభవించునట్లు) స్వర్గవనందలీ సుఖము, సమకొని = సిద్ధించి, శుండన్ = శుండఁగా, వ్రతములన్ = ఉపవాసాదియమములతోఁ జేయు పుణ్యకర్మ

ములచేత, అగ్రసత నాయాసమునకొ = అగ్రసత్తియాహార (వర్ణనమువలన) శ్రమచేతను, (పా. అశనాయా పీడక), ఇంద్రియనిరోధమునకొ = చక్షుశాదులయిన యింద్రియములను యథేచ్ఛముగా విషయములందుఁ బ్రవర్తింపనీక నిర్బంధించుటచేతను, కృశుండవయ్యు = చిక్కిపోయినవాడవై, అత్తకొ = కీబాత్తను, అలచుట = శ్రమపెట్టుట, శుశలతయే = ఇదియొక సేర్పరితనము.

తా. ఈదేహము విడిచినపిమ్మట నిష్వడు చేయునట్టిపుణ్యకర్మముల ఫలముచేత లభింపఁబోవు స్వర్గసుఖ విాశరీరముతో నుండునప్పుడే యనాయాసముగా లభించుచుండఁగా వ్యర్థముగ ప్రాణచర్యలవలన యాయాసమును బొందుట యొక సేర్పరితనముకాదని తాత్పర్యము సేనపురినను గనుక నాతోడి సంభోగ మే స్వర్గభోగమని సంబంధము. అలం. కావ్యలింగము.

తే. అనినఁ బ్రవరుండు నీ వన్నశ్రయర్థమెల్ల, నిజము కాముకుఁ డైనవారనికీ వకాముఁ డిదిగణించునె జలజాతీయైతిఁగి తేని, నగరమార్గంబుఁ జూపి పురణ్యమునఁ బొమ్ము.

అ అనినకొ = అనియట్లు బహుధిని యనఁగా, ప్రవరుండు = ప్రవరాఖ్యాండు, జలజాతీ = ఓచిన్న దానా, నీవు, అన్నయర్థము = చెప్పినవిషయము, ఎల్లకొ = అంతయు, కాముకుఁడు = విషయాపేక్షగల వాఁడు, వివవానికొ = అయినట్టి పురుషునికి, నిజము = (అపేక్షితమగుట) సత్యము. అకాముకుఁడు = విషయాపేక్షలేనివాఁడు, ఇది = ఈనీవు చెప్పినవిషయమును గణించుకొ = లెక్కసేయువా- నీవలనఁ గలుగుస్వర్గ భోగమునుగూడ లక్ష్యపెట్టఁడనుట ఎఱిఁగితేని = నీవెఱిఁగియున్న పక్షమున, నగరమార్గంబుకొ = మాపట్టణమునకుఁ బోవులోవను, దాని = కనఁబఱచి, పుణ్యమునఁబొమ్ము = పుణ్యముగఁజేర్చుకొమ్ము - దాని పనిపుణ్యమును సంపాదించుకొని పొమ్మనుట.

తా. ఓవహుధిని ! నీవుచెప్పినదంతయు విషయాపేక్షగలవాని ధర్మముగాని యాయపేక్ష లేని వాని ధర్మముకాదు. నాకు స్వర్గముఖాపేక్షనయితములేదు గనుక వ్యర్థముగా నిట్టిమాటలచేత బ్రాహ్మ పుస్త్యము నీకుఁ దెలిసియున్నయెడల మాయారిదారిచూపుము. లేదా యూహకపొమ్మనుము.

క. బ్రాహ్మణుఁ డింద్రియ వశగతి, జిహ్వాచరణైకనిపుణాది త్రజనశితా జిహ్వగములపాలై చెడు, బ్రహ్మనందాధిరాజ్యపదవీచ్యుతుఁ డై. 60

అ బ్రాహ్మణుఁడు = బ్రహ్మజ్ఞానసంపన్నుఁ డయినద్వితాండు, ఇంద్రియవశగతికొ = ఇంద్రియ ములకు లోబడినవాఁ డగుటచేత, జిహ్వా...పాలై = జిహ్వాచరణంబువలన పాతవ్యాపారములు చేయుటయందు ఏకముఖ్యముగా, నిపుణ = సేర్పరిగలవాఁడైనట్టి, చి త్రజ = మనస్తగునియొక్క, నిశిత = వాఁడియయిన, అజి హ్వగములపాలై = బాణముల కధీనుడై, బ్రహ్మనందాధిరాజ్యపదవీచ్యుతుఁడై = బ్రహ్మనంద = పరమాత్మను భజింపవలసినంతోపముయొక్క, అధిరాజ్య = అధిష్ఠించినప్రభుత్వముయొక్క, పదవీ = మార్గమువలన నుండి, చ్యుతుఁడై = బాటినవాఁడై - దిగబడినవాఁడై, చెడుకొ = నశించును- అనఁగా బ్రాహ్మణుఁ డగువాఁ డెవఁడు విషయాపేక్షగలవాఁడగునో వాఁడు మోక్షమార్గములను భ్రష్టుడయి చెడిపోవునని తాత్పర్యము. అలం. కావ్యలింగము.

వ. అనిన న త్రైతన యక్కఱకరిపలుకుల కులికి గఱిగఱిం గఱవఁ గరకరిం జెఱకువిల్లు కాఁడు పరగించువిదిదమ్మిగొరకలు నెఱిఁకులఁ జాఱుకుచుఱుక్కునం గాఁడినఁ గడుం గెరలి పరిణతవివిధవిబుధతరుజనితముధురనుధురసం బానుమడరము నడ

టునం జిదిమిన నెటుంగక మదనహరునైన జదురునం గదియ గమకములము
రునం గొమిరెప్రాయంపు మదంబునను నశనయక న్యాసామాన్యలావణ్య రేఖా
మదంబునను నొంటిపాటునం గంటికింబ్రియుం డై తింగేటిజంటి చందంబునం గొం
టుదనం బెటుంగక కులంగట నున్నయమ్మహీసురవరకుమారుతారుణ్య మాగ్ధ్యం
బులంజేసి తనవైదగ్ధ్యంబు మెఱయఁ గలిగె నని పల్లవించునుల్లంబునుల్లానం
బునం గదురుమదంబున నోసరించక చంచలదృగంచలప్రభ లతనిముఖాంబు
జంబునం బొలయ వలయమణిగణచ్చామాకలాపంబు లుప్పరం బెగయఁ గొప్ప
చక్కం జెక్కుచు జక్కవగిబ్బలుంబోనిగిబ్బగుబ్బలం జొబ్బిలుకుంకుమరసం
బునం బంకిలంబు లగుహారముక్తాతారకంబుల నఖిరోకంబులం గీటి తీరువడం
జేయుచుఁ బతితపనతరుకునుమ కేసరంబులు రాల్పు నెపంబునం బయ్యెద విదిల్చి
చక్క నవరించుచు నంతంతం బొలయుచెలులం దలచూపక యుండఁ దత్తఱం
బునం జేసి బామముడిపాటుతో మగిడిమగిడి చూచుచుఁ జిడిముడిపాటుచూపుల
నంకురించుచుం కెనలవారించుచుం జేరి యి ట్లనియె.

61

అ. ఆనినక = ప్రపరాఖ్యుని డిట్టుపలుకఁగా, అత్తెఱవ = అత్తీ - మహాధిని, అక్కఱకపెలుకుల
కుక = అప్రపరాఖ్యుని కరినపుమాటలకు, ఉలికి = బెదరి, చెఱకుమిలుకాఁడు = మన్నఁగుఁడు, కరకరిక =
కూర్చిరథావయిత్తు, గటి గటిం గఱవ = అక్కటో అక్క పెనఁగొనునట్లు - ఎడతెఱపితక, పరిఁ
గించు... గొరకలు - పరఁగించు = ప్రయోగించునట్టి, విరిదమ్మిగొరకలు = విరిగిన తామర బాణములు, నెఱఁ
కులు = మరస్తానములందు, చుటుకుచుటుక్కునక = చుటుకుచుటుకు మనునట్లుగా - నొప్పిపుట్టునట్లుగా,
కాడినక = నాటుకొనఁగా, కడుం గెరలి = మిక్కిలి రేఁగి, పరిణత... రసంబు - పరిణత = పరిపక్వమైన,
వివిధ = బహువిధములయిన, నిలుధతరు = దేవవృక్షములవలన, జనిత = పుట్టిన, మధుర = తియ్యని, మధు
రసంబు = మద్యమును, ఆను... టునక = ఆనుమదంబు = త్రాగినమత్తుయొక్క, అదటునక = ఉద్ధతి చేత,
చిదిమినక = గిల్లినను, ఎటుంగక = తెలియక, మదనహరునైనక = మన్నఁగునిహరించిన శివుడైనను - ఇంద్రియ
నిగ్రహముగల శివునంతవానినైన ననుట, చదురునక = చతురత్వముచేత, కదియక = తారనింప, గమకించు
తియరునక = యుత్పించునట్టికండగరుపముచేతను, కొమిరెప్రాయంపు మదంబునక = యోవన ప్రియము
పలని మదముచేతను, అనన్య... మదంబునక = అనన్య = తనకంటె నితరులయందులేని, కన్యాసామాన్య =
పడుచులకు సాధారణమైన, లావణ్యరేఖా = దేహకాంతి స్వాస్థముయొక్క, మదంబునక = క్రొవ్వు
చేతను, ఒంటిపాటునక = ఒంటిరిపాటునకంటికిక = తనచూపునకు, ప్రియుండు = ఇంద్రునివాఁడై, తంగేటి
జంటిచందంబునక = తంగేడుచెట్టునందుఁ బెట్టఁబడినతేనెపెరివలె, గొంటుదనంబు = ధూర్జత్యము,
ఎటుంగక = తెలియక - లేక, కులంగటక = సమీపమునందు, ఉన్న చేసి - ఉన్న = ఉండిన, అమ్మహీసుర
వరకుమారు = బాహ్యురేఖావర్ణకుమారుఁడయిన యాప్రపరాఖ్యునియొక్క, తారుణ్యమాగ్ధ్యంబులంజేసి =
యోవనముచేతను జక్కఁదనముచేతను - యునును జక్కఁదనమునుగలిగియుండుటచేత, తనవైదగ్ధ్యంబు =
తనదైనతేన్ను, మెఱయక = ప్రకాశంప, కలిగెనని = అనువుకలిగెనని, పల్లవించు... నుల్లంబునక =
పల్లవించు = చిగిరించుచున్న - పుట్టుచున్న, ఉల్లంబునుల్లానంబునక = మనస్సుయొక్క సంతోషము
చేత, కదురుమదంబునక = కలుగుచున్నగర్వముచేతను, ఓసరించక = ఇటునటుఁ దొలగక, చంచల

దృగ్గంఢలప్రభలు=చలించుచున్న కన్నుగొనలకాంతులు, ఆతనిముఖాంబుజంబునకొ = ఆప్రవరాఖున్ని ముఖకమలమునందు, పాలయకొ = ప్రసరింపఁగా, పలయ కలాపంబులు=పలయ=మంజీతికడియముల యొక్క. ముగ్ధిగణ=రత్నసమాహముల యొక్క, ఛాయా=కాంతులయొక్క, కలాపంబులు=సమాహములు, ఉప్పరందెగయకొ =మీఁదికవ్యాపింపఁగో, కోప్ప=వీడినకోప్పను, చక్క=చక్కఁగా, చెక్కయకొ =చెరువుచు, జక్క=నిగిప్పిలుంబోని = లేచ్రాయపుఁజక్కవాకపక్షులవంటి, గల్పిగుబ్బలకొ=నిక్కచెట్లబండుండి, జొల్పిలునుండుమరసంబులకొ=ప్రవించుచున్న కంఠమపువ్వులతోడి చందన్మదనముచేత, పంకిలంబులు=బురదయంటుకొన్న వానివంటి నైన, హారముతాతారకంబులు=ముత్యాలచేరుయొక్కనక్షత్రములవంటి మత్తములను, నఖిరకంబులకొ =మొగ్గలవంటిగోళ్లచేత, గీటి=గీచలి, తీరుపడంజేయుయకొ = చక్కఁగా దిద్దుకొనుచు, పతితనతరువునుచేసరంబులు = పతిత=తనపైతాలిన, నాతరువునుచు=అడవి ప్రాంతలపువ్వులయొక్క, కేసరంబులు=కింజల్కములను, రాల్పునెంబునకొ =దులుపుకొనట యనునెపముచేత, పయ్యద=పయఁట, విదిల్చి=విదిరించి, చక్కనవరించుచుకొ=చక్కఁగా దిద్దుకొనుచు, అంతలకొ=అంతటంతట, పాలయుచెలుకొ=సమీపింపవచ్చుచెలికత్తెలను, తలచూపకయుండకొ=తలకనఁబఱుపకుండునట్లు =తనయొడుటికి రాకుండునట్లుచుట, తత్తింబునకేసి=తొందరచేత, బామముడిపాటులొకొ = కనుబొమ్మలుముడిపడియెడిసంజ్ఞలతో, మగిడిమగిడిచూచుచుకొ = తిరిగితిరిగిచూచుచును, చిడిముడిపాటుచూపులకొ = తొట్రుపనుచున్న చూపులందు, అంకురించుజంకెనలకొ =పొటవరించునట్టి జెడరింపులచేత, వారించుచుకొ = ఆచెలికత్తెలను దగ్గఱ రాకుండ నిలుపుచు, చేరి = ప్రవహింపఁగట్టి, ఇట్లనియకొ = ఇట్లుపలికెను.

శా.ఎందే డెందము గండలించు రహితే నేకాగ్రత నిర్వృతిం

జెందుం గుంభగతప్రదీపకళికాశ్రీ దోష నెం చెందుక బో

కెందే నింద్రియముల్ సుఖంబు గను నారయింపే పరబ్రహ్మహృ

నందో బ్రహ్మ యటన్నప్రాజుడుపు సంతతబుద్ధి నూహించుమా.

62

అ. ఎంగే = ఏవిషయమునందు, డెందము=మనస్సు, రహితే = రక్తిచేత, కండలించుకొ = చిగుర్చునో - వికాసమునహించునో, ఎందుకొ = ఏవిషయమునందు, నేకాగ్రతకొ = కలకలఁబఱునితనముచేత - నిశ్చలత్వముచేత, ముంభగతే.. శ్రీ-గుంభగత=గుండనుబొందిన-గుండలబోపల నుంపఁబడిన, ప్రదీపకళికా = దీపపు మొగ్గయొక్క, శ్రీ=కలిమి, లోషకొ = కనఁబడఁగా, నిర్వృతికొ = ఊటటను, చెందుకొ = పొందునో, (దీనికిఁగర్త డెందము.) ఎందేని=ఏవిషయమునందు, ఇంద్రియములు=త్వక్కు సత్తులన్న మెదలయినయంద్రియములు, ఎందుకొ = దేనియందును, పోక - చేరఁబోవక, సుఖంబుకొ = సౌఖ్యమును, కనుకొ = పొందునో, అయింపే=ఆవిషయానందమే, పరబ్రహ్మము=పరతత్వము, అనందోబ్రహ్మ=ఆనందమేబ్రహ్మము, అటన్నప్రాజుడుపుకొ = అన్నిపతపాదించుచున్న శ్రుతిని, అంతబుద్ధికొ = నిబుద్ధితో, హృహించుమా = విచారించుమా.

తా ఏవిషయమునందు మనస్సు నింద్రియములును జలింపక వికాసమును నూటటను పహించి సుఖించునో యావిషయమునని యానందమే పరబ్రహ్మమని వేదములు ప్రతిపాదించుచున్నవి. ఆశ్రుతుల యర్థములు నీలోనీవే విచారించుము. అట్టిబ్రహ్మానందమసిద్ధమైయుండఁగా వేతెనోబ్రహ్మానందము తప్పి పోవునని తలచి వెనుదిరెడలే.

శ్రీ. అనుచుఁ దన్మోడఁబఱుచు నరయ్యమరకాంత

తత్తఱముఁ జూచి యాత్మ నశతండు దనకు

సిగ్గు వెగటును బాడమ నిశస్పృహతఁ డెలుపు

నొక్కచిఱునవ్వు నవ్వి యరయ్యవిద కనియె.

63

అ. అనుచుఁ = ఇట్లు చెప్పుచు, తన్ను, ఒడఁబఱుచు = తత్తఱముఁ = ఒడఁబఱుచు = నన్ను
తంపఁడియునట్టి, అయ్యమరకాంత = ఆదేవతాస్త్రీయొక్క, తత్తఱముఁ = తొట్టుపాటును, చూచి,
అతండు = ఆనవరాఖ్యుఁడు, ఆత్మఁ = మనసునందు, తనకు, సిగ్గుఁ = లజ్జయును, వెగటును = విర
సత్వమును, బాడమఁ = పుట్టఁగా, నిస్పృహతఁ = విరక్తిని, తెలుపునొక్కచిఱునవ్వు = తెలియఁ జేయు
నట్టి యొకవిధమయినచిఱునవ్వు, నవ్వి, అయ్యవిదమఁ = ఆనవరాఖి, అనియెఁ = ఇట్లు పలికెను.

తా. ప్రవరాఖ్యుఁ డట్లు తన్నుఁ గలయికకు నవ్వుతంపఁజేసిడి మాటలాడుచున్న యానవరాఖిని
తత్తఱమును జూచి తనలో సిగ్గును విరగత్వమును బొంది విరక్తిని తెలియఁబఱుచునట్లుగా నొకచిఱు
నవ్వు నవ్వి యావిధముగాఁ బ్రత్యుత్తిర మిచ్చెను.

తా ఈపాండిత్యము నీకుఁ దక్క మఱియెంతదే గంటిమే కామతా

స్త్రీపాధ్యాయిని నావచించెదవు మేలోహో త్రయీధర్మముల్

పాపంబుల్ రతి పుణ్య మంచు నిక నేలూతర్కముల్ మాక్షుల

త్వీపధ్యాగమసూత్రపంక్తి కివే పోర మీసంప్రదాయార్థముల్.

64

అ. ఈపాండిత్యము = ఈచదువరితనము, నీకుఁదక్క = నీకుఁత్రమేతప్ప, మఱియెంతదే = ఇంక
సెలవియందైనను, కంటిమే = చూచితిమా, కామతాస్త్రీపాధ్యాయిని = కామతాస్త్రీ = మన్మథ తాస్త్రీ
మునకు, ఈపాధ్యాయిని = ఈపాధ్యాయత్వముచేయుదానవు - కామతాస్త్రీయు చదివించుదానవు,
నాఁ = అనునట్లుగా, త్రయీధర్మములు = వేదవిహితాచారములు, పాపంబుల్ = పాపమును గలిగించునవి,
రతి = సంభోగము, పుణ్యము = సుకృతము, అందుఁ = అది, నవచించెదవు = చెప్పుచున్నావు, మేలు =
మంచిది, ఓహో = సెలెవా, తర్కముల్ = చర్చలు, ఇకఁ = ఇంకను, ఏలా = ఎందుకు - అక్కఱలే
దనుట, మోక్ష . పంక్తికే - మోక్షలక్ష్యము క్రిందపడయొక్క, పథి = మార్గమయిన - ముక్తిబోధకము
లైన యనుట, అగమసూత్ర = వేదాంతసూత్రములయొక్క, పంక్తికే = విచార, (పా. షక్తికే =
రీతికి), మీసంప్రదాయార్థముల్ = మీయుపదేశపరంపరచే వచ్చిన యర్థములు, ఇవేపో = ఇవియే -
ఇవేకాఁబోలుననుట.

తా ఈచదువరితనము నీకుఁదప్ప మఱియెంతదనిలేదు నీవు కామతాస్త్రీబోధకురాలివలె వేదము
నందు విధింపఁబడెనధర్మములు పాపము నిచ్చునవి నీతోడిసంభోగము పుణ్యము నిచ్చునది యని చెప్పు
చున్నావు. ఇది మిక్కిలి తాగుగానన్నది. మీ పరంపరవారియుపదేశక్రమముచూపున మోక్షమార్గ
మును డెలుపునట్టి వేదాంతసూత్రముల కర్థము లిట్టివే కాఁబోలుననియె అలం వ్యాజస్తతి.

ను. తరుణీ చేవును మావు హవ్యములచేతం దృప్తుఁ డౌవహ్ని స

త్కరుణాదృష్టి నొసంగు సౌఖ్యము లెఱుంగఁగ శక్యమే నీకు నా

కరణుల్ దర్శలు నగ్నులుం బ్రియము లై న ట్లనగ్రముల్ శా పైడల్

తిరమే చెప్పుకు మిట్టితుచ్చుసుఖముల్ మీ సొసాలపైఁ డేనియల్.

65

అ. తరుణీ=తరుచిన్నదానా, కేతుసు = ప్రాతఃకాలమునందును, మాపుసు = సాయంకాలమునందును, హస్తములచేత = హామప్రప్యములచేత, తృప్త = తనిసినపాచు, జౌహి = అగునట్టియగ్నిదేవుడు, సత్కృతజాప్యప్రీతి = మంచితయతోడి మాపుతో, ఒసంగసౌఖ్యములు = ఇచ్చునట్టి సుఖములు, నీకు, ఎటుంగ = తెలిసికొనుటకు, శక్యమే = సాధ్యమా - సాధ్యముకాదు, నాకు, అరణుల్ = తచ్చినివ్వనుటకుచెడి కొయ్యలును, దర్శలు = మతలును, అగ్నుల్ = అగ్ని హోత్రములును, ప్రియములు = ఇష్టములు, ఐనట్లు = అయినరీతిని, అన్యములు = ఇతరములు, కాపు = ఇష్టములుకావు, ఒడలు = ఈదేహము, తిరమే = స్థిరమా - ఎన్నటికిని జెడకయుండునదియో, (కాదుగనుక) ఇట్టితుచ్ఛసుఖముల్ = ఇటువంటియల్పభోగములను, చెప్పకు = నాకు సువచేంపకుము, మీసాలపైచేసెయల్ = ఇవి మీసముల మీద నంటించుకొన్న తేనెవంటిది - అనగా దేనె మీసములకు దాకించుకొని యవి నాలుకకు పోకినమాత్రము చేతనే యెంతోతేనె తృప్తిగా ద్రాగినట్లెంచుకొనుటవంటి వనుట. అతివృత్తులుగాన నిజముగా దృష్టికరములుకాని వని భావము. అలం వ్యతిరేకము, ప్రతిపక్షపాదము.

చ. అనుటయు మాట లేక హృదయబాహులు జల్లన మోము వెల్ల నై
కనలుచు నీరు దేటు తెలిగన్నుల నాతని బుల్కుపుల్కునం
గనుగొని మాటలం బొదువుగద్గదికం దలయాచి యక్కటా
వనితొలినంత దా వలచి వచ్చిన జల్కనగాదె యేరికిన్.

66

అ. అనుటయు = అనిప్రవర్ణించు డనగానే, మాటలేక = బదులు చెప్పటకు మాటతోచక, హృదయబాహులు = హృదయకులము - గుండెకాయ, జల్లన = జల్లుమని యదురగా, మోము = ముఖము, వెల్లనై = వెల వెలచోయ - తెల్లచోగాననుట, కనలుచు = తనించుచు, నీరుదేటు తెలిగన్నుల్ = నీరుగ్రమ్ముచున్న తెలుపుమించినకన్నులతో, అతని = ఆప్రవర్ణించు, పుల్కుపుల్కున = కన్నులు మీమీమాసి తెలుచుటలతో, కనుగొని = చూచి, మాటలక = మాటలయందు, బొదువుగద్గదిక = ఆవరించుకొన్న డగ్గతితో - దుఃఖాతిశయముచేత డగ్గతికపడి మాట వెడలకపోగా ననుట, తలయాచి = తలయాడించి, అక్కటా = అయ్యో, పుత = ఆడది, తనంతదాక = తనకుదాకే, వెలచి = వలపుగొని, వచ్చిన = వచ్చినపక్షమున, నీరికి = ఎవరికైనను, చుల్కనగాదె = లాభముకాదా - లాభమే యనుట.

తా. ప్రవర్ణించు డిట్లు తెగనాడగా పరూధిని బదులేమి చెప్పటకును శక్యముగాక మనసున దిగులుపడి మోగము చిన్న పుచ్చుకొని సంతాపముతో గన్నుల నీళ్లుగ్రమ్మగా తెప్పలల్లార్చుచు వతనిం జూచి డగ్గతితోడిమాటలతో నెవరికిగాని యాడుది తనంత దాను కామించి వచ్చునెడ జాలక గా దోచు ననియె. అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

మ. వెతలం బెట్టకు మింక న న్ననుచు నీవీబంధ మూడొ రయో
ద్ధతి సూర్యుల్ నిగుడక వడిక విరులు చింతదగ గొప్పు వీడం దనూ
లత తోడ్కొ బులకింపగా ననునయానలాపాతిదీనాన్య యె
రతిసంరంధము మీఱ నిర్జరవధూనీరత్నంబు వై పాలునన్.

67

అ. నిర్జరవధూనీరత్నంబు = శ్రేష్ఠులైనయోదేవతాస్త్రీ - పరూధిని, ఇంక = ఇంకను, నన్ను, వెతలంబెట్టకుము = బాధలచెట్టకుము, అనుచు = అనిపలుకుచు, నీవీబంధము = పోకముడి,

ఊడ్ = వదలఁగా, రయోద్ధతి = వడియొక్కయతియనుచేత, ఊర్పులు = ట్టుర్పులు, నిగడ్ = హెచ్చఁగా, పడి = పడిచేత, విరులు = పువ్వులు, చింద = రాలఁగా, కొప్పు = తుఱుము, పిడ్ = సడలఁగా, తోడ్ = వెంటవెంటనే, తనూలత = తీగవంటితీరము, పులకింపఁగా = గగర్పొడువఁగా, అనున .. అన్యయై - అనునయాలాప = ఊడింపుమాటలతో, అతి = మిక్కిలి, దీనాన్యయై = చిన్నవోయినమొగముగలదై, రతిసంరంభము = సంభోగాపేక్షవలనతొందర, మీఁ = ఆతిథియింపఁగా, పైపాటున = పైఁబడుటచేత - పైపద్యముతోసన్వయము. అలం. స్వభావోక్తి.

శా. ప్రాంచద్యుపగబాహుమూలరుచితో శ్రీ బాలిండ్లు పొంగారఁ బై
యంచుల్ మోవఁగ గొగిలించి యధరం శ్రీ బాసింప హాశ్రీహరీ
యంచుల్ బ్రహ్మణ ధోరీ మో మిడి తదీయాంసద్వయం బంటి పొ
మ్మంచుం ద్రోచె గలంచునే సతులనూయల్ ధీరచిత్తంబులన్. 68

అ. ప్రాంచ . సుచితో = ప్రాంచతో = మిక్కిలియొప్పుచున్న, భూషణ = ఆభరణములయొక్కయు, బాహుమూల = చంకలయొక్కయు, రుచితో = ప్రకాశముతోడ, పాలిండ్లు = స్తనములు, పొంగార = ఉబ్బఁగా, పైయంచుల్ = పనుమొనలు, మోవఁగ = అనునట్లుగా, గొగిలించి = ఆలింగనముచేసి, అధరంబు = మావిని, ఆసింప = అపేక్షింపఁగా, బ్రహ్మణఁడు = ప్రవరాఖ్యుఁడు, హా = అయ్యో, శ్రీహరీ, అంచుల్ = అనిపాపపరిహారము చేపుని స్మరించుచు, ఓరమోమిడి = ముఖమొకప్రక్కకుఁ దిప్పుకొని, తదీయాంసద్వయంబు = దానిదైర్య రెండుమాఁపులను, అంటి = తాఁకి, పొమ్మంచుల్ = ఆవతల పొమ్మనుచు, ద్రోచె = తొలగఁద్రోసెను. ధీరచిత్తంబులన్ = తాలిమిగల వారిమనసులను (లేక) పండితులమనసులను, సతులమాయల్ = స్త్రీలయొక్క కపటచేష్టలు, కలంచునే = కలఁతపెట్టువా - కలఁతపెట్టఁజాలవనుట. అలం. ఆర్థాంతరన్యాసము.

క. త్రోవునడి నిలిచి ఘనల, జ్ఞాపరవశ యగుచుఁ గొప్ప శ్రీ సవరించి యొడల్
దీసింప నతనిఁ జాతచుఁజ, గోపమునం జూచి శ్రేణు శ్రీకొనుచుం బలికెన్. 69

అ. త్రోవునడి = త్రోయుటనుజొంది - ఈవిధముగా నతనిచేత ద్రోయఁబడి, నిలిచి = తొలగి నిలిచి, ఘనలజ్ఞాపరవశ = మిమ్ముట మైననీగ్ధచేతఁ బరాధీనురాఁ, అగుచున్ = అవుచును, కొప్పసవరించి = వీడినకొప్ప చక్కఁగా దిద్దుకొని, ఒడలు = తనశరీరము, దీసింప = ప్రకాశముగా - అవయవములన్నియు వానికన్నులకుఁ దెలియునట్లుగాఁ దైటచెఱఁగుతొలగించి యనుట, అతనిన్ = ప్రవరాఖ్యుని, చుఱచుఁజ = చుఱచుఁజాలడునట్లు - వేడిచూపులతో, కోపమున్ = కోపముతో, (పా. కోపన = కోపముగలదియైన యాయాఁడుది. ఈపాతమునం దిది కర్తృపదము.) చూచి (పా. పీక్షించి = చూచి), శ్రేణుకొనుచున్ = గొంతునవిరించుకొనుచు, (వెక్కుచునని కొందఱు.) పలికెన్ = ఇట్లుపలికెను.

తా అట్లు ప్రవరాఖ్యుఁడు తొలగఁద్రోయఁగాఁ దొలగి నిలువఁబడి యుమనమువలననీగ్ధ హెచ్చఁగా దేహమంతయు నతనికె గానవచ్చునట్లు పైటచెఱఁగుతొలగించి వీడినకొప్ప చక్కఁగా ముడుచుకొనుచు గోపముతో వేడిచూపులతో నతనిఁజూచుచు డగ్గత్తికపడినగొంతు నవరించుకొనుచు నీవిధముగాఁ బలికెను.

ఉ. పాటున కింతు లోర్తురె కృతపరహితాత్మక నీవు త్రోవ ని

చొప్పట భవన్నఖాంకురము శ్రీ సోకె గనుంగొను మంచు జూపి య

పాటలగంధి వేదన నోపం బిడి యేడ్చె గలస్వనంబుతో
మీరిన విచ్చగుబ్బచనుకొట్టల నశ్రులు చించువందగన్.

70

అ. కృపారహితార్థక = ఓయి దయమాలినమనసుగలవాడా, పాటునకు = పడుటకు -
త్రోయఁబడుటకు, ఇంతులు = ఆదవాదు, ఓర్తురె = తాకుదురా, నీవుత్రోవ = నీవు నన్ను బట్టిత్రో
యునపుడు, ఇచ్చోట = ఇక్కడ, భవన్నభాంకురము = నీగోటిమొన, నోకె = తగిలెను, కనుం
గొనుము = చూడుము. అంచు = అని, చూపి = ఆగోటికొట్టుగనఁబఱచి, అపాటలగంధి = పాడిరి
పువ్వులపరిమళముపంటి దేహపరిమళముగలది - ఆవరూఢిని, వేదననెవదిడి = ఆగాయమువలని నొప్పిని
నెవముచేసికొని, మీరిన = గోటితోఁజేర్చినను, విచ్చు .. మిట్టల = విచ్చు = విరియునట్టి -
అంతరిగిగిరిన, గుబ్బు = వ్రుటువలెన, చనుమిట్టల = ఉన్నతములైన స్వప్రదేశములయందు, అశ్రులు =
కన్నీళ్లు, చిందువందగన్ = పడిచెదరఁగా, కలస్వనంబుతో = అస్వక్తమధురధ్వనితో, ఏడ్చెను.

తా. ఓయిదయమాలినవాడా! త్రోయఁగా నగుబాధకుస్త్రీలు తాళఁజాలుదురా? ఇది యో
చింపక త్రోసితివే నీవు త్రోయునప్పు డిక్కడ నీగోరుతగిలి గాయమయ్యెను జూడుమని చెప్పి గోటి
నొక్కుచూపుచు దానిపలనొప్పికె దాళలేనిదానివలె నది ముషచేసికొని చెవికింపైనధ్వనితో నేడువ
సాగెను.

క. ఈవిధమున సతికరుణము, గా వనరుహనేత్ర కన్నురగవధవశిరుచుల్

కావిగొన నేడ్చి వెండియు, నావిప్రకుమారుఁ జూచి ర యలమటఁ బల్కెన్. 71

అ. వనరుహనేత్ర = తామరలపంటికన్నులుగలది - వరూఢిని, ఈవిధమున = ఇట్లు, అతికరు
ణముగా = మిక్కిలి జాలిపుట్టునట్లుగా, కన్నురగవ = రెండుకన్నులయొక్క,
ధవళిరుచుల్ = తెల్లనికాంతలు, కావిగొన = ఎఱ్ఱవాఁడఁగా, ఏడ్చి = ఏడ్చినదై, వెండియు = చుట్టి
యును, అవిప్రకుమార = ఆప్రపరూఢుని, చూచి, అలమట = విచారముతో, పల్కెన్ = పలికెను.

ఉ. చేసితి జన్మముల్ దపము ర చేసితి నంటి దయావిహీనతం

జేసినపుణ్యముల్ ఫలము ర సెందునె పుణ్యము లెన్నియేనియుం

జేసినవానినద్గతియె ర చేకులు భూతదయార్ద్రబుద్ధి కో

భూసురనర్పణముల దలరహితపు నీచదు వేల చెప్పుమా.

72

అ. భూసురవర్య = ఓ బ్రాహ్మణేశ్వరా, జన్మములు = యజ్ఞములు, చేసితిని, తపము = తప
స్సును, చేసితిని, అంటి = అని చెప్పితిని, దయావిహీనత = దయలేనితనముతో - దయలేక, చేసిన
పుణ్యముల్ = చేసినట్టిధర్మకార్యములు, ఫలము సెందునె = సార్థకములగునా, పుణ్యములు = ధర్మములు,
విన్నియేనియు = ఎన్నియో - ఆనేకములు, చేసినవానినద్గతియె = చేసినట్టిపురుషునిదైన మంచి
గతియే, భూతదయార్ద్రబుద్ధికో = ప్రాణులయందలిదయచేతఁ దడిసిన బుద్ధిగలవానికి - ప్రాణుల
యందు దయగలవానికి, చేకులు = సిద్ధియను, ఇంత = ఇంతమాత్రము, తిలపోయపు = అలోచింప
వు - ఈవిషయ మిట్టిది యని విచారించినచోడవు కామనుట, నీచదువు = నీవుచదివినదవు, ఏల = ఎందు
కు - దేనికినుపయోగము, చెప్పుమా = నీచేచెప్పుము.

తా. ఓ బ్రాహ్మణేశ్వరా! యజ్ఞములుచేసిసా నని తపస్సు చేసిసా నని చెప్పకొంటిని ఏమిచేసి
ననేమి భూతదయలేనిపక్షమున నవియన్నియు నిష్ఫలములే ఎన్నియో తెక్కలేనిపుణ్యకార్యములు

చేసినవాడు పొందునట్టివద్దతి యని యేనియుఁజేయక భూతదయమృతముగలవానికి సిద్ధించును ఈ విషయము కొంచుయినవిచారించి తెలిసికొలేని నీపాండిత్య కేమిటికిఁ బనికివచ్చును. వ్యర్థమేకదా అలం. కావ్యలింగము.

సీ. వెలిపెట్టిరే బాడరబులు పరాశరుఁ బట్టి, దాశకన్యాకేళిఁ గదప్ప నేసి
కులములో వన్నె తరక్కువ యయ్యెనే గాధి, పట్టికి మేనకకరుట్టజీకము
ననువుకాఁడై వేల్పునాగవాసముఁ గూడి, మహిమగోల్పడియెనేరమాండకర్ణి
స్వారాజ్య మేలంగ ర నీరై రెనుర లహ, ల్యాజారుఁడై నజబరభాసురారి
వారికంటెను నీమహాత్మ్యంబు ఘనమె, పవనపర్ణాంబుభక్తులై నవసి యినుప
కచ్చడాల్ గట్టుకొనుమునిరముచ్చలెల్ల, తామరసనేత్ర లిండబందాలుగారె.

అ. బాడబులు = బ్రాహ్మణులు, దాశకన్యాకేళి = దాశరాజుకూతురైనయోజనగంధియొక్క కూటమిని, తప్పనేసి = నేరముగాఁగఁపించి, పరాశరుఁ = పరాశరమహాముని, పట్టి = పట్టుకొని, వెలిపెట్టిరే = వెలివేసిరా - వెలివేయలేదుగదా యనియర్థము. గాధిపట్టిక = విశ్వామిత్రమునికి, మేనకచుట్టజీకము = మేనకయనునప్పరః క్రియొక్కసంబంధము, కులములో = తమవారి తెగలో, వన్నె తక్కువ = గౌరవములోపముగలది, అయ్యెనే = ఆయెనా - కాలేదుగదా, మాండకర్ణి = మాండకర్ణి యనుమనీశ్వరుఁడు, ననువుకాఁడై = విటకాఁడై, వేల్పునాగవాసముఁ = దేవవేళ్యానమూళమును, కూడి = కలసి, మహిమ = తనమహాత్వమును, గోల్పడియెనే = పోగొట్టుకొనెనా - పోగొట్టుకోలేదుకదా, సురలు = దేవతలు, అహల్యాజారుఁడు = అహల్యకు అంతుమగఁడు, ఐనజంభాసురారి = ఆయినట్టిదేవేంద్రుని, స్వారాజ్యము = స్వర్గరాజ్యమును, ఏలంగ నీరైరె = పాలింపనీయుకపోయిరా - ఎప్పటివలెఁబాలింపనిచ్చిరికదా యనుట, వారికన్న = అపరాశరుఁడు మొదలైనవారికంటెను - వారిమహాత్వముకంటెను నుట, నీమహాత్మ్యంబు = నీదైవప్రభావము, ఘనమె = మోహచ్చ, పవనపర్ణాంబుభక్తులై - పవన = గాలియు, పర్ణ = ఆకులును, అంబు = నీళ్లును, భక్తులై = అహోరముగాఁ జేసికొని, నవసి = కృపించి, ఇనుప కచ్చడాలు = ఇనుముతోఁజేసిన గోచులు, కట్టుకొనుముచ్చలెల్ల = కట్టుకొన్న దొంగమునులందఱును - మేము నిర్జితేంద్రియంబుని యుపేషమువేసికొన్న వారందఱుననుట, తామరసనేత్రలిండ = కమలములవంటికన్నులుగల (చక్కదనముగల) స్త్రీలయిండలో, బందాలు = బంధువులలోనుండునవసి వారినింజివారు, కారె = కారా - అగుదురు, అనఁగాఁ దపస్సులుచేసి స్వర్గమునుబొందియివారు దేవతాస్త్రీలతో సంభోగించువారి యనిభావము. అలం అర్థాంతరస్యాసము. (ఇందుఁ జెప్పబడిన స్వారాజుని కథ భారతములో నాదిపర్వమందును, విశ్వామిత్రుఁడు, మాండకర్ణి, దేవేంద్రుఁడు వీరికథలు రామాయణ బాలకాండాయోధ్యకాండములయందును జూడవచ్చును.)

తే. అనిన నేమియు ననక యరవ్వనజగంధి, మేనిజవ్యాదిపన గదంబించునొడలు

గడిగికొని వార్చి ప్రసరుండుగార్వప్రత్య, వహ్నినిట్లని పొగడె భారవమునదలంచి

అ. అనిన = అని విమాధిని యనఁగా, ప్రవరుండు = ప్రవరాఖ్యుఁడు, ఏమియుననక = పృథ్వీ త్రువమేమియుఁజెప్పక, అవ్వనజగంధి.. పనక = అవ్వనజగంధి = ఆస్త్రీయొక్క, దేని = శరీరసంబంధమైన, జవ్యాదిపన = జవ్యాదియొక్కసారము, కదంబించునొడలు = అంటుకొన్న దేహమును, కడిగి కొని = కడిగివేసికొని - స్నానముచేసి, వార్చి = ఆచమనముచేసి, గార్వప్రత్యహ్ని = తామబ్బిరిదినము

సారాధించునట్టికౌతాగ్నిని, భావమునకే = మనమునందు, తలచి = ధ్యానించి, ఇట్లు = ఈమీద
జెప్పఁబోవురీతిని, పాగడె = ముతించెడి

శ్లో. దివిపద్మర్థము నీ ముఖంబునన తృప్తి గాంచు నిన్నీశుఁగా
స్తవముల్ నేయు శ్రుతుల్ సమస్తజగదంతర్యామివో నీవ యూ
హవనీయంబును దక్షిణాగ్నియును నీరయం దుద్భవించుం గ్రతూ
త్సవసంధాయక నన్ను గావఁ గదవే ర్ సాహోవహూవల్లభా.

75

అ. క్రతూత్సవసంధాయక = యజ్ఞ రూపమయినయత్సవమునుగూర్చువాఁడా - యజ్ఞ కార్యము
నకు ముఖ్యసాధనమైనవాఁడాయనట, స్వాహోవహూవల్లభా = స్వాహోదేవికిఁ బ్రിയుఁడా - అగ్నిదే
వుఁడా, దివిపద్మర్థము = దేవతలసమూహము, నీముఖంబునన = నీవెడిమొగముచేతనే - దేవత లగ్నియే
ముఖముగాఁగలవారనిచెప్పదురు గనుక నీవై నముఖముచేతనే యని యర్థము, తృప్తి = తనివినీ, కాం
చుకే = పొందును, శ్రుతులు = వేదములు, నిన్ను = తేజోమూర్తివయిననిన్ను, ఈశుఁగా = ఈశ్వరునిఁ
గా, స్తవముల్ = స్తోత్రములను, చేయును, సమస్తజగదంతర్యామివో - సమస్త = సకలమైన, జ
గత్ = లోకములయొక్క, అంతర్యామివో = లోపలనుండియవాడవును - అంతరాత్మవును, నీవ = నీవే,
ఆహవనీయంబుకే = వైశ్వదేవాదిక్రియలకై గార్హపత్యాగ్నినుండి గ్రహించబడి క్రియాపరిసమాప్తిప
ర్యంతము హోమముచేయఁదగినయగ్నియును, దక్షిణాగ్నియుకే = వేదికి దక్షిణభాగమునందుఁ బ్రా
యశ్చిత్తాదికార్యమునకై యుంచుకొనుచున్నట్టియగ్నియు, నీయందుకే = నీయందే, ఉద్భవించుకే =
పుట్టను, (కనుక) నన్నుకే = నిన్నారాధించువాడనైనన్ను, కావఁగదవే = ఈయాపదపలననుండి
కాపాడవయ్యా.

ఉ. దానజపాగ్నిహోత్రపరతంత్రుఁడ నేని భవత్పదాంబుజ

ధ్యానరతుండ నేని బరదారధనాదులఁ గోరి నేని స

న్దానముతోడ నన్ను సదనంబున నిల్పు మినుండు పశ్చిమాం

భోనిధిలోనఁ గ్రుంకకయ ర్ మున్న రయంబున హవ్యవాహనా.

76

అ. హవ్యవాహనా = హవ్యమునువహించువాఁడా - అగ్నిదేవుఁడా, దాన... నేని - దాన = ఈవి
కిని, జప = మంత్రానిష్ఠులైచేయుటకును, అగ్నిహోత్ర = వైశ్వదేవాదిహోమకార్యములకును, పర
తంత్రుఁడనీని = పరాధీనుఁడనైనయెడల - వీనియం దానక్షిగలవాడ నైనపశ్చిమున ననుట, భవ
త్ - రతుండనీని - భవత్ = నీవైన, పదాంబుజ = పాదకమలములయొక్క, ధ్యాన = చరింపకతలచు
టయంద, రతుండనీని = ఆనర్తుఁడ నయింపవత్తుచునను, పరదారధనాదులకే = పగులభార్యలు పరులధన
హోమములగువానిని, కోరనేని = నేను గోరనివాడనైనై నపశ్చిమునను, నన్ను, ఇనుండు = సూర్యుండు,
పశ్చిమాంభోనిధిలోనకే = పడమటిసముద్రములోపల, క్రుంకకయమున్న = మునుఁగి కమునుపే - పోర్చు
క్రుంకకమునుపేయనట, రయంబునకే = ఐదిగా - శీఘ్రముగా, సన్దానముతోడకే = గౌరవముతో -
ఈవహూధినివలన గౌరవహోనికలుగకుండునట్లు, సదనంబునకే = నాయొంటియందు, నిల్పుము = నిలుచునట్లు
చేయుము - నాయొంటఁ జేర్చుచునట.

వ. అని సంస్తుతించిన నీగ్ని దేవుం డమ్మహిదేవుదేహంబున సన్నిహితం డగుటయు
సమ్మహాభాగుండు గండు మీఱి పొడుపుఁగొండ సఖండసంధ్యా రాగప్రభామండ

లాంతర్గతం డిగుప్తుంఘరికి వనబంధండునుంబోలె నుత్తిప్తకనకద్రవధారాగౌరవం బగుజీనుచ్చాయాపూరంబున నక్కాన వెలింగించుచు నిజగమననిరోధిని యగునన్వరూధినిహృదయకంజంబున రంజిల్లునమందానురాగరసమకరందంబు నందంద పొంగంజేయుచు బాపకప్రసాదలబ్ధం బగుపవనజవనంబున నిజ మందిరంబున కిరిగి నిత్యకృత్యసత్కర్త కలాపంబులు నిర్వర్తించె నని మా ర్కండేయుండు క్రోష్టికిం జెప్పె నని చెప్పిన

77

అ అని=ఇట్లున, సంతతుంచినన్ = పొగడంగా, అగ్ని దేవుండు, అమృహదేవుడేహంబునన్ = అబ్రాహ్మణునికరీరమునందు, నన్ని హితుండు = ఉంపఁబడినవాఁడు-చేరినవాఁడు, అగుటయున్ = కాఁగా, అమృహానుండు = పూజ్యుడయినయాశ్రమరాఖ్యుండు, గండు = దేహపుష్టి, మితీ=అతి శయించి-ఉల్లసానుమొద్ది యనుట, పాదుపుఁగొండన్ = ఉపయవర్వతమునందు, అఖండ.. గతుండు - అఖండ = ఖండముకాని-నిండిన, సంధ్యారాగ = సంధ్యాకాలమునంపలి యెఱ్ఱువనము యొక్క, ప్రభా=కాంతులయొక్క, మండల = సమాహముయొక్క, అంతర్గతుండు = లోపలనాఁగి యున్నవాఁడు, అగు .. పోలెన్ - అగు=అయినట్టి, పుండరీక వనబంధండునుంబోలెన్ = (తెల్లదామరల సమాహమునకు చుట్టువయ్యు) నూర్పుడొ యనునట్లు, ఉత్తప్త.. గౌరవంబు-ఉత్తప్త = పుటము తీరిన, కనకద్రవధారా = బంగారునీటిదారయొక్క, గౌరంబు = పరిమిపంటిపెమిగలిగినది, అగు తనుచ్చాయాపూరంబునన్ = అగునట్టిజేహాకాంతిప్రవాహముచేత, అక్కానన్ = ఆయడవిని, వెలిం గించుచున్ = ప్రకాశింపఁజేయుచు, నిజగమననిరోధిని = తినపోకనడ్డగించునది, అగు...కంజంబునన్ - అగు=అయినట్టి, అన్వరూధిని = అపహాధిదైన, హృదయకంజంబునన్ = మనఃకమలమునందు-మ నస్సునందు, రంజిల్లు.. మకరందంబున్ - రంజిల్లు=రాగిలునట్టి, అమంద = తక్కువకాని-మిక్కుట మైన, అనురాగరస=స్నేహరసమనెడి, మకరందంబున్ = పూదేనెను, అందంద=మతీమతి, పొంగఁ జేయుచున్ = మైబుబకఁజేయుచు-పెంచుచు, పాపకప్రసాదలబ్ధంబు=అగ్ని దేవు ననుగ్రహములన లభించినది, అగుపవనజవనంబునన్ = అగునట్టివాయువేగమునంటి వేగముతో, నిజమందిరంబునన్ = తనయింటికి, అరిగి=పోయి, నిత్య.. పంబులు-నిత్య=ప్రతిదివసును, కృత్య=చేయఁదగిన, సత్కర్త.. సత్కర్త్రములయొక్క, కలాపంబులు = సమాహములను-తాను సాదింపఁజేయుచున్న వైశ్వదేవాది సత్కర్త్రముల నన్నిటి ననుట, నిర్వర్తించెన్ = జరపెను, అగి, మార్కండేయుండు= మార్కండేయ ముని, క్రోష్టికన్ = క్రోష్టియ నెడుమునితో, చెప్పెను, అని, చెప్పినన్ = వక్షులు మిమమునితోఁ జెప్పఁగా-దీనికిఁ జైపద్యముతో నన్వయము

తా. అని ప్రవరాఖ్యుండు స్తోత్రముచేయఁగా నగ్ని దేవుఁ డతనిదేహమునం బావేకించిస్థితి తనితేజోబలవేగములను గలిగింపఁగా నాబ్రాహ్మణుఁ డాయడవివంతయు వెలింగిం ప్తిదేహాకాంతితో నందుండి కిదలి పరూధిని యడ్డగింతకు లోబడక దానిమనసులోనియనురాగము మతీమతి పెరుగునట్లు చేయుచు వాయువేగముతోఁ దక్షణమే తనయూరికిఁ జని యిల్లుచేరి న్నానసంధ్యావందనవైశ్వదే నాదినిత్యకర్తృయలన్నియు జరపుకొనెను. అలం. ఉత్పేక్ష, రూపకమును

క. జై మిని యాదివల్లభగ, గ్రామణులరి జూచి వేడ్కన్ గడలకొనంగా

నామీద పరూధినివిధ, మేమయ్యె నెఱుంగఁ జెప్పరే నాకనుడున్.

78

అ. జైమిని = జైమినిమహాశుని, ఆదివృద్ధిగ్రామః = దేవతాసంబంధు లయినయా పక్షిశ్రేష్ఠములను, చూచి, మేష్క = కథనినటయంగరినమాహులము, కిషుభోనాగా = అతిశయింపఁగా, ఆమోదః = అటవీరా, ఎమోనివిధము = ఎమోనియొక్కప్రకారము, ఏమయ్యెన్ = ఏమిగా జరిగెను, నాపక్ష = తెలియఁ = విశదమగునట్లు, చెప్పితే = మీరుచెప్పఁడు, అనుకు = అనిజైమినియనుగఁగా - పసికిఁ జైయగ్రాసనమనదలి 'అనధరింపుము' అనుదానితో నవ్యయము

శా. ని. సంద్రప్రతిభా సుధీనుతి దిశోన్మీలద్యశశ్శీనధూ

హస్తాగ్రానులకాయమానమహానీరీయాంభోజగర్భాంజ సై
స్యస్తామాతృకజోవ్రజసగితకృష్ణాగౌతమీమధ్యభూ
మ్యస్తాకోత్కిలరాట్సురీహరణలీలావార్యశౌర్యోదయా.

79

అ. ని. సంద్రప్రతిభా-ని. సంద్ర=చోరనగల, ప్రతిభా=అప్పటప్పటికి వికాసమునొందెడి బుద్ధి లవారా, సుధీనుత=విద్యాంసులచేతిఁ జొగడఁబడినవారా, దిశోన్మీల = గర్భాంజ-దిశా = మృగలయందు, ఉన్నీల = వ్యాపించుచున్న, యశః = కీర్తియొక్క, శ్రీ = శోభాసంపత్తి కాంతిసంపద)యనెడు, వగూ = స్త్రీయొక్క, హస్తాగ్ర = చేతికొనయందలి-అతిచేతియందలి, కమలకాయమాన = ఉసిరికకాయ యగుచున్న, మహానీయ=మిక్కిలి దొడ్డవయిన, అంభోజగర్భాంజ = బ్రహ్మాండముగలవారా-ఎల్లదిక్కులందును వ్యాపించి బ్రహ్మాండమును దనచేతిలోని యుసిరిక కాయమలె దోఁచుచున్న కీర్తిసంపదగలవారా యనుట, సైన్య శౌర్యోదయా-సైన్య = సేనల మొక్క, స్తామ=సమూహమువలన, ఉత్క = పుట్టివ, రజః=దుమ్ముయొక్క, వ్రజ=సమూహముచేత, ప్రసిత= గాదుగఁబడిన-కప్పఁబడిన, కృష్ణా = కృష్ణునియొక్కయు, గౌతమీ = గోదావరీనదియొక్కయు, పద్మశ్రీ = సడుమనుండెడి, భూమి = సేలమందలి - భూభాగమందలి, అస్తాక = అలముకాని- పడికమైన, (ఇదిపట్టణమునకు విశేషణము) ఉత్కిలరాట్ = ఉత్కిలదేశపురామొక్క, పురీ- పట్టణముయొక్క, హరణ = హరించుటయనెడి, లీలా = విలాసమునందు-అనాయాసముగా దొడ్డ మైన యుత్కిలదేశపురామొక్క పట్టణము నాక్రమించుటయం దనుట, అవార్య=నివారంపశక్య ముగాని, శౌర్యోదయా=శూర్యునిమృద్ధికలవారా

శా. హస్తాకోత్కిడి బుద్ధివిశేషమును బండితులవినుతియు బ్రహ్మాండము నలమి వెలుఁచున్న కీర్తియఁ గలిగి కృష్ణాగౌతమీనదులమధ్యభాగమునందుఁ గలదేశమునంతయు నాక్రమించి యుత్కిలదేశపురామొదైనపట్టణము ననాయాసముగఁ పశపఱచుకొని యడ్డములేనిశౌర్యాతిశయమును మిగిలినవారా. అలం. రూపకము, అతిశయోక్తియు

. వినురుహనయనానవవిధ, కుసుమాయుధ యవధికుధరరకూటాంచలభూ

విస్మమరతేజశ్చంపక, భవలదనత్కిరిమలీనకపరిపంథిసృషా.

80

అ. వినురుహ యుధ - వినురుహనయనా = తామరలవంటి కన్నులుగలవారికి - చక్కఁ నముగలస్త్రీలకు, నవవిధ = క్రొత్తరీతిగల, కుసుమాయుధ = మన్నగుఁగా, అవధి. . స్మృషా- షధికుధర = చక్కవాతపర్వతముయొక్క, కూట = శిఖరములయొక్క, అంచల = కొనలయందలి, హ = భూమియందు, విస్మమర=వ్యాపించిన, తేజః=ప్రతాపమునెడు, చంపక = సంపెంగపువ్వులకు,

శ్రవణం = శున్నైవరి నానించుచున్న, అన్తీర్తి = అపకీర్తిచేత, మలిన = మాతస్యమునొందిన, పరిపంథివృషా = శక్తురాజుగలవాఁడా.

తా. చిక్కచనముచేత మర్చఘనివలె స్త్రీలను మోహించేయువాఁడవును, చక్రవాళిపర్వతము శిఖరములఁజూప వ్యాపించినప్రతాపముచేత శక్తురాజులను నలుమఁగొట్టినవాఁడవు నైనవాఁడా. అలం. రూపకము

కవరాజశిరాజితము నలన్మగురింతిభగీరథభారతనందనకల్పయనల్పయశ

శ్చులుకితిలోక విలోకివధూజనశసూనశరాసన మానఖనీ

ప్రళయఘనాఘనఘోషజయోనశ భాంకృతిభీమచపేటలుర

త్మలబరిగీకటకక్షీతిరక్షక శక్తన్నడరాజ్యరమారమణా.

81

అ. నల. కల్ప = నలుఁడు న్మగుఁడు రంతిచేవుఁడు భగీరఘుఁడు భరతవంశమునందుఁబుట్టిన ధర్మరాజుఁడులు మొదలగురాజులను బోలినవాఁడా, అనల్ప లోక - అనల్ప = తక్కువకాని, యశః = కీర్తిచేత, మలుకిత = పుడిసిలింపఁబడిన, లోక = జగత్తుగలవాఁడా, విలోకి . శరాసన - విలోకి = చూచునట్టి, ఐధూజన = స్త్రీసమూహమునకు, సూనశశరాసన = పూరింపఁబడినవాఁడా - మన్మథుఁడా, మానఖనీ = చిత్తొన్నత్యమునకు (గొప్పతనమునకు) గనియైనవాఁడా, ప్రళయ .. రక్షక - ప్రళయ = విలయకాలమునందలి, ఘనాఘన = వానకురియుచున్న మేఘముయొక్కయు, ఘోష = ధ్వనిపటిధ్వనిగలిగిన, జయోనశ = జయభేరియొక్క, భాంకృతి = భాంకారమునెడి, భీమ = భయంకరమయిన, చపేట = చెంపఁబెట్టుచేత, లురత్ = నేలమీఁదఁబడిపొరలాడుచున్న, కలబరిగీకటక = కలబరిగియు నెడిరాజధానియొక్క, క్షీతిరక్షక = రాజుగలవాఁడా, కన్నడరాజ్యరమారమణా - కన్నడ = కన్నడ దేశముయొక్క, రాజ్యరమా = ప్రభుత్వలక్ష్మికి, రమణా = ప్రియుఁడా - పాలకుఁడా యనుట

తా. నలుఁడు న్మగుఁడు రంతిచేవుఁడు భగీరఘుఁడు ధర్మరాజు మొదలుగాఁగల పూర్వశాఖలతో నరిపోల్పదగినసచ్చరిత్రము గలవాఁడవును లోకాతీతమయినకీర్తి గలవాఁడవును స్త్రీలచూపులకు మర్చఘనివలెఁ దోచునట్టిచక్కఁదనము గలవాఁడవును మానమునకు నునికిపట్టయినవాఁడవును జయభేరిధ్వని విన్నమాత్రముననే కలబరిగిరాజును దెదరి నేలఁబడి పొరలాడునట్లు చేసినవాఁడవును కల్లాటదేశము నేలువాఁడవునైన కృష్ణదేవరాయా.

గద్యము ఇది శ్రీమదంధ్రకవితాపితామహాసర్వతోముఖాంక స్వరూపాక్షపాదాంబు జాక్షిసమానసేందిందిర నందవరపురవంశోత్తంస శతగోపతాపప్రగదాసాదిత చతుర్విధకవితామతల్లి కాల్లనానిచొక్కయామాత్యపుత్ర పెద్దనార్యప్రణీతం బైనస్వారోచిషమనునంభవం బనుమహాప్రబంధంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

ఈగద్యమునకు నర్థము ప్రథమాశ్వాసగద్యమునకునోలె గ్రహించునది.

శ్రీ

స్వామి చిష్మనుచరిత్రము.

నటీకము.

తృతీయాశ్వాసము.

వేంకటేశపదప

ద్వావేళితనదియహృదయ శ హరనిటలనట

త్వావకపరిభావిమహా

ప్రాస్తృతనిఖిలాశ కృష్ణరాయమహీశా

1

అ. శ్రీవేంకటేశపదప - శ్రీ = లక్ష్మీనాథుడయిన, వేంకటేశ = వేంకటేశ్వరస్వామి యొక్క, పదపద్మ = పాదకమలములయందు, ఆవేళిత = పొందింపఁబడినదియను, నీవయఁదయతోఁ గూడినదియనైన, హృదయ = మనస్సుగలవాఁడా, హర = నిఖిలాశ - హర = యద్రునిదైన, నిటల = నొసటియందు, నట = నటించుచున్న - వట్టిచున్న, పావక = అగ్నిని, పరిభావి = తీరస్కరించునట్టి, మహా = తేజస్సు (ప్రతాపము) చేత, ప్రాస్తృత = చక్కగా నావరింపఁబడిన, నిఖిల = సమస్తమైన, అశ = దిక్కులుగలవాఁడా, కృష్ణరాయమహీశా = కృష్ణరాయమహారాజా - ఇది కృతిపతికి సంబంధము.

తా శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామిని ధ్యానించువాఁడవును, ఆశ్రీతులయందు దయగలవాఁడవును, దుష్టశైత్రాన్ని కంటే నేండ్లమును జూపునట్టి ప్రతాపమును దిక్కులందు వ్యాపింపజేసి శత్రువులనణచినవాఁడవునై శ్రీకృష్ణదేవరాయమహారాజా. అలంకారము

వ. అనధర్మపు ముచ్చహాత్తునకుం బట్టు లిట్లనియె.

2

అనధర్మపును = చిత్తగించుచు - వినుచు, అమృతాత్మనకు = దొడ్డవాడయిన యాజ్ఞానిమనో, పక్షులు = కథచెప్పెడిపక్షులు, ఇట్లనియె = ఈవిధముగాఁ జెప్పెను

శా. ఆభూదేవకుమారుఁ డేగినఁ దదీరయానూనరమ్యాకృతిం
దా భావంబున నిల్చి యంగభవకోరదంఢోగ్రహారీరవ
తోభాకంపిత్తధైర్య యై యలత నరచ్చ నిల్వ కచ్చెల్వ త
ద్యుభ్రున్నేఖలవెంటఁ గానలబడిక దుఃఖాభినిర్మయై.

3

అ. ఆభూదేవకుమారుడు = ఆ బ్రాహ్మణకుమారుడు - స్రవరాఖ్యుడు, ఏగినక = అక్కడ నిలవ వెడలిపోగా, అచ్చెల్వ = అస్త్రీ - వరూధిని, తా = తాను, తదీయ = కృతి - తదీయ = వాని

దైన, అనున=తక్కువకాని, రవ్యు=అందమయిన, ఆకృతిక్ = రూపమును, భావంబ
నందు, చిత్తి=నిలుపుకొని-వీల్లప్పుడు తలచుచున్నదై, అంగ ధైర్యయై- అంగభ
క్త, తోదండ=వింటియొక్క, ఉగ్ర=భయంకరమైన, మార్వీరప = అల్లెతొటిః
తోభ=కలతచేత, ఆకంపిత=మిక్కిలి విఠకింపబడిన- చలింపజేయుబడిన, ధైర్య
లదై-తొలిమిశూలఁగాననుట, అలతక్=ఆయాసముచేత, దుఃఖాభినిర్వృన్యయై-దుః
అభి=సముద్రమునందు, నిర్వృన్యయై=మునిగినదై, అచోచ్చక్=అచోట-అప్పుడుతాన
క=చిచియుండక, తస్మాభృత్తేభులవెంటక్ - తస్మాభృత్=ఆకొండయొక్క, మే
మిభాగమువెంబడిని, కానలబడిక్=అడవులమార్గమునందు - పైపద్యముతోసన్వయు
బడెక్ = అడవులలోబడెను- ఇది పైపద్యమునందలి 'తిరుగుదుక్' అనుదానితో
(గ్రాహ్యముకాదని తోచుచున్నది)

తా. ఆ బ్రాహ్మణుండట్లు తిన్నునిరాకరించి పోఁగా సమాధిని యేమియుఁ దో
దనమునే తలచుచు మన్నభవేదనహెచ్చిఁగాఁ దొలిమిమాలి యున్నతావుననుండ మన
దుఃఖించుచు నాహిమవత్సర్వతము నడిమియడవులతోవలందుఁ జొచ్చి.

క తిరుగుచు ధరణీసురవరుఁ, డరిగినచొ వ్వరసి యరసి శ్రీ యటఁ గానః
హరిణాంకముఖ సఖీజన, పరివృత యై మగిడి నచ్చి శ్రీ భావములో,

అ. తిరుగుదుక్ = నంచరించుచు, ధరణీసురవరుఁడు=బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁడు-ప్ర
గినచొప్పు=పోయినజాడను, అరసియరసి = వెదకివెదకి - బహుమారమువెదకి యన
యడవులయందు, కానక = కనుఁగొనలేక, ఆహరిణాంకముఖి = చంద్రునివంటి న
యావరూఢిని, సఖీజనపరివృతయై = (అంతలోఁ దన్ను వెదకుకొనివచ్చిన) వెలికత్తెల
బడినదై-వెలికత్తెతోఁ గూడుకొన్నదై యనుట, మగిడినచ్చి = తిరిగి (తనయునికిః
(పా మరలివచ్చి), భావములోనక్ = తనమనసునందు-పైపద్యముతో సన్వయు.

తా. అట్లడవులతోవలందుఁ జొచ్చినసమాధిని ప్రవచుండు పోయినజాడ బు
కనుఁగొననేరక యందందుఁ దిరుగుచుండి యంతలోఁ వెలికత్తెలు తన్నువెదకుచు నది
వారితోడ మరలి తననినానసానమునకువచ్చి తనమనసులో.

డ. అక్కట వాడు నాతగుల శ్రీ మాఅడి సేసి దయావిహీనుఁ డై
చిక్క త్రోచి పోయె దరిఁ శ్రీ జేరఁగ రానివియోగసాగరం
బెక్కడ నీదుదాన నిక శ్రీ నీకొఱనోములు నోచినట్టినే
నెక్కడ వానికొఁగి లది శ్రీ యెక్కడ హా విధి యేమి సేయుదున్.

అ అక్కట=అయ్యో, వాడు = ఆప్రవరాఘుఁడు, నాతిగులము = నాన
ని=వ్యర్థముచేసి, (అల్లరిచేసి యని కొందఱు. అల్లరిచేసి యనఁగా దాను దేవతాస్త్రీయ
మాత్రుని విలచి నాని విలంపితేకపోవుటచేత సరివాయ ఇది యితివృత్తరాలూ యని ;
ఋషిభావము), దయావిహీనుఁడై = కనికరములేనివాఁడై, చిక్క = నాచేతికిఁజికి
త్రోపాడి, పోయెక్=పోబడిలేకపోయెను- నేను పైపడి పోయి కాలిగిలియేకొన్నన
పోయెననుట, ఇంకక్=ఇంకను, దరిక్=తీరమునందు, చేరఁగక్ = చేరుటకు, రాని

బు=శక్యముకాని విరహాసముద్రమును- ఎక్కడ = ఎంతవఱకునీ, ఈదుధాన = ఈదగలదానను- ఇంతదూర మీడిన దరిచేరవచ్చు నన్నపెరియున్న నీదబచ్చును గాని మితిలేనపక్షమున నీదశక్యము గునా యనుట ఈ సేను-ఈ = ఈవిధమైన దశనొందించునట్టి, కొఱనోములు=తక్కువైనప్రతిములు, నోచునట్టి సేను = ఆచరించినసేను, ఎక్కడ = ఎచ్చట, వానికొంగిరి = ఆసుందరునియాలింగ నము, ఎక్కడ=ఎచ్చట - వాసును వానికొంగిటికిని బహుమారుమనుట, అనగా ఎట్టిసుందరునికొంగిరి యెన్నెన్నో దొడ్డనోములు నోచినపుణ్యవతులకుఁగాక నావంఱి తక్కువనోములునోచిననామాన్యులకు లభింపనేరదని యర్థము హా=అయ్యా, విధి=దైవమా, నీమిసేయుదుక = ఈవిరహవేదనమానుట శేమిచేయుదును. (హా విధి సేమిసేయుదుక = నాకిట్టిదశగలుగవ్రాసిన బ్రహ్మదేవు శేమిచేయుదును)

తా అయ్యా! ఆ బ్రాహ్మణుఁడు నాయంత సేనే పైఁబడిపోయినను నాకుఁ జక్కక నాయోక్ష వ్యర్థము చేసి నన్ను దరిగానని విరహాసముద్రమునందుఁ ద్రోసిపోయెను. సే నెట్టివిరహాసముద్రమును దాఁటుదును వాని నెట్లుచేయుదును. చేరదగిననోము సేమియు నొప్పునైతిని కాఁబోలు దైవమా వానికొంగిరి నాకులభించుమార్గమేవో దానింజూసి తావుమని వరూధిని దుఃఖించెను అలం పరిణామము, విషమమును.

ఉ. కమ్మనికుందనంబు కనుగందనిమే నెలచేటిదాఁటులక

బమ్మరవ్రావఁదోలుఁ దెగఁబారెడువెండుక లిందుబింబముం

గిమ్మన నీదు మోము గిరిక్రేపులు మూఁపులు కాను గానరా

దమ్మకఁచెల్ల వానివికరచాంబకముల్ శతపత్రజైత్రముల్.

6

అ. అమ్మకఁచెల్ల=బొంబ, వాని=వానివైన (ఇది మీఁదివానికన్నిటికిని తేర్చుకోదగినది), కను గందనిమేను=కొంచుమైనవాఁడు (లేక నైల్యము)లేనిశరీరము, కమ్మనికుందనంబు=పరిమళించునట్టియపరం జీవలెమనోహరమైనది, తెగవారెడువెండుకలు-తెగ=నిడుపునందు, వారెడు=బూరకొలఁదియైన, వెండుకలు=తల వెండుకలు, ఎలచేటిదాఁటులక=కొదమకు మైదలబాగులను, బమ్మరవోవ=భృమపడు నట్లుగా, లోలుక=తలుమును, మోము = ముఖము, ఇందుబింబము = చంద్రమండలమును, కిమ్మననీదు=నీమియుని నాగిరెత్తిమాటాడనీయదు- తిరస్కరించుననుట. మూఁపులు = భుజిరస్సులు- బుజములమీఁద నెత్తుగానుండెడి యవయవములు, గిరిక్రేపులు = పర్వతశిఖరము-మిక్కిలియున్నతములనుట కాను=నదులు, కానరావ=అగపడ సేయగపడదు-మిక్కిలిసన్నమనుట, వికచాంబకముల్=వికసించిన (తేటలయిన) గన్నులు, శతపత్రజైత్రముల్=కమలములను జయించునవి.

తా బొంబా యాప్రహరఖ్యనిసొందర్య మేమనవచ్చును! వానిదేహము పరిమళించునట్టిమేలిమి బంగారపరి మనోహరము వానితలవెండుకలు తుమ్మదలబాలో యనునట్లు నెఱుంగులిగి నల్లనై బాసాదునిడుపుగలిగి యొప్పుచున్నది. మొగము కళాతిశయముచేతఁ జంద్రబింబమును దిరస్కరించుచు న్నుది. మూఁపులు కొండకొమ్మలవలె మిక్కిలి యున్నతములై యున్నవి కన్నులు తేటలై తామరలను దిరస్కరించుచున్నవి అలం. ఉత్పేక్ష, ఉపమ, రూపకము, అతిశయోక్తియును.

ఉ. చొక్కపుఁబ్రాయముకొ మిగుల శ సోయగముం గలప్రణనాయకుం

ఱుక్కుడువశ్యతక రతుల శ నేకట దీర్ఘిసమేళ మొప్పుగా

సక్కున గారవిందీ ప్రియ శ మందగ నోచనియింతి దైవయా

చక్కదనం బదేమిటికి శ జన్మనమేటికిఁ బ్రాణ మేటికిన్

అ. చొక్కపుఁ బ్రాయముఁ = స్వచ్ఛమయిన యావనమును - నిండిన యావనమును, మిగులఁ = మిక్కిలి, సోయగముఁ = సౌందర్యమును, కలపాణనామముండు = కలిగినట్టి ప్రియభర్త, ఎక్కుడు వశ్యతఁ = మిక్కిలి స్వాధీనత్వముతో, రతులఁ = సంభోగములందు, ఏకట = అత్యేను, తీర్చి = నెఱవేర్చి, సమేళము = ఏకీభావము - ఒకటిగాఁ గలసియుండుట, ఒప్పఁగాఁ = అనురుగుట, అట్కునఁ = తొమ్మనందు - తొమ్మిదైన తేర్చుకొని యనుట, గారవింపఁ = గౌరవము చేయఁగా, ప్రియును = ప్రేమను, అదఁగఁ = పొందునట్లు, నోఁచని = నోఁచుకొని - అట్టియదృష్టములేని, ఇంతిది = స్త్రీది, ఐనయాచక్కదనంబది = అయినట్టియా సౌందర్యము, ఏమిటికీ = ఎందులకు, జవ్వనము = యౌవనము, ఏటికీ = ఎందులకు, ప్రాణము = ఈసులు, ఏటికీ = ఎందులకు - వ్యర్థమనుట.

తా చక్కదనముగల దైన యావన స్త్రీకిఁ దానువలచినపుడును మిక్కిలి స్వాధీనుఁడై సంభోగమునందలియతేత తీర్చి తొమ్మన నదిమి కాలిలించుకొని లాలించునట్టియదృష్టమును బొంది సుఖింపఁ పలయుఁగాని యట్టియదృష్టము లేనిదానిచక్కదనమును యావనమును ద్రుదుకును వ్యర్థమగును గినుక నట్టియుపరి జీవించియుండుటకంటె జచ్చుటయే మేలు. అలం. అప్రస్తుతప్రశంస

ఉ. ఎంతతపంబుసేసి జనిరయించినవారొకొ మర్త్యభామినుల్

కాంతుఁ డవజ్ఞ సేసినను రీ గాయము వాయుదు రేనమర్త్యునై
చింతల వంతలం జవికి రీ సిగ్గటితో మృతి లేనినాదుచె

ల్వీంతయ్య శూన్యగేహమున రీ కెత్తినదీపిక యయ్యె నక్కటా

8

అ మర్త్యభామినుల్ = మనుష్యస్త్రీలు, ఎంతతపంబుసేసి = ఎంతటిహారమయిన తపస్సుచేసి, జనియించినవారొకొ = పుట్టినవారో, కాంతుఁడు = ప్రియుఁడు, అవజ్ఞ = అపమానము, చేసినఁ = చేసి నపక్షమున, కాయము = దేహమును, పాయుదురు = విడుతురు, ఏక = సేను, అమర్త్యునై = చావులేని దేవతాస్త్రీనై, చింతలఁ = విచారములచేతను, వంతలఁ = అవిచారములచేనై సంభాసములచేతిమీ, చివికి = నవసి, సిగ్గటితో = సిగ్గచెడినదానైనది, అక్కటా = అయ్యో, మృతి = చావు, లేనినాదు చెల్లు = లేకుండునట్టి నాయొక్క సౌందర్యము, ఇంతయ్యె = ఈయంతయును - స్వర్గమును, శూన్యగేహమునకుఁ = పొడుపడినయింటికి, ఎత్తినదీపిక = పెట్టినట్టి దివ్యపంటిది, అయ్యె = అయిన

తా. మనుష్యస్త్రీలు చావుగలవారు గనుక దమకుఁ బ్రియుఁడయినపుడును దమమానము చేసి నయెడలఁ దోడనే దేశాత్యాగముచేయుదురు. అంతటితో వారివిచారము తీలును. (మ. సేవతాస్త్రీ) నగుటచేతఁ జావు లేనిదానైన బహువిధముల విచారపడి తనియచు సిగ్గమాలి యలయ్యచున్నాను అయ్యో ! ఇట్లు చావులేనిదానైన నాచక్కదన మెంతగలదో యంతయుఁ బొడింగికి దిగ్గముండి యుం బ్రయోజనము లేనట్లు ప్రయోజనములేని దాయెనే మనుష్యస్త్రీలు చావనెడి సాధనములందుటకై యంతకంతపస్సుచేసి జనించిరోకదా అలం. ఉత్పేక్ష, లేకము, పరికరాంతరము, నివర్తనయును

వ. అని వితర్కించుచుం గ్రించుడనంబునం బునపునఁపరిభ్రమకారి యై కాతీయంబెట్టుసిరిపట్టి బెట్టేయం గాఁడి చనునలరంపకట్టియల గుట్టు చెడి వెచ్చవెచ్చనై హెచ్చి విచ్చలవిడిం గాయునుద్దామవిరహదహనదహనదోహంబున దేహంబు తల్లడిల్ల మల్లడి గొని పెల్లడరునిట్టూర్పుగాడ్చువినరులం గన రెత్తి యంతకంత

కంతరంగంబున నింతం తనరాక పొంగి చింతాసాగరంబు. వేగింబ వెల్వొడిచా
ననం దుడిచిన నడంగక సాచెకం చారకల నీరిక లెత్తుపొగరన నిగనెగ లిన్మనుడి
నిగుడ మెగులువగల బుగులుబుగుల్లున నెగసి యెగసి యొప్పలకుప్ప లగుతెప్పలు
జిప్పిలుకాటుక లన్నలించి కరంచి దరదళదరుణకమలదళశోణంబు లగుచ్చిక్కి
ణంబులం దిగువాటుకన్నీరు చెన్నాదుక ర్ణదవ్వయాగోళంబులు నిండి తనుతాప
తప్తం బగుహాటకతాటంకయుగళంబునం బడి క్రొంబొగ లెగయింప బిసకినల
యనగంధం బగుమణిబంధంబునఁ జకురబంధంబుఁ జేర్చుకొని పొలం దుఱిమిన
విరు లురుల నరవిరిసి కవిసి యిరులుకొనుగరిగరని నెఱికురులు గుఱి గడివఁబెరిగిన
నగుటంజేసి రాశి వడి మెము మూసికొని గ్రహగణంబులం జెన్నగుమిన్ను విఱిగి
వఱుబడినవడువున బెడంగునడఁ గలయం దలకొనువులక మొలకపయిరునకుం
బాటుదుర్వార వారిపూరం బనం గ్రమక్రమంబున నంగంబులం గ్రమ్ముచెమ్మటల
మిన్నేటిపెన్నేటివఱున మునుంగకుండ నవరించిన మించుకుంభప్లవం బనం బరి
భ్రష్టోత్తరీయం బై బయలువడి యబ్బురంపుగుబ్బచనుదోయి నిబ్బరంపుమెఱుంగు
లీనం గుఱితహం నయనశిఖిశిఖాభ స్తీకృత స్థిరవిరవాశోకంబునం బడి చందురునిం
బట్టుకొని యడలురతిరమణిచందంబునం గునుమితిలతాంతనిశాంతిశిశికాంత
వేదికాంతరంబున మేను సేర్పి విదిధదశాంతరంబుల వేగుచుండె నంత.

అ. అని=ఇట్లుని, వితిర్నించుచున్ = తినినాఁ దా నూహించుకొనుచు, క్రించదనబునన్ = నీదత్తుముచేత, పునఃపునః = మఱిమఱికిని, పరిభవకారయై = తిరస్కారము చేయువాఁడై, కాతీయరిపెట్టునిరపట్టి = బాధపెట్టునట్టిమున్నగుఁడు, బెట్టు = తఱుచుగా, ఏయన్ = ప్రయోగింపఁగా, కాఁడి=నాటి, యనులరంపకట్టియలన్ = దూసిపోవుచున్న పుష్పబాణములచేత, (ఇందుఁ గట్టియకట్టము నిరర్థకము, ఇది యుంపకోలవలెనైతి.) గుట్టుచెడి=మర్చిముచెడి, నెచ్చునెచ్చనై=కొంచెముకొంచెము చేఁడిమిపుట్టి, హెచ్చి = క్రమముగా నతితయించి, విచ్చులవిడిన్ = యభేచ్ఛముగా-మిక్కిలి యధికముగా, కాయు . దాహంబునన్, కాయు=కాయుచున్నట్టి, ఉద్దామ=అణుభరని, విరహ=వియోగమునెడి, దపదహన=అర్థశయనం బుట్టినచిచ్చయొక్క, దాహంబున్ = తాపముచేత, దేహంబు=శరీరము, తల్లడిల్లన్ = మరదగా, మల్లడిగొని=ముప్పిరిగొని-క్రిక్కిరినియనుట, పెల్లు=మిక్కిలి, అడరు విసరులన్ = అగ్రము=అతితయించుచున్న, నిట్టూర్పు=దీర్ఘశ్వాసములవలని, గాఢ్పు=గాలియొక్క, విసరులన్ = పడ్డొనీచుటలీచేత, కసరు=వానగాలి-తుపాను, ఎత్తి=రేగిని, అంతకంతకున్ = అప్పటిప్పటికి, అంతరింగంబునన్ = హృదయమునందు, ఇంతలనరాక=ఇంత అంత అని చెప్పకకర్తముగాక-మేరలేయనుట, సొంగి=ఉప్పొంగి, చింతానాగరంబు=దుఃఖమునెడినముద్రము, వేగరంబు=శీఘ్రముగానై, పెలివొడిచినన్ = ప్రసవించెనో యనునట్లు, చుడిచినన్ = వస్త్రపుగొంగుతోఁ దుడిచినను, అడంగి = అణగఁగ - నిలువక, సారెన్ = మఱిమఱికి, తారకిలన్ = కంటినల్లనిగ్రద్దవలననుండి, తరకి రెత్తు=మొలకలెత్తునట్టి-పుట్టునట్టి, పొగడు=(నల్లని)వర్ణమా, అనన్ = ఖినునట్లు, నిగనిగలు = నిగనిగనికాంతులు, ఇనుమడిగన్ = ఇబ్బడిగా, నిగుడన్ = వ్యాపింపఁగా, మిగులునలన్ = మితిమీరినవిచారములచేత, బుగులుబుగులున్ = బుగులు బుగులనుకరణముతో, ఎగి=పైకి వ్యాపించి, బిప్పులకప్పలు=చక్ర

దనపురాసులు, అగుశైవ్యులు = అగునట్టి శైవ్యులవలననుండి, చిప్పిలుకాటుకలు = మీఁదికి వెడలుచున్న కాటుకలను, అప్పళించి = ఆక్రమించి, కరంచి = కరగించి, దరదళ... శోణంబులు - దరదళతో = కొంచెమువికసించుచున్న, అరుణకమల = ఎఱ్ఱదామరలయొక్క, దళ = శైవ్యులవలె, శోణంబులు = ఎఱ్ఱగానుండునవి, అగుదప్పిశోణంబులు = అగునట్టికనుగొలపలనుండి, దిగువాఱుకన్నీరు = క్రిందికి జారుచున్న కన్నీరు, చెన్నారు... గోళంబులు - చెన్నారు = అందగించుచున్న, కర్ణద్వయా = రెండుచెవులయొక్క, గోళంబులు = రంధ్రములు, నిండి = నిండుకొని, తనుతాపతప్తంబు = మేనికాంకచేతఁ గాఁచఁబడినది, అగుహాటకతాటంకయుగళంబున = అయినట్టిబంగారుకమ్మలజతోమీఁద, పడి=చింది, క్రొంబొగలు = క్రొత్తపొగలను, ఎగయింప = లేపఁగా, బిసేసలయగుంధంబు = తాచురమోసులనుబోలినది, అగుమణిబంధంబున = అయినమణికట్టునందు, చివరబంధంబు = తలవెండ్రుకలముడిని - కొప్పును, చేర్చుకొని = పొందించుకొని - పెట్టుకొని, పొరల = పొద్దునట్లు, తుఱిమినవిరులు = చెరివినపువ్వులు, ఉరుల = రాలునట్లు, అరవిసి = సగమునీడి, కవిసి = పర్వితరలుకొను... నెఱికురులు - ఇరులుకొను = చీకటిక్రమ్ముచున్న, గరగరని = మనోహరమైన-అందమైన, నెఱికురులు = వంకర (కొమ్మలుగల) తలవెండ్రుకలు, గుఱి = మేర, కడవ = మీఱునట్లు, పెరిగినవి = ఎదిగినవి, అగుటంజేసి = అపుటచేత, రాశిపడి = ప్రోగై, మెయి = దేహమును, మూసికొని = క్రమ్ముకొని, గ్రహగణంబుల = అంగారకాదిగ్రహసత్త్రసమూహములచేత, చెన్నగుమిన్ను = ఒప్పుచున్నయాకాశము, విఱిగి = తునిగి, పయి = తనమీఁద, పడినవిడుపున = కూలినవిధమున, బెడంగువడ = అందగించుచుండఁగా, కలయ = అంతటను, తలకొను . పెరునకు = తలకొను = కలుగుచున్న, పులక = రోమాంచమనెడి, మొలకపయిరునకు = మోసులెత్తుచున్నమైనకు, పాటుదుర్వారవారిపూరంబు - పాటు = ప్రవహించునట్టి, దుర్వార = అడ్డపాటులేని, వారిపూరంబు = జలప్రవాహమో, అన = తీసునట్లుగా, క్రమక్రమంబున = మునవెంబడిని, అంగమల = అవయవములందు, క్రమ్ము...వట్టున = క్రమ్ము=అవలించునట్టి, చెమ్మటల = చెనుటనీటిచేనైన, మిన్నేటి = ఆకాశగంగయొక్క, పెన్నేటి = అధికజలముయొక్క, నట్టున = వెలుదలచుండు, మునుంగువడ = మునిగిపోకుండునట్లు, నవరించిన . ప్లంబన = నవరించిన = జలపటుపఁగా, మించు = అతిశయించునట్టి, కుంభస్థంబు = కుండలుపోగించికట్టినతెప్పయో, అన = అనునట్లు, పృథ్వీతరీయంబులు = జాతినవయఁటగలదై, బంబులుపడి = బంబుటఁబడి, అబ్బురపు చనుంగవ-అబ్బురపు = అత్తర్వమైన, సిద్ధంపు = సోదెగలిగిన, గద్ది = బిగువుగల, గుబ్బు = పట్టువైన, చనుంగవ = స్తవచ్చయము, నిర్బురపు మెఱుంగులు = అధికమయినకాంతలను, ఈన = పుట్టించుచుండఁగా, కుఱిత . శోకంబున = కుఱిత = కోరించిన, హర = రుద్రునియొక్క, నయన = (కొనటి) కంటిదైన, శిఖి = అగ్నియొక్క, ఖా = జ్వాలచేత, భస్మీకృత = నీలునీయఁబడిన, స్తర = మనఃగునియొక్క, విరహ = ఎడఁబాటువలని, శోకంబున = దుఃఖమునందు, పడి = పడినదై, చందురుని = చంద్రుని, పట్టుకొని = పట్టుకొన్నదై, అడలుచందంబున = అడలు = ఏడ్చుచున్న, రతిరమణిచందంబున = రతీదేవివలె, కుసుమిత వేదికాంతరంబున = కుసుమిత = పూచిన, లతానికాంత = తీగయింటియందలి, శశికాంత = చంద్రాకాంతపు రాళ్లచేఁగావించఁబడిన, వేదికాంతరంబున = అరుణమీఁద, మేనునెక్కి = దేహముపైచి - పండుకొని, వివిధదశాంతరంబుల = వివిధ = నానావిధములయిన, దశాంతరంబుల = అవస్థాభేదములచేత, వేగుచు = తరించుచు, ఉండెను, అంత = అప్పుడు

తా. అని యెట్లు పరూషిని తనలోఁదాసు వితర్కించి యప్పటప్పటికి విరహవేదనఁజెచ్చుగా, దేహమునందుఁ గాఁకఁపొచ్చివణకుపుట్టుగా నందులనునోర్వక నిట్లాప్సవిధుచేయ నెడఁకెగకన్మీళ్లువిడుచుటచేత నాకన్మీళ్లు కన్నులకాటకతోఁగలసి నలుపై నిగనిగలాడుచు నల్లనికన్నుగల్గనునుఁగాంతియో యననొప్పి ప్రవాహరూపమునఁ జెక్కిల్లగుండఁగి జెవులకు జూచి చెవీకమ్మలను దడుపుచుండఁగాఁ, తేతి మణికట్టుపైఁ దల పెట్టుకొని పొత్తి పోవునట్లుగాఁ బెట్టుకొన్న పువ్వులురాలఁగాఁ, గొప్ప నగము వీడుటచే వెండ్రుకలు విరిసి దేహమునావరించి గ్రహనక్షత్రాదులతోడ మిన్ను విటిగి మీఁదఁబడ్డట్లుకాఁగా, దిగులుపడి దేహమునందుఁ జెనుటయు రోమాంచమును మించఁగా, బైఁటకొంగు తొలగిపోవుటయు నెఱుంగక శివుని కంటిమంటలచేతఁ గాలినమన్నఘనియెడఁబాటుచేత వానికి మిక్కిలైనదండ్రునిబట్టుకొని యెడ్చుచున్న రతీదేవియో యనునట్లు చంద్రకాంతపురాల్లయఁగమిఁదఁ బడి యెడ్చుచు బహువిధములయిన మనస్సంగజాగరకృత్యాదిమన్తభావస్థలం బొందుచుఁ దపించుచుండెను. (మన్తభావస్థలు - చక్షుఃస్పృశ, మనస్సంగము, సంకల్పము, జాగరము, కార్యము, విషయవిచ్ఛేదము, లజ్జాత్యాగము, ఉచ్చాదము, మూర్ఛ, మరణము, అని పది) - అలం. (వెచ్చవెప్ప నైవిచ్చలవిడిగాయు - ఇక్కడ పరిణామము. చింతానాగరింబు వెల్లివొడిచెననఁ - ఇట రూపాత్మేంద్రియము అరుణముల దళితోఁజంబులు - ఇచ్చట ఉపమ. హాటకతాటంకయుగళంబునంబడి క్రొంబొగలెగయింపఁ - ఇట అతిశయోక్తి బినికిలయనగంధంబు - ఇట ఉపమ. కుటు.. బెడంగువడఁ, పాటుదుర్వారపాతిపూరంబునఁ, తొచోటులను తేల్పి. చెనుటలమిన్నేటి, పులకమొలకపయి - తొచోటులయాపకము. కుంభప్లవంబునఁ - ఇక్కడ ఉత్పేక్ష రతిరమణిచందంబునఁ - ఇక్కడ ఉపమ)

చ. తరుణి ననన్యకాంత సతీదారుణపుష్పశీలీముఖవ్యథా
భరవినశాంగి సంగభవురబారికి సగము సేసి క్రూరుడై
యరిగె మహీసురాధముఁ డరహంకృతితో నిని రోషభీషణ
స్ఫురణ వహించెనో యన సరభోమణి దాల్చెఁ గమాయదీధిత్.

10

అ తరుణి = లేఁతప్రాయముగలదానిని, అనన్యకాంత = అన్యభర్తలేనిదానిని - ఒకపురుషుని కధీసురాలుకానిదానిని, అతి వివశాంగి = అతిమిక్కిలి, దారుణ = భయంకరమయిన - ఇది వ్యభవ విశేషము, పుష్పశీలీముఖ = పువ్వులుబాణములుగాఁగలమన్తఘనియొక్క, వ్యథాభర = బాధయొక్క, యతిశయముచేత - అధికమైనబాధచేతననుట, వివశ = పరవశమైన - స్మృతితప్పిన, అంగి = దేహముగలదానిని, సంగభవురబారికి = మన్తభవాధకు, అగ్గముసేసి = లోఁబఱచి, క్రూరుడై = కఠినుడై, మహీసురాధముఁడు = నీచబ్రాహ్మణుఁడు - ప్రవరాఘ్నుడు, అహంకృతితో = గర్వముతో, అరిగె = డోయెను, అని, రోషభీషణస్ఫురణ = రోషఁపముచేత, భీషణ = భయంకరమైన, స్ఫురణ = తేజస్సును, వహించెనో = తాల్చెనేమో, అన = అనునట్లు, సరభోమణి = సూర్యుఁడు, కమాయదీధిత్ = ఎఱ్ఱనికాంతిని, తాల్చె = ధరించెను

తా ప్రవరుఁడు లేఁతప్రాయముగలిగి యొకనికిభార్యగాక తనకు భోగింపఁదగినదై తన్నువలచి నపరూషిని గూడక యన్యస్త్రీ యనునిమిత్తమును గల్గించుకొని దానిని మన్తభవాధకు లోఁబఱచి ఘోరము ననుకోపముచేత నెఱ్ఱుదనమును బొందెనో యనునట్లు ఎఱ్ఱగా సూర్యుఁడు ప్రకాశించెను ప్రవరుఁడు పరూషిని విడనాడుట దోషమనియు సత్పురుషులు దానికి సహించరు గాన సూర్యుఁడు

కోపించినవాడయ్యెననియు సంబంధము సూర్యుఁ డెఱ్ఱగా వెలిగెననుటచేత సూర్యాస్తమయననుయ -
మయ్యె నని బాహు. అలం పరికరము, ఉత్పేక్ష, కావ్యలింగములు

నీ ఉరుదరీకహరసురీప్రోత్తశార్దూలముల్, యురవారి శోశితశంకఁ ద్రావ
వనకుంజమధ్యశారద్వలచరన్మగంక్షీ దావపావకభీతిఁ ర దల్లడిల్ల
నాశ్రమాంతరభూటరహగ్రముల్ మునికోటి, బద్ధకాషాయవిభ్రాంతిఁ జూడ
ఘనసానుశృంగశృంగగౌటకంబులఁగాంచి,యమరులు హేమాద్రియనుచువాలఁ
గాసెఁ బేశలరుచిఁ గింశుకప్రవాళ, ఘుస్పణకిసలయకంకేళికనుమగుచ్చ
బంధుజీవజపారాగరబాంధవంబు, లన్నగంబున జరరాదురీకాతపములు. 11

అ ఉరు శార్దూలముల్ - ఉరు = పెద్దవైన, దరీకహర = చొక్కలవలెనుండెడి గుహలయందు,
సుప్త = నిద్రించినవై, ఉత్థ = లేచిన, శార్దూలములు = పెద్దపులులు, యురవారి = సెలయేళ్లయందలి నీటిని,
శోశితశంక = నెత్తుర నడిభ్రాంతిచేత, త్రావ = త్రాగఁగా - పులులు గుహలయందు నిద్రించి నిద్ర
మక్తుఁజొలచునుచే బయటికివచ్చి యెఱ్ఱగాఁ గనఁబడుచున్న సెలయేటికిళ్లను జూచి నెత్తురనిభ్రమించి
త్రాగఁగాననుట; ఐన. పంక్షి - వన = అడవియందలి, కంక్ష = పొదరిండ్లయొక్క, మధ్య = నడిమి
ప్రదేశమునందలి, శార్దూల = పచ్చిక సేలలందు, చరత్ = పేయుచున్న, మృగపంక్షి = జింకలగుంపు,
దావపావకభీతి = కారుచిచ్చునెడిభయముచేత, లల్లడిల్ల = చలింపఁగాను - అడవియందుఁ బొది
రిండ్లనడిమి పచ్చిక సేలలందు పేయుచున్న జింకలు చుట్టునున్న పొద లెఱ్ఱగాఁ గాన్పించుటచే
గార్చిచ్చు మంచును విచ్చుచున్నదని బ్రమసి వెఱచి పాటఁగాననుట, ఆశ్రమాంతరభూటరహగ్రములు -
ఆశ్రమ = మునివలెయొక్క, అంతర = మధ్యభాగములందున్న, భూటరహ = వృక్షములయొక్క,
అగ్రములు = కొనలను, మునికోటి = మునులనమాహు, బద్ధకాషాయవిభ్రాంతి = ఎండఁగట్టిన
కావిన స్త్రీముల నెక్కి భ్రమచేత, చూడ = చూడఁగాను - యెఱులు శ్రమయూత్రమములందలి వృక్షము
లకొన లెఱ్ఱగాఁ గనఁబడుటచేఁ దమకావిశోకలెండఁగట్టి విప్పవలసివలెనని భ్రమించిచూడఁ
గాననుట; ఘన శృంగగౌటకంబుల - ఘన = గొప్పవైన, సాను = చవీయలను, శృంగ = శిఖరము
లను, శృంగగౌటకంబుల = చదుకములను - నాలుగుదారులు కలియుచోట్లను, కాంచి = చూచి,
అమరులు = దేవతలు, హేమాద్రియనుచు = బంగారుకొండయని (తమ నివాసస్థానమయిన)
మేరు పర్వతమని, వాల = (వివాసములనుండి) దిగిరాఁగాను - విహారముగా వివాసములెక్కి
యాకాశమునందు విహరించుచున్న దేవతలు చవీయలు శిఖరములు చదుకములు బంగారు చాయతో
గనఁబడఁగా హిమసంతమునే మేరుపుగాఁ దలంచి బానిమిఁదికి దిగఁగాననుట, అన్నగంబున =
అమందుకొండయందు, కింశుక - బాంధవంబులు - కింశుక = మోదుగ పువ్వులయొక్కయు, ప్రవాళ =
పగడములయొక్కయు, ఘుస్పణ = కుంకుమ పువ్వులయొక్కయు, కిసలయ = చిగుళ్లయొక్కయు, కంకేళి
కుసుమగుచ్చ = రక్తాశోక పుష్పముల గుత్తులయొక్కయు, బంధుజీవ = మంకెన పువ్వులయొక్కయు,
జపా = దాసానిపువ్వులయొక్కయు, రాగ = ఎఱుపునకు, బాంధవంబులు = చుట్టుములు - ఆయెఱు
పునుబోలినవియైన, జరరాదురీకాతపములు = పృథ్విదైన సూర్యునికొలుగులు - సంద్యాకాలపు ముదిరిన
యొండలు, పేశలరుచి = వేడిమిలేనికాంతిలో, కాసె = ప్రకాశించెను - అనఁగా సూర్యాస్త
మయనమయమునందుఁ గాయుచున్నయొండ యెల్లవిస్తువులును ఎఱ్ఱగాఁ గనఁబడునట్లెయ్యెడలను వ్యా
పించి వేండములేక ప్రకాశించెనని తాత్పర్యము. అలం భ్రాంతిమంతము, ఉపశుయును.

శా. శ్రేణుల్ గట్టి నభోంతరాశమునఁ బాతెం బట్టు యుష్టాంశులపా
పాణవాతము కోష్ట మయ్యె మృగత్పరస్థావార్థు లింకొ జపా
శోణం బయ్యెఁ బతంగబింబము దిశాస్తోమంబు శోభాదరి

ద్రాణం బయ్యె సరోజపండములు నిరద్రాణంబు లయ్యెం గడున్.

12

అ పక్షులు = పులుగులు, సభోంతరాశమునకొ = ఆకాశమధ్యమునందు, శ్రేణుల్ గట్టి = బారులుదీరి, పాతెం = పఱచెను, ఉష్టాంశుపాపాణవాతము = సూర్య కాంతపురాళ్ల సమూహము, కోష్టము = ఇంచుక వేడిమిగలది, అయ్యెం = ఆయెను, మృగత్పరస్థావార్థులు = ఎండమావు లనెడి సముద్రములు- సముద్రములపలకె దోచుచున్నయెండమావులు, ఇంకొ = ఎట్టిపోయెను- కనఁబడక పోయెననుట, పతంగబింబము = సూర్యమండలము, జపాశోణంబు = దాసానిపువ్వువలె నెఱుంగెనది, అయ్యెం = ఆయెను, దిశాస్తోమంబు = దిక్కులయొక్క సమూహము, శోభాదరిద్రాణంబు = కాంతిచేతఁ జేదతీకమునొందినది- కాంతిలేనది, అయ్యెం = ఆయెను, సరోజపండములు = కమలముల సమూహములు, కడున్ = మిక్కిలి, నిద్రాణంబులు = నిద్రనుబొందినవి- ముఖించినవి, అయ్యెం = ఆయెను

తా పక్షులు మేఁతకుఁ బోయినతావులనుండి తమతమయునికితావులకు బారులుదీరి పఱచుఁగా, నెండసోఁగి మండుచున్న సూర్యకాంతపురాళ్లు చల్లఁదనము, నొందుమండఁగా నెండమావులనఁగిపోఁ గాదెక్కులఁ గాంతి తఱుంగఁగాఁ, గమలులు మడుంగఁగా, సూర్యమండల మెఱువాఁతను. అనఁగాఁ బ్రొద్దుగంకునమయ మయ్యెను. అల. నృభానోక్తి, పరిణామము, ఉపమయును.

క. తరణి యిదె గ్రుంకుచున్నాఁ, డరు దెచ్చుచి చంద్రుఁ బిల్వ శ్రీ నరిగెడురజసి

తరుణిమణిదూతిక లన, నరిగెం దూర్పునకు నీడ శ్రీ లలిదీర్ఘ ము లై .

13

అ. తరణి = సూర్యుఁడు, ఇదె = ఇదిగో, గ్రుంకుచున్నాఁడు = అస్తమించుచున్నాఁడు, అరుదెచ్చు = (నీవు) రచ్చు, అని = అనిచెప్పి, చంద్రుఁ = చందమామను, పిల్వఁ = పీలుచుటకై, అరిగెడు . దూతికలు = అరిగెడు=పోవుచున్న, రజసి=రాత్రియనెడి, తరుణిమణి=ఉత్తమ స్త్రీయొక్క, దూతికలు=కుంఠెనకత్తెలో, అనఁ = అనునట్లు, నీడలు = మనుష్యులనీడలు, అలిదీర్ఘములై = మిక్కిలి నిడుపులై, తూర్పునకొ = తూర్పుదిక్కునుగూర్చి, అరిగె = పోయెను.

తా. పాయంతాలమునందుఁ దూర్పుతట్టునకు మిక్కిలి నిడుదలై ప్రసరించునట్టి మనుష్యుల నీడలు రాత్రి యనెడు స్త్రీ తనప్రియుఁడయిన చంద్రుఁడు ప్రతాపవంతుడైన సూర్యుఁడనెడి శక్రు రాజునకు వెఱచి మఱిగయుండఁగా నీపగవాడు సళించుచున్నాఁడు నీవిక వెఱపు లేక యివ్వజే రావచ్చునని ప్రీయవీరిహమును సహింపక యొకరివెంట నొకరినిగాఁ బంపినదూతికలో యనునట్లుం దెను. అలం ఉత్ప్రేక్ష

క. క్రుంకె నపరాంబురాశిం, బంకజబంధుఁడు దదీయరబడభౌముఖిని

తొంకురితకుతుకరధ్యని, రంకుత వేగావహృతశశ్రీతాంగుఁడుఁబోలెన్ .

14

అ. పంకజబంధుఁడు = తామరలచుట్ట మయినసూర్యుఁడు, అపరాంబురాశి = పడమట సముద్రమునందు, తదీయ = శతాంగుఁడుఁబోలెన్-తదీయ = ఆపడమటిసముద్రసంబంధియయిన-ఆప డమటిసముద్రమునందుండెడియనుట, బడభౌ = ఆడుగుట్టుయొక్క, ముఖి = మొగమును, వీతొ =

మామటవలన, అంబరిత = మొలచిన - పుట్టిన, కుతుక = కుతూహలముగల-తమకముగల, రథ్య = రథపుగుట్టముయొక్క, విరంశ = అడ్డపాటులేని, వేగ = విడిచేత, అపహృత = కొనిపోబడిన, తాంగుడుబోలె = రథముగలవాడోయనునట్లు, క్షుంకో = అస్తమించెను.

తా. సూర్యుండు పడమటి నముద్రముఁ జేరఁబోవునపు డందు బడబొగ్గిని వహించినయాడు గుట్టుమొగము గానవచ్చుటచేత దానింగలయనలెనను తమకమున మగదయిన తన తేరిగుట్టము మిక్కిలి వేగముగా రథమునీడ్చుకొనిపోగా నానముద్రమునందుఁ బడనేమోయనున ట్లన్తమించెను. (సముద్రమునం దాడుగుట్టు మొకటియుండుటయు దానికడుపున బడబొగ్గి యను పేర నగ్నియుండినముద్రములో వచ్చి చేరువట్టి వాననీరంతయుఁ ద్రాగుననుటయుఁ బురాణప్రసిద్ధము సూర్యునిరథమునవహించునది సప్తయను పేరుగల గుట్టు మొకటియే యని కొందఱును, ఏడగుట్టయులని కొందఱును జెప్పుదురు.) అలం. ఉత్పేక్ష.

వ. ఆననుయంబున

15

సీ. ఏవిహంగముఁ గన్న ర నెలుగించుచును సారె, కును సైకతంబులఁగఁగూడఁదారుఁ
దారి కన్గొని యదిర తనజోడు గాకున్న మెడ యెత్తి కలయంగ ర మింట నరయు
నరసి కన్నీటితో ర మరలి తామర యెక్కి, వదన మెండఁగ నరోవారి నద్దు
నద్దిత్రావఁగ సైవ ర కట్టిట్లు గన్గొని, ప్రతివింబ మీక్షించి ర బ్రమసి యులుకు
నుజికియొకలుదడియవేఱొక్క తమ్మి, కరుగునరిగవంబుతోఁ ర దిరుగుతేంట్లఁ
బొడుచుముక్త నమఱియునుబోవువెదక, సంజుబ్రియుఁబాసివగనొక్క రచక్రవాకి.

అ ఒక్కచక్రవాకి = ఒకానొకచక్రవాక్తీరి-అడుజక్రవపక్షి, సంజు = సంధ్యాకాలమునందు, ప్రియో = ప్రియుఁడైనభర్తను-మగజక్రవను, పాసి = ఎడఁబాసి, వగ = విచ్చారముతో, సైకతంబుల = ఇనుకదిన్నెలయందు, ఏవిహంగము = ఏపక్షిని, కన్న = చాలఁగాఁజూచినను, ఎలుగించుచు = కూయుచు-తనకంతస్వరముఁ దెలుపుకొనుచునట్లు, సారెకు = చూచినట్టికి, కూడ = ఆచూచినపక్షినిగదియ, తాడు = పోవును, తారి = అటుపోయి, కన్గొని = దానినిజూచి, అది = ఆపక్షి, తనతోడు = తనజతది, కాకున్న = కాకపోయిన, మెడయెత్తి = (అందుండి తనప్రియపక్షి యొగిలెనో యేమో యని) మెడపైకెత్తి, మింట = ఆకాశమునందు, కలయ = అంతటను, అరయు = వెదకిచూచును, అరసి = వెదకిచూచి, కన్నీటితో = (కనఁబడకపోయినే యను దుఃఖముచేతఁ గలిగిన) కంటిసీటితో, మరలి = తిరిగి, వచ్చి = (తాను ముందున్న చోటికి) వచ్చి, తామరయెక్కి = తామరపువ్వుపైకిక్కి, వదనము = నోరు, ఎండఁగ = (అలచియుఁబడి) తడియాటి పోఁగా, నరోవారి = కొలనిసీటియందు, అద్దు = తడుపుకొనును, అద్ది = తడుపుకొని, త్రావఁగ = ఆనీళ్లుత్రాగుటకు, సైవర - (విరహవేదనచే) రుచింపక, అట్టిట్లు = అతట్టునీతట్టును, కన్గొని = చూచి, ప్రతిలింబు = నీళ్లలోఁ గనఁబడెడితననీడను, ఈక్షించి = చూచి, బ్రమసి = (అది తనజతదైనమగపక్షి యని) భ్రమించి, ఉలుకు = (దానిపైని) దుముకును, ఉజికి = అట్లుదుమికి, ఎలుకలు = అెక్కులు, తడియ = (నీళ్లుతగిలి) తడియఁగా, వేఱొక్కతమ్మి = మఱియొక తామరపువ్వుమీఁదికి, అరుగు = పోవును, అరిగి = (మఱియొక తామరమీఁదికి) పోయి, రంబుతో = రుచికారధ్వనితో, తిరుగుతేంట్ల = నంపరించునట్టి రుచ్చైదలను, ముక్కున = తనముక్కుతో, బొడుచు = (వానియుల్లంపమునకు

సహింపక) పొడుచును, మఱియును=మరల, వెదకి = (ప్రియుని) వెదకుటకు, పోవున్ = (ఇంకొకతట్టు) పోవును

తా. సాయంకాలమునందుఁ దనప్రియుఁ డుత్తర నెడఁబాసిన యొకయాఁడుజక్కని తనప్రియుఁ డుపోయిన జాడఁగానక యేపక్షినిజూచినను దనజతపక్షియే యని కదియఁబోవును అట్లు కదియఁబోయి చూచునెడ నది తనజత కాకన్న సంక్రిలో నెగిరిపోయెనేమోయని మెడయెత్తి మింటిపంకఁజూచును. మింటిపంకఁ బాఱఁజూచియుఁ గనఁబడకున్న దుఃఖమునొంది కన్నీరుపెట్టుకొని కొనియొద్దకువచ్చి యొక్కతామరపువ్వుపై వాలి మఱచియుఱచి గొంతెండఁగాఁ దడిగలుగ నీళ్లలో గొంతుతడుపుకొని విరహవేదనచే నానీళ్లునెత్తము త్రావుటకు రుచింపక దిక్కులు సూచించుండ నీళ్లలోఁ దననీడఁ గానవచ్చెను అనీడ తనజతపక్షియేయని బ్రమసి దానిపై దుమికి తొక్కులు నీటఁదడియఁగా నందు నిలువక మఱియొక తామరపువ్వుమీఁదికిఁబోయి యందు యుంకారములు నేయుచుఁ దిరుగుచున్న తుమ్మెదలను జూచి వానినంచారము తనకు సహింపకపోఁగా వానిని ముక్కుతోఁ బొడిచి తఱిమి యందును నిలువనొల్లక మరలఁ బ్రియుని వెదకుటకై మఱియొకప్రక్కకుఁ బోయెను. (పక్షిమృతమునకే యిట్టి విరహవేదన కలుగుచుండఁగా సౌందర్యవతియు యౌవనవతియు నైనవరూఢినికి విరహకోదేక మెటు నంటిదిగానుండునో యనునది దీనిచే నూహ్యము చక్రవాకపథాలకు రాత్రులు కన్నులుగానరావు గనుక నది ప్రాద్దుగ్రుంకఁగా నప్పటికిచ్చి తావుచేరనిమగపక్షి నెడఁబాసి వేదనపడుచుండునటు సుప్రసిద్ధము.) అలం. స్వభావోక్తి, భ్రాంతిమంతమును.

సీ. రవిబింబవతనదీర్ఘ పయోధిగర్భని, గ్రతశేషఫణిఫణారతన్నరుచియొ
దివసావసానసర్దిస్తాస్తగిరిశిఖా, జ్యోతిర్లతాప్రతారనాతపంబా
తపనధూర్దండనిర్దళితది క్తటదృశ్య, కమలజాండకటాహారకనకఘృణియొ
చండీశతాండపూర్తనసంభృతటహాహస్తాగ్రదీపగర్భ స్త్రీచయమొ
ద్రాగ్నిదాహాచ్చిదావినిర్ద్రాణమదవ, దంజనాలాసములశరీరయ్యవిధాన
వారుణాధోరణకల్పితోరుశోణ, మృత్తికారాశియో యనర మెఱసె సంధ్య. 17

అ. సంధ్య = సంధ్యారాగము, రవి ..చియొ-రవిబింబ=సూర్యబింబముయొక్క, పతన = పాటుచేత, దీర్ఘ = పాయయిచ్చిన, పయోధి = సముద్రముయొక్క, గర్భ=లోపలిభాగమునందుండి, నిర్గత=బయలువెడలిన, శేషఫణి = (నాగలోకమునందుండెడి) శేషుండ నెడిపాముయొక్క, ఫణా = పడగలయందలి, రత్న=మణులయొక్క, రుచియొ=కాంతియొ, దివసా ఆతపంబొ-దివసావసాన = పగటియొక్కచివరయందు-సాయంకాలమునందు, సందీప్త=చక్కఁగాఁదేజరిల్లుచున్న, అస్తగిరి = పడమటికొండయొక్క, శిఖా=శిఖరములయందలి, జ్యోతిర్లతా=మెఱుంగుడుఁడీఁగెలయొక్క (తీఁగలవలె మెఱుంగుచుండెడి జ్యోతులయొక్క యని కొందఱు. కొండమీఁదియందపులలో రాత్రులందు మెఱుంగుడుఁడీఁగలు మెఱుంగుచుండును), ప్రతాన=సమూహముయొక్క, ఆతపంబొ=ప్రకాశమో, తపన...ఘృణియొ-తపన=సూర్యునియొక్క, ధూర్దండ = రథమునొగచేత, నిర్దళిత = భేదంపఁబడిన-మిక్కిలి పొడువఁబడిన, ది క్తట=దిక్కుయొక్కపార్శ్వభాగమునందు, దృశ్య = తోఁచునట్టి, కమలజాండ=బ్రహ్మాండమనెడి. కటాహా=పెద్దకాఁగయొక్క, కనకఘృణియొ = బంగారుకాంతియొ, చండీశ చయమొ-చండీశ=శివునియొక్క, తాండవోర్తన=ఉద్ధతసాట్యోర్తనమునందు, సంభృత = పట్టుకోఁ

బడిన, క్షపా=రాత్రియ సెడిస్తీయొక్క, హస్తాగ్ర=చేతితుదనున్న, దీప=దివ్యయొక్క-దివటీయొక్క, గభస్తి=కాంతలయొక్క, చయమొ=సమాహార, ద్రాక్ష...రాశియో - ద్రాక్ష=శీఘ్రముగా, విదాహ=విశేషమయినదప్పిని, ఛిదా=పోగొట్టుటయందు, వినిద్రాణ=పెచ్చరికతోనుండెడి, మదవతి=మదముగల, అంజన=అంజనము సెడిపశ్చిమదిగ్గజముయొక్క, ఆలూన=కట్టగంబముయొక్క, మూల=మొదట, శయ్యావిధాన=పడుకపజుచునట్టిపనియందు-పడుకవలె నేర్పఱచినట్లున్న యనుట, నారణ=పరుగునిసంబంధమైన, ఆదోరణ=మావటివానిచేత, ఆకల్పిత=చక్కగాఁ జేయఁబడిన, ఉరు=పెద్దదయిన-విశాలమైన, శోణమృత్తికారాశియో=ఎట్టుమట్టితోగో, అనన్=అనునట్లుగా, మెఱిగె=నకాశించెను. (మదమెక్కినశిలలది నేనుగనునకు దప్పి మెచ్చు ననియు నాదప్పి యెట్టుమట్టిపై బరున్న మానుననియు గజశాస్త్రమునందుఁ జెప్పఁబడియున్నది.)

తా. సాయంసంధ్యాకాలమునందుఁ బడమటినముద్రమునందు సూర్యుఁడుపడుటచేఁ బాయ విచ్చినందులనుండి మీఁదికివ్యాపించిన యాదిశేషనిపదగలయందలి రత్నములకాంతియో, పడమటి కొండశిఖరములందు సూర్యకాంతలుతగ్గగానే వెలుగుచున్న మెఱుంగునుండిఁగల వెలుంగో, సూర్యుని రథము నొకతాఁచున బ్రద్దులుగాఁ జేరినదిక్కుమూలమున లోనికిఁ బ్రవరించిన బ్రహ్మాండము సెడి బంగారు కుండయొక్క స్వర్ణకాంతియో, శివుఁడు తాండవముచేయునప్పుడు పట్టబడిన దివటీప్రకాశమో, పడమటిదిగ్గజమునకు మదమెక్కి దప్పికలుగఁగా నాదప్పి దీర్చుటకొఱకుఁ బఱచిన యెట్టుమట్టిపలిపోయినట్లు సంధ్యాంశకాంతి వెలుగొందెను. అలం. ఉత్ప్రేక్ష.

క. బహుళజలస్థనమాన, ద్రుహిణాండము చెచ్చు యుటికి శరూత్సర్పవిభా

రహితతః గాటుక పట్టెను, రహి చెడి యన సంధతమనశ్రరాసులు బెరసెన్. 18

అ. బహుళ=జల-బహుళ=అధికమయిన, జల=నీటియందు, ప్లవమాన=తేలుచున్న, ద్రుహిణాండము=బ్రహ్మాండము, చెచ్చుయుటికి=తడి దిగి, రూత్స=తీక్ష్ణమైన, అర్కవిభా=సూర్యప్రకాశముయొక్క-ఎండయొక్క, రహితతః=లేమిచేత, రహి=అందము, చెడి=నశించి, కాటుకపట్టెన్ = నలుపుపాటిపోయెను, అనన్=అనునట్లు, సంధతమనశ్రరాసులు = కటికిచీకటి ప్రోవులు - దట్టమయిన చీకట్లు, బెరసెన్=అవరించెను.

తా. ఆవరణజలమునందుఁ జేలుచుండెడి బ్రహ్మాండము వేడిమి మెచ్చునకఱకులెండ తగులక పోవుటచేతఁ జెచ్చగిల్లి నలుపుపాటివదో యనునట్లు దట్టమయినచీకటి బ్రహ్మాండము నావరించెను. (తడిసినవస్తువు లెండపోకవచ్చుయెడ నలుపుపాటిపోవుట యనుభవసిద్ధము) అలం. ఉత్ప్రేక్ష.

నీ మృగనాళిపంకంబు శ్రమెయి నిండ సలదిన, మాయాకారాత్తిమైరచాయఁ దెగడి నవపింఛమయభూష శ్రీలవధరించి నటించు, పంకజాక్షునిచెల్వ శ్రీసుంక మడిసి కాదంబనికురుంబరకలిత యై ప్రవహించు, కాళిందిగర్భంబు శ్రీకారుసేసి తాపింఛమిటపికాంతారసంవృత మైన, యంజనాచల రేఖ శ్రీనవళుంచి కవిసె మఱియును గాఢోల శ్రీకాలకంఠ, కంఠకలకంఠకరిఘటాఖంజరీట ఘనఘనాఘనసంఘాతశ్రీగాఢకాంతి, గటికిచీకటి రోదనీశగర్వారమున. 19

అ. కటికిచీకటి=గాఢాంధకారము (శీటి కర్తృపదము), మృగనాళిపంకంబు=అనుకుపదముగా మన్నకస్తూరిని, మెయినిండ=దేహమునందంతటను, అలదిన...చాయన్=అలదిన=పూసి

కొన్న, మాయాకిరాతి = కపటపుబోయదానియొక్క - కపటముగా బోయవేషము వేసికొన్న పార్వతియొక్క, (పా, మాయాకిరాతు = కపటపుబోయవాడయిన శివునియొక్క) మైదాన్ = దేహకాంతిని, తెగడి = తిరస్కరించి - మించియునుట, న్ననింఛయభూషలు - సవక్రొత్తదైన, సింఛయ = సెమిలియారల కుచ్చుతోఁజేసిన, భూషలు = సొమ్ములను, అనధరించి = అంగీకరించి - పెట్టుకొని, నటించు .. చెల్వ - నటించు = నాట్యముచేయునట్టి, పంకజాత్మని = కృష్ణగియొక్క, చెల్వ = అందమును, సుంకమడిగి = సుంకమిచ్చునియడిగి - తన్నుఁ బోలినందులకై సుంక మడుగునంతటియూధిక్యమును పెంచించి, (సుంకము = అచ్చుడుసరకుల నమ్మకొనుటకై యిచ్చెడిపన్ను) కాదంబ కలితయై - కాదంబ = ఇల్లని ముక్కుకాళ్లు తెక్కులు గల హంసలయొక్క, నిరుంబంబ = సమాహమతోడ, కలితయై = కూడినదై, ప్రపహించు కాళిందిగర్వంబు - ప్రపహించు = పాటుచున్న, కాళింది = యమునానదియొక్క, గర్వంబు = అహంకారమును, కామసేసి = తిరస్కరించి, తాపింఛ సంవృతము - తాపింఛవిటసి = చీకటిమ్రాశులయొక్క, కాంతార = దట్టమయినయడవులచేత, సంవృతము = లెస్సగా సానరింపఁబడినది, ఐనయంజనాచల శిఖి = అయినయట్టికాటుకకొండయొక్కయూధిక్యమును, అవసరించి = మించి, మలియును = ఇంతేకాకయింకను, కాకోల... కాంతి - కాకోల = మాలకాకులతోడను, కాలకంఠ కంఠ = సెమిళ్ల మెడలతోడను, కలకంఠ = కోవెలతోడనుకరివటా = ఏనుగులగుంపుతోడను, ఖంజుట = కాటుకపిట్టలతోడను, నున = దట్టమైన, ఘనాఘన = పర్వతమయన్న మేఘమతోను, సంకాశ = సరిపోలిన, గాఢ = అధికమయిన, కాంతి = ప్రకాశమతో, రోదనీగహ్వరమున = భూమ్యాకాశములయంతరాళమునెడి గుహాయందు, కవిసే = క్రయ్యకొనెను.

తా. కపటముగాబోయదియయి కస్తూరిపూసికొన్న పార్వతీదేవి, సెమిలియారలలంకారముగాఁజేసికొన్న కృష్ణాడు, నల్లనిముక్కు కాళ్లు తెక్కులు గలహంసలతోఁ గూడినయుమునానది, చీకటిమ్రాశులతోఁపునడుమునున్న కాటుకకొండ, మాలకాకి, సెమిలిమెడ, కోయిల, కాటొకపిట్ట, వానకాలపుమబ్బు మొదలగువాని యాకృతులందుఁ గలమిక్కుటమైన నల్లఁదనమును మించిననల్లఁదనముతోఁ గాటుచీకటియెల్లయెడలను గ్రమ్ముకొనియెను. అలం నిదర్శన. (ఇందు నెలపునకతితయత్వము కలిగించుటకై మృగనాల్గిపంకమలఁడుట మొదలైనవి చెప్పఁబడియెను. అట్లుననికొ బాశుపతాస్త్రమిచ్చుటకు శివుడు పార్వతియుం దానును గిరాలవేషముతోఁ బ్రత్యక్ష మగుటయు, కృష్ణాడు సెమిలియారలకు చ్చులను దాల్చి బృందావనంబున విహరించుటయుఁ బురాణప్రసిద్ధములు.)

క. అంతటఁ బ్రాచి నిశాపతి, యంతికగతుఁ డౌట విని ముఖాలంబితమః

కుంతలములు దీర్వగఁ గొను, దంతపుదువ్వెన యనంగరథపతిమ దోఁచెన్ 20

అ. అంతట = అట్లు చీకటియావరించినతోడనే, ప్రాచి = తూర్పుదిక్కునెడిస్త్రీ, నిశాపతి = రాత్రికాలమైనవంద్రుడు, అంతికగతుఁడు = దగ్గఁజరుగించినవాడు, డౌట = అగుట, విని = విన్నదై, ముఖాలంబిత సుగుంఠలములు - ముఖ = ముందటిభాగమనెడిముఖమునందు, అలంబి = వ్రేలు చున్న, తమః = చీకటియనెడి, కుంతలములు = మంగురులను, దీర్వగఁ = దువ్విననరించుకొనుటకు కొనుదంతిపుదువ్వెన = తీసికొనునట్టి దంతములతోఁజేసినదువ్వెన, అనంగఁ = అనునట్లు, ధవిమ = తెల్లఁదనము, రోఁచెన్ = కనఁబడెను - అనఁగాఁ జంద్రోయమును సూచించుచు దూర్పు తెల్లవాఁతననుట.

తా. అటుపిమ్మటఁ దూర్పుదిక్కునెడిస్త్రీ తీసినభయమున రాత్రియనెడి యుపతికి భర్తయయిన చంద్రుడు తన్నుఁజేరవచ్చుచున్నాఁడనుమాటవిని తానలంకారహీన యయి యుండనేరక

ముఖభాగమునం దావరించిన చీకటియనెడి ముంగురుల నెగడువ్వి సవరించుకొనుటకై చేతికిఁ దీసికొన్న దంతపుడువైనచో యనునట్లు తూర్పుదిక్కునందుఁ బలుపు ప్యాటించెను చంద్రోదయసమయమయ్యె నని భావము అలం. ఉత్పేక్ష, రూపకమును

చ. మరున కొసంగఁ గాలము తోమళ్ళట గాటుక గా నమ్రోదయ

స్ఫురదరుణప్రభాపథికశోణితిసి క్తసితోడుభక్తముఁ

హరిహారుదిబ్బభస్మలమునం బలి చల్లి వటాంకముఁ వసూ

ర్మరభరితంబు నై వెలుగఁ శ్రీ గాంచి సుధానిధి నైతై నత్తజీన్.

21

అ. అత్తజీన్ = ఆనమయమునందు, కాలము = సమయమనెడి పురుషుఁడు, మరునకుఁ = మనఁ గునకు, ఒసంగఁ = ఇచ్చుటకై, తమళ్ళట = చీకటిరాశి, కాటుక = ధనసాధనాంజనము, కాఁ = కాఁగా, నవో. భక్తముఁ = నవఃక్రాత్తయిన, ఉదయ = ఉదయముచేత, స్ఫురత్ = తేజరిల్లుచున్న - చంద్రోదయకాలమునందు వెలుగుచున్నయనుట, అరుణప్రభా = ఎఱ్ఱనికాంతియనెడు, పథిక = విరహి జమలయొక్క, శోణిత = రక్తముచేత, సిక్త = తడుపబడిన, నిత = తెల్లనైన, ఉడు = నక్షత్రములనెడి, భక్తముఁ = అన్నియును - రక్తాన్నమును, హరిహరయ.. స్థలమునఁ - హరిహరునికే = తూర్పుదిక్కునందుఁ గల సభస్మలమునఁ = ఆకాశప్రదేశమునందు, బలిచల్లి = భూతబలిచల్లి, వటాంకముఁ = మట్టిచెట్టుగులుక గలదియు, మూర్త్యుర్మరభరితంబునై = కిరణసమూహమనెడి ధనరాశిచేత నిండినదియునై, వెలుగఁ = (కనఁబడి) ప్రకాశింపఁగా, కాంచి = చూచి, సుధానిధిఁ = (అమృతనిధియైన) చంద్రుఁడనెడినిధిఁ ఎత్తెఁ = బయటికిఁ దీసెను - చంద్రోదయమయ్యె ననుట.

తా. లోకములో నిధులు త్రవ్వియెత్తువారు కొన్నిమూలికరసముఁ గూర్చిచేసిన నిధిసాధనపు గాటుకను గన్నులకుఁ బెట్టుకొని నిధియుండుచోటుగనిపెట్టి నిధులను భూతములు కాచి యుండు న దురు కాఁబట్టి యాభూతములు తమబాధింపకుండుటకై నెత్తురుకూడు తూర్పుతట్టు బలిగాఁపెట్టి గా శివేశ్వరచెట్టు గుఱుతుంచుకొని నిధిని ద్రవ్యియొత్తుదురు. కాఁబట్టి యట్లే ప్రకృతమునందుఁ గా మనెడి నిధిసాధకుఁడు చీకటియనెడి కాటుకపెట్టుకొని చంద్రోదయమగునప్పుడు తూర్పునఁ దోఁ నట్టి యెఱ్ఱనికాంతియనెడి విరహులనెత్తుకుకలిపిన తెల్లనినక్షత్రము లనెడియన్నము దూర్పుదిశయం భూతములకు బలిగా వెదచల్లి చంద్రునిలోనికళంక మనెడి మట్టిచెట్టు గుఱుతుచేసికొని విరహుల బాధింప మన్నఁగుని కొనఁగటకై చంద్రుడనెడినిధిని ద్రవ్యివైకత్తెను (చంద్రునిలోని కళంకము జంకగాను కుండలుగాను మట్టిమానుగాను కవులు వర్ణింతురు.) అలం రూపకము

మ. జలజాగారపరంపరల్ మఘవదార్శాభిత్తిఁ దీండ్రించుచుక

దళమై వెన్నెలచిచ్చు లంటిన మిశ్రద్వాహ్యచ్ఛదశ్యామికా

చ్ఛలనం గంది ముడుంగుచో నిమసిమరచ్ఛబంబుతోఁ బుట్టన

గ్గలపుం గ్రాంబాగల్లో యనంగ వెడలె శ్రీ గర్భస్వనద్భృంగముల్.

అ. జలజాగారపరంపరలు = జలజ = కమలములనెడి, అగార = ఇండ్లయొక్క, పరంపరలు = దతెగనిమరుసులు, మఘవదార్శాభిత్తిఁ = మఘవత్ = ఇంద్రునిదైన, ఆశా = దిక్కినతూర్పుదిక్కునె భిత్తిఁ = గోడమీఁద - గోడపంటి తూర్పుదిక్కునందునుట, తీండ్రించుచుక = వెలుగుచు, వెన్నె చిచ్చులు = వెన్నెలయనెడివిప్పులు, దళమై = తలుచై, అంటిన = తగులుకొనఁగా, మిశ్రత్.

నా-మిశ్రత = ఒకటిలోనొకటి కలిసికొనుచున్న, బాహ్యచ్ఛద = పైతీకులయొక్క, శ్యామికా = నలుప నెడు, ఘనత = మిమచేత, కంటే = కమలి, ముడుంగులో = ముడుంగుకోననప్పుడు, సిమసి మచ్చబులుతో = సిమసియ నెడిధ్వనితోడ, పుట్టు = పొగలో - పుట్టు = కలుగుచున్న, అగ్గలపు = అధికమయిన, క్రొంబొగలో = క్రొత్తపొగలో, అవంగ = అమనట్లు, గర్భస్వనధ్వనింగములో - గర్భ = కమలములలోపలిభాగమునండి, స్వనత = జుమ్మనిధ్వనించుచున్న, భృంగముల = కుమ్మెలలు, వెడలె = బయలుదేరేను.

తా. చంద్రోదయమయినతోడనే కమలము లనెడియొడ్డమనలు తూర్పుది కన్న నెడిగోడయందుండి వెన్నెల యనెడినిప్పుమంటలులేచి తగులుకొనునప్పుడు మీద ముడుంగుకొనుచున్న పైతీకుల నలుపునెమరుచేరి గమలి సిమసియనెడి ధ్వనిలతో లేచునట్టి పొగలో యనునట్లు జంబునెడి ధ్వనులతోఁ దూపుద లొకమలములలోనండి నెడలిపోవుచుండెను చంద్రోదయమై వెన్నెలవ్యాపింపఁగాఁ గమలములు ముసలించెను. అది ముసలించునప్పుడు వానినండి కుమ్మెలలు ఝంకారముచేయుచు లేచి పోయెనని భావము. అలం. రూపకము, అపన్నావము, ఉత్పేక్షయు.

సీ. శిథిలకైరవదళరక్త్రేణి నొక్కలు దీరె, శశికాంతపంక్తులజలము లూరెఁ గోరి కాంతులతోఁ జరిగోరికల్ రతిఁ గేరె, వారాశిగర్వంబు ర మేర మీఁతఁ ద్రోవడి యిరులు పరటాపంచలై పాతె, దిబ్బుఖంబుల వింతరతెలివి నేరెఁ జక్రవాకంబు లరబ్బకుడుంగములు దూతఁ, గామినీకాంతులకలకఁదెతె మదనుఁడమ్ముల నూతె హిమంబు వేరె, జడిసి విహిణి వగఁ గూరెఁజారచోర సర్పములు జాతె రవికరతాపమాతెఁ, జూడఁ జూడంగఁ దారకరస్ఫురిణదాతె.

అ. శిథిల... నొక్కలు - శిథిల = వికాసముచెడిన, (పా డిదిలి = విరిసి) కైరవ = తెల్ల గలుపలయొక్క, చళ = తీకులయొక్క, రక్త్రేణి = పరుసలయొక్క, నొక్కలు = మడుతలు, తీరె = చక్కఁబడెను - లేకపోయెను, శశికాంతపంక్తుల = చంద్రకాంతపురాల్ల పరుసలయందు, జలములు = నీళ్లు, డిబ్బు = డిబ్బరియైతెను, కోరి = కావలయుననికోరి, కాంతులతో = ప్రియభర్తలతో, సరోరికలు = అడువెన్నెలపులుఁగులు, (పా కాంతలతోఁ జరిగెముద = ప్రియస్థితో వెన్నెలపులుఁగులు), రతి = సంభోగములయందు, కేరె = విస్మంభించెను. వారాశిగర్వంబు - వారాశి = సముద్రముయొక్క, గర్వంబు = పొగరు - పోలెత్తి యలలులేరుట, మేరమీఁత = మితి మించెను - మిక్కిలి హెచ్చెను, ద్రోవడి = (వెన్నెలచే) తొలగఁద్రోయఁబడి, ఇరులు = చీకటి, పటాపంచలై = కంటికిఁగానరానిదై, పాతె = పరుగిల్లిపోయెను, దిబ్బుఖంబుల = దిక్కుల ముందటిభాగములందు, వింత = క్రొత్తయైన, తెలివి = తేటఁదనము, చేరె = చేరుకొనెను, చక్రవాకంబులు = గొక్కపక్షులు, అరబ్బకుడుంగముల = తామరపొదలయందు, తూతె = చొచ్చెను, కామినీకాంతులకలక - కామినీ = కామసురాండ్రయొక్కయు, కాంతుల = వారిచే గోరఁబడిన పురుషులయొక్కయు, కలక = కలకలపాటు - ప్రణయకలహముట, లేతె = తేటఁదనమునొందెను - పోయెననుట, మదనుఁడు = మనస్సుఁడు, అమ్ములు = బాగుములను, నూతె = పదఁపుపెట్టెను, హిమంబు = మంచు, వేరె = పేరుకొనెను - హెచ్చెననుట, విరహిణి - (ప్రియులనెడఁబాసిన స్త్రీజనము - (ఇచ్చట నది జాత్యేకవచనము), జడిసి = భయపడి, వగ = విచారమును,

కూరెన్ = పొందెను, జారచోరదర్పములు - జార = అశుభముగయొక్కయు, చోర = దొంగలయొక్కయు, దర్పములు = గర్వములు, జాతెన్ = తొలగెను - జారచోరులు యథేచ్ఛముగాఁ దిరుగుటకుఁ ప్రతిబంధకముగలిగెనుట, రవికరతాపము = సూర్యకిరణములకాఁగ - ఎండవేండ్రము, అతెన్ = ఉపశమిల్లెను, చూడఁజూడంగన్ = చూడఁగాఁజూడఁగా - క్రమక్రమముగాననుట, తారకస్ఫురణ = సత్కృతప్రకాశము, తాతెన్ = కానరాకపోయెను

తా చంద్రుడయ్యెను కాఁగానే కలువలు వికసించెను. చంద్రకాంతశిలలు కరఁగెను. చకోరపక్షులు సంభోగముఖము ననుభవించెను. సముద్రముపొంగెను - చీకట్లు తొలగెను. దిక్కులన్నియుఁ దెల్లగాఁ గనబడెను. చక్రవాకపక్షులు తామరతీగజొంపములలో ముడుంగుకొనెను. స్త్రీపురుషులు ప్రణయకలహములు మాని క్రిడించిరి. మన్మథుఁడు విరహాలసు వేధింపసాగెను మంచుమోచెను. విరహిణీ స్త్రీలు చంద్రునిచే విరహవేదనపెరుగఁగా విచారపడసాగిరి. జారచోరులసంచారము నిలిచిపోయెను పగటినేళఁ గాసినయొండవలనివేండ్ర మంతయు వెన్నెలచే ముడమిల్లెను సత్కృతులు క్రమక్రమముగా మఱిగిపోయెను. (ఇందు విరహిణి యనుపదము ఏకపదచాంకముగాఁ బ్రయోగింపబడుటచే ఐరూఢిని చంద్రప్రకాశమునకు వెఱచి దుఃఖము నొందెననువర్థ మాహింపఁదగియున్నది.) అలం. స్వభావోక్తి.

మ. స్ఫుటసాగంధిక రాగరక్తరుచి మ్రోగి బూనెం జపాసన్నిధి

స్ఫటికంబుల్లుదయాద్రిగై రిశిరస్థానస్థితిం జంద్రుఁడ

చ్చోటు వాయ్ శుచి యయ్యె నాఁ బ్రకృతి నరచ్చుం జై ననన్దార్థి యె

న్నటికిం గూటమివంక పచ్చువికృతికై మగ్నుండు గా నేర్చునే.

24

అ. చంద్రుఁడు = చందమామ, ఉద...రుచిన్ - ఉదయాద్రి = పాడుపుగొండయొక్క, గైరిక = మనశ్శిలాదిగైరికధాతువులతోఁగూడిన, శిరస్థానస్థితిన్ = శిఖరప్రదేశమునందలియునికిచేత, జపాసన్నిధిస్ఫటికంబుల్లు - జపా = దాసానిపువ్వుయొక్క, సన్నిధి = సమీపమునందున్న, స్ఫటికంబుల్లు = పటికపురాతివలె, స్ఫుట...రుచిన్ - స్ఫుట = వికసించిన, సాగంధిక = ఎఱ్ఱగలువలయొక్క, (మేలుఁగులు వెదచల్లుచున్న ముగంధులనెడి కెంపులయొక్క యని కొందఱు), రాగ = ఎఱుపువంటి, రక్త = ఎఱ్ఱని, రుచిన్ = కాంతిని, మ్రోగి = శరీరమునందు, పూనెన్ = ధరించెను, అచ్చోటు = ఆయుదయపర్యతముయొక్క శిఖరస్థానమును, పాయ్ = విడిచినతోడనే, శుచి = పరిశుద్ధుఁడు - తెల్లని శరీరముగలవాఁడు, అయ్యెన్ = ఆయెను, జౌన్ = అనియుక్తమే, ప్రకృతిన్ = స్వభావముచేత, అచ్చుండు = నిర్దోషియైనవాఁడు - తెల్లనివాఁడు అని చంద్రవర మైవయర్థము, ఐననన్దార్థి = ఆయినట్టి మంచినడవడిగలవాఁడు - చంద్రవరముగా సత్కృతవార్తముగలవాడని యర్థాంతరము, ఎన్నటికిన్ = ఎప్పటికైనను, కూటమివంక = సహవాసమువలన, పచ్చువికృతిన్ = పచ్చునట్టివికారమునందు - దుర్వార్థమునందు, మగ్నుండు = మునిగినవాఁడు - ఆశతోఁ బ్రవర్తించువాఁడు, కానేర్చునే = అగుటకుఁ బాలుపడుడనుట.

తా చంద్రుఁడు తూర్పున నువయించునప్పుడు దయపర్యతశిఖరమునందలి జాజాఁడు లేగులుట చేత నేమో దాసానిపువ్వు దగ్గఱున్న పటికపురాతివలె నెఱ్ఱగాఁ గనబడి యందుండి కొంచముపైకెగఁబొడిచిట్లుట నాయెఱుపుపోయి స్వభావనిర్ధమయిన తెలుపును వహించి స్వచ్ఛముగాఁ బ్రకాశిం

చేను. కనుక మంచినడవడి గలపురుషుడు దైవికముగా ముష్టులచేతలేరి వాళ్ళచేరికవలన నేచే నొకవి
కారపునడవడి గలవాఁడయినను వారిని బడిచినతోడనే యావికారపునడవడిని సైతము విడుచునుగాని
యట్లే ప్రపత్తింపఁడు. చంద్రుడు స్వభావముచేతఁ దెల్లనివాఁడు గనుక మనయుకాలమునం దెట్లుగాఁ
గనఁబడినను బిచ్చుటఁ గ్రమక్రమముగాఁ దెల్లగానే వెలిగె నని భావము అలం ఆర్థాంతరస్వాము.
ఉపమయు

శా. ఆరూఢస్థితిః జంద్రికాధవళితోజాండంబులోఁ జంద్రుఁ డొ

ప్పారెం గాలభిషగ్వరుం డవీరతంశ్రీ బై కాముక శ్రేణికిఁ

మూరోత్సాహము నిల్వఁ బొదరసమున్ శ బంధించి గ్రాసార్థమై

క్షీరస్థాలికఁ బెట్టినట్టిఘటికానీధౌషధంబో యనన్.

25

అ. చంద్రుడు = చందమామ, ఆరూఢస్థితిఁ = ఆకాశమున కెగఁబ్రాణియున్న యునికియం
డు, చంద్రి...జాండంబులోఁ - చంద్రికా = వెన్నెలచేత, ధవళిత = తెల్లగాఁ జేయఁబడిన, అజాం
డంబులోఁ = బ్రహ్మాండమునందు, కాలభిషగ్వరుండు = సమయమునెడి వైద్యుశ్రేష్ఠుఁడు, కాముకశ్రే
ణికిఁ = విషయేచ్ఛగలిగినవారినమూహమునకు, మూరోత్సాహము = మనదోష్యము, అవీరతంబై =
ఎడతెగనిదై, నిల్వఁ = నిలుచుటకై - ఁండుటకై, పాదరసమున్ = పాదరసగునెడిద్రవద్రవ్యమును,
బంధించి = మూలికలనుగూర్చి గడ్డకట్టునట్లుచేసి, (పా. మద్దించి = మూలికలతోఁజేర్చి గడ్డకట్టునట్లు నూ
టి), గ్రాసార్థమై = మ్రింగుటకై, క్షీరస్థాలికఁ = పాలకుండలో, పెట్టి యనన్ - పెట్టినట్టి = ఉం
చినటువంటి, ఘటికా = గుళిగియగునట్లు, సిద్ధ = సిద్ధులచే సాధింపఁబడిన, ధౌషధంబో = మందో,
అనన్ = అనునట్లు, ఒప్పారెన్ = ఒప్పెను

తా. కాలమనెడి మంచివైద్యుండు విషయేచ్ఛగల స్త్రీపురుషుల కాయున్న యొప్పుడును స్థిరము
గా నిలుచుటకై పాదరసమును విఱచి గుళిగిచేసి మ్రింగుటకై పాలకుండలో నుంచినట్టిదియు ఘటికా
సిద్ధి గలసిద్ధులచే సాధింపఁబడిన యౌషధమువంటి మహిమగలదియునైన యాగుళిగయో యనునట్లు
వెన్నెలచేత దెల్లగా వెలుగుచున్న బ్రహ్మాండమునందుఁ జంద్రుడు వెలుగుచుండును. ఇటఁ చం
ద్రికాధవళితాజాండము క్షీరస్థాలికగాను జంద్రుడు పాదరసఘటికగాను రూపింపఁబడుట నెఱుంగున
ది. వెన్నెల యెల్లయెడలను వ్యాపించి కాయుచుండఁగాఁ జంద్రుఁ డాకాశమధ్యమునందు వెలుగుచుం
డననియు నట్టిసమయమునందుఁ గాముఖుల యశేచ్ఛముగాఁ గ్రీడించిరినియు భావము. అలం ఉత్పే
క్ష, రూపకమును

తే. రాజు తేజస్వియై గ్రహారాజమీద, నలిగి దాడిగ వెంటాడ శ్రీ నిలువ కతఁడు
రెగడువడి పాటుచోఁ జెఱుంగదగినట్టి, ఛాయ యిది యన నీలలాంఛనముమెఱసె.

అ రాజు = చంద్రుఁడనెడిరాజు, తేజస్వియై = ప్రతాపవంతుఁడై, గ్రహారాజమీదఁ =
నూర్యుఁ డనెడి పగరాజమీద, అలిగి = కోపించి, దాడిగఁ = అతని గెలువ దండువెడలుటగా,
వెంటాడఁ = వెంటడించితిఱుమఁగా, అతఁడు = అనూర్యుఁ డనెడురాజు, రెగడువడి = భయపడి,
నిలువక = తనపగ వానినెదిరించి నిలువఁజాలక, పాటుచోన్ = పరుగెత్తిపోవునప్పుడు, చెఱున్ = చెఱులో,
శగిలినట్టిఛాయ = చిక్కుకోన్పిన్పి ఛాయాదేవి, ఇది = ఈననఁబడునది, అనన్ = అనునట్లు, నీలలాంఛ
నము = నల్లనిదైన చంద్రునిలోనికళంకము, మెఱసెన్ = ప్రకాశించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. కలయ జగమునఁ గలయట్టినలుపు తెల్లఁ
 దెలుపులుగఁ జేసి నీడలు రి దెలుపు సేయఁ
 గా వశము గామిఁ బొడముదుఃఖమునఁ బోలె
 సాంద్రచంద్రిక తుహినభోష్పములు గురిసె.

27

అ. సాంద్రచంద్రిక = దట్టమయిన వెన్నెల, జగమున = లోకమునందు, కలయ = ఎల్లయెడలను, కలయట్టినలుపు తెల్ల = ఉండునట్టి నల్లనివస్తువుల నెల్లను, తెలుపులుగఁ = తెల్లనివస్తువులగునట్లుగా, చేసి = చేయు, నీడలు = వృక్షములు మొదలగువానినీడలను, తెలుపు = తెల్లనివిగా, చేయఁగాఁ = చేయుటకు, సకముగామి = శక్యముకాకపోవుటచేత, పొడముదుఃఖమునఁబోలె = పుట్టినదుఃఖము చేతి నేమో యనునట్లు, తుహినభోష్పములు = మంచినీడకన్నీళ్లను, కురిసె = కురియించెను.

తా. వెన్నెల దట్టముగాఁగాయఁగా మంచు గురియవారంభించెను ఆమంచుకురియుట యెట్లుం డెవనఁగా వెన్నెల తాను దనతెలుపుచే లోకములోఁ గలవానినెల్ల దెల్లగాఁ జేసియు వృక్షాదులనీడ లనుమాత్ర మట్లుచేయనేరక యందులకై దుఃఖించి కన్నీళ్లు విడిచెనేమో యన్నట్లుండెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

వ మఱియు వికసితకైరవంబు లగునరోవరంబుల నిజధవళభాళధళ్యంబున నాక్రమిం చి యందు నానందించునరవిందమందిరకుం బుట్టినింటిసాబగుచూపి, చూపజకు నిందుంబింబి బిది గ్రహంబు లివి యనునంతరంబు లేకుండ నేకవర్ణంబు గావించి, సేవించుచకోరకదంబంబులపుక్కిళ్లకు వెక్కినంబై ముక్కులకు నెక్కి చిక్కంబడి, యెండ్రిండ బొందుమల్లియలదండడిం దోరఁగుపుష్పళ్ల నుప్పటిల్లునెత్తావులకు వెకలు తై యాడుమొకరితుమ్మెదలు రొదలు గలమొఱుఁగుడుంబురువుల్లు మినమినని మెఱవ నసెమెఱుంగు మొత్తంబుల నుమిసి యుమిసి, యందంద ప్రస హించునిందూపలస్యందంబులకు విందు లగునిందీవరమరందంబుల బెందడిం బడి బందన గొనువలిమించుక్రొమ్మంచుతెదు లీడి యీడి నడి నడిలి సుడివడుచు నొడ లోముసోమరిగాలిమలఘ్రాకసోకులం గదలెం గదల వనం గదలునువవన కదలి కేతకీతాలహింతాలనారికేళపూగావళీకోమలపలాశద్రోణికల నునుపుగల పొరలయొరల శరధితరఁగలమీఱనంబోలె గిఱికిని, యెల్ల వల్లికలుం బూవక పూచినట్లునిల్ల తెల్లులన్నిలినచందంబునం దెల్లతెల్లనై, మొల్లుమిగ నంతకంత కు దిగంతంబులు దంతంబులు దీరిచినయిడుపులుంబోలె దీండ్రింప రేయెండ్లదా గుటంజేసి యెండమావులం బుట్టించె ననం బట్టు గలపటికంపురాచట్టుసేలఁ నెట్టుకొని, వెండియుం జిట్టకంబులకుం బెడమొగంబు వెట్టుకొని పట్టఁబట్టం బో పుప్రాణధర్మలవెంటం బడి చూపురంబులు మొరయ వేసలులు విరియఁ గ్రమం బునం బుట్టునిట్టూర్పువనంబు జవంబునం బైకొం గెడలింప నందనికొఁగిటం బొ దివి ప్రియంబు బిబుకం బలికి ముద్దాడుజవరాండ్రదంతచంద్రికలసాంద్రతం బం గంబు మెఱసి, మంతనంపువేళల, చూటతబ్బిబ్బునం బుట్టుపొలయలుకలం దలలు

వంచి రోద లేనినాలియేడ్పు లేడ్పుప్రియల ననునయింప నింపునం జనవుమెఱసి
చెక్కుటద్దంబులు నొక్కి మొగం బెగయ నెత్తి ముత్తయంపుముంగఱరంగునఁ
గడలుకొనుబుడిబుడికన్నీటం బ్రతిష్ఠించి తుఱంగలింతుచుదనిగనిగలు గనుం
గొని నగెనగె ననుచుం జంబనం బిడం బోయి కెంగేల నదరింట వాటువడు
కాముకుల వెలవెలపాటుకూటువం గోటికఁ బడగలెత్తి, పిండిచల్లిగతిం గాయ
డాయ లజ్జించి బుజ్జవంబునం బొదరిండ్లకుం దార్చి కాంతులం గవియనంగనాచు
లగునంగనలయంగంబులవన ముంగిటం బడిఁ జలితికినలయాంతిరాళింబులం దూ
ఱితూఱి యిగులు విరియించి సతులసార్థనంబులం బుంభావమరతాడంబరం
బునకుఁ దోడుసూపి దూపటిలి యంగరాగంబులుగరంగం జెమర్చిన చంచలాక్షు
లనిద్దంపుఁదనూలతిలం బుట్టి దట్టంబు లగుచిఱుచెమటబొట్టులం బొడకట్టి తెలు
పారుమలయజంపుఁ జీలులుగందంబుల యందంబు లొసంగి, సంజకడిం దారు
నొడివినసంకేతంబుల నుండక తెరువు గట్టి పొరువుఁదరువులనీడల నడింగి నవ్వు
టాలకు వెనుకపాటునఁ గదిసి ముసుంగు లెడిలింప బెగడి కళవళింపుఁజూపుల
వల్లభులం జూచి యల్లన నగునభిసారికలవెడందకన్నులచెన్ను నన్నుకొని, పొ
దలుమదనోన్నాదంబునకుం బ్రోదిగా మోదంబునం గాదంబరి గంఢూపించి విట
కదంబంబునకు నొసంగునంబుయహముఖుల యొప్పులకుప్ప లగునిష్పవూమొగ్గలం
బోనిబుగ్గలం దగ్గలిక సూపుకమ్మపంజలవజ్రపుంజకచకల నకనకలు వీడుకొని,
కలికితనంబునం గలసిమెలసి రతాంతంబునం బరిశ్రాంతి యడంగ నంగణంబుల
నిలిచి యొండ్డారులకురులు దువ్వుచు విహరించునమయంబునం బల్లవులు కేళి
కల్లప్ప డన్నలేమమాటలు దలపించిన నుదరివడి మందస్కితంబు లంకురించు
హంకృతుల జంకించి కంకణంబురత్నంపుఁదభికులు సెదరి నుంకించి వైచు
చేమంతిపూబంతులం బుటపుటనై, మిటమిటం గాయుదట్టంపుఁబండువెన్నెలమెం
డున బెండువడి డెందంబు గంది తాలిమ చిందువందై కెందలిరుచాన్మునం దను
ప్రందక లేచి కూర్చుండి కన్నీరు గోటమీటుచు బోటితో వరూధిని యిట్లనియె.

అ. మఃశియుఁ = ఇంతేగాక, (వెన్నెల కర్తృపదము) వికసితకైరవంబులు = విరియఁబూచిన
కలువలుగలవి, అగునరోవరంబులఁ = అయినట్టి మేలైనకొలఁదలను, నిజ యినకో - నిజఁతనదైన,
ధీవరో = తెలుపుయొక్క, ధాశధశ్యంబునఁ = ధశధశయనుప్రకాశముచేత, ఆక్రిమించి = ఆవరించి,
అందుఁ = ఆనరోవరములందు, ఆనందించునదివిందమందిరకఁ = సంతోషించుచుండు నట్టిలక్ష్మీదేవికి,
పుట్టినింటిసొబగు = పుట్టినయిల్లయిన వాలసముద్రముయొక్కయందమును, చూడ = కనఁబడిచి - పాల
సముద్రమువలెఁ దెల్లఁదనముమించునట్లు చేసి యనుట (పా. పోలికచూపి) ఈవాక్యమునందు,
అలం. ఉపమ చూపఱపుఁ = చూచువారికి, ఇందుబింబం విధి = ఇది సంగ్రహమండలము, గ్రహంబు
లివి = ఇది శుక్రాదిగ్రహములు - ఇందు గ్రహశబ్దముచేత సత్కృతములన్నియు గ్రాహ్యములు అనునంత
రంబు = అనునట్టిభేదము, లేకుండఁ = లేకయుండునట్లు, ఏకవర్ణంబు = ఒక్కటేవర్ణము - తెల్లవెన్నె

యొక్కటే యగునట్లు, కానిఁచి=చేసి, (ఇందు. అలం, మిలనము.) సేవించు. పుక్కిళ్లకుఁ - సేవించు=వెన్నెలననుభవించునట్టి, చకోర=వెన్నెలపులుగుయొక్క, కదంబులు=గుంపులయొక్క, పుక్కిళ్లకుఁ = బుగ్గలలోపలిభాగములకు-నోళ్లలోనికి, వెక్కనందై=మిక్కుటమై, ముక్కులకుఁ = ముక్కులలోపలికి, ఎక్కి=ఎగఁదట్టి, చిక్కంబడి = చిక్కనై, (అలం అతిశయోక్తి) ఒండొండ= ఒక్కటొక్కటే-క్రమక్రమముగాననుట, బొండుమల్లియల = గుండ్రనిపెనుమల్లెలవలననుండి, దండడిఁ=తఱచుఁదనముతో-విశేషముగాననుట, తొరఁగుపుష్పార్థ = రాలునట్టిపూదుమ్మలచేత, ఉప్పతిల్లునెత్తపులకుఁ=పుట్టుచున్న నిండుపరిమళములకు, వెకలులై=ఆన క్రిసొందినవై, అడుమొకరితుమై దలు= (అంతరాళమునందు) చరించునట్టి ధుంతారధ్వనితోడితుమ్మెదలు, రొదలుగల మెఱుంగుడుంబురుపులట్లు=ధ్వనులుగల మిడుఁగుఱుంబురుగులవలె, మిసమిసని మెఱవణ్ = మిసమిసలాడుచు వెలుఁగఁగా, నసి మెఱుంగు మొత్తంబుల = నిగ్గయినవెలుగుప్రోవులను, ఉమిసియుమిసి=వెల్లఁ గ్రక్కి-క్రక్కి-బొండుమల్లెపూదుమ్మలపరిమళము ననుభవించుటాఱుడు తుమ్మెదలు వెన్నెలపై సోతుటచే మిడుఁగుఱుంబురుగులవలె మిసమిసలాడునట్టి కాంతలతోఁ బ్రకాశించెననుట. (అలం. ఉత్పేక్ష.) అందంద = మఱిమఱి-మిక్కిలియొక్కవగా, ప్రవహించు. స్వందంబులకుఁ-ప్రవహించు = పాటుచున్న, ఇందూపల=చంద్రకాంతపురాళ్లయొక్క, స్వందంబులకుఁ=నీటియూటలకు, విందులు=చుట్టములు-సరిహద్దలను, అగు దెందడిఁ-అగు = ఆయన, ఇందీవర=నల్లగులవలవని, మరందంబుల=తేనెలయొక్క, దెందడిఁ=పల్లపుఁదావులబురదనీటియందు, పడి=పడినవై, బందనగొను జొదులు-బందనగొను=జ్ఞానపాతినను, విలిమించు=చలిహెచ్చుచున్న, క్రొమ్మంచు జెదలు=క్రొత్తమంచునీళ్లకాలులు, ఈఁదియొఁది=బహుదూరము ఈఁది, పడి=చేగము, నడలి=లేగి, నుడివడుచున్ = నుడివడుచు, ఒడలు=దేహమును, ఓము... సోతులకుఁ-ఓము=కాపాడుకొనునట్టి, సోమరిగాలి = మందమారుతముయొక్క, అలనోకసోతులకుఁ=లింగాఁ దాఁకుటలచేత, గదలెంగదలవు=కదలెనోకదలలేదో, అనన్ = అనునట్లు, కదలు ద్రోణికలన్-కదలు = కొంచెముకదలునట్టి, ఉపవన = ఉద్యానవనములయందలి, కదలి=అరచిపెట్లయొక్కయు, కేతకీ=మొగలిచెట్లయొక్కయు, హింతల = ఈఁదాళ్లయొక్కయు, నారికేళ = పెంకాయచెట్లయొక్కయు, పూగ=పోకచెట్లయొక్కయు, ఆవళి=మృనలయొక్క, కోమల=మృదువులైన, పలాశద్రోణికలన్=దోనెలవంటి యాకులయందు, నునుపు=నున్నదనము, కల పారిలయారలన్=కలిగినయావరణములయంచులందు, శరధితరంగలమీఁదనుబోలెన్ = నమ్మద్రపుఁగరళ్లవెనలె, గిజీగిని=ఆవిరించుకొని, (అలం. ఉపమ.) ఎల్లనికలున్=అన్నితీఁగలును, పూవక=పుష్పింపకయే, పూచినట్లు=పుష్పించినట్లు, ఉల్లసిల్లన్=ఒప్పుఁగా, తెల్లు=తెల్లగడ్డి, ఉల్లసిల్లిన చందంబులన్=పూచివిరుఁబడినట్లును, తెల్లనై=తెల్లఁదనముగలవై, మొల్లమిగన్=దట్టముగా, అంతకంతకుఁ=అప్పటప్పటికి, దిగంతంబులు=దిక్కులకొనలు, దంతంబులన్=ఏనుగుదంతములచేత, శ్రీచినియడుపులుబోలెన్-తీరిచిన=దిద్దిన, ఇడుపులుబోలెన్=పార్శ్వభాగములవలె, తీర్చిందిపన్=ప్రకాశింపఁగా, రేయెండ=రాత్రివేళ కాయనట్టి యెండ, తాన్=తాను, అగుటంజేసి=అవుటచేత, ఎండమావులన్=బయల్లయందు నీటివెల్లువవలె దోచునట్టి కిరణప్రసారములను, పుట్టిం చెను = కలిగించెను, అన్=అనునట్లు, పట్టు=అవకాశము, కల=కలిగిన, పటికంపురా=స్ఫటికపురాళ్లచేత, చట్టుసేలలన్ = రాత్రివెల గట్టిపడిన సేలలయందు, నెట్టుకొని=పాదుకొని-దట్టముగా వ్యాపించి, (అలం. తేపేక్ష.) వెండియున్=మఱియును, చిట్టకంబులకుఁ=చెర్మంటలులకు, వెడమొగంబువెట్టుకొని

మాటు మొగముట పెట్టుకొని-ముఖములు వెనుకకుఁ ద్రిష్టకొని యనుట, పట్టఁ బట్టఁ = పట్టఁగాఁ బట్టఁగా, పోవు వెంటడి-పోవు = పట్టన కందకపాటిపోవునట్టి, ప్రాణభర్తలమిక్కిలి ప్రియుము గలమగలయొక్క, వెంటం బడి=వెంటడిదగిలి, మాపురంబులు=కాలియందెలు, మొరయఁ = మోఁగఁగా, వేనలులు = సిగనుళ్లు-శిష్టలు, విరియఁ = విడఁగా, (పా ఊరియఁ = చలింపఁగా) క్రమంబునఁ = మనస్ వెంటడిని, పుట్టు... పవనంబు-పుట్టు=కలుగుచున్న, నిట్టూర్పు=చీర్లు శ్వాసమువలని, పవనంబు=గాలి, జలంబునఁ = వేగముచేత, పైటకొంగు=పయంబుచెఱుగును, ఎడలింపఁ = తొలఁగింపుగా-తమప్రయత్నములేకయే పయంబుచెఱుగు జాఱఁగాననుట, అందనికొంగిట్టఁ = అటుపనిభుజాంతరమునందు, పొదివి=అదిమిపట్టుకొని, ప్రియుముచిలుకఁ = ప్రేమయతిశయింపునట్లుగా, పలికి=మాటలాడి, ముద్దాడు . సాంద్రతఁ - ముద్దాడు=ముద్దు పెట్టుకొనునట్టి, జలరాండ్ర=యోవన స్త్రీలయొక్క, దంతచంద్రికల=పలుమనస మెఱుంగుల నెడి వెన్నెలలయొక్క, సాంద్రతఁ = దట్టపుదనముచేత, పంతుంబు మెఱసి=పద్దుదెలుపుకొని-తమయాధిక్యమును బయలుపటిచియనుట, మంతనంపువేళలఁ = ఏకాంత సమయములందు, మాటతల్పిబువనఁ = మాటలతడఁబాటుచేత, పుట్టుపాలయలుకలఁ = కలిగినప్రణయకోపములచేత, తలలువంచి=తలలునుంచుకొని, రొద=ధ్వని, లేనినాటియెడ్డులు = కలుగనికపటమైనయెడ్డులు, ఏడ్పుప్రియలఁ = ఏడ్పునట్టి ప్రియరాండ్రను-ధ్వనిలేకయెడ్డులు పరులకుఁ దెలియవందుటకై యని యెఱుంగునది, అనునయింపఁ = ఊహించుటకొఱకు, ఇంపునఁ = ఇవ్వముతో, చనవు=తనకు గలవ్యతంత్ర్యమును, మెఱసి= మెఱయించి-కనఁబఱిచి, చెక్కుటద్దంబులు=అద్దములవంటి చెక్కిళ్లును, నొక్కి= గొళ్లచేసెడిమిపట్టి, మొగంబు=ముఖమును, ఎగయనెత్తి = వైకిత్తి, ముత్తియంపుమంగఱరంగునఁ = ముత్తెముగూర్చిన ముక్కుఱవిధమున, కడలుకొనుబుడిబుడికన్నీటఁ = ఊడికముక్కుమీఁదుగా పచ్చనట్టికొంచెపుఁగంటి నీటియందు, ప్రతిఫలించి=ప్రతిబింబించి, తుఱంగలింపుతనదునిగనిగలు= ప్రకాశించునట్టి తనయొక్క నిగనిగనెలలుంగులను, కనుంగొని=చూచి, నగెనగె = నవ్వెనునవ్వెను, అనునఁ = అనిపలుకుచు, చుంబనంబిడంబోయి=ముద్దు పెట్టుకొఁబోయి, కెంగేలఁ = ఎఱ్ఱనిచేతులతో, అదరంటఁ = చుఱుకుముట్టి, వాటు . కూటువఁ - వాటువడు = దెబ్బపడునట్టి, (పా. వేగిటువడు.) కాముకుల=కామానస్తలయినపురుషులయొక్క, వెలవెలపాటు=వెలవెలబోవుటయొక్క, కూటువఁ = (తెల్లదనపు) చేరికచేత, కోటికింబడగలెత్తి=నూలులక్షలకు నొకలెక్కెమునెత్తి - మొరలేని కలిమి నొంది యనుట-మిక్కిలి ధావశ్యసంపత్తినిొంది యనిభావము, (అలం. ఉత్పేక్ష.) సిండివల్లనగతిఁ = తెల్లనిసిండి పఱవినరీతిని, కాయఁ = వెన్నెల ప్రకాశంపఁగా, దాయఁ = దగ్గఱఁ జేరుటకు, లజ్జించి= సిగ్గుపడి, బుజ్జంబునఁ = లాలన చేయుటచేత, పొదరిండ్లకుఁ = తీరగయిండ్లలోనికి, తార్చి=చేర్చి-తీసికొనిపోయి యనుట, కాంతలఁ = ప్రియపురుషులను, కిరియనంగనాచులు = పొందు నట్టి పూర్వులు, (సంగనాచి = ఎంతసాహసపుఁబని యయినఁజేసి యెమియుఁ దెలియనిదానివలె నటించునట్టి యాడుదు.) అగునంగనలయంగంబులపన=అంబునట్టి స్త్రీలయొక్క యవయవములనత్త-వారియవయవములందుఁ దోచునట్టి సంభోగచిహ్నములు, ముంగిటంబడఁ = బయలుపడునట్లు, చలితకినలయాంతరాంబులఁ = కదలెడిచిగురుటాకులనందులలో, తూటిదూఱి=చొచ్చిచొచ్చి, ఇరులు = (పొదరిండ్లలోని) చీకటిని, విరియించి=తొలఁగించి, (అలం. ఉత్పేక్ష.) పతులప్రార్థనంబులఁ = ప్రియులయొక్కవేదంబునుటలచేత, పుంభావగురతాడంబరంబునఁ = ఉపరతియందలి విభ్రంభణమునందు, తోడునూపఁ = సాహాయ్యమునుగనఁబఱుపఁగా-పురుషులతరతిసుఖ మావతులకుఁ గలిగింపఁగా, దూప

టిలి = డస్సి, (దీనికే గర్భ చంచలాతులు) అంగరాగంబులు = కరీరమునందుఁ బూసికొన్న గంధపుఁ బూఁతలు, కరగణ్ = కరఁగిపోవునట్లు, చెమర్చిన లభణ్ = చెమర్చిన = చెమటపట్టిన, చంచలా తుల = స్త్రీలయొక్క, నిర్దంపు = నునుపైచి-నిగనిగ మెఱయుచున్న, తహలతలన్ = తీగెలవంటి యొడళ్లయందు, పుట్టి = కలిగి, దట్టంబులు = తఱుచైనవ, ఆగుచిఱుచెమటబొట్టులన్ = అగునట్టిచిన్న చిన్న చెమటలిందువులందు, పొడకట్టి = ప్రతిఫలించుటచేతఁ గనబడి, తెలుపారు... అందంబులు - తెలు పారు = తెలుపెక్కిన, మలయజంపు = శ్రీచందనముయొక్క, చిటులు = చిట్టిన - పగులువాసిన, గందం బుల = పరిమళముగలగందంపుఁబూఁతలయొక్క, అందంబులు = చక్కఁదనములను, ఒసంగి = ఇచ్చి - కలుగఁజేసి - ఆ స్త్రీల దేహములందలి విఱుచెమటబొట్టులలో చిట్టినగందంపుఁబూఁతవలె వెన్నెలచూపట్టె నని యర్థము. (అలం. నిదర్శన.) సంజకడన్ = సంధ్యాసమయమునందు, తారు = తమరు, నొడివినసంజే తంబులన్ = చెప్పినర్థయింపుకొన్న తావులయందు, ఉండక = చెప్పినచొప్పుననుండక, తెరువుగట్టి = దారిగాచి, పారువుఁదరువులనీడలన్ = త్రోవవెంబడియిరుప్రక్కల నుండువృక్షములనీడలయందు, అడం గి = దాఁగియుండి, నవ్వుటాలకున్ = ఎగతాళికి, వెనుకపాటునన్ = వెనుకపడుటచేత - వెనుకరేట్టుగా ననుట, కదిసి = చేరవచ్చి - తారసించి, ముసుంగులు = (తా మిట్టివారని చూచువారికిఁ దెలియకండునట్లు వేసికొన్న) ముసుంగులను, ఎడలినన్ = తొలగఁదీయఁగా, తెగడి = భయపడి, కళ్లవళంపుఁబాపు లగు = తొట్రుపాటుతోడిచూపులతో, పల్లభులన్ = ప్రియులను, చూచి = కనుగొని, అల్లనన్ = మెల్లగా - ధ్వనికలుగకుండునట్లు, (గట్టిగా నవ్విని నితరులెఱుఁగదురనిభావము)నగు.. చెన్నున్ = నగు = నవ్వునట్టి, అభిసారికల = అంకుటాంధ్రయొక్క, వెడంద = విశాలములయిన, కన్నులచెన్నున్ = శేత్రములయొక్కయందముచేత - వానిధవళ కాంతులచేతననుట, అన్నుకొని = మత్తిలి - మిక్కిలి యతిశ యించునుట, (అలం. ఉత్పేక్ష) పొదలుమదనోన్వాచంబునకున్ = పొదలు = అంతకంతకుఁబెరుఁ గుచున్న, మదన = మన్తధనంబందమైన, ఉన్వాదంబునకున్ = మిచ్చికి, పోడిగాన్ = పోషణ ముగా, మోదంబునన్ = సంతోషముతో, కాదంబరి = మద్యమును, గండూపించి = పుక్కిలిం చి - పుక్కిటఁబెట్టుకొనియనుట, విటకదంబంబునకున్ = అంకుమగలనమాహామునకును, ఒసంగు .. బుగ్గలందున్ - ఒసంగు = ఇచ్చునట్టి, అంబురుహముఖుల = కమలములవంటి మొగమునగు స్త్రీలయొ క్క, ఒప్పులకుప్పులు = చక్కఁదనాలప్రోవులు, అగునిప్పపూమొగలంబోని = అయినయిప్పపువ్వుల మొగలవంటి, బుగ్గలందున్ = చెక్కిళ్లక్రిందునుబ్బుగానుండు నవియవములందు - (కల్లుద్రాగినవారిబు గ్గుల కొంచె మెఱుపుగలసిన తెలుపుగలిగి యుండును గనుక నప్పు మొగలతోఁ బోల్చబడియెను.) అగ్గలిక = ఆధిక్యమును, చూపు. చకచకలు - చూపు = కనఁబఱచుచున్న, కమ్మపంజుల = పంజుల వలెవెఱుఁగుచున్న కమ్మలయందలి, పజ్రపుంజకచకల = మగరాల కాంతులచేత, నకనకలు = కృతత్వ ములను, ఏడుకొని = పదలి - పరిపూర్ణతనొందియనుట, (అలం ఉపమ.) కలికితనంబులన్ = సేర్పరితనముల చేత, కలసి మెలసి = కూడి మెలఁగి - సంభోగించి, రతాంతంబునన్ = సంభోగించి యెనపిమ్మట, పరిక్రాంతి = (సంభోగమువలనఁగలిగిన) బడలిక, అడఁగణ్ = ఉపశమిల్లుటకై, (పా. ఎడలంగన్ = పోవునట్లుగా,) అంగణంబులన్ = నుంగిళ్లయందు - ఇండ్లముందటియానరణములోనిబయళ్లయందు, నిలిచి = నిలువఁబడి, ఒండోరులకురులు = (స్త్రీపురుషులు) ఒకరితలమెండ్రుకలుమఱియొకరు, దుచ్చువున్ = చిక్కుదీసిచక్కఁబఱచుచు, విపారించునయంబునన్ = వినోదముగాఁ దిరుగుచున్న సమయమునందు, పల్లవులు = బిట్ట కాండ్రు; కేలికన్ = ఉపరతిక్రీడకు, అల్లపవ్వుడు = ఆక్రీడాశమయమునందు, అన్నతమూటులు = పలికినతమ

యొక్కపలుకులను-విటకత్తెలు తా మాయుపరతికై నమ్మతించిపలికిపలుకులప్పు, తలఁపించినన్ = జ్ఞాకముచేయఁగా, ఉదరిపడి = (సిగ్గుచేత) ఉలికిపడి, నుందన్నితంబులు = చిఱునప్పులు, ఆంపురించుచ్చుంకితులన్ = పొటమరించుచున్నయదలింపులచేత, జంకించి = కసుకొని, కంకణంబుల.. తఱుకుటకంకణంబుల = ముంతకెడియకులయొక్క, రత్నంపుఁతఱుకులు = రత్నములయొక్క తళితళిమకాంతులు, చెదరక = నలుదిక్కులనువ్యాపింపఁగా, ఉంకించి = పూని, నైచుచెమంతిపూబంతులన్ విసరివేయునట్టిచేమంతిపూలచెడ్డచేత, పుటపుటనై = బలిసి - అతిశయించి యనుట మిట్టమిట్ట మిట్టమిట్టను ననుకరణకాంతితో, కాయుదట్టంపుఁబండువెన్నెలమెండునన్ - కాయు = ప్రకాశించున్న, దట్టంపు = తఱుచైన, (పా తండుంపు) పండువెన్నెల = మదిరినవెన్నెలయొక్క, మెండునన్ అతిశయముచేత, బెండునది = సారముచెడి, డెండంబు = హృదయము, కంది = కమలి - తాపముజూచి, తార్చి = ధైర్యము, చిందుమందై = మిక్కిలిచలించి, కందలిరుసానునన్ = ఎఱ్ఱనిచిగుళ్లతయమీద, తినువు = చేపాము, ఒందక = పొందక - పండుకొనియుండ ననువుపడక, తేచి = పానువుచుండితే. కూర్చుండి = కూర్చుండినదై, కన్నీరు = కంటిగీటిని, గోటన్ = తనవ్రేలిగోటితో, మీటుచున్ = ఎఱిజిచ్చుచు, బోఁటితోన్ = చెలికత్తెతో, ఏరూఢిని, ఇట్లనియెన్ = ఈవిధముగాఁ బలికెను.

ఉ. నోములు నోచినమ్ములు మననోరథముల్ దయనాట నిల్పజీం
దామరతంప రై ప్రియులుఁ శ దారు విహారము నల్ప వీరిలో
పేమెయి దుఃఖశీల నగుననే నసియింపఁ దరంబె పోద మా
రామముఁ జూడ నందు సుకీరం బగు సర్వము నంబుజాననా.

అ. అంబుజాననా = కములమునుండియుముగలదానా - చెలియా, ఇత్తజీన్ = ఈసమయనందు, నోములునోచినమ్ములు = (పూర్వజన్మనునందు) మంచినితము లాదరింపినపుణ్యవతుఁ మనోరథములు = తమకుఁగలలోరికల, దయనాటన్ = కొఱతలేక నెఱవేఱఁగా, (పా. తనిరన్ = తనివీలియనట్లుగా), తామరతంపరై = కొఱతలేక యభివృద్ధినిొంది - యభేచ్ఛుచుగా ననుఁ ప్రియులున్ = పాపిణనాయకులును, తారున్ = తామును, విహారము = వేడుకగా మెలఁగుటను, ల్పన్ = చేయుచుండఁగా, వీరిలోన్ = ప్రియులతోఁగూడి విహారసుఖము ననుభవించుచున్నదస్త్రీలనడుమ, ఈమెయిన్ = ఈప్రకారమున, దుఃఖశీలను = దుఃఖప్రపర్తనముగలదానను, అగుసేను = యినట్టిసేను, పసియింపన్ = ఉండుట, తరంచె = కళ్యూప, ఆరాముఁన్ = శృంగారపుదోటను, చడన్ = చూచుటను, పోదము = మునముపోవుదము, అందున్ = ఆతోటయందు, సర్వమున్ అంతయును, మకరంబు = సులభము, అగున్ = అవును.

తా ఓచెలియా ! మంచి యదృష్టము గలపుణ్యవతులు తమకోరికలు కొనసాగఁగూడ దమఁ దగినప్రాణభర్తలతోఁ గూడి విహరించుచుండెడి యీసమయమునందుఁ బ్రియవిరహవేదనచే దుపడుచున్నసేను బరువు చెడునట్లు వారిలో నెట్లు మెలఁగుదును. ఇతరు లైవ్వరు లేనిమనశ్శృంగారదోఁటుకఁబోయి యక్కడ నిర్విచారముగా నుండుదము రమ్మని పరూఢిని యసెను. సుఖపడుచుఁ వారిని జూచునపుడు దుఃఖపడువా కొర్వలేకపోవుట లోకమునందు సహజమగుటచే పరూఢియ ఘ్రాము ననుభవించుచున్న సేనతోడి యపురసలయునికెఁ జూచి యొర్వఁ జాలక కనుమఱుఁగుగా బోఁదలంచె నని భావము. అలం. కావ్యలింగము

క. అని పలిక్ సాన్సు జ్ఞిగి కా, మిచి చంద్రాతపమువేఁడ్రిమికిఁ బై టచెఱుం

గుస ముసుఁ గిడి నిజ కేళి, వనిఁ జొచ్చి వియోగవహ్ని ౧ వడఁబడి తెగువన్. 30

అ, అనివశిక్తే అని చిత్తికై తైత్తికోఁడెన్ని పాన్పు = పటప్రునుండి, దీగి = దిగి, కామని = శ్రీయనంగమే
 వ్యంగల దైవమనిపానని, చింత్రాశివమనీదీమిక్ = వెన్నెలవలనితాపమునకు, పైఁట = పటంగునక =
 పర్యేయకంగుతో, ముసుగడి = ముసుగువేసికొని, ఎల్లయనయమలును మఱుగుపడఁ గవ్వకొని
 యనుట, నిజకీర్తినిక = తనదైన యాటతోఁటను, చొచ్చి = ప్రవేశించి, వియోగమీయిక్ = విరహాగ్ని
 చేరి, విడఁచి = సంతాపమునొంది, తెగువఁ = సాధనముతో - వెదద్రవ్యతో ననగ్రయము.

సీ. చనుగప్ప దొలగ వాసనగాలి కెదురేగు, బరువుపై నలుగులగోబాతుకరణి
నిడువేసెననినూ నోముడి వీడ జగురాకు, పొడదూకు గార్చిచ్చుగదియకరణి
బడిగిగాఱు వైకిరేవెనద్రోచి నునుదీగ, చెమలించు నురిత్రాడు నెమకుకరణి
మొలనూలు బిగియించిరే వెలది వెన్నెలజోచ్చు, బిలుదీయకేటిలో నులుకుకరణి
జడియనలకు గురియుపురే పొడలమునుగ, మావికడ నిల్పువిరుల నోరైతావి గ్రోలు
విషమనాయకు నేపులరేవేని వివీ, తమవుదొలగంగదలచి యరవనరుహాక్షి.

అ ఆవృన్మునఃక్షీ=తామరలవంటికన్నులు గలచైనయాస్త్రీ)-మహాధని, విషమసాయకునే (పులక=మత్తనువైన బాధలచేత, (పా వివమసాయకుతూపులక=మత్తభునిబాణములచేత), వినివి వినివి=చిక్కిలివిమంగునొంది, తమపుక=చేపమును, తోజంగంగ=విడుచుటకు, తలచించి=ఎంచి, పరుపు=పరుగు, డిప్పక=ఔష్ణపరట్టు, ఆలంగులక=బాణములలో-బాణములు తనమీడికి వచ్చుచుండగా వాని కెదురుగా ననుట, (ఆలంగులక=కత్తులమీద, అని కొందఱు.) పాణుకరణిక=పరుగెత్తువిధమున, చనుగప్పు=స్తవములకు మఱుంగగా నున్న పయంట, తొలంగె=జాటిపోగా, వానన గాలికి=పరిమళముతోడిచల్ల గాలికి, ఎదురేంగుక=ఎదురుగా బోవును, కార్చిచ్చుక=దావాగ్నిని, కనియుకరణిక=చొచ్చెడిరితిని, నిడుచుడి-నిడుచు=చిడువైన, వేనలి=జాటునిగయొక్క, నూనె ముడి=దూముడి, పీడక=వదలిపోగా, చిగురాకుఁబొడక=చిగురుటాకులపొడలో, తూఱుక=చొచ్చును, ఉరిత్రాడు=మెడకు నురివేసికొందగినత్రాటిని, వెనుకకరణిక=వెడకునట్టి, పసిడిగాజులు=బంగారుకడియములు, పైకి=మీడికి, వెనక=పడిగా, త్రోచి=ఎగఁద్రొసి, సుమందీకగె=నునుపుగలతీకగెను, కెమలింతుక=కదలించును-ఇట్లునటులూగుననుట, ఏటిలోక=నముద్రమునందు, (ఏఱు శబ్దములకు సముద్రమర్థమగుటకు"పాలేలువేత్రచ్చుచో"నని ప్రయోగము.) ఉఱుకరణిక=దుమికెడి లాగున, పిఱుచీయక=మెనుకచీయక, మెలమూలు=అల్లికపట్టె మెలుత్రాటిని (పిఱ్ఱాణముకాదు.), బిరియించి=బిరియంచీసి, వెలచివెన్నెలక=తేటమీఱినవెన్నెలలో, చొచ్చుక=చొరఁబడును, అకులవక=కుచ్చెదలకు, ఇడియదు=భయపడదు, కురియుపుష్పకులక=వానకురిసినట్టురాలుచున్న పుష్ప పరాగములయందు, మునుగొక=మునుగును, మావకడక=మామిడిచెట్టునీడను, నిలుయక=నిలుచుండును, మిలునెత్తావిక=పువ్వులయొక్క నింపినపరిమళమును, క్రోలుక=త్రాగును-మూర్కొను ననుట (ఇందు కెప్పఁబడిన నల్లగాలి మెలలగునవి విరళోద్రేకము కలుగఁజేయునవి గనుక విరళావేదనచేత బ్రాణములు తల్లడిల్లగా దేహత్వాగ్నుచేయఁగోరి వానికేరి శరీరమును శ్రమపెట్టుచుండెనని యెఱుంగునది విరళోతయమువలనవిరళశత్రువు తాను దేవజాతి యగుటచేత దనకుఁ బాపు. రాదనుటకు మఱియొక సనుట దీనిచేత మావ్యయ.) అలం. ఉత్తేర్విక.

క. అట్టియెడ నమ్మగేక్షణఁ, బట్టి సభీజనము వెడఁగుఁ బట్టి తగవే

యిట్టితెగు వనుచుఁ జెక్కులఁ, దొట్టినకన్నీరు పూవఁ ర్ దుఁసుచుచుఁ బలికెన్. 82

అ అట్టియెడఁ = ఆనమయమనందు, అమ్మగేక్షణఁ = జింక చూపులవలె దెవచూపులుగల యావహానిని, సభీజనము = చెలికత్తెలసమూహము, పట్టి = పట్టుకొని, వెడఁగుఁబట్టి = వెట్టి బిడ్డా, ఇట్టితెగువ = ఇటువంటిసాహసము - ఇంతతెగించుట, తగవే = న్యాయమా, అనుచుఁ = అని బుజ్జగించిపలుకుచు, చెక్కులఁ = చెక్కిళ్లయందు, తొట్టినకన్నీరు = కాటినికన్నీటిని, పోవఁ = లేకపోవునట్లు, తుడుచుచుఁ = వస్త్రముతోనొత్తుచు, పలికెఁ = ఇట్లుపలికెను.

ఉ. పూతపసిండివంటివలరవుం బచరించుకులంబునీకికె

లేత గడమ్మ యిలైఱఁగు ర్ లేమ నురాంగన లెల్ల నిట్టిసీ

చేతకు మెత్తురమ్మ దయరసేయక తిన్ననిమేను వెన్నెలఁ

వేతురఁడుమ్మ యింత కి నుగవేదులు సెల్లునఁడుమ్మ యింతికిన్. 83

అ లేమ = ఓచిన్నదానా - మహాధనీ, పూతపసిండివంటివలపుఁ = మొలముచేసినబంగారమువలె లైకిమాత్రము తోఁచువట్టిమోహమును, పచరించు నీతికిఁ - పచరించుఁ = తోఁపఁజేయునట్టి, కులంబు = బాతియొక్క, నీతికిఁ = న్యాయమునకు - అకఁగా మనసునందులేని మోహమును విశేషముగాఁగలదని మీఁదికిఁ దోఁచునట్లు చేయునది బోగముజాతి, అట్టిజాతి మర్యాదకనుట, ఇలైఱఁగు = ఈవిధము - ఇట్లు నిజముగా మోహముఁబొంది తపించుట, లేత = చురుకైన, గడమ్మ = కాదటమ్మా చురుకైనదేయవట, ఇట్టిని నేతకుఁ = ఇటువంటిసీనడతకు, నురాంగనలెల్లఁ = దేవతాస్త్రీలందఱును, మెత్తురమ్మ = మెచ్చుకొందురా - సరియని యొప్పుకొనుదురాయనట, దయలేయక = (ఈశరీరమునెడల) కనికరింపక, తిన్ననిమేను = అందమైన యిటువంటిశరీరమును, వెన్నెలఁ = వెన్నెలయందు, వేతురఁడుమ్మ = తపింపఁజేయుదురా - ఇటువంటిచురుకరమును వెన్నెలయందుఁ దపింపఁజేయరాదనుట ఇంతికిఁ = అఁడుదానికి, ఇంకను వేదులు = ఇంతటికంటివిచ్చి - ఒక నినిజాచివమాత్రము చేతనే నెలపుగొని తపించుట, చెల్లునఁడుమ్మ = తగునా - తగదనుట

తా బోగముజాతి లేనిమోహమునుజూపి పురుషులను విచించునదియొందుండఁగా నట్టికులమునందుఁబుట్టిననీకు నొకనిని నిజముగావలచి వాఁడు లభింపకపోయెనని యిట్లు విరహ తాపమును బెంచునట్టి వెన్నెలబోదేహమును దపింపఁజేయుచుఁ గులముచైవగౌరవమును జెఱుచుటతగదు ఇందులకు నీకులము నారెవ్వరును సరియని యొప్పుకొనదు కనుక నీవనిని మానుకొనుము. మగవానికెంత కంటివిచ్చియున్నను దగునుగాని యాఁడుదాని కది తగదు అప్పురసవైన నీవు మనుష్యమాత్రునివలచి తపించుట మిక్కిలి యవమానకరము

చ. ఉడువతిబారికిఁ వెఱచి ర్ యూఁట యా నని పేరుటామనికె

ముడివడుకంతుసేనలకు ర్ ముయ్యెలగు ట్టయినట్టియిందు తా

నడఁగునె తాపవహ్ని మన ర్ మై హరిణిక్షణ ముల్లు వ్రచ్చి కొ

ట్టిడివినచంద మయ్యెఁ బదరమా యెలదోటఁ జరింప కింటికిన్ 84

అ హరిణిక్షణ = జింకకన్నులవంటి కన్నులుగలయోవహాని, ఉడువతిబారికిఁ - ఉడువనక్షత్రములకు, పతి = నాయకుడైన చంద్రునియొక్క, బారికిఁ = పింసకు, వెఱచి = భయపడి, హఠులయొ =

అహింస కొంత యుపశమించును, అని=అనుకొని, పేనుటామని=మనమైన యీశ్వరతాలనునందు, ముద్దేవదుకంతు సేనలవక్ = ఒక్కచోట మొత్తముగాఁ గూడుకొనునట్టి మనస్సునిదండులకు- (మనస్సుని దండు=చిటకలు కోవెలు మొదలగువానినమూహము), ముద్దెలగుట్టు=కూడలిపట్టు- నిండుచుచోటను ట, అయినట్టియందుకొ=అయినయీతోటకు, రాకొ=వచ్చినమాత్రముననే, తాపహిం=విరహతాప మనెడి నిష్ఠ, అడఁగునె=ఉపశమిల్లునా-ఉపశమిల్లదనుట (ఇప్పు డీతోటలోనికివచ్చుట), మనమై= మనంతటనువ మే, ముల్లుపుచ్చి=గ్రుచ్చుకొన్న ముల్లాడఁబెట్టి, కొట్టు=ఇనుప మేకును, అడిచినచందము= (అముల్లతీసిన గాయములో) దిగఁగొట్టినవిధము, అయ్యె=అయెను. ఎలదోటకొ = ఈయద్యా నవమనునందు (లేక) లేతచెట్టుగలయీతోటయందు, చరింపక = తిరుగక, (పా. వనింపక = ఉం డక), ఇంటికొ = మనయింటికె, పదమా = పాపా

తా. పేహూధిని! నిష్ఠ కాలితో గ్రుచ్చుకొన్న ముల్లుతీసి యాముల్లుచోట నినుపమేకుదిగఁ గొట్టుకొన్నట్లు చంద్రునివలనితాపమున కోర్వక మనస్సుసేనలయిన చిటకలులోనగునవి యన్నియు నొక్కమొత్తముగాఁ జేరుకొనుతావైన యీశ్వంగారపుఁదోటకు వచ్చితివి. ఇక్కడ నాతాపము హెచ్చునుగాని లెగద, ఇంక నిలువకుము శీఘ్రముగా నింటికెఱువ్వు. అలం లోకోక్తి, కావ్య లింగము, నంద్రోషద్రవమును పోగొట్టుకోవలయునని యిన్నింపఁగా నందులకు విరుద్ధమైన యుపద్ర వము కలిగెననుటచేత వివరములంకారధ్వనియును

క అని యొడఁబడఁ బల్కుచుఁ దోడ్కొని వచ్చినబామ్మఁ జేరిరగురుకుచ ద్దనవైఁ గనకనఁ గనలెడు వెలుంగులఁ గనికర మణి మండు చంద్రుఁగని కర మలుకన్.

అ. అని = ఇట్లని, ఒడఁబడకొ = సమ్యంతమగట్లు, పల్కుచుకొ = చెప్పమును, తోడ్కొని వచ్చినకొ = (చెరికత్తెలు) వెంటఁబెట్టుకొని యింటికి రాఁగా, గురుకుచ = కలుదచమ్ములుగలదైన పహూధిని, తనవై = లేనమీద, కనకనకొ = మిక్కిలివేండముగా, కనలెడువెలుంగులకొ = వెలుంగునున్న కిరణములతో, కనికరము = దయ, అణి=చెడి-లేనివాఁడై, మండుచంద్రుకొ = మండుచున్నచంద్రుని, కని=చూచి, కరము=మిక్కిలి, అలుకొ = కోపముతో-మీదిపద్యముతో నన్వయము.

తా. మీఁదఁజెప్పినచొప్పున పహూధినికి సమ్యంతపడఁజెప్పి చెరికత్తె లింటికిఁ బిలుచుకొనిరాఁగా నాపహూధిని మిక్కిలి వేండముగా మొంగుచున్నచంద్రునిఁజూచి యధికకోపము గలదై.

క ఓచెల్ల విరహిణీనధ, మే చతురత నీకు దురితరమే చేయుచునల్

రాచటికపుఫలమేయ, య్యోచంద్ర వివేకమెఱుంగరవుకొ గురుసేవన్.

36

అ ఓచెల్ల=అయ్యో-ఇది దుఃఖమును చెలుపును, చంద్ర = ఓరిచంద్రుఁడా, నీకు, విరహిణీనధ ము = ప్రియుల సెడఁబాసినస్త్రీలను జంపుట, ఏచతురత=ఏమిసేర్పరితనము, దురితరమే = పాపగుణ, చేయుచునల్ = కలిగించునట్టివనులు, రాచటికపుఫలమే = నీరాజత్వమునకుఁ బ్రయోజనమా, గురుసే వకొ = పెద్దలను సేవించుచేత, వివేకము = యుక్తాయుక్తములు తెలిసికొనునట్టితెలివని, ఎఱుంగ నొకొ = తెలిసికొన్న వాఁడవు కావో యేమో-అనగా నాచార్యుడయిన బ్రహ్మసూని సేవించి యా యుభార్యయిన తార నపహరించి పాపముగట్టుకొంటిగాని మంచి తెలివి గడించి పుణ్యకార్యము లేవియుఁ జేసినవాడవు కావు. కనుక నే నాబోటివిరహిణీస్త్రీలను బాధించునట్టి పాపకార్యమునకు నొడిగట్టితివి.

సీ. తోలుదొల్లఁ గమలమిత్రునివంక రూపాట, దత్తాధ్వరధ్వంసితన్ను గనుటఁ
బరివేషమిషమునఁ శ బాశంబు చాల్చుటఁ, గప్పదేహమునందుఁ శ గానఁబడుటఁ
గాలనశంబునఁ శ గాని తోఁపక యుంట, నతనివిష్కరగదాశ్చిత్తత గనుటఁ
బూని పాండుక్షేత్రమునఁ బ్రవర్తించుటఁ, బ్రకటానురాగతానరకుఁ డగుటను
సంతరం బెద్ది యాత్మలో శ నరసిచూడ, రాజ నీకును నలధర్మరాజునకును
ప్రాణిలోకంబు బాధలఁబలుచునపుడు, ధర్మపద మొక్క డెక్కు డానధన్యనిందు.

ఆ (ఈపద్యమునందు యమధర్మరాజునకును జన్మనిగిని సారూప్యము చెప్పఁబడియున్నది.
కనుక సర్ధిద్యయము గ్రాహ్యము) తోలుదొల్లఁ = మొట్టమొదట, కమలమిత్రునివంకఁ = కమల
ములకు మిత్రుడైన సూర్యునివలన, రూపాటఁ = స్వరూపభారణము చేయుటచేతను - సూర్యుని
ములుసోఁకఁగాఁ గళలు వృద్ధిబొంది స్వరూప మేర్పడుటచేత నని చంద్రవరమైన యర్థము, సూర్యుని
కిఁ గొడుకై పుట్టుటచేతనని యమునిపరమైనయర్థము, దత్తాధ్వరధ్వంసితన్ను - దత్తాధ్వరధ్వంసఁ= (చం.)
దత్తప్రజాపతియజ్ఞమున జెఱచిన వీరభద్రునియొక్క, (య.) దత్తునియజ్ఞమున జెఱచునట్లు చేసిన
శివునియొక్క, తన్ను = కాలితాఁపును, కనుటఁ=పొందుటచేతను - మార్కండేయునినిబుద్ధియు శివుఁ
డు యమునిఁ దన్నె ననుపత్తి యిట చూహ్యము, (చం.) పరివేషమిషమునఁ = గాలినడియను నెవ
ముచేత, పాశంబుఁ=నల్లతొలికిని, తాల్చుటఁ = ధరించుటచేతను - పరివేషము చుట్టు చుట్టుకొని
యుండుట త్రాడుచుట్టుకొన్నట్లు తోఁచుచుండె ననుట (య.) సర్వత్రపాణిబల వాక్యమిందు
నెవమున స్వతస్సిద్ధ మయినవలెత్రాడిని ధరించుటచేతను, దోఁసునందుఁ = శరీరమునందు, (చం.)
కప్ప = కళంకరూపమయిననలుపు, (య.) నల్లదనము, కానఁబడుటఁ = అగపడుటచేతను -
చంద్రుని నల్లనికళంకమును యముని నల్లనిదేహకాంతియు నిట గాగ్రహ్యములు - (చం.) కాలప
శంబునఁగాని = కాలాధీనతచేతఁగాని - అనఁగాఁ గళ లభివృద్ధిఁ బొందినప్పుడేగాని - (లేక)
రాత్రికాలముననేకాని, (య.) మరణకాలముననేకాని, తోఁపకఁ=కనఁబడక, ఊంటఁ = ఊడు
టచేతను, (చం.) విత్తనివిష్కరగదాశ్చిత్తత = ఎల్లప్పుడును గడువైన త్తయరంగముతోఁ గూడకొని
యుండుటను, (య.) సదా గదాయుధముతోఁడికూడిక కలిగియుండుటను, కనుటఁ=పొందుట
చేతను, పూని = పరియత్నపడి, (చం.) పాండుక్షేత్రమునఁ = తెల్లనిశరీరముతో, పరివర్తించు
టఁ = మెలగుటచేతను, (య.) పాండుక్షేత్రమునఁ = పాండురాజభౌర్యయందు, ప్రవర్తించు
టఁ=కామపరివర్తనము చేయుటచేతను, (చం.) ప్రకటఁ=ప్రసిద్ధమయిన, అనురాగఁ=ప్రేమకుఁదగిన,
తానరకుఁడు = అశ్రీన్వాదినతత్వములు గలవాఁడు, అగుటఁ=అగుటచేతను, (య.) ప్రసిద్ధమయిన
ప్రాణిలోకముతోఁడి కనుగ్రంథుగలవాఁడగుటచేతను, ఆత్మలోకఁ=ఆనందమును, అరిచివాడఁ= చిహ్న
రించివాడఁగా, రాజఁ=ఓరిరాజనామముగల చంద్రుఁడా, నీకును, అలధర్మరాజునకును = ఆయుధధర్మ
రాజునకును, ప్రాణిలోకంబుఁ = ప్రాణులసమూహమును, బాధలఁబలుచునపుడు = పీడించునప్పుడు,
అంతరంబు = తారతమ్యము, ఎద్ది=ఎక్కడనున్నది - ఏవిషయమునందును లేననుట, (అయినను) ఆధ
న్యనందుఁ=అపుణ్యజ్ఞునియందు, ధర్మపదము=ధర్మశాస్త్రము, ఒక్కఁడు=ఒకటి, ఎక్కుడు=అధిక
ము-నీవు రాజు అతఁడు ధర్మరాజుగనుక నీకంటె నతనియందు ధర్మమునిధారించి యధార్మకులనే హిం
సించుగుణము కలిగియున్నది కనుకనే ధర్మశబ్ద మొకటి యాపుణ్యజ్ఞునిపేరి ననుసరించియున్నది.

నీ వధిర్వాస్తవ్యుడవు గనుక ధార్మిక డగుమునుకంటెను గ్రూరుడని భావము. తలం రూపకము. వ్యతిరేకము గమ్యము

చ. ఒక పెనుచాపజేడ చల శ మొప్పు రసాతలసీమకుం జకో

రకములు భూతధాత్రికి సురల్ దివికింబగ దీటునట్లుగా

మెక మెకపాటుతోడ నిను శ మ్రొంగక పో రెపుడుం ద్రిలోకకం

టకుడవు గాన నీయెడలు శ నజ్జగఁ జేసి కురంగలాంఛనా.

38

అ కురంగలాంఛనా = జంకవలె దోచునట్టికళంకము గలవాఁడా-చంద్రుఁడా, త్రిలోక కంటకుడవు = నీవు మూఁడులోకములకును తుద్రత్రుడవు (బాధకుడవు), కావున = కాఁబట్టి చలము=చుచ్చిరము, ఒప్ప = అమరునట్లుగా, రసాతలసీమకు = పాతాళప్రవేశమునకు - పాతాళలోకమునకుననుట, ఒక పెనుచాపజేడు = ఒక పెద్దపర్వరాజు-రాహువును, భూతధాత్రిక = భూలోకమునకు, చకోరకములు = వెన్నెలపులుగులును, దివికి = స్వర్గలోకమునకు, సురలు = దేవతలును, పగదీటునట్లుగా = మూఁడులోకములకుం గలత్రుత్వము నశించునట్లుగా, మెక మెకపాటుతోడ = మిట్టిపాటుతోడ-గర్వముతో, ఎప్పుడు = ఎల్లప్పుడును, నీయెడలు=నీకీరమును, నజ్జగఁ జేసి=అబువులువులుగాఁ జేసి, (లేక) మిక్కిలి నలంగఁగొట్టి, నినుమ్రొంగకపోరు=నిన్నుఁగబరింపకపోరు=మిర్రొంగనేమింగుదురనుట.

తా నీవు మూఁడులోకములకును బాధకుడవు గనుక నిన్ను మూఁడులోకముల పగయు నడఁగునట్లుగాఁ బాతాళలోకమునకు రాహువును, భూలోకమునకు జగ్రపక్షులును, దేవలోకమునకు దేవతలును నిన్ను మ్రొందుదురు. రాహువు పర్వములందు గ్రసించుటయు, చంద్రుఁడు కిరణములను భజించుటయు, దేవతలు కళలను వారిండుటయు నిట దెలియునది. అలం. ఈ శ్లోకము

క. వాతాపివలన నెఱిగితో, శీతకిరణ కడుపుఁ జొచ్చి శీర్ణింపనియీ

రితి నినుఁ దినియు నాయువు, చేత సురల్ చెడరుగాక ర చెఱుపవె వారిన్ 39

అ. శీతకిరణ = చల్లనికిరణములుగల చంద్రుఁడా, కడుపుఁజొచ్చి = కడుపునందుఁ బ్రవేశించి - ఆహారరూపమునఁ గడుపునందుఁ జేరి యనుట, శీర్ణింపనియారీతి = అణుగఁకుండునట్టి యాపి కాఁరమును - ఈ నేర్పుననుట, (పా తాపిని = ఈ వ్యాధియును), వాతాపివలన = వాతాపియ నెడిరాత్తు నునివలన, ఎఱిగితో = తెలిసికొంటివో - నేర్పుకొంటివా యేమియునుట. సురలు = దేవతలు, నినుఁ దినియును = నిన్ను భజించియు, ఆయువుచేత = ఆయుస్సుగట్టిగానుండుటచేత, చెడరుగాక = నశింపరుగాని, వారి = (నశించువాఁడైనవక్షుమున) ఆదేవతలనుగూడ, చెఱుపవె = నశింపఁ జేయవా-తప్పక చంపుదునునుట.

తా వాతాపి యనురాత్తునుండు మేఁకకాఁగా మునివేషధారి యైనవానియొక్క దీప్తలుండు వానినిఛదించి యామాంసమునుమండి మునులకు విందులెట్టఁగా వాఁ డామనులకుడుపులోఁజేరి జీర్ణముగాక స్వస్వరూపమునుధరించి భుజించినవారు మదియ వారికడుపుఁ జించుకొని బయటికివచ్చుట విని నీవు వానివాక్రయించి యావిద్య నేర్చుకొనియేమో యెవ్వ రెన్నివిధముల భజించినను జీర్ణింపక బయట వచ్చుచున్నావు. అయినను నిన్నుఁ దెనెడువ రగుదేవతలు చచ్చువారు కాకుండుటచే వారిని జంప లేకపోయితిని. చచ్చువారే యైనవక్షుమున జంపనేచంపుదువు.

తే. త్రిపురసంహారి మొనరించునపుడు హరుఁడు, బండికల్లగ నీమేనుగండి చేసి నదియు సెలవాటి తెగటాఱవై తిచంద్ర, యట రోహిణియెడ నపరీథ్యమున జేసి.

అ. చంద్ర=ఓచంద్రుడా, హరుడు=దదుడిడు, త్రిపురవంశోరము = అనురులైన మూడు పట్టణములయొక్క శాశమును, ఒనరించునపుడు = చేయునప్పుడు, బండికల్లుగ్ = రథచక్రముగు నట్లుగా, నీచేను=నీశరీరమును, గండిచేసెన్ =రంధ్రముచేసెను - నీశరీరమునందు రంధ్రముగలుగఁ జేసెననుట, అదియొక = అరంధ్రముచేసిన గాయమును, సెలవాశీ = సెలవేసి - చీముపోసి రంధ్రములుపడి యనుట, రోహిణియొడ = ప్రియభార్యయైన రోహిణివలని, అపథ్యమునఁజేసి=సంభోగ సంబంధమయినయపథ్యముచేత, (పా. అపథ్యంబుగలిగి), తెగటాబైతి=చావనైతివి, అక్కడ=అయ్యో

తా. అయ్యో చంద్రా! మాయశ్వాస్య మేమనవచ్చును. దదుడిడు త్రిపురాసురసంహారముచే యునప్పుడు నిన్ను దనరథమువలన బిక్కియగాఁ జేసికొనుటకై నీదేహమునందు బెజ్జముచే సెనుగదా. అబెజ్జపుగాయును సెలవేసి రోహిణితోడి సంభోగమువలని యపథ్యముచేత దోషించి నీవు చావఁగూడదా మమ్ము హింసపెట్టవలసియేమో యాగండుముగడచి బ్రతికితివి

తే పాల బుట్టినమాత్రాన శ్రీ మేలిగుణము, నేడు నీకేల గల్లు శ్రీ నో నీరజారి
నీట బుట్టినవాఁడు కారణోటు వహ్ని, గాల్చుచున్నాఁడు జగమెల్లఁగరుణలేక.

అ. ఓనీరజారి=ఓరిగందుడిడా, పాలన్ = ఊరణనందు - పాలనముద్రయునందనుట, పుట్టినమాత్రానిన్ =జరించినమచ్చిముచేతనే, నీకు, నేడు=ఈదినము, మేలిగుణము = మంచిగుణము, ఏల కల్లున్ =ఎందులకై కలుగును - మంచిగుణము కలుగుటకుఁ బుట్టిన మంచిదోటు కారణముగా దనుట. వహ్ని=అగ్ని, నీటన్ =జలమునందు, పుట్టినవాఁడు, కారణోటు = కారణమేమి - నీటిలోఁ బుట్టిన వాఁడేయనుట, (అయినను) కరుణలేక = దయలేక, జగమెల్లన్ = లోకమునెల్లను, కాల్చుచున్నాడు = దహించుచున్నాఁడు.

తా. అగ్ని నీర్లలోఁబుట్టి యెల్లలోకములను గాల్చుచున్నాఁడుగదా ఆత్మ నీవును పాలలోఁ బుట్టి లోకమును దహింపజేయుచున్నావు కనుక మంచి కలుగుటకు జన్మస్థానము కారణముగా గొఱిహింపరాదు. ఈ త్రమకులమునందుఁ బుట్టినను అధమగులమునందుఁ బుట్టినను నీదువకు నీచవ్యభావమే కాని గొప్పవ్యభావము రానేరదనిభావము అలం పృతిజ్ఞాపము.

క. గోవధము సేయుతురకల, దైవంబవు నీవు మొదలఁ శ్రీ దక్కక పాంథ
స్త్రీవధము సేయ రోయుదె, నీవర్తన మేమి చెప్ప శ్రీ నీరజవైరీ. 42

అ. నీరజవైరీ = కమలములకుఁ బగవాడవైనచందుడిడా, నీవు, మొదలన్ = మొదటనే, గోవధము = గోవులఁజంపుటను, చేయుతురకలదైవంబవు = చేయునట్టివారైన తురకలకు దేవుడవు - అనఁగా తురుష్కుల చందోదయమును జూడక దేవతాపార్థిగ్నవాదులను జేయర కమః వారికిముఖ్యైశ్వర్యమునుట, లక్క = మానక, పాంథ స్త్రీవధము = విరహిణీస్త్రీలయొక్కచంపుటను, చేయన్ = చేయుటకు, రోయుదె=నివపడుదువా - రోయనేరోయ వనుట, నీవర్తనము=నీనడవడి, ఏమిచెప్పన్, ఇంకనేమని చెప్పవచ్చును

తా ఓచంద్రా! నీవు మొదటనే గోహత్యచేయునట్టి తురకవారికి దేవుడవు. ఇట్టి నీకు విరహిణీస్త్రీలను బాధించునెడల నేవకలుగునా? అనఁగా గోహత్యచేయ భక్తులనే పేరేపించువాడవైన నీ వేపాపమునైన నోడిగట్టువాడవే యగుదువుగాని బ్రహ్మహత్యాదిమహాపాతకములు చేయ వెనుకదీయుదువా, యని భావము. అలం. కావ్యార్థాపత్తి.

క విడువక తలపయిఁ గొన్నా, ల్లిడి చూచి కళంకి వగుట న్మొట్టి
 డ్డుడుకుచు దత్తోధ్వరమున, నడుగునఁ బడవైచే దాన న్నడఁగ.

అ. చంద్రా = చందమామా (నిన్ను), మౌహేశుండు = శివుడు, ఉడి
 పయి = తనతలమీఁద (నలంకారముగా), కొన్నాళ్లు = కొన్ని దినములు, ఇడి =
 నీయోగ్యతనుజూచి, (నీవు) కళంకివి = కళంకముగలవాడవు - అపవాదముగల
 కావుట, ఎఱిగి = తెలిసికొని, ఉడుకుచు = తపించుచు - శాపము నొందినవ
 రమునక = దక్షునియజ్ఞమునందు, అడుగునక = (వీరభద్రహాపముతో) తన
 చెక = పడవేసి త్రొక్కినను, దానక = అట్లు కాలియడుగునఁ బడవేసి త్రొక్కుట
 గవు = అణగిపోవు - చచ్చినవాడవు కావనుట.

తా ఓరిచంద్రా! శివుడు తొలుత నీయోగ్యత తెలియక తలమీఁద నలంకా
 పిమ్ము నీయోగ్యత యిట్టిది యని తెలిసికొని దక్షయజ్ఞమునందు వీరభద్రహాపము
 దవేసి త్రొక్కిననుగా అట్లుత్రొక్కియు మొందిపరాణములతోఁ జావకయే యి
 విశేషాక్షి

క. గాండివము నీచేతిది, పాండవుని జేరిబట్టి న్ బ్రతికితి మావి
 ల్లుండిన నేడు నిశాచర, చెండవె యల్లునికిఁ దోడు న్ శితభల్లన

అ. నిశాచర = ఓరిరాత్రిసంచరించునట్టి రాక్షసుఁడా - చంద్రుఁడా, నీచేతి
 డైన, గాండివము = గాండివమును పేరుగలవిల్లు, పాండవుని = పాండురాజుకొడుకై
 బట్టి = చేరుటవలన నేమో, బ్రతికితిమి = మేముజీవించియున్నాము, అల్లు = ఆ గాండివ
 (నీచేతనే) ఉన్నచక్షుమున, నేడు = ఈదినము - ఇప్పుడు, అల్లునికి = నీయల్లుడైన
 నహాయుగా, శితభల్లముల = వాడియైన బాణములచేత, చెండవె = (నీవుమద
 డింప నే ఖండింపుదుమనుట.

తా రాత్రితిరుగుటచేత రాక్షసుఁడనఁ దగినయోరిచంద్రా! తొలుత నీచేత
 పేరుగలదొడ్డవిల్లు డైవికముగా నర్జునునిచేతఁ జేరుటవలన నేమో మాకు నీచేజావక
 ముకలిగెను. అట్లుగాక యావిల్లు నీచేతనే యున్నయెడ మన్నఘనికిఁదోడై వాఁ
 గించి యెప్పుడో మమ్ముఁజంపియుండువు అలం. ఉత్పేక్ష
 వ అని పలికి యక్కలికి తేనియ లొలుకుపూములుకుల జళుకుఁ
 విలుతు నుద్దేశించి.

అ అనిపలికి = అనిచెప్పి - నిందించిననుట, అక్కలికి = ఆస్త్రీ - పర్యాధిని,
 ములు, ఒలుకుపూములుకులక = చించుచున్న పుష్పబాణములచేత, జళుకు = భయ
 చుదిల్లుక = కలుగఁజేయుచున్న చెఱుకువంటివానిని - మన్నఘని, ఉద్దేశించి = గుఱిం
 చు. తొడిఁబడఁ బాటి పై కుఱికి న్ ధూర్జటికంటికిడిందిమంటలలో
 నడపొడ గానరాక తెగరటాటియుఁ గాలినయట్టి మ్రోడుకై
 వడి రతిలోచనాంబుపులవాస నిగిర్చితే పాంథబాధకై
 మడియ కనంగ యవ్వెలదిరమంగళసూత్రమహత్త్వ మెట్టిదో.

అ. అనంగ = అంగములేనివాఁడా - మన్వఃకుడా, (నీవు) తోడిబుడక = తత్తిబడునట్లుగా, పాజీ = పరుగెత్తి, పైకి = (శివుని) మీఁదికి, ఉజ్జి = దుమికి, గూర్జటి = మంటలోక - గూర్జటి = ఆశివునియొక్క, కంటి = నిష్పకంటివని, కడింది = అధికమైన - చల్లార్వశక్త్యముగాని, మంటలోక = మంటయందు, అడపాడగానరా = ఉన్నిబాడయే కనబడవందునట్లు, తెగటాతీయో = నశించియు, కానినయట్టి ప్రాడుకైవడి = (కారుచిచ్చుచే) గాలినటువంటి మొరడువలె, మడియక = చావక - మొదలంటనకింపక, రతి = వానక - రతి = రతిదేవియొక్క, లోదన = కన్నులఫలనవెడలిన, అంబువులవానక = నీళ్లయొక్క వానచేత - దుఃఖాతిశయముచే వానవలె స్రవించిన కన్నీళ్లచేత ననుట, పాంధబాధకై = విరహజనులహింసకొరకై, ఇరిచ్చితే = చిగిరించితివా - మరలబ్రతికితివా యనుట, అవ్వె... త్వము - అన్యైవది = ఆరతిదేవియొక్క, మంగళనూత్రమహాత్వము = తాలిబొట్టుమహిమ, ఎట్టిదో = ఎటువంటిదో - మిక్కిలి యద్భుతమైన దనుట. - మన్వఃకుడు తపస్సుచేయుచున్న శివుని తపోనిష్ఠ చేయవలెననియు నష్ట దాశివుఁడు నిష్పకన్న దెబ్బచి యానిష్ఠమంటవలన మన్వఃకునిఁ గాల్చి భస్మముచేయుగా వానిభార్యయైన రతిదేవి వైధవ్యముఖము ననుభవించుకొని యేడ్చు ననియు, అంతట దేవత లా మెయెడలఁ గనికరించి మన్వఃకునిఁ జావులేకుండ వరమిచ్చి యాదుఃఖమునుమాన్విరనియుఁ బురాణకథ అలంబింపదు, ఉపమ, ఉత్సేహిత, హేమపును.

శా. సాహారకారత శంకరుం డలిగి నేత్రాగ్నిం బయిం బంపిన

స్వాహాకాముకుఁ డౌట నిన్నతఁడు గారవం బోలు మోమోడి సం

దేహం దేని రతిశ నీవు మగుడక ౩ దేహంబుతో నుండు లె

ట్లాహా దై నము దోసకారులకె తోరక్షై వచ్చు నెప్పట్టునన్.

47

అ. రతిశ = ఓరి రతిమగఁడవైన మన్వఃకుడా, సాహారకారత = గర్వముతోఁ గూడినతనముచేత - నీవు గర్వించినవాఁడనుటచేత, శంకరుండు = లోకములకు నుఖముకలుగఁజేయువాఁడైనశివుఁడు, అలిగి = కోపించి, నేత్రాగ్ని = తననొనటికంటినిష్పన్న, పయి = నీవీచి, పంపిన = పంపియొగింపగా, అతఁడు = ఆప్రయోగింపఁబడినయిన్ని, స్వాహాకాముకుఁడు = స్వాహాదేవినికామించినవాఁడు, డౌట = అగుటచేత, మోమోడి = (కామమును బెంచువాఁడవైన నీయెడల) దాక్షిణ్యపడి, నిన్ను, కాపంబోలు = కాపాడియుండవచ్చును, సందేహం దేని = (నిన్ను దాక్షిణ్యపడి యిన్నికాల్పక మన్నించె ననుట) సందేహమయినసత్యమున, మగుడక = మరల, నీవు, దేహంబుతో = శరీరముతో, ఉండుటెట్లు = ఉండుట యేవిధముగా సిద్ధించును దైవము = దేవుఁడుగూడ, ఎప్పట్టునక = ఎప్పుడును, దోసకారులకే = సాపకార్యములు చేయువారికే, తోరక్షైవచ్చు = సహాయమొసఁగించును, అహా = ఇది యాశ్చర్యము

శా. ఓరిమన్వఃకుడా ! నీవు గర్వించియున్నావని తెలిసి లోకములమేలు గోరునట్టిమహాదేవుఁడు తననేత్రాగ్నిని బ్రయోగించియు నాయగ్ని స్వాహాదేవిని కామించినవాఁడు గనుక నీయెడ దాక్షిణ్యపడి నిన్నుఁగాల్చి చంపకపోయెను అట్లుకానివక్షమున నీవెప్పుడో భస్మమై నశించియుండువు. దేవుఁడుగూడ నీవంటిపాపకర్మలకే సహాయపడుదున్నాడుగదా అలంకారాంతరన్యాసము.

చ. బడ నొకయింత లేని నెఱకచక్కదనంబులనెల్లఁ గూర్వఁగాఁ

బొడ వయనట్టిధన్యుఁడవు ౩ భోగివి పూవలుకాఁడ విట్టిని

వెడపక నిష్కరత్వమున శ్రీ కెట్లలవాటుగఁ జేసి తక్కుటా

పడఁతులమీఁద నేయ రతిరేపయ్యెదకుఁ ననుపై నచేతులన్.

48

అ బడసు = మాంద్యము, ఒకయి-గు = కొంతవెనుకము, లేని... ఎల్లె - లేని = లేకుండునట్టి, నెఱచుక్కఁదనంబులన్ = నిండినసౌందర్య యలను, ఎల్లె = అన్నిటిని, కూర్చుండఁ = రాశిగాఁజేర్చుగా, పొడవు = ఒక యాకృతిగా, అది వట్టిధన్యుఁడవు = ఏర్పడినపుణ్యాత్ముఁడవు - అనఁగా మిక్కిలి చక్కఁదనముగలిగి జాలరాకుండవై వర్తిం బుట్టి పుణ్యాత్ముఁడ వంట, భోగిని = ఎల్లస గియుల ననుభవించువాఁడవు, సూచిలుకాఁడవు = (మృతి వులైన) పుణ్యము విల్లుగాఁగలవాఁడవు, ఇట్టిసీపు = ఇటువంటి మృదుత్వముగలముగలసీపు, రతిపర్యవృత్తు = రతిదేశ్యత్వైఁబడు, ననువు = ఇంపు, (అనువు = తిగినవి, అనికొందఱు) వివచేతులన్ = యునట్టిచేతులతో, ఎడపక = ఎడఁతగిక్, పడఁతులమీఁద = ఆడువాఁడిమీఁద, వీయె = కణప్రయోగము చేయునట్లుగా - బాణప్రయోగము చేయఁదగినంతటి యనుట, నిష్కరత్వమునకుఁ = కఠినత్వమునకు, ఎట్లు = ఏవిధముగా, అలవాటుగఁ = అభ్యాస మగునట్లు, చేసితి = చేసినాఁడవు, కెట్లు = అయ్యో

తా ఓరిమచ్చఁగానీవు లోకములూ చక్కఁదనములన్నియు నొక్కటిగాఁగూర్చి చేయఁగి డినట్లు మిక్కిలి చక్కఁదనముగల భోగి యుఁడవు మృదువులయినపుణ్యము విల్లుగాఁగలవాఁడవు. ఇటువంటి మృదుత్వవిహీనులుగల సీపు రిచేమి పైఁటకొంగు స్వల్పరేపఁదగిన మృదువులైన నీ పుటలను విరహిణి స్త్రీలపై బాణములు ప్రయోగించునంతటి కఠినత్వమును నెట్లభ్యాసపఱిచితివి. అట్లభ్యాసపఱుదుట మిక్కిలి దుఃఖకరము. అలం. వివ.ము.

తే అనుచు నిందించి నావంత శ్రీ యనుమడింప, యున్వరాహోహవిసళిత్రహేలుగముల కమ్మపుష్పాడివై దుమారమ్ము రేచు, మలయచుంకరవనముపై శ్రీ నలుక వ్రుండు.

అ. అనుచున్ = ఇట్లని, నిందించి = (మన్వగని) హాళి, అన్వరాహోహ = ఆమంగిళాదులు గలది - ఆమరాధిని, నలవంత = మన్వభతాపము, ఇనుమకింపన్ = రెట్టింపఁగా - అంతయునంత సాధ్యుఁగా, వివళిత . దుమారమ్ము - వివళిత = విరియింపఁబడిన, హల్లకముల = ఎఱ్ఱకలునలముక్క, కమ్మపుష్పాడివై = మంచివాననగల పుష్పరగముమీఁదను, దుమారమ్ము = ముచ్చును, రేచు పైన్ = రేచు = తనమీఁదికివానింపఁజేయునట్టి, మలయ = గందపుగొండనుంజెప్పెడి, మంధరివనముపైన్ = మల్లగా వీచునట్టి గాలిమీఁద, అలుక = హావము, పొడవు = పుట్టి - పిక్కి గఱ నదనమునందలి అనిపలికి అనుదానితో నన్వయము

తా అని యీపైని జెప్పినచోప్పున విమోక్షిని మన్వగని నిందించి మన్వభతాపము సాధ్యుఁగా నెఱ్ఱకలునలపుష్పాడితోఁ జల్లగా వీచుచున్న పరిమళముతోడి దక్షిణపుగాలి సోఁచుటక దాశక్తి యా గాలిపై గోపించినదై. అలం. కాన్యలింగాము

ఉ అక్కట గంధవాహితగరవా హరిణాంసునిఁ గూడి పాంథులం బొక్కగఁ జేయ బాపకులీరపాం దొనరించి జగమ్ము లేప్పునీ యక్కొఱగామి మాన నదియట్టద చుల్కనివృత్తి దుగ్ధముం బొక్కనిఁ జొచ్చి క్రిందుపడునొండ్రకుఁ గీ దొనరింప గల్గినన్.

50

అ. అక్కట = అయ్యో, గంధవాహ = మంచివాననుమహించినవాయువా, హరిణాంకుని = చంద్రునిని, కూడి = కూడుకొని, సాంఘలకో = విరహాలను, పొక్కగఁజేయన్ = తపింపఁజేయుట, తగవా = న్యాయము, పాపనిపొందు = అగ్నితోడినహవానమును, ఒనరించి = చేసి, జగములు = లోకములను, ఏర్పనీయకొనిగామి = కాల్పునట్టి నీదైనయాయకార్యమును, మానవు = వివలవు, అది యట్టిద = ఆదుష్టవృథామటుమంటిదే, దుష్టనండు = దుష్టఁడయిననుమవ్యుఁడు, ఒండ్లకున్ = ఇతిరులకు, కీడు = అపకారము, ఒనరింపన్ = చేయుటకు, కల్గినన్ = సందుకలిగినపక్షమున, చుల్కనిపుత్తిన్ = అల్పవ్యాపారమునందు, ఒక్కనిన్ = ఎవఁడేనొకదుష్టని, చొచ్చి = ప్రవేశించి - చేరి, క్రిందుపడున్ = ఆదుష్టనికి తాను లోబడియుండును.

తా. ఓమందమాతమా! నీవు చంద్రునితోఁ జేరుకొని మానటివిరహిణులను దరింపఁ జేయుచున్నావు ఇది న్యాయము కాకపోయినను నిష్పక్షపాది దోడుపడి లోకములను గాల్పునట్టి దుష్టవృథామముగల నీకు న్యాయమేయగును. దుష్టఁడొకరికీ గీడుచేయ ననుకూలించినప్పుడు తనవంటిదుష్టనినొకనిని దోడుచేసికొని యాయల్పవ్యాపారమునందు వానికి లోబడి మెలఁగుట లోకస్వభావమే. అలం అధాంతరన్యాసము, పరికరాంతరమును

క. నాలుకలు రెండు నిన్నుం, గోలనె కల్పించె నలువఁ ఘోరాహికి న
నాల్లిగ్రహ మిపుడు దెగఁ దిను, జాలద మృదువనన విరహోజనదురితమునన్.

ప్ర. మృదువనన = ఓమలయమాతమా, నలువ = చతుర్ముఖుఁడైన బ్రహ్మ, ఘోరాహికిన్ = భయంకరమైన పామునకు - ఇది జాత్యేకపదము, నాలుకలురెండు = రెండునాలుకలను, నిన్నుంగోలనె = నిన్నుఁ దినుటకే, కల్పించెన్ = కలుగఁజేసెను, అనాల్లిగ్రహము = ఆనవచ్చితపుఁచికాచము - (వేయేండ్లు జీవించినపాము పితాచకుని నందురు గనుక నిటు గ్రహమని చెప్పబడెను), ఇపుడ్లును = ఇప్పుటికిఁ గూడ, విరహజనదురితమునన్ = ప్రియుల నెడఁగొని తరించునాదు చేసికొన్న పాపముచేతనోయేమో, తెగఁదినున్ = నిశ్శేషముగాఁ దినుటకు, చాలద = చాల నేరాలదు.

తా. ఓచల్లగాల్లీ! నిన్నుఁ బాములకు నాహారముగాఁ జేసినబ్రహ్మ నీయటుపరానితనము నూహించియే వానికి రెండేసి నాలుకలు కలిగించెను. అట్లు రెండునాలుకలుగలవయ్యు నాపాములు నాబోఁటి విరహము నొందిననాదు చేసికొన్న పాపముచేతనేమో యిప్పుటికిని నిన్ను మిగులులేక తినఁజాలకయున్నవి. అలం. విశేషాత్తి

వ అని పలికి యుక్కలకంఠకంఠి దీపించుతాపంబునెల్లున మూర్ఛిల్లినం దోడిపల్ల
మ్రోహు లల్లనల్లన హల్లకంబుల హిమాంబుపూరంబులం గర్వూరపటీరకర్తమా
పాదంబులం జెంగావుల మృతాశభంగంబుల నంగంబులకుం జలువ పుట్టింప నెట్ట
కేలకుం డెలిసె నంతఁ బ్రభాతసమయం బగుటయు నొక్కపువ్వుబోడి వరూ
ధినితో ని ట్లనియె.

52

అ. అని = ఇట్లని, పలికి = చల్లగాలిని) నిందించి, అక్కలకంఠకంఠి = కోకిలస్వరమువంటికంఠస్వరముగలదైనయామరూఢిని, దీపించు... పెల్లున్ - దీపించు = ప్రకాశించుచున్న, తాపంబు = విరహతాపముయొక్క, పెల్లున్ = తీతిశయముచేత, మూర్ఛిల్లినన్ = మూర్ఛిల్లినట్లేగా, చూచి = చూచినవారై, తోడిపల్లవోడ్లులు = దానితోఁగూడ నున్న చిగుళ్లవంటి పెదవులుగల స్త్రీలు - దానిచెలికత్తెలు,

అల్లనల్లనకొ = మెల్ల మెల్లగా, హల్లకంబులకొ = చెంగలువలచేతను, హిమాంబుపూరంబులకొ = పన్నీ
టివెల్లువలచేతను-అధికముగాఁ బన్నీరుచల్లుటచేతనునుట, కర్పూర. సారంబులకొ-కర్పూర = పద్మక
ర్పూరముచేర్చిన, పటిరకర్దమ=పలుచగాఁ జేసినమంచిగందముయొక్క, ఆసారంబులకొ = వానపరిసిన
లైడతెగక చల్లుటలచేతను, చెంగావులకొ = ఎత్టిచాయజేసిన పస్త్రములచేతను, మృదాభంగం
బులకొ = తామరకూండ్లమీనుకలచేతను, అంగంబులకొ=అవయవములకు, చలువ= చల్లదనము, పుట్టిం
పకొ = కలిగింపఁగా, ఎట్టకేలకొ = అతిప్రయాసముచేత, తెలిసెకొ = (మూర్ఖులన) తెఱిను,
అంతకొ = అప్పుడు, ప్రభాతనమయంబు = తెల్లవాటునమయము, అగుటయొకొ = కాఁగా, ఒక్కపువ్వు
బోడి=పువ్వునలె మనోహరురైన యొకచెలికత్తె, పరూధినితోకొ = పరూధినినిగూర్చి, ఇట్లనియొకొ =
ఇట్లు పలికెను.

తా ఈవిధముగా పరూధిని మందమారుతమును నిందించి విరహతాపము మఱిమఱిపొచ్చిగా
మూర్ఖుడాయెను. అప్పుడు చెలికత్తెలు బహువిధముల శైల్యోపచారములుచేసి దానిమూర్ఖుడేర్చిరి. అంత
లోపలఁ బెల్లవాటునమయము నయ్యెను. తెల్లవాటినతోడనే యొకచెలికత్తె పరూధినితో నొక
మాటచెప్పెను

ఉ. పాటన సేయమిం గురులు శ్రీ వైబడి శీర్షపటీరపంకలా

లాటికమై దరస్తి తవిరలాసపుఁజంద్రిక డొంకి వాడుటం

దేటఁదొఱంగి విన్ననగు శ్రీ సీమొగమో యన మాసి చంద్రుఁడో

పాటలగంధి వ్రాలె నదె శ్రీ భానురుచిం దనకందు మీఱఁగన్.

58

అ. ఓపాటలగంధి=ఓపాదిరిపువ్వులపరిమళమునటి పరిమళముగలదానా-మరూగ్ధి నీ, పాటన
సేయమిం = దువ్విదిద్దకపోవుటచేత, గురులు = తలవెండ్రుకలు, వైబడి = మైగ్రెగ్స్, శీర్ష.. లాలాటి
కమై-శీర్ష=చెదరిన, పటీరపంక = అనునైనమంచిగంధముచేసిన, లాలాటికమై= పాపటబొట్టుగలదై,
దర.. చంద్రిక-దరస్తిత = చిఱునపువ్వుయొక్క, విలాసపుఁజంద్రిక = ప్రకాశమనెడి వెన్నెల, డొంకి=
అఱంగి, వాడుటకొ=వాడిపోవుటచేత, తేట=ప్రసన్నత, తొఱంగి= విడిచి-లేనీదైయనుట, విన్ననగు
సీమొగమో = చిన్నవోయిన నీముఖమో యేమో, అనకొ=అనునట్లు, చంద్రుఁడు, మాసి=కాంతిచెడి,
భానురుచిం=సూర్యప్రకాశముచేత, తనకందు = తనయొక్కకళంకము, మీఱకొ = అతిశయింపఁగా,
వ్రాలెకొ = పడియెను-అస్తమించెనునుట

తా. ఓపరూధి నీ! దువ్వి చక్కలెట్టకపోవుటచేత నీతలవెండ్రుకలు విరియఁబడి క్రమ్ముకొనిచెదరి
యనుకుగానుండెడి గందమంటి పాపటబొట్టువలె గానరాఁగాఁ జిఱునపువ్వుయొక్క ప్రకాశమనెడి
వెన్నెల తగ్గి వాడుటచేతఁ గభాహీనమై యున్న సీమొగమువలె నీ చంద్రుఁడు సూర్యప్రకాశముచేతఁ
గాంతిహీనతనొంది తనకళంకము స్పష్టముగాఁ గనబడుచుండఁగా నస్తమించెను. అలం ఈ త్వేర్చి,
నీ. సకుటుంబముగవీఁగి శ్రీచరమ శైలముఁజేరు, తుహినాంతుండుము దారురదారయనంగ
నాసీరమై వచ్చుననలినబంధపుటెక్కి, యంబుపై దీపించుననద్ద మనఁగ
నరుణాగ్రనిబిడవారద్యములలోఁ గనుపట్టు, సమయశాంఖకుచేతీరశంఖ మనఁగ
నినుండవృజుఁడొటరమునుమున్న పడివాగ్గొనివచ్చురాయంఁచరకొదమయనంగ

నుదయగిరిమీదగఁ గోపురంబుండి నిగుడు, సహితరవిశక్తి చేబద్ధుడగుచుఁదోడి బలఁగఁ మొనఱ్చిచుక్కలనలనఁత్రోవఁ, భూప నేతెంచె నన వేగుఁజక్క వైడిచె.

అ సకుటుంబముగఁ = పెండ్లాముబిడ్డలు వెంటదలగువారితోడఁ గూడఁ-అశ్వినాద్దులైనభార్యల తోను దక్కినచుక్కలతోనునట, వీరిఁ=(నూర్వడనెడి) శత్రువునకు వెఱచి పాటి, చరమకైలముగఁ = పడమటికొండను, చేరు. దొర- చేరు = చేరఁబోవునట్టి, తుహినాంతు = చంద్రునియొక్క,దుము దారుదొర = నేనానాయకుఁడో, అనంగఁ = అనునట్లుగాను, నానీరమై = నేనాముఖమై-దండునకు ముందునడచునదై, వచ్చు ..పైక్-వచ్చు=వచ్చుచున్న, నలినబాంధవు = నూర్వనియొక్క, తెక్కియంబునై =ధ్వజముమీద, దీపించునద్దము =ప్రకాశించునట్టియద్దమో, అనంగఁ = అనునట్లుగాను, అరుఱాగ్రనిబీడవాన్యములలోక్-అరుణ= నూర్వనియొక్క, అగ్ర = ఎదుటిభాగమునందు, నిబిడ = నిండుకొన్న, వాద్యములలోక్ = భేరిమొదలగువాద్యములలోపల, కనుపట్టు...శంఖము - కనుపట్టు = కనఁబడుచున్న, సమయ = కాలమనెడి, శాంఖికు = శంఖమూఁడువానియొక్క, చేతిశంఖము = చేతిలోనుండెడిశంఖమో, అనంగఁ = అనునట్లుగాను, ఇనుఁడు = నూర్వడు, అప్పుడు = అకాలమునందు - ఉదయకాలమునందనుట, అజుఁడు=బ్రహ్మ, ఔటక్=అగుటచేత, (నూర్వఁ డుదయకాలమునందు బ్రహ్మస్వరూపుఁడును, మధ్యాహ్నకాలమునందు మహేశ్వరస్వరూపుఁడును, సాయంకాలమునందు విష్ణుస్వరూపుఁడును వెలుగునందును) మునుమున్న = ముందుముందుగానీ, పడివాగెఁ = ఎక్కుటకుఁ దగినట్టయితము చేయఁబడిన సవరణతో, కొని . కొదమ-కొని = ఎదుటికిఁ దీసికొని, వచ్చురాయంచ కొదమ = వచ్చునట్టితేతప్రాయముగల రాజహంసయో, అనఁ = అనునట్లుగాను, ఉదయగిరిమీదగఁ = తూర్పుకొండమీద, గోపురంబుండి = పగవారిజాడఁదెలిసికొనుటకై పొంచుండి, నిగుడు...రక్తిచేక్-నిగుడు = ముందటికిసాగివచ్చుచున్న, అసీత=శత్రువైన, రవి = నూర్వనియొక్క, రక్తిచేక్ = కిరణములనెడిత్రాటిచేత, బద్ధుడు = కట్టఁబడినవాఁడు, అగుచుక్=అవుచును, తోడిబలఁగము = తన తోడిపరిజనుము, విన . త్రోవక్-వనట్టి = ఆయనటువంటి, చుక్కల = సత్తత్రములయొక్క, వలన త్రోవక్ = ఉపద్రవమునకు వెఱచి యితరదేశములకుఁ బోవుహర్షమును, చూవక్ = కనఁబఱుచుటకై, ఏతెంచెను = వచ్చెనో, అనక్ = అనునట్లుగాను, వేగుఁజక్క = తెల్లవాఱునపుడుదయించునట్టి శక్ర సత్కృతము, పొడిచేక్ = ఉదయించెను, (పా తోచెక్ = కనఁబడెను) ఆలం. ఉత్పేత్రిత, రూపకమును.

మ. సకలాశాగతి సర్వకోపవరతి శ్రేష్ఠక్రియారంభణా

త్తకనర్గత్రయిక్ మదుచ్చరితశ్రద్ధజ్ఞానమే మూల మిం

తకుఁ బోలక్ వినుఁ డంచుఁ దెల్పుగతిఁ జెంతతం గొండపై పల్లెలం

గృకవాకుల్ మొరసెఁ గృహకోపరిఁ ద్రిధంరీక్ భుగ్నకంఠధ్వనిన్.

55

అ. సకలాశా. .త్రయిక్ - సకలాశాగతి = (జనులు) అన్ని దిక్కులనుగూర్చి పోవుట-జనులు వారివారిపనులు నెఱవేర్చుకొనుటలై యెవరుపోవలసినదిక్కునకు వారుపోవుట, సర్వకోపవరతి = ప్రణయకోపముయొక్క, విరామును-స్త్రీపురుషులు ప్రణయకోపమువిడిచి కూటముకిం బొచ్చుట, శ్రాత్రిక్రియారంభణ = శ్రుతియందు విధింపఁబడినక్రియలను జరపసారంభించుట - వేదమునందు విధింపఁబడిన స్నానసంధ్యావంకనాదులగు వారివారిధర్మములను జేయసారంభించుట, ఆత్మక = అనునీ

రూపములయిన, వర్ణత్రయంకీ = త్రివిధమునకు - అర్థకామధర్మముల ప్రస్థుత్తికిననుట, మదుచ్చరితకబ్జ జ్ఞానమే - మత్ = నాచేత, ఉచ్చరిత = పలుకఁబడిన - సేమగుఁయునట్టి, కబ్జజ్ఞానమే = ధ్వనియ నెడిపదముల యర్థముయొక్క తెలివయే - ధ్వనివినుటవలనఁ గలిగెడి తెలివయే, ఇంతకుంక = ఈలోకమునకంతటికిని, మూలము = ముఖ్యకారణము, పోలక = తిగునట్లు - పరాకు లేక, వినుడు = (లోకపూరామీరు) వినుడు, అందు = అని, తెల్పుగతి = తెలియఁజేయువిధమున, చెంతక = సమీపమునందు, కొండపైపల్లె లక = పర్వతముమీఁదనుండెడి చిన్నచిన్నగ్రామములందు, గృహలోపరిక = ఇండ్లమీఁదనుండి, కృకపా కులు = కోళ్లు, భుగ్నకంఠధ్వనిక = ఇంపఁబడినగొంతుయొక్కధ్వనిచేత, త్రిభంగిక = మూడువిధముల వినికిగల స్వరముతో, మొరసెక = ధ్వనించెను - కూసెను.

తా. లోకులు కోడికూతవినఁగానే, ధనార్జనమునకై పోవలసినవారు తమతమధనాగమన కార్యములకుఁ బోవుదురు. సంభోగపరులైన స్త్రీపురుషులు ప్రణయకోపములతో రాత్రియంతయు వ్యర్థముగాఁ గడిచిపోయెనేయని యాలోచనలుమాని సంభోగింపఁజొత్తురు. వైదికధర్మనిష్ఠుగలవారు తమ యనుష్ఠానములకు సమయమయ్యెనని స్నానసంధ్యావింధవాదిక్రియలు సేయఁ బోవుదురు. కనుక నాపురుషార్థములు మూడు సారంభించుటకు సూచనచేయుచున్నవో యనునట్లు కొక్కొక్కో యని ప్రాస్తవ దీర్ఘపుతరూపములయిన మూడుస్వరములతోఁ గోళ్లు కూసెను (కొండపైపల్లెల ననుటచేతఁ దలుచుగాఁ గోళ్లు పెంపఁబడుట యట్టిచోట్లయందే యనియు, చెంతక అనుటచేత స్పష్టముగా వివచ్యుచున్నవియుఁ దెలియవలయును.) అలం ఉత్పేక్ష, స్వభావోక్తియు.

మ. ఇనుఁ డస్త్రాదిక్రి బోవఁ గొల్లగొని నేర డేతేరఁ దద్దీప్తి నం

జననంబంధజబాంధవంబున రతిశ్రాంతాంగనానేత్రకో

ణనికాయంబుల డాచి తద్దవళిమంర దాఁ బూనెనో చొప్పమూ

ర్పననక వెల్వలబాతె దీపకళికాశ్రవాతంబు శాతోదరి.

56

అ. శాతోదరి = కృతంచితకడుపుగల యౌవనాధిని, ఇనుడు = సూర్యుడు, అస్త్రాదిక్రి = అస్త్రముయపర్వతమునకు, పోవక = పోఁగానే, దీపకళికాశ్రాతంబు = దీపపు ముగ్ధలయొక్క సమూహము, తద్దీప్తి = ఆ సూర్యునిప్రకాశమును, కొల్లగొని = అపహరించుకొని, నేడు = కదినము, ఏతేరక = ఆ సూర్యుడు మరలరాఁగా, చొప్పమూర్పక = (తానునొంగయనుట తెలియకుండునట్లు) స్వరూపమును మార్చుటకై, అంజన... బాంధవంబునక - అంజన = కాటుకయొక్క, సంబంధజ = సంబంధమువలనఁ గలిగిన, బాంధవంబునక = చుట్టటికముచేత, రతి... నికాయంబులక - రతి = సంభోగ జాగరమువలన, శ్రాంత = బడలిన, అంగనా = స్త్రీలయొక్క, నేత్రకోణ = కనుఁగొనలయొక్క, నికాయంబులక = సమూహములయందు, డాచి = (తానపహరించినసూర్యునికాంతిని) డాచిపెట్టి, తద్దవళిమం = ఆ తమనొనల తెల్లఁదనమును, తాక = తాను, పూనెనో = పొందుచెనోయేమో, అనిక = అనునట్లు, వెల్వలబాతె = మిక్కిలి తెల్లఁబాటిబోయెను - కాంతిహీనమయ్యెననుట.

తా ఓనరూఢిని ! దీపములు సూర్యుఁ డస్త్రమింపఁగా వానిప్రకాశమును దామపహరించి వెలుగుచుండి మరల సూర్యుడు రాఁగఁగఁ డని తెలిసి యతఁడు తమకొంతనమును దేలిసికో కుండుటకై ఖాటువేషము వేసికొన్నవో యనునట్లు తమవలనఁగలుగు కాటుకయొక్క సంబంధమువలని చుట్టటికముగలిగిన రతిశ్రమనొందిన స్త్రీలయొక్క కడగన్నులయందుఁ దమప్రకాశమును జేర్చి వారి కడగన్నుల

తెలుపును దాము తీసికొని తెల్లగాఁ గనబడుచున్నవి చూడుము. (తూర్పు తెల్లవాఁడఁగానే దీపములు కాంతిహీనములయ్యెననియు రాత్రియంతయు రతిపారవశ్యముచేత నిద్రలేకయున్న స్త్రీల కన్ను లెట్లువాతొననియు భావము) అలం ఉత్పేక్ష.

శా. వాలారంగుంగొనగోళ్ల నీ వలసతోక వే వాయించుచో నాటకుక

మేళం బైనవివంచి నిన్న మొదలుక నీ నంటమింజేసి యా
యాలాపంబె యువేళఁ బల్కెఁడుఁ బ్రభాతాయాలవాతాహతా
లోల తంత్రుల మేళవింపఁ గదవే నీ లోలాక్షి దేశాక్షికిన్

57

అ లోలాక్షి = చలించుచున్న కన్నులుగలదానా-పరూధినీ, నీవు, అలసతోక = ప్రాలుమాలిక చేత, వాలు = వాడి, ఆరుంగొనగోళ్లక = కలిగినగోటికొనలతో, వాయించుచోక = మీటు నవ్వడు, నాటకుక = నాటరాగమునకు, మేళంబు = స్వరస్థానములుకుదిర్చి జతపఱుపఁబడినది, వివచించి = ఆయినట్టిసిగ, నిన్న మొదలుక = నిన్నటినుండి, నీవంటమింజేసి=నీవు తాఁకకపోవుటచేత, అవేళక = ఆరాగము పాడఁగూడనియీకాలమందును, ప్రభాత.. తంత్రులక-ప్రభాత = తెల్లవాలు సమయము నందు, ఆయాత = వచ్చుచున్న-వీచుచున్న, వాత = గాలిచేత, అహత = కొట్టఁబడినవై, అలోలత్ = మిక్కిలికదలుచున్న, తంత్రులక = ఉక్కిరిలికెలచేత, ఆయాలాపంబె = ఆ నాటరాగముయొక్క యభివ్యక్తి నీ ఆనాటరాగమునకుఁ గుదిర్చిన మెట్టుమరుసకుఁ దగినపలుకుబడి నే, పల్కెఁడుక = వాఁగుచున్నది, కనుక, దేశాక్షికిక = దేశాక్షి యానరాగమునకు-ఉదయకాలమునందుఁ బాడఁదగినదేశాక్షిరాగమునకు తగినట్లు, మేళవింపఁగదవే = మేళము కుదుర్పవే-స్వరస్థానములుకుదిర్చి జతపఱుపవే యనుట.

తా ఓనరూధినీ! నీవు నిన్నుచుధ్యాహ్వాకాలమునం పప్పటికిఁదగినట్లు నాటరాగమునకు స్వరస్థానములు కుదిర్చి మీటుచున్నవీ యది మొదలు నీవు దానిని ముట్టుకుండుటచేత నివ్వడును దంతులు గాలిచేఁగదలఁగా నామేళముతోనే వాఁగుచున్నది అది యాయదయకాలమునకుఁ జొనగదు గనుక నిప్పటికిఁదగిన దేశాక్షిరాగమున కనుకూలముగా స్వరస్థానములుకుదిర్చి జతపఱుపుము. (ఇట్లునుటచేత మధ్యాహ్వాకాలమునందుఁ బాడఁదగినది నాటరాగము ప్రాతఃకాలమునందుఁ పాడఁదగినది దేశాక్షిరాగము అనుట తేటపడుచున్నది) అలం స్వభావోక్తి

చ పలుకులు నేర్పువేళఁ గలరభాషిణి నీ విటు లుండఁ బంజరం

బుల నరగన్న వెట్టి ముఖరముల్ చరణాగ్రనఖాళిక గోఁతుచుక
నిలుగుచు నావులించుచు వనీవిహగోత్కర మెట్లు వల్కు న
ప్పలుకులె యెట్లు లెత్తి విని నీ పల్కెడు వింటివె కీరశారికల్

58

అ. కలభాషిణి = అవ్యక్తమధురధ్వనితో మాటలాడుదానా-పరూధినీ, పలుకులు=మాటలను, నేర్పువేళక = అభ్యసించుపజేయు సమయమునందు, నీవు, ఇల్లుబండక = ఇల్లు పంధినవై యుండుట చేత, పంజరంబులక = పెంపుకుపథులనుంచుగూండయందు, కీరశారికలు = చిలుకలును గోరువంకలును, అరగన్న వెట్టి = సగముమాఁతిపడునట్లు కన్నులుమూసికొని-తూఁగిపడుచుననుట, ముఖముల్ = మొగములను, చరణాగ్రనఖాళిక = కాల్గినోటి కొనలపం క్తితో, గోతుచుక = గీలుకొనుచును, నిలుగుచుక = నిక్కి మేనువిలుచుకొనుచును, అవులించుచుక = అవులించివిడుచుచును, వనీవిహగోత్కరము = అడవిపథులగుంపు, ఎట్లుపల్కుక = ఏవిధముగాఁ గూయునో, అప్పలుకులె = అకూఁతిలే, అట్లులెత్తి = మెడలేత్తుకొని, విని, పల్కెడుక = కూయుచున్నవి, వింటివె = నీవు విన్నావా.

తా. ఓమహానీ 'స్వాద్వనలేచి నీచే మాటలు నేర్వబడుచున్న చిలుకలును గోరువంకలును నీవు పరాధీనురాలవై వాడుకచొప్పున మాటలు నేర్వకపోవుటచేతఁ బంజరములలోఁ దూఁగిపడుచు నితరధ్వనులని నీమాటలని ఛేదము తెలిసికోలేక యడవిపక్షులకూఁతలు విని యాకూఁతతో కూయుచు న్నువి. అదివిని యవి యట్లుకూడుకయుండుటకై యిందుక యోషిక చేసికొనిలేచి వానిని మాటలునేర్పుము. అలం. స్వభావోక్తి, బ్రాంతిమంతమును.

మ. ఉరునంధ్యాతపశోణమృత్కలిత మై శ్రీ యొన్నరుబ్రహ్మాండ ము
స్థిరడిం గాలపుహంతకాఁడు చరమార్గగస్కంధముం జేర్చుని
బృరపుణసంగడమో యనక శశి డిగెం ర బ్రాగ్భూమిభృత్కైత్రైతవే
తరబాహుగ్రపునంగడం బనఁగ మార్తాండుండు దోఁచెఁ దివిన్. 59

అ. ఉరు .. కలిత మై-ఉరు = అధిక మైన, సంధ్యాతప = ప్రాతస్సంధ్యారాగ ప్రకాశమనెడి, శోణమృత్ = ఎఱ్ఱమట్టితో, కలిత మై=కూడుకొన్నదై, ఒప్పారుబ్రహ్మాండము=ఒప్పుచున్న బ్రహ్మాండము, అస్థిరడిఁ=అనియెడిసాముకూటమునందు, కాలపుహంతకాఁడు=కాలమునెడి తెట్టి, చరమార్గగస్కంధము=పడమటికొండయనెడి మూఁపునందు, చేర్చు సంగడమో-చేర్చు=పెట్టుకొనిన, నిబ్బరపుణ్ = నిశ్చలమైన, సంగడమో=గరిడీసాదనకొదవెడి తిరుగటివంటి వట్టువైన సాధనయో-దీనిని సంక్షోలా అందును, అనక=అనునట్టుగా, శశి=చంద్రుఁడు, డిగెం=దిగువకువ్రాలెను, ప్రాగ్భూ...సంగడంబు-ప్రాగ్భూమిభృత్కైత్రైతవ = తూర్పుకొండయనెడి మిషచేనైన, ఇతిర=మఱియొక, బాహుగ్రపు = భుజ శిరస్సుయొక్క-రెండవమూఁపునందునుకొన్నయనుట, సంగడంబు = గరిడీసాదనకొదవెడి తిరుగటి వంటి సాధనమో, అనక = అనునట్టుగా, మార్తాండుండు = నూర్పుఁడు, దివిన్ = ఆకాశమునందు, దోఁచెఁ = కనఁబడెను-ఉదయించె ననుట.

తా. అధిక మయినప్రాతస్సంధ్యారాగకాంతి యనెడియొట్టమట్టి పఱిసిబ్రహ్మాండ మనెడి గల్గిడి సాలయందుఁ గాల మనెడితెట్టి సూర్యచంద్రులనెడిసంక్షోలాంబుజతను రెండుచేరులంబట్టి సాదనచేయుచుఁ దూర్పుపడమరకొండ లనెడిరెండుమూఁపులయందును నిలిపివారదో యనునట్లు సూర్యచంద్ర చింబములు గానఁబడిను. చంద్రుఁ డస్తమించునమయమునందే సూర్యుఁడు నుదయించెనని భావము. (సాముకూటమునం దొట్టమట్టి పఱుచుట ప్రసిద్ధము) అలం. రూపకము, ఉత్పేక్ష, అపహ్నవమును.

చ. కరకరి. గూఁటఁ గట్ట యిడఁగగా మొఱ వెట్టెడులీల బాలభా
స్కరకరకాండకందశివోఘట్టన నించుక వాయివడ్డతా
మర మొఱ వెట్టివెట్టి పలుకమాలును వాకిలి దాఁటి యాఁగుచున్
మొరయ విపంచి మీటుగతి శ్రీ మ్రోసి యళుత్ వెడలెం గొలంకులన్. 60

అ. కరకరిఁ = క్రూరత్యమతో, గూఁటఁ = పక్షిగూఁటియందు, కట్టయిడఁగాఁ = కట్టి పెట్టినపక్షునున, మొఱ వెట్టెడులీలఁ = పక్షులు మొట్టోయనికూయునట్లు, బాల . విఘట్టనఁ-బాల భాస్కర=లేతనూర్పునియొక్క, కరకాండ=కిరణములసమూహములనెడికట్టలయొక్క, విఘట్టనఁ = విశేషమయినతాఁకుడుచేత, ఇంచుక=కొంచెము, వాయివడ్డ=విచ్చిద్వారమేర్పడిన, తామరక=కమలమునందు, (ఇది యిచ్చుట బాత్తేగవచనము), మొఱ వెట్టివెట్టి=దుఃఖముతోనఱచియఱచి, పలుమాలును=మాటిమాటికిని, వాకిలి=(విచ్చిన)ద్వారమును, దాఁటి=వెడలి, ఆఁగుచున్=అట్లే పోకనిలుచుచును,

‘మోరయన్’ = ప్రాంగునట్లు, విపంచి = విణియ, మీటుగతిన్ = వాయించినరీతిగా, ప్రాసి = ధృంకార ధ్వనులుచేసి, అరులు = తుమ్మెదలు, కొంగులన్ = సరస్సులయందు, వెడలిన్ = (తామరలలోనుండి) బయలుదేరెను.

తా. ఎవ్వడైనా పాపముని యెంచక క్రూరస్వభావముతోఁ గట్టచేత గూఁటిని గ్రువ్వఁగా నా గూఁటిలోని పక్షులయినట్లు వేడిమి చూపునట్టి స్వభావముగలవాఁడైననూర్వఁడు తనకీరణముల చేతఁ గమలములను విరియింపఁగా నందున్న తుమ్మెదలు వెలువలనిచ్చియు నానలఁబోక్త యక్కడనే వీణమీటినట్లు ధృంకారము చేయుచునుండెను) సూర్యకీరణములు సోఁకఁగానే తామరలు విరిసెననియు వానిలోని తుమ్మెదలు వెలువడుచు ధృంకారముచేసెననియు భావము.) అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమయు. చ. అడరునవీనభానుకిరణానల మంటినఁ గూడుకొన్నపు

ప్పొడికొలు చెల్ల మోచిగొని ర పోయెడి సంభ్రమ మొప్పు గంటివే
పడఁతి భవద్విహారపనరపద్మ సరగికుముదాలయంబులన్

వెడలుమిలిందబృందములు ర వీచుపిశంగిమత్త తవంబునన్.

61

అ. పడఁతి = ఓవరూఢిని, భవంబులన్ = భవన్ = నీదైన, విహారవన = శృంగారపుఁ దోఁటయందలి, పద్మసరః = తామరకొలఁకులయందలి, కుముద = కలువలనెడి, ఆలయంబులన్ = ఇంద్రియందుండి, వెడలు... బృందములు = వెడలు = బయలుదేరినట్టి, మిలింద = తుమ్మెదలయొక్క, బృందములు = గుంపులు, వీచుపిశంగిమత్త తవంబునన్ = వీచుపిశంగిమత్త తవంబునన్, పసుపువన్నె యనెడి మివచేత, అడరు.. అనలము = అడరు = అతీతయించిన, నవీన్ = క్రొత్తదైన, భానుకీరణ = సూర్యకీరణము లనెడి, అనలము = నిప్పు, అంటినన్ = తగులుకొనఁగా, కూడుకొన్న పుప్పొడికొలుచు = తమయొద్దఁ జేరి యున్న పుప్పొడి యనెడి భావము, ఎల్లన్ = అంతయు, సంభ్రమము = తొట్రుపాటు, ఒప్పన్ = ఒప్పుగా, మోచుకొని = వహించుకొని - ఎత్తుకొని, పోయెడిన్ = పోవుచున్నది, కంటివే = చూచితివా.

తా. ఓవరూఢిని సీత్యంగారపుఁదోటలోని తామరకొలఁకులపై నీరెండ సోఁకఁగానే కలువలయందున్న తుమ్మెద లాకలువలలోని పుప్పొడి యంటిన వీచులు పసుపువన్నెతో నొప్ప వానినుండి వెడలిపోవుటను జూడఁగా నిప్పంటుకొని కాలుచున్నయింద్రియందుండి తామ చేర్చిపెట్టుకొన్న ధాన్యమును వీచులపై మోసికొని పోవునట్టి కాఁపులవలెనే కనఁబడుచున్నవి చూడుము. (సూర్యోదయమై యెండప్రసరింపఁగానే కలువలు నుడిఁగెను. వానిలోఁ జక్కఁకతస్పించుకొని తుమ్మెదలులేచిపోయె నని భావము.) అలం ఉత్పేక్ష, రూపకము, అపహ్నమును (21 పద్యముంజూచునది)

చ. కొలకొలు గూయుఁ బై నొఱిగుఁ రీ గుత్తుకఁ గుత్తుకఁ జుట్టుఁ బొటుచి

ల్వలక్రియఁ గానరానిగతురల్ మయిమై బెనుచుక జనించున

శ్రు లఱుత నొత్తు సోలు నిలూరఁచు విధిచాతురి గూడియున్ రతిం

దలఁపవు కంటె పాసినవేరతల్ దలఁపించుచుఁ గోకదంపతుల్.

62

అ. కోకదంపతుల్ = ఆలమగ్నైన పక్షవాకపక్షులజరలు, విధిచాతురిన్ = దైవముయొక్క నేర్పుచేత - దైవానుకూల్యముచేతనగుట, గూడియున్ = మరలఁగలసికొనియు, పాసినవెతల్ = (రాత్రి యంతయుఁ దాను) ఎడఁబాసియున్నప్పటికప్పుడును, తలఁపించుచున్ = ఒకటికొకటి తలఁచు కొనునట్లుచేయుచు, కొలకొలఁగూయున్ = కలకలధ్వనికలుగునట్లుగా నలచుచు, పైన్ = ఒకదానిపై

నొకటి, ఒరిగెన్ = మొగ్గియునుకొనును, పుత్తుక పుత్తుకఁబట్టుక = మెడతో మెడనుగ్రమ్మును, పొలుచిల్వలక్రియన్ = ఇటునటుల బాటుచుచోవునట్టి పాములపత్తి, (పా. పోరువెల్వలక్రియన్ = పోరాడునట్టిపాములపత్తి), కానరానిగతులన్ = ఇది యిట్లనిచూచి తెలిసికొఁగూడనిగతులతో, భయమైన్ = దేహముతో దేహమును, పెనఁచుకన్ = పెనవేసికొనును, జనించునత్రులు = పుట్టుచున్న కన్నీళ్లను, అలుకన్ = ఒండొంటి మెడ చేసి, ఒత్తుకన్ = తుడుచును, పోలుకన్ = మెఱుఱుచివ్రాలును, నిలుచుకన్ = ఏమియుఁదోచక నిలఁబడును, రతిందలఁపవు = సంభోగము సంతకముగఁగియును దలఁపవు, కంటె = చూచితివా.

తా ఓవహుధిరీ! ఇక్రవాకపక్షిదంపతులు ప్రాద్దుగ్రంథకగానే కన్యకాగనక పరస్పరము సెడఁబాసి రాత్రియంతయు విరహదుఃఖము ననుభవించుచుఁ గడప పొద్దుపొడువఁగానే మరలఁ గలిసికొనియు రాత్రి యనుభవించినదుఃఖము నొకదాని కొకటి తెలియఁ దెలుపుకొని నానావిధములఁ గ్రిందుమీఁదుపడుచున్నవి గాని సంభోగము నిచ్చించినవేకావు చూడుము. అలం. స్వభావోక్తి. తారకదీపకము, ఉపమ, విశేషోక్తియు

ఉ. ఇందునిభాస్య వాఁడనఁగ నీనింద్రుఁడో చంద్రుఁడో యాయుపేంద్రుఁడో
యిందులకై వగిం బొగులర నేటికి నేటికి నందుఁ బోద మా
నందనభూమి భూమిసురనందనుఁ డుండక పోడు రమ్మ నీ
చందమా నందముం గనిన నీ జవ్వని యెవ్వని వెట్టి జేయుదే.

63

అ. ఇందునిభాస్య = చంద్రునిపంటి ముఖముగలదానా-వహుధిరీ, వాడు = ఆప్రవరాఖ్యాఁడు, అనఁగన్ = అనఁగా, ఇంద్రుఁడో = దేవరాజో, చంద్రుఁడో = చందమామయో, ఆయుపేంద్రుఁడో = ఆప్రసిద్ధుఁడైనవిష్ణువో - ఇంద్రచంద్రవిష్ణువులపంటి గొప్పవాఁడు కాఁడనుట-అనఁగా నింద్రచంద్రుఁడూ లోకవేద విరక్తిహేచ్చి కానరాకపోవునంతటిమహిమ గలవారైన నగుదురుగాని మనుష్యమృతం డైన యీ బ్రాహ్మణుఁ డట్టివాడు కానేరఁ దిక్కడనే యెక్కడనో యుండునని యర్థము, ఇందులకై = వాడు కనఁబడక పోయినంత మాత్రమునకై, పగన్ = విచారముతో, పొగులక్ = పరితపించుట, ఏటికిన్ = ఎందుకు, నేటికిన్ = నేడుగూడ, అందుకన్ = ఆయాటతోటకు, పోదము = పోవుదము, అనందనభూమి = సంతోషస్థానమైన యాతోటయందు, భూమిసుర నందనుఁడు = బ్రాహ్మణ కుమారుఁడయిన ప్రవరాఖ్యాఁడు, ఉండకపోడు = ఉండనేయుండును, రమ్మ = లేచిపోదము రమ్మ, జవ్వని = ఓచిన్నదానా, నీచందముక్ = నీవిధమును-నీవునలచినవిధముననుట, అందముక్ = నీచక్కఁదనమును, కనినన్ = చూచినయొడ, ఎవ్వనిన్ = ఎంతవీరత్వమైనను, వెట్టిన్ = కామవికారపుఁ దిచ్చిగలవాఁడగా, చేయదే = చేయకపోవునా-చేయనేచేయుననుట నీకెల్ల ఆట్లు వానిని కామ వికారమువలని తాపము కలిగియే యుండునని భావము. అలం ఉపమ, ప్రతిపేధము, కావ్యాధాపత్తియు

ఉ. ఏల దురంతవేదన మెఱయిం బొరలాడెడు తాల్చి దక్కి మే

లేలలితాంగి యెంతపనిరె మ్మిది విప్రసయండు గోలయున్

బాలుఁడు గాన నప్పటికిఁ నీ బైబడఁ గొంకెను గాని వానిని

గా లొకచోట నిల్పునె వరగన్ మగుడన్ నినుఁ జూచునంతకున్.

64

అ. లలితాంగి = ఒప్పిదమయిన యవయవములుగలదానా-శూభాని, ఏల=ఎందులకై, తాల్చి = ధౌర్యము, తక్కి = విడిచి, దురంతవేదన=పెయిం = అంతములేనిబాధచేత, పారల=డదు = క్రిందు మీఁదుపడెదవు, మేలే = ఇదిమంచివా-ఇది యుక్తముకాదనుట, ఇది = ఇప్పుడు నీప్రియునిఁ గనిపట్టి తెచ్చుట, ఎంతపనిలెప్పు = ఎంతమాత్రపుఁబనిలే-అసాధ్యమైనపని కాదనుట, (ఇందు లెప్పు అనునది యలత్యుతనుబెలుపును) విప్రవరుండు = ఆబ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁడు, గోలయుం = ముగ్ధుఁడును - యుక్తాయుక్తవివేకములేనివాఁడును, బాలుఁడుం = పసివాఁడును, కానం = కాఁబట్టి, పైఁబడిం = నీవు వానిమీఁదఁబడి కొఁగిలింపఁగా, అప్పటికిం = అసమయమునకు, కొంకెనొ = ఏమిబెడదవచ్చునో యని జంకెనొయేమో, కాక = అంతేకాని, వానికిం = ఆబ్రాహ్మణునికి, మగుడం = మరల, నినుఁ జూచునంతకుం = నిన్నుఁ జూచునంతకంతకును, వగం = నిన్ను వదలినవిచారముచేత, కాలు = పాదము, ఒకచోటం = ఒకతావునందు, నిల్చిన = నిలుకడగలిగియుండువా-ఁడందనుట

తా. ఓ పరమాధిని ! నీవేమోపిచ్చిపట్టి యిట్టిమితిలేని విచారము పెట్టుకొని సంకటపడుచున్నావు ఆబ్రాహ్మణుని లోబలుచుకొనుట యెంతమాత్రపుఁబని వాఁడు యుక్తాయుక్తములు తెలిసికోలేనిమాఘండును బసివాఁడును గనుక నీవు పైఁబడి కొఁగిలింపుకొన్నను చంకోచపడి తొలఁగి పోయెనుగాని యితరముకాదు అయినను నిన్ను మరలఁజూచి మాటలాడునంతవఱకు వానికి నొకచోట నెచ్చుదిగా నిలిచియుండ మనసొచ్చునా. తానే నిన్ను వెదకుకొనివచ్చును.

క. రార మ్మనుటయు దివివ, న్నారీరత్నంబు నికటనాక ధునీక
ల్వారాంభోరుహమధురస, ధారాచంద్రకితనలిలధౌతానన యై. 65

అ. రారము=రావేరాయని, అనుటయుం = చెలిక తైయనఁగా, దివివన్నారీరత్నంబు = దేవతాస్త్రీలలో శ్రేష్ఠురాలయిన పరమాధిని, నికట అననయై-నికట = సమీపమునందున్న, నాక ధునీ = ఆకాశగంగయందలి, కల్వార = చెంగలువలయు, అంభోజ = కమలములయు, మధురస = పూఁచే నెయొక్క, ధారా=దారలచేత, చంద్రకిత=నెమిలియొకకన్నులపన్నెబిడ్డ దేటునదిగాఁజేయఁబడిన, నలిల=నీటిచేత, ధౌత = కడుగుబడిన, అననయై=మఖముగలదై - పైపద్యముతోనన్వయము.

తా. ఈమీఁద జెప్పఁబడినరీని జెలికతై బోధింపఁగా పరమాధిని కలఁకదీటి లేచి సమీపమునందుఁ జెంగలువలవలననుండియుఁ దామరలనుండియు జూతినపూఁచేనెచే నెమిలియొకకలబాని కన్నులపన్నెగలబిడ్డదేటుమఁ బాటుచున్న గంగనీటిలో మొగము కడుగుకొన్నదై.

సీ. ఘనసారపంక మొరక్కలతాంగి దెచ్చిన, ముట్టి వ్రేలన చుక్కరబొట్టు పెట్టి
యింతయొక్కతెపూవుర బుత్తులె త్తినఁజూచి, విసువుతోనొకకొన్ని వీరులుదుఱిమి
పడఁటి యొక్కతె రత్నరసాదుకలిడ నిల్చి, తొడుగ కవ్వలికిఁ బోరనడుగుపెట్టి
బాగాలు వెన నొక్కరపద్మాక్షి యొనఁగిన, వెగ్గలం బని కొన్ని ర వెడల నుమిసి
నగము గొఱికినయాకును ర సఖులుపిలువ
నగ మొనఁగును తరముఁ దెల్పి ర నగము మఱపు
నగము నయిచింతచే నగ ర మగుచు నరిగె
నవ్వరూఢిని యంతికోరద్యానమునకు. /

అ ఒక్కలతాంగి = తీగగంటిదేహము గలయొకపరిచారిక, ఘనసారపంకము = పచ్చకర్పూరముచేర్చి యనుకుండాఁ గలిపినగంధమును, తెచ్చినట్ = తేగ, ప్రేలసే = కొనప్రేలితోనే, ముట్టి = తాఁకి, చుక్కబొట్టు పెట్టి = కొంచెమిత్తి నొనటఁ జూక్కునలెబొట్టుపెట్టుకొని, ఇంటియొక్కతె = ఇంకొక్కపనికత్తె, పువ్వుపెత్తులు = మిచ్చుగాఁగట్టినపూదండలు, ఎత్తినట్ = ఎత్తిచేతఁబట్టుకొఁగా, చూచి = దానితట్టుచూచి, వినుపుతోట్ = విరక్తితో, ఒకకొన్నివిరులు = అందుఁగొన్నిపువ్వులుమాత్రము, తుఱిమి = కొప్పనఁజెరువుకొని, పడఁతియొక్కతె = మఱియొకపరిచారిక, రత్నపాడుకులు = రత్నములు పొదిగినసావకోళ్లు, ఇడవ్ = ముందఱితట్టుతెచ్చి పెట్టఁగా, నిల్చి = సరిగానిలిచి, తొడుగక = కాలియందుధరింపక, అప్పలికేఁబోవ్ = ఒకప్రక్కనుఁ దొలఁగిపోవునట్లుగా, అడుగువెట్టి = పాదమును బాపలపై నానించి, ఒక్కపద్మాక్షి = ఇంక నొక్క పరిచర్యచేడిస్త్రీ, వెన = కీఘ్రముగా, బాగాలు = సన్నగానొత్తినపోకచెక్కలు, ఒంగిలి = ఇయ్యఁగా, వెగ్గలంబు = అధికము, అని = అనిచెప్పి, కొన్ని = అపోకచెక్కలలోఁ గొన్నిటిని, వెడలమమిసి = బయటికివెడలునట్లుగా నుమిసి, సగముకొఱికినయాకును = సగముమాత్రముకొఱికిన తములపాకును, సఖులు = చెలికత్తెలు, పిల్వ = పిల్వఁగా, సగము = పూర్తిలేనిదిగా, ఒసఁగునుత్తరిమును = ఇచ్చునట్టిమఱుమాటయు, తెల్వి = జ్ఞానము, సగమును, మఱపు = అజ్ఞానము, సగమును, వి = కలదె-ఁగిందీయు లేనిదైతెలివితో ననుట, చింతచే = విచారముచేత, సగము = చిక్కినగ మైనది, అగుచు = అపుచును, అవ్వేగూఢిని, అంతికోద్యానమునకుఁ = ఇంటివెంబడి యుద్యానవనమునకు, చనియె = పోయెను.

తా. మరొఱిని క్రియవిరహవేదనచేత విరక్తి నొందినదై గంధముఘానికొనక పువ్వులు కొప్పనఁ జక్కఁగాఁబెట్టుకొనక పావకోళ్లు కాళ్లఁదొడుగక నక్కలాకు లొల్లక చెలికత్తెలాడుమాటలకు బదులు మాటలు సరిగాఁ జెప్పక స్తుతిగల్గియు లేనిదానిలెనే విచారముచేఁ గృశించినదేహముగలదై మెల్లగా నింటివెంబడి శృంగారపుఁదోటకుఁ పోయెను.

న. ఆసమయంబున దేవజాతిత్వజనితవిమలజ్ఞానపాటవంబునం దద్వైత్తాంతంబు సమస్తంబు నెఱుంగుటంజేసి.

67

అ ఆసమయంబున = ఆయుద్యానవనమునకుఁ బోవునప్పుడు, దేవ పాటవంబున = దేవజాతిత్వ = దేవజాతియగుటవలన, జనిత = పుట్టిన, నిశ = తనదైన, విమల = స్వచ్ఛమైన, జ్ఞాన = తెలియొక్క, పాటవంబున = సామర్థ్యముచేతి, తద్వైత్తాంతంబు = ఆవరూఢినిసూచారము, సమస్తంబు = అంతయును, ఎఱుంగుటంజేసి = తెలిసినవాఁడగుటచేతి, (కర్త గంధర్వఁడు.)

శా ఏగంధర్వఁడు దద్విలాసములు ముగిసికొనితా నెంతయుఁ

రాగాంధుం డయి కోరి హత్తక గడుఁగ రారాపులం గంతుండు

దేవగం బందఁగఁ జేయ నెవ్వగల నుగ్మిల్లూరుచు వేగనూఁ

జాగరిధర్వకుమారుఁ డంగభవవీరద్యాపారగుం జాత్మలోన్.

68

అ. మున్ను = మునుపు, ఏగంధర్వఁడు, తద్విలాసముల = ఆవరూఢియొక్క శృంగారచేష్టలను, ఈక్షించి = చూచి, తా = తాను, ఎంతయు = మిక్కిలి, రాగాంధుండు = అనురాగముచేత గన్నుగాననివాఁడు - మోహపరవశుఁడు, అయి = వి, కోరి = మరొఱినితోడిమాటమనఁజేసింది, హత్తక = శతపదక, కంతుండు = మన్మథుఁడు, కడుఁగ = మిక్కిలి, రారాపుల = చూటిమాటికి

రామిడిచేయుటలచేత, ఉద్వేగంబు = చిత్తభ్రమమును, అందఁగత్ = పొందునట్లు, చేయత్ = చేయఁగా, సేవ్యగల్ = అధికమైనవిచారములచేత, ఉద్విగ్లూరుయత్ = (విహ్వలమౌటమిట్ట) త్వరపడుచు, వేఁగువాఁడు = తపించుచుండువాఁడో, అంగభవవిద్యాపారగుండు = మన్తభవిద్యయందు నిపుణుఁడయిన, అంగధర్మమహాఁడు = యావనపంతుఁడైనయాంగధర్మఁడు, అత్తలో = తనమనస్సునందు - పైపద్యముతో నన్వయము

తా. మను పోగంగధర్మఁడు మర్యాదనిసౌందర్యమును దానిశృంగారచేష్టలను జూచి మోహించి యది యందులకు నమ్మింపకపోఁగా దానిని వలపించునపాయము గానక వాఁటనుండి మన్తభవేదన పొందుచున్నవాఁడై మర్యాదని ప్రసరార్థునివలచి వాఁడుతన్నొల్లమిచేత మన్తభవప్రభవపడుచున్నపుత్తాంతము విని తనమనసులో నిట్లాలోచించెను

ఉ ఒక్కొక్కవేళఁ బద్మముఖుల లోల్లమి నేయుదు రొక్కవేళఁ బై
స్కన్నవ నాదరింతురు తుగ్ధాక్షణముల్ జవరాండ్రుచి త్తముల్
పక్కువ వేసఱం జన దురపాయములం దగునిచ్చకంబులం
జిక్కఁగఁ జేసి దాసి సతిచి త్తముఁ బట్టి సుఖంపఁగఁ దగున్.

69

అ. పద్మముఖులు = తామరలపంటిముఖులవారు - స్త్రీలు, ఒక్కొక్కవేళ = ఒక్కొక్కసమయమునందు, ఒల్లమి నేయుదురు = అపేక్షింపకపోవుదురు, ఒక్కవేళ = ఒకానొకసమయమందు, పైస్కన్నవ = అధికాపేక్షతో, అదరింతురు = ఆచరణచేయుదురు, జవరాండ్రుచి త్తముల్ = యావనవత్తలైన స్త్రీలయొక్క మనసులు, తుగ్ధాక్షణముల్ = ప్రతిక్షణమును మాటుంచునవి, (వాబట్టి) పక్కువ = తటాలున - కొంచెమునను నిదానింపక యనుట, వేసఱ = విసుగుట, చనదు = తగదు, ఉపాయముల = (బహువిధములయిన) ఉపాయములచేతను, తగునిచ్చకంబుల = తగిన మెప్పుమాటలచేతను, దాసి = దగ్గఱజేరి, చిక్కఁగఁజేసి = చిక్కించుకొని, సతిచి త్తముఁపట్టి = ఆడుదానిమనసు ననుసరించి, సుఖంపఁగ = సంభోగముఖము ననుభవించుట, తగున్ = యుక్తమగును

తా. స్త్రీలు చవలచి తల్లు గనుక నొకసమయం దొల్లనివారివలెఁ గనఁబడినను మఱియొక్కసమయమునందు దామే వలచినవారై ప్రేమఁజూపుదురు. ఇప్పు డిది యనాదరముచేసెను దీనితో మాటలాడరాదని విసుగుకొని తొలఁగిపోరాదు. సమయముచూచి తగినయుపాయము వన్ని దగ్గఱజేరి మనసుకరగ నట్టి మెప్పుమాట లాడి లోబఱచుకొని మనసుకరఁగించి రతిముఖము ననుభవించుట యుచితమని యాలోచించెను. అప్రస్తుతప్రశంస, కావ్యలింగమును

క. అని తలఁచి యవ్వలొనిని, యనిశము గ్రీడించుపుష్పితారామంబున్

మును కలుగఁ జొచ్చి యొకచం, దనభూజమునీడ నిల్చి ర దంభం బమరన్.

70

అ. అనితలఁచి = అని యావిధముగానాలోచించేసి, అవ్వలొనిని = విలాసవతియైనయావర్యాదని, అనిశము = ఎల్లప్పుడును, గ్రీడించుపుష్పితారామంబున్ = విహరించునట్టిపూఁడంటిను, మునుకలుగఁ = ముందుమించి - మర్యాదని యాలోచింప రాఁగలదని తెలిసి యద ఒకమందె యనుట, చొచ్చి = పరివేశించి, ఒకచందనభూజమునీడఁ = ఒకగంధపుష్పాని నీడయందు, నిల్చి = నిలువఁబడి, దంభంబు = మాయ, అమరన్ = అమృతగా - పైపద్యముతో నన్వయము.

అ. ఇటర్ = ఇక్కడ - అక్కడ గంధర్వుఁ డట్లుండఁగా నిక్కడనుట, అప్పయ్యాగ్నియుక్ = ప్రమనిహించునట్లే తపించుచున్న సమాగ్నియును, ఒక్కొక్కటే = ఒక్కొక్క మొత్తముగా, కతిపయ్యలు = కొందఱు చేరికలైలు, తన్ను, కొత్తిచి = నేర్పించి - తన సేవ చేయుచు, నడువఁగా = తన వెంట నడుచుటగా, చటుల .. హంసికలై - చటుల = చలించుచున్న, ఝళంఝళ = ఝళంఝళయును ధ్వన్యనుకరణముతోడి, రవ = ధ్వనిగల, పడకటక = కాలియందెలచేత, సమాకృప్త = చక్కఁగా నాక్షింపఁబడిన, కేళికలహంసికలై = క్రీడాధిముగాఁ బెంపఁబడిన యుత్తమజాతిహంసలు గలదై - హంసలు కూయునట్లు ధ్వనించుచున్న కాళ్లయందెలధ్వనులు విని పెంపుడుహంసలు తన్ను పెంపడింపఁగాననుట.

సీ. ఉరగఘ్రాత్రారధూమోగ్రగంధముఁబొసి, పాలయుఁబోయీతావిశమలయస్వనముఁ
డనలాక్షు పెడబొబ్బినలమినతలదిమ్మ, బాయఁబో యీతేంట్ల పాట మరుఁడు
ఘర్త సామీప్యసంకలితదాహస్యార్చి, నాగుఁ బోయీనీడే నల్ల మధుఁడు
గరళ సాదర్యాత్తరకరసుధాకటుకత్వ, ముడుపుఁ బో యీతేనె నోపధీశుఁ
డనఁగఁ జంపకకురవక శ పనసతినిత, నిచులనంజులదాడిమీరవిచికిలామ్ర
పాటలీపూగకేసర శ ప్రముఖతరుల, సాబగుమీఱునుద్యానంబుఁ బోచ్చియచట.

అ. మలయపడనుడు = మలయపర్వతమునుండివచ్చునది - దక్షిణపుఁజిల్లగాలి, ఈతావి = ఈవరిమళ్ళిముచేత, ఉరగ.. గంధము - ఉరగ = (మలయపర్వతములందలి గుండుపువ్వులను అనుజుట్టుకొన్న) పాములయొక్క, ఘ్రాత్రార్ = ఘ్రాత్రనేడిధ్వనులతోఁగూడిన బుసలవని, ధూమ = పొగచేసెన, ఉగ్ర = వేండ్రమైన, గంధము = వాసనను, పాసి = విడిచి, పాలయుఁబో = ప్రసరించునుజుమి, మరుఁడు = మనఁడు, ఈతేంట్లపాట = ఈమట్టెదలగానముచేత, అన.. బొబ్బి - అనలాక్షు = నిప్పుకన్నుగలరుద్రునిదైన, పెడబొబ్బి = అధికధ్వని గలపింహనాదముచేత, అలమినతలదిమ్మ = క్రమ్ముకొన్న శిరోవేదనవలన, పాయఁబో = తొలఁగునుజుమి, అల్లమధుఁడు = ఆ వనంతుఁడు, ఈనీడ = ఈపుక్షములనీడచేత, ఘర్త సామీప్యార్చి - ఘర్త = గ్రీష్మతాలముయొక్క, సామీప్య = దగ్గతీంచుటచేత, సంకలిత = బాగుగాఁబొందఁబడిన, దాహస్యార్చి = తాపాతిశయమును, అఁగుఁబో = అడ్డగించునుజుమా, (పా. నీఁగుఁబోయీచల్లనీడయందు మాన్పుకొనునుజుమా,) ఓపధీశుఁడు = చంద్రుఁడు, ఈతేనె = ఈపుష్పఫలములనముచేత, గరళ... కటుకత్వము - గరళ = కాలకూటవిషముయొక్క, సాదర్య = తోడఁబుట్టిన దానితనముచేత, ఆత్త = పొందఁబడిన, కిరణ = కిరణములయొక్క, సుధా = అమృతముయొక్క, కటుకత్వము = కారమును, ఉగ్రపుఁబో = పోఁగొట్టుకొనునుజుమి, అనఁగ = అనునట్లుగా, చంపక. తరుల = చంపక = సంపెంగ, ఘరవక = గోరంట, పనస = పనసచెట్టు, తినిత = తినానము, నిచుల = ఎఱ్ఱగన్నెరు, నంజుల = అశోకము, దాడిమి = దానిమ్మ, విచికిల = నన్నుమలై, ఆమ్ర = మామిడి, పాటలీ = కలిగొట్టు, పూగ = పోత, కేసర = సురపొన్న, ప్రముఖ = మొదలుగాఁగల, తరుల = పుక్షములచేత, సాబగు మీఱునుద్యానంబు = అందము (మనోజ్ఞత) అతిశయించుచున్న యాటలోటను, పోచ్చి = ప్రవేశించి, అచట = అక్కడ - ప్రేషధ్వనుతో నన్వయము.

తా. ఈతోటలోనగోరంట సంపెంగ పనస మామిడి సురపొన్న మొదలుగాఁ గల పుక్షములవలని ఫలపుష్పపరిమళముల చేతను దుప్పెదలరుంకారములచేతను ప్రాఁకునీడల చేతను దేవలమాధుర్యము

చేతను గ్రహముగా మలముమాయతమును మన్మథుడును వసంతుడును జంధుడును దమతమలోపములను బోగొట్టుకొనుచున్నారు. అట్లుండగా నిశిరులకొఱఁజెరిటు దీక్షింపావునా. తప్పక దీక్షునను నిశ్చయముతో నాలోఁటనుకొచ్చి అలం అప్రస్తుతిప్రశంస, ఉత్ప్రేక్షయును

మ. పసమానప్రసమానపంకజరజఃసాధీశిశంగిచ్ఛమీ

భవదభ్యర్థవికీర్ణకృత్రిమసరిత్యాథ స్తరంగాహతైం

దనవాషాణవిత్తిరికాతలమునకా శ నాళికపత్రాక్షులు

త్సని మొప్పక విహరించుచుకా సరసవారచాప్రాధిమత మిఱుంగన్ 74

అ. పవమాన .. తలమునకా - పవమాన = గాలిఁబలన, ప్లవమాన = తేప్పలఁదేలుచున్న - నీళ్లలోనల్లలాడుచున్న, పంకజ = కమలములయొక్క, రజః = పరాగముయొక్క, పాళీ = సమాహముచేత - రాశిచేత, పిశంగ = పసిమియైన, ఛపీభవత్ = కాంతిగలవగుచున్న, అభ్యర్థ = సమీపమునందు, వికీర్ణ = చెదరిన, (అలల ప విశేషణము), కృత్రిమసరిత్ = కాలువయొక్క, పాథః = నీళ్లవల్ల, తరంగ = కరల్లచేత - అలల చేత, ఆహత = అంతటను గొట్టఁబడుచున్న, వింధవపాషాణ = విందవకాంతపురాళ్లచేనైన, విత్తిరికాతలమునకా = అరుగుమీఁద, నాళికపత్రాక్షులు = తామరలేవలపంటికన్నులుగల వారైనస్త్రీలు, ఉత్సినము = వేడుక, ఒప్పక = ఒప్పునట్లు, విహరించుచుకా = సంచరించుచును, సరస .. ప్రాధిమత - స్థరస = రసవంతములైన, వాచా = మాటలయొక్క, ప్రాధిమత = నేర్పులు, మిఱుంగన్ = అతిశయింపఁగా - వైపద్యముతో నన్వయము

తా. చల్లగా పీచుచున్న గాలిచే రేగినతామరపుష్పాడి క్రిచ్చుకొనఁగాఁ బసుపుమన్నెతోఁబాలుచున్న చేరువకాలువలనీళ్లయందు తేచినయలలతాఁడుడు గలిగినచంద్రకాంతమణులచే నేర్పఱుపఁబడినయరుగుమీఁదఁజేరి యాస్త్రీలుసరసములాడుకొనుచు విహరించుచును

చ. బటువయి విట్టవీరి పరిశపాటిగఁ బూచి పరాగపుంజ మొ

కొట్టఁ గలయంగఁ బర్వఁ గొనశగొమ్మను గోయిల మించ నొప్పెఁ జెం

గటియెలనూచి హారరుచి శ గందవైడిం గనుపట్టి నీలతా

స్ఫుటతరచూచుకం బగుచు శ బొల్పువనేందిరగుబ్బచ న్ననన్.

75

అ. బటువయి = ఎటువయి, విట్టవీరి = విట్టివీరినట్లు - శాంపముగాఁ దెరిగి యనుట, పరిపాటిగఁ = క్రమముగా - తగుమాత్రముగా, పూచి = పుష్పించి, పరాగపుంజము = పుష్పాడిరాశి, ఒక్కొట్టె = ఒక్కసారిగా, కలయంగె = అంతటను - ఎల్లయెడలను, పర్వ = వ్యాపింపఁగా, కొనగొమ్మను = చివరనుండెడి కొమ్మమీఁద, గోయిల = కోవెల, మించె = అతిశయింపఁగా, చెంగటియెలనూచి = దగ్గఱనుండెడి యిమామిడిగున్న, హారరుచి = ముత్యాలపేరులకాంతిచేతను, గందపాడి = బుక్కాముపాడిచేతను, కనుపట్టి = (కంటికిమనోహరముగాఁ) గనబడి, నీలతా . చూచుకంబు - నీలతా = నల్లఁదనముచేత, స్ఫుటతరశీమిల్కలిస్పష్టముగాఁదెలిసిడి, చూచుకంబు = చనుమొనగలది, అగుచుక = అవుచును, పొల్పు ... చున్న - పొల్పు = ఒప్పుచున్న, వనేందిర = వనలక్ష్మియొక్క, గుబ్బచున్న = బటువైన స్తనమో, అన = అనునట్లుగా, ఒప్పెను.

తా. ఈయెదుటఁ గానబడెడి గుఱ్ఱమామిడిగున్న చక్కఁగాఁబూచి, పూచుముపైభాగమునందంతటను గ్రచ్చుకొని, యందుమీఁదఁ గొనకొమ్మపైఁ గోవెల వాలియుండుటచేత, ముత్యాలహారముల

తోను, గందపాడికత్తుటతోను, నలుపుమీలినమొనతోను, నొప్పయన్న వనశ్చియొక్కపట్టువైన నై నమో యనునట్లు కాననచ్చుచున్నది. అలం. ఉ త్తేప్రీక్ష

తే. వెలదియొచ్చటినంపెంగెరవిరులు గఘాన

దేవతలయిండ్ల నెత్తినరీదీపశిఖలు

గాక యుండినఁ బంచబంశగాళ మగుచుఁ

బాటునే మత్తమధుకరరపటలతమము.

76

అ. వెలది=ఓచెలియా, ఇచ్చటినంపెంగెరవిరులు=ఈతోంటలోని సంపెంగపువ్వులు, గఘానదేవతలయిండ్ల=దేవతలవై న యిండ్లయందు, ఎత్తినరీదీపశిఖలు=పెట్టినట్టిద్వీపములజ్వాలలు, కాక యుండిన=అవిదీపజ్వాలలేకాయన్న పక్షమున, మత్త . తమము-మత్త=మందించిన, మధుకర=కుమ్మెదలయొక్క, పటల=సమాహమనెడి, తమము=చీకటి, పంచబంశగాళమగుచుక్=అగోచరమగుచు-కన్నులకుఁ గానరానిదై, పాటునే=పరుగెత్తిపోవునా

తా. ఓచెలియా! ఈతోంటలోనుండిసంపెంగపువ్వులు వినిదేవతలు తమయిండ్లలో వెలిగించినదీపములేమోయన్నట్లువెలుగుచున్నవి. కనుకనే వానివర్గజలేరక చీకటివలెనేనల్లగాఁగ్రమ్ముచున్నకుమ్మెదలు తమపోబడితేలియకుండునట్లు దూరముగాఁబాటిపోయెనుజూడుము దీపములకును బీకటికెట్లు విరోధమో యట్లుసంపెంగలకును కుమ్మెదలకును విరోధమనిభావము అలం. అనుమానము, రూపకమున.

చ. అపరిమితానురాగనుమనోలస యై చిగురాకుఁ జేతులం

దపసిని గొంగిలించె వనితా యిదె రంభ దలంప రంభ దా

నపరిమితానురాగనుమనోలస యై చిగురాకుఁజేతులం

దపసిని గొంగిలించు టుచిరతంబె కదా యన నవ్వె రంభయన్.

77

అ. పనితా=ఓచెలియా, రంభ=అరటిచెట్టు, అపరిమిత . లనయై - అపరిమిత=మితిలేని, అనురాగ=అనుసరించినయొజ్జుఁడనముగలిగిన - ఎట్టగానుండెడి, సుమనః=పువ్వుచేత, అలనయై = వాలియట్లు తోనుస్వభావముగలదై, చిగురాకుఁజేతులక= లేతయాకులనెడిచేతులతో, తపసిక= అగిసెచెట్టును, కొంగిలించె=అలింగనముచేసికొనెను - అవరించుకొనెను, ఇదె=ఇదిగోఁజూడుము. (అని యొకతెచెప్పఁగా మఱియొకతే), తలంప=విచారంపఁగా, రంభ=రంభయనెడియప్పరన, తా=తాను, అపరిమిత...లనయై - అపరిమిత=మితిలేని, అనురాగ=అనురక్తితోఁగూడిన, సుమనః=మంచిమనస్సుగలదగుటచేత, అలనయై=ఓపికలేనిదై-కాలవిశంబము నోర్వలేనిదై, చిగురాకుఁజేతులక=చిగురాకులనంటిచేతులతో, తపసి=తపస్సుచేసి స్వర్గసుఖమునుభవంపవచ్చిన పురుషుని, కొంగిలించుట=అలింగనముచేసికొనుట, ఓచిలంబెకదా=యొక్కమేకదా-విశేషతపస్సుచేసి సిద్ధిపొందినపుణ్యక్షులు స్వర్గమునకు వచ్చిరంభాసంభోగముచేయుదురు గనుక రంభ తపస్వినిగొంగిలించుకొనుట వింతగాదనుట, అనక=అనఁగా, రంభయన్=(వారిలోనొకతెయైవిహరించుచున్న) రంభయనెడియప్పరనయన్, నవ్వె=అందులకైనవ్వెను.

తా. అత్తపదోకయప్పరన మఱియొకదానితోఁ జెలియా! రంభ (అరటిచెట్టు) మిక్కిలియొజ్జునైన పువ్వుయొక్కబురువుచేత వాలినదై తపసిని (అగిసెచెట్టును) గొంగిలించెను (చేరుకొనెను) చూచుచునఁగా నది మరలదానితోరంభ మిక్కిలియనురాగముతో మంచిమనసుగలదై తపస్సుచేసి కృతార్థుఁడయి స్వర్గమునకు వచ్చినపుణ్యపురుషునిఁ గొంగిలించుటయొక్కమే కదా యనఁగా రంభనవ్వెను.

అరటిచెట్టుపూచి యగిశుచెట్టుమీద వారెని వెప్పినమాటకు వర్ధాంతరవిషయచే రంభతపన్నిని గాని లిండుకొనుటగాఁ గల్పించుకొని యదిసహజమే యనియె ననిభావము. అలం పక్రొక్తి.

ఆ. కొమ్మ కన్నుఁగవకుఁ రిగోరగింపఁగఁ బూచి, తలుచుజొత్తు గ్రక్కుదానసంబు
గవియునీతమాలగహనాంధకారవి, తానమునకు నుదయభానుఁ డయ్యె. 78

అ. కొమ్మ=ఓచిన్నదావా, కన్నుఁగవకు=నేత్రద్వయమునకు, కోరగింపఁగఁ= వెక్కిరించు గునట్లు - చక్రఁ గాఁ జూడశక్యముగాకుండునట్లు, పూచి=పుప్పించి, తలుచుజొత్తు గ్రక్కుదానసంబు - తలుచు=అధికమైన, జొత్తు=ఎఱుపును, గ్రక్కు=ప్రసరింపజేయునట్టి, దానసంబు=దాసానిచెట్టు, కవియు వితానమునకు - కవియు=క్రమకొనుచున్న, ఈతమాలగహన= ఈయెదుటనుండెడి చీరకటిప్రాయశులతోపనెడు, అంధకార=చీరకట్టయొక్క, వితానమునకు= సమూహమునకు, ఉదయ భానుఁడు=ఉదయించుచున్న సూర్యుఁడు, అయ్యె=అయెను.

తా. సూర్యుఁడుదయంపఁగానే చీరకటివిరిసిపోవునట్లు ఈదాసానిచెట్టుపూచి పువ్వులకాంతిగో వెలుగఁగా నాకాంతి ప్రసరించుటచేత నెదుటనున్న చీరకటిప్రాయశులతోపుయొక్క నల్లనికాంతివిరిసి పోవుచున్నది. (దాసానిపువ్వులు ప్రొద్దుపాడిచినప్పటి సూర్యలింగమునలె యెఱ్ఱగానుండుటయు, చీరకటిప్రాయశులు చీరకటివలెనే నల్లగానుండుటయు క్షుప్తసిద్ధము) అలం. రూపకము.

తే. శ్యామలోపరినిబిడపరత్రాభ్రములకుఁ, గాండపండంబు దిగువానకాళ్లు గాఁగఁ
బుకర్మహనేత్ర వర్ష రుక్తశంక నొనఁగు, పోకబోదియవనకంపురమోకఁగంటె.

అ. పంకరుహనేత్ర=కమలములవంటి కన్నులుగలయోచెలియా, శ్యామల ..భ్రములకు=శ్యామల =పసురుమించిననలుపుగల, ఉపరి=మీఁదివైన, నిబిడ=తలుచైన, పర్వత=అశులనెడి, అభ్రములకు=మేఘములకు, కాండపండంబు=వానియడుగుబోచెల సమూహము, దిగువానకాళ్లు=దిగు=నెలక దిగునట్టి, వానకాళ్లు=ప్రాంతభకాలమునందుఁ దోచుచున్నవర్షధారాచ్ఛాయలు, కాఁగఁ= అగుచుండఁగా, వర్ష రుక్తశంక=వానకాలమనెడి సందేహమును, బనఁగు.. మోక - బనఁగు=ఇచ్చుచున్న - కలుగజేయుచున్న, పోకబోదియ=పోకచెట్టు మొదటిభాగములయొక్క, నవకంపు=మృదువైన-ననుపైన, మోక=మొలకచాల్చును, కంటె=చూచితవా.

తా. ఓచెలియా ! ఈలోటలోనిపోకప్రాయశులచాలు మీఁదియాకులు నల్లదనముచేత మలులవలెఁ గోరఁబడఁగా వానిబోచెలు వానకాళ్లవలెఁ దోచుచు నిది వానకాలమేమో యనుసందేహము గలుగజేయుచున్నవి చూడుము. అలం. రూపకము, ఉత్పేక్షయు.

ఉ. చూతమె డాసి పక్వతరగతం క్తిపుటాంతరదృశ్యమాక్తిక

వ్రాతములై వెలుంగుగరురీపంపుఁగొటారుల నొప్పుతామ్రవ

ర్ణితటమట్లు జీగదళభృంధనమావృతపాండురప్రసూ

నాతిమనోజ్ఞమూతిముల శీవరి నెనంగుమధూకసాలముల్.

8

అ పక్వ .వ్రాతములై - పక్వతర=మిక్కిలిపండఁబాచిన, శుక్తిపుట = ముత్యపుఁజిప్పలదెక్క, అంతర=లోపలిభాగములందు, దృశ్యమాడఁదగిన, మాక్తిక=మత్స్యములయొక్క, వ్రాతములై సమూహములుగలవై, వెలుంగు . రులక్ - వెలుంగు=ప్రకాశించుచున్న, గరుంపు=గొప్పవైన, కొటరులక్=రాములుపోసియుంచుతాళులచేత, ఒప్పుతామ్రపర్ణితటమట్లు=ఒప్పుచున్న తామ్రపర్ణియనెడి

టియొడ్డువలె, జీర్ణ. .మూలములకే - జీర్ణదళ = రాలినపండుటాకులయొక్క, బృంద = సమాహమచేత, సమాపుత = లెస్సగా నావరింపఁబడిన, పాండుర = తెల్లనైన, ప్రమాన = పుష్పలచేత, అతిమనోజ్ఞ = మిక్కిలి మందరములైన, మూలములకే = మొదళ్లచేత, ఎనంగుమధాకసాలములే = అతిశయించిన యిప్పహృదకులను, అర్థికే = ప్రీతితో, దాని = దగ్గఁబోయి, చూత మె = మనము కనుగొందమా.

తా. మొదళ్లయందు రాలినపండుటాకులలో ముత్తైపుఁజిప్పలలోని ముత్తైములవలె రాలినపుష్పలొప్పఁగాఁ దామ్రపర్ణినదీతీరమునందలి ముత్తైపులకొటారులవలెఁ గానఁబుచ్చుచున్న యిప్పహృదకులవిగోఁ గానఁబుచ్చుచున్నవి. దగ్గఁబోయి చూతము వచ్చెదవా (ఇందు రాలినపండుటాకులకు ముత్తైపుఁజిప్పలతోను, ఇప్పపుష్పలరాసులకు ముత్తైపురాసులతోను, ఇప్పప్రాచులమొదళ్లకుఁ దామ్రపర్ణితీరముతోను, పోలిక యని యెఱుంగునది. తామ్రపర్ణినదియందు ముత్తైపులు పుట్టుననుట ప్రసిద్ధము.) అలం. ఉపమ.

క. పంకజముఖ విరహాలవయః, గింకా నిజసైన్యకోటికిని సెల విడుమీ

నాంకునికరతల మన నల, కంకేళిం జగురు గాలిఁ శ గదలెడుఁ గంటె.

81

అ. పంకజముఖి = కమలమువంటిముఖముగల యోచెలియా, విరహాలపైకే = ప్రీయులనెడఁ బాసిన స్త్రీపురుషులమీఁద, గింకా = కోపముతో, నిజసైన్యకోటికిని = తనసేనాసమాహమనకు, సెల...తలను - సెలవిడు = దండునెడల నుత్తరువుచేయునట్టి, మీనాంకుని = చేపతెక్కముగలమన్మథుని యొక్క, కరతలము = అరచేయి, అనకే = అనునట్లుగా, అలకంకేళిం = ఆయాకోకి వృక్షమునందు, చిగురు = చిగురొక, గాలిం = గాలిచేత, కదలెడుం = చలించుచున్నది, కంటె = నీవుచూచితివా

తా. ఓచెలియా! మన్మథుఁడు తనదండయినతొ మైదలు మొదలయినవానిని బ్రయుల నెడఁబాసి విచారపడుచున్న స్త్రీలమీఁదికిని బ్రయురాండ్ర నెడఁబాసినపురుషులమీఁదికిని నెడలఁ దని కోపముతో నాట్లాసించ వీచినచేయో యనునట్లుముఖోకవృక్షములలోనిచిగురొక గాలిచే నాడుచున్నది చూడుము. అలం. ఉత్పేక్ష.

చ. నునుఁజిగురొక మేయుతటి శ నోరికెలంకులఁ దేటి గుట్టినక

వనతరుశాఖలం గునకురవద్దనిఁ బాటుపితాంగనం బికం

బనునయ మొప్ప మాన్సుగతి శ నాత్మముఖంబు ముఖంబుఁ జేర్చి చుం

బన మొనరించె సందుసుడిరమాయలు గా మగవారికృత్యముల్.

82

అ. నునుఁజిగురొక = కోమలమయినచిగురుటాకును, మేయుతటికే = తినునప్పుడు, నోరికెలంకులకే = నోటిపొచ్చుములందు, తేటి = (అచిగురొకనందున్న) తొ మైద, గుట్టినకే = ముక్కుతోఁ జూడఁగ, కునకురవద్దనికే = కునకుమయ నెడిరొదతో - కునకుమయని కూయుచుననుట, వనతరుశాఖలకే = ఉద్యానములలోని వృక్షములకొప్పులమీఁదుగా, పాటుపితాంగనకే = పరుగెత్తుచున్న యాఁడుఁగో వెలను, పికంబు = మగవోయిల, అనునయము = ఊఁబడించుట, బిప్పకే = బిప్పకట్టుకా, మాన్సుగతికే = (ఆను మైదగుట్టినదాదను) బోఁగొట్టుదానివలె, ఆత్మముఖంబు = తనమొగమును, ముఖంబుఁ చేర్చి = ఆఁడుఁగోయిలమొగముతోఁజేర్చి, చుంబున మొనరించె = ముద్దుపెట్టుకొనెను, మగవారికృత్యముల్ = పురుషులయొక్కపనులు, సందుసుడిరమాయలు = సమయముచూచి బొంకించునట్టియూపాయము కలవి, కాంకదా.

తా. ఓ చెలియా ! ఆమామిడి చెట్టునం దొకయాడుగోవెల చిగురు దినబోయి యాచిగురునం దున్నరు మైవ నోటియోరే గుట్టగా వానొప్పిక దాళలేక శుభవపయని కూయుచు ప్రాకులకొద్దుల మీందుగాఁ బాటుచుండఁగా దానిజతయైనమగకోవెల చూచి యానొప్పిని మాన్పెడుదానివలె దగ్గఁజూచి దానిమొగముతోఁ దనమొగముచేర్చి యుద్దుపెట్టుకొనెను. దానిపంచనచూచితివా. మగవారిపనులన్నియు నిట్లే సమయమునకుఁ దగినట్లు బొంకించునృభౌపముగలవిగానుండును. అలం. అథాంతరవ్యాసము. క. అని పోగడుచు నొయ్యారపు, టువున జడ లల్లి జలుంగు ర లగుపయ్యెదలం జనుకట్లు గట్టి గట్టిగ, ననిమిషకాంతలు లతాంతరహరణోత్సుక లై. 88

అ. అనిమిషకాంతలు = దేవతా స్త్రీలు, అని = ఇట్లని, పోగడుచు = (అలోటయొక్క మనోజ్ఞతను) పోగడుచు, లతాంతరహరణోత్సుకలై = పువ్వులుగోయవేడుకగలవారై, ఓయ్యారపుటనువున = విలాసవైఖరితో, జడలల్లి = జడలువేసికొని, జలుంగులు = నన్ననివి, అగుపయ్యెదల = అగునట్టిపైటలచేత, గట్టిగ = దృఢముగా, చనుకట్లుగట్టి = అవికలమీదఁ జేర్చి బిగఁ గట్టి - వెడలి రని క్రియ యధ్యాహార్యము

తా. ఆదేవతా స్త్రీలు మీఁదఁజేప్పినవిధముగా నుద్యావనమును బొగడి యంతటఁ బువ్వులు గోయఁగోరినవారై పువ్వులచెట్లకొద్దులు మొదలైనవానికిఁ దలవెండ్రుకలు తగులుపోకుండునట్లుగా జడలువేసికొని పయంటి జూటిపోకుండునట్లుగా టొమ్ములపైఁజాట్టి బిగియఁగట్టుకొని వెడలిరి.

రగడ. నేర్పుమై నల్లయది ర నెఱులఁ దొలుపూఁ దుటిమె

దర్పకున కర్పింపఁ ర దలఁప దెంతటివెరిమె

యింతి పాపురపురొద ర యేల విసె దారజము

వింతయే విరహిణుల ర వెతఁ బెట్టుబేరజము

సురపొన్నక్రొన్ననల్ ర సొచ్చి నలుగడ వెదకు

తఱుఁగ దందులతావిరతండంబు కొవ్వెదను

నటిమి నను జిపురునకు ర నగునె కంటక మాఁడఁ

జాటుకు మనె వేటొక్కనోటఁ గంటక మాఁడఁ

గుండములు నీ కొనఁగఁ ర గూర్చితిని గై శికము

నిందులకు వెల యడుగ ర నేల విడు వై శికము

చిఱుఁదేంట కొనఁగె గురజైనఁగూళ్లు గొజ్జంగ

నెఱుఁగ కది పూ వంద ర నేల యటు రజ్జంగ

నెదిరింపఁ బోలు నీ ర వింతి రతివతిఁ దెగడఁ

బొదల్లఁ జిగురులతుదల్లఁ ర బూచి యున్నది పొగడ

పుడుకు మల్లన గందరప్రేడికి నీప్రేకణము

దడయ కిటు నీ కిత్తుఁ ర దగ రత్నకంకణము

నెరసి పో జూచెదపు ర నిలునిలుపుమా కనము

గురియుతేనెల జేబుకొన్న దంతట వనము

కాదల్లయది పుల్లకంకేళి పన్నిదము
 మోదు గోడిన నీదు శముత్యాలజన్నిదము
 ఏటవాల్లెనయది శయ్యాయరటి బాలెంతి
 చేటునకె యగుచూలుశచే గలుగుమే లెంత
 నెలతె యాగేదంగి శనీకబ్బె బుక్కాము
 చిలుకునీపుప్పొళ్లు శచెంతెలబుక్కాము
 మితి లేనితేనె నాశమెత చేసె విరవాది
 యితరలతికల మరగి శయ్యేగు నది పరవాది
 కలిగొట్టు ప్రాకువేడ్కలె నీకుఁ దఱచెదను
 నలినాక్షి కడిమిగండ్లమున కే వెలుచెదను
 గురువెండ సనె గిలుబురకొనియొ బయ్యెరదొంగ
 విరులఁ గరికుంభకుచ శమెఁజ మై యరగ్గుంగ
 మెరమెరనికొలనిదరి శమీలంచు లకుముకులు
 మరగెనీకనుదోయి శమాయించు చకచకలు
 ఏకాంత మని తొలఁగె శదిందు నీవటె వేటు
 చేకొనవె మున్నాడి శచెలువ యీవటివేరు
 అరిది యీయేడాకు శలరఁటి నగుకప్పరము
 సరిరాదు దాని కలశశియొడలు కప్పరము
 పాళ కల్లది పోకఁ శబ్రాక బందము దెగియె
 నాళి యది దిగజాటునట్టిచందము నగియె
 మలయపవనునిఁ బిలిచె శమావి బళి యీవేళ
 మలయుతోవెలపంచరమస్వరం బనునీల
 సులభ మై దొరకె మంజులవాణి చంపకము
 చిలుక వన్నెపుబోదలు శచేరి యింక వంపకము
 చనకుఁ డింక దవ్వలకు శసఖులార పువ్వలకు
 ననుచు నలరులు గోసి శరతివ లల్లన డాసి.

84

ఆ. (ఈరగడయందు దేవతాస్త్రీలు పువ్వులుగోయునప్పు దొకరితోనొకరు మాటలాడుకొను
 రీతి చెప్పబడిన గనుక నెక్కడిమాట కక్కడనే యన్వయము) అల్లయది = ఆపడుచు, నేర్పు
 మై = నేర్పులో - ప్రాధత్వముతో, తొలుతూ = మొట్టమొదటఁ గోసినపుప్పును, నెఱులకొ = తల
 మెద్రుకలలో, తుటిమె = పెట్టుకొనెను, దర్పకునమకొ = మన్నఁగునీకి, అర్పింపకొ = సమర్పణచే
 యను, తలఁపదు = ఎంచుదు, ఎంతటిపెరిమె = దానికిఁ బువ్వలం దెంతయధికమైనవేమియే, (ఎంతటి
 పెరిమె = దానికి నెంతటిగొరివవే - అది పెద్దటికి ముచ్చే మన్నఁగునలగ్గముచేయదయ్యెను. అని యిట్లు
 కొందఱిగ్గము చెప్పెదరు.) ఇంతి = ఓచెల్లీ, పావురపురొద = పావురాయియొక్క కూతను, ఏలబ

నెడు=ఏలవినుచున్నావే, (ఇది యొకదానిసత్వము.) ఆరజము=అది యింపుగానున్నది, (ఇది యందులకు నుత్తరము) వింతయే=అదియంతవింతయైనదా-ఎన్నఁడునువినియఱుగనిదా, విరహిణులకే=విరహముగల స్త్రీలను, వెరఁచెట్టువేరజము=భాధపెట్టునట్టి కుత్సితపునడకగలది, (ఇది తొలుతటిదాని మాట.) సురపాన్నక్రొన్ననిలు=క్రొత్తగాఁ బూచిన సురపాన్న పువ్వులను, చొచ్చి = ఆపెట్లలోఁబ్రవేశించి, నలుగడకే = నాలుగువైపులను, నెదకు=నీవు నెదకుము, అందులకావలెండంబు=ఆపువ్వులవలని పరిమళముయొక్కనమృద్ధి, క్రొవ్వెదకుకే=క్రొత్తదైన కొవ్వనకు, తఱుంగదు=ఎప్పుడునుదగ్గదు అతిమి=ఆక్రమించి, ననుకే=నన్ను, చివురునకుకే=చిగురాకునకే, కంటకము=కఠినపుమాట, అడకే=చెప్పటంబు-నిందించుటయనుట, అగునె=తగునా, వేటొక్కచోటకే=మఱియొకతావునందు, కంటకము=ముల్లు, అడకే=నాటుకొనఁగా, చుటుకునుకే=చుటుక్కుమని నొచ్చెను కుదములు=మొల్లపువ్వులను, నీకుకే=నీకొఱకు, ఒనఁగకే=నేనియ్యఁజాలను, కైశకముకే=కొవ్వనందు, కూర్చిత్తికే=చెర్చితిని-పెట్టుకొన్నాను. ఇందులకుకే=ఈపువ్వులకుఁగాను, వెల=క్రయము, అడుగకే=అడుగుట, ఏల=ఏమిటికి, వైశికము=వేతనార్థమును-వంచనను, విడు=నీవువిడువుము. గొజ్జంగ=గొజ్జఁగపాదను, చిటుఁదేట్లకుకే=పిల్లలు మైదలకు, గుజ్జెనఁగూళ్లు=ఆడుకొనునప్పుడు పిల్లలు గురుగులతో వండుకొనెడు వంటకముగా, ఒనఁగకే = (ఇది) ఇచ్చెను. (పా. చిటుఁదేట్లకొద వెగుజ్జెనఁగూళ్లు = పిల్లలు మైదలకు గుజ్జెనఁగూళ్లు కలిగెను) అది=ఆచిన్నది, ఎటుఁగక = గుజ్జెనఁగూళ్లుగానిచ్చుట యెటుఁగక, పూవు = పువ్వును, అందకే=తీసికొనఁగానే, ఇటు=ఈవిధముగా, రజ్జంగకే=నిర్దురములాడుట, ఏల=ఏమిటికి, ఇంతి = ఓచెలియా, నీవు, రతితికే = మనస్సుని, తెగడకే=నిందింపఁగా, ఎదిరింపఁబోలుకే = ఆమన్యుఁడు నిన్నెదిరించి యుండవలెను. (కనుకనే) పొగడ=పొగడచెట్టు, కుదలకే = కొనగొప్పలయందు, చివురులు=చిగుళ్లు, పొదలకే=వృద్ధినించఁగా, పూచియున్నది=పుష్పించియున్నది (ఇది నీకు విరహకారియుననిభావము) ఈపేంకణముకే=ఈపీఠంగాలు వృక్షమును, గందపోడికికే = పరిమళముతోడి పూపొడికై, అల్లనకే = మెల్లగా, పుడుకుము=మునివేళ్లతో నొక్కినొక్కిపట్టుము, ఇటు=ఈవిధముగా, తడయకు=ఆలస్యముచేయకుము, తగకే=(ఆలస్యముచేయక పుష్పాడిపుడికి రాల్చినందులకు) తగునట్టుగా, నీకు, రత్నకంకణము = మణులుచెక్కిన యాముండేతికడియమును, ఇత్తుకే = ఇచ్చెదను. నెరసిపోకే = వ్యాపించిపోను - పూఁబొదలనందులలోఁ దూటిపోవుటకు, చూచెదవు = యత్నించుచున్నావు, నిలునిలువురూ = అట్లుపోవలదు నిలువుము నిలువుము, (ఇక్కడ ఆదరమువలన ద్విరుక్తి) కనము=మేము పిచ్చుట నిన్నుఁజూడఁజాలము. (ఏలయనిన) కురియుతే నెలకే=వానకురిసినట్టు కాలుచున్నతే నెలచేత, ఐనము = ఈయుద్వానవనము, అంతటకే = అన్నిద్రదేశములందును, బీబుకొన్నది=సందులేక క్రేక్కిఁజీసికొనియున్నది. అల్లయది = ఆదూరమునం దెదుటఁ గనఁబడుచుండునది, పుల్లకంకేళి=పూచినరక్తాకోకపువ్వును, (అని యొకతె పలికెను) కాదు=అదికంకేళికాదు, మోడుగుమాని, (అని యింకొకతెయఁగా మొదటిది) ఓడినకే=నీవు ఓడిపోయినపక్షమున (అనఁగారెండవిది) పన్నెదము=నిమిషం దెము, (అనఁగారెండటిది) నీదు ముత్యాలజూదము = యజ్ఞోపవీతమువలె ధరించునట్టి నీముప్పేటముత్యాలవలన (అనెను) ఈయరటిబాలెంత = గెలవేసిన యాయరటిచెట్టు, ఏలవాలైన యుది=ఒకే తీట్లనకు నొఱగినది, చేటునకే=చెటువునకే - గెలముదురఁగానే నలకఁబడుటకేయనుట, అగుచూలుమేలు = అయిన యూగర్థముయొక్క మేలు, ఎంత = ఏమాత్రము-ఈగర్థము దానిని తెలుపవచ్చినదేగాని సుఖపఱుపవచ్చినది కాదనుట. నెలఁత = ఓచెలి, ఈగడంగికే=ఈపచ్చమొగలేయందు,

క్రాము = గండవోడి, నీక బ్యేక్ = నీకు లభించెను, చిలుకునీపుట్టెట్లు = ఈరాలుచున్న పువ్వుప గములు, చెంచెలలలుక్రాము = చెంచుబాతి స్త్రీలు వ స్త్రీములకువాసనకట్టెడి గండవోడి, విర ది = విరజాజితగ, మితలేనితేనె = మేరలేని పూచేనెను, ఆ మెతచేనె = (ఈ మైదను) విందు నెను, అది = ఆకు మైద, పరవాది = ఆశ్రగొట్టు, (కనుక) మరిగి = ఆసపడి - అంటిటిలో దృష్టిపొందక
 10 కను గావలెనని యనుట, ఇతరలతలకు = ఇతరములైన పూచీదీగెలనుగూర్చియు, ఏగుణ = పువ్వున్నది నలిపాడి = ఓ చెలీ, నీకు = నీకు, ఎద = చునునందు, కలిగొట్టు = పూదిరిచెట్టును, శ్రువేడ్కలె = తొమ్మతో జరగుచు నెక్కుటయందలి కుతూహములే, తలచు = ఆధికము, ఏక్ = ను, కడి మిగండమునకు = దానినిలగ గలిగెడి నొడ్డయపాయమునకు, వెఱచెదను = భయపడెదను.
 కుంభకుచ = ఏనుగుకుంభస్థములవంటి స్థనములు కలదానా - ఓ చెలియా, అదె = అదిగో, పర్య్యంగ = మలయమారుతము నెడివొంగ, గురివెండ = బండిగురిగింజ జిను, గిలుబుకొనియెక్ = కొల్లి నియెను - దానిలోనిపువ్వులన్నియు సపహించెననుట, మై = దేహము, అ రగ్రంగ = సగము. తగ్గనట్లు - శరీరమును వంచెనుట, నిరుల = ఆబండిగురింజ పువ్వులను, వెరజా = జవురుకొనుము. లకు తులు = మొలవల్లంకు లనెడిపక్షులు, మెర మెరని = మెర మెరయని పెరియుచుండెడి, కొనినదివియలు = స్వగట్టననుండెడిచేపలు, ఆచుక్ = ఆని బ్రుయెయ, నీకనుకోయిక్ = నీకన్నుల జంటను, రగె = ఆశించెను, చకచకలు = చకచకలాడెడి కన్నుల కాంతులను, మాయింపు = అణచితేయుము
 కాంతము = రహస్యము - మేము మాటలాడుకొనునది యేమోరహస్యము, అని, తొలగెడు = ఎడ గాఁ దొలగిపోయెదవు, ఇందుక్ = ఈమాయందు, వేలు = అన్యరాలపు, నీవె = నీవా - నీవును లోఁజేరినదానవేకదా యనుట. చెలువ = ఓ చెలీ, ఈటివేరు = ఇదియొప్పటివేరు, మున్నాడి = ముం గా, చేకొనవె = దీనినిదీనికొనుము, ఈయేదాకులరటిక్ = ఈకానవచ్చెడి యేదాకులయరటిచెట్టు
 15 దు, అగుకప్పరము = కలుగునట్టికర్పూరము, అదిది = దుర్లభము - సాధారణముగా దొరుకునదికాదు. నిక్ = ఆకర్పూరమునకు, అలశశయోజలును = ప్రసిద్ధమయిన చంద్రునశరీరముకూడ - చంద్రునింబము
 20 ఁడ, సరిరాదు = నమానముకాదు, (ఏలయనిన) ఉరము = అచంద్రునియొక్క తొమ్మ, కప్పు = నలుపు బది - ఆకర్పూరము స్వచ్ఛమయిన తెలుపువన్నెగలది కనుక కళంకముతోగూడిన చంద్రునింబము
 25 నితో సరిపోలదనుట. అల్లది = ఆచిన్నది, పాశకుక్ = పూవుగెలకగాను, పోకెక్ = పోకమానిని, కాకెక్ = తొమ్మనానించి యెక్కుచుండగా, బందము = చెట్టెక్కునప్పుడు తొలగిపోకుండునట్లు
 30 శక్తు దగిలించుకొనెడుత్రాడు, తెగియెక్ = తెగిపోయెను, ఆలి = దానిచెలికత్తె, అది = ఆపోక హనిని బ్రాతుచున్న పడుచు, దిగజాటునట్టిచందము = ఆచ్రునివెంట గిండికిజాటునట్టిధమును, వ్యెక్ = (చూచి) నవ్వెను, మాలి = మామిడిచెట్టు, ఈవేళెక్ = ఈనమయమునందు, మలయు స్వ
 35 ంబి - మలయు = తినయందు దిరుగుచున్న, కోవెల = యిలయొక్క, పంచమస్వరంబు = పీఠింతుల బనలు ట్టిన పంచమమునెడి స్వరమువంటి కంఠస్వరము, అనునీలక్ = అనునట్టియాలచేత, మలయపప
 40 నిక్ = చుల్లగావీచునట్టివక్షిణపుగాలిని, పీలియెను, బళి = బళి - మెచ్చివచ్చుననుట (గాలిలేనప్పుడు ఈల వీసినపక్షు యున గాలివీచునని లోకులువాడుదురు ఈల = చిమటకుఁతపంటిహఁత) మంజులవాణి = మనో
 45 గారమైన మాటలుగలయోచెలీ, చంపకము = సంపెంగ, సులభమై = శ్రమములేకయే, దొరకెక్ = లభిం నెను, అన్నెపుఁబోదలు 2 ఇతరములైన పూబోదలు, చిలుకపు = పువ్వులయొప్పు. ఇకెక్ = ఇక
 50 మాద, చేరి = ఆపదలనుసమీపించి, సంపకము = వానికొమ్మలమపంపబోతుము. (పా. చిలువానెఱు

బాదలుచేరి యింకపంపకుము = ఆహ్లాదబాదలను బాముచేతను వానిచేరి యింకపంపకుము.) సఖులారా = ఓ చెయ్యలారా, పువ్వులకుఁ = పువ్వులులకై, ఇంక = ఇంకమీఁద, దవ్వులకుఁ = దూరప్రదేశములకుఁ, చనకుఁడు = మీరుపోకుఁడు - దూరప్రదేశములకుఁ బోయినయెడలఁ బ్రాద్దేశిక్య యెండవే శ్రమపడవలసి వచ్చుననుట. అనుచుఁ = అనిచెప్పచు, అతివలు = ఆస్తిలు, రాసి = ఒకరితోనొకరుచేరుకొని, అల్లనఁ = మెల్లగా - క్రమముగా, ఆలయలు = పువ్వులను, కోనీరి = చిదిమిరి. - అలం. మెరమెరసి... కను దోయి - ఈశాక్యమునందు భ్రాంతిమంతము, కావ్యలింగమును. అదిది శశియెడలుకప్పురము - ఇందు ప్రతీపము. చిలుకవన్నెపు .. పంపకుము - ఇచ్చోట కావ్యలింగము.

క. నాళికమధూనత్తమ, రాళీముఖరాళిసుఖకరరం బగుకోలనం

శీలాలనగతి డిగి, యూళినిపహంబు లోలరలాడెడువేళన్.

85

అ. నాళిక కరంబు - నాళిక = తామరలవలని, మధు = తూండగనముచేతను - మకిరందము చేతను, ఉన్నత్త = ఉన్నాదమునొందిన - మత్తుగొన్న, మరాళీ = ఆడుపాంసలవలనను, ముఖర = జామ్బుని గొడచేయుచున్న, అలి = రుప్రైదలవలనను, సుఖకరంబు = సుఖమునుగలుగజేయునది, అగుకోలనఁ = అయినట్టిసరస్సునందు, శీలాలనగతిఁ = క్రీడవలనియత్తంతానక్తి గలరీతితో, డిగి = దిగి, అళినిపహంబులు = పరూధినిచెలికత్తెలగుంపులు, ఓలలాడెడివేళఁ = ఓలచొలచుచని యీదులలాడునపుడు - జలక్రీడచేయునప్పుడునుట. - మీఁదికన్వయము

తా. తామరతూండ్లు దినియుఁ బామరపూదేసెలు తెలియు మత్తుగొన్న పాంసలును దుప్రైదలును గలిగి సౌఖ్యము గలిగించునదియై యుష్వచున్న యొకతామరకొలనిలో దిగి పరూధినిచెలికత్తెలందఱును జలక్రీడ చేయుచుండఁగా

ఉ. వాడినమోముఁదమ్మి తెలిరవాళికన్నులు విన్నఁ బోవఁ దో

నాడక నెన్నొనల్ కరముననం దిడి తీరనిషణ్ణయై జలం

బాడఁగఁ బిల్చుచారి నొకరహస్తపుమొక్కున నాడుఁ డంచుఁ బాఁ

జూడక చూచుచూడ్కి నలరజోటి దిశలో పరికింప నొక్కచోన్.

86

అ. అలకోటి = అయితప - పరూధిని, వాడినమోముఁదమ్మి - వాడిన = విరహవేదనచేత బడలిన, మోముఁదమ్మి = కమలముపంటి ముఖమును, తెలి.. కన్నులు - తెలి = తెలుపైన, వాళిక = నిడుపైన, కన్నులు = శత్రుములును, విన్నబోజు = వివర్ణములుకాఁగా, లోక = ఆచెలికత్తెలతో, ఆడక = జలక్రీడలాడక, నెన్నొనలు = విశాలమైననొనటిని, కరమునందుఁ = అరచేతిలో, ఇడి = పెట్టుకొని - అలచేతితో నొనలుగప్పకొనియనుట, తీరనిషణ్ణయై = గట్టునందుఁగూర్చున్నదై, జలంబాడఁగఁ = జలక్రీడచేయుటకై, పిల్చుచారి = పిల్చుచున్నవారిని, ఒకహస్తపుమొక్కునఁ = ఒంటిచేతినమస్కరించుతో, ఆడుఁడు = మీరుక్రీడింపుఁడు, అంచుఁ = అనిచెప్పచు, తాఁ = తాను, చూడక = చూడనిష్టములేక, చూచుచూడ్కి = చూచుచున్నచూపుతో, (పా. చూచుచూడ్కి = చూచుతిగా,) దిశలో = నాలుగుదిక్కులను, పరికింపఁ = చూచుచుండఁగా, ఒక్కచోన్ = ఒకప్రదేశమునందు. - పై పద్యముతో నన్వయము.

తా. ఆపరూధిని విరహవేదనచే మొగము చిన్న పుచ్చుకొని చెలులతోఁగూడి నీళ్లలోఁ గ్రీడింపమనసొప్పక యాకొలనిగట్టునందుఁ గూర్చుండి యొకచేయి నొనటి కడ్డముగాఁ జేర్చుకొని మచియొక

చేతిలోఁ దన్ను జలక్రీడకుఁ బిలుచుచున్న చెలులకుఁ మ్రొక్కి మీరు క్రీడింపుఁడు చాలునని నైగచేయుచు వారిని జూడ నిచ్చలేక నలుగ్గిళ్లులు చూచుచుండఁగా నొక్కచోట.

మాలిని. రవికుచిం ద్రనరేఖవ్రాతముల్ మించువాత్యా

నివహనిహతిలో నిరదించిర శ్రేణు లాడెం

గువలయఘనకుల్యాకూలసల్లీవనీసం

భవము లగుచు మింటం ర బర్వుపుష్పాశ్లోనన్ .

87

అ రవిరచిత్ = సూర్యప్రకాశమునందు - ఎండయందు, త్రనరేఖవ్రాతముల్ = సన్నని నలుసుల యొక్క సమాహములు, మించు...నిహతిలో = మించు = అతిశయించుచున్న, వాత్యా = ముడిగాలి యొక్క, నివహ = సమాహముయొక్క, నిహతిలో = కొట్టుటయందు - పీచుటయందు, ఇందించిర శ్రేణులు = తు మైదలబారులు, ఆడె = సందరింపఁగా, కువలయ సంభవములు - కువలయ = కలువల చేత, ఘన = దొడ్డతన - మిక్కిలిగాఁ గలవలుగలయనుట, కల్యా = కాలవలయొక్క, కూల = దరులయందలి, సల్లీ = తీగలయొక్క, వనీ = సమాహమనందు, సంభవములు = పుట్టినవి, ఆగుచున్ = ఆవుచును, మింటన్ = ఆకాశమునందు, సర్వు = వ్యాపించుచట్టి, పుష్పాశ్లోనన్ = పూదుమ్మలయందు.

తా ఎండలోఁ దోచునట్టివన్న చిన్న రేణువులతోడి ముడిగాలికొట్టఁగాఁ దున్నెల లాముడిగాలిలోఁ దగులుకొనియాడుచుండఁ గలువలతో నిండుకొన్న కాలవదరులందుఁ దీరగలు తఱుచుగానలు కొనియున్న మనప్రదేశమునందుఁ బూచినపువ్వులలోనుండి పుష్పాశ్లు రేగి యాకాశమున వ్యాపింపఁగా నట్టిపుష్పాశ్లోనంబు.

సీ. పసిఁడితోరముతోడిరబాహు నల్లన యెత్తి, సారెకుఁ బూదలపైఁ ర జూచి చాచి బింబాధరంబు గంఠింప నొయ్యన విపం, చీన్మరంబున జటర సెప్పి చెప్పి దిశల మార్గాన్వేషిరేదీర లోచనదీప్తి, గణయించే దోరణ ర గట్టి కట్టి కమనీయతను కాంతిరక సకద్రవంబున, నారామరంగంబు ర నలికి యలికి యానితంబులించికారలాహికల్ప, ఘనకచగ్రంథి నచటిభృంగముల కసిత దీధితులు వడ్డికొనఁగుచు ర దేవపూజ, విరులు చిదిమెడికపటభూసమరునిఁ గనియె.

అ. పసిఁడి.. బాహువు = పసిఁడి = బంగారముతోఁజేసిన, తోరముతోడి = పరీతంకణము తోఁగూడిన, బాహువు = భుజమును, అల్లన = మెల్లగా, ఎత్తి = పైకెత్తి, సారెకు = మోటిమాటికి, బూదలపై = పూఁబూదలమీఁద, చాచిచాచి = చాఁగించిచాఁగించి, బింబాధరంబు = దొండపండు వలె చురుకై యెఱుఱుగానుండెడి క్రిందిపెదవి, కంఠింప = అమరఁగా, ఓయ్యనన్ = తిన్నగా, విపం చీన్మరంబునన్ = విజాఢ్యనివంఢిధ్వనిగలకంఠస్వరముతో, జట = ముందు వెనుక పదములును రెట్టించి రెట్టించికాపెడి క్రమముతో, చెప్పిచెప్పి = చేదము రించి పఠించి, దిశల్ = దిక్కులందు, మార్గాన్వేషి.. గణయించే - మార్గాన్వేషి = త్రోవను వెదకుచుండెడి, దీప్తి లోచన = స్పృగలై నకన్నలయొక్క, దీప్తి గణయించే = కాంతిసమాహమచేత, తోరణగట్టికట్టి = తోరణముగట్టికట్టి - పలుమాఱుదిక్కులందుఁ జూపుటవలె యనుట, కమనీయ.. ద్రవంబునన్ - కమనీయ = మనోహరమైన, తను = చేమాము యొక్క, కాంతి = ప్రకాశమునెడ, కనకద్రవంబునన్ = బంగారునీటిచేత, ఆరామరంగంబున్ = ఉద్యానవనప్రదేశమునెడి సాట్కస్థానమును, అలికియలికి - బంగారునీటివలె వెలుంగుచున్న తనదేహ

కాంతి సాతోఃటయం దంతటను వ్యాపింపజేసియునుట, అనితంబ... గ్రంథిక్ - ఆనితంబ = నీలుగు
దులవతను, విలంబి = నేలుచున్న, కాలాహికల్ప = నల్లత్రాయనుబోలిన, ఘన = పెద్దదైన, కనగ్రిం
థిక్ = సిగముడిచేత, అనతిగ్రంథములకే = అక్కడనుండికి మైదలకు, అనితదీధితులు = నల్లని
కాంతులను, నిడ్డికొనినగుడుకే = వృద్ధికైయిచ్చుచున్న మైదలలపును సిగముడి నలుపుచే నతితయిం
పజేయుచు, దేవప్రాజవిరులు = దేవతార్చనకుదగినపువ్వులను, చిది మెడుకపటభూసునిన్ = కోయు
చున్న మోనపుత్రావ్వానిని - ప్రవరునివేషమువేసికొన్న గంధర్వుని, కనయోక్ = చూచెను.

తా. పూవులకై బంగారుతోరముతోడిచేయి పొదలమీదికి జూచుచు మనోహర మైనస్వర
ముతో వేదముదదువుచు దనయూరిదారియేది యని వెనకవానిలై జూపులచే నభినయించుచు
బంగారునీరుపూసినట్లు తనకీరకాంతు లాపూదోటయం దెల్లయెడల నిండుకొనుచుండగా నిడు
పైనజుట్టుముడి పిఱుదులు సోకునట్లుగా గీలుగంటువేసికొని దేవతార్చనకై పువ్వులుగోయువాని
వలె నున్న ప్రవరాఖ్యునిరూపము దాల్చిన గంధర్వుని జూచెను. అలం ఉపమ, పరిజామము, నిదర్శనయును.

ఉ. కాంచి కలక్వణత్సనకకాంచిన యై యెదు రేగి యప్పుడ

క్రాంచనకేతికీకుసుమరగాత్రి నయన్యలడించి తన్నికుం

జాంచలవీధి దాటుచు ఘరనాంతిచలచ్చపలాకృతిం గలం

గాంచిననస్తువుందెలిసి క కాంచినయ ట్లనుర క్తి గాంచుచున్.

89

అ కాంచి = అట్లు కపటప్రావ్వానిని జూచి, అక్రాంచనకేతికీకుసుమరగాత్రి = బంగారు
వన్నెగల గేదగిపూవువలె మనోహర మైనకీరముగల యాపూధాని, అప్పుడు = అసమయమునం
దు, నయన్యలక్ = చెలికత్తెలను, డించి = విడిచిపెట్టి - వెంటరవ్వునీలువక, కల... కాంచినయై =
కల = అవ్యక్తవర్ధురముగా - చెవులకింపుగానుట, క్వణత్ = మొరయుచున్న, కనకకాంచిన
యై = బంగారుగంటల మొలకలుగలదై, ఎదురేగి = ఆప్రావ్వానిని కెదురుగాఁబోయి, ఘనాంత... కృ
తిక్ - ఘన = మేఘములయొక్క, అంత = సమీపమునందు, చలత్ = చలించుచున్న, చపలాకృతిక్ =
మెఱపువలె, తన్ని... విధిక్ - తన్నితంజ = వాఁడుపూవులుగోయుచున్న పొదరిండ్లయొక్క, అంచల
విధిక్ = చివరచాలువునందు, తాటుచుక్ = నమ్రదు - ఒదిగియుడిగిపోవుచు, కలక్ = స్వప్నము
నందు, కాంచిననస్తువుక్ = చూచినపదార్థమును, తెలిసి = (నిద్రనుండి) మేలుకొని, కాంచినయట్లు =
చూచినవిధమున, అనుర క్తిక్ = అనురాగముతో - ప్రీతితో, కాంచుచుక్ = ఆకపటప్రావ్వానినిజూచు
చును, (లేక) అనుర క్తిగాంచుచుక్ = అనురాగమునబొందుచును - మీదికన్వయము.

తా. మూఁగని ప్రవరాఖ్యునిరూపముదాల్చి యట్లు కానబడిన గంధర్వునిజూచి యతఁడేయని
నిశ్చయించి కలలో జూచివస్తువు మేలుకొన్నట్లువారను గానవచ్చినయెడల నానస్తువునం దెంతప్రీతి
కలుగునో యంతప్రీతిగలదై జలక్రిడ లానుచున్న చెలికత్తెలకు జెప్పక యెంటరిగానే కొలనిదరిండుండీ
లేచి తిన్నజూచినయెడల మరల నెక్కడగోని పోవునో యనుశంకచే నతఁ డుండెడి పూఁబొదల
వరుసవెంబడినే యుడిగియుడిగినడచి మేఘమునెంబడి మెఱపువలెనే పోవుచు అలం. ఉపమ, ఉత్పే
క్ష, నిదర్శనయును

ఉ ఆకమలాక్షి యింపున దృగంచే మించుక మూసి హర్ష బా

ష్టాకులకోణకోణరుచి లగ్నిమునం జన జూచుచూపు తీ

రై కనుపట్టె దమ్మరస శీమంటుకొనక వెడవంటివాడుకో
దై కధురీణతం గజచిరయేసినిసిగ్గిణికోలయో యనన్.

90

అ ఆకమలాశీ = కమలములపంటికన్నులుకలదైన యామరాధిని, ఇంపునక = సంబోధ ములో, దృగంచలము = కడకన్ను, ఇంచుక = కొరిచెము, మాసి = మాసికొన్నదై - అరచాపుతో, హ ర్ష .. దుచులు - హర్ష = సంకోచమువలనగలిగిన, బాష్ప = కన్నీళ్లచేత, అకుల = కోట్రుపడునట్టి, కోణ = కన్నుగొనలయొక్క, శోణదుచులు = ఎఱ్ఱవికాంతులు, (పా శోణకోణదుచులు = ఎఱ్ఱనికనుగొనల కాంతులు), అగ్రమునక = తనకుముందు, చువక = పోవునట్లుగా - పృసరించునట్లుగా, చూచుచా పు = కనుగొనునట్టిదృష్టి, తీరై = అందమై, వెడవంటివాడు = మున్నగుడు, క్రోధైకధురీణతక = కోప భారముచే ముఖ్యముగావించుచునటుచేత - ఆధికకోపమును పోంచి యునుట, తమ్మరసము = నమ రినవక్కలాటలయొక్కద్రవము, అంటుకొనక = అంటునట్లుగా, కజచి = జెడుగజచి, వీసినిసిగిణికో లయో - వీసిని = ప్రయోగించిన, సిగిణి = శృంగధనుస్సునుండి వెడలిన, కోలయో = బాణమో, అనక = అను నట్లు, కనుపట్టె = కనబడెను.

తా అప్పుడు పరూధిని తనప్రియుడు చిక్కెననుసంతోషముచేతక గన్నులందు నానందబా వ్యములొకఁగా నెఱ్ఱెనెకడకన్నులకు తెప్పలు కొంచెమువదిలి యడ్డముచేసి కొలుకులరక్తిను నిగు డఁగాఁ జూచుచుండెను. ఆరక్తిమలక గూడినయాచూపు మున్నగుడు కోపాతిశయముచేతక దమ్మ రసమంటునట్లుగాఁ గనిపిఱఁ గజచి శృంగధనుస్సునఁగూర్చి ప్రయోగించినబాణమెయమనట్లుండెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. తోలుదొల్త వానిఁ గరన్నులఁ గాంచినప్పుడ, పల్లవాధరగుండె ర్ జల్లు మనియె నట రెండుమూఁడంబరగునప్పడ కాళ్లఁ, బంకజాక్షికి దొట్టరపాటు గదిరె డాయంగఁ జనునప్పుడముఖాంబుజంబునఁ, గంబుకంధరకుడై శవ్యంబుదోచెఁ గదిసి నిల్చినయెడల కనుదోయితెప్పల, లలనకు మిగులఁ జంఠలత బెరసెఁ గటకటా యనునపుడగర్దదీక పైడమెఁ, జెఱఁగువట్టినయపుడ లేరజెమట గ్రమ్మె సొలసిమాటాడనుంకింపఁదలఁచిమోముఁ, దేరకొనఁజూచునపుడక శస్మిరు పైడమె.

అ. తోలుదొల్త = మొట్టమొదట, వాని = ప్రవరరూపముధరించిన యాగంధర్వని, కన్ను లక = కన్నులలో, కాంచినప్పుడ = చూచినప్పుడే, పల్లవాధరగుండె - పల్లవ = చిగురువంటి, అధ ర = క్రింది పెదవిగల పరూధినిదైన, గుండె = హృదయము, జల్లుమనియె = జల్లుమునుననుకరణము తోఁ జరించెను, అటక = అటుపిమ్మట, రెండుమూఁడంబులు = ఆచార్యప్రవరునిట్లు రెండుమూఁడ డుగుల్లదారము, అరుగునప్పడ = నడచిపోవునప్పుడే, పంకజాక్షికి = పరూధినికి, కాళ్లక = అడు గులయందు, తొట్రుపాటు = తడఁబాటు, కదిరె = కలిగెను, డాయంగ = దగ్గఱ, చనునప్పుడ = పో వునప్పుడే, ముఖాంబుజంబునక = కమలముపంటిముఖమునందు, కంబుకంధరకు = శంఖమువంటి మెడగలయామరాధినికి, దైవ్యంబు = దీనత్వము - మనసులోనివిచారముచేసిన వెలవెలపాటు, తోఁ చెఁ = కనబడెను, కదిసి = దగ్గఱజేరి, నిల్చినయెడ = నిలిచిననమయమునందే, లలనకు = పరూధినికి, కనుదోయితెప్పల = రెండుకన్నుల తెప్పలయందున్న మిగుల = మిక్కిలి, చంఠలత = చంఠల భావము, భెరపె = కలిగెను, కటకటా = అయ్యయ్యో - అయ్యో నన్ను మోసముచేసితివిగా యనుట,

అనునపుడ = అనుటకుయత్నించునప్పుడే, గద్గదిక = దగ్గతిక, పాడమెక = పుట్టెను, చెఱుగు = వాని
మీఁదియొత్తయిపుఁగొంగును, పట్టయపుడ = పట్టుకొనన్వేషుడ, లేఁజెమట = కొంచెపుఁజెమట, 3)
మైకే = దేహమునందుఁ గ్రమ్ముకొనెను, సోలసి = చొక్కి - పరవశత్వమునొంది, మాటాడకొ = వాని
తోమాడలాడెను, ఉంకింపకొ = పూనుటను, తలఁచి = ఎంచి, మోము = వానిముఖమును, తేరకొనఁజూచు
నపుడ = తేటపడునట్లు చక్కఁగాఁజూచునపుడే, (పా తేరిమాచివయపుడ = చక్కఁగాఁజేటపడఁ
దలయొత్తమాచినప్పుడే,) కన్నీగు = కంటిసీరు, పాడమెక = పుట్టెను - విచారయచేఁగన్నీళ్లుకొ మైననుట.

తా. తనవలపుకాఁడయిన ప్రసరాఖ్యునిరూపముతో నున్నగంధర్వునిఁ జూడఁగానే వగూ
ఢినికి మనసున జంపపుట్టె, వారియొద్దను బోవలెనని రెండుమాఁడడుగులు పెట్టఁగానే కాళ్లు తడఁ
బడె; వానిని గొంతనమీపించుకొగానే దీనివ్యయ కలిగె, మిక్కిలి నమీపించి నిలువఁగానే శిష్యుల
ల్లాడ సాగె, అయ్యో నన్నిట్లుమోసము చేయవచ్చునా యనుటకుఁ బ్రయత్నింపఁగానే దగ్గతికచే
నోటమాట వెడలకపోయె, వాఁడు తన్నుఁజూచి మునుపటివలె బాటిపోవునేమోయని యుత్తరీయపుఁ
గొంగుఁ బట్టుకొగానే యొడలు చెనుటపట్టె, పరవశయై వానితో నేమో మాటలాడవలెనని తలఁ
పఁగానే కన్నీళ్లు గ్రవెను అలం స్వభావోక్తి.

క. పాటితకరిదంతద్యుతి, సాటచ్చరగండఫలకభాగంబులమై

గాటుకకన్నీ రొలుకఁగ, మాట వెడలఁగ్రేటుకొనుచునమానిని పలికెన్. 92

అ. మానిని = స్త్రీ - మరాఠిని, పాటిత .. మైకే - పాటిత = చీల్చబడిన, కరిదంత = ఏనుగు
కొమ్ములయొక్క, ద్యుతి = కాంతికి, సాటచ్చర = దొంగలైన - అకాంతి నవహరించునవియైన, గండఫలక =
పలకలనంటి చెక్కిల్లయొక్క, భాగంబులమై = ప్రదేశములందు - వివిధవేదనచేతఁ గల దఱిగి తెల్లఁ
బోయియున్న చెక్కిల్లమీఁదుగా ననుట కాటుకకన్నీరు - కాటుకగలవిన కంటిసీరు, ఒలుకఁగ =
కాటుచుండఁగా, మాటవెడలకొ = నోడనుండి మాటబయటపచ్చుటకై, క్రేటుకొనుచున్ = గొంతు
నవరించుకొనుచు, పలికె = ఒకమాటచెప్పెను అలం ఉపమ స్వభావోక్తియు

ఉ ఏలర యీచలం బుడిగి శ యేలర బాలరసాలమాలతీ

జాలములో శశాంకకరజాలములో వలవంత నశ్రువుల్

జాలుగ నాల్గుజాలు నిఁక శ జాలు భవం బనునంతకాకకుం

బా లయి రాల్చి పంచశయరబారికె జిక్కితి నీకు దక్కితిన్

93

అ ఈచలంబు = ఈచున్నరము - ఈచట్టువల, ఏలర = ఏమిటికిరా, ఉడిగి = చలముమాని, బా
ల... జాలములో - బాల = లేతయైన, రసాల = తియ్యమామిడి చెట్టుయొక్కయు, మాలతీ = జాజి
పొదలయొక్కయు, జాలములో = సమూహమునందు - వానినడుమ ననుట, ఏలరకనన్నేలుకోరా -
సంభోగముఖమిచ్చి పాలించు ననుట, రాల్చి = కడచినరాత్రి, నాల్గుజాలు = నాలుగుజాతుల శృం
మును, వలవంతకొ = మన్నభతాపముచేత, అశ్రువులు = కన్నీళ్లు, జాలుగొ = వెలువయైపొడఁగా - క
న్నీటిబిడ్డిది యొడ్చుచుననుట, శశాంకకరజాలములో = చంద్రకిరణసమూహమునందు - మిక్కిలిప్ర
కాశించుచున్న వెన్నెలయందనుట, భవంబు = ఈజన్మము, ఇలకజాలు = ఇంతమాత్రముచాలు -
బ్రదు కింకమీఁద నక్కఱలేదనుట, అనునంతకాకకున్ = అనితలఁచునంతటి తాపమునకు, పా
లయి = అధీనమై - బంధించి, పంచశయరబారికె = మన్నఘనయైన హింసకు, చిక్కితిన్ = తగులుకొంటిన్ని
నీకు దక్కితిన్ = నీకు వశమైతిని

తా ఓబ్రాహ్మణుడా! విలయాపట్టుదల? ఈతియ్యమామిడిగున్నలనడుమను జాబిపొదల నడుమను నన్ను గూడి సుఖింపఁజేయుము. నీవు తొలఁగిపోయితి వన్న విచారిముచేత జరిగినరాత్రియం తయుఁ గన్నీరుజ్జెల్లువైపాఁటగా నేడ్పుచు వెన్నలవేడిమిని మస్తభబాధను సహింపలేక యీడపా మును విడువఁ బ్రయత్నముచేయునంతటి తాపమునొందితిని ఇప్పుడు నీకు స్వాధీనురాలను గాఁదగిన యునికితో నిన్నుఁజేరితి.

శా. రావైరాగ్యముఁ బూని నీవు కడు నిర్దాక్షిణ్యచిత్తంబునకొ

రావై తేఁ జని గానియిందులకు హోరరాహోరిగాఁ బోరి యే

లా వాలాయము సేయఁగా బ్రదుకు నీ శ్రీ వాచారవంతుండ వై

చామ్రా యెక్కుడో నీయెడం బొడమువారంఁగఁ భూసుర గ్రామణీ.

94

అ. భూసుర గామణీ=బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠుఁడా-ప్రవరుఁడా, రా = నన్నెలుకొనుటకురమ్ము, నీవు, కడుక=మిక్కిలి, నిర్దాక్షిణ్యచిత్తంబునకొ=మొగమెటములేని తలఁపుతో, వైరాగ్యముకొ = విరక్తిని, పూని=వహించి, రావైతేని = నన్నుఁజేరరానివాఁడ వైనపక్షమున, చవిగానియిందులకుకొ = నీకురుచింపని యీపనికై, హోరరాహోరిగాకొ=ఎవలనిపట్టుతో, బోరి=పోరాడి, వాలాయముసేయఁ గాకొ=విర్బంధముచేయుట, ఏలా = ఏమిటికి, నీవు, ఆచారవంతుండవై = సదాచారనిష్ఠగలవాఁడ వై-అనఁగా వైశ్ణవోదాది వైదిక క్రియలు చేసికొనుచు నేకపక్షీప్రభమును నశవువాఁడవైయునుట. బ్రదుకు = (చిరకాలము) జీవింపుము, నీయెడకొ = నీయెందు, బొడము=కలిగిన, వారంఁగకొ = కోరిక చేత, (కలుగునది) చావో=చావుమాత్రమో, ఎక్కుడో = అంతకుమించినదో-అంతకుమించినబాధ యేమియులేదుగదాయనుట.

తా. ఓబ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుడా! లేనివిధ యొకటికల్పించుకొని కనినచిత్తుండవై చలపట్టి నన్నువిడవాడితివేని నీవలని మోహతాపము చేత నేను జయ్యట నిజము. కనుక నీవు సీసదాచారము చెఱుచుకొనక చిరకాలము సుఖముగా జీవింపుము. నేనుజాపఁగా లోకమునకు వెలితికాఁబోదని నిష్ఠరములాడెను (ఇట్లనుటచేతఁ బ్రహరాఖ్యునిప్రపంచము నింద్యముని యభిప్రాయముగాదు. ఎట్టి నియమ మున్నను మాకుకొని తన్నుఁ గలయవలయుననుటయే ఎమాఁగనియొక్క ముఖ్యాభిప్రాయము.) అలం. ఆశ్లేపము.

క. కట్టిఁడితెనమున కిట్లాడి, గట్టి మనసు తాయి సేసి శ్రీ కరఁగవు మఱి నీ

పట్టినది విడువ విక ని, న్నిట్టటన నేల మాయోదృష్టం బుండన్.

95

అ. కట్టిఁడితెనమునకుకొ = క్రూరత్వమునకు, ఒడిగట్టి=పొలుపడి, ఇట్లు=ఈవిధముగా, మనసు=మనస్సును, తాయిసేసి = తాఱివలెఁ గరినముగాఁజేసికొని, కరఁగవు = మెల్లఁబడినవాఁడవు శాస్త్ర-దయారసము గలవాఁడవు కాకపోయితినుట. మఱి=ఇంకను, నీపట్టినది=నీవుపట్టినపట్టు విడువవు=వదలినవాఁడవుకావు, మాయదృష్టంబు = మాభాగ్యము, ఉండకొ = ఇట్లువంటిదిగా నుండఁ గా, ఇరకొ=ఇరకమీఁద, నిన్ను, ఇట్టట్టనకొ=ఇదియిట్లు అనియట్లు అని నిష్ఠరములాడుట, ఏల=ఎందులకు-నిన్ను నిష్ఠరములాడి ప్రయోజనము లేదనుట

తా. ఓబ్రాహ్మణుడా! నీవు కూరత్యమనకఁ జూపవడి యెంతవేడుకొన్నను గనికరింపక పట్టినపట్టుమాఁగక యున్నావు. ఇది మాదురదృష్టమువలన నీకుఁబుట్టినబుద్ధిగాని యితరముకాదు ఇట్లు

వంటి నిన్నునిక పెంతనిపురకలాడివను ఫలముకలుగఁబోదు. అనఁగా మాయదృష్టమును నిందించు కొనుట ధర్మముగాని నిన్నునిందించుట ధర్మముగాదని భావము. అలం. వ్యాజనింద.

వ. అనిన నక్రమానాభూసురకుమారుండు.

96

అ. అనినఁ = అని నిపురములాడఁగా, అక్రమానాభూసురకుమారుండు = కపటబ్రాహ్మణ కుమారుడయిన యాగంధర్వుడు.

సీ. కొనసాగి కామినీగోష్ఠిఁబ్రాథములైన, యుదుటుఁజూపుట తెప్పరతుదల నాచి
నంతనంబున ముఖాబ్జమునందుఁ జిలునవ్వు, కందళింపక యుండఁగి డిందుపటిచి
పొంగార్చుమైఁ దోచురశృంగారచేష్టల, తమిఁ దెచ్చికోలు మాగ్ధ్యమున డాచి
పొడమురసావేశమున వచ్చునర్హు, లొదివి నాలుకకు రాకకుండఁ గ్రుక్కి
మస్తకమువాంచియునురసినహాసముద్ర, నేలబటప్రేలవ్రాయుచురనిలిచికొంత
సేపు వెడవెడ చింతించిరశిర సాకింత, యెత్తినన్నంపుటలుగుతోరనిట్టులనియె.

అ. కొనసాగి=కొలఁతలేకపట్టి, కామినీగోష్ఠి=కాముకరాండ్రతో ముచ్చట లాడుటయందు, పౌగ్ధములు=గడిదేతినది, వివయదుటుఁజూపుట = అయినట్టిగద్దటి (అనఁగా రసార్థములైన) చూపుటను, తెప్పరుదల = తెప్పకొనలచేత, ఆచి=అఁగచి-పైకి దోచుకుండనట్లుచేసి యనుట. (ఇందులకుఁ గర్త కుహానాభూసురకుమారుండు. ఇట్లే యంతటను గ్రహించునది.) నంతనంబునఁ = నంతోపముచేత, ముఖాబ్జమునందుఁ = కమలమువంటి ముఖమునందు, చిలునవ్వు = మందహాసము, కందళింపక = మెలవక-తోచక, ఁండఁ=ఁడునట్లు, డిందుపటిచి=అఁగచివేసి, పొంగార్చుమై = నంతోపముచే నుహ్వాంగునున్న శరీరమునందు, తోచు ..తమిఁ-తోచు=కనఁబడునట్టి, శృంగార చేష్టలతమిఁ = హాసభావాదులైన శృంగారచేష్టలయొక్క తమకమును, తెచ్చికోలుమాగ్ధ్యమునఁ = తెచ్చుకొన్న (అనఁగా) కలుగఁజేసికొన్న (శృంగారచేష్టల) ఎఱుంగమిచేత, డాచి = మఱుంగు పటిచి-అఁగచి, పొడమురసావేశమునఁ = పుట్టుచున్న హేహారసమువలని మైమఱుపుచేత, విచ్చునర్హులు = నోటికివచ్చుచున్న సాక్షిప్రాయనరసములగు పరిహాసపుమాటలను, డిదిచి = పొదిచి-క్రచ్చి, నాలుకకుఁ = నాలుకమీఁదికి, రాకుండఁ = రాకయుండునట్లు, గ్రుక్కి=నోటిలోపల నేయఁగచి, మస్తకముఁ = ముఖమును, వాంచి = విందుకొని, ఁసురని = ఁసురమధ్యనితో నిట్టూర్పుచిదిచి, హాసముద్రఁ=మాటలాడకుండు నియమముతో, నేలక = నేలమీఁద, బటప్రేలక = కాలిబొట్టన పేలితితో, వ్రాయుచుఁ = అక్షరములువ్రాయునట్లొరయుచును, నిలిచి=నిలువఁబడి, కొంతసేపు = ఇంచుకంతడపు, వెడవెడ = కొంచెముకొంచెము, చింతించి = ఆలోచనచేసి-విమోక్షించె మఱోచించునట్లు నటించి, శిరసు=తల, ఒకింతయెత్తి=కొంచెముపైకెత్తి, సన్నంపుటలుగుతో = హిసిన్దరముతో, ఇట్టులనియె = తరీతీయముగా బలికెను

తా ఆప్రవహనహాసము ధరించినగంధర్వుఁడందులకుఁ దగినట్లు, కాముకరాండ్రతోడిసాంగ త్ర్యములందుఁ దన కలవాటుపడినదిట్లతనంపుఁజూపుటను, ఇట్లనిద్దముయ్యెననుసంతోపముచేతి ముఖమునందు దోచుచుఁజిలునవ్వును, ఆయుపతి దగ్గఁజనుటంబట్టి తనంతటఁ బొంగి విచ్చుచున్న శృంగారచేష్టలవలని తమకమును, హేహారసమువలని మైమఱుపుచేత నోటవిచ్చి సరగపుమాటలను దనలోనే నేయఁగచుకొని వేషమునకుఁ దగినట్లు తేనియగ్ధభావమును దెచ్చుకొని తన్నుబాధించుట కీపడు చెక్కడ

మండివచ్చె ననుచింతచే నేమియుఁ దోచునవానివలెఁ గాలిబొటనవ్రేలితో నేలనువ్రాయుచు నేమో
కొంచెము తనలో నాలోచించువానివలెఁ గొంతసేపు నిలిచియుండి యంతట నించుక తలయెత్తి చూచి
హీనస్వరముతో నిట్లుపలికెను.

శా. తల్లిం దండ్రియు నన్నుఁ గాననిమనసేస్తాపంబునం బొక్కఁగా
నిల్లా లూర్తిఁ గృశింపఁగా నవనవహిష్ణిశ్రేణి చల్లారఁగా
నిల్లున్ శూన్యత నొంది సొంపు చెడఁగా ర నిచ్చోట నేఁ జిక్కి యో
వుల్లాంభోరుహనేత్ర యెనుఖమతిన్ ర భోగించెదం జెప్పవే. 98

అ. ఓవుల్లాంభోరుహనేత్ర=వికసించిన తామరవంటి కన్నులుగల యోషహాథినీ, తల్లిందండ్రి
యున్ = నాతల్లిదండ్రులిద్దఱును, నన్ను, కాననిమనస్తాపంబున్ = చూడలేదని కలిగినమనసులోని
నంతాపముచేత, పొక్కఁగాన్ = తపింపఁగా, ఇల్లాలు = నాభార్య, ఆర్తి = విరహభాధచేత, కృ
శింపఁగాన్ = చిక్కి-పోఁగా, నవనవహిష్ణిశ్రేణి=యాగాగ్నులవరుస-తేలితాగ్నులనుట, చల్లారఁగాన్ =
ఆఱిచల్లఁబడిపోఁగా, ఇల్లున్ = నాయిల్లును, శూన్యతనొంది = పాడుపడి, సొంపు = సమృద్ధి, చెడఁ
గాన్ = చెడిపోఁగా, ఇచ్చోటన్ = ఇక్కడ, నేన్ = నేను, చిక్కి=చిక్కుకొని, ఏనుఖమతిన్ =
ఏవిధమైన సుఖాపేక్షతోడి బుద్ధితో, భోగించెదన్ = నీతోభోగింతును, చెప్పవే=నీవుచెప్పుము.

తా. నేను దమకన్నులయెదుట లేదను విచారముచేత నాతల్లిదండ్రులు తపించుచుండఁగా,
నాభార్య నన్నెడఁబాయుటవలని విచారముచేతఁ జిక్కిపోఁగా, హోహుగ్నులు చల్లారఁగా, ఇల్లు
పాడుపడి సమృద్ధిచెడిపోఁగా, నే నిక్కడఁ జిక్కుకొని యల్లాడుచున్నాను ఇట్లువంటినాకు సుఖా
పేక్ష యెట్లు కలుగును? నే నేమని నీతోభోగింతును? నీచేయొచించి చెప్పుము.

ఉ. ఓనరసీరుహాక్షి వినరవ్రా రతిఁ గొగిట నీవు చేర్చునిం
పామరభర్తృకై నఁ గలరదా వల దంచుఁ బెనంగ నేను న
న్యాసినెయ్యొక్కటే తహతరహా మన సొగ్గదు కేళిపై ననా
శ్వాసితదుఃఖితే మనసీరసర్వ మనహ్యా మనా నెఱుంగవే. 99

అ. ఓనరసీరుహాక్షి = తామరలవంటికన్నులుగలయోషహాథినీ, వినవో = నామాటనివువిన్నావు
గావా, రతిన్ = సంభోగమునందు, కొగిటనీవుచేర్చునింపు = నీవుకొగిలించుకొనునట్టియానందము, ఆ
మరభర్తృకైన్ = (ఎల్లభోగముల ననుభవించుటయందు) ప్రసిద్ధుఁడైన యింద్రునకైనను, కలదా=కలుగు
నా, వలదు = నాకక్కఱలేదు, అందున్ = అని, పెనంగన్ = పెనఁగులాడుటకు, నేను, నన్నాస్యసి
నె=యతి నా, (పా పెనంగ నేమినన్యాసినె = పెనఁగులాడుటకు నేమనన్యాసినాయేమి), ఒక్కటే
తహతహాన్ = ఒక్కటియైన (తల్లిదండ్రులు పెండ్లాము ఇల్లువాకిలి ధ్యేచయ్యెనో యను) విచారము
చేత, కేళిపైన్ = సంభోగముపైని, మనసు=మనస్సు, ఒగ్గదు = మొనయదు-సంభోగేచ్ఛ మనమునఁ బుట్ట
దనుట అనా ..మనహ్యామన-మనసి=మనస్సు, అనాశ్వాసిత = ఊఁడింపఁబడనిదై- ఊటలేనిదై,
దుఃఖితే=దుఃఖమునొందిన దగుచుండఁగా, సర్వమ్=సమ స్తమును-ఇష్టానిష్టములన్నియుననుట, అన
హ్యామనోయఁదగినదియే, అనాన్ = అనుట, ఎఱుంగవే=నీవు విని యెఱుంగవా.

తా ఓచిన్నదానా! నానీతిని వినుము. నేను నీతోడఁ గ్రడింపకపోవుటకు సవాసినిగాను. ఇంద్రునంతటివానికైనను నెవఁటిదానికూటమి నీధింపవనుటయు నేనెఱింగినవిషయమే అయినను మనస్సునిచారగ్రస్తమైయుండఁగా నెట్టియుత్సాహకరమైన విషయమనందుఁగాని యిచ్చపుట్టదను దానికిఁ దార్పణముగాఁ దల్లిదండ్రులేమయిరో పెద్దామేమైపోయెనో యిట్లువాకిలి యెట్లుపాడె పోయెనో యనువిచారమొకటిమనసునకుఁగలఁతపుట్టించి బాధించుచుండుటచేతనేకాని లేనిపక్షమున నీతో నింత పెనఁగులాడుదునా అప్పుడే పైబడి మరులుకొందును. అలం. అర్థాంతరస్యానము, కావ్యార్థపత్రి, ప్రతిపేదమును.

క. ఐనం గా నిమ్ము భవ, దీనతకై న్రతము విడిచిరతిం బరులకు మే

లైనం జాలు శరీరం, బైన నుపేక్షింపవలయు నీ నది య ట్లుండెన్. 100

అ. ఐనన్ = అట్లయినను, కానిమ్ము = కానీ-అట్లునామనస్సుచెడి దేనియందును సుత్సాహము లేనిదైయున్న నుండ నిమ్మునుట, భవదీనతకై = నీదైనదీనత్వమునకై - నీవు దీనురాలవై ప్రార్థించుటచేత ననుట, న్రతము = ఇకమీఁద నేదియు నక్కఱలేదని యేర్పఱచుకొన్న నియమమును, విడిచితిక్ = ఇప్పుడు విడిచిపెట్టితిని, పరులకు = ఇతరులకు, మేలయినన్ = మంచికలిగినను, చాలున్ = అంతే చాలును, శరీరంబైనన్ = ఈదేహమునైనను, ఉపేక్షింపవలయున్ = (ఇదేగదా నాయునికి కాధారమైనది యనెడి యభిమానమునదలి) విడిచిపెట్టవలయును, అది = ఆవిషయము, అట్లుండెన్ = అట్లుండఁగా, -పైపద్యములోనన్వయము.

తా. నానీతి యెట్లున్న నుండనిమ్ము. ఇప్పుడు నీవింతదీనత్వముతో వేడుకొనుటచేత నానియ మమును వదులుకొన్నాను. తనదేహమైననువిడిచి యొకరికి మేలుచేయుట యుత్తమధర్మమందురు గనుక నీనుఖమునకై నానియమముచేటుచుకొనుట యుక్తమే. అది యట్లుండఁగా అలం. అప్రస్తుత ప్రశంస, కావ్యార్థపత్రియు.

క. తివురక యింకొక్కటివిను, కవియునెడన్ వలయుఁ గన్నుఁగవయును మూయకొ
భువి నిది యస్తద్దేశ, వ్యవహారము కన్నుఁ దెఱవ నీ నభు మగుఁ దెఱవా. 101

అ. తెఱవా = ఓచిన్నదానా, తివురక = త్వరపడక, ఇంకొక్కటి = ఇంకొకవిషయమును, విను = (చెప్పెదను) వినుము, కవియునెడన్ = సంగమముచేయునప్పుడు, కన్నుఁగవయున్ = రెండొకన్నులును, మూయకొ = మూసికొనుట, వలయున్ = అవశ్యకమగును, భువిన్ = ఈభూమియందు, కన్నుఁదెఱవన్ = కన్నును తెఱచుటచేత, అభుము = పాపము, అగున్ = కలుగును, ఇది = ఈ సంగమకాలమందుఁ గన్ను మూసికొనుట, అస్తద్దేశవ్యవహారము = మాదేశాచారము.

తా. ఓపరమాధిపీ! నీవు త్వరపడక వివరలసినవిషయ మింకను నొకటిగలదు వినుము. మాదేశమునందు స్త్రీపురుషులు సంగమముచేయునపుడు కన్ను దెఱచి యొకరినొకరు చూచుకొనుటపాపమని కన్నులుమూసికొందురు. అందులకు నీవు సచ్చతీంద్రులయై సచ్చతీంద్రులను మనకుఁ గూటమి పోసఁగదు (కామరూపము ధరించినవానికి సంగమకాలమందును నిద్రానయమందును మరణకాలమునందును స్వప్నరూపమువచ్చును గనుక సంగమకాలమందుఁ దన్నుఁ జూచినపక్షమునఁ దాను గంధర్వ్యుడగుట తెలిసి తిరస్కరించునని యెంచి ధంధర్వ్యుడు సంగమకాలమందు గన్ను దెఱవఁగూడదని చెప్పినని యెఱుంగునది.) అలం. కావ్యలింగము.

తా. ఈమర్యాదకు నీ ప్రెడంబడిన మే లీలిభంగి గాదేని మా

భూమిం జేరంగ నెట్లు నీయొడలితోఁ గో బోవంగ లేనే కదా

యీమందాకినిసొంత నీమునులతోఁ గో నీవృక్షవాటంబులో

భూమా యే దపమాచరింతు విధి కర బ్రహ్మజ్యముం బెట్టుచున్.

102

అ. భూమా = ఓవరూఢిని, నీవు, ఈమర్యాదకు = ఈమేరకు, ఒడంబడిన = ఒప్పుకొన్న యెడల, మేలు = మంచిది, ఈభంగి = ఈప్రకారము, కాదేని = నీకునవివదనిపక్షమున, ఈయొడలి తో = ఈశరీరముతో - బ్రతికియున్నంతవఱకుననుట, ఎట్లును = ఏవిధముచేతను, మాభూమి = మాదేశమును, చేరంగ = చేరునట్లు, బోవంగ = పోవుటకు, లేనేకదా = చాలనేచాలనగదా, (ఇఁకను) ఏ = నేను, ఈమందాకినిసొంత = ఈయాకాశగంగానదియొడ్డునందు, ఈమునుల తో = ఈతపస్సుచేయుచున్న బునులతోఁ గూడ, ఈవృక్షవాటంబులో = ఈవ్రాతులచాలు నందు, విధికి = దైవమునుగూర్చి, అబ్రహ్మజ్యముంబెట్టుచు = నేను జంపందగనివాడనని మొఱ పెట్టుచును, తపము = తపస్సు, ఆచరింతు = చేసెదను

తా. ఓచెరి! ఈమేరకు నీవు సమ్యుతింబితివా నది సమ్యుతింపనిపక్షమున నిక నేవిధముచేత ను మాయానికి నేను పోవుదు నన్నయాశ లేనేలేదు. కాబట్టి బ్రతికియున్నంతకాలము నీగంగానది తీరమునందలి యీవనములోఁ దపస్సుచేయునట్టియునులతోఁ జేరుకొని దైవమో నేను జంపందగనివాడ ను న్ను జంపకుమని మొఱపెట్టుచు నిక్కడనే తపస్సుచేయుచుండెద.

తే. ఇంక నొక్కటివినుముపూర్వేంద్రునదన, వ్రతముచెడసాఖ్యమైనను నీవలయుఁగలుగ వాంఛితము దీర నను నీప్రవదలఁజెల్ల, దేను నిను సమ్యుతిలఁ జేసి ల యేగుదనుక.

అ. పూర్వేంద్రునదన = నిండుచంద్రునివంటి ముఖముగలదానా - వరూఢిని, ఇంకనొక్కటి = ఇంకనొకమాట, వినుము, వ్రతముచెడ = నోముచెడినను - ఏర్పడుచుకొన్ననియమము తప్పినను, సాఖ్యమైన = సుఖమైనను, వలయుఁగలుగ = కలుగవలయును, వాంఛితము = నీకోరిక, తీర = నెఱవేఱగానీ, ఏను = నేను, నిను = నిన్ను, సమ్యుతిలఁజేసి = సమ్యుతిపఱచి, ఏగుదనుక = పోవు సంకలముకు, నన్ను, నీవు వదలఁజెల్లదు = నీవు విడిచిపెట్టఁగూడదు.

తా. ఓవరూఢిని! వ్రతముచెడినను సుఖముదక్కవలె నన్నట్లు నాకు నీవలనఁ జిరసుఖము కలు గవలయును గనుక నేడు నీయక్రమతీరఁగానీ నన్నువదిపొమ్మనఁ బోదునేహ. అట్లుగాక నేనై నీ సమ్యుతిమీఁద నిన్ను విడిచిపోవునంతిదాఁక నన్ను నీవు విడిచిపెట్టఁగూడదునుమీ. అలం. లోకోక్తి. వ. ఇంత యేమిటికంటేనిం జెప్పెద నేను వైదేశికుండ బంధుమిత్రకళత్రంబులం బాసి దైవయోగంబున నింతదూరం బేగుదెంచినవాడ మీఁద భవదర్శంబు ప్రార్థితం డనై వ్రతహోమాద్యవృష్టానంబులు విడువం గలవాడ నగుటంజేసి యంత రంగంబునం గల తెఱంగు తేటపడం బలుకవలసె నాకర్ణింపుము. 104

అ. ఇంతయేమిటికి = ఇన్నినిబంధనలు చేసికొనుటయేల, అంటేని = అనియడిగెడిపక్ష మున, చెప్పెదను = నీకుఁ దెలియఁజెప్పెదను (వినుము.) నేను, వైదేశికుండ = అన్యదేశస్థుండ ను, బంధుమిత్రకళత్రంబుల = చుట్టములను జెలికాండ్రను నిల్పిని, పాసి = ఎడఁబాసి, దైవయో గంబున = దైవముటనచేత, ఇంతదూరంబు = ఇంతయధికదూరదేశమునకు, ఏగుదెంచినవా

డక్ = వచ్చినవాడను, మీడక్ = ఇకమీదను, భవదర్థంబు = నీకొఱకు, పౌర్ణికుండనై = నీ చేవేడుకొనించినవాడనై, వ్రతహోమాద్యసానంబులు = వ్రత = సారథినాదు లయినవ్రతములు, హోమ = వైశ్వాదేవాదిహోమములు, ఆది = మొదలుగాఁగల, అనుసానంబులు = పుత్రార్థములను, నిడువంగలవాడను = విడిచిపెట్టినదోవువాడను, అగుటంచేసి = అపుటచేత, అంతరంగంబునకొ మనస్సునందు, కల తెఱంగు = ఉన్న విధము-ఉన్న యభిప్రాయమును, తేటపడక = స్పష్టముగునట్లు, పలుకవలసె = చెప్పవలసివచ్చెను, అకర్ణింపును = (ఇంకనుజెప్పెద) వినుము.

ఉ. నీచనుదోయినంకుమదశనిర్భరవాసన మేన నూన న

య్యో చిరసౌఖ్యముల్ గనుట శ్రయింజె దపం బొనరించి పాపముల్

రాదుట యెండి గా కిహవరంబుల కూరక దూర్మమై వయ

శ్రీ చన రెంటికిం జెడినరేపండ నాదునె నీరజేక్షణా

105

అ. నీరజేక్షణా = కమలములపంటి కన్నులుగలదావా-వరూధిని, నీ.. వాసన-నీ = నీదైన, చనుదోయి = స్తనద్వయముయొక్క, సంకుమ = జవ్వాజీదైన, నిర్భర = మిక్కిలి యతిశయించిన, వాసన = పరిమళము, మేన = దేహమునందు, ఊన = వాలుకొనగా - క్రమకొనగాననుట, చిరసౌఖ్యములు = బహుకాలముమాననిసుఖములను, కనుట = అనుభవించుట, ఒండి = అయినను, తపంబొనరించి = తపస్సుచేసి, పాపముల్ = చేసినపాపములను, రాదుటయెండి = నశించిపోయెడియుట యైనను, కాక = (లభింపవలెనే) కాని, అయ్యో = అక్కలా, ఇహపరంబులకు = ఇహపరలోక ములకు రెంటికిని, దూర్మమై = దవ్వై - ఇహసుఖమునుగాని పరసుఖమునుగాని యనుభవింప నర్హుడనుగాక యనుట, ఊరక = వ్యర్థముగా, వియ్యో = యావననంపద, చన = కడచిపోగా, రెంటికి = రెండువత్తుములకును, చెడినరేపండను = చెడిపోయినరేవువాడను - చాకలవాడను, జెడునె = అగుదునా. (“రెంటికింజెడినరేపండు”) అనుటకు-ఒకచాకలవాడ దొకయెటిలోగుడ్డ లుడుకబోయి యొక తాతిమీద గుడ్డ లుడికి యాయుదికినవానిని గొంతదారిమున నున్న మఱియొకతాతిమీదఁ జెట్టుచు నుడుకవలసినవానిని మొదటితాతిదగ్గఱ నేయుంచుకొని యుడుకుచుండఁగాఁ బ్రవాహము వచ్చెను. అప్పుడు వాడు తొందరచేత నుడుకవలసినబట్టల నున్నతావుననే విడిచి యుదికివట్టలకై యాతాతి దగ్గఱకుఁ బరుగెత్తఁగా నింతలో మఱి పెరిగివచ్చి రెండుచోట్ల నున్నవస్త్రములును గొట్టుకొని పోయెను. తెలివిలేమిచేత నొకతాతిమీదివస్త్రములైన నిలుపుకోలేకపోయిన చాకలవానిని బనులు రెంటికిఁ జడ్డరేపఁ జదిరి. వాఁడునుండి యది లోకోక్తిగా వాడఁబడియె నని యొకకథ చెప్పెదడు.)

రా. ఓవరూధిని! జవ్వాజీ మొదలయిన పరిమళవస్త్రపులుచేర్చిన పచ్చగుండము పూసికొన్న నన్నుఁ గొఁగించుకొని సుఖించెడివత్తున నట్టియిహసుఖమును జరకాలను తనివిడిర ననుభవింపవలెను. లేదా యెల్లపాపములు నశించునట్లు తపస్సుచేసి పరలోకసుఖము ననుభవింపవలెను ఈశాంజ్యముగాక నీయపేక్ష తీరునంతఃపఱకుమాత్రము నన్ను గూడియుండి కడపఱకు నీవలనిసుఖమునులేక తపస్సును జెఱుచుకొని రెంటికిని జెడ్డరేవువాడనుగానేరను కనుక నేనై నన్ను వదలిపోవునంతపర్యంతము నన్ను విడనాడకుండునట్లు మాటయిచ్చితివేని నీయుష్టుచొప్పున నీతోఁగూడియుండెద. అట్లుమాటయిచ్చుచేని యిప్పుడే నాదారిఁబట్టి నేనుబోయెద. అలం లోకోక్తి.

క. అని యాన గలుగఁ బలికిన, వినో వేలుపు వెలది మోమున వికసిల్లంగాఁ

దనచేతిచెఱంగు బిగియం, బెనఁచుచుఁ దలవించి నగపు శ బెరయఁగఁ బలికెన్.

అ. అని = ఇట్లని, అనగలుగ్ = ఆశపుట్టునట్లు, పలికెనగ్ = (మాయాప్రపంచం) మాటలాడగా, వేలుపువెలఁది = చేపతాన్త్రీ-వర్మాణిని, విని=విన్నవై, మోము=ముఖము, వికసిల్లంగాగ్ = తెలివిగొందగా, తనచేతిచెఱఁగు = తనచేతఁబట్టుకొన్న కపటప్రపంచమును త్రవ్వపుఁగొంగును, వినియగ్ = వినియునట్లు, పెనఁచుదుగ్ = చేతికిఁజెట్టుకొనుచు, నగవు = నవ్వు, చెరయగ్ = కలుగఁగా-రాఁగా, తలవాంచి = తలవంచుకొని, పలికెగ్ = ఒకమాటచెప్పెను.

శా. హా నీనిష్ఠరవృత్తి మాని కరుణైకాయ త్తచి త్తంబునగ్

మానం జాల నటంచు నేడు శ్రవణానందంబుగాఁ బల్కుటగ్

సూనాస్తుగ్ వెలవెట్ట కేలితి సుఖాశ్లాఘారాశిలోఁ గ్రుంకితిగ్

నానోముల్ ఫలియించె నావయసు ధన్యం బయ్యె విప్రోత్తమా.

107

అ. విప్రోత్తమా = ఓబ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుడా, హా=హేరా, (హా. ఆనరే), నీనిష్ఠరవృత్తిగ్ = నీదైవకరిషప్రవర్తనమును, మాని = విడిచి, కరుణైకాయ త్తచి త్తంబునగ్ = దయకు ఒకదానికేయధీనమైనవనసుతో-కేవలము దయతోఁ గూడిన చునసుతో, మానం జాలను = నిన్ను విడువలేను, అటంచుగ్ = అని, శ్రవణానందంబుగాగ్ = చెవులపండువుగా, నేడు=ఈదినము, పల్కుటగ్ = నీవుపలుకుటచేత, సూనాస్తుగ్ = పుష్పబాణుని- మనఁగుని, వెలవెట్టక = తీతబలైములేమియు నియ్యకదే, ఏలితిగ్ = బంటుగా నేలుకొంటిని, సుఖాశ్లాఘారాశిలోగ్ = సుఖము నెడినముద్రమునందు, గ్రుంకితిగ్ = మునిగితిని, (హా. చాక్రి-తిగ్ = పారవశ్యమునొందితిని,) నానోములు = నాయొక్క ప్రతిములు-నేనుజేసినవ్రతములు, ఫలియించెగ్ = పండెను, నావయసు = నాప్రాయము-యావనము (హా. నాకులము=నావంశము.) ధన్యంబయ్యెగ్ = కృతార్థమయ్యెను-సార్థకమయ్యెను.

శా. ఓబ్రాహ్మణోత్తమా! నీవు మునుపటివలె గదినత్యమునే వహించి యుండక నిన్ను నేను విడువ నని దయతోఁ జెవులపండువుగా నాకుఁజెప్పినమాటకు మిక్కిలిసంతోషించితిని ఇక మనస్తభబాధలేక తఱవిదీర ముఖించెదను. నేను జేసినపుణ్యవ్రతములు పండెను. నాప్రాయమును సార్థకమయ్యెను. అలం. రూపకము.

వ. నీ వెట్లు చెప్పి తట్లు సేయంగలదాన నని యతని నొడంబఱచునమయంబునం దోడినెచ్చెలు లచ్చకోరాక్షిం గూడుకొని

108

అ. నీవు, ఎట్లు చెప్పితి=ఏప్రకారమునడచుకోవలెనని చెప్పితివో, అట్లు=అప్రకారముగానే, చేయంగలదానను = చేసినను- అట్లైనడచుకొనెదను, అని, అతనిగ్ = ఆమాయాప్రపంచని, ఒడంబఱచునమయంబునగ్ = (తనతోడికూటమికి) నవ్వుతింపఁజేయుచున్న సమయమునందు, తోడిచెలులు = వర్మాణినితోడివారైనచెలికత్తెలు, అచ్చకోరాక్షిగ్ = వెన్నెలపులుఁగులవంటి కన్నులుగలదైన యావిర్యాణిని, కూడుకొని = (బెడకుచుచ్చి) చేరుకొని-పైవద్యముతో నన్వయము.

సీ. అకట నిర్దయబుద్ధి రే వని దూఱె గడు రంధ్రయాహా వివేకి వా రే ననియె హరిణి
చేడు మ్రింగెద వంచుఁగజిలికి నవ్వె ఘృతాచి, మాయలూఁ డని తిట్టెరమలఘాఘాష
న్యాయనిష్ఠరములఁ రే బ్రార్థించె నూర్వశి, జంకించె రమ్మంచుఁ రే జంఘరేఖ
చెలి నేచి తని దినంఁతులుగొట్టమేనక, విడుపు మాయ లటంచుఁరనొడివె హేమః
గొంట వనియె దిటోత్తమరగూర్చి గొనరె, భాన్యమాలిని పుంజికస్తల యదల్పె
దివిజకామిను లీరితిఁ రే దిరుగువాటి, గువ్వకోల్గొంచుఁ దమలోన రే నవ్వుకొంచు.

అ. (ఇందు వరూధిని చెల్లు మాయాప్రవహనిఁ బరిహసించుట చెప్పబడును) అకట=అయ్యో, నిర్దయబుద్ధిని=హనుమాలినబుద్ధిగలవాడవు, అని, కడుకో=మిక్కిలి, రంభదూతకో=రంభనిందించెను, అహోహోరా, వివేకిని=తెలివిగలవాడవు, జోడు=అగుదువు-ఇటువంటియపురస తానై వలచి పైబడి వచ్చినను విదలిపోయితివి గనుక నీవు తెలివితేలివారీడవనుట, అని హరిణి యనియెను. చేదుమింగె రవు=విషముమింగఁబోయెదవు-ఎంతో ప్రయత్నముచేసినను దొరకని యీవరూధిఁకూటమి నీకు చేదుమింగుట వంటిది కాఁబోలు, ఎంతకన్నము నీకు అనుట అంచుకో=అని, చిలికి=మీటి, ప్పుతాచి నవ్వెను, మాయలాఁడు=ఓడు మోసగాఁడు, (పా మాయకాఁడు.) అని, మంజుహాస తీట్టెను, న్యాయవిస్తారములకో=నీతితోఁడినిర్దురపునుటలచేత, ఈర్ష్య ప్రార్థించెను, రచ్చుంచుకో = (విగుఱేమి) ఇటురచ్చని, చంద్రరేఖ, జంకించెకో=గడ్డించెను, చెలికో = మాచెలిమికత్తెను, ఏచితి=బాధించితివి, (పా. నొంచితి=నొప్పించితివి) అని, మేనక, దిసంతులుకొట్టెకో=నిందించెను, మాయలు = నీకపట చేష్టలను, విడుపు=విడిచిపెట్టుము, అటంచుకో=అని, (వా. విడుపు మీల యటంచుకో=నిన్నవిడుపు మని,) హేమ, నొడివెను=చెప్పెను, గొంటపు=దుష్టుడవు, అని తిలోత్తమ యనియెను, కూర్చికో = క్రేమతో, ధాన్యమాలిని, కొనరెకో=ప్రార్థించెను, పుంజకస్థల, అదర్పెకో=తెదరించెను, ఈరితికో = ఈవిధముగా, దివిభద్రామినులు=దేవతాస్త్రీలు, తిరుగువాటి = చుట్టుఁజుట్టుకొని, గువ్వకోల్లొంచుకో = గుంపులుగూడుకొనుచు, (పా. గువ్వకరిగొండ్రు = గుంపుగూడుకొందురు,) తమలోనకో = తమలోఁ దాము, నవ్వుకొంచును, (ఊండిరి అని క్రియతెచ్చికోవలెను) అలం. (చేదుమింగెదవనుచో) లలితము.

క. ఆకుహనాభూసురుడవు, డాకాంతలసరసనమృదాలాపములం

గైకొనుచు ముదితహృదయుం, డై కేలీవనము వెడలి ర యరిగి కుఱగటన్ . 110

అ. అపుఁసు=ఆనయమునందు, ఆకుహనాభూసురుడు=ఆ కపటబ్రాహ్మణుడైన గంధర్వుఁ డు, ఆ లాపములకో=ఆకాంతల=ఆదేవతాస్త్రీలయొక్క, సరస = రసకంఠములయిన, సమృదాలాప ములకో=సంతోషపుమాటలను, డైకొనుచుకో=అంగీకరించు, ముదితహృదయుండై = సంతోషించిన మనసుగలవాడై-మనసునందుగంతోషించి, కేలీవనము=ఆయాటతోటను, వెడలి=(విడిచి)బయలు దేరి, ఆరిగి=పోయి, కుఱగటకో=ఆతోటకు సమీపమునందు-పైపద్యముతోనన్వయము.

సీ. మృగనాభినికరంపురబుగబుగల్ గలచోటఁ, జదలేటితుంపురుల్ ర చెదరుచోట
వకుళవాటిగంధరవహుండు పైకొనుచోటఁ, గర్పూరతరుధూళి ర గప్పచోటఁ
బసమీఱు సెలయెఱు ర లీనుక వెట్టినచోటఁ, జిగురుమాపులసంజరనిగుడుచోట
నవమాలికలటీవేన ట్లుట్టినడుచోట, మాణిక్యదీపముల్ ర మలయుచోటఁ
బ్రమదమునఁదేటులెలుఁగెట్టిరపాడుచోట, శారికలనంగ శాస్త్రముల్ రచదువుచోటఁ
గీరకళికంఠములు క్రొవ్వి ర కేరుచోట, బాపురము లారడంబులు ర పలుకుచోట.

అ. మృగ . బుగల్=మృగనాభి=కస్తూరియొక్క, గీరంబు = రాశియొక్క, బుగబుగల్ = గుప్పగుప్పనఁగొట్టెడువానను, కలచోటకో=కలిగినతావునను, చదలేటికుంపురుల్ = ఆకాళగంగ లోని నీటిచినుకులు, చెడచిచోటకో=ప్రసరించునట్టితావునను, మకుళ . మమీడు=మకుళవాటి= పొగడ ప్రాకులచాళ్లవలని, గంధవహుండు=చల్లనివాసంతోడిగాలి, పైకొనుచోటకో=ప్రసరించునట్టి తావునను,

కర్మావతరభూతి=కర్మావతరపుటరూపిణియొక్క పచ్చకర్మావతరపుడు, కర్మచోట=క్రమశాసనాది తావునను, పస . ఏలులు-పస=సారము, మీలు=అతిశయించునట్టి, సెలయెలులు=శింషయందుండి క్రిందికి బాటునట్టియెట్లు, భసుక పెట్టినచోట = భసుకదిన్నె లేర్పడునట్లు ప్రవహించిన తావునను, చిగురు . సంజ-చిగురు=ఎఱ్ఱచిగుళ్లుగల, మావుల=మామిడిచెట్టియొక్క, సంజ = సంధ్యారాగకాంతి, నిగుడుచోట=వ్యాపించునట్టితావునను, నవమాలికలతీ నెనట్లు=జాటిక గెలయనట్లు, ఉట్టిపడుచోట = అతిశయించినతావునను, (పా. నవమాలికల తీ నెనట్లుపడుచోట=జాటిపాదలనుండి యెడతెగక పడెడి తీ నెబొట్లురాలెడితావునను), మాణిక్యదీపములు = దీపములవలె వెలిగెడికెంపులు, మలయు చోట=వ్యాపించినతావునను, తేటులు=మెచ్చెదలు, ప్రమదమున=సంతోషముచేత (లేక) అధిక మదముచేత, ఎలుక గెత్తి=గొంతెత్తి-విగ్గరగా, పాడుచోట=గానముచేసెడితావునను, శారీరాలు= గోరువంకపక్షులు, అనంగశాస్త్రముల=మన్తధశాస్త్రములను, చదువుచోట = చదివెడితావునను, (అక్కడి గోరువంకలు అప్పరనలవలన మన్తధశాస్త్రములను శేర్పియున్నవని తెలియునది.) కీరకల కింఠములు = చిలుకలును గోయిలును, క్రొవ్వి = మదించి, కేదుచోట = ఉత్సాహముతో సంచ రించుతావునను, పావురములు = పావురాపక్షులు, ఆరజంబులు = అవ్యక్త మధుర మైనధ్వనులతో, పలుకుచోట = కూయుతావునను, అనగా మీఁదఁజెప్పిన లక్షణములచేత మనోహరమున న్నలములుగల ప్రదేశమునందని భావము. ప్రపద్యముతో నవ్వయము అలగిఉదాత్తము, సూపకము, పరిణామమును

తే. ఆనరూఢినిమణిమంక్షితాలయంబుఁ గాంచి యనురాగమునఁబ్రవేశించి యంత వారి నిరువురఁ గూర్చి యరవ్వనజగంధు, లాత్త గృహముల కేగి రరనంతరంబ.

ఆ. ఆనరూఢి... ఆలయంబుఁ - ఆనరూఢి=ఆనరూఢిదైన, మణిమండిత=రత్నములచే నలంకరింపఁబడిన, ఆలయంబుఁ=ఇంటిని, కాంచి = చూచి, అనురాగమునఁ=ప్రితితో, ప్రవేశించి= (వారందఱును) చొచ్చి, అంతః = అట్లుచొచ్చినతోడనే, వారినిరువురఁ = ఆనరూఢినిమాయా ప్రపలనద్రుఱును, కూర్చి = జతగాఁజేర్చి, అవ్వనజగంధులు = తామరపూవాననవంటి దేహవానన గల రంధ్ర మొదలైన యాయస్పరసలు, అల్పగృహములకుఁ=తమయిండ్లకు, అగిరి=పోయిరి, అనంత రంబ=వెంటనే -మీఁదిపద్యముతో నవ్వయము

క. పులలవలీననైలా, వల్లి మతల్లి కలతోడ నీ వాసంతిక లు

దృల్లి ల వల్లి బిల్లిగ, నల్లి కొనినయొకలతాగృహంతరసీమన్

118

అ. పుల్ల . తోడఁ - పుల్ల = వికసించిన, లవలీ = వెన్నెలతీగలతోడను, నన=క్రొత్తయైన- తేఁతయైన, ఏలావల్లిమతల్లి కలతోడఁ = శ్రేష్ఠములయిన యెలకతీగలతోను, వాసంతికలు = బండి గురిగింజతీగలు, ఉదృల్లిలఁ = పుట్టుచున్న విలాసముచేత, అల్లిబిల్లిగఁ = అభీనముగా, అల్లికొనిన... సీమన్ - అల్లికొనిన=అల్లిక వేసినట్లు పెనఁగొన్న, ఒకలతాగృహ = ఒక్కపొదరింటియొక్క, అంతర సీమన్ = లోపలిప్రదేశమునందు - దీనికి మీఁదిపద్యములోని “భోగింపఁగొడంగిరి.” అనుదానితో నవ్వయము.

క. ఆగంధర్వ కుమారుడెడు, నాగజగమనయుఁ బ్రపుల్ల గోహల్లకతల్పా

భోగేంబున రహి మిగులఁగ, భోగింపఁ దొడంగి రాత్త గోబొంగెడుకాంతున్. 114

అ ఆగంధర్వశ్రుమౌఁడును = ప్రవరరూపముదాల్చినయాగంధర్వశ్రుమౌఁడును, ఆగజగమన యుక్ = ఏనుఁగుపడకవంటి యెయ్యారపునడక గలయావరూఁధినియును, ప్రభుల్ల...భోగంబునక్ - ప్రభుల్లకీచక్రఁగాబూచిన, హల్లక = చెంగలువలుపటి దిన, తల్పాభోగంబునక్ = పాన్సుయొక్క వైశాల్య మునందు-విరివిగలపాన్సునందునుట, రహి=ఇంపు, మిగులఁగక్ = అతిశయింపఁగా, ఆత్మక్ = మనస్సు నందు, పొంగడుకాంతక్ = మిక్కిలి హెచ్చుచున్నయిచ్చతో, భోగింపక్ = సంభోగముచేయ, తొడంగిరి = మొదలుపెట్టిరి

న, ఆనమయంబున.

115

సీ. సహసానఖంపచరీ స్తనద త్తపరిరంభ, మామూలపరిచుంబిరీతాధరోష్ఠ
మతిశయప్రేమక రల్పితదంతసంబాధ, మగణితగ్లానిశరయ్యానిసాత
మతివేలమణితయారాధ్యార్థగల్ల చవేట, మతిదీనవాక్సూచితాత్మ విరహ
మంకురత్పులక జాశలావిద్విసర్వాంగ, మానందకృతహారవాసనాబ్జ
మాక్రమక్షీణమతివర్ణ రమానిమాలి, తాక్ష మాస్మిన్నగండ మారయ త్తచేష్ట
మాస్మిమితభూషణారవరీమావధూటి, ప్రథమసురతంబు గంధర్వరపతిఁ గరంచె.

అ. సహసా ..పరిరంభము-సహసా = త్వరగలుగునట్లుగా, సఖంపచ = గోరుకెచ్చగానుండెడి, స్తన=కుచములచేత, దత్త=ఇయ్యఁబడిన, పరిరంభము=ఆలింగనముగలదియు, ఆమూల...వ్యమ-ఆమూల = మొదలంబ-ఏమియుఁగోఁబఁతెనకుండునట్లు, పరిచుంబిరీ = దెన్నగాముద్దిడఁబడిన- ద్రవముపీల్చఁబడిన, అధరోష్ఠము=పెరిగిలదియు, అతిశయ...సంబాధము-అతిశయ = హెచ్చిన, ప్రేమ=కూరిమిచేత, కల్పిత = చేయఁబడిన, దంతసంబాధము = పలునొక్కులుగలదియు, అగణిత.. నిపాతము - అగణిత = ఎంచితకృమగాని, గ్లాని=క్రమమువలనిదుర్బలత్వముచేత, శయ్యా=పానుపునందు, నిపాతము = సోలిపడుటగలదియు, అతివేట. చవేటము-అతివేట = అత్యంతమైన, మణిత = రతికాలమునందు గొంతునఁగలిగెడిగుబుబధ్వనియొక్క, యార్థార్థ = యాచనకొఁజ్జెన, గల్లచవేటము = చెంపపెట్టుకలదియు, అతిదీన విరహము-అతి = మిక్కిలి, దీన = విచారమునుచెలుపునట్టి, వాక్ = మాటలచేత, సూచిత = తెలియఁజేయఁబడిన, ఆత్మవిరహము = తమవియోగముగలదియు, అంకుర . సర్వాంగము- అంకురత్ = పొటమరించుచున్న, పులకజాల=గద్గరుమొలకలసమాహమచేత, ఆవిధ్ = చక్రఁగా గ్రుచ్చుకోఁబడిన, సర్వాంగము = ఎల్లయనవయసులుగలదియు, అనంద ..బ్జము-అనంద = సంతోషముచేత, కృత = చేయఁబడిన, హారవ = హాహానెడిధ్వనితోఁగూడిన, ఆననాబ్జము = ముఖమలములుగలదియును, ఆక్రమ విర్ణము-ఆక్రమ = క్రమక్రమముగా, క్షీణ = తగ్గిపోవుచున్న, సుతి = పొగడుమాటలయొక్క, పర్ణము = అత్తరములుగలదియు, ఆనినివాలితాక్షము = సర్వత్రిమాయఁబడినకన్నులుగలదియు, ఆస్మిన్నగండము = అంతటను వెనుక్కించెక్కింపఁగలదియు, ఆయత్తచేష్టము = అధీనమయినశృంగారచేష్టలుగలదియు, ఆస్మిమితభూషణారవము = మిక్కిలి యణఁగిపోయినయాభరణములధ్వనిగలదియునైన, అవధూటిప్రథమసురతంబు = ఆస్త్రీ (నరూఁధి) యొక్కతోలికూటమి, గంధర్వపతిక్ = ఆగంధర్వరాజును, కరంచె = కరఁగొనట్లుచేసెను-మిక్కిలి సంతోషపెట్టెనుట. అలం. ఉదాత్తము.

క. అన్నునఁ గను మూయుట రింద, సన్నగిలుట కౌగిలింత రీ నడలుట నేర్పుల్
నున్నగుట పరూఢినిరతి, కన్నెటికపురతియుఁ బోలెఁ గడు రీ నిం పొనఁగెన్ .117

అ. అన్నునఁ = సంభోగపారవశ్యముచేత - కూటమిమిలనిచొక్కచేతను, కనుమూసఁబడినఁ = కన్నులుమాసికొనుటచేతను, రొద = గళభ్రష్టని, సన్నగిలుటఁ = తగ్గుటచేతను, కాఁగిలింపఁ = ఆలింగనము, నడలుటఁ = నల్లిపోవుటచేతను, నేర్పులు = రతియందలి మెలఁకునలు, సున్ను = లేనివి, అగుటఁ = ఆవుటచేతను, ఐరూఢినిరతి = పరూఢినియొక్క సురతము, కన్నైతికపురతియుఁబోలెఁ = బోగముపడుచు యొక్క తొలునాటికూటమితె, కడుఁ = మిక్కిలి, ఇంపు = ఆనందమును, ఒసఁగఁ = ఇచ్చెను, అనఁగా పరూఢిని ప్రాధయమునను గన్నులుమాసికొనుట యనెడియేర్పాటుచేతఁ దనస్సేర్పులేవియుం జూపక క్రీడించినను దానితోడీక్రీడ ముగ్యతోడి ప్రథమసమాగమమో యనునట్లు మిక్కిలి మనోహరము గానే యుండె ననియర్థము అలం ఉత్పేక్ష.

క. ఈవిధమున నయ్యిరువురు, భావజతంత్రైకపరత ర్ బహుకాలము సౌ

ఖ్యావహలీలల నుండఁ, గా వేలుపుముద్దరాలు ర్ గర్భముఁ దాల్చెన్. 118

అ. ఈవిధమునఁ = ఈప్రకారముగా, అయ్యిరువురఁ = ఆపరూఢినిగంధర్వులిద్దఱును, భావజ...పరతఁ - భావజతంత్రైకమనన్తథావ్యాపారము - సురతవ్యాపారము, ఏక = ఒక్కదానియందే, పరతఁ = ఆనక్తిచేత, బహుకాలము = విశేషకాలము, సౌఖ్యావహలీలలఁ - సౌఖ్య = సుఖమును, ఆపహ = కలిగించునట్టి, లీలలఁ = విలాసములతో, ఉండఁగాఁ = ఉద్భవించుచుండఁగా, వేలుపుముద్దరాలు = సౌందర్యవతీయయినయోదేవతాస్త్రీ - పరూఢిని, గర్భము = వేరకటిని, తాల్చెన్ = ధరించెను (ఇట్లు గర్భము ధరింపఁగానే.)

క. నడ జడనుపడియె నారే, ర్పడియెం జనుమొనలు నల్లరవడియొ వడియం

బడియొ గడు నొడలు పడఁతికి, బడలికయును నిదుర యరుచిబహుళం బయ్యెన్.

అ. పడఁతికిఁ = స్త్రీకి - పరూఢికి, నడ = నడక, జడనుపడియొ = మందమయ్యెను, అరు = నూఁగారు, ఏర్పడియొ = స్ఫుటముగాఁగనఁబడెను, జనుమొనలు = వ్రసాగ్రములు, నల్లరవడియొ = నలు పెక్కినను, ఒడలు = చేపము, కడుఁ = మిక్కిలి, వడియంబడియొ = చిక్కిపోయెను, (లేక) బలము తగ్గినదాయెను, బడలికయుఁ = ఆయాసమును, నిదుర = నిద్రయును, అరుచి = వస్తువులందు రుచితప్పట యును, బహుళంబు = అధికము, అయ్యెన్ = అయెను. అలం స్వభావోక్తి.

మ. పలుచంబాఱుటఁ గోమలస్థితరుచుల్ ర్ పైఁచోఁచె నా గౌరకాం

తుల గండద్వితయంబు పొల్చెఁ బ్రమదార్ణవోరాశిభేలన్నప్రా

త్కలికాభంగపరంఘోపరిసమురద్యత్పాండుడిండ్డీరపం

క్తులు నాఁ జిట్టము లుల్లసిల్లెఁ దఱుచై ర్ తోడ్డోఁ గురంగాఱీకిన్. 120

౧. కురంగాఱీకిఁ = జంకకన్నులవంటికన్నులుగలపరూఢిని, తోడ్డోఁ = (ఇట్లు గర్భవిచ్ఛము బన్నియు నేర్పడిన) తోడనే, గండద్వితయంబు = చెక్కిల్లదోయి - రెండుచెక్కిల్లము, పలుచంబాఱు టఁ = పలుచనగుటచేత, కోమలస్థితరుచులు = మృదువైన చిలువవృక్షములు, పైఁ = మీఁద, తోఁచెఁ = కనఁబడెనో, నాఁ = అనఁగా, గౌరకాంతులఁ = తెల్లనికాంతులతో, పొల్చెన్ = ఒప్పెను. ప్రమద...పంక్తులు - ప్రమద = నంతోషమునెడి, అర్ణవోరాశి = సముద్రమునందు, భేలత్ = విహరించుచున్న, నవ = నూతనములైన, ఉత్కలికా = ఇచ్చవస్తువు ప్రాప్తియనెడలసగుకాంబిళంబును నోర్వలేమియనెడి, భంగ = అల్లలయొక్క, పరంఘ = ఎడతెగనిమనలయొక్క, ఉపరి = మీఁదిపైపును, సముద్యత్ = లేస్తుగా, బుట్టుచున్న, పాండు = తెల్లనైన, డిండ్డీర = నురుగులయొక్క, పంక్తులు = పరుసలు, నాఁ = అనునట్లు,

చిట్టయులు=మరుగువలెనోటనుండివచ్చెడినీళ్లయుమ్ములు- వేవిళ్లసంబంధ మైన యోగిలంతలని కొందఱు, తలుచై = అధికమై, ఉల్లసిల్లె=ప్రకాశించెను- ఆతిశయించెననుట- అనగా గర్భముధరించువారికిఁ జెక్కిల్లు వివర్ణములగుటయు మరుగుతోడినీళ్లు నోటనుంచుండుటచే మాటిమాటికి సమయించుండుటయు స్వాభావికము గనుక గర్భిణి యయినవరూఢినిక నాచిష్టైలు కలిగెననుట అలం. ఉత్పేక్ష, రూపకమును.

తే. నాకబలజాక్షినిఱుపేద ర నడుము బలిసి, యల్ల నల్లన వలినీమ ర నాక్రమించె
బేర్చి దివనక్రమంబునఁ ర బీద బలిసి, బందికాండై న బూరువులు ర బ్రదుకుఁగనునె.

అ నాక...నడుము-నాకబలజాక్షి= స్వర్ణలోక స్త్రీయయిన వరూఢియొక్క, నిఱుపేదనడుము=మిక్కిలి లేమిడినొందిననడుము-సన్ననినడుమునుట, బలిసి = లావెక్కి, అల్లనల్లన= మెల్ల మెల్లగా, వలినీమ= కడుపుమీదికి ముడుతలప్రదేశమనెడిదేశమును, అక్రమించె= అవరించుకొనెను- నడుముబలియుటచే ముడుతలు దానిబలుపునం దణగిపోయె ననుట. బీద = కేదవాఁడు (లేక) బలహీనుఁడు, దివనక్రమంబున= నానాట - దినములవరుసనెంచెడిని, బలిసి = బలవంతుడై, పేర్చి= విజృంభించి, బందికాఁడు = బందిపోటుదొంగ - దొమ్మిగా నింటివారిమీదికి పచ్చి నిర్బంధించి దోచెడిదొంగ, ఐన= అయినపక్షమున, పూరువులు=పూరుగననుండువారిగుంపు, బ్రదుకుఁగనునె = మనునా-మనలేవనుట. అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

క. పాటలనుగంధి పాటలు, నాటలు లే కప్పు డొప్పె ర నలనతఁ బథికో
త్యాటనజయపరిశాంత, జ్యాటంకృతిచలనమదనరచాపముఁ బోలెన్. 122

అ. పాటలనుగంధి = పాదిరిపువ్వులపరిమళమువంటి దేహపరిమళముగలది - వరూఢిని, అప్పుడు=ఆగర్భముధరించినవయసునందు, అలనత= ప్రాలుమాలికచేత, పాటలు= సంగీతముపాడుటలును, ఆటలు= నాట్యములాడుటలును, లేక=లేకయుండునట్లుగా, పథిక చాపము= పథిక= విరహమునొందినవారిని, ఉత్పాటన=ఊడఁలెఱుగుటవలనైన- బాధించుటవలనైన, జను = గెలుపుచేత, పరిశాంత = మిక్కిలి శాంతిపొందిన-ఎంతమాత్రమును లేక నిలిచిపోయిన, జ్యా=అల్లెతొటియొక్క, టంకృతి=టంటనెడిధ్వనియు, చలన=కదలికయునుగల, మదనచాపము= మన్మథునివింటిని, పోలె=వలెనే, ఒప్పె=ఒప్పినదాయెను.

తా. గర్భభారములవలన పాటలు నాటలు మాని ప్రాలుమాలికతోఁ గూడియున్న యావరూఢిని, మన్మథుఁడు విరహాలను బీడించుచు నెఱవేలినపిదపఁ దనవింటి నెక్కు డించి పడవైఎలా, నల్లైతొటియొక్క ప్రాంతయును జలనములేక మిక్కిలి యూరకున్న యావిజ్ఞో యనునట్లుండెను. (ఇంద్రువరూఢినికని మన్మథునివింటికిని, పాటలకును దాని యల్లైతొటిటంకారములకును, అటలకును దాని చలనములకును, అలనతకును పథికోత్పాటనజయపరిశాంతతకును బోలికయని యెఱుంగునది.) అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. మనసుకక్కుఱితి మెల్లనలేచి చేతులఁ గాంతుని జబ్బునాఁ ర నొగిలించు
నలనత మృద్గంధి రయైనకమ్మని నోర, నధరంబు నెడనెడ ర నాని కూర్చొ

మణితాదిపవనధారణశక్తిచాలమి, నాయ్యన సర్వోక్తి ర ను బౌద్ధసర్వః
గాంక్షితక్రీడకరంగము పంపు సేయమి, నొడ్డుగా నిట్టూర్పులేలాలయః బోగులు
నిచ్చ యెఱిగినరతికేళి ర మెచ్చి పొగడు, నప్పు డక్కాంత రతిపరిహాసవేళి
జీవితేశుసమేశంపురజేత లుచువు, బ్రాధనాపూర్వదీనసంభాషణముల. 123

అ. అప్పుడు=గర్భధారణములన నాయానముకలిగిన యాకాలమునందు, అక్కాంత=అస్థి-
వరూధిని, మనసుకకుక్షితీ = మనసునందుగల ప్రియాపేక్షనలని లోభముచేత, మెల్లన =
తీన్నగా, లేచి, చేతుల = చేతులతో, కాంతున్ = ప్రియుని, జబ్బుగా = చూరవలెనం
డునట్లుగా, కాంగిలించు = అలింగనముచేసికొనును, అలసట = ప్రాలుమాలిక చేత, మృద్ధంధి =
మట్టికంపుగలది, దినకప్పుననోర = అయినట్టిపదికరమైననోటితో, ఎడనెడ = అప్పుడప్పుడు, అ
ధరంబు = మోచిని, అని = చవిగొని, కూర్చు = నిద్రించును, మణితాది =
గళరవముమొదలగువానికై, పవన = వాయువును, ధారణ = విగ్రహింపబట్టి, శక్తి = బలము, చాల
మి = వలసినంతలేకపోవుటచేత, ఒయ్యన = మెల్లగా, సర్వోక్తి = పరిహాసపుమాటలాడుట
చేత, ఉబ్బు = (ప్రియునికి) సంతోషమును, ఒనర్చు = కలుగజేయును, కాంక్షితక్రీడకర్ణ =
ప్రియుడుకొనినమాటకు, అంగము = దేహము, పంపు సేయమి = తానువలచినట్లుస్వాధీనముకాక
పోవుటచేత, ఒడ్డుగా = అధికముగా, నిట్టూర్పులు = దీర్ఘశ్వాసములు, ఒలయ = కలుగ
గా, బోగులు = విచారపడును, ఇచ్చు = తనయొక్కయిచ్చు, ఎఱిగినరతికేళి = తెలిసినప్రియుని
దైన సురతక్రీడను, మెచ్చి = తానుమెచ్చుకొని, పొగడు = ముతించును, రతిపరిహాసవేళి =
సంభోగవిషయమునయెగతాళిమాటలాడునప్పుడు, ప్రాధనా...సంభాషణముల - ప్రాధనా = వే
డుకొనుట, పూర్వ = ముందుగాగల, దీన = దైన్యముతోడి, సంభాషణముల = మాటలచేత, జీ
వితేశు...చేతలు-జీవితేశు = వ్రాణనాయకునియొక్క, సమేశంపురజేతలు = కూటమికై చేయు
చేట్టలను, ఉడుపు = మాన్పును. అలం. స్వభావోక్తి.

క. అంత వియచ్చరుడభిమత, మంతయు సమకూటుటయును ర నచ్చర గర్భ
శ్రాంత యగుటయును గనుగొని, యింతిట నిచ్చిటు వాయ ర కే నిక నున్నన్.

అ. అంత = అప్పుడు-మీదఁజెప్పినదశలో వరూధియుండునప్పుడు, వియచ్చరుడు =
ప్రవరూపుఁడైనయాగంధర్వుడు, అభిమతమంతయు = తనకోరికయంతయు, సమకూటుటయు =
సిద్ధించుటయును, అచ్చర = అప్పురమైనవరూధిని, గర్భాంత = వేఁకటివలని యాయానముగలది,
అగుటయును, గనుగొని = చూచి, ఇంతిట = ఇంతటిస్థితితో, ఏను = నేను, ఇచ్చిటు =
ఋతాపు, పాయక = పదలక, ఇక = ఇకమీద, ఉన్న = ఇక్కడనేయుండినపక్షమున -
మీదిపద్యముతో నన్వయము.

క. వంచన యెఱిగిన మణి శపి, యించునొ సురకాంత చెప్పి కేఁగినఁ బ్రేమం
బంచళరళరపరంపర, బంచత స్రాపించి మీఁదఁ ర బాపం బిడునో. 125

అ. సురకాంత = దేతాస్త్రీ-వరూధిని, వంచన = నేనుజేసినమీనమును, ఎఱిగిన = తె
లిసికొన్నపక్షమున, మణి = పిచ్చుట, శపించునొ = కాపముపెట్టునో, చెప్పక = నేనుబోయెదనని

చెప్పక, ఏగినక = నాయంతటఁబోయినపక్షమున, ప్రేమక = స్నేహముచేత, పెంచి...పెంప
రక = పంచతర = మున్నగునియొక్క, శరపరంపరక = బానిసమాహమచేత, పంచరక = చావున,
ప్రాసించి=పొంది-చచ్చి యనుట, మీఁదక = నామీద, పాపంబు = స్త్రీహత్యాదిదోషమును, ఇడు
నో = పెట్టునో-అనఁగా సేనికొండ నేయున్న పక్షమునఁ గ్రమముగాఁ గొన్నాళ్లకు నేను బ్రాహ్మణరూప
మునుబొంది తన్ను మోసముఁజేసిరనంగతి తెలిపితిట్లునో, ఇక్కడ నిలువక యొక్కడికైనఁ జెప్పకపోయి
నపక్షమున నాయందుఁ గల ప్రేమాతిశయముచేత నెడఁబాటునోర్వక చచ్చి యాచావునకు నేను గార
ణమగుటఁజేసి యాపాపమునకు నన్నుఁ బాలుపఱుదునో మఱి యేమిచేయునో యని తనలోఁ దా నా
లోచించెను అలం. సందేహము.

వ. అని వితర్కించి యక్కపటవిప్రుం డెఱింగించి యనిపించుకొనియ పోవునాఁడై
యప్పు డప్పువ్వుబోడి డాయంబోయి బుజ్జవం బొప్ప నిట్లనియె. 126

అ. అని వితర్కించి = ఈవిధముగాఁ దనలోఁదానువిచారించి, అక్కపటవిప్రుండు = ఆమోసపు
బ్రాహ్మణుండు-గంధర్వుండు, ఎఱింగించి = మూఁగినితోఁజెప్పి, అనిపించుకొనియ=అనుమాని తన్ను
సెలవిచ్చి పంపునట్లు చేసికొనియె-అనుమానిచే నుత్తమతీసికొనియె, పోవునాఁడై = పోవునట్లు నిర్ణ
యించుకొన్నవాఁడై, అప్పువ్వుబోడికై = పువ్వుపంటిదేహముగల యానమానిని, డాయంబోయి =
దగ్గఁబోయి, బుజ్జవంబు = తాపలాలనము, ఓప్పక = ఓప్పునట్లుగా, ఇట్లనియె = ఇట్లుపలికెను.

తే. ఎవ్వఁడే బాదలేవ మొరక్కీంత నాదు, పాదములఁ బూయ నిం తేసీరవనులు పుట్టె
నమ్మహాయోగి బహుయోజనాధ్వగామి, యీగిరికి నేఁగుదెంచె నేఁగఁడేగి కంటి.

అ. ఎవ్వఁడని = నీసిద్ధుండు, పాదలేవము = అడుగులకుఁబూసికొనెడివసు, ఓక్కింత =
అంత, నాదుపాదములకై = నాయడుగులందు, పూయక = చురచుఁగా, ఇం తేసివనులు=ఇంతింత
విశేష కార్యములు-ఈహిమవంతమునకునిచ్చుట పాదలేవము కరఁగిబోవుట దారిగానకయందందుఁ దిరిగి
కడకు నిన్నుఁజూచుట మొనలుగా నైనకార్యములు, పుట్టెక = కలిగినో, అమ్మహాయోగి =
ఆదోష్టవాఁ డయినసిద్ధుండు, బహుయోజనాధ్వగామి = పెక్కామ్రదలతో వనడచువాఁడు, నేఁగు =
ఈదినము, ఈగిరికై = ఈకొండకు, ఏఁగుదెంచెక = వచ్చెను, ఏఁగి = నేనుపోయి, కంటికై =
చూచితిని.

తా. ఈహిమవత్సర్యతమునకునిచ్చి నానావిధములయివయవస్థలు పడుటకుఁ గారణముగా
ముందు నాయడుగులకుఁ బసరు రాచిపోయిన సిద్ధుండు నేఁడెక్కడెక్కడనో తిరిగి యీకొండకువచ్చి
నాఁడు. నేనాయవను విహారాథముగాఁ బోయినప్పుడు చూచి మాటలాడివచ్చితిని.

క. అతిఁడు మఱి తీర్థయాత్రా, వ్రతవశమున వచ్చి మాపురంబు తెరువుగాఁ.

గతిలుగ మాసంసార, స్థితు లెల్లను జెప్పె నేమిరసెప్పదు నబ్బలా. 128

అ. అబలా = ఓనర్హుని, అతిఁడు = అసిద్ధుండు, మఱి = మఱియును - ఇప్పుడుఁగూడ,
తీర్థ...వశముకై-తీర్థయాత్రా = తీర్థములను గూర్చిబోవునట్టి, వ్రతవశమునకై = నియమవశముచేత,
మాపురంబు తెరువుగాకై = మాపట్టణపుమార్గముగా, వచ్చి, మాసంసారస్థితులు = మాకాఁపురపుస్థితు
లను, ఎల్లకై = అన్నిటిని, కతలుగకై = పురాణకథలుగా, చెప్పెను, ఏమిచెప్పదుకై = ఇక నేనే
మనిచెప్పదును-అదంతయు వివరించి చెప్పుటకు నాకు శక్యముకా దనుట.

సీ. వైపరామరిక చోప్పడమిఁ బక్వము దప్పి, పండబాతినపాల ర మెండఁబాతె
గట్టఁ గాపింప దక్షత తేమి నూరూర, బండెలఁ బడిపోయెఁ ర బతుగఁగంబు
పంచనామతిఁ బ్రాడ్విగోవాకులై పటుపు లొ, జ్వల కొప్పగించిరి ర చదువు బెల్లఁ
గికురించి రిచ్చి పురచ్చుకొనుచోటులివార, లాఁకకు లోనుగా ర కప్పలీక
గ్రహణసంక్రమణాదుల ర రాచనగరఁ, గానువీసంబు వెడలమి ర గ్రాసమునకు
నాధిపెట్టిరి త్తేత్రంబురలందుఁ గొన్ని, తెన్న యుండునె గృహకర్తరభీనిబ్రదుకు.

అ. వైపరామరిక = వైపరామరిక, (పా. పరామరిక) చోప్పడమి = లేకపోవుటచేత, ప
క్వము = పరిపాకము, తప్పి = చెడి, పండఁబాతినపాలము = పండుటకారంభించినభూమి, ఎండఁబా
తె = ఎండిపో వారంభించెను, కట్టక = కట్టుకుట్టునఁ గట్టివేయుటనును, కాపింప = కంచెలో
మేయఁ దోలి కాచునట్లుచేయుటనును, దక్షత = దిక్కు, లేమి = లేకపోవుటచేత, పశుగణంబు =
పశులగుంపు, పాంశురక = ప్రతిగ్రామమునందును, బండెల = బండెలదొడ్లయందు - పైరు మొదలగు
సవి మేసినందులకై నిర్బంధముగాఁ దోలియుంచెడిదొడ్లయందు, పడిపోయె = చిక్కిపోయెను, పం
చనామతి = మోసముచేయు బుద్ధిచేత, ప్రాడ్విగోవాకులై = తగవులమారులై, పటుపులు = చదువునున్న
బ్రహ్మచారులు, చదువు బెల్ల = తాముచదివిన విద్యలన్నియు, జ్వలకుట = ఉపాధ్యాయులకు, ఉప్ప
గించిరి = అప్పగించిరి - మఱచిపోయినట్లు, ఇచ్చి = అప్పిచ్చి, పుచ్చుకొనుచోటులవారలు = తీసికొను
నట్టి తావులలోనిజనులు, అప్పులు = అప్పుగాఁదీసికొన్న ధనములను, ఈక = ఇయ్యకయు, ఆఁకకు =
అందులకై చేసిననిర్బంధమునకు, లోనుగాక = లోబడకయు, కిమిరించిరి = మోసపుచ్చిరి, గ్రహణ
సంక్రమణాదుల = గ్రహణ = సూర్యచంద్రగ్రహణములు, సంక్రమణ = మరకసంక్రాంతి మొద
లయిన సంక్రాంతిలు, ఆదుల = మొదలయినపుణ్యకాలములయందు, రాచనగర = రాజగృహము
నందు, కానువీసంబు = కానుగాని వీసముగాని - కొద్దిగొప్పధనాదాయము, వెడలమి = బయటరాకపో
వుటచేత - కలుగకపోవుటచేత, గ్రాసమునకు = భోజనమునకుఁగాను, తేత్రంబులందు = మాన్యపు
భూములందు, కొన్ని = కొన్నిటిని, ఆధిపెట్టిరి = కుదువయుంచిరి, (కాబట్టి) గృహకర్త = ఇంటికి
దక్షతగానుండువాఁడు, లేనిబ్రదుకు = లేనిదైనతీవనము - లేనికాఁపురము, తెన్నయుండునె = బా
గుగానుండునా - అనఁగా నే నింటలేకపోవుటంబట్టి యిన్నివిధములచేతఁ గాఁపురము చెడిపోయె నని
భుక్తియు. అలం. ఆరాంతరస్యానకు.

క. అదిగా కే నిట వచ్చిన, యది మొదలుగఁ జింతచే నరహర్షిశమునునా

కెదురెదురె చూచు చిద్దఱు, ముదునళ్లును బుత్త్రమోహమున నగునార్తిన్.

అ. అదిగాక = అట్లు కయ్య కాలువ యిల్లు వాకిలి మొదలుగా సర్వస్వమును లేకపోవుటేగాక,
ఏక = నేను, ఇటవచ్చినయది మొదలుగక = ఇచ్చటికి వచ్చినది మొదలుకొని, ఇద్దఱుముదునళ్లును =
శృద్ధులయిన మాతల్లిదండ్రులిద్దఱును, చింతచేత = విచారముచేత, అహర్నిశమును = పగలును రాత్రి
యును - ఎల్లప్పుడు ననుట, పుత్త్రమోహమున = కొడుకైన నాపల్లని ప్రేమచేత, అగునార్తి =
కలుగునట్టివ్యథచేత, నాకు = నారాకకై, ఎదురెదురె చూచుచు = ఎదురుచూచుటయే పనిగావర్తిం
చుచు - ప్రేమద్యముతో నవ్వయును.

క. తడి గంట నెపుడొఁ దఱుంగక, కడి దఱుంగఁగ వడియుఁ దఱిగి ర గానిం బుడమిం
బడినఁ గనరాకమంచపుఁ, దొడుగఱ లైకట్టె రుజలరతో నేమందున్. 131

అ. కంటక్ = కంటియును, తడి = తేమ-నీరు, ఎత్తుడు = సర్వదా, తలుగ్ = తగ్గక-
దుఃఖముచేత నెల్లప్పుడును గన్విక్తుమీతి లేక కాటుచుండఁగా ననుట, కడి=అహారము, తలుగఁ
గ్=తగ్గఁగా, వడియు = విగ్రహము. దేహపటుత్వమును, తటిఁగె=తగ్గి, గాకి = ఆయుసముచేత,
పుడమి = నీలమీఁద, పడిన = పడియున్నను, కనఁకా = కానబడక-మిక్కిలిచిక్కి-పోయి, రుజ
లతో = వ్యాధులతో, మంచపుదొడుగలు = మంచముపైనేయుండినకంపముండ ప్రాంగులు-మంచ
మునంటుకొని లేచలేనివారు, ఐరట్టె=అయివారఁలు, నీమందు = ఇంక వాతల్లితండ్రులదుఃఖము నేమని
చెప్పుదును-వారిదుఃఖముకొలది యింతమాత్ర ము నిర్ణయించి చెప్ప శక్యము కా దనుట అలం.
అతిశయోక్తి.

క. కావున వారలఁ జూడం, గా వేగము చనఁగవలయుఁ గ మలదళాక్షీ
నీ వెలుఁగనిధర్మాధ, ర్వాసనితి గలదె దీనికై యడలకుమీ 132

అ. కావున = కాఁబట్టి, వారల = అటువంటిదశలోనుండెడి తల్లిదండ్రులను, చూడం
గా = చూచుటకై, వేగము = శీఘ్రముగానే, చనఁగవలయు = నేనుబోపలయును, కమలదళాక్షీ =
తామరఁకులపంటి కన్నులుగల యోక్రియురాలా, నీవు, ఎఱుఁగని.. వస్థితి-ఎఱుఁగని=ఎఱుఁగక
యుండెడి, ధర్మాధర్మ = న్యాయాన్యాయములయొక్క, అవస్థితి=ఉనికి-మర్యాద, కలదె=ఉన్నదా-
నీవు న్యాయాన్యాయప్రకారములన్నియుఁ జక్కఁగా చెలిసినదానవు నీకు చెలియనిధర్మమాత్మయు
లేదనుట. దీనికై = ఈ నాప్రయత్నమునకై-నేను నిన్ను విడిచిపోవునందులకై యనుట అడలకుమీ =
దుఃఖపడకునా-అనఁగా నాయంపల్లికేమచేత నన్ను విడుచుట నీకెంతదుఃఖకరమో వాతల్లిదండ్రుల
నెడఁబాయుట నాకు నంతదుఃఖకరమే యని తెలిసికొని దుఃఖపడక సంతోషముతో నన్ను బంపు
మనిభావము.

క. వడిఁ గాచికాచి యుండం, గడవలనీ రినుము ద్రావురకై వడిఁ బైవె
బొడమెదుకోర్కెలచే బె, బుడికినమది భోగము క్రిత కూటల గనునే. 133

అ. కాచికాచి=కొలిమిలోఁ గాచికాచి-మిక్కిలి కాకయెక్కునట్లుచేసి, ఉండఁ =
ఉండఁగా, ఇనుము, కడవలనీరు = కడవలకొలదిజలమును, వడి = వేగముతో, ద్రావురకై = పీ
ల్చునట్టివిధమున, పైవై = మీఁదమీఁద, బొడమెదుకోర్కెలచే = పుట్టుచున్న కాంతలచేత,
పెల్లు=అధికముగా, బుడికినమది=తాపమునొందినమనస్సు-మిక్కిలియు నుద్రేకించిన మనస్సునుట, భో
గముక్రిత = సుఖానుభవముయొక్క విడుపునకు, కూటల = విశ్రాంతిని, కను నే=పొందునా.

తా. చక్కఁగాఁ గాకయెక్కునట్లు కొలిమిలోవేసి కాచినయును మెంతనీళ్లుపోసినను నీల్చు
నట్లు మీఁదమీఁదఁ బుట్టుచున్న కోరికలచేత మఱిమఱి యుద్రేకించుచున్న మనస్సు మిక్కిలియు
ను భోగముల ననుభవించుచునే యుండఁజూచుచుగాని యాభోగములవలన విరమించుటకు నవ్వుతిం
చునా. అలం. ఉపమ.

ఉ. కావున నెన్నఁడుం దెగనికాంక్ష. నెవం బాకఁ డెన్ని రోసి నేఁ
బోవఁ దలంతు నేని వలరపుక సనుపుదగవుం బ్రియంబును
నీవలన నమగ్రములు నీ నిల్విన సుఖఁగెపువ్వుఁదేనెక్కి
త్తావికి దేటి చిక్కినవిధంబునఁ జిక్క నె లోలలోచనా. 134

అ. లోలలోచనా=చలించుచున్న కన్నులుగలదానా-విగ్రాధిని, గావున = అటుగావున, ఎన్నడునూ=ఎప్పుడును, తెగనికాంత్రే = తీరినకొరికను, రోసి = రోలెగొని, నెపంబొకటి= ఏదో నొకసాకు, ఏన్ని=ఎంచి-కలుగజేసికొని, నేడ్=నేను, పోవ్=నిన్ను విడిచిపెట్టిపోవుటకు, తలంతు నేని=తలంచినపక్షమున, ఇలపు=మోహమును, ననుపు=అనురాగమును, తగవు=స్వాయమును, ప్రేయంబున=ఇష్టమును, నీవలన=నీయెడ, సమగ్రములు=సంపూర్ణములు - కొఱతలేకయున్నవి, నిల్చివ= (ఇట్లనియిప్పుడేపోక) యిక్కడ నేయున్న పక్షమున, సంపెగ... తావికి-సంపెగపువ్వు= చంపకపుష్పముయొక్క, తేనె=మకరిందముయొక్క, క్రొత్తానికి=క్రొత్తదైన పరిమళమునకు-ఎన్నడు నెఱుంగని పెగలైనపరిమళమునకు, తేటి=తుమ్మెద, చిక్కినవిధంబున=తగులుకొన్నరీతిని, చిక్కినె=తగులుకోనా-తప్పక తగులుకొని తరించునుట.

తా ఓప్రియురాలా! భోగములుమానరానివి. కాబట్టి యెన్నాళ్లనుభవించుననుతలంపున నేదే నొకసాకు గల్పించుకొని తొలగిపోదునన్న మోహము ననురాగమును స్వాయమును గొఱతలేక వహించియున్న నీనందిదారి నెట్లువిడిచిపోవచ్చును. విడిచిపోరాదనియిక్కడ నేయుండునన్న దుమ్మెద తనకు పెగలైన సంపెగపువ్వునందలిక్రొత్తతేనె తాగిలోరి యందుల జన్మకొని చెడిపోవుకట్లు నీతోడిసాంగత్యము నుపేక్షించి చుట్టుములకు గానివాడైన చెడిపోదునుగదా తుమ్మెదలకు సంపెగపువ్వులవాసనచే దరిచ్చు కలుగుననుట సుప్రసిద్ధము. అలం. ఉపమ.

ఉ. ఎవ్వఁడు మీఁ దెఱుంగక యరభేచ్ఛునున్నై కరలిం జరింపఁగా

నవ్వల వంశహాని వ్రతరహాని యశోధనహాని పుట్టు దా

నవ్వెడఁ గవ్వచువ్వపశు రీ వయ్యవివేకి చెడుఁ జగంబున

నవ్వఁగఁ బాలు రారవమునం బడఁబాలును నిందపాలు నై

135

అ. ఎవ్వఁడు=ఏమనుష్యుఁడు, మీఁడు = భవిష్యత్కాలమునందు రుగలయట్టివానిని, ఎఱుంగక = తెలియక, యరభే . రతి-యరభే=ఇచ్చకునుచ్చివట్టి, సున్నెకరతి = సుఖమొకదానియందే యానక్తితో, చుంపఁగా=ప్రపల్లంగా, అవ్వల=అవతల, వంశహాని = కులముచెడుటయు, వ్రతహాని=నియమముచెడుటయు, యశోధనహాని=కీర్తియనెడిధనముచెడుటయు, పుట్టు = కలుగునో, అవ్వెడఁగు=ఆమాధుఁడు, అవ్వచువ్వపశువు = అట్టిచునువ్వరూపపశువు, అయ్యవివేకి = అవివేకము లేనివాఁడు, లో=తాను, జగంబున = లోకమునందు, నవ్వఁగఁబాలు=పరిహాసమునకు లోబడిన వాఁడును, రారవమున = రారవమునెడి నరకమునందు, పడఁబాలు = పడుటకులోనైనవాఁడును, నిందపాలును = నిందకులోబడినవాఁడును, వి = అయి, చెడుఁ = చెడిపోవును

తా. ఏమనుష్యుఁడు త్రరకాలమునందు దనకు రాబోవు నాపదలను దలచక కేవలముసుఖమునందే యుపేక్షగలవాడయి యిచ్చకుచ్చివట్టు ప్రపల్లించునో యట్టిపశుప్రాయుఁడును మేలని కీడని తెలిసికొను తెలివిలేనివాఁడు నైనమాధుఁడు లనవంశమును సమాచారమును గీర్తిని జెఱుచుకొని లోకులందఱుం దన్నుజూచి నవ్వఁగా నిందఁబొంది తుదకు రారవమునెడి నరకమునందుఁ గూలి నశించువాడగును అలం. అప్రస్తుతప్రశంస

మ అనినం జిత్తము జల్లన సొరుగునరీయ్యంభోజపత్రాక్షి లో

చనగోళంబుల జిమ్మలె చిలుపలై రీ జాలె తరంగంబు లై

చనుదోయిం గొన జొకురంగమదచర్యల్ జాటి పోనొక్కమెం

డైన బాష్పొంబుర్పురంబు లుప్పటిలె బోరీటుం బాటుగా నెంతయున్. 136

అ. అనిన = అనియిట్లు మాయాప్రవరుడనగానే, చి త్రము = మనస్సు, జల్లన = జల్లు మనఁగా-దిగులుతోచినదికాఁగా, శారుగు .. గోళంబులకే - సారుగు = సోలిపడునట్టి, అయ్యంభోజప త్రాక్షి = తామరొత్తిపలపంటి కన్నులుగలదైన యావరూఢియొక్క, లోచనగోళంబులకే = కన్నుగ్రడ్డ యందు, చివ్వులై = చిన్న చిన్న బొట్లుగా వెడలినవై, చిలువలై = కొంచెత్తుఁ జడియలై - కొంచెము కొంచె ముగాఁ బల్లపుఁదావులందు నిలిచినవై, బాలై = పిచ్చుటఁ బ్రవాహమై, తరంగంబులై = కరిశ్లయ, చను దోయి = స్తనద్వయమునందలి, గొనలు = అందము, జొకురంగమదచర్యలు = అయినక మూరితూఁ తలు, జాటిపో = కరఁగిజాటిపోవునట్లు, ఒక్కమెందున = ఒకటేయతితయముతో - మిక్కిలి పొచ్చి, (పా, ఒక్కయొడ్డునకే = ఒక్కపూనికతో) చాష్పొంబుర్పురంబులు = కన్నీళ్లపెల్లువలు, పోటుం బాటు = పొంగుచు నడఁగుచునుండునట్టిది, కా = కాఁగా, ఎంతయున్ = మిక్కిలి, ఉప్పటిలె = పుట్టెను - కలిగెను.

తా. ప్రవరూపము ధరించిన యాగంధర్వుఁడు తాను దనయూరికిఁ బోవలెనని చెప్పినమాట చెవిసోకఁగానే వరూఢికి దుఃఖాతిశయముచేత తేహము వరపకమై పోవుటయేగాక కన్నులనీళ్లు క్రమక్రమముగా పొచ్చి పెల్లుపగాఁ బాటసాగెను. మిక్కిలిలోకించెననిభావము అలం సారము.

క. అత్తజి గంధర్వవిభుం, డత్తామరసాక్షివదన ర మక్కునఁ గృపతో

నొత్తి మొగమెత్తి యశ్రులు, మెత్తనఁ గొనగోరఁ బాటమీటుచుఁ బలికెన్.

అ. అత్తజి = ఆనమయమునందు, గంధర్వవిభుండు = ఆగంధర్వశ్రేష్ఠుఁడు, అత్తామర సాక్షివదనము = ఆవరూఢియొక్కముఖమును, కృపతో = దయతో, అక్కున = తనతొమ్ము నందు, ఒత్తి = చేర్చియుదిమిపట్టుకొని, మొగమెత్తి = వెంటనేదాని మొగమును దనచేతితోఁ బైకత్తి, అ క్రిలు = కన్నీళ్లు, కొనగోర = తనవ్రేలిగోటికొనతో, మెత్తన = మెల్లఁదనముతో - గోరతి గిలి నొప్పొందునట్లు, పాటమీటుచున్ = దూరముగాఁ దోలఁగను ట్లెఁజిమ్ముచు, పలికెన్ = ఒకమాటచెప్పెను.

తా. అప్పు యాగంధర్వుఁడు వరూఢిముఖముచూచి బాలిగొని దయతో దానిముఖము తన తొమ్మున నదిమిపట్టి యూహించి యంతట పెల్లుగా మొగ మెత్తిపట్టుకొని కన్నీళ్లుదుడుచుచు దాని దుఃఖ ముపకమించునట్లుకమాట చెప్పెను.

తా. ధీరస్వాంతపు వంత నీకుఁ దగునే ర దివ్యాంగనల్ కోవిదల్

గారే యోగవియోగముల్ సతములే ర కర్తవ్యముల్ సేయరే

పోరే రాచె ప్రియంబు గల్గినజనుల్ ర పోరామి పో బోవునే

పోరాకేరండఁగ నేను శాఖ దాగెనే ర పుల్లంబుజాతేక్షణ

138

అ. పుల్లంబుజాతేక్షణ = వికసించిన తామరలపంటి కన్నులుగలదావా - సవరూఢి, ధీర స్వాంతపు = నీవుతాలిమతోడి మనస్సుగలదానవు, నీకున్ = నీవంటిదానికీ, వంతి = విచారము, తగు నేయుక్తమగునా, దివ్యాంగనల్ = దేవతాస్త్రీలు, కోవిదల్ = మిక్కిలి వివేకముకలవారు, కారే = కారా-అగుదురు, యోగవియోగముల్ = కూడుటలు నెడఁబాయుటలును, సతములే = కాశ్యతము

లా, కర్తవ్యముల్ = తప్పక చేయఁగినపనులను, చేయకే = (లోకులెవ్వరును) చేయరా - చేయనేచేయుదురు, క్రియంబు = ప్రేమ, కల్పనజనుల్ = కల్పింపజనువల్యలు, పోరే = పోవలసినతావులకుఁబోరా, రారె = రావలసినతావులకురారా, పోరాము = కల్పింపజేయుము, పోక = ఎక్కడికినపోయినమాత్రముచేతనే, పోవునే = వదలిపోవునా - ఎక్కడఁబోయినను మనసునఁగల్గితిమానదనుట, పోరాకుండఁగక = పోవలసినచోటికిఁ బోక రావలసినచోటికి రాక యుండుటకు, ఏమి = కారణమేమి, కాళ్లుతెగనే = కాళ్లుమెనలేనిపోయినవా, (పా. గళ్లుతెగనే = మేరలు - సంబంధములు - విడిచిపోయెనా)

తా. ఓప్రియురాలా! నీవు తాలిమిగలదానవు దేవతాస్త్రీవి నేవతాస్త్రీవి మిక్కిలి తెలిసినవారందురు అట్లుండ నీ వింతదుఃఖపడుట తగదు. ఒకరితోనొకరు కూడుకొనుటయు నెడఁబాయుటయు శాస్త్రములుకావు. నేడకుకూడనుచున్నను రేపెడఁబాయనుచున్నను. చేయవలసినయవశ్యకార్యముల నెవరుచేయుతుందురు ప్రేమగలతావులకుఁ బోవలసినప్పుడు పోవుటయు రావలసినప్పుడు వచ్చుటయు నాకేకాదు ఎల్లవారికిని సహజములు పనిగలిగి యెక్కడ నైనఁ బోయినమాత్రముచేతనే మనసునఁగలప్రేమయుఁ బోఁబోదు ఇల్లువిడిచి కదలక యున్నచోటనే యుండుటకు మనము కాళ్లుదెగినకుంటివారమా? కాముగనుక నేనిప్పుడు మాయారికిఁబోవుట నీలోడి సంబంధమును వదలుకొనిపోవుటగా నెంచవలదు. నీయందు వాకుఁగలప్రేమ నన్నక్కడ నిలుపనిచ్చునా? రేపెచ్చి నిన్నుఁగూడెదఁ జూడుమీ. అలం. అప్రస్తుతప్రశంస

తే. మూలముట్టుగఁ దెల్ప నశ్రమ్యనివరుండు, ప్రార్థితుం డయి నాకు నశ్రవ్యమవిద్య వచ్చుచును బోవు చుండెద నీ వదలనిన్ను శుకకలాలాప ననుఁ ద్రిశురీధికిని నమ్ము.

అ. శుకకలాలాప = చిలుకలవలె నవ్యక్తమధురస్వరముతో మాటలాడునట్టిదానా - ఐరాధి నీ, అమ్మనిమందు = (నాకుమందుపాదలేపమిచ్చిన) యాసిద్ధుఁడు, ప్రార్థితుండయ్య = నాచేతనేడుకోఁబడినవాఁడై, అష్టరమవిద్య = ఐత్రమైత్రయావిద్యను - పాదలేపముచే నిచ్చవచ్చినచోటికిఁ బోవువిద్యను, మూలముట్టుగ = సమగ్రముగా, తెల్సే = తెలియఁజేసెను, వచ్చుచునుబోవుచుండెద = నేనువలసినప్పుడెల్ల నిచ్చుటికి వచ్చుచుండెదను మరలఁ బోవుచుండెదను, నిన్ను, వదలను, నను = నన్ను, త్రిశురీధికి = ముమ్మాటికిని, నమ్మ = నీవు నమ్ముము, (త్రిశురీధిగను అనుసారము నందు యతిభంగము.)

తా. ఓఐరాధిని! నేను మునుపటియాసిద్ధునిఁ బ్రార్థించి యాయనవలసఁ బాదములకుఁ బసరురాచుకొని వలసినచోటికిఁ బోవునట్టివిద్యను సమగ్రముగాఁ దెలిసికొన్నాను ఇకమీఁదఁ బలంచుకొన్నప్పుడెల్లనీయొద్దకు వచ్చుచు మరల మాయారికిఁబోవుచు నుండెదను నిన్ను నదలఁజాలను. నామాట ముమ్మాటికి నమ్ముము.

తే. అని వరూధిని నూరార్చి నీ యచటువాసి, పోయె దనయిచ్చగంధర్వశ్రవుంగవుండు తప్ప రాదు ఋణానుబంధంబు దెగినఁ, ప్రాణపద మైనవలపును బాసి చనదె.

అ. అని = ఇట్లు నమ్మఁదగినమాటలుచెప్పి, వరూధిని, నూరార్చి = ఊజడించి, గంధర్వపుంగవుండు = గంధర్వశ్రవణుండు, అచటువాసి = ఆచోటువిడిచి, తనయిచ్చ = తనయిచ్చచొప్పున, పోయెను, ఋణానుబంధంబు = పూర్వజన్మమనందలియప్పు ననుసరించినసంబంధము, తెగిన = తెగిపోయినను - తీలినను, ప్రాణపదము = ప్రాణశ్వాసము - ప్రాణముతో నమానమైనది, విసవలపును = ఆయునట్టి

మోహముగూడ, పాసినప్పటికీ = నీలంగిపోదా-పోనేపోవును. తప్పారారు = ఈవిషయముతప్పించుకొన శక్త్యముకాదు

తా. అగంధవృక్షం తాను మరలవచ్చువాడనని నమ్ముటకుఁ దగినమాటలుచెప్పి వమాధిని నూఁజించి తన యిచ్చచొప్పునఁ బోయెను ఎంతమోహము గలిగియున్నను ఋణానుబంధము తీరినప్పుడు తనకుఁదానే యామోహము తొలగిపోవును. అలం అథాంతరన్యాసము

వ. అనుటయుం దరువాతివృత్తాంతంబు గృపాయ త్తం బగుచి త్తంబున నానతీ వలయు నని యడుగుటయును.

141

అ. అనుటయున్ = అనిపక్షముచెప్పఁగానే, తరువాతివృత్తాంతంబు = అటుపిమ్మటికి మూఁచారమును, కృపాయ త్తంబు = దయకునధీనమయినది-దయగలది, అగుచి త్తంబునన్ = అయిన మనసుతో, అనతీవలయున్ = నెలవియ్యవలెను-చెప్పవలెను, అనియుడుగుటయున్ = అనియడిగినతోడనే-దీనికి నాలవయాశ్వాసము మొదట “ఇట్లనియె” అనుక్రియతో నవ్వయము.

శా. హిందూరాజ్యరమాధురంధరభుజాహిగ్రామణీకంచుక

త్కుండన్వచ్చయశోగుళుచ్చ యవనరత్నోజీధవస్థాపనా

మందిభూతకృపాకటాక్ష యనకృత్యాద్యత్కలింగాంగనా

బందీగ్రాహవిగాహితో త్తరకకురభాటీసమాటికనా

142

అ. హిందూ .గుళుచ్చ-హిందూరాజ్య = హిందూదేశప్రభుత్వముయొక్క, రమా=సంపదయొక్క, ధురంధర = భారమునుబహించిన, భుజ = బాహువ నెడి, అహిగ్రామణీ = సర్పశ్రేష్ఠమునకు-ఆదిశేషునకు, కంచుకత్ = కుటుసుమలె నాచరించుచున్న-కుటుసుమగుచున్న, కుండ = మెల్ల పువ్వులవలె, స్వచ్చ = తేల్చిన, యశః = కీర్తియనెడు, గుళుచ్చ = పూగుత్తిగలవాఁడా, యవన . కటాక్ష-యవనతోజీధవ = అరబ్బీరాజుయొక్క, స్థాపన = ప్రతిష్ఠయందు-సింహాసనమునందెప్పటివలె నిలుపుటయందు, అమందిభూత = చొరసగలదైన, కృపా = దయతోఁగూడిన, కటాక్ష = కడంగటిచూపుగలవాఁడా, అనకృత్ ... సమాటికనా-అనకృత్ = మాటిమాటికి, మాద్యుత్ = మదించుచున్న, కలింగ = కలింగదేశపురాజుయొక్క, అంగనా = స్త్రీలయొక్క, బందీ = చెఱగా, గ్రాహ = గ్రహించుటయందు-చెఱపట్టుటయందనుట, విగాహిత = ప్రవేశింపఁజేయబడిన, ఉత్తరకకుర = ఉత్తరపుదిక్కునందలి, భాటీ = యుద్ధయాత్రియొక్క, సమాటికనా = ప్రయత్నముగలవాఁడా-ఇది కృతిక రయైన కృష్ణరాయనికి సంబోధనము.

తా. ఆదిశేషుడు భూభారమును వహించినట్లు బాహుబలముచేత హిందూదేశ ప్రభుత్వ భారమునుబహించి కీర్తిపొందినవాడవును, లోబడివచ్చిన యవనదేశపునబాబును వాని రాజ్యము నందు నిర్దుషగా నిలిపినవాడవును, పలుచూ అుత్తరపుదిక్కునకు దండెత్తిపోయి మదించి యెదరించినకలింగరాజునుగెలిచి వాని స్త్రీలను జెఱపట్టినవాడవు నైనవాఁడా. అలం. ఉపమ.

క. తిరుమల దేవీచరణో, దరలాక్షాకల్పకల్పితస్థలకముల

స్ఫురదిందీవరబంధుర, హరిహయహానినలయకూటరహస్యవిహారి

143

అ. తిరుమల.. విహారి-తిరుమలదేవీ = తిరుమలదేవియనెడి ద్రియభార్యయొక్క, చరణోదర = కాలియడుగులందు, లాక్షాకల్ప=లక్షలక్షే జేయబడినయలంకారముచేత, కల్పిత = కలుగఁ

జేయబడిన, ఫలకముల = మెట్టదామరలయందు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఇందివర = నల్లగలువలవలెనే, బంధుర = బిప్పిదమైన, హరిహరాయుధుని = ఇంద్రసీలముఖులచేసిన సెలకట్లగుల, పలయ = గుండ్రనైన, కూటహర్త్య = కపటయంత్రములతోఁగూడిన మేడయందు, విహారి = విహరించువాఁడా.

తా. పట్టపురాణియైన తిరుమలదేవిపాదస్థులం దలంకారముగా బూసికొన్నలత్తుక యంటుట చేత గుండ్రము గుండ్రముగాఁ గట్టబడిన యింద్రసీలముల సెలకట్టుతావులు మెట్టదామరలనడుమ నల్లగలువలుగూడి వెలుగునట్లు వెలుగుచుండెడి లక్ష్మీవిలాస మునెడి మేడయందు విహరించువాఁడా. (ఇంద్రసీలములుదాసిన సెలకట్టులలో తిరుమలదేవి కాలిలత్తుక లేఖలంటినచోట్లు మెట్టదామరలనలెను అవియంటునితావులు నల్లగలువలవలెను నుండెనని యెఱుంగునది) అలం. ఊడాత్తము.

ఉత్సాహ. వర్ణనీయకీ ర్తివై భవనా ప్రభూతభూతిద్యు

క్కర్ణకుండలా వితీర్ణ కీర్ణ దీర్ణ హృద్భ్రమ
దుర్ణయారిమానహారి కీ దుర్భరానకార్పణీ
ఘూర్ణమానకొండపల్లి కొండపిడిమండలా

144

అ. వర్ణనీయ... వైభవా-వర్ణనీయ = పొగడఁదగిన, కీర్తి = యశస్సుయొక్క, వైభవా = కలిమిగల వాఁడా, ప్రభూత కుండలా-ప్రభూత = అధికమైన, భూతి = విశ్వరూపుచేత, ద్యుక్కర్ణ = చతుశ్చరీ వస్సులే-పాములే, కుండలా = కర్ణాభరణములుగాఁగల శివుఁడా-శివునివలెఁబట్టెశ్వర్యసంపన్నుఁడాయనుట. వితీర్ణకర్ణ = దాత్తుత్వమునందుఁ గర్ణుడైనవాఁడా, దీర్ణ.. మానహారి-దీర్ణ = పగిలిన, హృత్ = గుండెలుగలిగి-గుండెలుపగిలినవారై, భ్రమత్ = తిరుగుచున్న, దుర్ణయ = దున్నీతిపరులయన, అరి = శత్రువులయొక్క, మాన = గర్వమును, హారి = హరించినవాఁడా, దుర్భరా.. మండలా-దుర్భరా = భరింప శక్యముగాని, ఆనక = భేరియొక్క, ఆర్పణీ = ధ్వనిచేత, ఘూర్ణమాన = తిరుగుడుపడుచున్న, కొండ... మండలా = కొండపల్లి కొండపిడు (పీనితోఁజేరిన) భూభాగముగలవాఁడా.

తా. పొగడఁదగినకీర్తిసంపదయు మిక్కుటమయిన యైశ్వర్యసమృద్ధియుఁ గలిగి భేరిధ్వని మాత్రముచేతనే కొండపల్లి కొండపి డుండెదగ్గులుల నేలేదిరాజులను గుండెలుపగిలి పోయినట్లు చేయువాఁడా

గద్యము. ఇది శ్రీమదాంధ్రకవితాపితామహ సర్వతోముఖాంక పంచజాతీపాదాం బుజాధీనమానసేందిందిర నందవరవంశోత్తంస శరణోపతాపనప్రసాదసమాసాదితచతుర్ధకవితామతల్లి కాలసానిచొక్కయామాత్యపుత్ర పెద్దనార్యప్రణీతం బైనసావరోచిష మనునంభవం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ దృతీయా శ్వాసము

145

శ్రీ
స్వారోచిష మనుచరిత్రము.
సతీకము.

చతుర్థాశ్వాసము.

కృష్ణరాయ గూఢర
తృక్షల్పా కల్పకద్రుమాధికదాన
శ్రీకుతుకాగతులోకా
లోకాంతరసకలముకవీలోక స్తుత్యా.

ఆ శ్రీకృష్ణరాయ = శోభాయుక్తఁడ వైనకృష్ణవేమరాయఁడా, గూఢరత్నకల్పా-గూఢ = మంచిగుణములనెడి, రత్న = మణి, ఆకల్పా = అలంకారముగాఁగలవాఁడా, కల్పక... స్తుత్యా-కల్పక = కల్పకమనెడి, ద్రుమ = (దేవ) పుత్రమునకంటె, అధిక = హెచ్చైన, దానశ్రీ = ఈశ్వరిమియందలి, కుతుక = వేడుకచేత, ఆగత = వచ్చిన, లోకాలోక = ప్రకృతవాళపర్యతిముయొక్క, అంతర = లోపలిభాగమునందుఁగల, సకల = సమస్తమయిన, ముకవి = సర్వపులయొక్క, లోక = సమాహముచేత, స్తుత్యా = స్తోత్రముచేయఁదగినవాఁడా. - అని కృతిపతికి సంబోధనము. మీఁద వచ్చెడి 'అవధరింపుము' అనుక్రియతో నన్వయము.

తా. సమస్తసద్గుణములును గలిగి కల్పపుత్రమునకంటె హెచ్చుగా దానము చేయువాఁడవైన ప్రకృతవాళపర్యతిముచే నావరంపఁబడినభూమండలమునందుఁ గలయెల్లసత్కృతులును బరివేష్టించి పొగడుచుండఁగా నొప్పునట్టి శ్రీకృష్ణదేవరాయఁడా యని తాత్పర్యము. (ప్రకృతవాళ మనెడిపర్యతిము పర్యభూమండలమును గోటవలెఁ జూట్టుకొనియుండునందురు)

న. అవధరింపుము జైమినిమునీంద్రునకుఁ బఠంగపుంగవంబు లిట్లనియె 2

అ. అవధరింపుము = చిత్తగింపుము-వినుము, జైమినిమునీంద్రునకుఁ = జైమినిమునిశ్రేష్ఠునితో, పఠంగపుంగవంబులు = పక్షిశ్రేష్ఠములు, ఇట్లనియెఁ = ఈమీఁదవచ్చురీతిగాఁ జెప్పెను.

సీ. మున్ను విప్రాకారరమునఁ గూడుచో శంకఁ, గనుమూయఁ బనిచె నాశీఖచరభర్త
యవ్వరారోహాయు శ్రీ నానక్త గాపున, నిచ్చలో నటు సేయ శ్రీ నియ్యకొనియె
నాప్రతిజ్ఞాపూర్తి శ్రీ యయ్యెఁ దనంత న, వ్యనితకు రతిపారశవశ్యపటిమ
నపుడు తత్ప్రవరదేహసమిద్ధశిఖిద్వీప్తి, శాంబరీమహిమచే శ్రీ సంగ్రహించి
సట్టిగంధర్వమూర్తి సోశీఖ్యానుభూతిఁ, జలన మేదినమాససోబ్జమున నిలువ
వెలసెఁ దేజోమయం బైనరవృద్ధి నట్టి, మేటిగర్భంబు నెలలుతోఁగొమ్మిదియునిండె.

అ. మమ్మ = మనువు, విశాకారమునకే = బ్రాహ్మణరూపముతో, కూడుచోకే = సంగమముచేయునప్పుడు, శంకకే = (తనవాస్తవస్వరూపము వెల్లడియవుననడి) సందేహముచేత, అఖరభర్త = ప్రవరరూపము ధరించినయగుంధర్వశ్రేష్ఠుడు, కన్నుమాయకే = కన్నులుమూసికొనుటలు పనిచేకే = నియమించెను, అచ్చారాహోహయకే = ఆనరితయును-వరూధియును, ఆసక్త = తత్పరరాలు, కావునకే = కనుక, అటసేయకే = ఆతడు చెప్పినట్లు కన్నులు మూసికొనుటకు, ఇచ్చలకే = తనమునకునందు, ఇన్యకొనియెకే = ఒప్పుకొనెను, అస్వనితకుకే = మిక్కిలియనురాగము గలదై వయావరూధినికే, రతిపారవశ్యపడినకే = సంభోగమునందలి పరవశత్వముయొక్క సామర్థ్యముచేత, తనంతకే = తనకుఁదానే, ఆప్రతిజ్ఞాపూర్తి = కన్నులు మూయుట యనడి యాప్రతిజ్ఞ నెఱవేటుట, అయ్యెకే = అయెను-సంభోగముఖమువలనచొక్కచే దనకుఁదానే కన్నులు మూతపడి పోయెననుట, అపుడు = అనయమునందు-రతినయమునందు, తత్ప్రవర... దీప్తికే-తత్ప్రవర = ఆప్రవరాఖ్యునియొక్క, దేహ = శరీరమునందు, సమిధ = మిక్కిలి వెలుగునున్న, శిభిదీప్తికే = అగ్ని తేజస్సుపంటి తేజస్సును, శాంబరీమహితకే = మాయాప్రభావముచేత, సంక్రహించినట్టిగంధర్వమూర్తి = తనయందుఁ జొందించుకొన్న గంధర్వునియాకృతి, సౌఖ్యానుభూతకే = సుఖానుభవముచేత, చలనము = చంచలత్వము, ఏదినమానసాబ్జమునకే = లేనిమనఃకలమగునందు, నిలువకే = నిలువఁగా, అట్టిపీటిగర్భంబు = ఆప్రవరాఖ్యునిరూపమువంటిరూపముతో నిలిచినశ్రేష్ఠమయినగర్భము, తేజోమయంబు = తేజోరూపము, ఐనవృద్ధికే = అయినట్టి పెంపుచేత, వెలసకే = వెలుఁగఁడెను. (అంతట) వెలలతోమిదియకే = తోమిది నెలలును, నిండకే = పూర్తియయ్యెను.

తా. మనువు చెప్పినచొప్పునఁ బ్రవరునిరూపము ధరించినగంధర్వుడు తనకామరూపధారణము బయలుపడు ననుసందేహముచేత వరూధిని సంభోగకాలమునందుఁ గన్నులుమూయునట్లు నియమించిననియమ మక్కఱలేకయే శ్రీదాసమయమునందలిపరవశత్వముచేత వరూధినికన్నులుతమంత నే మూతపడిపోయెననియు నట్టిసంగముచేత ధరించిన గర్భము మిక్కిలి తేజస్సుతో వెలుఁగఁగాఁ దొమిది నెలలు నిండెననియుఁ దాత్పర్యము. అలం సమాధి.

వ. అనంతరంబ యొకానొక పుణ్యదివసంబున.

4

అ. అనంతరంబ = తొమ్మిది నెలలు నిండినతోడనే, ఒకానొక పుణ్యదివసంబునకే = ఏదో యొక శుభ దినమునందు.

తా తేజం బజ్జభవాంశగేహమునకుకే శ్రీ దీపాంకురచ్ఛాయమై రాజ్విల్క గ్రహపంచకంబు రవిఁ జేరేరం బోనిలగ్నంబునకే రాజీవాక్షి గుమారుఁ గాంచె సుమనోశ్రరాజస్యమాన్యుక్ జనుల్ జేజేవెట్టఁ బ్రసూనవర్ష మమరశ్రేణుల్ ప్రవర్షింపఁగన్.

అ. గ్రహపంచకంబు = విదుగ్రహములు-ఆంగారకుఁడు, సంద్రుఁడు, బృహస్పతి, శుక్రఁడు, శనైశ్చుండు అను నీయైదుగ్రహములును, రవిఁ = సూర్యుని, చేరంబోనిలగ్నంబునకే = చేరకయుండెడి అగ్నమునందు, (సూర్యునిఁజేరుట యనఁగా సూర్యుఁడున్న రాశిలోఁ జేరుట. అట్లు చేరుటతో యస్తమయమనిపెరు ఆంగారకాదిగ్రహములకు ఆస్తమయదోషము లేనిలగ్నమందని. యర్థము, ఆస్తమయదోషము గలగ్రహములు శుభఫలము నియ్యవనుట జ్యోతిశ్శాస్త్ర సప్రపా

యము.) రాజీవాక్షి = తామరలవంటి కన్నులుగలది-పరూధిని, తేజంబు = తేజస్సు-దేహముయొక్క ప్రకాశము; అబ్జభవాండగేహమనకుఁ = బ్రహ్మాండమునెడయింటికి, దీపాంకురచ్ఛాయమై = దీపపుమొలకయొక్క వెలుగు (ఛాయాశబ్దము వ్యవస్థాపనమున వైకల్పికముగా నభ్రంశకలింగమగును.) రాజ్యలంగఁ = ప్రకాశింపఁగా, జనులు = ప్రజలు, తేజోస్విట్టఁ = జయజయమని వినుతింపఁగా, అమరశ్రేణులు = దేవతాసమూహములు, ప్రమానవర్షము = పుష్పలవాన, ప్రవర్షింపఁగఁ = కరియింపఁగా, నుమనోరాజస్యమాన్యుఁ = దేవరాజయినయంద్రునిచే గౌరవింపఁదగినవానిని, కుమారుఁ = కొడుకును, కాంచెఁ = కనియెను.

తా. పరూధిని యొకానొకభుజినమునం దంగారకాదిగ్రహములై దింటికి నస్తమయదోషము కలుగనిమంచులగ్నమునందు మిక్కిలి తేజస్సుగలిగి వెలుగువాఁడును దేవేంద్రుఁడుగూడ గౌరవించుటకుఁ దగినవాఁడును వైనకుమారునిఁ గనియెను. అప్పుడు జనులందఱును జయజయ యని పొగడసాగిరి. దేవతలు పుష్పలవాన కరియించిరి. అలం. రూపకము, ఉపమయ.

క స్వరుచిస్ఫురణను శశిభా, స్కరపావకతారకాప్రకాశము లెల్లఁ

విరళములు సేయ నతనికి, స్వరోచి యనునాను మిడి రరచటిమును లెల్లన్ . 6

అ. స్వరుచిస్ఫురణఁ = తనతేజస్సుయొక్క ప్రకాశముచేత, శశి...ములు-శశి = చంద్రుని యొక్కయు, భాస్కర = సూర్యునియొక్కయు, పావక = అగ్నియొక్కయు, తారకా = నక్షత్రములయొక్కయు, ప్రకాశములు = వెలుగులను, ఎల్లఁ = అన్నిటిని, విరళములు = ఎడమైనవిగ్న-అణగినవి యగునట్లుగా, చేయఁ = చేయుటచేత, అతనికఁ = అట్లుకనినకుమారునికి, అచటిమునులెల్లఁ = అక్కడనున్న బుఘులందఱును, స్వరోచి = తనకాంతియేగలవాఁడు, అనునామము = అసెడి పేరు, ఇదిరి = పెట్టిరి - అనగా లోకమునందుఁ దేవోరూపములైన చంద్రసూర్యులను ప్రకాశముల నెల్ల వఱచివేయఁజాలి వెలుగునట్టి తేజస్సుయొక్క ప్రకాశముగలవాఁడగుటచేత నచ్చట నున్నమును లాకుమారునికి స్వరోచి యని పేరుపెట్టెనుట అలం అతిశయోక్తి

చ. మఱియు నతండు సంయమిసమాజవినిర్మితజాతకర్తుడై

నైజిఁ బరివర్ధితుండు నుపసీతుండు నై వివిధాయుధంబులం

గఱకరియై రణస్థుల శిగద్దటియై నిగమార్థవేదియై

నైజితకకాండునై మెఱసె శినిర్మలకాంతివిలాసరేఖలన్ . 7

7

అ మఱియుఁ = వెండియు, అతండు = ఆపరూధినికొడుకు, సంయమి.. కర్తుఁడై-సంయమి = మునులయొక్క, సమాజ = సమూహముచేత, వినిర్మిత = చేయఁబడిన, జాతకర్తుఁడై = జాతకర్తయగువాఁడై, (జాతకర్తము = బిడ్డపుట్టినప్పుడు చేసెడివేదవిహితక్రియ) సైజిఁ = క్రమముతో, పరివర్ధితుండును = చక్కఁగా పుద్ధిబొందింపఁబడినవాఁడును, ఉపసీతుండునై = పడుగుచేయఁబడినవాఁడునై, వివిధాయుధంబులఁ = నానావిధములైన యాయుధములందును-ఎల్లయాయుధములసాదనచేయుటయందును, కఱకరియై = సమర్థుఁడై, రణస్థులఁ = యుద్ధరంగములందు, గద్దటియై = దిట్టతనముగలవాఁడై-చలించనివాఁడై, నిగమార్థవేదియై = వేదార్థముల సెఱిగినవాఁడై, నైజితకకాండునై = వ్యాపకుండునై-అన్నిటికినిదీర్చుయై, నిర్మల.. రేఖలఁ = నిర్మల = స్పృశ్యమైన, కాంతి = లావణ్యము చేతను, విలాస = శృంగారచేష్టలయొక్క, రేఖలఁ = రీతులచేతను, మెఱసెఁ = ప్రకాశించెను.

తా. స్వకోచి యనఁబరచిసయామూఢినికొడుకు తన కచ్చట్ట నున్నమునులు జాతకర్తము చేసి శించి యుపనయనము చేసి శస్త్రాస్త్రవిద్యలు నేర్పి యన్నిటియందు సమర్థునిగాఁజేయుగా యానన మతుండయి యుద్ధములందు గడిచేటి వేదాంతార్థము లెఱిగి యెల్లవ్యాయములు విచారించి తీర్పులు చేయ నేర్పి సర్వవిధము లయినశృంగారచేట్టలతోను నెలపెను.

సగ్ధర. గ్రుద్దుఁ గోత్రాచలంబుల్ శ గులగుల లయి పో శ గోతముల్ గ్రుద్దులీలఁ
ఖద్దిం జెండాడు మ్రాఁకుల్ శ కవుఁగిటికొలఁదుల్ శ కత్తి నొక్కొక్కఘాలిం
ప్రోద్దామప్రోధి వాతాద్యుత్తగతిఁ బఱచుఁకా శ భూమి జవాపడఁగా ని
ట్లదేవీనందనుం డరత్నసంపమబలుఁడై శ యావనారింభవేళన్. 8

అ. గోత్రాచలంబుల్ = కులపరవ్రతములు, గులగులలయిపోఁ = పొడిపొడియైపోవునట్లుగా,
గోతముల్ = తాళ్లుంచుకట్టినజనపవారపట్టనందులను, గ్రుద్దులీలఁ = పిడికిటితోఁబొడుచునట్లు, గ్రు
ద్దుఁ = పిడికిటితోఁబొడుచును- (తెట్టిలు సాదనచేయునప్పుడు జనపవారగ్గంచులలో తాళ్లుపోసి
కుట్టి పిడికిల్లతోఁ బొడుతును.) కవుఁగిటి కొలఁదుల్ = కౌగిలింపి పట్టపరిసంఠలావులవైన, మ్రా
కుల్ = వృక్షములను, ఖద్దిఁ = బలముతోడి పూనికతో, కత్తిఁ = కత్తిచేతి, ఒక్కొక్కఘాలిఁ =
ఒక్కొక్కచెప్పచేతనే, చెండాడుఁ = తునుకలుతునుకలుగా నఱికివేయును, భూమి = నేల, జవాప
డఁగాఁ = అదిరివఱకఁగా, ప్రోద్దామప్రోధిఁ = కొఱచెలేనిసామర్థ్యముచేత, (పా. ప్రోద్దామ
క్రీడితఁ = హెచ్చయినయాట్లాటయందు), వాతాద్యుత్తగతిఁ = గాలియొక్కవింతయయినఁజడివంటివి
డితో, పఱచుఁకా = పరుగెత్తును. ఇట్లు = ఈవిధముగా, అదేవీనందనుండు = అదేవతాస్త్రీకొడు
కు-స్వకోచి, యావనారింభవేళన్ = యావనదళ రా వారంభించినప్పుడు, అత్యవసమబలుఁడై =
సరిపోల్చరానివిక్రు-టమయిన దేహబలముగలవాఁడై, వైపద్యముతో నన్వయును.

తా. ఈవిధముగాఁ తెరిగినయామూఢినికొడుకు యావనదళపమ్మచుండఁగానె సరిపోల్చరాని
బలముగలవాఁడై తెట్టిలు సాదనకై తాళ్లగోతములను గ్రుద్దునట్లు కులపరవ్రతములను గ్రుద్ది పొడిపొడి
చేయుచుండనియు, కౌగిలి నఱగనంతలావుగా బలినినమ్రాకుల నొక్కొక్కచెప్పకే తునుకలై
పడునట్లు కత్తితో నఱకుననియు, భూమి యదురునట్లు మితిలేనివేగముతోఁ బరుగెత్తుననియుఁ
దాత్పర్యము. అలం. ఉపమ, అతిశయోక్తియును

క. వేదండుముత్రొండమునరి, కోదండముఁ దివియు నెడమఁ శ గుడి నిబిడజ్యో
నాదము రోదసి నిండఁగ, భేదించుకా గండశిలలఁ శ బృథుబాణములన్. 9

అ. (మతియు నతఁడు) వేదండుము కోదండముఁ - వేదండుము = ఏనుఁగుయొక్క, తొం
డుమునఱి = తొండముతో సమానమైన, కోదండముఁ = వింటిని, ఎడమకా = ఎడమవైపునను, పిడికా =
కుడివైపునను, నిబిడజ్యోవాదము = అధికమైనయల్లెత్రాటిధ్వని, రోదసిన్ = ఆకాశము భూమి
నినియుంతరాళమునందు, నిండఁగన్ = నిండుకొనునట్లుగా, తివియున్ = అకర్షించుచు, గండశిలలన్ =
కొండవొడినుండి నేలకుదొర్లిన పెద్దగుండము, పృథుబాణములన్ = గొప్పబాణములచేత, భేదించుకా =
పగుల నేయును- అనఁగా నేనుఁగుతొండమునలె లావై నవింటిని సవ్యాపసన్యగతులఁ దివిచి యెల్ల
యెడల నిండుకొనునట్లు ధనుష్టంకారము చేయుననియు, గొప్పబాణములను! బ్రయోగించి పెద్దపెద్ద
జాతిగుండలు బగులఁగొట్టుననియుఁ దాత్పర్యము. అలం. ఉపమ, అతిశయోక్తియును.

క. అతఁడు మఱి తనకు ఘంధ, ధీతిధృత్తి టి విశ్వకర్మ ర్ చేసిననగరిక

వితతాటవికచమూసే, వితుఁడై సామ్రాజ్య మనుభవంప నొకతఱిన్. 10

అ. అతఁడు=అట్టియాస్వరోచి, మఱి = మఱియును, తనకుఁ = తనకై, మంథశీతిభృత్తటికొ = కవ్యపుఁగొండచఱియందు, విశ్వకర్మ = దేవశిల్పి, చేసిననగరిక = నిర్మించినపట్టణమునందు, వితత... సేవితుఁడై = వితత = విస్తారమయిన, ఆటవిక = అడవియందుండెడిబోయలయొక్క, చమూ = దండుచేత, సేవితుఁడై = కొలువఁబడినవాఁడయి, సామ్రాజ్యము = ప్రభుత్వైశ్వర్యమును, అనుభవంపకొ = అనుభవించుచుండఁగా, ఒకతఱిన్ = ఒకానొకసమయమునందు - పైపద్యముతో నన్వయము.

తా. ఆస్వరోచి విశ్వకర్మచేత మందరపర్వతముచఱియందు దొకపట్టణము గట్టించుకొని యందు బోయలదండును శేనృకొని ప్రభుత్వము చేయుచుండెను. ఆసమయమునందు.

క. కరకాచిటపటరసభీ, కర మై పెళపెళనినాదరఘన మై ఝంఝూ

మరుదుష్టు తలలమంద్ర, స్వర మై యక్కొండ నొక్కరవర్షము గురిసెన్. 11

అ. అక్కొండకొ = ఆపర్వతమునందు, కరకా. కరమై = కరకా = వడగండయొక్క, చిటపటర = చిటపటయ నెడిధ్వనిచేత, భీకరమై = భయంకరమై, పెళ. ఘనమై = పెళపెళ = పెళపెళయనెడి, నినాద = ధ్వనులతో నుఱుముచున్న, ఘనమై = మేఘములుగలదై, ఝంఝూ. స్వరమై = ఝంఝూమరుతో = వానతోడిగాలిచేత, ఉజ్జిత = వెడలింపఁబడిన, (పా అంచిత = ఒప్పించున), తిల = గుహలయొక్క, మంద్రస్వరమై = గంభీరధ్వనిగలదై, ఒక్కవర్షము = ఒకవాన, గురిసెను

తా. ఆమందరపర్వతమునందుఁ జిటపటధ్వనులతో వడగండ్లు రాలుఁగాఁ జెళపెళధ్వనులతో మేఘము లుఱుముఁగా వానతోడిగాలిచే గుహలు గంభీరమైనప్రతిధ్వను లియ్యఁగా నొక్కవాన గురిసెను. అలం. స్వభావోక్తి.

క. తెలతెలవేగిన నగ్గిరి, జలజలఁ బ్రవహించు సెలలచప్పళ్లు శిఖా

వలకులక కేకాకల, కలములు గలతలపొలంబు ర్ గనుఁగొనువేడ్కన్. 12

అ. తెలతెలవేగినకొ = (వీఁడఁ జెప్పినచొప్పున రాత్రియంతయు వానకురిసి) తెల్లగాఁ దెల్లవాఱినతోడనే, అగ్గిరికొ = అకవ్యపుఁగొండయందు, జలజలకొ = జలజలయని, ప్రవహించు సెలలచప్పళ్లు = పాఱుచున్న సెలయొక్క ధ్వనులును, శిఖావల .. కలములు = శిఖావల = నెయిళ్లయొక్క, కల = సమాహముయొక్క, కల = అధ్యక్షమధురములయిన, కేకా = కేకలయొక్క, కలకలములు = కోలాహలధ్వనులును, కలతలపొలంబుకొ = కలిగినకొండనై త్రపుఘామిని, కనుఁగొనువేడ్కకొ = చూడవలయునను కుతూహలముతో - వీఁడపద్యముతో నన్వయము.

ఆ. అన్నగార్ మెక్కి ర్ యం దొక్కశశికాంత, వేది గతివయాప్తరవేష్టితుండుఁ గుటజవిపినపవననటదలకభరుండు, నగుచుఁ బ్రొద్ది జరపురసవరమున. 13

అ. అన్నగార్ గము = ఆకొండచివర - ఆకొండకొమ్మవీఁడననుట, ఎక్కి = స్వరోచియొక్క, అందుకొ = ఆకొండ పేలునందు, ఒక్కశశికాంతవేదికొ = చంద్రకాంతపుణ్యాశ్రు పఱిచినయొకయరుఁగువీఁడ, కతి .. వేష్టితుండుకొ = కతివయ = కొంతమందీ, ఆప్త = కావలసినమిత్రులచేత, వేష్టితుండుకొ = చుట్టుకొఁబడినవాఁడును, కుటజ... భరుండుకొ = కుటజ = కొండమల్లయొక్క, విసిన = అడవివీఁడుగా వచ్చు

చున్న, పవన=గాలిచేత, నటత్కదలుచున్న, అలకభయండును = ముంగురుల యతిశయముగలవాఁడును-మనోహరమైన ముంగురులుగలవాఁడునట, అగుచున్ = అవుచును, ప్రోద్దుజరపునివనరమునన్ = కాలము గడపుచుండునప్పుడు-మీఁదిపద్యముతో నవ్వయము.

తా. అష్టదాస్యకోవి యాకొండపేటెక్కి యచ్చట నున్న చంద్ర కాంతపుజ్జాల్లయుఁగుమీఁదఁ గొండమల్లెలపరిమళముతోడిగాలి పివఁగాఁ గావలసినమిత్రులు కొందఱతోడఁ గూర్చుండి ప్రోద్దుపుచ్చుచుండునప్పుడు.

ఆ. ఒక్కయెఱుకుఁజేడు శ్రీ సక్కుకొమ్మును నిట్టి, గోఱబంబు జాన్ముఁ శ్రీ జాఱపప్పుఁ
బీలిగఱులయంపరకోలలు సెలవిండ్లుఁ, గాను కిచ్చి కరయుగంబు మొగిచి. 14

అ ఒక్కయెఱుకుఁజేడు=ఒక గొప్పబోయవాఁడు, సక్కుకొమ్మును=సక్కుయొక్క కొమ్మును-ఒకజాతినక్కుమల మనుబోతునకుంబోలె నడినెత్తిన గొమ్ముండునందురు అట్టిసక్కుకొమ్ము ననియర్థము. ఇట్టి గోఱబంబును=కన్నారీయు, జాన్మును=తేనెపెరయు, జాఱపప్పును=జీడిమామిడిపప్పునా పీలిగఱులయంపకోలలును=పికిలిపిట్టలయొకలు గట్టినతాణములును, సెలవిండ్లును= సెలగుబద్దలవిండ్లును, కానుక=ఉపాయానము-నజరుగా, ఇచ్చి, కరయుగంబు మొగిచి=రెండుచేతులుజోడించిమొక్కి, పైపద్యముతో నవ్వయము.

వ. యుగవిగమనమయనముదూర్భుజీమాతపటలంబునుంబోలెన్దైలాసగిరినితంబ స్రాంత
తకాంతారపర్యంతంబు నిరంతరిం బై కాఱుకొన్నయొక్కగహనరేఖంగరాంగు
ళిం జూపి భూపతి కిట్లనియె. 15

అ యుగ. .బోలెన్-యుగవిగమనమయ = కృతత్రేతాదియుగములు ముగియుకాలమునందు యుగప్రళయనమయమనందనుట, సముదూర్భుజ=పుట్టిన, జీమాత=మేగుములయొక్క, పటలంబునుంబోలెన్=సమూహములె, కైలాస...పర్యంతంబు-కైలాసగిరి = వెండికొండయొక్క, నితంబ=మధ్యప్రదేశమునకు, ప్రాంత = సమీపమునందలి, తాంతారపర్యంతంబు=అడవిపంజును, నిరంతరంబై=ఎడతెగనిదై, కాఱుకొన్న..రేఖ-కాఱుకొన్న=దట్టముగాఁబెరిగిన, (కారుకొను=చీకటిక్రమ్ము. అని కొందఱు) ఒక్కగహనరేఖ=ఒకయడవిచాల్చును, కరాంగుళి=చేతివ్రేలితో, చూపి= కనఁబఱిచి, భూపతికి = రాజుతో-స్వకోచితో, ఇట్లనియెన్=ఇట్లనిచెప్పెను.

తా. ప్రళయకాలమునందుఁ గలిసెడి నల్లమబ్బుచాల్చువలెనే కైలాసపర్వతముదాకే దట్టపుడనముచేత నల్లగాఁ గానవచ్చుచున్న యొకయడవిచాల్చును రాజునకు వ్రేలితోఁ జూపి యామీఁదఁ జెప్పెడిరీతిగాఁ బలికెను. అలం. ఉత్పేక్ష

క. అల్లదె కంట పాసపాస, దెల్లనిగట్టఱుత మబ్బురేతేఱుపపాలమం
దెల్లడఁ జూచిన ధరణీ, నల్లభ సీరాముసేన శ్రీ వాలుమెకంబుల్. 16

అ. ధరణీవల్లభ = రాజా, అల్లదె = అదిగో కనఁబడుచున్నది, కంట = చూచితివా, పాసపాస = చూపుచూయఁగా, తెల్లనిగట్టఱుత = వెండికొండకుదాపున, మబ్బురేతేఱుపపాలమందున్ = చీకటిక్రమ్మునను యడవియండు, చూచినన్ = చూడఁగా, నల్లడఁ = అన్నిచోట్లను, వాలు మెకంబులు = క్రూరమృగములు, (అడవిపండులని కొందఱు), సీరాముసేన = శ్రీరామునిదండు-అపరిమితము-అనఁగా

అదిగో వెండికొండ వెంబడి నల్లగాఁ గనఁబడుచుండెడు నడవియందుఁ గ్రూరమృగములు లెక్కలేక యున్నవని తాత్పర్యము. అలం. లోకోక్తి.

సీ. కంఠాత్తికై రాయుఁగర్కశం బగుతుంటి, బీట వెట్టినమ్రానుర వెల్లగిల్లఁ
జెవి చార్చి వినిచీమరీ చిటు కన్న నొకపారి, సెలవి వెంపరలాడుఁజిట్ట లెల్లఁ
జప్పరించు వెదుళ్లసట లుబ్బ దంష్ట్రాగ్ని, చొంగవైబడి చుంఱుచుంఱు మనఁగఁ
జండ్రనివ్వలుపొలెఁదీండ్రించుకనుమించు, లెనఁగ నొండొంటిపై నెక్కబొలు
వెట్టదినముల మడుఁగులరమట్టి గలఁప, బుడబుడధ్వనివెడలుబురదములందుఁ
జిలుపచిలుపని నేతులుఁజిడ్డుదేలు, నేమి చెప్పదుఁ గ్రొవ్విసరయేకలములు. 17

అ. క్రొవ్విసరయేకలములు = ముదించినయడవిపండులు, కంఠాత్తికై = తీటకై - దురదకై, కర్కశంబు = బిరు సెక్కినది, అగుతుంటి = అయినట్టిపీఱుఁడుబ్రకిందిభాగముచేత, పీట వెట్టినమ్రాను = తాను జక్కఁగా నూనికూర్చుండినవృక్షము - పాదుకొన్నవృక్షము అనికొందలు, వెల్లగిల్ల = పాదుకదలి వేళ్లతోలేచునట్లు, రాయుఁ = రాచును, చీమచిటుకన = చిటుక్కుమని చీమచప్పడుచేసినను - ఏమాత్రము ధ్వని గలిగినను ననుట, చెవిచార్చి = చెవియొగ్గి, విని, ఒకపారి = ఒక్కసారిగానే, సెలవి = కోఱతోఁజెచ్చి, జిట్టలెల్ల = వెదురువెన్నులన్నిటిని, వెంపరలాడుఁ = చెదరఁగొట్టును, (పా. అటఁ బాటి నీలివి వెంపరలాడుఁజెట్టులెల్ల = ధ్వనిగలిగినదివృక్షసమఁ బరుగెత్తుచుఁబోయి కోఱలతోఁ జెట్టసెల్ల నఱిగి వీడించును.) నటలు = మెడమీఁది వెండ్రుకలు, ఉబ్బ = నిక్కుకొనఁగా, దంష్ట్రాగ్ని = కోఱల రాపిడివలనఁ బుట్టిననివ్వ, చొంగ = నోటనుండికాఁబడిపోలు, వైబడి = మీఁదఁబడి, చుంఱుచుంఱుచునఁగల్గె = చుంఱుచుంఱుచునెడి ధ్వనులుపుట్టింపఁగా, వెదుళ్లు = లేచెవెదురు మెల్లలను, చప్పరించు = చదియనములును, (పా. చప్పరించును వెన్నునటలుబ్బ - వెన్ను = వీచును, నటలు = మెడమీఁది వెండ్రుకలును, ఉబ్బ = ఉబ్బుకఁగా, చప్పరించును), చండ్రనివ్వలువోలె = చండ్రకృష్ణనివ్వలతో యనునట్లు, తీండ్రించుకనుమించులు = ప్రకాశించునట్టి నేత్రకాంతులు, ఎనఁగ = అతిశయింపఁగా, ఒండొంటిపై = ఒకదానిమీఁదనొకటి, ఎక్క = ఎక్కుటకయి, పాటు = పరుగెత్తును, వెట్టదినముల = వేసంగికాలమువందు, మడుఁగుల = నీటిమడుగులను, మట్టి = కలయఁద్రొక్కి, కలఁప = నీళ్లకలఁగింపఁగా, బుడబుడధ్వని = బుడబుడ యనుతబ్బముతో, వెడలుబుద్బుదములందు = పైకిలేచునట్టిబుడగలయందు, చిలు . జిడ్డు - చిలుపచిలుపని = కొంచెముకొంచెముగా వెడలునట్టి, నేతులజిడ్డు = చమురుల మెఱుగు, తేఱు = మీఁదికిఁదేలును, ఏమి చెప్పదు = ఇక వానిక్రొవ్వు నేనేమి చెప్పదును - చెప్పతక్యముకాదనుట. అని కలియఁజెట్టిన బురదయందే జిడ్డుండఁగా వానిక్రొవ్వెంతయధికముగా నుండుననిభావము. అలం. అతిశయోక్తిఃపను, స్వభావోక్తియ

చ. బలమింక నేమి సెప్ప వినురీ పండువెదు శ్లవలీల మోగితో
పులఁ బడఁ జొప్ప వంచుకొనురీహాలిక వంచి తదగ్రధాన్యముల
సెలవుల ఘన ముట్టిపడరీ జిట్టలతోడనె చప్పరించున
పొలమువరాహాహాలికములురీ భూవర తొండము లేనియేనుఁగుల.

అ. భూవర = రాజా, విను = నివృణునుము, అపృలమువరాహపోతములు = ఆయడవిలోని పందిగున్నలు, తొండములేనియేనుగులు, ఇకిక = ఇకను, బలము = వానికిఁగలబలము, ఏమిచెప్పక = ఏమని చెప్పుదును; పండువెదుర్లు = వెన్ను దీనిపండినవెదురుకట్టలను, అవిలీల = ఆనాయాసముగా, మారత్రోపులక = ముట్టెలతోఁ ద్రోయుటలచేత, పడక = వాలిపడునట్లు, చొప్ప = జొన్నలోనగు వానిదంటును, పంచికొనుపోలిక = పంగఁదీసికొనునట్లు, పంచి = పంగఁదీసికొని, తదగ్రధాన్య ముల్ = ఆవెదుళ్లకొనలయందుండుధాన్యములను, సెలవులక = పెదవులమూలందు, ఫేనము = నురుగు, ఉట్టిపడక = అతిశయింపఁగా, జట్టలతోనె = వెన్నులతోనే, చప్పరించుక = నమలిరసముపీల్చును.

తా. ఆయడవిలోనిపందినీలు మదపుటేనుగులవలె బలిసి క్రొవ్వివనై చొప్పదంటును పంచి నట్లు పండినవెదురుకట్టల ననాయాసముగా మారలతోఁ ద్రోసి పంచుకొని వానికొనలందుండువెదురు ధాన్యమును వెన్నులతోడనే నమలి మ్రొంగుచుండును. అలం, రూపకము. స్వభావోక్తియు.

క. పొడిచినకైదువునకుఁ జము, రిడఁగా వలదగ్గికాఁక శ్రీ యించుక యిడిసం

జెడుగట్టల గ్రుచ్చిననం, జాడు మంటలఁ దగిలి నెయ్యి శ్రీ జొటజొట వడియున్.19

అ. పొడిచినకైదువునకుక = ఆపందులనుబొడిచిన యాయుధమునకు, చమురు = నూనె, ఇడఁ గాక = త్రుప్పుపట్టకుండుటకై పూయట, వలదు = అక్కఱలేదు, వెడుగట్టలక = కట్టలపంజ్రియినప నలాకలతో, గ్రుచ్చిననంజాడు = గ్రుచ్చి వ్రేలఁబట్టినయాపందులమాంగము, అగ్గికాఁక = నిప్పు పెగఱుండు, ఇంచుక = కొంచెము, ఇడిసక = పెట్టినను, మంటలక = అనిప్పుమంటలను, తడిలి = అంటి- మంటలుపోఁకుటచేతననుట, నెయ్యి = చమురు, జొటజొటవడియుక = జొటజొటయనుధ్వనితో న్రవించును-అనఁగా నాపందులను బొడిచినయీఁటె లోనగునాయుధములకుఁ ద్రుప్పు పట్టకుండుటకై చమురుపూయవలసిన యక్కఱలేదు. వానిదేహములలోని చమురేచాలును. వానిమాంసమును నినుప నలాకలతో గ్రుచ్చి నిప్పుపెగఱజూపినయెడ వానినుండి చమురు ధారధారగా వడియును. పరిక్షింపుఁ డని తాత్పర్యము. అవి మిక్కిలి క్రొవ్విస పనిభావము.

తే. వలదు కుక్కల విడువంగ శ్రీ వలవడేయ, నడచి మొలపిడియమ్మునఁ బొడువవచ్చుఁ బంకము గొరిజ దిగఁబడక శ్రీ బలవలేవు, మన్ను లివ్వేళ శ్రీ కేగటిరమన్నులందు.20

అ. మన్నులు = ఋశ్యశ్శుగములు, ఇవ్వేళక = ఈనయయమునందు-ఈవానకురిచి తడిసి యున్న నయయమునందునుట, శ్రీకటిమన్నులందుక = బంకమట్టి నేలయందు, పంకము = బురద యందు, గొరిజ = కాలిగిట్ట, దిగఁబడక = త్రుంగఁబడుటచేత, పలవలేవు = పరుగెత్తిపోఁజాలవు, (కనుక) కుక్కలక = వేఁటకుక్కలను, విడువంగక = ఉనికిలపుట, వలదు = అక్కఱలేదు, వీయక = బాణములుప్రయోగించుట, వలనదు = అక్కఱలేదు, నడచి = మెల్లగానడచిపోయి, మొలపిడి యమ్మక = నడికట్టునందుఁ జెక్కుకొన్న బాణుతో, పొడువవచ్చుక = క్రుమ్మవచ్చును, (పిడియమ్మ = కటిప్రదేశముననుండెడి గుఱ్ఱుల అని కొందఱుచెప్పెదరు.)

తా. ఆ యడవిలోని శ్రీకటిభూములం దిప్పుడు వానకురిచి బురదగానుండుటచేత మనుజుల తులు కాళ్లుదిగఁబడఁగాఁ బరుగెత్తలేక యుండును గనుక వానిని వేఁటాడుటకై కుక్కలను పిలువకయు బాణములు ప్రయోగింపకయు నడచిపోయి మొలపోఁజెక్కిన బాణుతోఁ బొడిచియే వేటాడవచ్చును.

క. పొడచెదరి బోదచఱచిన, యొడశ్శతో నాల్గు రెండు శ నొకటియు బ్రంగల్
వెడలిన కొమ్మలబరువున, నడు గిడఁగా లేవు బలిసి శ యందలిదుప్పల్. 21

అ. అందలిదుప్పలు = ఆయడవియందలి పృథ్వీభుగములు, (పా. అందులదుప్పల్) బలిసి = బలుపుకొందినవై, పొడచెదరి = శరీరమంతటను మచ్చలుపరచి, బోదచఱచినయొడశ్శతో = బోదచఱచిన = మిక్కిలి మత్తుగొన్న, (పా. బూదిచఱచిన = బూడిదపన్నెగలిగిన), ఒడశ్శతో = దేహములతో, నాల్గురెండునొకటియు = నాల్గుగేసి రెండేసి యొక్కటొక్కటియునైన, ప్రంగల్ = పంగలు, వెడ..వున = వెడలిన = పుట్టిన, కొమ్మలబరువున = కొమ్మలయొక్క బరువుచేత, అడుగిడఁగాలేవు = అడుగెత్తిపెట్టఁజాలవు. అనఁగా సులభముగాఁ జెప్పుననుట. అలం. అతిశయోక్తి.

ఆ. చలము లొడవ ముండురగల న్రాచుదీములఁ, గెరలితాఁకి కొమ్మలురులఁదగిలి
వాని లేవ నీడ్చి శ కానకే కొనిపోవుఁ, బోతరించి యిట్టిపోతు లచట. 22

అ. అచట = ఆయడవియందు, ఇట్టిపోతులు = మగజింకలు, పోతరించి = మదించి, చలములు = మార్పర్యములు, ఒడవ = కలుగఁగా, ముండురగల = ప్రాచుదీముల - ముండురగల = ఇనుపముండురగాఁచిన, ప్రాచుదీముల = ప్రాచుతోఁజేసిన ప్రతిరూపములను, గెరలి = ఆగ్రహించి (తేక) తేగి, తాఁకి = (తమతోఁ గలహాస్యమున వచ్చినమృగములనియొంది) ఎదిరించి, కొమ్మలు = తగుకొమ్మలు, ఉరుల = (వానియందుఁ బన్నియున్న) యుచ్చులలో, తగిలి = తగులుకొని - తగులుకొనుటచేత, వాని = ఆదీములను, లేవ = పైకితేచుపట్లుగా, ఈడ్చి = లాగి, కానకే = అడవికే, కొనిపోవు = తీసికొనిపోవును. (పా. క్రోధమొదల బండగులఁ బ్రాచు దీములఁ గెరలితాఁకి కొమ్మలురులఁదగిలి - క్రోధము = కోపము, ఒడవ = కలుగఁగా, బండగుల = బోనులను, ప్రాచు = ఎక్కును, దీములను గెరలి తాఁకి, కొమ్మలురుల = కొమ్మలలలో, తగిలి - ఈపాఠము సమంజసమని తోచలేదు.)

తా. ఆ యడవియందలి మగజింకలు మదించి వేటాడువారు పెట్టినప్రతిరూపములను జూచి యది తమతో నెదిరింపవచ్చిన యిట్టులనుకొని వానితో నెదిరించి పొదుఁజబోయి యందుఁ బన్ని యుచ్చుయురులలోఁ గొమ్మలు తగులుకొనఁగా వాని లేవదీసి యొత్తుకొని యడవులకుఁ బోవును. జింకలు మిక్కిలి బలముగలవినిభావము. అలం. అతిశయోక్తి.

ఆ. కప్పవెట్టి వెన్ను శ కందమ్మ సమముగాఁ, బొదలి జోళ్లుగట్టి శ పోరుచుండి
మలయుఁ గాని పోవు శ మానిసిఁ బొడగన్న, నేమి చెప్ప వానిరయిను లభిప. 23

అ. అభిప = రాజా, (ఆ యిట్టిపోతులు), కప్పవెట్టి = దేహమునలుపెక్కి, వెన్ను = బీఁపును, కందమ్మ = మూఁపురమును, సమముగా = చదునుగా - ఎచ్చుతక్కువలులేక సరిగాననుట, పొదలి = పెరిగి, జోళ్లుగట్టి = రెండు రెండు కొక్క-జతగాఁజేరి, పోరుచు = పోరాడుచు, ఉండి, మానిసి = మనుష్యుని, పొడగన్న = చూచినను, మలయుఁగాని = కలియఁబడిపోరుచుండునె కాని, పోవు = వెఱచితొలగిపోవు, వానిరయినులు = ఆ యిట్టిపోతులయొక్క క్రోధములు, ఏమి చెప్ప = ఏమనిచెప్పవచ్చును - చెప్పటకు శక్యముకాదనుట.

క. కట్టియఁ జేకొని డేగఁ, బట్టి యుబుసుపోక బొలము శ శుట్టినఁ జాలుం

దొట్టినక్రొవ్వులు గలయవి, చెట్టడిచినఁ జేలఁ డేమి శ చెప్పం బులుఁగుల్. 24

అ. కట్టియన్ = కట్టును, శేకొని = చేతఁబట్టుకొని, డేగన్ = వేటఁజేర్చినడేగను, పట్టి = పట్టికొని, ఉబుసుపోకన్ = విహారముగాఁ జూర్చుపుచ్చుటకుఁజేరె, పొలము = ఆయడవిని, మట్టిన్ = తొక్కినను - ప్రవేశించిననుట, చాల్ = అదియెచాలును - వేటకై ప్రయత్న మేమియుఁ జేయ నక్కఱలేదనుట, పులుఁగులు = పక్షులు, తొట్టినిక్రొవ్వులుగలయవి = నిండుకొన్న మదములు గలిగినవి, చెట్టిడిచినన్ = చెట్టుచెట్టును గట్టితోఁ దాడించినను, చేలెఁడు = చేటకొలఁది, (రాలును) ఏమిచెప్పన్ = ఏమిచెప్పవచ్చును అలం అతిశయోక్తి

తే. ఉడుముగరిమిడికొక్కుదంఁదడియు నెల్ల, యెలకకల్లెల్లతఱుచునురనేమి చెప్ప నడవి నెల్లడఁ జూచిననవనినాథ, జల్లెడయుఁ బోలె లాఁగల ర నుల్లసిల్లు. 25

అ. అనినాథ = రాజా, ఉడుము...దందడియున్ - ఉడుము = గోధికలనుజంతువులయొక్కయు, గరిమిడికొక్కులు = పందికొక్కులయొక్కయు, దందడియున్ = తఱుచును, నెల్ల . తఱుచును - నెల్లయెలుక = నెల్లఁమెలుకలయొక్కయు, కల్లెల్ల = కలుఁగులలోనుండెడి యెలుకలయొక్కయు, తఱుచును, ఏమిచెప్పన్ = ఏమిచెప్పదును - చెప్పతగ్గుముకాదు - అనగా నుడుములు పందికొక్కులు నెల్లయెలుకలు కలుఁగులలోనుండెడి చిట్టెలుకలు నిండుకొనియుండుననుట. అడవిన్ = అడవి యందు, ఎల్లెడన్ = అన్నియెడలను - అంతటను, చూచినన్ = చూచినపక్షమున, లాఁగలన్ = కలుఁగుల చేత, జల్లెడయుఁబోలెన్ = జల్లెడకంతలవలె నె, ఉల్లసిల్లున్ = విప్పచుండును. అలం ఉపమ.

క. అనుటయు మృగయాకాతుక, మునఁ జిత్తిము చెంగలింప ర భూధరశృంగం బున నుండి డిగ్గి నగరికి, ననిమిషకాంతాకుమారుఁ ర దిరిగి రయమునన్. 26

అ. అనుటయున్ = అనియెలుకువాఁడు చెప్పఁగా, మృగయాకాతుకమునన్ = వేటయం దలివేడుకచేత, చిత్తము = మనస్సు, చెంగలింపన్ = పెరపెరలాడఁగా - ఉత్సాహముకలదికాఁగా, అనిమిషకాంతాకుమారుఁడు = దేవతాక్రీడాడును - స్వరోచి, భూధరశృంగంబుననుండి = కొండకొమ్మ నందుండి, డిగ్గి = దిగి, నగరికిన్ = పట్టణములోనికి, రయమునన్ = వడితో - శీఘ్రముగా, అరిగి = పోయి - మిఁదికి తిన్నయము.

వ. నగరు సొచ్చి యచ్చటం గత్వొంతరశాలాంతరాళంబుల నందంద తండతండం బులై వ్రేలునత్తైంబులం జము రంటుపలలఖండంబుల మండితెంబు లగ్గునిడుదవె దురుదండెంబుల బర్హి బర్హనిబద్ధాగ్రంబులై కొమరారుదోరెపుద్రాళ్లతోడం దిరుగుడుల వెడంగునడి నడిదప్పునట్లు త్రాళ్లం గట్టువడి పొట్ట లదురంగ నిక్కి పర్చి సెనంబులు వేయునవియును, సపమానితశార్దూలకుటిలనఖికోటిపాటనంబు లగుత్రోటిపుటంబులం జటకసరటాదిజంతుక శేఖరంబులం జరణనఖరాంకురంబు లనిటికి చీరుచుం గేరునవియును, నాఁగునాటికిం బాటించి వేటకాం ద్రదనెఱింగి మేపుమేపులచమత్కారంబుల నిరాకరించి వీకునం దిరిగితిరిగి యీఁక దీర్చు కొనునవియును, బడ నగ్గలించి కూయుచుం గడుపు నకనకంబడం గనుకట్టుతోడ మోములు మలంచుచుం బంజరస్థితీరశారితాపారావతాదులపలుకు లాకర్ణించి యెగసి యెగసి నిజానస్థిత తాదృగ్విధాధారవేణయప్పులకుఁ జట్టుపలు చెదరం

బ్రహ్మేశ్వరమణుల పరిభ్రమించి మగుడ నెట్టకేలకు మట్టుకొనునవియును, మేర మీఱిం దిన్నయెరల నన్నుకొని యరగన్ను వెట్టి బోరకడం బొటమరింపం గూరుకుచుం గుఱికిలంబడునవియును నై పఱుంగుపలు దెఱంగుల డేగ మొత్తంబులను, గుత్తంబు లగుమిగులమె త్తనిజలపోతతోలుపట్టెడలు మెడల నమరంబనుపార్చి కట్టుంగంబంబులకుం దార్చి బంధించినకుండనంపుగొలుసులు గల్లు గల్లు మనంగ నొడళ్లు జూపించికొనుచుం గొనసాగి పోగలై ముంగినమోరలుం బోనిమోరలు నారెసారెకు నెత్తి బయలు పనిపట్టుచుఁ గట్టెదుటివాజిశాలలం గట్టినపొట్లశ్చక్రే యాదిగొని నీల్గి కాలుద్రవ్వి ఘనఘనాఘనఘర్షరథావనసమధ్వనులు చెలంగ మ్రోగుచు నింగిఁ బ్రోకుచు నింగలంబు లుమియు నయనగోళంబుల నాభీలంబు లై వివృతవదనగహ్వరవిలంబిజహ్వోపల్లవంబులకుం గూర్తరతరదంతకోణకాంతికలాపంబులం గోరక స్తబకయోగంబు గల్పించుదు నల్పేతరగ్రస్తకీలాలపలలజాలగ్రాసంబులు నెన్నడుమునన్నదనంబున నట మిగుల డిగ్గి చన కునికిం గటితంబులకంటం దారె పుటపుట నయ్యె ననం దోరంబు లగుజోరలఁ గండంబుల నందంబులు గని బిరుదు లింకించి తమ్మునుపలాించుపరిపాలకులసం స్థవంబులకుం జెవిదార్చె ననం గర్లకిసలయర్థులు వ్రాలంబడి వెండిగుండులుంబోలెఁ గన్నులపండువు లై గండ్లభైరవుపూజవారు పంబు లన మెండుకొనియుండుజాగిలంబులునుం గాంచి యందు నందును వేటుకు నుజువై నవాని నేర్పఱించి తెచ్చుటకు ననుచరుల సీవు నీ వని నియమించి తానును నాభేటకొచితపరిపాటి సన్నద్ధుం డయ్యె నయ్యవనరంబున.

27

అ. నగరు=దివాణము, చొచ్చి = ప్రవేశించి, అచ్చట = ఆనగరియందు, కిత్తెం... బులక - కత్తెంతర = కొట్టికట్టలోనవల, కాలా=చావళ్లయొక్క, అంతరాళంబులక = లోపలిభాగములయందు, అందంద=అచ్చటచ్చట, తండ్రతండంబులై = గుంపులుగుంపులై, నేలునత్తెంబులక = వేలాడెడియత్తెములయందు, (అత్తెము = హస్తకవచము - డేగలను దెంచుచారు వానిగోళ్లుగ్రుచ్చుకొనుండుటకై తోలుతోఁగుట్టి చేతికిఁ దొడుగుకొనెడిది.) చమురు = బిడ్డుతగులునట్టివి, అంటుపలఁ ఖండంబులక=తగులునట్టిమాంసపుఁగండలచేత - అంటినచోఁ జేతికిఁ జమురుతగులునట్టి మాంసమునుట మండితంబులు=అలంకరింపఁబడినవి-మాంసపుముక్కలునైలగట్టఁబడినవియునుట, అగు.. దండంబులక - అగు=అంటునట్టి, నిడుద=నిడుపులైన, వెదురుదండంబులక=వెదురుగడలదండములయందు, బర్హి. గ్రంబులై - బర్హి = నెమిళ్లయొక్క, బర్హి=కుంచెలచేత - ఈకలకుచ్చులచేత, నిబద్ధ=కట్టఁబడిన, అగ్రబులై=కొనెలుగలవై - కొనలకుందు నెమిలియాకలకుచ్చులుకట్టినవైయునుట, కొమరారు... తోడకొమరారు=అందఁగించుచున్న, దోరెంపుఁద్రాళ్లతోడక=కట్టుద్రాళ్లతో, తిరుగుడులక=తిరుగుటలచేత వెడంగవడి = వికారమునొంది, పడి = నేళ్లము, తప్పనట్లు = లేకపోవునట్లు, ద్రాళ్లక = దోరెపుద్రాళ్లచేత, కట్టవడి = బంధంపఁబడి, పొట్టులు = కడుపులు, అదురంగక = వడఁకఁగా, నిక్కినిగిడి, పరిసెనంబులువేయునవియును = పల్లటలువేయునవియును, (పరిసెనము = డేగలకు ముచ్చడి

వేటయందుఁ జొరవకలుగుటకై మంచిచ్చి వాంతియై తిందుట యని కొందఱు. ఆసత్తమున పరి
సెనంబులు సేయునని యని పారము నూర్చుకోవలెను.) (అలం స్వభావోక్తి.) అపహాసిత .. పాట
వంబులు-అపహాసిత = తిరస్కరింపఁబడిన, శార్దూల = పెద్దపులులయొక్క, కుటిల = వంకరలైన,
నఖ = గోళ్లయొక్క, కోటి = కొనలయొక్క, పాటపంబులు = పటుత్వముకలవి - పులులవంకరగోళ్ల
పటుత్వమునుమించిన పటుత్వముగలవియనుట, అగుత్రోటిపుటంబుల = అయినదొప్పలవంటిముక్కు
లచేత, చటక ... కళేబరంబుల = చటక = పిచ్చిక, సరట = తొండ, ఆది = మొదలుగాఁగల, జంతు =
ప్రాంబులయొక్క, కళేబరంబుల = దేహములను, చరణ .. బుల = చరణ = కాళ్లయొక్క,
నఖర = గోళ్లయొక్క, అంకురంబుల = మొలకలచేత - నన్నని మొనలచేతననుట, ఇటికి =
కదియఁబట్టి (లేక) అదిమిపట్టి, చీరుచు = చీల్చుచు, కేసునవియును = ఉత్సహించునవియును,
(అలం. ఉపమ.) నాఁడునాఁటికో = నీదినమునకాదినము, పాటించి = అక్కఱతో విచారించి, వేట
కాండ = వేటాడువారు, అదను = సమయము-ఆకలిగొన్న సమయమనుట, ఎటింగి = తెలిసి,
మేపుమేపులచమత్కారంబుల = మేపు = మేయించునట్టి, మేపుల = మేఁతలయొక్క, చమత్కారం
బుల = సేర్పలను, నిరాకరించి = ఆలక్ష్యముచేసి, వీకున = నిక్కుచేత, తిరిగితిరిగి = మాటిమా
టికిఁదిరిగి, ఈక దీర్చుకొనునవియును = తొక్కల చిక్కునవరించుకొనునవియును-వేటకాండ పెట్టు
నట్టిమేఁతను ముఖముచేఁ దినక యిట్టుటిదిరిగి తొక్కలచిక్కునెట్టుకొనునవి యనుట, (అలం. స్వభా
వోక్తి.) పదను = మేఁతనయము, అగ్గరించి = మీఱి, కూయుచు = అఱచుచు, కడుపు =
పొట్ట, నకనకంబడ = వాడఁగా, కమకట్టుతోడ = కనుమూతతోఁబట్టుతో, మోములు =
ముఖములను, మలంచుచు = అటునిటుఁదివ్వుచు, పంజర... పలుకులు-పంజర = గూండ్లయందు,
స్థితఁడౌడెడి, కీర = చిలుకలు, శాలికా = గోరువంకలు, పారావత = పావురపుగువ్వలు, ఆదుల = మొద
లగువానియొక్క, పంతులు = మాటలు-ధ్వనులననుట, అకర్ణించివిన, ఎగసియెగసి = వానితట్టు
నకు సెగిరియెగిరి, నిజా లకు = నిజ = తమయొక్క, అనస్థిత = నిలిచియుండునట్టి, తాదృ
గ్విధ = అవిధమయిన-యందు చెప్పఁబడినట్లుండెడి దండెములయిన, ఆధార = తమకునాధారము
లైన, వేలుచుట్టులకు = వెదురుకణ్ణులకు, చుట్టుపలు = తొక్కలు, చెదరక = ప్రసరించునట్లు
గా, ప్రదక్షిణాగ్రమణంబుల = పలగొనితిరుగుటలచేత, పర్విధమించి = తిరిగి, మగుడ =
మరల, ఎట్టకేలకు = అతిప్రయాసముచేత, మట్టుకొనునవియును = ఎప్పటివలె గుడురుకొనునవి
యును, ఎరలుతినువేరే మీఱిపోఁగా నాఁకలిగొనికూయుచును, మాతులను ద్రివ్వచును, గూండ్లలోని
పక్షులకూఁతలవిని తొక్కలుతాఁకునట్లు తా మున్న పెదురుగఁడలనుఁ బట్టి తిరుగుచు గొంతసేపటికి నెప్ప
టియట్టునుదురుకొనునవియనుట, (అలం. స్వభావోక్తి.) మేరిమిఱ = మితికిమించునట్లు, తిన్నయెరల =
తిన్నయాహారములచేత, అన్ను కొని = మట్టుకొని, అరగన్ను వెట్టి = మ్రాఁగన్ను వేసికొని, బోరకడ = బొమ్మ
తట్టు, పొటమరింప = కడుపునుక్కునట్లుగా, కూకుచు = మ్రాఁగాడుచు, పరికిలంబునునవియును =
ప్రాంబులనునవియును, మితిమిఱఁ దినుటచే మత్తెక్కి మ్రాఁగన్నుతో నిద్రవోవున వనుట, వి = అయి,
పఱ... బులు - పఱఁగు = పిచ్చునట్టి, పలుచెఱంగుల = విహవిధము లయిన-చైరిసాఁకువము మొదలుగా
బహుధేదములు గలిగినయనుట, డేగ మొత్తంబులను = డేగ లనమాహములను, (ఇంతవఱకుడేగలవర్ణనము.
ఇఁకజూగిలవర్ణనము.) గుత్తములు = ఎచ్చుతక్కువలులేక సరిగా నుండునవి, అగు . పట్టెడలు - అగు =
యిన, మిగిల = మిక్కిలి, మెత్తని = మృదువైన, జలపోత = బంగారు మొలముచేసిన, తోలు

పట్టెడలు = పట్టెగాంగోసి కూర్చునతోడు, మెడలక్ = కంఠమలయందు, అమరక్ = ఒప్పుగా,
 పసుపాక్కి = పసుపునీళ్లతోన్న నయచేయించి, కట్టుగంగంబులుపక్ = కట్టివేయు నట్టిగుంజలకు,
 తార్ప = చేరఁదీసి, బంధిం . గొలుసులు-బంధించిన = కట్టివేసిన, తుండనంపుగొలుసులు = మేలిమి
 బంగారుతోఁజేసినసరి పెగులు, గల్లుగల్లుమనంగక్ = గల్లుగల్లుమని ప్రొంగఁగా, ఒడఘ్లు = శరీరములు, జూ
 డించుకొనుడుక్ = వణికించుకొనుచు, విడిలించుకొనుచు, కొనిసాగి = మొదలెక్కి, సోగలై = నిడుపులై,
 ముంగినమోరలుంబోని = ముంగినలమాతులవంటి, మోరలు = మాతులను, సారెసారెకుక్ = మాటి
 మాటికి, ఎత్తి = పైకెత్తుకొని, బయలు = బయటిని, పసిపట్టుచుక్ = వాసనచూచుచు, కట్టెడుటి
 వాజిశాలలక్ = సరియెడుటనున్న గుఱ్ఱపులాయకులందు, కట్టిన = కట్టివేసియున్న, పొట్టెళ్లక్ = గొట్టె
 పోతులక్, ఆదిగొని = పొందువేసి, నీలి = ముందటికి క్కి, కాబుద్రవ్వి = కాళ్లతో నేలకోరాడి, నున...
 ధ్వనులు = నున = ఆధిక మైన, ఘనానున = నిర్మించుచున్న మేఘముయొక్క, ఘర్షరధ్వాన = ఘర్షరధ్వని
 తోడ - ఆధికధ్వనితోఁగూడినయులునుతో, నమ = సమానమైన, ధ్వనులు = ప్రొంగలిలు, చెలఁగక్ =
 ప్రొంగఁగా, ప్రొంగంచుక్ = మొఱంగుచు, నింగిక్ = ఆకాశమును, ప్రాచుచుక్ = తొమ్మిదో జరగునట్లు
 మీఁదికిరేచుచు, ఇంగలంబులు = నెప్పులు, ఉమియు గోళంబులక్ - ఉమియు = కి స్కూచున్న, నయ
 నగోళంబులక్ = గుండ్రపైనకనుగ్గడచేత, ఆఫీలంబులై = భయంకరములై, (అలం. ఉపహస) విప్వ
 త...లకుక్ - విప్వత = తైఱపఁబడిన, ఎదనగహ్వర = గుహలవలెనోళ్లవలనమండి, కలరివి = వ్రేలుచున్న,
 జిహ్వ = నాలుకల నెడు, పల్లంబులకుక్ = చిగుళ్లకు - చిగుళ్లవంటి నాలుకలకు, క్రూర . పంబులక్ - క్రూర
 తర = మిక్కిలితరినయ్యలైన, దంక = పండ్లయొక్క, కోణ = కోనిలయొక్క, కాంతి = కాంతులయొక్క,
 కలాపంబులక్ = సమాహములచేత, కోరక స్తబకయోగంబు = పూమొగ్గుగుస్తులతోడిచేరకను, కిల్పిం
 చుచుక్ = కలుగఁజేయుచును, (అలం. రూపకము) అల్పేతర గ్రాసంబులు - అల్పేతర = అధికముగా,
 గ్రస్త = మింగఁబడిన, కీలాల = రక్తముతోడి, పలల = నూంసముయొక్క, జాల = సుమాహముయొక్క,
 గ్రాసంబులు = ఆహారములు, సెన్నడుమనున్న దనంబునక్ = అందచుయిన నడుముయొక్క, నన్న నిలిపము
 చేత, అట = అవతల, మిగులక్ = మించునట్లు - నడుమును వాఁటియనుట, డిగ్గిరిఁగనికిఁ = దిగిపోసం
 డుటచేత, (పా. కడవిచనకునిక్ = అతిక్రమించిపోకుండుటచేత,) కిటితటంబులకిం = డిక్ = బయఁదుల
 పార్శ్వములకంటెను, తారె = తామే - తొమ్మిదే, పుటపుటనయ్యెక్ = బలిసేను, అనక్ = అనునట్లు,
 తోరంబులు = పూలములు - బలిగీనవి, అగుబోరలక్ = అగునట్టితోమ్మలచేతను, ఉందంబులక్ = మూపుర
 ములచేతను, ఉందంబులు = నక్కందనములు, కని = పొంది, విరుదులు = సామర్థ్యమును నెలిపెడిగుఱుకు
 లను, అంకించి = పొగడి, తమ్మక్ - తుక్కలననుట ఉపలాంఛించు... బులకుక్ - ఉపలాంఛించు = బుజ్జగించు
 నట్టి, పరిపాలకుల = పెంచువారియొక్క, సంస్తంబులకుక్ = పొగడ్డలను, చెవిదా ర్చననక్ = చెవియొగ్గి
 నకోయనునట్లు, కర్ణ కేసలయంబులు = చిగులుటాపలవంటిచెవులు, వ్రాలంబడి = వ్రేలాడఁగా, వెండిగండ్డు
 లంబోరక్ = వెండితోఁజేసినగుండ్రవలె, కన్నులపండువులై = నీత్రానందకరములై, గంబ వారుంబు
 లు - గండ్లవైరపు = గండ్లవైరపునయొక్క, పూజవామింబులు = పూజగొన్నగుఱుములలో, అనక్ = అను
 నట్లు, మెండుకొని = నిండుకొని, ఉండుబాగిలంబులక్ = ఉండునట్టివేరుకుక్కలను, కాంచుచు = చూచి, అందు
 నందుక్ = అడగలందును వేటకుక్కలయందును, వేటకుక్ = వేటాడుటకు, ఉజ్జ్వలవానిక్ = యుక్త
 మయునవానిని, ఏరవ్విరించి = నిర్భయించి, తెచ్చుటకుక్ = తీసికొనివచ్చుటకు, అనుచులక్ = తగిన సేవకు
 ను, నీవునీవని = నీవుపొమ్ము నీవుపొమ్ము అని, నియమించి = ఉత్తరపుచేసి, తానును = (స్వరోచి) తానును, అభే

. పాటిక - ఆ టేటక = వేటకు, ఉచిత = తగిన, పరిపాటిక = క్రమము, సన్నద్ధుండు = ఆయుధముల వాడు, అయ్యెక్ = ఆయెను, అయ్యవనంబున = ఆసమయమునందు. అలం కాశ్చేష్టి.

సీ. పచ్చనిహుండుముంజి త పనివాగవక్రైర, పారసిపల్లంబు త పట్టమయము,
రాణ నొప్పారుపై త రాణంబుసింగిణి, తిళుకులకోరులతరక సంబు
మిహివసింగిపరుంజ త మొహదా కెలంకుల, రావుగజ్జరిసేత త కేవడంబు
దాకెలంకున సిరాజీక రాచురక త్తి, కులంబు గ్రోవ్యాడిగోరికలపాచి
వీలికుంచెలిలాటంబు త బేరజంబు, మణుల మొగముట్టు వన్ని సాహిణి యొందదు
కర్త యెదుటికి గొనివచ్చెగంధవాహ, బాంధవం బగు నొక మహాసైంధవంబు.

అ. పచ్చని .. వాగ - పచ్చని = పసుపుపన్నెగల, హుండుంబు = హుండుమండును కేళమునంబు, పని = ముత్యాల చెక్కడపుంబు చేసిన, వాగ = కశ్లేపు బగ్గమును, పక్రైర = కష్టమబొంతయును, పట్టమయము = పట్టువీకారమయిన, పారసిపల్లంబు = పారసీక దేశపు గంటయును, (పట్టమయము = టంగువాలు అని బ్రాహ్మ దొర గాచిపు వ్రతమునందు వ్రాయబడియున్నది.) రాణ = మహాపరముగా, పిహి = అందగించుచున్న, పైరాణంబుసింగిణి = పైరాణమునదేశముదైన శృంగధనుస్సున్న, తిళుకుల = కులంబునంబు - తిళుకు = తిళుక త మెలయుచున్న, లకోరుల = క్రూరములయిన బాణములు, (పాలకోరి.) తరికి సంబు = అచ్చులపాదయును, మిహి మొహదా - మిహి = పన్నె హెచ్చిన, పసిండి = బంగారుతో చేసిన, కిరుంజా = విడిగలిగిన, మొహదా = అడ్డకత్తియును, కెలంకులరావు = అయిడ్డకత్తియొక్క పార్శ్వ ప్రదేశమునందు, గుజ్జరి సేత = తీవ్రపదంబు - గుజ్జరి సేత = గుజరాతీ దేశపు అబిచేసిన, (పా గుజ్జరిపన్నె = గుజరాతీ దేశపు వర్ణముపూసిన,) కేవడంబు = కేడెమును, దాకెలంకున = ఎడమపార్శ్వమునందు, సిరాజీ = సిరాజీయ నెడి దేశముదైన, కరా = వాడియైన, దురికత్తి = చిన్నకత్తియును, కులంబు = దానిని పమునందు, గ్రోవ్యాడిగోరికలపాచి = క్రొత్తగా బడును పెట్టినగుడ్డి కెలంబుయును, (గోరిక = ఇనుపబాణము, అనికొందఱు.) వీలికుంచెలిలాటంబు = విడిచివీట్లయొకటొచ్చుచురాయయును, బేరజంబు = మొగముట్టు = బంట్రాళ్లు చెక్కినముఖపట్టమును, (పా పేరజంబుమణుల = తొలమరితమణుల.) పన్ని = అమర్చి, సాహిణియొకండు = ఒక గుఱ్ఱపువాడు, గంధవాహబాంధవంబు = గాలిచుట్టము - గాలియొక్క వేగమునంటి వేగముగలదియగుట, అగుమహాసైంధవంబు = అయినట్టి పెద్దగుఱ్ఱమును, కర్తయొదుటికి = ప్రభువైన స్వర్గోచియెదుటికి, కొనివచ్చెక్ = తీసికొనివచ్చెను. - అనగా ఒకగుఱ్ఱపువాడువేటకుడగినయొప్పుములతోడ గుఱ్ఱము నలంకరించి సిద్ధపఱచి స్వర్గోచియెదుటికి తీసికొనివచ్చినదియెను.

క. తెచ్చుటయు నిచ్చ మెచ్చి మ, రుచ్చటులకురంగరయనిర్యోధిన్యదగ

గోచ్చుం బగున త్తేజ ను, హృచ్చక్రిం బలర వేగ త యెక్కి పెడలినన్ 29

అ. తెచ్చుటయు = గుఱ్ఱపువాడు గుఱ్ఱము వాయితముచేసి తీసికొనిరాగానే, ఇచ్చెక్ = మనకునందు, మెచ్చి = మెచ్చుకొని, ము. . గర్వోచ్చంబు - చురుక్ = కాయపుచేపురానినానైన, చటుల = సమర్థమయిన, కురంగ = బంకయొక్క, రయ = గమనవేగమును, నిర్యోధి = అడవాలిన, స్వద = వేగముచేసిన, గర్వ = అహంకారముచేత, ఉచ్చంబు = అతిశయించుచి, అగునత్తేజ = అయినట్టి యా గుఱ్ఱమును, గుహృచ్చక్రింబు = మెక్కుటనమూహము, అలర = సంతోషింపఁగా, వేగ = విడిగా, ఎక్కి = ఎక్కినవాడై, పెడలిన = బయలుదేఱఁగా - మిఁదికన్యయును. అలం. ఉపమ.

చ. జడలు మలంచి చొల్లెముగ శ్రీ సన్నపుఁబాగ లడంగఁ జుట్టి చ
 ల్లడములు పూని మీఁదఁ బదిరలంబుగఁ గట్టినమట్టికాసెలం
 బిడియము లంటఁ దోఁపి పృథుభీమణబాహుల సాశువంబులం
 దడవి కెరల్పుచుం జనిరి శాశునిమ్రోల నృపాలనందనుల్.

30

అ. నృపాలనందనులు = రాచకొమాళ్లు, జడలు = ఆల్లినతలవెండ్రుకలజడలను, మలంచి = మైకెఁ
 ద్రిప్పి, చొల్లెముగ = మెలిచుట్టగా, సన్నపుఁబాగులు = వయతరమైతలపాగులను, అడంగ =
 ఆజడలులోపలనణఁగునట్లు, చుట్టి = చుట్టుకొని, చల్లడములు = లాఁగులు, పూని = ధరించి, మీఁద =
 ఆచల్లడములమీఁద, పదిలంబుగ = దిట్టముగా, కట్టినమట్టికాసెలం = బిగఁగట్టుకొన్న యెట్టుమట్టి
 నీటిలోఁదడివిన కాసెకోకలయందు-దట్టిలయందనుట, విడియములు = బాహులను, అంటఁదోఁపి = విడి
 విడిన నంటునట్లుగాఁ దోఁపి, పృథు...బుల = పృథు = బలిసిన, భీమణ = భయంకరము లయిన,
 బాహుల = భుజములయందలి, సాశువంబుల = డేగలను, తడవి = నిమిరి, కెరల్పుచు = కేఁపుచు,
 శాశునిమ్రోల = ప్రభువైనస్వారోచిషుండఱి, చనిరి = పోయిరి.

తా. స్వారోచి గృహము వెక్కిరి బయలుదేఱఁగానే రాచకొమాళ్లు కొందఱు జడలులోపల నణఁగు
 నట్లు తలగుడ్డలతోఁ దెనచి పాగులుచుట్టుకొని చల్లడములుదోడిగి దట్టిగట్టుకొని యాదట్టిలలో బాఁకులు
 దోఁపుకొని డేగలను తేలింబుందుకొని వానినిదువ్వి వేటకుఁ ద్రేలేపించుచు నతనిముందఱి నడవ
 వారంభించిరి. అలం. స్వభావోక్తి.

నీ. ఇవి కంఠపాశేంబు శ్రీ లింత డుస్సిన మీఁదఁ, బడి దిశాకరి నైన నఁగెడపఁ జాలు
 నివి మింటఁ బఱచుపక్షీంధ్రుఁ జూపిన నీడ, బడి వాలునందాకఁ శ్రీ బఱవఁజాలు
 నివి గాల్గి కనిన మూఁకవరాహదనుజేంద్రు, నై న జాట్టెంటిలో శ్రీ నాఁగఁజాలు
 నివి కాటు కొల్పిన శ్రీ వృద్ధకూర్మమువీఁపు, చివైన నెఱచి కై శ్రీ చింపఁజాలు
 ననఁగ ఘర్షర గళగర్త శ్రీ జనితభూరి, భూభృదురుబిలభరితభౌభౌభయంక
 రాభృతీదీర్ఘద్విభృత్తు శ్రీ లగుచుఁ జెలఁగె, సరి వెణలఁ బట్టి తెచ్చిన నా జాగిలములు. 31

అ. ఇవి = ఈవేటకుక్కులు, కంఠపాశేంబులు = మెడతొక్కు, ఇంతడుస్సిన = కొంచెము దూసినను,
 దిశాకరినైన్ = దిగ్విజయనయినను, మీఁదఁబడి = మెలిపడి, కెడపఁజాలు = చింపఁజాలును, ఇవి,
 మింట = ఆరాశమునందు, పఱచుపక్షీంధ్రు = పాఱుచున్న పక్షి రాజును-గర్భతంతుని, చూపిన =
 కనఁబఱచినను, వాలునందాక = ఆగర్భతంతుండు దిగువ వాలునంతపఱచు, నీడబడి = ఆనీడ
 వెంటనే, పఱవఁజాలు = పరుగెత్తఁజాలును, ఇవి, గాల్గి కనిన = పసిగన్నను- (నందుల) దేహ
 వానన తెలిసినను, మూకవరాహదనుజేంద్రునైన్ = పందిరూపొందినమూకఁడనెడి రాక్షసశ్రేష్ఠుని
 నయినను, జాట్టెంటిలో = లూడి తెడకుకొలఁది దూరములోపలనే, ఆఁగఁజాలు = పోనీక యడ్డమింపఁ
 జాలును, ఇవి, కాటుకొల్పిన = కఱుమటుకై యుసికొలిపినపక్షమున, వృద్ధకూర్మము వీఁపు =
 విష్ణువతారమైన యాదికూర్మముయొక్క చిప్పవంటి వీఁపునొక, ఐనను, ఎఱచి కై = మాంసమునకై,
 చింపఁజాలు = చినుగఁదీయఁజాలును, అనఁగ = అనుకట్టు, ఘర్షర...భిత్తులు-ఘర్షర = ఘర్షర
 యనెడి, గళగర్త = గొంతురంధ్రములనుండి, జనిత = పుట్టిన, భూరి = అధికమయిన, భూభృత్ = పరస్పర
 ములయొక్క, ఉరు = పెద్దవయిన, బిల = గుహలయందు, భరిత = నిండిపడెన, భౌభౌభయంక రాభృతీ =

భౌథౌఅనెడి భయంకరములైన ధ్వనులచేత, దీర్ఘ = బ్రద్ధలయిన, దిగ్విరులు = దిక్కులనెడి గోడలు గలవి, అగుచు = అవుచును, సరిపెరిగె = గొలుసులచేత, పట్టి = పట్టుకొని, తెచ్చినబాగిలములు = తీసికొని వచ్చిన వేటకుక్కలు, చెలరెగె = బిప్పెను.

తా. ఇది దిగ్బలులైన గణవి చంపను, ఆకాశమునందుఁ బాటుచున్న గరుత్మంతుని నీడజాడ నాగరుత్మంతుఁడు సేలవాలు నందాకఁబరుగెత్తను, పసిపట్టి పందిరూపమునొందిన మూకానురునైన నడ్డగించినిలుపను, మాంసాపేక్షగలిగినయెడ నాదిహర్షము మీఱుచుఁజేపనైన జంపను, సామర్థ్యము గలవి యనునట్లు భౌథౌయమహాంతలచేతఁ బర్వతగుహలందుఁ బ్రతిధ్వనిపుట్టించుచున్న వేటకుక్కలు భటులచేత గొలుసులువేసికట్టి యెరుగవెంటఁ దేబడియెను. అలం. ఆశక్యకరణము, కావ్యార్థపత్తి ధ్వని, ఉత్పేక్షయును.

చ. పులియఁడు బూచిగాఁ డనురహాతులరా జనుమంతిగాఁడు చెం

గలువ సివంగి భైరవుఁడు శ్రీ గత్తెర సంపంగి వెండిగుండు మ

లైలగుది వాయువేగి చిటికెలింగఁడు సాశ్వఁడు వత్సనాభి యే

కలములమిత్తి గబ్బి యునఁ గాఁ గలవాని గ్రహించి యుద్ధతిన్.

32

అ. ఇందుపులియఁడు మొదలగునవి కుక్కలకుఁ బెట్టఁబడిన పేర్లు. ఈపేర్లుగల కుక్కలను, గ్రహించి = పట్టుకొని, (దీనికిఁ గర్త వైపద్యములోని 'వాగురికుత్'), ఉద్ధతి = గర్వముతో, 'అరిగి' అనెడి పైరెండవపద్యములోని క్రియతో దీనికన్వయము.

ఉ. కట్టిననీలిదిండ్లు సెలకట్టయిందిండ్లును విండ్లగౌసెనల్

చుట్టి నొసళ్ల వె నిడినరజంజాణుఁబల్లసిగల్ గట్టితటిం

బెట్టినమోటకత్తులును శ్రీ మేనులఁ గార్కొనుకప్పు లేర్పి చే

బట్టినవేటయమ్ములును శ్రీ బా గగువాగురికుల్ మహాధ్వనిన్.

33

అ. కట్టిననీలిదిండ్లు = నడుమునవిగఁగట్టిన నీలిచాయదట్టిలును, సెలకట్టియిందిండ్లును = సెలకు కట్టల ధనుస్సులును, విండ్లగౌసెనల్ = ధనుస్సులుంచెడియొలును, చుట్టి = మెలిచుట్టి, నొసళ్లపై = నొసటి ప్రదేశములమీఁదికి వచ్చునట్లు, ఇడినరజంజాణుపల్లసిగల్ - ఇడిన = పెట్టుకొన్న, జంజాణు = చింపిటి, పల్ల = ఎఱ్ఱనైన, సిగల్ = బాట్లును, కట్టితటి = మొలవెనుక, పెట్టినమోటకత్తులును = చెక్కుకొన్న మడ్డు కత్తులును, మేనుల = దేహములందు, కార్కొనుకప్పులు = చీకట్లుకప్పుచున్న నలుపులును, ఏర్పి = ఏర్పరించి, చేపట్టినవేటయమ్ములును = గ్రహించినవేటకుఁ దగినబాణములును, బాగగువాగురికుల్ - బాగుగొక్కపప్పుచున్న, వాగురికుత్ = ఉరులుపన్ని వేటాడెడి వేటకాండ్రు, మహాధ్వనిన్ = అధిక ధ్వనితో - అధికముగా ధ్వనికలుగునట్లు మాటలాడుచుననుట. - వైపద్యముతో నన్వయము. అలం. స్వభావోక్తి

సీ. నట లెత్తుకొని యెత్తురకిటిన్నైనమోటాన, పడి యేయఁ బొడుతు నీరపాదమాన

కలగుండు వడఁ జెండురకరి నైనఁ జెవిపట్టి, బలిమిమైఁ దెత్తు నీరపాద మాన

సెల నెప్పకొని రొప్పురపులి నైనఁ బీడించి, పడవైతుఁ జొచ్చి నీరపాదమాన

తెరఁదూటివెలుఁ బాటురగురుహాతు వైనైనఁ, బడియెక్కిపొడుతు నీరపాదమాన

యితరగుర్బలమృగపంక్తు శ్రీమి తెక్క, కండ్లగదనంపుమాటలు శ్రీ గావునుమ్ము
చూడు మమ్మని పంతుంబుశీలాడుకొనుచు, నవ్వరూఢినినుతుఁగొల్పిశీయరిగింపుడు.

అ సటలు = మెడమీఁదెండ్రుకలు, ఎత్తుకొని = నిక్కించుకొని, ఒత్తుకొనినెన్ = త్రోసికొని
వచ్చుపందినెనను, మోటు = మఱుగుగానుంచుకొనుమనుష్యుడొకతని, అనుపడి = అపీడించి-మను
ష్యుడొకతనిమాటుచేసికొనియనుట, నీయన్ = బాణముప్రయోగింపను, పొడుతున్ = దగ్గఱనుండి
బల్లెముతోఁబొడిచెదను, నీపాదమాన = నీయడుగులతోడు (ఇది పంతువుమాట), కలగుండుమెన్ = కలఁగ
పడునట్లుగా, చెండుకరినెన్ = ఎగురఁజిచ్చుచుట్టియెనుఁగునైనను, చెవిపట్టి = చెవివిట్టుకొని, బలిమిమైన్ =
బలాత్కారముగా, తెట్టెన్ = ఈడ్చుకొనివత్తును, నీపాదమాన, కలన్ = కొండయేటిని, నెప్పుకొని =
పాదుచేసికొని, రొప్పుపుల్లినెన్ = కోపముతోఁగాండ్రించునట్టి పెద్దపుల్లినైనను, చొచ్చి = చేరఁబొచ్చి,
నీడించి = నోప్పించి, పడతెన్ = నేలఁబడఁద్రొయుదును, నీపాదమాన, తెరఁచునీ = నిలవఁగి
తెరచీరనుండి కలికఁజని, కలన్ = భయఁబో, పాటు = పరుత్తునట్టి, గునుపొండుమైన్ = గవయ
మృగముమీఁద, వనన్ = అంచునను, పడిన్ = నగ్గి, ఎక్కిన్ = ఆరోహించి, పొనుతున్ = పడఁగితోఁబొడు
తును, నీపాదమాన, ఇతర పంక్తులు = ఇతర పాదములకుండువేరయిన, మర్బలు = బలుమనీ, మృగపంక్తులు =
మృగములబాహులు, ఏమి తెక్క = తెక్కఁగఁగి-వారకముమై లక్ష్యకీలేవనుట కలఁగఁగింపు
మాటలు = కండ్లబలిసినవ్రోవుచేతఁ జేప్పెడి (వ్యర్థపు) మాటలు, కావునచుట్టు = కావునమీ, మమ్మన్ =
మమ్మ, చూడు = నీవు (వేలఁబడుదు) చూడుము, అని, పంతుంబులు = ప్రతిష్ఠలను, అనుకొనుచున్ =
చెప్పుకొనుచు, అప్పరూఢినినుతున్ = అపరూఢినికొడుకైనయొక్కోచి, కొల్పి = నేలించి, అరిగిరి =
(వారగునకు) పోయిరి, అపుడు = ఆసమయమునందు - సైకన్వయము అలం. కావ్యాధిపత్రి.

ఆ మువ్వ గదల నత్తెరములనుండి యెగురుచుఁ బడను మీఱ నెరల శ్రీ నెగరుడేగ
పడుపు నట్టి దండఁపాణు లై నవచిరి, విభునిగెడల డేగ శ్రీ వేటకాపు కిర

అ డేగ వేటకాంసు = డేగలచేవేటాడించువారు, మువ్వ = కాకికెగట్టియందొకకై, కల
లన్ = చలించునట్లు, అత్తెనులనుండి = వాస్తవములందుండి, ఎగురుచున్ = మీఱఁగఁగియును, పడ
ను = పడుచును - ఎరయిచ్చుచునునుట, మీఱన్ = అతిక్రమింపఁగా, ఎరన్ = ఆనగరములను, పడను
డేగపడుపు = వెదకునట్టి డేగంబుక్క గుంపును, పట్టి = చేతులందుఁ బట్టుకొని, దండపాణులై = పట్టు
చేతులఁబూనినవారై, విభునిగెడలన్ = రాజైనస్వకోదియొక్క ప్రక్కలలో, (పా. ప్రసాదన్ =
ముందటిప్రక్క) నడచిరి = నడచినవారైరి అలం. నృభావోక్తి.

ఆ. గూనివీఁపు లదుర శ్రీ గొణగి తిట్టుచు నేకుఁ, గజచినట్టికుక్క శ్రీ గండ్లనంగ
మూతివరపమీసరములబోయుముదునట్లు, పందివలలు మోచిరపటచి రిప్పుడు.

అ గూనివీఁపులు = నడుచుచుంపుగువీఁపులు, అదురన్ = వణకఁగా, గొణగి = గొణగొణచును -
వికదపడనట్లునుట, తిట్టుచున్ = (అధికారులను) తిట్టుచును, ఏకు. నంగన్ = ఏకు = గూడుచుట్టును, కజచి
నట్టి = నోటఁగఁజుకున్న, కుక్కగండ్లు = కుక్కపోతులు, అనంగన్ = అనునట్లు, మూతి. ముదురుట్లు -
మూతి = నోటిముందటిభాగమునందలి, నరపం = నరసిన, మీసముల = మీసములుగల, బోయుచుదునట్లు =
చునుచిబోయవారై, అపుడు = అప్పుడు, పందివలలు = పందులకుఁబన్న నీటివలను, మోచి = మోసికొని,
పటచిరి = పరుగెత్తిరి. అలం. ఉత్పేక్ష, నృభావోక్తి.

వ ఇట్లరిగి యన్యుహాణ్యంబు సొచ్చి విచ్చలవిడి నచ్చటం బచ్చిబయళ్ల నుచ్చి కలచ్చుపడం దటిచ్చటులం బగటోచనప్రభాపటలంబు దిక్కిటంబులం బర్హు దాటుమాటుపడ నడికొనిన మొగంబులతో నేజీకొప్పుల పైల్లిహ్యమానాం గంబు లగుసాంగంబులఘుళికారంగంబు లనం గనుపట్టుచెల్లెపట్టులును, బిట్టె సంగునాకటం దట్టునడి పొట్టుకై పుట్టుకూటికిం జీనులకుం జెనలునకు నెలుంగులు గులగులం బుట్టులు నిశితనిజసఖరకులీశ్రోటులం గోరాడ నాడిండు గోచుకొని యుండి వెడలి చనువివవిస్ఫురద్యుజంగంబుల నల్లడం గొల్పించి గెంటకుండ దంటు చప్పరించుగత్తి జప్పరించుచు నొండొంటికిం బేరెంబులు వాటి కుప్పించి తిప్పించు కొనుడుస్థలఘోజరజశ్చటల నెను మెసంగునునమనకల మటుంగువడి యుండుగండోపలంబులును, బరిహసింసి తేతరపాపాణాకటవంబు లగువిమాణ పరిఘంబు లొండొంటిం దాఁకి కిల్లుపెరిల్లు మనం బోరుకారుపోతులకోలాహలం బులం బ్రతీశబ్దంబు లినుకోనలును, మద మొదవ నెడపదనునం బొడలుపెట్ట లకుం జట్టంబులై చిల్లరనలుగులం బిల్లలం జల్లరంబుల సాగినిచ్చి గమికి వెనుక యై మలయుచు బిఱుందం దిరుగుచిటుగున్నలకు వెన్నాడుతోడేల్ల సివంగులం దిరిగి తిరిగి మొత్తిపో నొత్తి చరియించునేటి చరంబులఘుర్గురధ్వానంబుల ఘూర్ణ మానంబు లగుపరిగె పక్క పలుమేరు రేగు వేము పులుగుడు గురివెంద యీదు గేదంగి మోరు గౌరు కోరింద కనుము కానుగు మొద లగుబొడలం బొడు వగు నానావిసనపాదపకలాపంబులును, మాటిమాటికి మానిసికాటు మరగి తెరు వులు గాచికాచి డగ్గుత్తిక పడం దినుపెద్దిపాలవలనం బుటపుటనై త్రువ్వళ్లు డుల్లిత్తుల్లి గంటు లిడుగబ్బిబెబ్బులుల నలంగుడుల దొడ్లజనంబులు మంత్రించి పొరికి దిగిచిన నీరు మేపుడిగి గిరులు గ్రక్కడల వాపోవుచుం దిరిగి తిరిగి వా కట్టు విసిచినప్పుడు దప్పికై వాటి సెలయేటికెంకులం బొఱుమ్ములు ఊమ్ముకెలం కులం గాఁడ గాండ్రుగాండ్రు మని రొప్పి నొప్పి కుప్పరంబుగా వియత్తలంబు నకు విల్లెత్తుపాడు వెగసి నెత్తురులు గ్రక్కుచుఁ గూలుక్రోల్పులులఘర్జరధ్వ నుల గుంజియ లవిసి కలగుండు వడుకారండపంబులపక్షిపుటపక్షాత్కారం బుల బోరుకలంగుసెలయేటికెంకులును, మేతి వెంబడిం బొలముపల్లంబులం దిల్లితిరిగి పెల్లెటికలు పెట్టుపెంటపట్టునకు నచ్చి యచ్చటం గ్రుచ్చి కానరాకుండ మునుమున్న న్నుగయుండు బిసయొడ్డి సంఘటించినకాలిబోనులం బడి పెగడక యద్దారువీడ్చుకొని యారములఁ దఱియింబడి యవ్వలికై నెడలి చనలేక గెడసి తిన్నుకొనుమన్న మెకంబులమూక్రందనంబులం గ్రందుకొనువివమప్రదేశంబు లును, జిఱుతిగండగమిచేత దైవికంబున డ్డాప్రక్క మీదువడ దాటువడి యవి గొంతుక్రొన్నెత్తురులె క్రొలివిడిచి చన మార్చెడలు నడి మశకవనదం శమ్ములు మూగ మాంగంబాఱినకొండగొఱియములుగుడుబొందులకు నంద

డించుకంకగ్నధావళులమొల్లంబుల ముసుంగు పడుపల్లంబులును, మేయు
 తటి వీ పెక్కి తే చొకటి మూపురంబు గఱచి కఱచి యెఱచి పడ నై పం దోడి
 యొక రెండుమూడు వెనుకముందట నందందకాళ్లం బెనంగును సత్తునుక లేటి
 యేటి తినఁ గాలెడలినయెడ మందుల దేవదనకుం గాక మట్టు లెత్తుకొని యొత్తుగల
 పొదరుటడవులు చొరంబాటుపిడికడితికదువునురవడికి విఱిగి పడినవిటపివిటపంబు
 లం దడుకు ఘెడిచినగతి నొందునెడలును, పదులుపదులు నూలులునూలులు వేలు
 వేలు గుములుగట్టి దట్టం బగునెయ్యంబున వెదురుబియ్యంబు లొండొంటి కొ
 నంగఁ గరివరక రేఱువులు వంప ముంపు చెడి యిట్టు పడి తిట్టు లగుజిట్టల సంగ
 టంబు లగుఁజొంకలు నీక్షించి హర్షించి యెక్కునుఁదమి నొక్కయెడ నడుగు
 వెడలనిటెంకి గని వాటుగవులునకు మెకము దిగ దని యెన్ని మన్ను దూ
 ర్పెత్తించి గాలి పరికించి దిగువదెన దొడ్డివల పన్ని యెగున పొలిమేర బారాది
 యగుదూరం బేఁగఁ బోఁగువాఁతించి యత్తాట వల మోవం డెర లెత్తి యెత్తి
 నత్తెరఁ దుత్తుమురుగాఁ జించుకొని పాఁతినం బోనీక బారినమరుటకు వలచు
 ట్టునం జెట్టు దండకొని నిలువ నలుపు గలపుళిందులఁ గొండఱ నిలిపి యమ్మంది
 పిఱుందజాగిలంబులతోడ వాగురికుల నిలువ నియమించి తెరకు లోనగువాని
 నందుఁ బడంగొట్టించియు గట్టువెంట దట్టంబుగాఁ బ్రజ నేక్కించి మఱీ కలయ
 గహనతలంబుననెల్లం బెల్లుగా విల్లువేటకు నేటు దప్పనిమీటివిలుకాండ్ర
 మృగములు వెలువడుటకు హరిచ్చదచ్చటావృతశిరశ్శకటిధనుష్కొట్టులై కొట్టి
 కానిం జూపెట్టుకొని యెదురుమాటులు గాకుండ నుండి చెదరి పొరదెరువు
 లం బఱవకుండ నీరముల నందునందులం దమతమకట్టిన మోటకత్తుల నొం
 డొండ ఖండితంబు లగుమండగిలకంపమండలుద్రోచి మునుములం గనుమ
 లొనరించుకొనం బంచి తాను నొక్కొక్కయెడం బాదచారయు నొక్కొక్క
 యెడఁ దురగాధిరూఢుండును నై యెల్లెడల మెలంగుచుం గూఁత లెగయుఁ బణిప
 ప్పూదంగ దుందుభి ప్రముఖతూర్యంబులు గొట్టించియు గాహళులు వట్టించియు
 నగ్నియంత్రంబులు ముట్టించియు రొద మిన్నముట్టం జోపు నెట్టించిన. 37

ఆ. ఇట్లు = కవిధముగా, అరిగి = పోయి, అచ్చహారణంబు = ముందుచెప్పిన వెండికొండ
 వెంబడిగొప్పయడవిని, సొచ్చి = ప్రవేశించి, నిచ్చలవిడి = యభేచ్ఛముగా, అచ్చట = ఆయా
 యందు, పచ్చికబయళ్ల = పచ్చగా గడ్డి పెరిగినబయళ్లయందు, మచ్చికలు = అనురాగములు, అచ్చ
 పడ = స్పష్టమగునట్టి, తటిచ్చలులంబు = మెఱపువలెఁజలించునది, అగు . పటలంబు - అగు =
 అయిన, లోచన = కన్నులయొక్క, ప్రథా = కాంతులయొక్క, పటలంబు = సమాహూయ, దిక్టం
 బుల = దిక్కులకొనలయంగు, పర్వ = వ్యాపింపఁగా, తాఱుమాటుపడ = వ్యత్యాసపడునట్లు -
 ఒకక్రమము లేకుండునట్లునట, ఇదొకొనిన మొగంబులలో = పెట్టుకొన్న ముఖములలో, ఏదీ.. బుటా -
 ఏదీ = ఆంధుబింకలయొక్క, జిహ్వపల్లవ = చిగుళ్లవంటి నాలుకలచేత, ఉల్లిహృదయ = ఎగవారయడు

చున్న, అంగంబులు = దేహములగులవి, ఆగు . రంగంబులు = అగుస్థానంగంబులు = అయినట్టిమగ
జంకలయొక్క, ఖరళి కారంగంబులు = గరిడీసాలలో, అనన్ = అనునట్లు, కనుపట్టుచేటికిపట్టులు
ను = అగ పడుచున్నవేరిగలబీటిసేలలును - ఆనగా నచ్చటఁ బచ్చిక కడుపాఱ పేసి హాయిగాఁ బం
డుకొని తమకుఁ బ్రయత్ననశ్రేష్ట నాశుచుండఁగా నరీదులకుఁ దగినట్లు పెడలు త్రిప్పకొనుచుండెడి
యిట్టిగుంపులకు గరిడీసాలలో యనఁ దగినకంచెపాలములని తాత్పర్యము, (అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమయు.)
త్తుయు.) బిట్టు = మిక్కిలి, ఎసంగునాఁకటన్ = అతిశయించుచున్నట్లుచేత, తట్టుపకి = డీలు
పడి = డస్సి, పొట్టకై = కడుపునకై = తిండి కైయనుట, పుట్టకూటికై = చీమగుడ్డచే ముద్దుముద్దగా
నేర్పడినపుట్టుమట్టికొఱనును, చీమలకున్ = చీమలకొఱనును, చెదలునకున్ = చెదపురుగులకొఱనును,
ఎలుంగులు = ఎలుఁగుగొడ్డు, గులగులకై = గులగులయనుధ్వనిలో, పుట్టులు = చీమపుట్టలను, నీకి
త...కొటులకై = నిశిత = వాడియైన, నిజ = తమయొక్క, నఖరశలికై = విజ్రాయదమునందొక్క
యొక్క, కొటులకై = కొనలలో, కొరాడన్ = మట్టిచెదరఁద్రవ్వఁగా, అదండన్ = అపుట్టలనెంబడి,
కాయకొనియుండి = కనిపెట్టియుండి, పెడలి = (ఎలుఁగుగొడ్డుత్రెవ్వడిపుట్టలలోనుండి) బయలు
దేలి, చను . బులన్ = చను = బోవుచున్న, విష = విషముచేత, విస్ఫురిత్ = తేజిల్లుచున్న, భుజం
గంబులన్ = పాములను, నల్లడన్ = నాలుగుదిక్కులనుజేరి, కబళించి = నోళ్లతోఁగివిప్పిట్టి గెంటకుం
డన్ = ఇటునటుఁ దేరులకుండునట్లు, దంటు = చొప్పకొట్టును, చెప్పరించుగతికై = పండ్లలో నదిమి రస
ముపీల్చునట్లు, చెప్పరించుచున్ = పండ్లలోనొక్క సెట్టుపీల్చుచు, ఒండొంటికై = ఒకటిమీఁది
కొకటి, పేరెంబులువాఱి = పరుగులెత్తి, కుప్పించి = నేలఁగాఢునియొగిరి, తప్పించు . పట్టలన్ =
తప్పించుకొను = తమపైఁబడిపచ్చువానికఁజిక్కినకుండఁ దొలగిపోవుచున్న, దుప్పల = పువ్వులమృగము
లయొక్క, ఖరజ = గిట్టలపలనఁగలిగిన, రజఃపట్టలన్ = భూమిపరంపరలచేత, ఎనక పె సంగుమనమునక
లన్ = ఎనక పె సంగు = అతిశయించుచున్న, మనమనకలన్ = కొంచెపుఁజిక్కియందుకై మఱుంగు
పడి = వాటుపడి - కానరానివై, ఉండుగండోపలంబులును = ఉండునట్టిపెద్దగుండెవాళ్లును - ఆనఁగా
నాహారార్థముగా నెలుఁగుగొడ్డు పుట్టులత్రవి పుట్టకూట్లకెల్లగించునప్ప డాపుట్టలలోనుండి విషము
గ్రక్కుచు వెడలిపచ్చుచున్న పాములను గనిపెట్టియుండి పట్టితినుచున్నదుప్పల కొవ్వి యొకటి
నొకటిమీఁది దాఁటి గంటలు వేయుచుండె ననియు వానికాత్మత్రొక్కుచేత లేకనుడుచుచేత నందఱు
న్న పెద్దపెద్దవాళ్లు క్రమగతుమండనయొక దాత్పర్యము. (అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమయు.)
పరి...బులు = పరిహారి = ఎగతాళిచేయఁబడిన - తక్కువపాఱఁబడిన, నీతేరత = నలుపైన, పాసా
న = తాళ్లయొక్క, పాటనంబులు = పటవర్ణముగలవి, అగునివాణసరిఘంబులు = అగునట్టిగుడియకట్టలం
టికొమ్ములు, ఒండొంటికై = ఒకటితోనొకటి, తాఁకి = తిగిలి, కిల్లుపెరిల్లుమనన్ = కిల్లుపెరిల్లుమని
తట్టింపఁగా, పోరు...బులన్ = పోరు = పోట్లాడుచున్న, కాయపోరు = అడవిమిన్న పోరులయొక్క,
కొలాసాలంబులన్ = కలకలధ్వనులచేత, ప్రతిశబ్దంబులు = మాటుమ్రోతలు, ఈమనోనియను =
పుట్టించుచున్న కొండసందుగొందులును - అనఁగా గాయచున్న పోతులు నల్లవాళ్లవలెఁ గనిననులైన
తమకొమ్ము లొకటితోనొకటితిగిలి మ్రోఁగునట్లు పోట్లాడఁగా వాధ్వనులకు నెప్పటికొండలనడిమి
గొందులు ప్రతిధ్వనులయొక్క ననితాత్పర్యము. (అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమయు.) మనము = యో
వనగర్వము, ఒడన్ = కలుగఁగా, ఎడపడునన్ = చూలుకాలమునందు, పాదలు పెట్టలకున్ = కామము
పట్టియున్న యాఁడుఁబండులకు, చుట్టంబులై = మిత్రములై - తిగులాటనుగలవై యనుట, (వీనికి ఏకగం

బులు క ర్త) చిల్లరసల్లుగులక్ = సామాన్యములైనపండులను, పిల్లలక్ = లేలపిల్లలను, చుల్లగంబులక్ = ఎడమయగుగలపండులను, సాగనిచ్చి = జరిగిపోనిచ్చి, గమికక్ = గంపునకు, వెనుకయై = వెనుకతట్టుచేరి, మలయుచుక్ = పెనంగుచు, పిలుందక్ = వెనుక, తిరుగుచిలుగున్నలక్ = మెలంగునట్టిచిన్నపిల్లలకు, వెన్నాడుతోడేళ్లక్ = వెంబడించి పచ్చనట్టి యడవివృక్షలను, నీలంగులక్ = తిరితూపు లగడిమృగములను, తిరిగితిరిగి = పలుమారుతిరిగి, మొత్తి = కొట్టిపోనొత్తి = పోదజేమి, మరియు . బులక్ = చరియించు = సంచరించుచున్న, నీకచరంబుల = అడవిపండులయొక్క, ఘుర్గురధ్వానంబులక్ = గురిగుర యనెడిధ్వనులచేత, ఘూర్ల మానంబులు = తిరుగు పడుచున్నవి, అగు. మొదలు - అగు = అయిన, పరిగె = పరిగెయనుచెట్టు, పక్క = పిరులము, పలుమేర = పలుమేరువు, రేగు = బదరి, వేము = నింబము, పులుగుడు = వాతేష్మి, గురివెంద = గుంజ, ఈడు = ఈతె చెట్టు, గేదంగి = కేతకి - సచ్చిమొగలి, మోదుగు = కింశుకము, కౌరు = వీరణము - అవుగుగడ్డి, కీరింద = జహూక, కనుము = కనుపగడ్డి, కాసుగు = కరంజము, మొదలు = మొదలుగాఁగలవి, అగుపొరలక్ = అగునట్టిపొరుల చేత, పొడువు = ఉన్నతము, అగు .. బులుస - అగు = అయిన, నానా = అనేకములైన, వివేనపాదస = అడవిప్రాచులయొక్క, కలాపంబులును = సమానములును - అనగా ఎయ్యనుచిచ్చి వెయ్యయినసమయమునందు మగవానికూటమి వలనిోరికలు పెనంగుచున్న పెరితనందులందుఁ గగులాటముగలిగి సామాన్యపుంబులనుపిల్లలను నెడగున్నలను గుంపుగూడ ముందు సాగిపోవునట్లు చేసి యాగుంపునకు వెనుకజేరి పెనంగుచుఁ దమ వెనుక వచ్చెడి పసిపిల్లలను బట్టికొనిపోవుటకై వెంబడించి వచ్చెడితోడేళ్లను పివంగులను వెనుకకు మరలినవరలి కొట్టి తిలుముచుఁ జరియించునట్టియడవిపండుల గురగుర యనెడిధ్వనులచే నిందుకొన్న పొదలతలుచునఁ బలుచెఱుగుల యడవిప్రాచుల సమానములొప్పుచుండెనని తాత్పర్యము (అలం. స్వభావోక్తి) మాదిమోటికిక్ = పలమాటును, మానిసికాటు = మనుష్యులనుగఱచుట, మరిగి = అలవాటుపడి, తెనుపుల = మనుష్యులునడచువ్రోలనను, కాచికాచి = కనిపెట్టి, డగ్గుతికిపడక్ = గొంతుగొడఁదట్టునట్లు, తినుపెద్దపొలనలక్ = భక్షించునట్టి మనుష్యమాంసములను, పుటపుట సై = మక్కిలిబలము, బ్రుష్టట్లు = మేలఁదరిగిన వెల్గునకులు, డుల్లి = రాతి, త్రుల్లి = పోతరించి, గంతులు = దుముకులు, ఇదగిల్చిబెట్టులనిలఁగుడులక్ - ఇడు = వేయునట్టి, గచ్చి = తిమికితుండెడి, తెబ్బులుల = పెద్దపులులయొక్క, నలఁగుడులక్ = బాధలచేత, వొడ్లజన్మంబులు = సమస్తవొడ్లలోనిమనుష్యులు, మంత్రింబి = వాకిట్టుమంత్రియు మంత్రింబి, పొరకదిగిచినక్ = గడ్డిపోచతోసి దిగఁచుడునఁగా, నీరు = నీళ్లుత్రాగుటయు, మేపు = మేలమేయుటయు, ఉడిగి = మాని, గిరులు = కొండలు, గ్రక్కదలక్ = చిక్కలికనలఁగా - ఆమరఁగా, నాపోవుచుక్ = అజుచును, తిరిగితిరిగి = ఇటునటుఁ గలుమూటుతిరిగి, వాంట్లు = (వొడ్లజన్ములు మంత్రించిచేసిన) నోటికట్టు, విడిచివచ్చునా = నడవినప్పుడు, దప్పికై = బాహుమత్తిగొనుటకై, పానీ = ప్షుగునఁబోయి, సెలయొటిలెంపిలక్ = కొండయొద్దమూలఁగుండోటులందు, పాణిములు = పాణివాతి బాణములు, తొమ్మకెలంకులక్ = ఎత్తమైన కరుప్రక్కలను, కాండక్ = వాటఁగా, గాండ్రుగాండ్రుమని = గాండ్రుగాండ్రుమనెడిధ్వనితో, రొప్పి = గాండ్రించి-రూపి, నొప్పికైక్ = బాధను, ఉప్పరంబుగాక్ = మోచుగా, వియత్తిలంబునక్ = అకాశప్రదేశమునకు, పిల్లెపుపొడువు = వింతబాణము పోవునంతయొక్క, ఎగవి = ఎగిరి, నెత్తురులుగ్రక్కుచును, కూలు... ధ్వనులక్ - కూలు = సలఁగూడునట్టి, క్రోలులుల = పెద్దపులులయొక్క, ఘర్భరధ్వనులక్ = ఘర్భరయనెడిధ్వనులచేత, గుండియలవిసి =

గుండెలుపగిలి, కలగుండు .. బులక్ - కలగుండువడు = కలవరిపడునట్టి, కారండవంబుల = కన్న లేళ్లవడి పక్షులయొక్క, పక్షపుట = పుటములపంటి తెక్కులయొక్క, పటాత్కారంబులక్ = పటపటధ్వనులచేత, బోరుకలగు సెలయేటి తెంపలును - బోరుకలగు = ప్రాంగునున్న, సెలయేటి తెంపలును = గిరినదులమడుగుపట్టును - అనగా, పెద్దపులులు మనుష్యులను గణించజచ్చి వాడుకపడి మనుష్యులు నడచునట్టి ప్రోపలందుఁజేరి దొరకనజనులనుగొట్టి చంపి తని బలిసి మేనిబొచ్చురాలి ననువుమిలిన దేహములతో సంపదించుచుండుననియు, వానివాధకు సహింపక పసులగాపరిజనులు, మంత్రించి వాకట్టు కట్టఁగాఁ గూయుచు నందందుఁ దిరుగుచుండి వాకట్టు నదలినప్పుడు పప్పిడిఱ నీళ్లుత్రాగి నందలి సెలయేళ్లనందులకు నవి పోవుచుండుననియు నప్పుడు వేటకాండ్రు పాఱలనంటి మొనలుగల బాణములను బ్రయోగింపఁగా నవి తొమ్మలందు నాటిన నందులనొప్పికై దాళలేక గాండ్రు గాండ్రు మని కూయుచు మింటికెగసి నేలఁ గూలినపులులకూతలకు గుండెలుపగిలి వెఱచి తటతటధ్వనితో తెక్కులాడించుచు సెగిరిపోవుచున్న కిన్నెరేడిలోనగు జలపక్షులు చేయుకొదలతో సెలయేటపడుఁగలూపస్వచంద్రునియుఁ దాత్పర్యము. (అలం స్వభావోక్తి.) మేఱ వెంబడిక్ = మేపుగొనఁబోవువరుస వెంట, పాలముపల్లంబులక్ = అడవిలోనిపల్లపుఁ బ్రదేశములందు, తిరిగితిరిగి = బహువిధమునఁపరించి, పెంట్రికలుపెట్టు పెంటపట్టునకుక్ = వేడవేయునట్టి దొడ్డిపట్టునకు, పచ్చి, అడిటక్ = ఆ పెంటపట్టునందు, పుచ్చి = నాటి, కానరాకుండక్ = వానికే గనఁబడవండునట్లు, మునుమున్న = అవిపచ్చి పెంటపట్టుచేరిక ముందే, మృగయుండు = వేటకాండ్రు, దిస = ప్రొక్కఁగా దిగివోఁదగినకలు, ఒడ్డి = పన్ని, సంఘటించిన కాలిబోనులక్ = జతపఱచిన కాలిక దగులకొనుబోనులలో, పడి = లిగులుకొని, దెగడక = బోనులో దగులకొన్నందులకు భయపడి, అద్దారపు = ఆబోనువ్రాసు, ఈడ్చుకొని = లాగుకొని, ఈరములక్ = పొదరిండ్లను, తఱియంబడి = తఱిన - చేరి, అద్వలిక్ = ఆపొదరిండ్లనుండి యదలికి, కడలి = దాటి, పోలేక = పోజాలక, కడలి = క్రిందఁబడి, తన్ను ... బులక్ - తన్నుకొను = కాల్లు జాడించుకొనునట్టి, మన్ను పెంకంబుల = బుక్కమ్మ గములయొక్క, ఆక్రందనంబులక్ = వాధచేసఱచు నఱపులచేత, క్రందుకొను బును - క్రిందుకొను = నందడించునట్టి, విషాదు = మిట్టపల్లములైన, ప్రదేశంబులును = చోట్లును - అనగా మనుఁబోతులు మేయఁబోయి యందందుఁ దిరిగి మందపట్టునకుపచ్చి యచ్చటఁ దాము నివృత్తంబలో వేటకాండ్రు పన్నుయున్న కాలిబోనులలో దగులకొని యందులకు దిగులొందక యాబోనువ్రాసి నీడ్చుకొని పొదరిండ్లు చొరఁబోయి యాపొదలలో జిక్కుకొని యానలఁ బోజాలక నేలఁబడి తన్నుకొనుచు నఱచుచుండఁగా నందడిగిరిగయున్న ప్రదేశములని తాత్పర్యము. (అలం పై.) చిఱుతగండ్లగమి చేతక్ = చిఱుతపులుల సమాహారముచేత, చైవికంబునక్ = చైవికమాన, దాప్రక్కమిఁచునడక్ = వీడమోషక్కుమిఁచగనట్లుగా, దాఁటునడి = చిఱుతపులులయొక్క దాఁటుటనుబొంది - చిఱుతపులులెక్కి దునుకి పడఁద్రోయఁగఁగఁబడి యనంట, అవి = ఆచిఱుతపులులు, గొంతుక్రొన్నెక్కులె = కుక్క పలని క్రొత్తరక్తముచే, ప్రొలి = త్రాగి, విడిచి = విదలి, దనక్ = పోఁగ్గు, మార్చెడలునడి = సెనకకు నేలఁబడిన పెడలుగలిగి, మోకవనదంతమ్ములు = దోమలు నడవీయఁగలుగు, మూగక్ = ముసరగా, మాఁగుం .. బొందునక్ - మాఁగుంబాసెన = క్రుశ్ణ నారంభించిన, కొండగొలీయ = కొండగొట్టెలయొక్క, ముఱుగుడు బొందులనక్ = క్రుశ్ణ కంఠమైనదేహములక్, నందడించు - బులక్ - నందడించు = విరిగిని తిరుగనట్టి, కంక = రాపులులయొక్కయు, గృధ్ర = గద్దలయొక్కయు, అనుకు = పంక్తుల

యొక్క, మొల్లంబులకే = సమానములచేత, ముసుంగుపడు పల్లంబులును = ఆవరింపబడినపల్లపుల
 బ్రదేశములును-అనగా, చిలువపులులు పడ దాటి మెడలుకొటికి నెత్తురు పీల్చి విడిచిపోగా
 బడియున్న కొండగొట్టెలశరీరములు ముజిగి కంపెత్తంగా వానిఁ బెఱుగుకొని తిమ్మలై బాదలుగట్టి
 వచ్చి యావరించుకొన్న బోరుపలయుఁ గ్రద్దలయు గుంపులతోఁగూడిన పల్లపుసేలలని తాత్పర్య
 ము. (అలం. పై.) మేయుతటికే = (సిడికడుతులు) మేయునప్పుడు, తొలచొక్కటి=ఒకతొలచు
 కుక్క, వీరశెక్కి=వీరపుపైశెక్కి, మూపురంబు = భుజశరమును, కఱచికఱచి = పలుమాటుకఱచి,
 ఎఱచి=మూపురపుమానమును, పడవైవ = క్రిందబడవేయఁగా, తోడియొక రెండుమూడు =
 వీరపెక్కియున్న తొలచుబత్తెన రెండుమూడుతొలచులు, పెనుక = (కడితికి) వెనుక తట్టును, ముంద
 రక = ముందుతట్టును, అందంద=చుట్టుమఱి-మాటిమాటికి, కాళ్లక = (సిడితియొక్క) కాళ్లలో, పెన
 గుచుక = పెనఁగొనుచు-చుట్టుకొనుచు, (అపిఁపుమీఁది) తొలచుకుక్క (క్రిందవేయుచున్న మాంసపుం
 డములను, ఏటియేటి=ఒక్కొక్కటిగానేఱుకొని, తినక = తినుచుండఁగా, కాలు=పాదము, ఎడలినయె
 డక = తొలఁగినచోట - కారెత్తిపెట్ట ననువైనప్పుడు, మండుతగ్గేవనకుక = మంటయెత్తుచున్నయా
 బాధకు, కాక = సహింపనేరక, మట్టులు=తోకలు, ఎత్తుకొని=పైకెత్తుకొని, ఒత్తు=ఠిలుచు, కలపాద
 రుటడవులు=కలిగిన పాదములలిసిన యడవులందు, చొరం .. పడికిక - చొరంబాటు=ప్రవేశింపఁబో
 వుచున్న, సిడికడితి=ఆడఘోకర్ణమృగములయొక్క, కడుపు=మందలయొక్క, ఉరపడకిక = మినుగ్గ
 ట మెనవేగమునకు, విజిగి=తునిసి, పడినవిటవిటపంబులక = సేలఁగూలినవ్రూచుకొమ్మలచేతను,
 తడుకువొడిచినగతికే = వెలుగువేసినవిధమును, ఒందు నెడలును = పొందునట్టి ప్రదేశములును-అనగా,
 ఆడుకడుతులు మేయుచుండఁగా తొలచుకుక్కలు కొన్ని జరిగూడివచ్చి వానిలో నొకటొకటి యొక
 డుతులవీరపెక్కి కఱచి మాంసపుఁగండలుపెట్టి క్రిందబడవేయఁగా గ్రిందనుండుతొలచు లొకండులు
 తినుచు నాకడుతులను బాటిపోనీక కాళ్లలోఁ బెనఁగొనుచుండఁగా గాలు వానివలనఁ దొలఁగఁ దీసికొ
 ని పొదలుబలిసిన యడవులుచొచ్చుటకై పొలునప్పు డావేగమునకు నడచివ్రాచుతులొమ్మలు విడిగినడి
 వెలుగువేసిన టున్నప్రదేశములని తాత్పర్యము (అలం. పై.) పడులుపడులు=పదిపదనయు, నూలులు
 నూలులు=నూలునూ తీసియు, వేలువేలు=వేయివేయెసియు, గుములుగట్టి=గుంపులు గుంపులుగాఁగూడి,
 దట్టంబు=అధికము, అగు నెయ్యంబునకే=అయినచెలిమితో, వెదురులియ్యంబులు = వెదురుధాన్యమును,
 ఒండొంటికికే = ఒకటికొకటి, ఒసంగకే = ఇచ్చుటకు, కరివరకేలువులు = మగవియు నాడువియు
 నైనయేనుగులు, వంపక = (వెదుళ్లు)వంపఁగా, ముంపుచెడి=తఱుచుదనముచెడి - ఒకటితోనొకటి
 చేరికలేక చేదరి, ఇట్టుపడి=ఇటునటువాలి, తిట్టులు=ప్రోగులు, అగుజ్జిలకే=అగునట్టివెదురువెన్ను
 లచేత, సంకటంబులు=ఇంజుకైనవి, అగు దొంకలును=అగునట్టి తఱుచుగానడచుటచేత బల్లము పడిన
 బాటలును- అనగా, మగవియు నాడువియునైన యేనుగులు పరస్పరస్నేహముచేత బడసి మోత
 నీ వేయెసి యొక్కొక్కగుంపుగాఁ గూడుకొని వెదురులియ్యమురాల్చి యొకటికి నొకటి యియ్యఁగోరి
 వెదురుపొదలను దొండములతోపంపఁగా నావెదుళ్లు గుదుగుబాసి విరియఁబడి వాలఁగా కాలిన వెదురువె
 న్నులు కుప్పలుకుప్పలుగాఁ బడుటచేత నిలుకటములైన దొంకవారు లని తాత్పర్యము. (అలం. పై.) ఈ
 శ్లోచి=చూచి-ఈచెప్పఁబడిన ప్రదేశములన్నియుజూచి యనుట, హ్లోచి=నింతోషించి, ఎన్నడుం
 దమికే=అధికమయిన తమకముతో, ఒక్కయెడకే=ఒకచోట, అడుగు=పాదము, వెడలనిలెంకికే =
 సాగనిమఱుంగుతావును, కని=చూచి, వాఱుగవులునకుకే=తోలుపట్టకంపునకు, మెకము=మృగము, దిగ

దని=చారనేరదని, విచారించి=అలోచించి, మన్ను=మట్టి, తూర్పుత్తింది=కూర్పాబుట్టించి, గాలి పరికించి=గాలివాటము పరీక్షించి-ఏరట్లు గాలిగొట్టునదియుఁ దెలిసికొని, దిగువదెసకే=గాలికి వాటముగా నుండుపైపున, దొడ్డివల=దొడ్డివలెఁ జాట్లు పాటనచ్చునట్టివలను, పన్ని=ఒడ్డి, ఎగువపాలిమేరకే=మీరిమిఁదెల్లయందు, బారాది=అధికము, అగుమారంబు=అయినదవృత్తి, ఏఁగ్=పోవునట్లు, పోగువాఁతించి=పోగుఁడ్రాడుచుట్టిరాఁ గట్టించి, అత్తాట్లకే=అపోగుఁడ్రాటియందు, వలమోడ=వలతొడువట్టుగా, తెరలెత్తి=అడ్డువలెత్తి, ఎత్తినతెరకే=ఎత్తినయడ్డువలను, తుక్కుమురుగాకే=కునుకలగునట్లుగా, పోతినకే=(చించుకొని మృగములు) పరుగెత్తినను, పోనీక=కప్పించుకొనినపోనీయొక, బారినమరుటకుకే=చంపుటకు, వలచుట్టును = బాలచుచుట్టును, చెట్టుదండగొని=వృక్షము నానరాచేసికొని, నిలువకే=నిలుచునట్లు, నలువు=సామర్థ్యము, కలపులిందులకే=కలిగినబోలువాఁడను, కొండఱకే=కొంతమందిని, నిలిపి=ఁజించి, అప్పుందివిఱుందకే=అబోయల గుంపునకు వెనుక, బాగిలచ్చుతోడకే=వేటకుకట్టుతోఁగూడ, వాగురికులకే=ఉరుగాడ్డివేటాడెడు వేటకాండను, నిలువకే=ఁజండునట్లు, నియమించి=ఆజ్ఞాపించి, తెరకుకే=అడ్డువలకు, లోనగువాకే=లోబడిన మృగములను, అందుకే=అచోటనే, పడంగొట్టించియు=చచ్చినదనునట్లు కొట్టించియును, గట్టువెంటకే=కొండమీఁదుగా, దట్టంబుగాకే=తఱుచుగా, ప్రకే=వేటాడుజనమును, ఎక్కించి=ఎక్కిబోవునట్లుచేసి, మఱి=మఱియును-ఇంతేగాక, కలయకే=ఎల్లయెడలను నిండుకొనునట్లు, గహనతలమున నెల్లకే=అడవిప్రదేశమందంతటను, పెల్లుగాకే=అధికముగా, విల్లువేటకుకే=విల్లుగొని వేటాడుటకు, ఏటు = ప్రయోగించిన బాణములయొక్కదెబ్బ, తప్పని మేటివిలుకాండకే=తప్పిపోకుండఁ బ్రయోగింప నేర్పుగల గొప్ప విలువిద్యనేర్చినవారలను, మృగములు= మెకలులు, వెలువడుటకుకే=బయటవచ్చుటకు-వేటకాండగాడగని పొదలలోఁ దాగినమృగము లేమఱి బయటవచ్చుటకునుట, హరి...ట్టులై-హరిచ్చిద=పచ్చనియాకులయొక్క, ఘటా=సహూహముచేత, వృత=కప్పబడిన, శిరః=తలలును, కటి=మొలలును, ధనుః=విండయొక్క, కోటులై=కోప్పలునుగలవారై, ాట్టికానికే=వేగిని-మృగముల పోబడితెలిసికొనివచ్చి చెప్పనట్టివానిననుట, చూపెట్టుకొని=చూచుచునుండి, ఎదురుమాటులు = ముందరితట్టునుఱుంగులు, కాకుండకే=కాకుండునట్లు, ఁంశి=నిలిచి, చెవరి=కలఁతపడి, పారదెరువులకే=తప్పఁజ్రోవలందు, పఱవకే=పొడిపోవక, ఁండకే=ఁజండునట్లు, తరములనందునందులకే-తరముల=పొదలయొక్క, సందునందులకే=నడుమనడుమ నుండునందులందు, తమతమకట్టిన మోటకత్తులకే=తమతమనడుముల నంటఁగట్టుకొన్న మడ్డుకత్తులచేత, ఒండొండ=ఒకటిమొకటి నొకటిగా-క్రమముగా, ఖండితములు=నఱకబడినవి, అగుమండగలకంపమండలు=అయినతఱుచయిన రెప్పులపఱపుగల ముండగొప్పలను, శ్రోచి=అడ్డుముగావేసి, మునుములకే= మొగదలలయందు, కనుములు=ఇటుకుఁద్రోసలు, ఒినరించుకొనకే=చేసికొనునట్లు, పంచి=ఆజ్ఞాపించి, తానును=స్వోచితానును, ఒక్కొక్కయెడకే=ఒక్కొక్కచోట, పాదచారియొకే=కాలినడతో సంచరించువాఁడును, ఒక్కొక్కయెడకే=మఱియునొక్కొక్కచోట, తురగాయాధుండునై=గుడ్డుమునెక్కి తిరుగువాఁడునునై, ఎల్లెడలకే=ఎల్ల దిక్కులందును, మొలంగుచుకే=తిరుగుచును, కూతలు=కేకలు, ఎగయకే=వ్యాపింపఁగా, పణవ .. తూర్వంబులు-పణవ=ఁజండుక, మృదంగ=మద్దెల, దుందుభి=పెద్దనగారా, ప్రముఖ=మొదలుగాఁగల, తూర్వంబులు=వాయుములు, కొట్టించియుకే=వాయింపించియు, కాహులు = తుతారాలు, పట్టించియుకే = ఁఁచి

చియు, అగ్నియంత్రములు=కుపాకులు మొదలయినవానిని, ముట్టిచియు=కాల్పించియు, రోద= వారియొక్కధ్వని, విన్నుముట్ట=ఆకాశమునంటగా, చోపువెట్టించియు=కిలకపెట్టింపగా-పై పద్యముతో నన్వయము.

మ. చక్రితై కామూతిదాన మావలిపుర చ్చన్యల్లగ చ్చత్తిరి
తుక మద్రిగ్రహయాభిభల్లుము నరక్షోభాగసిక్తిప్రసిం
భకత్తల్లత్ సనగీకరంబము ప్రకాంభాన్తాత్తికాక్రొడనా
యక మాభిలముఖద్విసిద్ధపుత్రి ౧౦౪ బయ్యెన్ నరం బత్తిత్తిన్ 38

అ. అత్తత్తిన్=ఆపమమునందు, ఐనంబు=అదిచి, చక్రిత=దానము - సుకేత=ధవలపడిన, ఏ గు=జింకల నెడి, ఆపూతి=వేయినట్టిచన్యములుగల, కామము=కాల్పియ్యవలసి దియు - వేటకాండ్రు చేపెడి మహాధ్వనులకు బెదరి పాటి జంతు కాల్పియ్యవలెద మెటలనా ననంట ఆచి. తుకము-ఆపలిక=అంతటను ముడువబడిన, గ్రహ=తోడిగల్గవై, స్వల్ప=కొంచెముగా-మెల్లగా, గచ్ఛత్తి=నడచిచోపుచున్న, తరతుకము=సింహులగలిగినదియు, అగ్ని భల్లము-అగ్ని=కొండలను, గ్రహ యారు=పట్టుకొనిపాడెడి, భల్లకము = ఎలుగుగొట్టు గలిగినదియు, చక్రి కంబు-సక్షోభాగ=త్రోమలయందు, సిక్తిప్ర = కించుకోడిన, డింభక = పల్లలుకల్ప, నిల్లత్ = బాల్కనపెనుపక గెత్తుచున్న, సనగీ = ఆడుగోతులయొక్క, కదంబులు=ఎవరామముగలిగినదియు, ప్రాజాంభా.. నాయకము-ప్రద=మకుడగులయొక్క, అంభా=నీళ్లయందుండి, ప్రోత్తి=బయలుపెడలిన, ప్రదనా యకము = పెనుబెందులుగలిగినదియు, అభిల..పుత్రితింబు-అభిల=భయంకిరి మైన, ముఖ=మొగులు గల, ద్విసి=పెద్దపులులవేత, స్థుతితితంబు=మట్టపల్లములుగాఁజేయబడినదియునా, అయ్యెన్=ఆయన ద్విపీయన్నందులకు “వాగ్ర్మేద్విపాదద్విపీనా మహారశ్వండోపనా” అని సంగ్రహకర్తృత్వము తా ఆశ్చర్యమునం దానుడవీయంతయుఁ గార్పియ్యసందులగికి కానిజంతులను, గోరి లు ముడుచుకొని మెల్ల మెల్లగాఁ బరుగెత్తుచున్నసింహులునా, కొండలు ప్రాణులన్ని రౌలులగుగొ ఱ్లును, త్రోమృతగలదుకొన్ని లిల్లలతోడ దాటదాటి పరుగెత్తుచున్న యాంబులనునా, మడుల గులనుండివెడలి పాటుచున్న పందులును, భయంకరము లైననుఖులుగోడి పెద్దపులులును గలదై యొప్పెను అలం. స్వభావోక్తి

క. నెల వెడలియు నెఱి నడలియు, జలముడిగియు నిమర సెడియుఁడలట లెడసియుం
గలపోము లడఁగియుం బజచెం, బులి కిరి కరి మన్న దున్న మొనలగు మొకముల్

అ. నెలపు = నివాసస్థానము, ఎడలియున్ = విడిచియు, నెఱి = గలలు, నడలియున్ = నడలియు, చలము=మాత్సర్యము, ఈడిగియున్=మానియు, నిమర=నిద్ర, వెడియున్ = నానచియు, జంటలు=జతలు, ఎడసియున్ = ఎడబడియు, కిలపాములు = గగనములు, అడఁగియున్ = ఉలక నించియు, పులి=పెద్దపులి, కిరి=పండ్ల, కిరి=నీమలను, మన్ను = మత్స్యమృగము, దున్ను = కాశము బోతు, మొదలగు మొకముల్ = మొదలుగాఁగలమృగములు, పజచెన్=సానిపోయెను

ఉ. అత్తటి వేడికాండ్రు యమునాంబువరంగపరంపరాకృతిన్
ముత్తర మైనసూకరసరముత్కృష్టముం గని మోటుకాండ్రు వి
ల్లత్తకమున్న రాజుమది ర కెక్కెనునట్లుగ దీని మిత్తికిం
బుత్త మటంచు బట్టెడలు ర బోరన డుయ్య భయంకరావృత్తిన్.

అ. అత్తటిక్ = ఆనమయమునందు, నేటికాండ్రు = కుక్కలవాండ్రు, యమనా .. క్విక్ - యమునా = కాళింజీనదియొక్క, అంబు = నీళ్లయొక్క, తరింగపరంపరా = అటవనములయొక్క, ఆక్తిక్ = ఆకారముతో - విధముతో, ముత్తరము = మాడువరులు, విసనాకర సముత్కరముక్ = అయినట్టి పండులసమాహమునీ, కని = చూచి, మోటుకాండ్రు = కపటపు మనుష్యునిరూపముల మాటుచేసికొని వేటాడువారు, విల్లు = తమచేతివంటిని, ఎత్తకమున్ను = పైకి త్తకముండే, రాజుమదిక్ = రాజైనస్వర్గోచిమనమునకు, ఎక్కుడునట్లుగ్ = ఇష్టమగు నట్లుగా, దీనిక్ = ఈపండులగుంపును, మిత్తిక్ = మృత్యుదేవతకు, పుత్తము = పంపుదము - చంపుదమనుట, అటంపుక్ = అని, బోరనక్ = శీఘ్రముగా, పట్టెడలు = మెడలకుగట్టియున్నతోలుపట్టులను, దుయ్యక్ = దూయగా - పదలించగా, భయంకరాభిక్ = భయముపుట్టించునట్టియజువులతో - పైపద్యముతో నవ్యయము. అలం ఉపమ.

క. జాగిలములు మొజునడములు, సాగె గలసి చాపము క్తరశరగతి సం దా

జాగిలము తెదిరె బండుల, కై గోధాదికముగాలి శ కడరె నితరముల్. 41

అ. జాగిలములు = పంది మొదలగువాని వేటాడెడు పెద్దకుక్కలును, మొజునడములు = ఉడుము మొదలగువాని వేటాడెడిచిన్నకుక్కలును, కలసి = కూడి, చాప = గతిక్ - చాప = వింటివలన నుండే, ముక్త = విడువబడిన, శర = బాణములయొక్క, గతిక్ = పోకమిత్తి పోకతో - మిక్కిలి వడితో, చాగెక్ = బారులుదీరినడచెను, అందుక్ = ఆకుక్కలయందు, జాగిలములు = పందివేట కుక్కలు, పండులక్త = పండులమీదికి, ఎదిరెక్ = ఎదుర్కొనెను, ఇతరములు = అన్యములు - ఉడుపకుక్కలు, గోధాదికముగాలిక్ = ఉడుము మొదలైన వానిపసికి - పసిపట్టి యుడుము మొదల గువానిక బట్టుటకు ననుట, అడరెక్ = పూనెను. అలం నిదర్శన.

నీ ఎగుచుకూతలు ముట్టెయైత్తి బిట్టాలించి, గమిక్ గన్నా కయి శ గోలి యరయు వడిగుక్క లంటంగరీవచ్చిన మెడ ద్రిప్పిఘుర్లు రించుచు బయల్ గోమ్ము జిమ్ము దారసించినచోటరదారున జొర బాటి, యొకటిరెంటిని దొబ్బరలురల నడుచు బాలచేరులు వట్టి శ తూలింప బలిమి నీ, ఘ్రుకొని డొంకల దూటిరచుట్ల బెట్టు నీకెపోలుల బడి ప్రేపు శ లీడులాడె, బోయి పోలేక నగ దొట్టిరపాదలు సొచ్చి బెండువడియును జొరనీదురవీట వెట్టి, చూపుల నయేర్పు బ్రజనోక్త సూకరంబు.

అ. ఒక్కసూకరంబు = ఒకపంది, ఎగుచుకూతలు = వేట కాండ్రుకి అనుటలక్త వేయుకేకలను, ముట్టెయైత్తి = మారపైకి త్తి, బిట్టు = శీఘ్రముగా - బాగుగా ననుట, అలించి = విని, గమిక్ = తమగుంపునకు, కన్నాకు = అగ్రేసరము - ముందునడచునది, అయి, గాలియరయిక్ = మనుష్యులపసిపట్టును, వడిక్ = వేగముతో, కుక్కలు = వేటకుక్కలు, అంటంగవచ్చినక్ = కదియరాగా, మెడ = కంఠమును, ద్రిప్పి = వెనుకకు ద్రిప్పి, ఘుర్లు రించుచుక్ = గురగురలాడుచు, బయల్ = ఏమియులేకులయలయిందే, కొమ్ముక్ = గోమకొమ్మును, చిమ్ముక్ = విసరను, తారసించినచోటక్ = కుక్కలు మిక్కిలినమీసించినప్పుడు, దారునక్ = తటాలున, చొర బాటి = వానిపైకి జొచ్చుకొనిపోయి, ఒకటిరెంటిక్ = ఒకటిన్నో రెంటిన్నో కుక్కలను, దొబ్బలు = మానవుల గండలు, ఊరలక్ = వానిదేహమునుండి తెగిపడునట్లు, అడుచుక్ = కొమ్ముతో గొట్టును, సాలచేరులు = గజ్జలనరములను, పట్టి = కఱచిపట్టి, తూలింపక్ = కుక్కలు చలింప

శేయఁగా - బాధింపఁ గావనట్లు, భరిమోక్ష = బలముతో, తండ్రికొని = ఆసుక్కులనుకాగుకొని, తోంక
 ల్ = పొదకట్టుపల్లపుమార్గములందు, తూలి = చొచ్చి, చుట్టఁజెట్టుక = తిప్పలఁజెట్టును, తంజెట్టు
 ల్ = తంజెట్టుతో వేటకాండ్రుపాడుచుపోట్లచేత, పడి = వెడలఁబడి, ప్రేవులు = కడుపులోనిప్రేగు
 లు, తంజెట్టు = ప్రేలుడఁగా, పోయి = కొంతమరముపోయి, పోలిక = అనలఁజేయఁజాలక,
 దగ = దప్పి, తొట్టి = వ్యాసించి - కలిగియునుట, పొదలు - పొదరులను, చొచ్చి = చొరఁబడి, బెండు
 వడియును బలహీనతనొందియు, వేటవెట్టి = పాడుకొని కదలక కూర్చుండి, ప్రజ్ఞ = జనమును - వేట
 కాండ్రను, చొరసేదు = దగ్గఁజూరనియ్యదు, చూపులనె = చూచుటలచేతనే, ఏర్పుక = కాల్పును -
 ఎట్టివికొపపుఁజూపులతో జనులను గాల్పునట్లుచూచుచుండె ననుట. అలం. స్వభావోక్తి.

క. అట్టియెడ నొకవరాహము, బిట్టడిచిన మెఱసెఁ గుక్కరేప్రేవులు దండ్రిగం
 జట్టుకొని రొంపిఁ గలఁచఁగ, నిట్టలముగఁ దగిలినట్టియెట్టులు స్రోలెన్. 43

అ. అట్టియెడ = ఆసమయమునందు, ఒకవరాహము = ఒకపంది, బిట్ట = గట్టిగా, అడిచిన = కొ
 ట్టఁగా, కుక్కరేప్రేవులు = ఒక కుక్కయొక్కరేప్రేగులు, దండ్రిగం = అపండితోఁజను, చుట్టుకొని = పెనఁ
 చుకొని, రొంపిఁ = బురదను, కలఁచఁగ = కలియఁజెట్టఁగా, ఇట్టలముగం = అధికముగా, లగిలినట్టి
 యెట్టులునోలె = కోఁజనుఁజుట్టుకొన్న యెట్టులో యననట్లు, మెఱసె = ప్రకాశించెను - అనఁగా, ఒక
 పంది తనమీదికివచ్చినకుక్కను గడుపు చీలునట్లు కోఁజొచ్చుతోఁజుట్టఁగా నాకొప్పునందు బురద
 కలియఁజెట్టునప్పుడు చుట్టుకొన్న యెట్టులో యను నట్లుకుక్కడుపుహాని ప్రేగులు చుట్టుకొనియుండె.
 అలం ఉత్పేక్ష.

మ. హరిణం బొక్కటి కుక్కతండముఁ బులిరదాసీకముం ద్రోచి యు

ర్వరఁ గా లూఁదక దాట నేటలవికికీ ర వాహంబు నడ్డంబు నూ

కీ రసావల్లభుఁ డేసె భల్లమున నిరంగిం గాళ్లు జోడించుచో

గొరిజల్ నాలుగుఁ ద్రెవ్వసేన పొగడెం రి గోదండపాండిత్యమున్. 44

అ. హరిణంబొక్కటి = ఒక జింక, కుక్కతండము = కుక్కలసమూహమును, పులిరదాసీక
 ము = బోయలగుంపును, ద్రోచి = అతిక్రమించి, ఉర్వర = సేలమీద, కాలూఁదక = అడుగుమోప
 క, దాట = ఎగురఁగా, ఏటలవికి = బాణముప్రయోగింపజాటమగుటకు, వాహంబు = గుట్టమును,
 అడ్డంబు = అడ్డముగా, నూకి = తోలి, రసావల్లభుఁడు = భూపతి - స్వరోచి, నిరిగి = ఆకాశమునందు,
 కాళ్లు = కాళ్లును, జోడించుచో = ఆజింక కూడఁదీసికొనెడి సమయమునందు, గొరిజల్ = గిట్టలు, నా
 లుగు = నాలుగును, ద్రెవ్వ = త్రెగునట్లు, భల్లమును = బాణమును, ఏసె = ప్రయోగించెను. (అప్పుడు)
 గోదండపాండిత్యము = అతనికిఁగలవిలువద్యయందలి సేర్పును, సేన = అతనిదండు, పొగడె = స్త్రోత
 ముచేసెను - అనఁగా, ఒకజింక కుక్కలకు వేటకాండ్రకుం జిక్కక కాళ్లు సేలసోఁకనీక యాశాశ
 మున నెగిరిపోవుచుండఁగా నది యెగిరినసమయమున దొక్కటిగాఁ జేర్చుబడినదానినాలుగుకాళ్లగి
 ట్టల నొక్క బాణముచేతనే తెగనటికెను. అందులకు మిచ్చుకొని సైనికులందఱు నతనివంటి సేర్పును
 గొనియాడిరని తాత్పర్యము.

క. పఱచునొకకడిఁ అట్ల ముకుఁ, జెఱమలకై యేయఁ జిప్పరచినుఁగఁగ నది యు
 క్కఱఁ గాఁడి దున్ని పాఱిన, నటిముఱిఁ జాపరువునాటి రయల్లటు వడియెన్. 45

అ. పతి = రాజు - స్వరోచి పటుచనోకకడితి = పరుగెత్తిపోవుచున్న యొకకణితిని, ముకు-
 జెఱములై = ముక్కుపుటను లతునూటిగాఁ జాతునట్లు, ఏయి = బాణము ప్రయోగింపఁగా, చిప్ప =
 చిప్పవంటి ముక్కు - నేమక, చినుగగఁగ = చీలిపోవునట్లు, అది = ఆ బాణము, కాడి = నాటి, ఊక్కి-
 ఱ్ = చేపకొడువట్లు, దుస్సిపాటిన్ = దూసిపోఁగా, అజిముజ్జి = కత్తజిహ్వతో, చాప-
 దువునాటి = చాపుపేరమెత్తి, అట్టుబడియె = ఎదుటఁ గొంతిమారమునందుఁబడెను, - అనగా
 స్వరోచి పరుగెత్తుచున్న యొక్క కణితి యనుమృగమును ముక్కుజెఱములు తెగ నేయఁగా నా మృ-
 గము కొంతదూరము మిక్కిలి వడిగాఁ బరుగెత్తి యంతట నెగిరిపడి చచ్చెను

మ. గవిలో బెబ్బలి డాఁగి గ్రుడ్లు మెఱిమంఠగాఁ గాంచి రా జేసె నే
 య వడి బాణము వెంటనే నిగిడి వైకట్లచి రానేసె రెం
 డవకాండంబుఁ దదస్త్రముం గొనక డాయక వచ్చి కాక్షేయక
 ప్రవిభిన్నం బయి నేలఁ గూలె బవిధారాభిన్న శైలాకృతిన్ 46

అ. బెబ్బలి = పెద్దపులి, గవిలో = గుహయందు, డాఁగి = బాఁగి, గ్రుడ్లు = కన్నుగ్రుడ్లు,
 మెఱిమంఠా = చలింపఁజేయుఁగా - త్రిప్పి త్రిప్పి చూచుచుండఁగా ననుట, కాంచి = చూచి, రాజు = స్వ-
 రోచి, ఏయె = దానిపై బాణము ప్రయోగించెను, ఏయి = బాణప్రయోగముచేయఁగానే, బాణము
 వెంటనే = ఆ బాణము వెంటనే, వడి = వేగముతో, నిగిడి = సాగి, అట్లనే = అవిధముగా, వైకట్ =
 రాజుమీదికి, ఏచి = విస్మంభించి, రా = రాఁగా, రెండవకాండంబు = మఱియొక బాణమును
 ఏక = ప్రయోగించెను, తదస్త్రము = ఆ బాణమునుగూడ, కొనక = లక్ష్యముచేయక, డాయ =
 రాజుదగ్గఱ, వచ్చి, కాక్షేయక ప్రవిభిన్నంబు = కత్తిచేలేని జంతునది, అయి = వి, పరి.. కృతి -
 పరిధారా = వజ్రాయుధముయొక్క యంచుచేత, భిన్న = భేదింపఁబడిన, శైలాకృతి = కొండవిధమున,
 నేల = భూమిమీద, కూలె = పడెను.

తా. రాజైన స్వరోచి కొండగుహలో డాఁగి కన్నుగ్రుడ్లు త్రిప్పి త్రిప్పి చూచుచున్న పెద్దపులిని
 జూచి దానిపై నొక బాణమును ప్రయోగింపఁగా నాపులి యా బాణముతోనే యెగిరి మిక్కిలి వడిగొని
 రాజుమీదికివచ్చెను. అడ్డుడతఁడు మఱియొక బాణమును ప్రయోగించియు నది దానిని పైతము లక్ష్యమునె-
 యక దగ్గఱకురాఁగా తుద కతఁడు గత్తితో దానిని నఱక చంపెను అలం ఉపమ, స్వభావోక్తియు

తే. క్రొవ్వి నడగొండకయివడి ర గునుకుకొక్క-
 యెంటిగాని మహీనాథుఁడొడిగి యేయ
 గొరక మేనుచ్చి ధరఁ గాడి ర శిరము విసరె
 లే దప్యక్తాన మనుచుఁ దెల్పెడు ననంగ.

47

అ. క్రొవ్వి = మదిచి, నడగొండకయివడి = నడచునట్టి పర్వతమోటునట్లు, గును-
 గాని = గునుకు = చిలువగు గొట్టుచున్న, ఒక్కొంటిగాని = ఒకపరిని, మహీనాథుఁడు = రా-
 స్వరోచి, ఒడిగి = ఎదురు చొలగి, ఏయి = బాణమును ప్రయోగింపఁగా, గొరక = ఆ ప్రయోగించిన
 బాణము, మేనుచ్చి = చేపమునందుండినాసి, ధర = భూమియందు, కాడి = నాటుకొనఁగా,
 అప్యక్తానము = నెత్తుకొనఁగట, లేదు = కలుగలేదు - నీ బాణము నా నెత్తును బ్రాగ్లేదు, అమయ =
 అని, తెల్పెను = తెలియఁజేయుచున్నదో, అనంగ = అనునట్లు, శిరము = తలను, విసరె = అరిగెను.

తా ఒక బలిసినపంది గుఱగునపరుగెత్తుచుండఁగా రాజు బానిఁజూచి యొక నారసమును బ్రయోగింపఁగా నది యాపందిచేపమునందుండి యాపలికి దూసిపోయి నేల నాటుకొనఁగా నాపంది తల విసరి నేలఁబడియెను. ఆతలవినదట యోరాజు నీవు ప్రయోగించినబాణము నా నెత్తురు పిల్వలేదని తెలుపుచున్నదో యన్నట్లుండెను బాణ మధికవేగముగా దూసికొనిపోయె నని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. ఒక్కడే డడుగెత్తి గొఱకవేరయుచును డాచి, నట్టరిగి పెంకిఁగనివీకఁగబట్టుటయును మృగయులందఱు ననివెల్వరించి నిశిత, కాండములఁ జెండి రొక పెద్దరకారుపోతు.

అ. ఒక్కడు = ఒక బోయవాఁడు, అడుగెత్తి = కాలెత్తి - మెల్లగా నడచియునుట, గొఱక వేయుచు = ఎనుముఱచినట్లు మెల్ల మెల్లగా నఱచుచు, (పా. పరకవేయుచు = గడ్డిపోఁదలు పడవేయుచు,) అరిగి = పోయి, పెంకి = (కారుపోతులయొక్క) పెంటపట్టునందు, ఒక పెద్దరారు పోతు = పెద్దదయిన యొక కారుడున్న పోతును, కని = చూచి, డాచినట్లు = అక్కడ తాను దానిని డాచియుంచినట్లు - డాచి పెట్టినచోటికి దారితప్పక ఖూటిగా నెట్టుపోవచ్చునో యట్లునుట, వీక = పూనికతో, పట్టుటయు = పట్టుకొనఁగా, మృగయులు = వేటకు నిచ్చియున్న బోయవాండ్లు, అందఱు = అంతమందియును, చని = (ఆ కారుపోతుల పెంటపట్టునకు) పోయి, వెల్వరించి = దానిని వెలుపలి కీడ్చితెచ్చి, నిశిత కాండముల = వాడి బాణములతో, చెండిరి = ఖండించిరి.

ఉ. ఆనమయంబునం జకిత ర మై మెక మెవ్వనిమీఁదఁ బోతె వాఁడేసినయమ్ము వమ్ముయి మరహిం బడ కొక్కటి కొండ చాలి వీతాసులఁ జేయ మెచ్చి వసుధాధిపముఖ్యుఁడు మోట్ల నున్న బాణాననభృత్ఫల్గుదులకు ర నధి నొనంగె నభీష్టితార్థముల్.

49

అ ఆనమయంబున = ఆప్యంబు, మెకము = మృగము, జకిత మై = భయపడినదై, ఎవ్వనిమీఁద = ఏవేటకామీఁద, పాతె = పరుగెత్తివచ్చెనో, వాడు = ఆవేటకాఁడు, ఏసినయమ్ము = ప్రయోగించినబాణము, వమ్ము = స్వర్థమై, మహి = భూమిమీఁద, పడక = గుఱిరిప్పిపడిపోక, ఒక్కటి = ఒక మృగమునకు, ఒండ = ఒక్క బాణమే, చాలి = చాలినదై, వీతాసుల = (ఆమృగములను) పోయినప్రాణముకలవానిగా, చేయ = చేయఁగా - చంపఁగాననుట, మెచ్చి = మెచ్చుకొని, వసుధాధిపముఖ్యుఁడు = రాజశ్రేష్ఠుఁడు స్వర్థించి, మోట్ల = కపటమును మ్రోక్కరులమాటున, ఉన్న...లకు - ఉన్న = ఉండిన, బాణాననభృత్ = విండ్లుపూనిన, పుండులకు = బోయలకు, ఈష్టితార్థములు = కోరినపదార్థములను, అర్థ = పీఠితో, ఒంక = ఇచ్చెను

తా. వేటకాండ్లు రెమయమటఁ బట్లమృగముల నొక్కొక్కచాని నొక్కొక్క బాణముతోఁ దప్పక చంపఁగాఁజూచి వారు పుష్పింప నుచ్చుకొని యందఱుమీదగిన బహుమానములిచ్చి మన్నించెను.

క వలఁ బోలినవానిని భటు, లలుంగులపాలాడి గిద్దిపురై పట్టిరి బెబ్బిలీ మహిష మెలుంగు కెరి దోడెలు మొదలగువానిఁగొన్నిరీటినివేటకరుల్.

అ. భటులు = బంట్లు - బిల్లవేటకాండ్లు, నలక = పలలోనుండిలన్నియకొని, పోలినవాని = పరుగెత్తిపోయినమృగములను, అలుంగులపాలాడిరి = బాణములపాలుచేసిరి - బాణములు ప్రయోగించి చంపిరి. వేటకరుల్ = వేటకునచ్చినబోయలు, అద్దిపురై = రాజునకు గానక పెట్టుటకై, (పలలోఁజిక్కుకొన్న

వానిని) బెల్లులి=పెద్దపులి, మహిషము=కారుడున్న పోతు, ఎలుగు=ఎలుగుగొడ్డు, కిటి=అడవిపంది, తోడెలు=తోడెలు, మొదలగువానికొక మొదలైనవానిని, కొన్నిటికొక కొన్ని మృగములను, పట్టిరి=పట్టుకొనిరి.

తా. రాజసేనకు లైనవిలువేటకాండ్రు నిలబోక దగులుకొని యావలను జించుకొని పాటిపోవు నట్టిమృగములను బాణములు ప్రయోగించిచంపిరి. వేటకాండ్రయినబోయలు రాజసేనకు గానికపెట్టుట కై పెద్దపులి కారుడున్న పోతు పంది తోడెలు మొదలయిన క్రూరమృగములను బాణముతోనే పట్టి తెచ్చిరి.

తే. మున్ను జాగిలములఁగూడిరచన్నయట్టి, యుడుపకుక్కలు కుండేళ్ల ననుండురువుల నుడుముల గ్రహింపఁ బుట్టలకడలబాదల, గిరులసతీయలఁ బనిపట్టిరతిరుగుచోట.

అ. మున్ను=మునుపు, జాగిలములకొక=పండుల వేటకాండ్రములను, కూడి=చేరి, చన్నయట్టియు యుడుపకుక్కలు=పోయినయుడుములలో నగువాని వేటకాండ్రములను, కుండేళ్లకొక=చెవులపోతులను, ఉండు రువులకొక=ఎలుకలను, ఉడుములకొక=అధికములను, గ్రహింపకొక=పట్టుకొనుటకై, పుట్టలకడలకొక=పుట్టలద గ్రహింపు, పొదలకొక=చెట్లపొదలయందును, గిరులసతీయలకొక=గొండలయొరలయందును, పనిపట్టి=ఎలుక మొదలగువానివానిన గనిపట్టి, తిరుగుచోటకొక=నంచరించునయమునందు.

చ. బరవన మొప్ప గాలితడఁబాటుమెయిం గవి దూటి యొక్కకు ర్గురము దమంబులో వెరఁజి కిలలచే గబళించి పొట్టపెం జెర నుడు మంచుఁ దెచ్చి కని రి చేప దొంగక ద్రుంచి వైచె ద ధురువిరుదప్రమాదములకొకం బతి మోదవిషాదశాలి గాన్.

82

అ. ఒక్కకుర్గురము=ఒకయుడుపకుక్క, బరవనము=పూనిక, ఒప్పకొక=ఒప్పుగా, గాలితడఁ బాటు మెయింకొక=పనిపట్టుటయందలి పొరపాటుచేత, గవికొక=గుహయందు, తూటి=చొచ్చి, తమంబు లొకకొక=చీకటిలో, వెరఁజి=జనిరి, కిలలచేకొక=కోరిపండ్లచేత, కబళించి=కలిచిపట్టి, పొట్టపెంజె రకొక=పొట్టపెంజెరయనెడి పెద్దవిషనర్పమును, ఉడుమంచుకొక=ఉడుమునకొని, తెచ్చి=పట్టి బయటికి వచ్చి తెచ్చి, కని=చూచి, (పొట్టపెంజెరయని తెలిసికొని) తద్దురు ములకుకొక=తత్=అకుక్కయొక్క, గురు=అధికముయిన, విరుద=కూరత్వమునకును, ప్రమాదములకుకొక=పొరపాటునకును, పతి=రాజు, మో దవిషాదశాలి=సంతోషముచేతను విచారముచేతను నొప్పినవాడను-సంతోషమును విచారమును బొంది నవాడనుట, కాకొక=అగుచుండగా, చేప=ధైర్యపారిమును, దొంగకొక=విధునక, ద్రుంచి = కలిచి పునుకలుచేసి, వైచెకొక=పొలిచెను.

తా. ఉడుపకుక్కలలో నొకటి యొక గుహలోఁదూటి పనిపట్టుటయందలి పొరపాటుచేత నొక పొట్టపెంజెరయను పెద్దవామును ఉడుమంచెడి భ్రమచేఁబట్టి బయటికివచ్చుకొనిపట్టి పిట్టల నది పాముని తెలిసియు వెఱవక ధైర్యముపొంది దానిని దునుకలు తునుకలుగాఁ గలిచి పుడవేసెను. అది రాజునూచి కుక్కయేమిటుపాటునకుఁ బాముకలిచినయెడల బాధపచ్చియుండునో యనువిచారమును బాముకాటు తప్పించుకొని తునుకలు చేసివేసినందులకు సంతోషమును బొందెను.

క. ఒడలుబల్కు నిక్కి మురిదటి, యడుగులు ధర నూఁచి చిందునలబలమునకుకొక బడియ కొకగట్టిగం డె, కుండఁగడిమిం దివిచే గ్రుంగి రి కొమ్మలయుడుమున్.

అ. ఒకఁబ్బిగండు = గర్భముగల యొకబలిసినమగవక్త, ఒడలు = దేహము, ఉబ్బుకొ = ఉత్సాహముచే నుప్పొంగుగా, నిక్కి = నిగిడి, ముందటియడుగులు = ముందటివైనకాళ్లు, ధర్మ = భూమియందు, ఊడి = అదిమిపెట్టి, చిందునలబయునకొ = వ్యాపించునట్టిసందడికి, జడియక = వెఱవక, ఎక్కుడుగడిమికొ = అధికశార్యముతో, క్షుంగి = ముందటికి నొక్కి, కొమ్ములుడుడుకొ = కొమ్ములుగల యొకయుడుమును, తిచిచె = ఒకలుగులోనుండి పట్టి పైకిఁదీసెను అలం స్వభావోక్తి.

తే. కంపతోడు గీడ్చిన క్లేదురీ గానఁబన్న

తెరు వెలుంగుచు నొకఁ డేగిరీ పరువుతోన

పడి యడఁగి యుండఁగాఁ బటరపటన ముండ్లు

గాలిఁ గదలుటఁ గని పంట్రికోలఁ బొడిచె.

54

అ. ఒకఁడు = ఒకవేటకాఁడు, కానకొ = ఆడవియందు, ఏడు = ముండ్లపంది, కంప తోడుగు = ముండ్లమండలమోపును, ఈడ్చినట్లు = ఈడ్చుకొనిపోయినట్లు, చన్నకొ = తనమేనిముండ్లు నేలరాచుకొనఁగాఁ దోపుటచేత, తెరువు = ఆయేదుఁబందిపోయినమార్గమును, ఎలుంగుచుకొ = తెలిసికొనుచు, ఏగ్గి = పోయి, పరువుతోన = పరుగై తిరీపుటతోనే, పడి = ఒకమలుఁగుతాపు నందుఁబడి, అడఁగియుండఁగాకొ = ఉన్నతాపు తెలియకుండునట్లుఁగియుండఁగా, పటపటనకొ = పటపటయను ధ్వనికలిగినట్లు, ముండ్లు = దానిమేనిముండ్లు, గాలికొ = గాలిచేత, కదలుటకొ = చలించుటను, కని = చూచి, పంట్రికోలకొ = చిల్లలతోడి మూఁడుపాలుగలుఁగులుగల యినుపకట్టి తో, పొడిచెకొ = ఆయేదుఁబందిని గ్రుచ్చెను. అలం. ఉపమ.

వ అత్తజీంద త్తజుంబున మొత్తం బయి చోపుడుఁగోలలు గొని కెలంకులపాలం బులం బులుఁగులం జోపుచు డేగవేటకాండ్లు వేటుపడి నేటాడం దొడంగిరందు.

అ. అత్తజీకొ = ఆనయయనునందు, డేగవేటకాండ్లు = డేగలతోవేటాడెడివేటకాండ్లు, మొత్తంబై = గుంపుగాడి, వేటుపడి = తామొక మొత్తముగానేర్పడి, తత్తజుంబునకొ = తొందరతో, చోపుడుఁగోలలు = పక్షులను లేవదోరెడుకట్టలను, కొని = తీసికొని, కెలంకులపాలంబులకొ = ఇసుగుపోయగుప్రదేశములందు, పులుఁగులకొ = పక్షులను, చోపుచుకొ = లేవదోలుచు, వేటాడకొ = వేటాడుటకు, తొడంగిరి = ప్రారంభించిరి, అందుకొ = ఆవేటయందు

ఉ. లీలఁ బులిందుఁ డొక్కఁడు గరళిందనుతోర్చి సరోజినిదభాం

దోళితకోక రేఖఁ దనరతోరపునల్లనిదీర్చ బాహుపై

హాలహాలంబపోలె విడిరేయి తైమునం దలయెత్తి యూచుబల్

సాళువముకొ వడిం బనుశరీరంబుపయి కొ విడిచెకొ మహోద్ధతిన్.

55

అ. పులిందుఁడొక్కఁడు = ఒకహోయవాఁడు, లీలకొ = విలాసముగా, కలింద.. రేఖకొ = కలిందనుతో = యమునాఁదియొక్క, ఉర్చి = అలలయందలి, సరోజిని = తామరతీరయొక్క, దళ = ఆకునందు, అందోళిత = ఊగులాడింపఁబడిన, కోకరేఖకొ = చక్రవాకపక్షివలె, తన.. బాహుపైకొ = తన = తనదైన, తోరపు = లావైన, నల్లని = నల్లనిదైన, దీర్చ బాహుపై = నిడుపాటి చేతిమీఁద, విడియతైమునకొ = మెఱయుచున్న హస్తకవచముమీఁద, హాలహాలంబపోలెకొ = కాలకూటవివమువలెనే, తలయెత్తి = శిరస్సుమీఁదికెత్తి, యూచుబల్ సాళువముకొ = యూచుచున్న

పెద్దసారువపుడేగను, వడిక్ = దేగముతో, చనుకళంబువయ్య = బోవుచున్నకుండేటిమీద, మహాధృతిక్ = మిక్కిలి యొగపుతో, ఓడిచెక్ = పదలను - అనగా నోకబోయవాడు నల్లని లావైన నిడుపాటి రసచేతియం దత్తెముపై దలయొత్తి యూగులాడుచున్న సారువపుడేగను పక్షముగా బరుగెత్తిపోవుచున్నకుండేటిపై విడిచెనని తాత్పర్యము (ఇందు యమునయందలి యలలతోఁ గిరాకుని బాహువునకును, తామరాకుతో నత్తెమునకును, ఆయాకుపైనున్న చక్రవాకపక్షితో దేగకును నుపమానోపమేయభావమని యెఱుంగునది.) అలం ఉపమ.

క. మొలదట్టిచెఱంగు జెక్కుచు, బలుదిట్టకిరాతుఁ డొకఁడు శ పలునగు ముప్పిక్ సెలక్టై బట్టి వేటొక, సెలక్టై గొట్టివెచె శ జెమరుంగాకిన్. 57

అ. బలుదిట్ట = మిక్కిలిసమర్థుడైన, శిరాతుఁడొకఁడు = ఒకబోయవాడు, మొల. చెఱంగుక్ - మొలదట్టి = నడుమునఁగట్టుకొన్న కాసెక్ కయొక్క, చెఱంగు = కొంగును, చెక్కుచుక్ = ఎగదోచుకొనుచు, పలువు = గృహము, అగుముప్పిక్ = అయినపిడికిట, సెలక్టైక్ = సెలక్టైయనెడిదేగను, పట్టి = పట్టుకొని, వేటొక సెలక్టైక్ = మఱియొకటియొనయులుగు గలబాణముతో, జెమరుంగాకిన్ = చెమరుంగాకి యనెడిపక్షిని, గొట్టివెచెక్ = కొట్టి సెలబడచేసెను. (ఇందు సెలక్టై యను దానికి జిన్నకట్టి యని కొందఱుముద్రావీయున్నారు ప్రయోజితము బాణమని యర్థము వ్రాసియున్నారు. జలక్టై యనుపాఠము గ్రాహ్యముకాదు.)

సీ. మెనదవ్వుదగదొట్ట శ జని రెట్ట వడఁగొట్టె, నుడువీధి బెత్తువవ్వనొక్కయణబు
అక్కతాకున స్తుక్ శ న్నిస్కప్తకులు నొక్కె, నుఱక కల్లటి నొక్కోరణంబు
పొదఁదూఱునొక మేటిరపూరేటి వెలికి బో, దోలికెకొనె నొక్కరతోచిగాఁడు
తను నేలుదొరచి త్రమున మెచ్చ దీతువు, జనిపట్టె బిట్టొక్కరజాలెడేగ
విజ్ఞవిజ్ఞున దన్నంగరవిడువకెలమి, గఱకుటండ్లు నిటికించి శ గజ్జె గదల
గఱికి నెఱిగెఱిగోలెప్పురకయును విఱుగ, విఱిచె వడిఁ గై బ నొక పెద్దరవేనడంబు.

అ. ఒక్కయణబు = అణబనెడి జాతిదేగయొకటి, మెనదవ్వు = బహుదూరము, దగదొట్టక్ = దప్పికలుగునట్లుగా, జని = (తెలుముకొని) పోయి, ఉడువీధిక్ = ఆకాశమార్గమునందు, బెత్తువవ్వక్ = పావురావట్టిని, రెట్టవడక్ = మలముజాఱునట్లుగా - పాణుకొనివచ్చునట్లుగానుట, కొట్టెక్ = ప్రహరించెను ఒక్కోరణంబు = ఓరణమనెడియొకజాతిదేగయొకటి, శొక్కురాడునక్ = తనశొక్కునకుటచేతనే, స్తుక్ = ముడుగుకొనునట్లు, ఉఱక = లక్ష్మ్యుచేయక, కల్లెటిక్ = కల్లెడనెడుపక్షిని, నిక్కి = నిగిడి, ప్రక్కులునొక్కె = పార్శ్వముల కదియఁబట్టి యొత్తెను. ఒక్కోచిగాఁడు = మఱియొకజాతిదేగయొకటి, పొదక్ = పొదగునందు, తూలు .. రేటిక్ - తూలు = మలుంగునొచ్చుచున్న, ఒక మేటిపూరేటిక్ = శ్రేష్ఠమయిన యొకపూరేడనెడుపిట్టను, వెలికిక్ = బయటికి, పోదోలి = వెడలదలమి, కైకొనెక్ = పట్టుకొనెను. ఒక్కజాలెడేగ బ జాలె యను జాతిదేగయొకటి, తను నేలుదొరచి తన్ను బోపించునట్టియధికారి, చిత్తమునక్ = మనసునందు, మెచ్చక్ = మెచ్చుకొనునట్లు, జని = పోయి, తీతువుక్ = తీర్తిపక్షిని, బిట్టపట్టెక్ = గట్టిగాఁబట్టెను. ఒక పెద్దరవేనడంబు = వేనడమనెడియొకజాతి పెద్దదేగయొకటి, కైబాక్ = కైజనెడిపక్షిని, విజ్ఞవిజ్ఞునక్ = విజ్ఞవిజ్ఞుననుకరణముతో, తన్నంగక్ = తన్నుచుండఁగాను, విడువక = వదలక, ఎలమిక్ = సంతోషముతో,

కఱకుటంబులకొ = కఠినములయినకాళ్లయందు, ఇటికించి=ఇటుకలుబట్టి, గట్టె = తాలిగెగట్టినమువ్వ, కదలకొ = చలించుగా, కటికి = ఒరవడిచేసి, నెటి నెటికొలేముకయును=ప్రతితొక్కయొక్కపెద్దయొక్కయు, విటుగొ = విటిగిపోవునట్లు, వడికొ = వేగముతో, విటిచెను.

తా. ఆడగవేలయందు అణజు ఓరణముతో చిచిగాఁడు జాబె వేసడము ననెడి పలుతెగలడేగలు తెలగువ్వ కల్లేడు పూరేడు తీరువు కైజ అనఁడుపక్షివిశేషములను బట్టి కొట్టి చెంచి తమ్ములెంచినవాని కిచ్చెను. స్వభావోక్తి

క. నింగికయి కుంచె యెత్తి వె, సం గోయని యార్చు బతుకసంహతిగాడ్పుల్

తీరి గని మ్రోయఁ గుజాగ్రపుఁ, గొంగల నొకలగుడు డిగ్గికోట్టె నిలఁబడన్. 59

అ. కుంచె = తోకయొకలకుమ్మును, నింగికయి = ఆకాశముతట్టునను, ఎత్తి = పైకెత్తి - ఎత్తి పీచి విడిచియనుట, వెనకొ = పడికొ, కొయనియార్చుకొ = చోయనుధ్వనితో వేటకాడుకేకలు వేయఁగా, ఒకలగుడు = లగుడ నెడియొకజాతిడేగ, పక్షసంహతిగాడ్పులు = తెక్కిలనసహాహముయొక్క వాయువులు, తీంగస = తీంగనుధ్వనితో, మ్రోయకొ = ధ్వనింపఁగా, డిగ్గి = ఆకాశముతట్టునుండి దిగువకు వచ్చి, కుజాగ్రపుఁగొంగలకొ = చూసికొననున్నకొంగలను, ఇలఁబడకొ = నేలమీదఁబడునట్లుగాకొట్టెను. అలం. స్వభావోక్తి.

వ. ఇట్లుభేటభేటనంబున వివిధమృగవిహంగవధం బొచరించి చాలించి యుంచెలించెలం బంచతాపతితచమరస్మమకిరిపారిణారురు మహిషవృషదంతగోధికాశశపిశిరఖండంబు లొండొండ యువ్వెత్తుగా నాకుఁ బొత్తరలగట్టియు గుదులుగుట్టియుఁ జిక్కింబులనించియుఁ గావడులనుంచియు వవరించి దిగదిగనవినరి బగబగన మండు చిదుఁగుసాదమంటల కడ్డంబునట్టి మీసంబులు చూడినూడి వాఁడు లగుకత్తులం దిత్తులొలిచి కుత్తుకలు గోసి శిరముఖంబు లగుసఖంబులం బెకలించి విపుల వపురపహసితమహాశైలంబు లగుశార్దూలంబులబొందుల నందంప పడనై చియంతంతఁ గాంతారంబున దంతురంబుగాఁ బడినదంతావళింబులదంతంబులగైకొనియుఁ దత్కుంధనిగతమకొక్కికంబు లేటికొనియు గోతజంబుం జమరవాలంబుల బర్హిబర్హంబులం బరిగ్రహించియు మరలి యెత్తి జడించినెత్తురుం గ్రోగ్గగుట వెఱచఱవం జఱవ నేఁదు వెనుముండఁబండసరియలు నెటియలు వాటి బోరసం గాఁబుధారాశరధిరాసారపూరంబు నాకినాకి నాలుకలు దిగవైచి యేచినమహా తపోష్ఠంబునం దృష్ట పైడమి దగనిగుడ వగ రఱి యొడలం దొడలను మెగలగు బెడిదంపునిడుదకోతల నలుగు లడిచినయెడలం బొడిబొడను వెవలెనునుడుకు నెత్తి టం బడలి తూలుకొలేముకమ్ములయొగమ్ము లార్ద్రకర్పటంబులం గప్పి దప్పనిగుడ నప్పొలంబుపశ్చిమపుడంద నుండువెండికొండబండలం జండకరకరహిండనంబునం బొండుప్రథలు నిండి పఱచుతెఱచు నెలయేఱులసూరెలం గాఁబుకొనుభూరుహాని కామంబుల డాయగ జని తద్వనచ్చాయల నిలిచి యచ్చటం గ్రొచ్చి గరువు నేలల గుంట లొనరించిలోన నుమ్మగిలిగబ్బు పలవక కమ్మతాపులు గలనాపురా

కులు పఱచి యెఱచిలో మేలేటి కారిజముం గండనకాయ క్రొవ్వు మొదలగు మిగులమెత్తనివలలభిత్తంబు లందుఁ గ్రందుకొనం గ్రుక్కి యెక్కువతక్కువలు గాకుండఁ గండ గలతిఁగ్రతీశలాటునంఘాతంబు లామీఁద నెఱయం బచరించి యెసగుగాఁ దేట లగులేటిసల్లులు గుమ్మరించి లవణకణనంచయంబు నించి లావు గాఁ గావుగప్పి యుపరిప్రదేశంబులఁ గారెనుపవెంటపల్ల నీరాటునేఱుచిడుకల దాల్లిడి నెల్లికొయ్యలు ద్రచ్చి నుచ్చు లంటించినం బెచ్చువెరుఁగుచిచ్చు లాత్రంపులం దవిలించి చిముడ నుడికిన వెలువరించి యుప్పువెప్పనం గలయప్పిశిరభం డంబులు గవగననివిప్పలం జమురు చిప్పిలం గాల్చినకమ్మకఱకుట్లం జట్రాతి పయిఁ గాఁటేనికిం గుడుపువెట్టి పిదపఁ బొళ్లవెంబడిం బంచుకొని తారు నుప యోగించి తద్దేవతాప్రీతికై తలల దోఁతలు షోక్తులు నచటివిటపిటిపంబుల ప్రేలం గట్టి శిశిరమధురనలలమ్ములు ద్రావి వాగురికులు విశ్రమింప నిలింపాంగ నానుతుండును సహసమాగతచతురవలలకృతవలలఫలమూలాదిశుంచిమధురమృగ యోచితాహారంబులం దృష్టి వహించి పరిజనారచితపల్లవోసనాసీనుం డై గం డూపితపుండరీక మధురసాసారంబు లగునిర్ఘరానిలకిశోరంబు లొలయ నలయిక లు దీటి యున్న సమయంబున.

60

అ. ఇట్లు = ఈవిధముగా, ఆభేటభేటనంబున = వేటయనుక్రీడయందు, వివిధమృగవిహంగ పధంబు = వివిధ = నా నావిధములయిన, మృగ = మృగములయు, విహంగ = పక్షులయు, పధంబు = చంపుటను, ఆచరించి = చేసి, చారించి = (వేట) పటిష్ఠి (కర్తృపదము వాగురికులు) అంచెలంచెలకొని అక్కడక్కడ, పంచతా.. బులు = పంచతా = చచ్చుటచేత, పతిత = పడిన, చమర = నవరపుమృగములు, నృమర = పెద్దబాతి నవరపుమృగములు, కిరి = పండులు, హరిణ = జింకలు, రురు = నల్లకాఱులప్పులు, మహిష = కారెనుఁ బోతులు, పృషదంశః శిఖంగుఁబిల్లులు, గోధికా = ఊడుములు, శశ = కుందేళ్లు, సిశిఖండంబులు = (వీనియొ క్క) మాంసపుండునుకలను, ఓండోండ = నేఱువేలుగా, ఉవ్వెత్తుగా = నిశ్శేషముగా, ఆహారాత్త రలక్ = మడతపెట్టఁబడిన యాకులందు, కట్టి = పొట్లముగాఁగట్టి, గుడులుగుట్టియు = ప్రేలునరములుగాఁ గూర్చియు, చిక్కుంబులక్ = ఉట్టియందు (లేక) సన్నత్రాళ్లతో నల్లనిచిల్లులనంచులందు, నించియు = నిండించియు, కాపిదులక్ = కాపిళ్లలో, ఉంచియు = పెట్టియును, సవరించి = జతపఱచుకొని, దిగది గనక్ = దిగదిగయనునట్లు, వినరి = గాలిగలుగబట్టలోనగుదానితో వినరి, బగ బగనక్ = బగబగ యను నను కరణముతో, మండుచిడుఁగు సౌదమంటలకుక్ = మండునట్టి సన్నపులలచిచ్చుమంటలకు, అడ్డంబునట్టి = అడ్డముగా వ్రేలఁబట్టి, మీనంబులు, చూడిచూడి = కాల్చికాల్చి, వాడులు = పడునుకలవి, అగ్రకత్తు లక్ = అయినట్టికత్తులతో, తిత్తులాలించి = చర్మములూడఁదీసి, కత్తుకలు = గొంతులు, కోసి = నఱకి, నిత ముఖంబులు = వాఁడి మొనగలవి, అగునఖంబులక్ = అగునట్టిగోళ్లను, పెకలించి = ఊడఁదెఱికి, విపుల.. శై లంబును = విపుల = పెద్దవైన, పపుఁ = దేహములచేత, అపహాసిత = నవ్వఁబడిన - తిరస్కరింపఁబడిన, మహా శైలంబులు = దొడ్డపర్వతములుగలవి - పెనుగొండలపంటి పెద్దపెద్దయాకృతులుగలవి యనుట, అగ.. శోధులక్ = అగు = అయిన, శార్దూలంబుల = పెద్దపులులయొక్క, బొండులక్ = కోటిబరములను, అం

దండ=అక్కడక్కడనే-ఎక్కడైక్కడ నవి చచ్చి పడియుండునో యక్కడక్కడ నేయునుట, చడ
వైచి=ప్రాగుపడవేసి, (పులినిజంపిన వేటకాడు దానివీసాలకాల్చి వేయవలయును. కాల్చివేయని
పక్షమున నెవరైన నామీనములను సంగ్రహించి పరమాన్నములోవేసి విండి తమకు గిట్టినవారికిఁ బెట్టు
దురు ఆపరమాన్నము భుజించినవారు విష మెక్కితొడనే చత్తురని నెవ్వరును. కనుక నిచట మీసా
లుకాల్చి ప్రాగుపడవేసినది చెప్పబడెను.) అంతంతే=అంతటంతట-కొంతకొంతదూరమునందును,
కాంతారమున = అడవియందు, దంతరంబుగా = దట్టముగా, పడినదంతావశంబులదంతం
బులు=పడియున్న యేనుఁగులయొక్క కొమ్మలను, కైకొనియు=తీసికొనియు, తత్కంఠస్థస్థపకాక్షి
కంబులు=అయేనుఁగుల కంఠస్థలములనుండి బయలువెడలిన (రాలిన) ముత్యములను, ఏటికొనియు=
ఏర్పటియొక్కకొనియును, (ఏనుఁగుకంఠస్థలములందుఁ బుట్టెడిముత్యములు ఉనికికాదులం తేసిగా
నుండునని రత్నశాస్త్రమునందుఁ జెప్పబడియున్నది ముత్యములుపుట్టెడిచోట్లు తొప్పిది. అది-ఏనుఁ
గుతల, మేనుము, పందికోఱ, శంఖము, ముత్యపుఱిప్ప, చేపతల, పాముపడగ, చెఱుకు, వెదురు, ఇందు
మనకు లభించునవి నుత్యపుఱిప్పలోఁ బుట్టునవియే) గోఱబంబు=గోరోజునమును-(ఇది మృగముల
కడుపులోనుండి యెత్తెడివస్తువులేవము దీనిని కేఱికట్ల యనియుఁ జెప్పెనరు) చమరవాలంబుల=
నవరములను, బర్హిబర్హింబుల=నెమిలిపురులను, పరిగ్రహించియు=సంగ్రహించుకొనియును, మర
లి=మరలబడి, అత్తటి=అనమయును, కడింది నెత్తుటంబోద్దు=మిక్కిలి యెఱ్ఱగావెలఁగునట్టి స్రాద్ధు-
మధ్యాహ్నకాలము, అగుట=అపుటచేత, వెఱచెఱుపం జఱుప = భయముకలుఁగఁ గలుఁగఁగా-
మిక్కిలిభయంకరమయి యెండయాక్రమింపఁగా, ఏడుపెనుమండ = ముండపండుల సిద్ధముండ
చేత, పండనరియలు = పండచిగుళ్లు, నెఱియలువాళి=బ్రద్దలుబ్రద్దలుగాఁజేలి, బోరన = అధికముగా,
కాఱు...పూరంబు-కాఱు=ప్రవించుచున్న, ధారాళ=అడ్డములేని, రుధిర=నెత్తుటియొక్క, ఆసార=
ఎడతెగనిధారలనిది, పూరంబు=ప్రవాహమును, నాకినాకి=పలుమాఱునాకి, నాలుకలుదిగవైచి=నాలు
కలువేలవేసికొని, ఏచిన మహాతపోష్ఠంబున=ఆతిశయించిన దొడ్డ యెండకాఁకచేతి, ల్పిష్ట=దప్పి,
పొడమి=పుట్టి దగ=తాపము, నిగుడ=వ్యాసించఁగా లోకయంపఁగా, ఎగరు=కోఱ, అడరి=కిలిగి,
ఒడల=దేహములందును, తొడల=ఁజూపులందును, మెడల=కిరములందును, నలుగులు=అ
డవిపండులు, వెడిదంపునడుదకోఱల=తీర్థములైనఁడువాటి కోఱకొమ్మలతో, అడిచినయెడల=కా
ట్టినతావులందు, బొడబొడను=బొడబొడయను ననుకరణధ్వనితో, వెడలెడు నువ్వునెత్తుట=బునా
లుదేలుచున్న వేడినెత్తుటిచేత, బడలి=డస్సి, తూలుకాలేయకముల యంగవృక్షులు-తూలు = అడుగు
యన్న, కాలేయకముల=కుక్కలయొక్క, అంగవృక్షులు=దేహములను, (ఉడుకునెత్తు రినుట చేత మిక్కిలి
యెండచే దేహము కాలియుండఁగా వెడలిననెత్తు రని యెఱుంగునది) అద్రికి రప్పంబుల=అడికస్వ
దుపస్త్రములచేత, కప్పి=అచ్చాదనముచేసి, దప్పి=దాహము, నిగుడ=ఆతిశయంపఁగా, అల్పలఁదు
పశ్చిమపుండ=అయడవి పడమటిపార్శ్వమునందు, ఉండువెండికొంబండల=ఉలిగిన క్షూన్
పర్యాయముయొక్క చాఁపరొల్లయందు, చండకరకరహిండంబున = చంకర = నూనెయొక్క,
కర=కిరణములయొక్క, హిండంబున=వ్యాపనముచేతి, పాండుప్రభలు=తెల్లనికాంతులు, నింజి=
నిండుకొని, పఱు .. మారెల = పఱు=ప్రవహించుచున్న, తఱు = విశేషమయిన, నెలయెఱుల=
కొండయొక్కయొక్క, మారెల=పార్శ్వములందు-తీరములందు, కాఱు .. బుల = కాఱును=చ
ట్టచుగుచున్న, భూరుహ=పుష్పములయొక్క, నికాయంబుల=సమూహములను, దాయంబుని=దగ్గర

బోయి, తద్వనచ్చాయలక్ = అవృత్తులు గొప్పనీడలయందు, నిలిచి=నిలసించి, అచ్చటక్ = అప్రదేశము నందు, త్రొచ్చి=త్రవ్వి, గరువువేలలక్ = వెనీరప వేలలయందు, గుంటలు=చిన్న చిన్న పల్లములు, ఒసరి చి=చేసి, లోనక్ = అగుంటల లోపలిభాగమునందు, ఉమ్మగిలి=అవిరిపట్టి, గబ్బవలనక = చెడకంపుగాట్టక, కమ్మతావులు=మంచివాసనలు, కలనావురాకులు=కలిగినగొల్లబీడ్లు తీగయాకులు, పటిచి = పటపుగా న మచ్చి, ఎఱచిలోక్ = మాంసమునందు, మేలు=మంచిదానిని, ఏటి=ఏర్పరించి, కారిబముక్ = కడుపులో నీరుత్తి త్రిందనుండెడి మాంసవిశేషమును, కందనగాయ=గుండెకాయ, క్రొవ్వు = మెదడు మొదలగు మిగుల మెత్తని పలల భిక్షులు=మొదలుగాఁగల మిక్కిలిమెత్తన మాంసఖండములను, ఆందుక్ = ఆనావురాకులు పఱపినగుంటలయందు, క్రందుకొనక్ = నిండుకొనునట్లు, క్కుక్కి=అఱచిపెట్టి, ఎక్కువ తక్కువలు=మ్యానాధికములు, కాకుండక్ = కాకయుండునట్లు, కండ... బులు-కండగల=చక్కఁగా ము దిరిగ, తింతిణీకలాలు = చింతకాయలయొక్క, సంఘాతంబులు=సమాహములను, అమిడక్ = ఆమాం సఖండములమీఁద, నెఱయక్ = అంతటను నిండుకొనునట్లు, పచరించి=పఱచి, ఎసరుగాక్ = ఎఱచినీరుగా, లేటలు=లేతినవి, అగులేటినట్లు=అయినజింక నెత్తురులు, కమ్మరించి=కడవలలో నుండిపోసి, లవణకణ సంనయంబుక్ = ఉప్పుగండ్లసమాహమును-ఉప్పును, నించి=నిరపదబోసి, లావుగాక్ = పట్టుముగా, కావుగప్పి=నందులేకుండు నట్లుతులు పఱచి మట్టితోఁగప్పి, ఉపప్రదేశంబులక్ = వానిమీఁదిభాగము లందు, కారెనుపెంటపట్లక్ = కారెనుములు కుదురుకొనెడితావులందు, నీర్మాణు నేఱుఁదిడుకలక్ = చక్కఁగా నెండియున్న యెఱుఁదిడుకలచేత, (ఏఱుఁదిడుక = కడివేసిన తావున నేయెండఁగా నేటితెచ్చిన పిడుక.) దాల్లిడి=పేర్వులు పేర్చి, నెల్లికొయ్యలు=అగ్ని మంథపుఁగట్టలను, త్రచ్చి=మసించి, నుచ్చు లు=మేడ పెండ్రికలు, అంటించి=రగిలించఁగా, పెచ్చునెరుగుచ్చులు=రగులుగని వృద్ధిపొందిన నిప్పులు, ఆత్రంపులక్ = ఆదాళ్లయందు, తవిరించి=అంటించి, చిముడక్ = మెత్తపడునట్లు, ఉడికి నక్ = పవనముకాఁగానే, వెలువరించి=అగుంటలలోనుండి బయటఁదీసి, ఉప్పునెప్పును=అవిరిపోక యు డికించుటచేసిన వేడిమిని, (పా అప్పునెప్పును=పచ్చియు వెచ్చియు), కలయప్పిరికపండంబులు=కలిగి న యామాంసపుండునుకలను, గనగననిప్పులక్ = గనగనమండుచున్న నిప్పులయందు, చదురు=మాంస పుండునుకలలోని నేయి, చిప్పిలక్ = పడియునట్లు, కాలిన కమ్మకఱుట్లక్ - కాలిన = ఇనుపసలా కలకుగ్రచ్చి వ్రేలబట్టి పక్వముగాఁగాల్పిన, కమ్మ=సంబాంధెర్వుటచే బరిమళించుచున్న, కఱుట్లక్ = కూల్యములతో-కఱుతోఁగుట్టిన మాంసఖండములతో, (కఱుకుట్లు, కఱుకుట్లు, కఱుకుట్లు, కఱుకుట్లు అనియు నీని వాడుదురు) చుటాత్తిపెక్ = ఒకచాపతాతిమీఁద, (ఉంచి) కాట్రేనక్ = వనదేవతకు, (కాట్రేడు=శివుడు, అని యర్థమయినను నిచట వనదేవత యనుటయే యుక్తమని యిట్టిర్థము వ్రాయన య్యగు) కడుపువెట్టి=ఆరింపుచేసి-నివేదించి, పిదపక్ = తిరుపాత, పార్లవెండిక్ = భవతమభా గిములొప్పవన, పంచుకొను=భాగించుకొని, తారును=తామును, ఉపయోగించి=భుజించి, తద్వేతాప్రి తిశై=అకాటిశేషి ప్రతికొఱకు, తిలలు=(అమ్మగముల) తలలును, లోకలు=చాలములును, డొక్కలు ను=భుజములకు దొడలకు నడిమి చూభాగములును, అడటినిటినిటివల్లంబులక్ = అక్కిడి మాఁకుల కొమ్మలందు, వ్రేలంకట్టి=వ్రేలాడఁగట్టి, శిశిరమధురనిలమ్ములు=చల్లనితియ్యనీళ్లు, త్రావి=త్రాగి, వా గురికులు=వేటకాండ్రు, మిక్కిమింపక్ = శ్రమదీఱఁ గూర్చుండఁగా, నిలిపింక వాగుతుండును= దేని తాప్తీయయిన మహానికొడుకును- స్వగోచియు, సహ . బులక్ - సహ=అనతోఁగూడ, సహగత = వచిన, చీరుర=నేర్పరులయిన, వలల=మంటపెయఁబడిన, పలల = మాంసము,

ఫల=పండ్లు, మూల=వేళ్లుదుంపలు, ఆది=మొదలుగాఁగల, శుచి=పరిశుద్ధములైన, మధుర=దుచికరముల
యిన, మృగయో=వేటకువచ్చిన సమయమునకు, ఉచిత=తగిన, ఆహారంబులొ = భోజన పదార్థముల
చేత, తృప్తిహించి=భోజనతృప్తినిబొంది- తృప్తిగాభుజించి యనుట, పరి . నీనుండై-పరిజన=పరివా
రిజనులచేత, ఆరచిత=చక్కగాఁ బఱపఁబడిన, పత్తివ=చిగురులకులచేనైన, ఆసన=వీరమునందు-పఱ
పునందు, ఆసీనుడై=కూర్చున్నవాడై, గంధూషిత...సారంబులు-గంధూషిత=పుక్కిలింపఁబడిన,
పుండరిక=తెల్లదామరలయందలి, మధురస=తేనెయొక్క, ఆసారంబులు=జడికిలవి- తెల్లదామరలలోని
మకరందముమీఁదుగా పీచుచున్నవనుట, అగునిర్భరానిలక్ష్మీరంబులు=అగునట్టి సెలయొక్కమీఁదఁగా
పీచుచట్టినిలవాయుపులు, ఒలయొ = మీఁదసోఁతుచుండఁగా, ఆలయికలు=వేటపలనిశ్రమములు, తీసి
=నివారితమై, ఉన్నసమయంబున = ఉండినసమయమునందు. - పైపద్యముతో నవ్వయును.

మత్తకోకిల. నిండఁ గావిరి దిక్కుటంబుల నీ నింగి గుండలిచండరు

జ్జుండలిం గనుఁగొంచు మ్రోసెను నీ మూలకాకులమూఁకల

య్యండ నిచ్చి యదలెన్ నపు శిశివాళి యూళిల బద్దగ

ర్భాండభాండము ధూళిధూసర నీ మయ్యె నుద్ధతవాత్సలన్.

61

అ. కావిరి=పొగవంటినల్లదనము, దిక్కుటంబుల = దిక్పూర్వదేశములందు, నిండె = నిండు
కొనెను, నింగి = ఆకాశమునందు, వుండలి . మండలి - వుండలి = గాలిగుడితోడి, చండ్రు = సూ
ర్యునియొక్క, మండలి = బింబమును, కిరుఁగొంచు = చూచుచును, మూలకాకులమూఁకలు = తలన
యోమునల్లగానుండెడి బొంతకాకులగుంపులు, మ్రోసె = కూసెను, ఆపు = ఆసమయమునందు, అయ్యం
డ = వానన్నచోటికిదాపున, నిచ్చి = నిలబడి, శిశివాళి = నక్కలబొండు, శిశివాళి = కూతలచేత, అ
దలెన్ = అదల్పించెను - భయముపుట్టునకూసెనుట, ఉద్ధతవాత్సల = పొచ్చి పీచుచున్నగాలి
సమాసములచేత - మీఁదికెగురుచున్న సుడిగాలిచేతనని కొందఱు, పద్దగర్భాండభాండము=కుండవం
టిబ్రహ్మాండము, ధూళిధూసరితము=దుమ్ముచే నిండు మానవతెల్లవన్నెలది, అయ్యె = ఆయను. (ఇం
దుఁ జెప్పఁబడిన కావిరిండుట మొదలగునవి యరిష్టనూచకములని తెలియునది)

క. ఆకొఱగాములఁ గనుఁగొని, శాకునికుం డొకఁడు లేచి నంభ్రము మొనవణ్

బ్యాకలితశరాసనుఁ డై, వీకను సైనికులఁ దిట్టి నీ విభుతో నవియెన్.

62

అ. ఆకొఱగాముల = ఆదుర్నిమిత్తములను, కనుఁగొని = చూచి, శాకునికుండు = శకునలక్షణ
ముఁగొనివఁడు, ఒకఁడు, లేచి=కూర్చున్నతావుమండిలేచి, సంభ్రమును=తల్లిపాటు, ఒనవణ్ =
కలుగఁగా, బ్యా డై = బ్యా = అల్లత్రాటితో, కిలి = కూడిన, శరాసనుఁడై = నిల్వఁగలవాడై - ఎక్కువై
ట్టినవిల్లు చేత బట్టికొన్నవాడై యనుట, వీకన్ = పూనికతో, సైనికుల = సేనావసులను, తిట్టి,
విభుతో = రాజుతో, అనియె = ఇట్లుపలికెను. - అనిఁగా శకునలక్షణము ఁగొనినయొక పురుషుఁ
డాదుర్నిమిత్తములనుజూచి లేచి యెక్కువెట్టినవిల్లు చేతబట్టికొనిసైనికులని త్రిమణియుండఁదగువా
యని కోపించి తిట్టి రాజుతో నొకమాటచెప్పెనని తాత్పర్యము.

క. తఱచుగ మొకములఁ బొరిగొను, మఱపున వచ్చితిమి దవ్వు నీ మనమాల మిట కి

త్తటి నగునిమి త్తములు సృప, కొఱగా విదె మనకుఁ బెద్దనొడ వగు ననినన్.

అ నృప=రాజా, తణుగ్ = అధికముగా, పెకములక్ = మృగములను, పొరిగొనుమణ
 నృప = చంపుటవలనపరాకుచేత, ఎచ్చితిమి=ఇచ్చటికివచ్చితిమి, మనహాలము=మననివాసభూమి, ఇ
 టుకు = ఈప్రదేశమునకు, దవ్యు=దూరము, ఇత్రితీ = ఈసమయమునందు, అగునిమిత్తములు=అగు
 నట్టిశకునములు, కొఱగావు=యుక్తములుకావు, ఇదే=ఇదిగో- ఇప్పుడేయనుట, మనకు, పెద్దగొడవ=అ
 ధికమైనయాపద, అగు = కలుగును, అనిన్ = అని చెప్పగా- పైపద్యముతో నన్వయము.

మ. అతఁ డాస్థాలితసజ్యకార్తుకుఁడు వాహరూఢుఁడుం బార్శ్వ సం
 భృతతూణావృతచండకాండుఁడు దిశార్ప్రేంఖతటూయేంచల
 ద్యుతిజాలుండును నై పులిందభటసంగోహంబుతోడక మహా
 ధృతి నుండం జయభాసూచకనిమిత్తంబుల్ మెయిం దోచినన్. 64

ఆ అతఁడు = ఆస్వరోచి, ఆస్థాలితసజ్యకార్తుకుఁడును- ఆస్థాలిత = మ్రోయింపబడిన,
 సజ్య=ఎక్కుపెట్టబడిన, కార్తుకుఁడును=విల్లుగలవాఁడును- విల్లెక్కుపెట్టి నారి మ్రోయించినవాడ
 నుట, వాహరూఢుఁడు = గుఱ్ఱము నెక్కినవాఁడును, పార్శ్వ కాంతుఁడును- పార్శ్వ=ప్ర
 క్కను, సంభృత=చక్కగా పెంపించబడిన, తూణ = అమ్మలపొదివలననుండీ, అహృత = తీసికో
 బడిన, చండ=వాడియైన, కాండుఁడును = బాణములుగలవాఁడును, దిశా .జాలుండునునై- దిశా=
 ఎల్లదిక్కులందును, ప్రేంఖిత=ఎగురుచున్న - ప్రసరించుచున్న, కటాక్ష=కడగన్నులయొక్క, అంచ
 ల=కొనలయొక్క, ద్యుతిజాలుండునునై = కాంతిసమాహమగలవాఁడునై, పులింద ..తోడక -
 పులింద=కిరాతులైన, భట=బంట్లయొక్క, సంగోహంబుతోడక = సమాహమతోఁగూడ, మహా
 ధృతి = మిక్కిలియాటోపముతో, ఊండక = ఉండఁగా, జయ...బుల్ - జయ= గెలుపుయొక్క,
 భాస=ప్రాప్తి, సూచక=సూచించునట్టి- కనబఱచునట్టి, నిమిత్తంబుల్=శకునముల మెయిం =
 దేహమునందు, తోచినన్ = కనబడఁగా- ప్రభుభునికే గుడికన్న మడిభుజము కుడితోడ యివి యద
 రుట కుభసూచకమందురు ఆట్టిశకునములతోఁపఁగా ననుట.

తా. స్వరోచి యామాట వినుచునే యెక్కుపెట్టినవిల్లును బాణములతో నిండుకొని యున్న
 యుచ్చులపాదలును చాల్చి గుఱ్ఱమునెక్కి వింటి నారిమ్రోయించి యచ్చులపొదిలోనిబాణమును జేతఁదీ
 నికొని యెల్లదిక్కుల కలయఁజూచి బోయబం ట్లందఱుం దనవలెనే కట్టాయిత మై నిలువఁగ నప్పుడు
 కుడికన్నదురుట కుడిభుజ మదురుట కుడితోడ యదురుట మొదలగుశుభశకునములు దేహమునందుం
 దోపఁగా

స. ప్రాణరక్షాసంశయం బగుమహారణాత్తోభం బొక్కటి గలుగు మీద నెట్టకేలకు
 మితి వెట్టరానిజయమంగళంబు లగు నని యంతరంగంబున నిశ్చయించి యూహ
 దిలుసమయంబున. 65

అ. ప్రాణరక్షాసంశయంబు = ప్రాణములను గాపాడుకొనుటయే సందేహముగాఁగలది, అగు
 మహారణాత్తోభంబు=అయినట్టిగొప్పయుద్ధభృంగలతపాటు, ఒక్కటి=ఒకటి, కలుగును=ముందుగాఁ
 గలుగును, మీదకొ = తరువాత, ఎట్టికేలకు = అతిప్రయాసముచేత, మితిపెట్టక = ఇంతయని మేర
 యేర్పలున, రాని జయమంగళంబులు = శక్యముకాని గెలుపును మేలును, అగు = కలుగును, అని,

అంతరంగంబునకొ = మనసునందు, నిశ్చయించి = నిర్ణయించి, * ఊడిలునమయంబునకొ = మనసు నెప్పుడుపలుచుకొనునమయమునందు - మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.

క. ఆవిపినాంతరిమున హా, హా ననిత సనాథ నబల శ నార్త వివన్నం

గావరె యీపుణ్యమునం, బోవరె యని పలుకునాఁడు మొఱ వివఁబడియెన్. 66

అ. ఆవిపినాంతరమునకొ = ఆయడవియందుండి, హాహా = అయ్యగొయ్య, వనితకొ = అఁడు దానను, అనాథకొ = దిక్కులేనిదానను, అబలకొ = బలములేనిదానను, అర్తకొ = పీడితురాలను, వివన్నకొ = ఇడుమునొందినదానను, కావరె = నన్నుఁగాపాడరయ్య, ఈపుణ్యమునంబోవరె = ఈసుకృతమునకుఁ బాలుపడరయ్య, అని, పలుకునాఁడు మొఱ = చెప్పచున్న యాఁడుదాని దుఃఖముతోడి విన్నపము, వివఁబడియెన్ = విననయ్యెను.

క. ఆమొఱ వేమఱుఁ జెవి నిడి, భూమండలభర్త కరుణ శ పొడమఁగ నయ్యో

యే మానిని కెవ్వనిచే, నే మాయెనో యనుచు సవటు శ సీతించుతిరిన్. 67

అ. భూమండలభర్త = భూమలయమునకునధిపతి - స్వరోచి, ఆమొఱ = ఆదుఃఖముతోడి విన్నపమును, వేమఱుకొ = పలుకఱుకొనును, చెవినిడి = ఆలకించి - విని, కరుణ = దయ, పొడమఁగకొ = పుట్టఁగా, అయ్యో, ఏమానినికొ = ఏస్త్రీకి, ఎవ్వనిచేకొ = ఏపురుషునిచేత, ఏమాయెనొ = ఏమిబాధకలిగినో, అనుచుకొ = అనుకొనుచు, అచటుకొ = ఆమొఱవిన్నతట్టుప్రదేశమును, ఈశీంచుతిరికొ = చూచునప్పుడు. - పైకన్వయము

శా. మట్టెల్ మ్రోయఁగ గల్పిచన్నుఁగవ గంఠపం బంద వేళీభరం

బ ట్టెల్ కటిఁ జిచ్చుచీకటులు గా శ నశ్రువ్రజం బోడిక

లట్టం బొపులు చిమ్మి రేగి దివి రోలంబాళిఁ గల్పింపఁగా

మిట్టాడంగ నరుండు లేనియడవికొ శ మీనాక్షి దీనాకృతిన్.

68

అ. మీనాక్షి = ఒకానొక స్త్రీ, మట్టెలు = కాల మెట్టెలు, మ్రోయఁగకొ = ధ్వనింపఁగా, గల్పిచన్నుఁగవ = లిగిచైనస్త నద్యయము, కంపంబు = విణఁకును, అందకొ = పొందఁగా, వేళీభరంబు = పెద్దదైనజడ, అట్టెల్ = పిండియటునిటుఁజెదరి, కటికొ = పిఱుఁదులప్రదేశముమీఁద, చిచ్చుచీకటులు = దట్టపుఁజీకట్లు, కాకొ = క్రమ్ముకొన్నట్లుకాఁగా, అశ్రువ్రజంబు = కన్నీళ్లచుమూహము, ఓడికలో = ప్రవాహములుగా, కట్టకొ = ఏర్పడఁగా - ఎడతెగక వెల్లువయై పాఱఁగా ననుట, చూపులు = దృష్టులు, చిమ్మిరేగి = మిక్కిలిచెదరి, దివికొ = ఆకాశమునందు, రోలంబాళికొ = తుమ్మెదలబాసిన, కల్పింపఁగాకొ = కలుగఁజేయఁగా - తెదరు చూపులతో మీఁదుచూచుచు ననుట, మిట్టాడంగకొ = సంచరింపఁగా, నరుండు = మనుష్యుఁడు, లేనియడవికొ = లేనట్టియడవియందు, దీనాకృతికొ = దుఃఖమునొందినరూకారముతో - మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.

శా. ఒకానొక యాఁడుది వేగముగా నడచుటచేతఁ గాలిమెట్టెలు గల్లుగల్లుని ధ్వనింపఁగా జడ పిడి చీకటికమ్మినట్టు పిఱుఁదులపర్యంతము లలమెండ్రుక లావరింపఁగాఁ గన్నులఁ దఱుచుగా నీళ్లువిడుచుచు తెదరు చూపులతో మిన్న చూచుచు జననంచాగను లేనియాడవియందు దీనత్వముతో. అలం. స్వభావోక్తి.

క. ఒక్కతె భయశోకంబుల వెక్కుచు మెయి గలవిలాసకవిభ్రమ లక్ష్యుల
దక్కుటయును నొకయొంట పై, నెక్కున ధరణీకు నెదుట ర నిలచి విసిరినె. 69

అ. ఒక్కతె=అట్టి మాడుదియొక తె, భయశోకంబుల = వెఱపుచేతను దుఃఖముచేతన, వెక్కుచు = వెక్కిరి విడిచినట్లు ధ్వనిగలుగ నేప్పుచు, మెయి = శరీరమునందు, కల...లక్ష్యుల = కల=కలిగిన, విలాస=ప్రియవర్ధనముచేసిననడక మాపులొనగనానివలని శృంగారచేష్టవిశేషము యొక్కయు, విభ్రమ=మాటలయు నాధరణములయు వివర్యాసములని శృంగారచేష్టవిశేషము యొక్కయు, లక్ష్యులు=కలుములు, దక్కుటయు = లేక పోవుటయు, ఒకయొంటపై=ఒక విధమైన పొంద ర్యమై, నెక్కున = తనయందు బాదుకొనగా, ధరణీకు నెదుట = రాతనస్వరోచియెదుట, నిలిచి=నిలువబడి, విసిరి = వినయముతో, - పలికె అని మీడిపద్యమునందు గ్రియ.

తా. ఒక్కతె వెక్కివెక్కియేడ్చుచు విలాసవిభ్రమాదిశృంగారచేష్టలు లేకుండుటయు నొక్కయొప్పదముగాఁ దోచుచుండగా స్వరోచియెదుటనచ్చి నిలిచి యిట్లు పలికెను. అలం. వినోక్తి

క. పలుచనివాతెలుమెఱుంగునఁ, బలుమెఱుంగులు సందడింపఁ ర్నబాపటపై నం
జలి జేర్చి భ్రమకుఁజూపులఁ, బలుకులఁ బులకండ్ మొలుకఁ ర్ బలికెం గలచన్.

అ. పలుచనివాతెలుమెఱుంగునఁ = నన్ననిపెరవియొక్క కాంతివిశేషముతోడ, పలుమెఱుంగులు = దంతములకాంతులు, సందడింపఁ = కూడి యతిశయింపఁగా, పాపటపై = కేశపిఠిమీఁద, అంజలి = చేమోడ్చును, చేర్చి=కూర్చి, జరుకుఁజూపులఁ = బెదరుఁజూపులతోను, కలకఁ = కలఁత పాటుతోను, పలుకులఁ = మాటలయందు, పులకండు = కిండపక్కర - మాధుర్యమునుట, బలుకఁ = చిందఁగా, పలికె = ఒకమాటచెప్పెను. - అనఁగా నా స్త్రీ స్వరోచి మ్రొక్కి మధురవాక్యములతో దవృత్తాంతము నిట్లు చెప్పకొనెను.

శా. ఓరాజన్యమహేంద్ర యోమణిగణ ప్రోతానివాతాశన
ప్రారజ్యత్కటిశక్ర యోముఖరశార్దక్రూరబాహర్గళా

యోరుక్తాచలకల్ప యోకవచిత్రవ్యూహంగ కావంగదే
యోరాహుత్తశిరోమణీ నిరవధిప్రద్యత్ప్రతాపరణీ

71

అ ఓరాజన్యమహేంద్ర = ఓరాజవంశశ్రేష్ఠుఁడా, ఓమణి...చక్ర-ఓ=ఓయి, మణిగణ = రత్నసమానములచేత, ప్రోత=కూర్చబడిన, అనితాతాశన = పామువంటికి త్రిచేత, ప్రారజ్యత్ = ప్రతాపియచున్న, కటిచక్ర = చక్రకారమయిఁబిఱుందులగలవాఁడా, ఓ..బాహర్గళా-ఓ=ఓయి, ముఖర=మ్రోఁగుచున్న, శార్ద=సింగిణివింతితో గూడిన, క్రూర=కఠినమయిన, బాహర్గళా = గడ్డెమాఁకులవంటి భుజములుగలవాఁడా, ఓరుక్తాచలకల్ప = ఓయిబంగారుతోండవంటివాఁడా - ధైర్యమునందును నేహకాంతియందును బంగారుతోండనుబోలినవాఁడా యనుట, ఓకవచిత్రవ్యూహంగ = ఓయి కవచముదొడిగినయన్న తేజహమగలవాఁడా, ఓరాహుత్తశిరోమణీ = ఓయిగుఱ్ఱపురాతులతో శ్రేష్ఠుఁడా, నిరవధి . రణీ - నిరవధి = మీరలని, ప్రోద్యత్ = మిక్కిలి ప్రతాపించుచున్న, ప్రతాప = ప్రతాపాగ్నికీ, అరణీ=నిప్పునుబట్టి చెడికఱ్ఱమైనవాఁడా, కావంగదే = రక్షింపవచ్చు.

తా. రాజవంశశ్రేష్ఠుఁడవును రత్నములు చెక్కినపిఠితోడిపామువలె గూరమైనకత్తిని ధరించినవాడవును ఎక్కువెట్టివనింగిటివింటిని మ్రోయించుచున్నవాడవును పేరుపర్యతమువలె జలింపనిధైర్యమును బంగారుచాయగల యున్నతదేహమును గలవాడవును గుఱ్ఱపురౌతులలో శ్రేష్ఠుఁడవును మిక్కిలిప్రతాపముగలవాడవు వైనయోచనోరాజు నన్ను రక్షింపుమనియెను. అలం. ఉపమ, రూపకమును.

క. అనినఁ దలంపున నింపిన, యనుకంప నిలింపచంపకామోదనుతుం

డనునయ మొప్పంగ నోడకు, మని నిజవృత్తాంత మడుగ నీ నది యిట్లనియెన్.

అ అనిన్=అని యాస్త్రీప్రార్థింపఁగా, నిలింపచంపకామోదనుతుండు = సంపెంగపువ్వు పరిమళమువంటి దేహపరిమళము గలదేవతాస్త్రీకొడుకు- స్వరోచి, తలంపునన్ = మనసునందు, నింపినయనుకంపన్ = నిండించినదయతో - మిక్కిలిదయతో ననుట, అనునయము = ఊఁడించుట, ఒప్పంగన్ = ఒప్పుచుండఁగా, ఓడకుము=భయపడకుము, అని, నిజవృత్తాంతమున్ = దానిదైన వృత్తాంతమును, అడుగన్=అడుగఁగా, అది=ఆస్త్రీ, ఇట్లనియెన్=ఇట్లుపలికెను.

తా. అనచ్చివీర్యాఁడుని యట్లు మోఱి పెట్టి ప్రార్థింపఁగా స్వరోచి మిక్కిలి దయగలవాడై దానిని వెఱవకుమని యూహించి నీవృత్తాంతమేమి చెప్పమనియడుగఁగా నది యూహింపఁజెప్పఁ జొచ్చురితని తెప్పెను.

సీ. వినుమానములు గాఁగ నీ వనతోడఁ బెనవెట్టి, నెట్టెంబుగాఁ బ్రేస్త్రుఁజుట్టినాఁడు
బండికంచెనచాయ నీ బై సిమాలినమేన, మెదడుగందపురొంపి నీ మెత్తినాఁడు
కునఖంపుడాచేతి నీ పునుకకప్పెర నిండఁ, బ్రాణికోటులనల్లఁ నీ బట్టినాఁడు
కొకిలికివేసంపున గూనిమూఁపులమీఁద, మూఁడుపంగలయీఁటె నీ మోషినాఁడు
నిట్టతాడనఁ బొడుపుచే నీ నిక్కినాఁడు, నిడుదకోఁటల మిక్కిగుడ్డనెగడినాఁడు
సరవరోత్తమనేఁడుమూనీనాళ్లనుండియునుఱుగొన వెంటఁదిరిగెడునీననురయొకఁడు.

అ. సరవరోత్తమ = ఓరాజుశ్రేష్ఠుఁడా, వినుమానములుగాఁగన్=వింతలుగా, (పా. వినుమానములుగాన్ = పోయ్యతిక్కువలుగా.) వనతోడన్=క్రొవ్వుపారతో, పెనవెట్టి=మిలివెట్టి, నెట్టెంబుగాన్=గుండుతలపాగగా, ప్రేపున్=ప్రేగను, చుట్టినాఁడు=తలకుఁజుట్టుకొన్నాఁడు, బండికంచెనచాయన్ = బండియరుసునకుఁబూపెడి చునీపన్నెవంటివన్నెచే, బైసిమాలినమేనన్=బాగుచెడినదేహమునందు, మెదడుగందపురొంపి = మెదడునుంచందనపుబురదను, మెత్తినాఁడు=దట్టముగాఁ బూసికొన్నాఁడు, కున...కప్పెర = కునఖంపు=పుష్పిగోళ్లుగల, డాచేతి=ఎడమచేతిలోని, పునుకకప్పెర=తలపుట్టెచిప్ప, నిండన్ = నిండునట్టుగా, ప్రాణికోటులనల్లన్ = జంతుసమాహముల నెక్కుటిసి, పట్టినాఁడు = పట్టుకొనియున్నాఁడు, కొకిలికి = వికారమయిన, వేసంపు ..మీఁదన్ - వేసంపు=చేపముగల, గూని = మీఁదికుటునునట్లుపంగిన, మూఁపులమీఁదన్ = భుజిరెక్కులమీఁద, మూఁడుపంగలయీఁటె=త్రికూలమును, మోషినాఁడు=పెట్టుకొన్నాఁడు, నిట్టతాడు=నిక్కి నిలిచినతాటిప్రమాను, అనన్=అనునట్లు, పొడుపుచేన్=ఉన్నతిచేత, నిక్కినాఁడు=నిగిడియున్నాఁడు, నిడుదకోఁటన్ = నిడుపొడినకరప్రక్కపండ్లచేతను, మిడిగుడ్డన్=మీఁదికుటికనకనుగుడ్డచేతను, నెగడి

నాడు = అతిశయించినవాడు, అసురయొక్కడు = ఒక రాక్షసుడు, వేడుమున్నాళ్లనుండి = ఈ దినము నకు ముందుదినములనుండి, ఈ నులుగొనకొ = నా ప్రాణములు తీసికొనుటకై - నన్ను జంపి తినుటకై యనుట, వెంటఁదిరిగెడుకొ = నా వెంటఁ దిరుగుచున్నాడు - నన్ను వెంటఁదిరి తిరుగుచున్నాడు.

తా ఓరాజా ! యొక రాక్షసుడు ప్రేమగలు క్రొవ్వుపాఠతో మెలివేసి చూచువారికి వింత గాఁ దోచునట్లు తలకుఁజాటుకొని నల్లగా రోలేఁపుట్టించుచున్న దేహమునందు మెదడు గందముపూసి నట్లు దట్టముగాఁబూసికొని యెడమచేతిలోఁ దలపుఁజై పెంతునందుఁ బ్రాణులనెత్తురు నిండించి పట్టు కొని వికారపు వేషముతోఁడిగూనిపీఠపునందు భూలాయుధము ప్రేలఁగా పంకరతక పెరిగినతొటిపెట్టు వలె బొడుగుపాటి శరీరమును మిట్టికోటపండ్లును మీఁది కులికినకనుగ్రుడ్లును గలిగి నేటికి ముందు దినములనుండి నన్ను జంపుటకై వెంటఁదిరి తఱుముచున్నాడు. అలం. స్వభావోక్తి, నిదర్శన, రూపకము, ఉత్సృక్షము.

క. ఏయెడ ననదలమొఱ వా, లాయము వినవలయు దుర్బలస్య బలం రా

జా యన వినవే ధరణీ, నాయకులకు నార్దరక్షణంబులె క్రతువుల్ 74

అ. ఏయెడకొ = ఎప్పుడును, అనదలమొఱ = దిక్కుమాలినవారిదుఃఖముతోఁడివిన్నపమును, వాలాయము = అపశ్రమముగా, వినవలయుకొ = మీబోఁటివారు వినవలసినది, దుర్బలస్యబలంరాజా - దుర్బలస్య = బలహీనునికి, బలం = బలము, రాజా = రాజా, ఆనకొ = అనఁగా, వినవే = నీవువిన్నవారెడపు కావా - వినియే యున్నావనుట (కనుక) ధరణీ నాయకులకుకొ = రాజులైనవారికి, ఆ ర్దరక్షణంబులె = దీనులను గాపాడుటలె, క్రతువుల్ = యజ్ఞములు - అనాథలను గాపాడుటలు అశ్వమేధముమొదలయిన యజ్ఞములు చేయుటవంటివనుట

తా. ఓరాజా ! బలములేని దీనులకు బలము రాజే యని నెద్దలుచెప్పదురు గనుక నీవు నామొఱ విని నన్నీ యాపదనుండి తొలగించి రక్షింపుము. దీనిచే నీకు ననుస్తయజ్ఞములుచేసిన ఫలమునీధించు ను అలం. కావ్యనిగమము, రూపకమును

క. మరుదశ్యపు త్రికిందీ, వరాక్షగంధర్వరాజునవలన బొడమితికొ

నరవర వెలసితిఁ గళలం, దు రమించుటఁ జేసి భువి మరనోరమ యనఁగన్. 75

అ. నరవర = రాజా, (నేను) మరుదశ్యపు త్రికికొ = మరుదశ్యుఁడను గంధర్వనిగొమార్తను, ఇందీవరాక్షగంధర్వరాజులనకొ = ఇందీవరాక్షుఁ డనెడుగంధర్వరాజులన, బొడమితికొ = పుట్టితిని, కళలందుకొ = విద్యలయందు, రమించుటఁజేసి = విసోదించుటచేత, భువికొ = భూమియందు, మనోరమ యనఁగకొ = మనోరమ యనుపేరితో, వెలసితికొ = ప్రసిద్ధినిందితిని - అనఁగా నే నిందీవరాక్షుఁడనెడి గంధర్వరాజుకూతురను నాతల్లి మరుదశ్యుఁ డనుగంధర్వనికూతురు నేను ననుస్తవిద్యలునేర్చి వానియందు రమించుటచేసి నాకు మనోరమ యని పేరుపెట్టిరి

శా. రారాపిల్ల భుజాంగదంబులమణుల శీ రాలంగ విద్యాధరుల్

గారా మొప్పంగ నెత్తికొండ్లు నను సంకస్థాయినిం జేయఁగా

వారికొ వీడ్కొని సిహిహిరిక జలతత్వం బొందు మాతండ్రి మం

జీరం బీంచుక ఘల్లు మన్న నవి దాఁ శీ జెప్పంగ నిం కేటికిన్.

అ. విద్యాధర్యుఁ = విద్యాధరులనెడిదేనజాతివారు, రాశాక్షిణ్ = ఒకరినొకరు త్రోసికొని వచ్చునట్టియొకరిపట్ల చేత, భుజాంగదంబులమణుల్ = భుజములయొక్క భుజకీర్తులందలి రత్నములు భుజకీర్తులందుఁ జొదిగినరత్నములనుట, రాలంగిన్ = ఊడిపడిపోవుచుండఁగా, గారాము = గారాబము ఒప్పుంగన్ = ఆమరునట్లు, ననన్ = నన్ను, ఎత్తికొండ్రు = ఎత్తుకొనుచుందురు, మాతండ్రి = మానాయఁ మంజీరంబు = నాకాలియందె, ఇందుకగల్గుచున్నన్ = కొంచెమగల్గుమని శర్మించినను - నేను దనయొద్ద నచ్చుజూడి కొంచెము తెలిసిననుట, అంకస్థాయినిజేయఁగాన్ = నన్ను దనయొడిలోఁ గూర్చున దానిఁగాఁజేయుటకు - ఒడిలోఁ గూర్చుండఁజెట్టుకొనుటకనుట, (పా అంకస్థాయిగాఁ గొల్చుట వారిన్ = ఒడియందున్నదాన నగుటకుఁ గొలుపుకూటమునందున్న వారిని, ఈపాఠము ప్రక్షిప్తవ తోఁచెడి), వారిన్ = ఆవిద్యాధరులను, పిడ్గాని = తొలఁగిపొమ్మని, సింహాసీరికన్ = సింహాసనముఁ దుండి, చలత్వంబొందున్ = కదలికను బొందును - లేచి యెదురుగానచ్చుననుట, అవి = ఆమఘానుభ ములను, తాన్ = నేను, ఇంకన్ = ఇంకను - ఇట్టిమర్తశను బొందినప్పటి, చెప్పంగన్ = చెప్పఁ దిటికన్ = ఏమిటికె - చెప్పకొనుటవలన గౌరవహీనియైకాని ప్రయోజనములేదనుట

తా. విద్యాధరులు నేను నేనిని యొకరినొకరు త్రోసికొనివచ్చి యెత్తిముద్దాడఁగాను లువునందున్న మాతండ్రి వారిపై నవతలఁ దొలఁగిపొమ్మని సింహాసనము విడిచి లేచి యెదురు వచ్చి యెత్తి యొడిలోఁజెట్టుకొని గౌరవింపఁగాను తెరిగినదాననునేను ఇప్పుడేని యెల్లఁ జెఁ కొనుట సిగ్గులచేతేకాని యితరముకాదు కనుకఁ జెప్పకోరాదు అలం స్వభావోక్తి, ఆత్మేపవ డిదాత్తమును

తే. దేవ సారస్వి పట్టి కశావతియును, నల్ల మందార విద్యాధర రాత్న జన్మ
యగువిభావసియును నాకుఁ బ్రాణానఘలు, వారి నేనును నొక నాఁడుగౌరవము

అ. దేవ = రాజా, సారస్వి పట్టి = పానుండ నెక్కియుఁకూతురు, కశావతియును = కశావతియ నదియు, అల్ల .. జన్మ - అల్ల = ప్రసిద్ధుఁడయిన, మందార = మందారుండ నెడు, విద్యాధర = విద్యాధర యొక్క, ఆత్మ జన్మ = కూతురు, అగువిభావసియును = అగునట్టివిభావసి యనునదియు, నాడుప్రా నఘలు = నాయొక్కప్రియురాండ్రైనచెలికత్తెలు, (పా నాడు ప్రాణనఘలు) వారన్ = ఆచెత్తెలును, నేనును, ఒక నాఁడు = ఒక దినమునందు, గౌరవమునన్ = పరస్పరప్రేమముతో - మీఁదప ముతో నర్వయును.

సీ. నెత్తమ్ము లేకొండన్ నెత్తమ్ములందాడు, విద్యాధరీకోటిరవిటులతోడ

నెచటిగాడ్పులఁ బుట్టురవిచిలీమోదంబు, శబరకాంతలగుట్టు ర నల్లఁబెట్టు
నెన్న గేంద్రపుఁజఱుల్ ర మిన్నంది పెన్నంది, కోరాడుఁ దనగుబృతకొమ్ము భొడ్డి
యెం దుండుగురి వెందరపందిళ్ల పూఁదేనె, బడి యిందుశిలలందు ర జాలువాట్టు
నట్టికలధాతశిఖరిఁ బురస్సాసచయము, సేయువేడుకఁ బొదరిండ్లరవాయలంఁ
దిరుగుచుండి యొకానొక ర దెనఁదృఢంబు, దళముగానాతి మొలచినరబిలమునంఁ

ఆ. ఏకొండనెత్తమ్ములందన్ = ఏకొండమీఁదినమప్రదేశములయందు, విద్యాధరీకోటి విద్యాధరస్త్రీలసమూహము, విటులతోడన్ = విటకాండ్రతోడ, నెత్తమ్ము = జూదముల అడుక్ = ఆధుచుండునో, ఎచటిగాడ్పులన్ = ఏకొండమీఁది వాయువులచేత, పుట్టు . దంబు

పుట్టు = జనించుచున్న, విచిత్రకచిటుమలైపువ్వులయొక్క, ఆమాదంబు = పరిమళభక్తి, శరీర కాంతలగుట్టు = దోయతలమర్మమును - మనస్థవికారమును మఱుంగుపఱుచునట్టి శిశువునగుట, సర్వజ్ఞత్వంబు = వదలించునో - అపరిమళముచే దోయతలు మనస్థవికారభరితై ప్రియులకుఁ దమకాహమును దాపలేక బయలుపఱుతురనుట ఎన్న గేంద్రపుఁజఱుక = ఏవర్వత్రశేష్ఠులుయొక్కఁ జేయలను, పెన్నంది = పెద్దవంది - శివునివాహనమైన నందీశ్వరుఁ డనుట, మిన్నంది = మిక్కిలియుపాస్పాంగి, తనగుబ్బుకొమ్ములు = తిలుపుగుబ్బులవంటిత్రకకొమ్ములను, ఒడ్డి = మొనయించి, కోరాడుక = పొడిచి మట్టియొత్తిచల్లియాడునో, ఎందుకొ = ఏకొండయందు, ఉండు జడి-ఉండు = ఉండెడి, గురివెందపందిళ్ల = బండిగురిగింజితీగలపందిళ్లవలని, పూడెజెడి = పుష్పరసవర్ణము, ఇందుకిలలందుకొ = చంద్రకాంతపురాల్లమీఁద, జాలువాటుకొ = వెల్లువయై ప్రవహించునో, అట్టికలధౌతఖరికొ = అటువంటి వెండికొండయందు, పున్నాపయము = పువ్వులుకోయుటను, చేయువేడుకకొ = చేయునట్టికతాహలముచేత, పొదరిండ్లచాయలందుకొ = తీగయిండ్లతిట్టు, తిరుగుచుకొ = సంచరించుచు, ఉండి, ఒకానొక దెసకొ = అందొకతట్టు, తృణంబు = గడ్డి, దళముగాకొ = దట్టముగా, వాళకొ = ద్వారముఖమునందు, మొలచినచిలుచునందుకొ = మొలచియున్నగుహలోపల - ప్రేపద్యముతో నన్వయము

కా విద్యాధరస్త్రీలు విటకాండతోడ జూచ మాడుచుండెడి మీఁదిభాగపు సమప్రదేశములును, బోయతలకు మనస్థవేదన గలిగించునట్టి చిటుమలైలపరిమళములు వేదవల్లెడిగాలియు, నందీశ్వరుఁడు కొమ్ములతో గ్రొచ్చి కోరాడుచు విసోదించునట్టిచిటియపట్లను, ఒండిగురివెందపందిళ్లమండి స్రవించునట్టి పూడెజె కాంపలై పాటుచున్న చంద్రకాంతమణిప్రదేశములును గలిగి యొప్పెడి వెండికొండయం గొకానొకచోటఁ బూఁబొదలయందుఁ బూవులు కోయఁబోయి యందొకచోట గడ్డిదట్టముగా మొలచి యావరించుకొన్న ద్వారము గలయొకగుహలోను అలం. ఉదాత్తము

ఉ. ఉంసరవెల్లి చందమున రీ నొక్కట బీఱనరాలు దేఱఁగా

మీసలు గడ్డముం జడలు రీ మే నుదరంబును వీనులుకొ జరా

ధూసర మైనరోమతితితోడ బెనఁగంబడి దూది రాశిగాఁ

జేసినరీతి నున్నయొక రీజీర్ణమునిం గని శాతుకంబునన్

79

అ. ఉంసరవెల్లిచందమునకొ = ముదిసినయవ్వత్పై తొండవలె, ఒక్కటకొ = ఏకరీతిని, బీఱనరాలు = పెద్దపెద్దనరములు, తేఱఁగాకొ = తేటపడఁగా - పైకిఁ గానరాఁగా ననుట, మీసలు = మీసములును, గడ్డముకొ = గడ్డమును, జడలు = జటలును, మేను = శరీరమును, ఉదరంబును = కడుపును, వీనులుకొ = చెవులును, జరాధూసరము = మురిలితనముచేఁ దెల్లబడినది - యరసినది, నిసరోమతితితోకొ = అయినట్టి మేనిపంపుకలనమాహాయితో, పెనఁగంబడి = పెనఁచుకొని, దూది = విత్తునీనిప్రత్తి, రాశిగాకొ = బ్రోగుగా, చీసినరీతికొ = చేసినవిధమున, ఉన్నయొకజీర్ణమునకొ = ఉన్నట్టి యొకమునియుండి, చుచి, శాతుకంబునకొ = శుభాహలముతో ప్రేపద్యముతో నన్వయము అలం. ఉపమ, ఉత్పేక్ష, స్పృహావోక్తియు

అ. ఇతనిదడనగుహం రీ మెద్ది నేత్రద్వయం, బెద్ది కర్ణయుగళ రీ మెద్ది యనుచు

బూచిపూలై నున్న నాచందయమునిమోము, బెల్లచాపలమునఁ బట్టుటయును.

. ఇతనివదనమహారము = ఈబునిదైనముఖద్వారము. నోరు, ఏడ్చి=ఏది, శత్రుత్వములు = కన్నుతోయి, ఎడ్చి = ఏది, కర్ణయుగళము = చెవులజంట, ఎడ్చి = ఏది, అనుచు = అనియునుకొనుచు, బూచివోరే = భూతములరే, ఉన్నవాచయమునిమోము = ఉండినమునిదైనముఖమును, బాల్యదాపలమున = పసితనపుఁజలత్యముచేత, పట్టుటయును = పట్టుకొఁగా - అనఁగా నోరు కన్నులు ముక్కు చెవులు శత్రుత్వక భూతములరే నన్నయామునీశ్వరుని జూచి పసితనపుఁ జంచలత్యముచే నతని మొగముఁ బట్టుకొనఁగా.

క. ధ్యానస్థిమిత్రుం డగున, మౌని మదియాంగులీవరమర్చనములచే

మే నెఱిగి తొంటియనుసం, ధానము చేడి కన్ను దెఱచి ర దారుణభణితిన్. 81

అ. ధ్యానస్థిమిత్రుండు = ధ్యానయోగమునందుఁ జరింపనివాఁడు, అగునమ్మాని = ఆయినయాబుని, మది...చే - మదియ = వాసంబంధమైన, అంగులీ = శ్రేణ్ణయొక్క, విమర్శనములచే = విశేషమయినతాఁడుటచేత, మేనెఱిగి = దేహస్వృతిగలవాఁడై, తొంటియనుసంధానము = మునుపటిధ్యానవిధ్య, చేడి = చెడఁగా, కన్ను దెఱచి = కన్నువిప్పి, దారుణభణితి = క్రూరమయినమాటలయొక్క పలుకుబడితో - దీనికి 84 పద్యమునందలి 'పలికె' ననుక్రియతో నన్వయము.

ఉ. ఓసి దురాత్మురాల గృహ శ్ర మొల్లక సర్వసంఖంబులున్ నిరా

యాసమునం దొఱంగి మిహిరారంశుమరుచ్చదనీరనీరస

గ్రాసము చేహధారకముగగా గుహలం దప మాచరించుమ

మ్మిసరణిన్ స్పృశించి నగ ర నేమిఫలం బొనఁగూడఁ జెప్పమా. 82

అ. ఓసి దురాత్మురాల = దుష్టస్వభావముగలయోనీయరాల, గృహము = ఇల్లు, ఒల్లక = అక్షేపించక - ఇల్లుకాకిలి విడిచి యనుట, సర్వసంఖంబులున్ = ఎల్లసౌఖ్యములును, నిరాయాసమునన్ = శ్రమయలేమితో - ఎట్లు మానెయ్య ననువిచారము కొంచెమైనను లేక యనుట, తొఱంగి = విడిచి, మిహిరారంశు... గాగ్రీసము - మిహిర = సూర్యునియొక్క, అంశు = కిరణములును, మరుత్ = గాలియును, ధప = ఆకులును, నీర = జలమునైన, నీరస = సారములేని, గాగ్రీసము = ఆహారము, దేహధారకము = శరీరమును ధరింపఁజేయునది, కాన్ = కాఁగా, గుహలన్ = కొండగవులయందు, తపము = తపస్సు, ఆచరించుచున్న = చేయుచున్నవస్తువును, ఈసరణిన్ = ఈవిధముగా, స్పృశించి = తాఁకి, సగన్ = నవ్వఁగా - అపహాస్యముచేయుటచేత ననుట, ఏమిఫలంబు = ఏమిలాభము, ఒనఁగూడన్ = (నీకు) సిద్ధించెను, చెప్పమా = చెప్పుము.

తా. ఓసి దురాత్మురాల! ఇల్లుకాకిలివిడిచి కుఱుము నక్షేపించక సూర్యకిరణములను గాలిని నీళ్లను బుడటుతులను వాహరముగాఁ జేసికొని గేహము నిలుపుకొని గుహలలో దపస్సుచేయుచున్నవన్ను దాఁకి యిట్లు పరిహాసము చేయుటచేత నీమఁ గలిగినలాభ మేమో చెప్పుము

కి. తిమిరింపువయసుగుబ్బల, కొమరాలపు నీతుఁ దగినగోవాల్ల మహిత్

నెమిక్ నగ రాదె ముదిసిని, మముఁ జెనకిన నేమికలదు ర మద మేమిటికిన్. 83

అ. తిమి. .లపు- తిమిరంపు = పొగరెక్కిన-మదముచేత గన్నుగానని యనుట, మము = యామనమునందలి,గుబ్బల = లిగి చప్పులుగల, కొమరాలపు = పడుచువు, మహిత్ = భూమియందు, నీతుఁ దగినగోవాల్లన్ = నీతుఁదగినట్టి పడుచువాఁడను, నెమికి = నెనకి, నగరాదె = పరిహాసముచేయరాదా,

మందినపముక్ = మునలితనముకొందినముచ్చు, చెనకినన్ = తాత్కాలిక, ఏమికలదు = కోశమిలాభము గలదు, మదము = ఇంతకొప్పు, ఏమిటికిన్ = ఎందుకు— ఇంతమదము కొఱగాడనుట

క. మునురుకొనుజరభరంబున, ననురుసు రైయున్న మమ్ము శ్రీ నడకించితి వి
ట్లునురు మనఁ బట్టువడు మొక, యనురకకు నీ వనుచుఁ బలికె శ్రీ నాగహా మెనఁగన్.

అ. మునురు.. బునన్ - మునురుకొను = ఆవరించుకొన్న, జర = మునలితనముయొక్క, భరంబునన్ = అతిశయముచేత, అనురుసురై = మిక్కిలియలసి, ఉన్న మమ్ము = ఉండినముచ్చు, ఇట్లు = తురీతిని, అడకించితివి = అపహసించితివి, (కనుక) ఉసురుమనన్ = ఉస్సురని శ్రమపడు నట్లు, నీవు, ఒకయసురకున్ = ఒకరాక్షసునకు, పట్టువడుము = చిక్కుకొనుము, అనుచున్ = ఇట్లు ని, ఆగ్రహము = కోపము, ఎనఁగన్ = అతిశయింపఁగా, పలికను = చెప్పెను - శపించెననుట.

తా. మునలితనముచే నలఁకఁబొందినవానిని నన్నీవిధముగాఁ బరిహసించి యాయానపెట్టి తివి గనుక నీవు నొకరాక్షసునిచేతఁ బట్టుపడి శ్రమపడుమని శపించెను.

క. జననాథ యేమి చెప్పదుఁ, గనలుచు నవ్వగుతపసి శ్రీ కటము లదరఁగాఁ

దనచేతినాగదైత్రముఁ, గొని పనరముఁ గొట్టనట్లు శ్రీ గొట్టె నెడయుఁ డై. 86

అ. జననాథ = ఓరాజా, ఏమిచెప్పదున్ = (అటుపిమ్మటిన్వత్తాంతము) నేనేమని చెప్పదును, అవ్వగుతపసి = ఆబక్కవాడగుమని, కనలుచున్ = కోపముచే మండిపెడుచును, కటములు = కి ణతలు, అదరఁగాన్ = చలింపఁగా, అదయుఁడై = దయచూపినవాడై, తనచేతినాగదైత్రమున్ = తనచేతనున్నయోగపుదైత్రమును, కొని = తీసికొని, పనరమున్ = పశువును, కొట్టినట్లు = కొట్టిన రీతిగా, కొట్టెన్ = నన్ను గొట్టెను అలం ఉపమ

క. కొట్టునడి యటకు మునుపే, తిట్టుం బడి యేడ్చునాదురదెనఁ గని మదిలోఁ
గట్టలుక పైడమి నాసఖు, లిట్టనిరి మునీంద్రుతోడ శ్రీ నెత్తినపెలుచన్. 86

అ. కొట్టునడి = దెబ్బపడి, అటకుమునుపే = అంతముందే, తిట్టుంబడి = శాపమునుబొంది, ఏడ్చు నాదురదెనన్ = రోదవ్వముచేయు చున్న నాదురదెనను, కని = చూచి, నాసఖులు = నాచెలికత్తెలు, మదిలోన్ = మనసునందు, కట్టలుక = అధికకోపము, పాడమి = పుట్టి, ఎత్తినపెలుచన్ = కలిగినయోగ్రహ ముతో, మునీంద్రుతోడన్ = ఆమునిశ్రేష్ఠునితో, ఇట్టనిరి = ఇట్లుపలికిరి

ఉ. ఓయి దయావిహీనమతి శ్రీ యూరక యీపసిబిడ్డఁ గొట్టఁగా
జేయెటు లాడ నీకు నిది శ్రీ చేసిన దేమి వృథా శపింతురే
బోయవె యాఁడుఁదోడుననురబుట్టవె శాపనిమి త్తమే తపం
బోయెడు నున్న శాంతిపరు శ్రీ లే మనువా రింక నీచరిత్రకున్. 87

అ. ఓయి దయావిహీనమతి = ఓయి దయలేనిబుద్ధిగలవాడా, ఊరక = కారణములేక, ఈపసి బిడ్డన్ = ఈపిన్నపడుచును, కొట్టఁగాన్ = కొట్టుటకు, జేయెటులాడెనీకున్ = నీకట్లుచేయాడెను - కొట్టుటకు నీకు సంకోచము లేకపోయెనుకదాయనుట, ఇది = ఈచిన్నది, చేసినది = చేసినతప్పు, ఏమి = ఏది, వృథా = వ్యర్థముగా, శపింతురే = తిట్టుదురా - తిట్టుట న్యాయముకాదనుట, బోయవె = నీవు కిరా. తుండవా - కిరాతులకు దయలేకపోవుచు ననుట, ఆఁడుఁదోడును = ఆఁడుడైనతోడఁబుట్టువుతో, పుట్టవె = నీవు పుట్టినవాడవుకావా - తోడఁబుట్టిన యాఁడువారుకలవానికి నాఁడుఁబడుచులయెడల

డయలేకపోదనుట, తపంబు=నీవు చేయునట్టి యీతపస్సు, శాపనిమిత్తమే=ఎవనికైననిట్లు శాపమిచ్చుటకా, ఇక్కడ=ఇక్కడమీఁద, నీచరిత్రమే=ఇటువంటి నీనడవడికి, ఈయెడ=ఇక్కడ, ఉన్న శాంతి పులు=ఉండవలసిన పాపముల మునుట, ఏమనువా=ఏన్నేమందురు-నిందితురుగాని గౌరవింపరనుట.

క. సాము కడు ముదిసి కడపట, గా మగుచేందయున వార్ధకంబునఁ గ్రోధం

బేమియు మానక మండెడు, నాముని మునియే తిలంప న నదియుం దపమే. 88

అ సాము=సర్పము, కడు=మిక్కిలి, ముదిసి=ముదిమి నొందినదై, కడపట=తువను, గాము=గ్రహము, అగుచుండమున=అగునట్టివిధమున-నాగుఁబాము వేయెండ్లు బ్రదుకుననియు వేయెండ్లుననిన పిచ్చుట పెక్కులుపుట్టి గ్రహమై ప్రాణులను బాధించుననియు నడచి మిడినాగనియుఁ జెప్పుదురు వార్ధకంబున=మునలితనయనందు, క్రోధంబు=కోపమును, ఏమియు=ఏమాలియును-కొంచె మైనననుట, మానక=నిడవక, మండెడునాముని = కోపవికారముఁబొందువాఁడైన యాబుని, మునియే=మునియగునా-మునికానేరఁడనుట, తలంపక=విచారించక, అదియు=అటువంటికోపస్వభావముగల మునిచేయునదియును, తపమే=తపస్సా-కాదనుట.-అనఁగా శాంతి గలిగి చేసినదే తపస్సును, అట్టి తపస్సు చేయువాఁడే తపస్వియుఁ గనుక శాంతిలేనితపస్సు నిరర్థకమనుట అలం. అప్రస్తుతప్రశంస, ఉపమయు.

క. పరులయపరాధగతులకుఁ, గెరలక తినుఁ బొగడుచోటఁ కీ డాడెడిచోఁ

బరితోషము రోషము నెదఁ, జొర నీనితపస్వి సుమ్ము నీ సుకృతి ధరిత్రిన్ 89

అ. ధరిత్రి=భూమియందు, పుల...గతులకు=పుల=ఇరులయొక్క, అపరాధ గతులకు=తపస్సుపాద్యులకు-తనయెడల నెవరైనను జేయునట్టితపస్సులను ననుట, గెరలక=కోపింపక, తను=తన్ను, పొగడుచోట=స్తోత్రముచేయునెడను, కీడాడెడిచోట=నిదచేయునెడను, పరితోషము=సంతోషమును, రోషము=కోపమును-అనఁగా పొగడునప్పుడు సంతోషమును నిందించునప్పుడు రోషము ననుట, ఎద=మనసునందు, చొరసేసి=ప్రవేశింపనియ్యని-కలుగనియ్యని, తపస్వి=తపస్సుచేయువాఁడు, చుప్పు=చువూ, సుకృతి=పుణ్యాత్మఁడు.

తా. భూమియందు దెవరేమి తపస్సుచేసినను నహించి యొకరుతీర్చినను దీవించినను మనోవికారము నొందక తపస్సుచేయునట్టితపస్వియే పుణ్యాత్మఁడు గాని రాగద్వేషములు గలముని పుణ్యాత్మఁడు కానేరఁడు అలం. అప్రస్తుతప్రశంస

తే. ఒండొకఁడవైన నిపుడునీరీపిండియిడమె, బ్రాహ్మణుడవటమాచేతరబృదుకుగంటి
తడవఁ బని లేదు నిన్ను గౌరవమునిగోపనమచు వాదించి విడిచిననాగ్రహించి.

అ. ఒండొకఁడవు=మఱియొకఁడవు-బ్రాహ్మణేతిరుఁడననుట, ఐన=అయినపక్షమున, ఇపుడొక తనమయమనందు, నీపిండియిడమె=నీపిండిని లెట్టుమా-నీచేపమును చిండిగానిలయిగొట్టి ముద్దగాఁ జేసివేయుమా, బ్రాహ్మణుడవు, కొట=అగుటచేత, మాచేతక, బ్రదుకుగంటి=చావకగ్రదుకునం గట్టి యపృథ్వుమునుబొందితివి, నిన్ను, తడవ=ఇట్టివాఁడవనినిచారించుట, కసలేదు=అక్క-అలేదు, గౌరవమునిగోపన=గౌరవముని యాపునంటివాఁడవు-తాఁకినమాత్రముననే క్రిందఁబడిచచ్చి బ్రహ్మశత్రు పొందించునట్టిగీతిలో మండువాఁడవు, అనుచు=అని, వాదించి = వాదించి, విడిచిన= అతనిని వదిలిపెట్టగా, అగ్రహించి=(అతఁడు) కొపించి-పెపద్యముతో నన్వయము.

తా. నీవు బ్రాహ్మణుడవు గాక యితిగడతై యున్నయెడల సంతపనచేసినందులకు నిన్ను పృథ్వీ దీవాము ననియంగొట్టి ముద్దచేసి బాటవేసిపోదుము నీవు గౌతమని గోవునంటిబాడవు గనుక నిన్నేమియుఁ జేయవైతిమి పొమ్మనఁగా నానునీశ్వరుఁడు మఱియును గోపించి. అలంకూపకము. (గౌతమనిగో వన్నందులకుఁ గనుక గౌతమిఁ జనుబును యొకానొక పుణ్యక్షేత్రమునందుఁగడన్చుచేసికొనుచుండఁగా ద్వాపశచర్షతైవమను వచ్చెను అప్పుడ నేమలు బుఱు లన్నార్థమై యతినియాత్ర మమునకు వచ్చిరి అంతట గౌతమఁడు ప్రతిదినము ప్రార్థనచేచి యాశ్రమమివాపమునఁబడి బాధి నేసి పిడుకఁడునట్లు చల్లి యనుష్ఠానమునకుఁ బోవుచుండెను ఆయన యనుష్ఠానము తీర్చుకొని విచ్చునంతిలో నాయనతపోమహిమచేత నావడ్లు మొలచి పైరై యెన్ను దీని గింజపట్టిపండియుండును. ఆధాన్యమును సంగ్రహించి వంచి బిమ్మునుచేసి యాబుఱుల కందఱకుఁ నృప్తిగా భోజనము పెట్టును ఇట్లుకాపు తీటుకంతఃకట జరపఁగా నాబుఱు లాయనను విచ్చుకొని తమనానాపములకుఁ బోవుచు విఘ్నేశ్వరుని ప్రేరణముచేతఁ దమ వెంటరమ్మని పిలువఁగా నతఁ డందలకుఁ నచ్చుతింపకపోయెను. అందుమీఁద వారాతని లోఁబఱుచుకొనుటకై యొకమాఱుగోవును సృజించి యతనిపైను మేయఁ దోలఁగా గౌతమఁడు దానిని దర్భకట్టతోఁ దాఁకి యదలంపఁగా నది పిడుగుచెట్టుకు నోఱగి కూలినట్లు నేలఁగూలి వచ్చెను అంతట వారాగౌతమమీఁద గౌతమ్యకామము నాగోగించి బాలిపుట్టించ్చితిమను లోఁబడించి తీసికొనిపోయిరి నాగోటనుండి యెవరని యపాయము పొందువశలోనందువారు దగ్ధులఁ జేయఁడ గౌతము నిగోఁనని తొలగి చనుచుండును)

క. మునలి శపియుచె నపు డె, యృసితాబ్జక్షణల రాజీయక్ష్యక్షిభం

బైసఁగ నశియింప నగు న, దైసఁ బాఱుండు నుగుకి గామి శ్ తెల్లమియ కదా. 91

అ అపుడు = ఆనమయమునందు, మునలి = అపృథ్వుఁడు, అయృసితాబ్జక్షణలక్ = నల్లకలు మలంటికన్నులుగలవా రైవయాచేరిక తైలన, రాజయక్ష్యక్షిభంబు = క్షయరోగమువలనిబాధ, ఎనఁ గన్ = అతిశయింపఁగా, నశియింపన్ = నాశిల్లునట్లు, శపియింపన్ = తిట్టెను అగున్ = (అట్టి వ్యాపార మతనియొగ్గతకు) రగన అదైసన్ = ఆయెడ-అవిషయమునందనుట, పాఱుండు = అబ్రాహ్మణుఁడు, నుగుడి = సరిసుండు, (పా సుగుణి = మంకిగుణముగలవాఁడు) కామి = కావండుట, తెల్లమియకదా = స్పష్టమేకదా

తా అట్లు కోపించినయామునలబాఁపఁడు నాచెలికత్తెలను క్షయరోగము పొంది నాశిల్లుండుని శపించెను. అట్లు శపించుటనుబట్టియే యతిఁడు సరిసుండుగాఁడని నీవుగూడఁ దెలిసికొనవచ్చును.

క. ఆరుజ యప్పడ యయ్యం, భోగ పాహోచనల బొందె శ్ భూవరి నన్ను

వారత్రయముననుంసియు, దారుణగతి నొక్కయ సురి శ్ తఱిమెడు వెంటన్. 92

అ భూవరి = రాజా, అప్పుడు = తత్త్వణమే, అయ్యంభోరుహలోచనలక్ = తామరలవంటి కన్నులు గలయాపడుచులను, ఆరుజ = అవ్యాధి-క్షయరోగము, బొందెన్ = చెందెను, నన్నున్ = నన్ను, వారత్రయముననుండియన్ = మూడువారములనుండి, (73 పద్యమునందు 'మూనాశ్శనుండి' నన్ను, వారత్రయముననుండియన్ = మూడువారములనుండి, (73 పద్యమునందు 'మూనాశ్శనుండి' అనియుండుటంబట్టి 'వారత్రయ' మనఁగా నిటు మూడుదినములని చెప్పట యుక్తమని తోచెడిది.) ఒక్కయసురి = ఒకరాక్షసిఁడు, దారుణగతిన్ = క్రూరమార్గముతో, వెంటన్ = వెంటదీని - సింహించియనుట, తఱిమెడున్ = తఱుముచున్నాఁడు.

సీ. ఇచ్చెదోనీ కస్తూరహృదయంబు నివ్వెద్య, సరసాధ మున్ను పినాకపాణి
యగురుద్రుఁ డిచ్చె స్వామియంభువనువున, కతఁ డిచ్చె మఱి వసిష్ఠాఖ్యమునికి
నతఁ డిచ్చెఁ గరుణఁ జిత్రాయుధుం డెన్న పేరఁదనరుమదీయమారతామహునకు
నతఁ డిచ్చెఁ బెండ్లియాసనపు డరణంబుగా, మాతండ్రి కతఁ డిచ్చె నీ మమతనాకు
సకలరిపునాశకము యశస్కరము నైన, దీని వేవేగ నాచేఁ బ్రతిగ్రహించి
యడఁపుమాడై తుల్యవీరువారసఁగవలవ, దనఘనద్విద్యయెందున్నఁ గొనఁగవలయు.

అ. సరసాధ = ఓరాజా, నీకు, అస్త్రీహృదయంబు = అస్త్రీహృదయము నెడివిద్యను, ఇచ్చెదన్ = నేనిచ్చెదను, ఇవ్వెద్య = ఈయస్త్రీహృదయవిద్యను, మున్ను = మునుపు, పినాకపాణి = పినాకమునెడివింటిని కేతఁదాల్చినవాఁడు, అగురుద్రుఁడు = అయినశివుఁడు, స్వామియంభువనువు నకుఁ = స్వామియంభువుఁ డనెడిప్రథమమనువునకు, ఇచ్చెను, అతఁడు = ఆస్వామియంభువనువు, మఱి = మిట్టట, వసిష్ఠాఖ్యముఁకిఁ = వసిష్ఠుఁడనెడియుపికి, ఇచ్చెను, అతఁడు = ఆవసిష్ఠుని, కరుణఁ = దయచేత, చిత్రాయుధుండు, అనుపేరఁ = అనునట్టిపేరితో, తనరు .. ఖర్ - తనరు = ఒప్పుచున్న, మదీయమాతామహునకుఁ = మాతల్లినిగన్న లాతకు, ఇచ్చెను, అతఁడు = మాతాత్మయైనచిత్రాయుధుఁడు, మాతండ్రికి, పెండ్లియాసపుడు = వివాహకాలమునందు, అరణంబుగాఁ = అల్లనికియ్య ఒహుమాసముగా, ఇచ్చెను, అతఁడు = మాతండ్రి, మమతఁ = అభిమానముచేత, నాకు నిచ్చెను, సకలరిపునాశకముఁ = ఎల్లత్రువులను నాశముచేయునదియు, యశస్కరముఁ = కీర్తిగలుగఁజేయునదియు, విసదీపఁ = అయినయూవిద్యను, నాచేఁ = నావలన, వేవేగ = అతిశీఘ్రముగా, ప్రతిగ్రహించి = తీరికొని, అదైత్యుఁ = ఆరాక్షసుని, అడఁపుము = అణగఁగొట్టుము - చంపుమనుట, అనఘ = సావములేనివాఁడా - ఓపుణ్యాత్ముఁడా, సద్విద్య = మంచివిద్య, ఎందున్నన్ = ఎటువంటివారియొద్దనున్నను, కొనఁగవలయున్ = గ్రహించవలయును, వీరువారు = ఇచ్చునట్టివా రెటువంటివారు అటువంటివారు, అనగఁ = అనుట - అని విచారించుట, వలదు = అక్కఱలేదు - “నీచాత్రపుష్కరమాం విద్యాం శ్రీరత్నం దుష్కులాదపి” అని చెప్పఁబడియున్నది గనుక విద్యనిచ్చువా రుత్తములూ నీయలూ యనువిచారము పెట్టుకొరదమట.

క. అనుటయు శుచియై నిలిచిన, చనరాధునకుం బ్రయోగసంహారంబుల్

వనిత సహస్యంబుగఁ జె, ప్పిన నాతఁడు నెఱిఁగె సంత ర భీమభంగిన్. 94

అ. అనుటయుఁ = ఆ శ్రీ యట్టువలెనతోడ నే, శుచియై = ఆచమనాదికముచేసినశుద్ధుఁడై, నిలిచినన్ = స్వరోచి నిలువఁగా, వనిత = ఆ శ్రీ, చనరాధునకుఁ = రాజైవస్వరోచికి, ప్రయోగసంహారంబుల్ = ఆస్త్రమును బా వారివైకఁబుపునట్టికమయును మరలించునట్టికమయును, రహస్యంబుగఁ = ఏకాంతముగా ఇతరులకుఁ దెలియకుండునట్లునట, చెప్పినన్ = తెలియఁజేయఁగా, అతడును = ఆరాజును, ఎఱిఁగెఁ = తెలిసికొనెను, అంతఁ = అంతట, భీమభంగిఁ = భయంకరమైవలెనతో. వైషద్యముతో నన్వయము.

మహాస్థర గళగ ర్తక్రొడవిగ్యత్రచాకహనినదోర్దాధహానంబు భూభృ

ద్విలముల్ మోయుంపఁ గాదంతరినిగతిని బొగల్ త పేప మిన్నెల్ల మైగాఁ

జరితాస్యక్రూరదంతరక్షతరదవసనశ్శూరకీలాలవేల్ల

జ్వలనజ్వాలాభజ్జ్వంశచలుఁ డగుచు గదన్ శ జాలెముల్ దివ్యకొంచున్. 96

అ. గళగర్త . హాసంబు-గళగర్త=కలుగునంటిగొంతుకొవియొక్క, క్షోడ=లోపలనుండి, నిర్మిత=బయలుపెడచుచున్న, కహకహ=కహకహయనెడి, నినద=ధ్వనితోడి, ఉద్గాధ=అతిమాత్రమైన, హాసంబు=నవ్వు, భూభృద్విలముల్=కొండగవులను, మ్రోయింపక=ప్రతిధ్వనిగలవానిగాఁ జేయుగా, కాదంబిగతికొ=నుబ్బుచాలునలె, భాగల్=భాగలను, పెంపక=పెంచునట్లు, మిన్నెల్లకొ=అకాశమంతయు, మైగాకొ=దేహయకాఁగా, చలిత . చలుడు-చలిత=చలింపఁబడిన, అస్య=ముఖమునందు, క్రూర=కఠినమైన, దంత=పండ్లయొక్క, క్షుత=(కలుచుటలచేతైన) గాయములుగల, రదవన=పెదవివలనఁ(గాఁబడి), క్షర=కారమైన-వెగటుయిన, కీలాం=రక్తముతోడ, వేల్వకొ=వ్రేలాడుచున్న-చాఁచబడిన యనుట, జ్వలన=అగ్నియొక్క, జ్వాలాభ=మంటనుపోలిన, జీహ్వం=చలుడుకొనవారికలవాఁడు, అగుచుకొ=అవుచును, గడకొ=గదాయుధమును, జాశేముల్=జాశేములుగా-పంకరలేక కనబడునట్లు వేగముగావనుట, త్రిప్పకొంచుకొ=త్రిప్పచును కర్తవ్యమును వైపర్యముగనిదానవుఁడు.

తా. పెద్దకలుగునలె నోరుతెఱచి కొండగురాలు ప్రతిధ్వనియచ్చనట్లుగాఁ గహకహయనుధ్వనితోఁ బెడనవ్వునవ్వుచు నల్లనుబ్బువ్యాపించిన ట్లాకాశమందు మిక్కిలి పొడు గయినదేహముయొక్క నల్లనికాంతులు వ్యాపింపఁగాఁ గోపాతికయునుచేతఁ బెదవులక్రిందఁ గలుచున్న గాయములవలన పెడలెడి వెగటుగలిగించునెత్తు నాకుకొనుచు గదను గిరగిరఁ ద్రిప్పుచు. అలం స్వధావోక్తి, అతఃయోక్తి, ఉపమయ్యు.

ఉ. దానవుఁ డద్ధరారమణుఁ శీ దాఁకె నుదగ్రపదాగ్రఘట్టన
గ్లాని సపాటమై యుచటి శీ కాన ఘురట్టనిఘట్టితాకృతిం
బూని చెడకొ గిరిశగళ శీ మూలహాలాహలకాలకాంతితో
మేనటికంటు లాడుతన శీ మేటిత్రిశూలముఁ బూని యుద్ధతిన్ 96

అ. దానవుడు=రాక్షసుడు, ఉదగ్ర గ్లానికొ-ఉదగ్ర=పయంకరమైన, పదాగ్ర=కాలియడుగులయొక్క, ఘట్టన=అఁగఁగఁబ్రొక్కుటలవలన, గ్లానికొ=నలఁగుడుచేత, సపాటమై=చదునై, అచటి కాన=అక్కడనుడవి, ఘురట్ట . కృతికొ-ఘురట్ట=తిరుగఁటియందు, విఘట్టిత=పిండిగావినరఁబడినదాని మాపమునటి, అకృతికొ=మాపమును, పూని=పొంది, చెడకొ=నశింపఁగా, గిరిశ...తోకొ-గిరిశ=శివునియొక్క, గళమూల=మెడయడుగుభాగమునందలి, హాలాహల=కాలకూటవిషముయొక్క, కాల=పల్లవైన, కాంతితోకొ=భాయతో, మేనటికంటులు=మేనట్లమేనమామ విడ్డలమాటలు-తచ్చనలు, అడుగులవలనమేటిత్రిశూలముకొ- అడు=జరపునట్టి-పరిహాసముచేయునట్టియనుట, తన=తనదైన, మేటి=క్రేన్దముయిన, త్రిశూలముకొ=మూడుములుగల శూలాముధమును, పూని=మూఁపునఁబెట్టుకొని, ఉద్ధతికొ=విజృంభణ, అద్ధరారమణుకొ=ఆరాజును, స్వరోభిని, తాఁకెకొ=ఎదిరించెను.

తా. విఁదఁజెప్పినచొప్పున నారాక్షసుడు భూమినలఁగి మిట్టపల్లములు నమమగునట్లుగాను దారికడ్డయగా నున్నవ్రాఁతులు విడిగిపడి పొడిపొడియగునట్లుగాను నదివి యడుగులుపెట్టుచు నల్లగా నెలుగుచున్న త్రిశూలమును మూఁపునఁబెట్టుకొనివచ్చి స్వరోభి నెదిరించెను. అలం అతిశయోక్తి, నిదర్శన, ఉపమయ్యు.

తే. నింగి నొరయురాకాసిమరన్నీనిమేని, నీడఁ జీకటిగానె నవనీలిలంబు
దండ్రీకులు గాంచె నట్టహాసముల వెడలు, నిశితదంష్ట్రులచే నవనీలిలంబు. 97

నింగి = ఆకాశమును, ఒరయు నీడ = ఒరయు = ఒరసికొనుచున్న - తానుచున్న, రాకాసిమన్నీవి = రాక్షసుశ్రేష్ఠునియొక్క, మేని = దేహముయొక్క, నీడ = భాయచేత, అవనీ తలయు = భూమి, చీకటిగొనె = చీకటినిబొందెను, అట్టహాసముల = వాని పెడనవ్యులవలన, వెడలు .. చేన - వెడలు = బయలుపడునట్టి, విశే = వాఁడియును, దంష్ట్రులచేత = అట్టచేతనే, పనీతలంబు = అడవిపట్టు, చంద్రకలు = వెన్నెలలను, కాంచె = పొందెను.

తా ఆకాశమును దాఁచు నంతటిపాడుగు గల రాక్షసునిశరీరము నీడచేత భూప్రదేశమంతయు చీకటిక్రచ్చిపట్లుండెను. వాఁడు పెడనవ్యులవలనగా బయటబడిపోయిపండ్ల తెల్లదనపుఁ గాంతుల చేత నడవియంతయు వెన్నెలయూనించినట్లుండెను. అలం. అతిశయోక్తి.

పంచమామరము. పలాశి డాసి రాజుఁ జూచి రీ పల్కె నోరి నోరికి

పాలాసఁ బెఱబాలాన లేక రీ పోన నీవు దోచి తొ

బలా బలాల్లితోడఁ బాలఁ రీ బట్టి బిట్టు చుట్టి నిఁ

హాహాల్లి హాలాహలాధ రీ యాబుభుక్షుఁ దీర్చెదన్

98

అ. పలాశి = మాంసముభుజించువాఁడు - రాక్షసుఁడు, డాసి = దగ్ధునిచ్చి, రాక్ష = స్వగో చిని, చూచి = కనుగొని, పల్కె = ఇట్లుగ పలికెను, ఓరి = ఓరిమనుస్కుఁడా, ఈహాలాన = ఈ బుడ వియందు, నోరికి = హానోటికి, పెఱబాల = పెద్దమాంసము - మనుష్యమాంసమనుట, ఆన = అ. భు జింపను, లేకపోవ = కలుగకపోఁగా, నీవు, దోచితి = కనిబడితివి - దొరకితిమనుట, బె = ఇది యుక్తమగును, బలా = సెవాకు - నీపంటివాని నాకుఁగిక్కునట్లు చేసినదనియును మెచ్చిచెప్పుననుట, బలాల్లితోడ = సేనలబావుతోడ, బాల = ఈచిన్నదానిని, పట్టి = కలియబట్టి, బిట్టు = శిశువుగా, చుట్టి నిఁ = నిన్నుఁజేర్చిచుట్టి, హాహాలాధ = కాలకూటవిషమునుబోలినది - కాలకూటవిషము నలెఁ దపింపఁజేయునది, బెబుభుక్షు = అగునట్టి మాఁకబిని, హాహాల్లి = ద్వారలో, తీర్చెదన్ = తీర్చుకొనెదను - అఁకలిడిఁ దినెదననుట

తా ఆరాక్షసుఁడు స్వగోచిని జూచి దగ్ధునిచ్చి యోరి మానవుఁడా! నాకు నీయిడవియందు మానమాంసము చిక్కకపోవుటచేత నోరుచవిచెడి యుండఁగా నాయదృష్టమేచే నీవు బిక్కితివి ఇక నోటి యరుచితీతి నిన్ను నీలయును నీకన్యను గూడఁజీర్చి మొక్కుచుట్టఁగాఁబట్టి శిశు ముగా నొటవేసికొని కడుపును రగులుకొలుపుచున్న నాచూఁకని దీర్చుకొనెద. అలం. ఉపమ

మహాస్రగధ. అని బాహుస్థిపరావారహతపత్రగులం రీ బన్ధనీశాఖశాఖా

జనితవ్యాక్తిర్జాత్యరచ్చదములకరణిం రీ జల్లన రాల భూమా

ర్చి నుదీర్ణాలాతచక్రారశృతిఁ జఱజఱం రీ ద్రిప్తివై చెం గడన్ వై

చినఁ దేజ్ రాజు గెంటింరచెఁ దొలఁగనది యరచ్చెంతకాంతాని మేర్చెన్. 99

అ. అని = ఇట్లుపలికి, బాహు = కులంబు - బాహు = భుజరంబుయొక్క, అస్థి = మల్లము పులయొక్క, రాని = ధ్వనిచేత, ఆహత = కొట్టబడిన, పత్రగులంబు = పక్షిపమాహాయ, అన్వనీ = కరణి - అన్వనీ = ఆయుధవియందలి, శాఖి = నృత్యములయొక్క, శాఖ = కొమ్మలవలన, జనిత = పుట్టిం, వ్యాకర్ణ = అంతటను వ్యాపించిన, తీర్ణ = పండిన, ధదములకరణి = ఆకులవలె, జల్లన = జల్లుఅనునట్లు, రాల = రాలఁగా, భూమార్చి = ఆభరణములవెలుగుచేసి,

ఉదీ.. కృతిగణ్..ఉదీర్ణ = దొడ్డదీని, అల్పాత్ = కొఱవయ్యెను, క్రాకృతిగణ్ = క్రాకృతయ్యెను, ఆకారమునంటి యాకారము కలది యగునట్లుగా - పెద్దకొఱవని గుండ్రముగాఁ ద్రిప్పినట్లునుట, గణ్ = తనచేతగదియను, జీబజీబ్ = జీబజీబయను ననుకరణమునో, త్రిప్పి, వైచేక్ = రాజమీదవేసెను, వైచిన్ = వేయఁగా, కాబు = రాజైనస్వరోచి, తోలగణ్ = గుటితప్పి తోలఁగునట్లుగా, తేజ్ = గుట్టమును, గొట్టింపెక్ = దాటించెను, అది = ఆగదాయుధము, అచ్చెంతకాంతరము = అపొందిన నున్నయడవని, ఏర్పెక్ = దహించెను - పాడుచేసెనుట.

తా. అనిచెప్పి భుజములుచఱచఱగా నాశబ్దమునకు నదిరి యచ్చటవృక్షములలోని పక్షులన్నియుఁ జచ్చి బండుటకుఁబరాలినట్లు నేలరాలెను అలంకరించిన యాభరణములకాంతలు వ్యాపింపఁగాఁ గొఱవలెనే ప్రకాశించుచున్నగదను జ్ఞాకారముగాఁ ద్రిప్పబడినకొఱవలె నగపడునట్లు గిరిగిరిద్రిప్పి స్వరోచిమీఁద వేసెను అచ్చు తన్నుదగులకుండునట్లు స్వరోచిగుట్టమును గుటికిఁదోలగ దాటింపెను. అప్పు డాగదపాటున నాప్రకృతి నున్నయడవియంతయుఁ బాడయ్యెను. అలం. ఉత్పేక్ష, నిదర్శన, ఆతిశయోక్తియును.

పృథ్వి. గదాపాతికి నాత్మి గొంకక యెదిర్చి రాఁగా ని దాఁ

గదా యనుచుఁ ద్రిప్పి రాక్షసుఁడు వైచే గాఢభ్రమీ

నదత్త నకకింకీనటనజాగ్రదుగ్రాభ్యతీ

వదావదమహాగుహోవలభి మైసశూలంబునుకే

100

అ గదాపాతిక్ = గుడియదెప్పకు, ఆత్మి = మనస్సునందు, కొంకక = భయపడక, ఎదిర్చి = తన్నెదిరించి, రాఁగాక్ = స్వరోచిరాఁగా, ఇది = ఈసాహసము, జౌగదా = యుక్తిమగునుగదా, అనుచుక్ = అనిపలుకుచు, రాక్షసుఁడు, గాఢ . నలభి - గాఢ = ఆధిక్యమైన, భ్రమీ = తిరుగుడులచేత, నదత్ = మ్రోఁగుచున్న, కనకకింకీ = బంగారుచిఱుగంటలయొక్క, నటన = చలించుటయందు, జాగ్రత్ = జాగ్రూక్మైన - తప్పకకలుగుచున్నయనుట, ఉగ్ర = భయంకరమైన, ఆగ్రాభి = ధ్వనిచేరి, వదాన = వాచుటయైన - ప్రతిధ్వనిచుచున్న, మహాగుహ = గొప్పవియైన పర్వతగుహలయొక్క, నలభి = ముందటిభాగములుగలది, వనశూలంబునుకే = అయినట్టి శూలాయుధమునుగూడ, త్రిప్పి = గిరిగిరిద్రిప్పి, వైచేక్ = స్వరోచిమీఁద వేసెను.

తా. స్వరోచి యాగదపెట్టు తప్పించుకొని తన్నెదుర్కొనిరాఁగాఁ జూచి రాక్షసుఁడు శూరునివలెనైన మిట్లుగదాయుండువలయునని ప్రశంసించి త్రిప్పనపుడు గిరిగిరియని మ్రోఁగుచున్న చిలుగంటలమ్రోఁతలకు కొండగుహలు మాటు మ్రోయుఁగాఁ దనశూలాయుధమును గిరిగిరిద్రిప్పి స్వరోచిమీఁద వేసెను. అలం ఆతిశయోక్తి.

శా. ఆశూలం బవనీశహాభిమలిశాశూంకారహంకారకృ

న్నైశిత్యం బభినుత్య మై నెగడుబాణశ్రేణిఁ జెండాడి వే.

కాశశ్వేతగరుత్మరంపరి నారీకాశంబు దుగ్ధాభిసం

కాశం బై వెలుగణ్ శరావళులచేత గప్పె గకుప్పం కులన్.

101

* పృథ్వీవృక్షమునకు యతి పండ్రెండవయత్నముగా నప్పకవీయమునందుఁ జెప్పబడియున్నది. ఇందుఁ దొమ్మిదవయత్నముగా నున్నది.

‘ఓ. అవినీతమాళి=రాజశ్రేష్ఠుఁడు-స్వరోచి, కులిశా. . త్ర్యంబు-కులిశి=వజ్రాయుధముయొక్క, అహంకార=గర్వమునకు, హంకారకృత్=హం అనుధ్వనినిజేయుచున్న- నీకింతగర్వమా యని యద లించుచున్న యని యర్థము-అనగా వజ్రాయుధముయొక్క వాడిమిని మించియునుట, నైశిత్యంబు =నిశితభావము - వాడిమి, అభినత్యమై=మిక్కిలి పొగడఁదగినదై, నెగడుబాణశ్రేణికి=అతిశయించునట్టి బాణపంక్తిచేతి, అక్షులంబుకొ = ఆరాక్షసుఁడు వేసినశూలాయుధమును, చెండాడి=తునుకలు తునుకలుగానఱికి, వే=శీఘ్రముగా, కాశ పరిలకొ - కాశ=తొలుపువలె, శ్వేత=తెల్లని, గరుత్ =తొక్కలయొక్క, పరంపరలకొ = ఎడతెగనివరుసలచేత, ఆకాశంబు=మిన్ను, దుగ్ధాబ్ధి సంకాశంబై=పాలనముద్రముతోనమానమై, వెలుంగకొ=ప్రకాశింపఁగా, శరావళులచేత = బాణపంక్తులచేత, కవప్పంక్తులకొ = దిక్కులవరుసలను- ఎల్లదిక్కులను, కప్పెను.

తా. అప్పుడు రాజశ్రేష్ఠుఁడయినస్వరోచి మిక్కిలివాడిమి గలబాణములు ప్రయోగించి యారాక్షసుఁడు వేసినశూలాయుధమును తునుకలు తునుకలుగా నఱికివేసి వెంటనే యాకాశము పాలనముద్రమువలె తెల్లగా వెలుంగునట్లు తెల్లగఱులబాణముల నెల్లయెడలను నిండుకొనునట్లు ప్రయోగించెను. అలం. ఉపమ, అలంకారముచే నలంకారధ్వనియు.

క. అవి యాతనిపైతోలును, నవియింపఁగ లేక మిడిసి ర్ యల్లటువడక జూ

చి వనేచరు లేదిననెఱి, దవలినమతి నద్దిరయ్యోదయ్యం బనుచున్. 102

అ. అవి=అబాణములు, అతిపైతోలును=ఆరాక్షసునిదేహముమీఁది తోలునుగూడ, అవియింపఁగకొ = భేదింప, లేక=చాలక, మిడిసి=మిట్టి - చెదరి, అల్లటువడకొ = దూరముగాఁ బడఁగా, వనేచరులు=బోయలు, చూచి=అబాణములు చెదరిపడిపోవుటనుగనె, ఏచినకొల=హెచ్చినభయము, తవలినమతికొ=అంటినబుద్ధితో-బుద్ధియందు మిక్కిలిభయము పొందుకొనఁగా, అద్దిరయ్య=జేరా, దయ్యంబు=ఇదిభూతము, అనుచుకొ=అని యనుకొనుచు-వైపద్యముతో నన్వయము.

తా. ఆరాజ ప్రయోగించిన బాణములు రాక్షసుని దేహముమీఁదఁబడి కొంచెయింపనను వానిని బాధింపఁజాలక చెదరిపోఁగాఁ జూచి వేటకు వచ్చియున్న బోయలందఱునుమిక్కిలిభయపడి యారా యిది పెద్దదయ్య మని యెంచి. అలం కావ్యార్థాపత్తి.

నీ. పక్కువక్కున నంఘ్రిరపాశముల్ వెనఁద్రెంచి, డేగతండములమింకటికిని విడిచి గళగళధ్వనులతోఁగి గంధశృంఖల లూడ్చి, సుడివడఁ గుక్కల ర్ నడవిఁగలిపి గుప్పగుప్పన మోచిరొనియున్న వలలతోఁగి, బలంపుఁబొత్తరల్ ర్ పాఱవైచి కంగుకంగున నేలఁగి గైడప్పుగాఁ బడు, వేటమ్ములేక ర్ దాఁటి దాఁటి

తిరిగి చూచుచు దల్లెగఁగి దీసి కొనుచు

దగలు దొట్టియథాయథ ర్ లగుచు విఱిగి

యొకఁడు మ్రొయినత్రోవ వేరటాకఁడుపోక

చెట్టాకఁడు గాఁగ బఱచిరి ర్ చెంచు లపుడు.

103

అ. అపుడు = అనయమునందు, చెంచులు=బోయలు, పక్కిపక్కువకొ = పుటుకుపుట్టు క్కునునట్లు, అంఘ్రిరపాశములు=కార్లత్రాళ్లు, వెనకొ=పడిగా, త్రెంచి=తెగఁదీసి, డేగతండములకొ = డే

గలగుంపులను, మింటికిక్ = ఆ కాశమునకు - ఆ కాశమున కెగిరిపోవునట్లునట, విడిచి=విడిచి, పుట్టునల
తోక్ = గలగలయునుచున్నతోక్, కంఠశృంఖిలలు = మెడగొలుగులు, ఉడ్చి = ఉడ్చి, మడిచి = మడిచి, అంటి
నొందునట్లుగా, కుక్ = వేటకుక్తులను, అడవిగల = అడవిపాలు చేసి - వానియిచ్చుచున్నప్పుడు బాజీ
పోవునట్లు చేసియునుట, గుప్తుగుప్తునక్ = గుప్తుగుప్తుననున్నట్లునతో, మోచుకొని = మోచికొని, ఉన్నెల
లతోక్ = ఉన్నెలవేడినట్లునతో, పలలంపుబొత్తరలు = మౌనపుబొత్తముల, పాటవైచి = మౌనముచూ
రముగాబడవేసి, కంగుకంగునక్ = కంగుకంగుననుట్లు, నేలక్ = భూమిమీద, కైదప్ప = చేతిపారపాటు,
కాక్ = అగునట్లు, పడువేంటియును = జాతీపడువట్టివేంటి కొదవెడి బాణములను, నీలక్ = నీర్వచియెత్తుకొ
నక, దాడిదాడి = ఎగిరియెగిరిపరుక్తి, తిరిగి = వెనుకకుదిరిగి, చూచుచుక్ = (రాక్షసుడుచిత్తునెం
డించెనేమోయని) చూచుచును, దట్టు = మొలనుగట్టినకాపెక్కులు, ఎగడినకొనుచుక్ = (వీడిబాటగా)
నెగడినకొనుచు, దగులు = దప్పలు, తొట్టి = అతిశయించి, యథాయథులు = ఎక్కడివారక్కడనే
తొలగినవారు - ఒకరితోనొకరు సంబంధములేనివారు, అగుచుక్ = అవుచును, విడిచి = విడిచి, ఒకడొ
పోయినతోనే వేరొకడుపోక, చెట్టుకడకుగాగక్ = ఒక్కొక్కచెట్టున కొక్కొక్కడుగా, పాచిరి =
పాటిపోయిరి.

తా. అనయమునందు బోయలందఱు సారాక్షసునిఁజూచి వెలిచి డేగలకాళ్లకట్టువిప్పి డగిల
ను బాటనిడిచివారును, వేంటికుక్తుల మెడగొలుగులు విడిచి దిసి యుత్తేచ్చియుగా బోడచిమనవారును,
విలు మౌనపుగొనట్లు మొదలయినభారములను బడవేసి పాటిపోయినవారును, తేతనున్న విండ్రములు
జాతీపడిపోఁగా బోయనం బీనిచ్చుని వదలుకొని పరుగెత్తువారునై యతివేగముతో నొకరినొకరు విచా
రింపక యెవఁడు పట్టినతోని వానిదిగా నొక్కొక్కచెట్టుకొక్కొక్కడు మఱుగుచేసికొని సారాక్షసు
డు వెలిచించి వచ్చుచున్నాడో యని తిరిగితిరిగిచూచుచు బాటిపోయిరి. అలం. పృథ్వానోక్తి.

క. ప్రోపు దలపోసి నిలువక, పాపాత్తికమై కిరాతరేబల మటు పాటగా
భూపతి యయ్యింతి హయ, స్థాపితఁగాఁ జేసి పలికె శ్రీ దన్యుఖ్యులకున్. 104

అ. ప్రోపు = రాజయొక్క పోవణమును, తలపోసి = యెంచి, నిలువక = రాజనకుసహాయమై నిలు
వక, పాపాత్తికమై = పాపపునునస్సుకలదై - కృత్రిజ్జుతలేని మనస్సుగలదైయునుట, కిరాతరేబలము = బోయల
దండు, అటు = ఆవిధముగా, పాటక = పాటిపోఁగా, రాజానర్హించి, అయ్యింతిక్ = ఆరాక్షసుడు
తలుచుకొనిరాగా వెలిచివచ్చినయందఁజేరిన స్త్రీని, హయస్థాపితఁగాక్ = గుఱ్ఱముమీద నుంపఁబడి
సదానిఁగా, చేసి = చేసికొని - అనఁగాఁ దనగుఱ్ఱముమీదఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని, తిష్ఠుఖ్యులకుక్ = ఆబో
యందండునందు మొనగాండ్రగువారితో, పలికెక్ = ఇట్లునిపలికెను.

తా. మీదఁజెప్పినచొప్పున నెనరులేని దైవయాబోయందండు తమయేలినవాని నొంటరిగా విడి
చిచెట్టిపోవుట న్యాయముకాదను విచారములేక పాటిపోఁగా రాజైనప్పటికి తనయందఁజేరినయావ
డిచునై తిగుఱ్ఱముమీదఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొనిబోయలలో ముఖ్యులయినవారినిగూర్చి యిట్లుపలికెను

కైదువు నున్న పూజ్యములుకంకటకేటశిరస్థులత్రముల్
లేదరదంబు లేత్తడి హూళిక్కి సహాయము సర్వమంగళం
బీదనుజండు చిక్కె భయ శ్రీ మేటికి లుబ్ధకులార యాత్మకుం
బేదతనంబు మేలె మఱి శ్రీ మృత్యువు డాఁగెడిచోట లేదాకో.

అపిష్ఠకులార=ఓబోయలారా, కైదువు=ఆయుధము, కున్న=లేదు, కంకట..ములు-కంకట= కవచమును, ఘోట=దాలువాలును, శిరస్థస్థులములు=శిరస్సును రక్షించు తోడువును, పూజ్యములు=కున్నులు-లేవు, అరదంబు=లేదు, లేదు, తిత్తిశి=గుడ్డుము, హుళిక్కి=లేదు, సహాయము=తోడు, సర్వముం గళంబు=ఏమియులేదు, ఈవసుజండు=ఇటుపంటియోరాక్షసుడొకడు, చిక్కి=మనచేతిలోఁజిక్కికొనెను, భయము=వెఱపు, ఏటిక్కి=ఎందుకు, అత్తకు=మనసునను, పేదతనంబు=పిటికితనము, మేల=మంచిదా-మంచిదికాదనుట, మఱి=మఱియు, దాగెడుచోట=మీరుపరుగెత్తిపోయిదాగకొనునట్టితావునందు, మృత్యువు=చావు, లేదో=కలుగదోయేమో-ఎక్కడనున్నను జావునచ్చునప్పటికి రానేవచ్చుననుట.

తా ఓరిబోయవాండ్రారా! ఈరాక్షసుడు కత్తికేడము మొదలయినసాధనములుగాని కవచకరీటుములుగాని గుడ్డుము మొదలైన వాహనములుగాని తోడుగాని లేకయొంటిరియై మనచేతికిఁజిక్కినప్పుడు పిరిబట్టి మర్దించుటకు యత్నింపక వెంటి పరుగెత్తుచున్నాము. ఇంత పిటికితనముతగునా? ఒకవేళదగుననుకొని పీఠలనిచావు తప్పించుకొనిపోయి దాగినను దాగినట్టియాచోటమాత్రము చావక చిరకాలము బ్రదుకఁబోయెదరా? ఎక్కడనున్నను జావువచ్చినప్పుడు తప్పకవచ్చువారేకాని చావకబ్రదుకువారెవరును లేరు.

ఆ. నీడగడవఁ బాట నేలకు వెలి గాఁగ. నడుగు వెట్టి తిరుగ నీ నాల్గి మొలఁగి యొకటిఁ దలఁచ నరుల నీ కొడవిన నొదవచే, కరణి మృత్యుదేవిఁ గగన్ను బ్రామ.

ఆ. నరులకు = మనుష్యులకు, నీడ=తననీడను, కడవ= చూలునట్లు, పాట=పాటిపోవుటకును, నేలకు=భూమికిని, వెలి=వెలుపలిది, కాఁగ=అగునట్లు, అడుగు=పాదమును, వెట్టి=ఊచి, తిరుగ=సంచరించుటకును, అత్త= మనస్సును, మొలఁగి=వంచించి, ఒకటి= ఏదేనొకదానిని, తలఁప=తలంచుటకును, ఒదవివ= సిద్ధించినను- సామర్థ్యముకలిగిన ననుట, ఏకరణి= ఏవిధముచేతను, మృత్యుదేవి=మృత్యుదేవీను, కగన్నుపామ= కన్నుమూయును-వంచించిననుట, ఒదవదు=సిద్ధింపదు- సామర్థ్యము కలుగ నేరదు

తా. నీడను మీటిపాటిపోవుట, నేల నంటకనడచుట, మనసునకు దెలియకయూహించుచేయుట యనునసాధ్యకార్యములు సాధ్యములయినను మృత్యువునకుఁజిక్కిరిప్పించుకొనుట యేవిధముచేతను నేమిశుభ్యవతును సాధ్యముకాదు. అలం. అప్రస్తుతప్రశంస.

క. చావుఁ దలపోసి మానవుఁ, డేవగ దుష్కిర్తిపైరయ నీ కే దినములు పొందె వెడలునట్లు నడవఁగ, దైవం బట మీఁద మేలు నీ తాన ఘటించున్. 107

ఆ. మానవుడు=మనుష్యుడు, చావు=మరణమును, తలపోసి=(తప్పకవచ్చునదిగాఁ)దలంచి, ఏవగ=ఏవిధముచేతను, దుష్కిర్తి=అపకీర్తిని, పొరయ=పొందకయే, దినములు=దినములను, పొందె=అనుకూలమై, వెడలునట్లు=కడవనట్లు, నడవఁగ=ప్రవర్తింపఁగా, అటమీఁద=అంతకుమీఁద, దైవంబు=విధి, తాన=తానే, మేలు=శుభమును, ఘటించు=కూర్చును-పొందించుననుట.

తా.మనుష్యుడు తాను జచ్చువాడ ననుకొనుచుతో పడకీర్తిఁబొందుమార్గమున వర్తింపఁగా నందులకుఁ దగినట్లు దైవమును శుభము నొసంగూర్చును గనుక మీరు పాటిపోయి యపకీర్తితెచ్చుకొనక ధైర్యముతో నిలిచి యీరాక్షసునిఁజంపి జయమును గీర్తిని బొందుడు. అలం. అప్రస్తుతప్రశంస.

నీ. బుద్ధింద్రియతో భోమలకుఁ బెట్టనితోట, వివసంబురాశిదుష్కృతితోడ
ఖలదురాచారాపమానగణవజ్రకవచంబు, రణమహీస్థలికి శ్రీరామరత్న.
శాత్రవదుర్గర్హసంస్తంభనౌషధి, మైసయుచిత్రాక్షేణి శ్రీమూలవిష్ణు
యోగాదినసిద్ధుశ్రీలోనఁగూర్చు పెన్నిధి, తూలుసేకాకులతోడనుట
సకలసుగుణప్రధానంబు శ్రీసకలకార్య, జాలసాఫల్యకర్తైకకరసాధనంబు
ధైర్యగుణ మట్టిధైర్యంబురదక్కి పోరఁ, దత్తతీంతురె యుట మీరతనమువాడు

అ ధైర్యగుణము=చలింపనితాలిను యెడనిగుణము, బుద్ధింద్రియతోభములతో-బుద్ధి = మతి
యొక్కయు, ఇంద్రియ = కన్న ముక్కు మొదలయినయంద్రియములయొక్కయు, తోభములతో =
కలఁతలకు, పెట్టనితోట=ఒకరు పెట్టకయేయేర్పడినకోటవంటిది-కోట యెట్లువరులనుబోవలెజొరనియ్య
దో యట్లు మనసుబోవల గలఁతను జొరనియ్యనిదనుట. వివ కృతికి-వివత్=అపదలనెడి, అంబు
రాశి=సముద్రమయొక్క, దుర్వికృతికి=దుష్టమయినవికారమునకు-ఉపద్రవమునకు, ఓడ=నావం
టిది-దాఁటింపదనియనుట, ఖల. కవచంబు-ఖల=దుర్జనులయొక్క, దురాచార = చెడ్డచూటలనెడి,
మార్గణ=బాణములకు, వజ్రకవచంబు=విజ్రములతోఁ గూర్చినకవచమువంటిది-బాణములవంటియుల్లికట్టు
చూటలవలనిసంతాపమును దోఁచనీయనిదనుట, రణమహీస్థలికి=యుద్ధభూమికి, శ్రీరామరత్న =శ్రీరా
మునిదైనకాపురవలంటిది, శాత్రవి షధి-శాత్రవి=పగవారియొక్క, దుర్గర్హ = చెడ్డయహంకారము
నకు, సంస్తంభన=చక్కఁగా స్థంభింపఁజేయునట్టి, ఓషధి=మూలికవంటిది- శత్రువులగర్హమును సాగ
నియ్యనిదనుట, మొస...విప్పు- మొసయు=కలుగుచున్న, చిత్రాక్షేణి=దుశ్శిఖం కికి, మూలవిష్ణు=
చేరికనుదొంగింపునది- చేరనియ్యనిదనుట, యోగాదినసిద్ధులు-యోగ=ఇష్టవస్తుప్రాప్తి, ఆది=మొద
లయినవానియొక్క, సునిధులు=చక్కఁగా నిద్ధింపదనుట, ఒనిఁగూర్చు పెన్నిధి=ఇతఁగూర్చునట్టిరూక
లపాఁతలవంటిది, తూలు నిడ- తూలు=చలింపిన, ఏకాక్షల=ఒంటరిగావునకు, తోడినుట = ఎడఁ
బ్రామునితోడనది-సహాయములేనివారికి సహాయమగునది సకలసుగుణప్రధానంబు = ఎల్లమంచినగుణము
లందును ముఖ్యమంబునది, సకల...నంబు- సకల=సమస్తమయిన, కార్య=పనులయొక్క, జాల=సమూ
హమయొక్క, సాఫల్య=సఫలత్వమున- నెఱవేఱుటను, కరణ=చేయుటకు, ఏక = ముఖ్యమైన, సాధ
నంబు=ఈ పకరణము, అట్టిధైర్యంబుతో=అటువంటిధైర్యగుణమున, తక్కి=విడిచి, జారణ=యుద్ధము
శుదు, మీతరమువారు=మీవంటివారు, తత్తత్తీంతురె=తమకుదురా-తమకనేరదనుట.

తా. ధైర్యగుణము బుద్ధి మరమ్ము మొదలగు నింద్రియములను, గలఁతనొందనియ్యదు మేరిలేని
దుశ్శిఖము వణఁచినయును. దుర్జనులు చూపించినను చిత్తవికారము కలుగనియ్యదు. యుద్ధమునందుఁ
ఁదన్నఁగాపాడును. పగవారిగర్హము నణఁగఁగొట్టును విచారమును దగ్గఱఁజేరనియ్యదు. ఇష్టవస్తుప్రా
ప్తిమొదలైనమేలుల నొనఁగూర్చును తోడులేనప్పుడు తొలంగనితోడగును కావలసిన పనులను గావించి
చుటకు ముఖ్యసాధనమగును కనుక నెల్లసద్గుణములబోవల ధైర్యము ముఖ్యమయిన స్థానము. అటు
వంటిధైర్యగుణమును విడిచి యుద్ధమునందుఁజరించి పాళిపోవుట మీహోఽప్తిధీమలకుఁ దగదు. అలం.
నూపకము. ఉల్లేఖమును.

క. అని తెలిపి తిరుగూడినటులయు, మనమున లజ్జించి యెఱుకురమన్నీ లిక నీ
జనసతితోడిద పోకం, బని తమతమమొనలు ద్రిప్పి శ్రీరవియును దిరిగెన్. 109

అ త్రిని = ఇట్లు చెప్పి, తెలివి = తెలిగవిలుగఁజేసి, తిరుగుఁడు = వెనుకకు మరలుఁడు, అనుట యుండు = అనినతోడనే, (కర్త-స్వలోచి) ఎటువడున్నీలు = బోయరాజులు, మనమునకు = మనసు నందు, లజ్జించి=సిగ్గుపడి, ఇంక = ఇంకను, ఈశ్వనపతితోడద = ఈరాజుతోఁగూడినదే, లోకంబు = మనలోకమును-అనఁగా జచ్చినను బ్రతికినను మన మీరాజుతోపాటుగా నుండవలసినవారమ నుట, అని = ఇట్లనికచ్చయించుకొని, తమతమమొనలకు = తమతమసేవలను, త్రిప్పిరి = మరలించిరి, అవియును = ఆసేవలును, తిరిగె = మరలెను.

చ. ఇట్లు తిరిగి యుక్తైక్కి. రక్కసుం డెక్క డెక్కడ నని యక్కటబలంబు లగు డంబులు గటారు లీఁజులు పండిఁజులు విండ్లు గండ్ర గొడ్డండ్లు జల్లకోలలు బంట్రిగోలలు మెఱయ రయసముద్ధూతధూళిధూనరితధారాధరపథంబగుచు నొక్కపరియ చీమపరి యనం గవిసె నందు.

110

అ. ఇట్లు = ఈవిధముగా, తిరిగి = మరలినదై, అక్కటబలంబు = అబోయలదండ, ఉక్తైక్కి = శార్దూలపద్యమని, రక్కసుండు = రాక్షసుఁడు, ఎక్కడెక్కడ = ఎక్కడనున్నాఁ డెక్కడనున్నాఁ డు, అని, లగుడంబులు = ముష్టిగఁజ్జలును, కటారులు = కత్తులును, ఈఁజులును, విండ్లు = వనస్సులును, గండ్ర గొడ్డండ్లు = గండ్రరేఖల రేపపు గానుండుగొడ్డండ్లును, చిల్లకోలలు = చోటివంటిచిన్నయింపువడుతోడి మొనగలబల్లెములును, పంట్రిగోలు = మాదిగనూదివంటి మాఁడునాలుగుఅలుగులు గలకఁజ్జలును, మెఱయిం = ప్రకాశింపఁగా, రయ = పథంబు-రయ = (నడక యొక్క) కేగముచేత, సహధూత = సేవఁపడిన, ధూళి = దుమ్ముచేత, ధూనరిత = ఇంచుక తెల్లగిలిన, ధారాధరపథంబు = ఆకాశముగలది, అగుచుం = అవుచును, ఒక్కపరియ = ఒక్కసారిగానే, చీమపరి = చీమలవారో, అనకు = అనునట్లు, కవిసెం = ఆరాక్షసు నాక్రమించెను అందు = అట్లుకవిసయదానందు-వైపర్యముతో నవ్వయచు.

మ. శరనంధానముతోనె కొన్నియడుగుల శ్ర జెప్పవనం బాటియ

ధరణిం గాల్కొని ద్రోణముల్ దివియు దోర్లండంబులం జేర్చి యే

సిరి బోయల్ దిను మందు నార్చి పరంగం శ్ర జిత్తానలం డాయుచుం

గొరవంకల్ మొఱ వెట్టినట్లు గుణముల్ శ్ర ఘోషింప రోషింపుచున్.

111

అ బోయలు = కిరాతులు, రోషింపుమకు = రోషించుచును, శరనంధానముతోనె = బాణము వింటఁగూర్చుటతోడనే, కొన్నియడుగులు = కొన్నియంగలపట్టు, శ్రజెప్పవనం = సేవజవనలాడునట్లు, పాటి = సరుగునఁదోయి, అధరణిం = ఆప్రదేశమునందు, కాల్కొని = కాలానివది, ద్రోణములు = దోణములు - చేపట్టుకొలది సన్నముగాఁ జెక్కినఁజేసినదంగలను, తివియుదోర్లండంబులం = క్రిందుమీఁదుగాఁ దివ్వనట్టి (అనఁగా నిట్టిసాదవచేతి బల మెక్కినట్టి) కఱ్ఱలవంటిభుజులతో, చేర్చి = అకర్షించి, గొరవంకలు = గోరువంకపట్టులు, మొఱవెట్టినట్లు = గట్టిగానఱచినట్లు, గుణము = అల్లత్రాడు, ఘోషింపకు = మొరయఁగా, చిత్తానలం = కొంచె మైనమానలతో -- చావక బ్రదుకుదు మనునాత పూర్ణముగాలేకయే యనుట (పా వెట్టానలం = వృక్షములమాటున) పరంగం = ఒప్పునట్లు, డాయుచుం = రాక్షసునినహింపించుచు, తినును = ఇదిగో వినిధిక్షింపుము, అందుకు = అనిపలుకుచు, అర్చి = బొబ్బరించి, ఏసిరి = బాణములను బ్రయోగించిరి.

తే. ఆశరావళి సేవ్యునూజాశమండు, లీల మృగదంశకము మళకాలి నొడిగి

చప్పరించువిధంబున శాతదీర్ఘ, దంష్ట్రికల జప్పరించి రాశ్రీమునం గెరలి. 112

అ అమృతజాతమండు = మనుష్యులనుదినుపాడైన యారాక్షసుడు, ఆశరావళి = బోయలు ప్రయోగించిన యాబాణం క్రిసి, లీల = ఆనామనముగా, మృగదంశకము = కుక్క, మళకాలి = దోమలపం క్రిసి, ఒడిసి = అడ్డించిపట్టి, చప్పరించువిధంబున = అంగిటనుదిమి కొనువట్లు, శాతదీర్ఘ -- శాత = వాడిగలవియు, దీర్ఘ = నిడుపైనవియునైన, దంష్ట్రికల = కోటపండ్లచేత, చప్పరించి = అంగుటనుదిమిపట్టినమరి, రాద్రమున = భయంకరత్వముతో, గెరలి = విజృంభించి. పైపద్యముతో నన్వయము. అలం. ఉపమ.

సీ. గళితశృంఖల మైనశగంధనాగముమ్రాలె, బ్రజలపై జేరెముల్ పాటి పాటి కలతాబ్ధి మథియించుకైటభాంతకులీల, జప మొప్ప జేతులు శ సాచి సాచి కన లూనుకీనాశకానరమ్మునుబోలె, గమిచి శట్టువగుంపు శ జమరి చమరి యమృతాపహరణార్థ మదుగుపక్షిస్వామి, గతిఁ బులింద శ్రేణిఁ గ గమిచి గమిచి సెలవులు బిగించి నేత్రదంష్ట్రికలు మెఱయ నిడుద మొగ మెత్తి మీనల శ నెత్తు రొలుకఁ బటపట గపాల్పం క్తులఁ బగులఁ గొటికి బలము నెల్లను గడియలోపలన మ్రింగె. 113

అ గళితశృంఖలము = జాతిపోయిన గొలుసులుగలది, ఐనగంధనాగముబోలె = అయినట్టి మదపుటేనుఁగువలె, ప్రజలపై = సేనాజనులమీఁద, జేరెముల్ పాటిపాటి = పలుమాలుపరుగులెత్తియు, కలతాబ్ధి = పాలనముద్రమును, మథియించుకైటభాంతకులీల = త్రచ్చుచున్న విష్ణుదేవునివలె, జపము = జేగము, ఒప్ప = ఒప్పనట్లు, చేతులు సాచిసాచి = మాటిమాటికిఁ జేతులుచాచియు, కనలు = కోపమును, ఊను .. బోలె - ఊను = పొందునట్టి, కీనాశ = యమునియొక్క, కానరమ్మునుబోలె = ఎనుఁబోరువలె, కమిచి = ఒడిసిపట్టి, శట్టువగుంపు = మట్టపుగుట్టయల నమాహమును, చమరిచమరి = మిక్కిలిచదియఁగొట్టియు, (సా. కవిని = తాదనించి బలిజవిరి = మాటిమాటికిఁగొట్టి.) అమృతాపహరణార్థము = అమృతముఁగొనివచ్చుటకు, అగుపక్షిస్వామిగతి = పోవునట్టిపక్షిరాజైన గరుత్మంతునివలె, పులిందశ్రేణి = బోయలబాదయ, కమిచికమిచి = ఒడిసిపట్టి మ్రింగిమ్రింగియు, సెలవులు = పెదవులమూలను, బిగించి = బిగఁబట్టి, నేత్రదంష్ట్రికలు = కన్నులును గోటపండ్లును, మెఱయ = ప్రకాశించునట్లు, నిడుద మొగము = నిడుపైన మొగమును, ఎత్తి = పైకెత్తి, మీనల = మీనములమీఁదుగా, నీత్తు = రక్తము, ఒలుక = తొనికొపకుచుండఁగా, కపాల్పం క్తుల = తలపు శ్చెలనమాహములను, పటపట = పటపటయనుధ్వనితో, పగుల = పగిలిపోయియగునట్లు, కొటికి = నమలి, బలమునెల్ల = సమస్తకారితనమును, గడియలోపలన = గడియకాలములోపలనే, మ్రింగె = తినివేసెను.

తా గొలుసులవలన విడివడిన మదపుటేనుఁగు జనులపైఁబడి బాటునట్లు వడిగొని పాటియు, విష్ణువు పాలనముద్రమును ద్రచ్చునపుడు తరిత్రాడు లాగుటకై చాచినట్లు జనులను బట్టుకొనుటకై చేతులుచాచియు, యమునివాహన మైనయెనుఁబోరు మట్టపుగుట్టయలను జూచునెడ సేల నడఁగఁ గొట్టినట్లు గుట్టయల నణఁగఁగొట్టియు, నమృతము తేఁబోవునప్పుడు గరుత్మంతుఁడు నముద్రమున

నున్న సోమలను మ్రొంగినట్లు బోయలగుంపునుబట్టి మ్రొంగియు, స్తోటనుండి వెత్తును తొనికివడునట్లు తలపుకైట్లు పొడిపొడిగా నమలి మ్రొంగివేసియు గడియసేపటిలోపలఁ దన్ను నాక్రమించిన కిరాల సేన శిలను దిసివేసెను. అలం ఉపమ

క. ఆసమయంబున గీర్వా, గోమతుఁ డయ్యైతి నొక్కరికటనికుంజా

వాసమ్మున నిడి క్రమ్మటి, వే సురరిపుఁ దాఁకెఁ దురగరవేగము మెఱయన్. 114

ఆ. 'ఆసమయంబున' = అటువంటినమయంబునందు, గీర్వాణీసుతుఁడు = దేవతా స్త్రీయైననరూ ధినికొడుకు - స్వరోచి, అయ్యంతి = తనతోడగుట్టుమీఁదనున్న యా స్త్రీని, ఒక్క... మున - ఒక్క = ఒకానొక, నికట = సమీపమునందలి, నికుంజావాసమ్మున = పొదరింటియందు, ఇడి = ఉంచి - కూర్చుండఁబెట్టియునుట, క్రమ్మటి = మరలి, తురగ వేగము = గుట్టునుడకవడి, మెఱయన్ = ప్రకాశింపఁగా - అతిశయింపఁగాననుట, వే = శీఘ్రముగా, సురరిపున్ = దేవత్రువైన రాక్షసుని, తాఁకె = ఎదిరించెను. - అనఁగా నప్పుడు స్వరోచి తనతోడ గుట్టుమీఁదనున్న చిన్నదానిని దించి యొక పొదరింటనుంచి మరల రాక్షసు నెదిరించెనని తాత్పర్యము

వ. ఇట్లు తలపడి యమ్మనుజదనుజులు బీరంబులు దోరంబులుగాఁ బోరుతలేని భూగమ గుండు గ్రుడ్డుండై సమిద్ధరణి బద్ధపరంపర యగునంపటం బెంపటం జంప రాదు నిలింపారాతి సని పెత్తర్కించి కిందిత్తును గొంచక కాంచనద్రవకంచుకితంబును దరణిఖరకిరణకాండచండంబును నయి యాఖండలదోర్దండసమ్మజ్జృంభితసజ్రా యుధచకచకం బకపక నవ్వువజ్ర శ్లేదియలుంగు వెలుంగ మత్తారులకు నుత్తలం బిడున త్రలంబును బద్ధరాగమణిచూడం బగు కేణంబునుం గొని వేణంబునం దురంగంబుఁ బఱపి తెఱపి గని తఱుచు చేసి యొరసి చన నుఱిగించి కఱకుటగిరిరి పఱియ నడం బొడిచి కడచి నిలిచినం బెలుచనం బరిగోల పోటున నాటోపిందు మత్తకరివృత్తి నెత్తు రొలుక నక్తంచరుం డుదంచితగతి సవ్యదిశ కొత్తి లెఱును సపసవ్యగతిం జూలెంబున హయంబుఁ బోనిచ్చుచు సచ్చరకొడుకు దిరిగితిరిగి సింగి గి నేయుచుఁ జాట్టుకొని రా మనుజాశియు నట్లట్ల వెనుక వెనుక కడు గిడుచు నడ్డంబుగా నడవికడ కొత్తికొని నడచి యొడుదొడు కగుడు నెడిదంపునడక నడరి కడకాళ్ల కొడియం జిక్కి రక్కసునకుం దుక్కారం బనునాలోని నడినంబునం బుడమిపతి వెడవినరు వినరి యసురవరు క రాంగుళంబులు దెగనడిచె నడిచిన నుడి నడక మడమలం చాటించిన ఘోటకంబు వెగ్గలంబుగ మొగ్గియు సగ్గలిక వైడక్ మోఁతరించుకొని కొన్ని యడుగులు చని సేకరించుకొని కంచుమించుగం బఱు చుట గగనచరుల వెఱంగు వఱిచె నట్లు పఱచినం గందంబుఁ జఱచి మొగంబు దుడిచి ప్రస్తుతులఁ గుస్తరించి యతిరథసపూత్రాహారావంబుతో ఘోణారంధ్రనిశ్వాసగంధవాహప్రవాహంబు వెడలువాహంబుదగ మట్టుపడ నిట్టు మట్టించుచు నాస్మగించి విశాచరునుద్యోగంబు చూచిగోశవలసి నిలిచి యంతన యతిం డొక్కతరువుఁ గరయుగలిసిఁజియుంబట్టి వెల్లగింప మల్లోడునాలోసనే గల్లునం

గింకిణులు మొరయ మెలుంగు మెలుసినగతి మరల హరిం బటిసి యొక్కరిండు మూడు గొరకల నెఱుకులు గాఁడ గుబ్బకొలందికిం దిగ్గవైచి న్రూను విడిపించి యెలయించుకొని బయలు వెడలించి దోహచరుండు పామాణముల కెపుడెపుడు వంగె నపు డపుడెల్లం దురంగంబు నీంటం దోలి గంటి యిడి పెంటంబడుటయు గెంటించి లేడుబంతి యన్నయ ట్లల్లంత నుండి వాగె నడలించి పగతువై నిగిడి వాగె గుదియింప ముంగాట్లు గగనంబున రా మగిడించి యందెచప్పుమీం గింకిణీ రంబును నురుమ గీసినగతిం దేఱి మ్రోసిన్క్రియ నాదాఱక యేదిక్కుఁజూచిన నాదిక్కుననే విసంబడ నెక్కడఁ జూచినం దానయై నీడ యేర్పడక పార్శ్వం బులం గట్టుకెంబట్టులాలనరి సమకట్టుకొక్కలుగా యాతుధానుం డనుకొండచి లువ నొడియ నేలపఱపుగా నాడుగరుడుం డనం బాయుచు డాయుచు దప్రులం బొలసి కుఱంగట దోచి కుఱంగట నని చూడ దప్రులం బొలసి దప్రుచేరువ లనిర్ధార్యంబులుగా మెలంగం దేజకాశ్వంబు మెలంపుచు వింటునుం బంట్రకోలల నడిదంబున స త్రలంబున నేసియు వ్రేసియు నడిచియుం బొడిచియుం గడపలం గానక విడిచిని మృతుండునుం గాని దానప్రసిం జూచి వేసరి కోసంబున. 115

అ. ఇట్లు = ఈవిధముగా, తలపడి = ఎదిరించి - ఎదిరింపఁగా ననుట, అమృతజననజాలు = అమృతపుండ్రుడు రాక్షసుఁడును, నీరంబులు = పరాక్రమములు, లోరంబులుగాఁ = ఆతిశయించి నవికాఁగా, పోరుతీత = యుద్ధముచేయునప్పుడు, భిరౌమణుండు = హాస - స్వరోచి, ప్రద్ధం దై = కోపించినవాఁడై, సమిధరణి = యుద్ధభూమియందు, నిద్ధపరంపర = కట్టఁబడిన చాల్పులు గలది, అగునంపఱ = అయిన బాణసమాహమచేత, నిలింపారాతి = దేవత్రువున - రాక్ష సుని, పెంపఱ = ఆధిక్యముచేడునట్లు, చందరారు = విధింపనవిగాదు, అని, విత్కొించి = తన లోబఱచించి, కించిత్తున = కొంచెమయినను, కొంచక = వెనుదీయక, కాంచన...బును - కాంచ నద్రవ = బంగారునీటిచేత, కంచుకీలంబును = మెలూము చేయఁబడినదియు, తరణి...బును-కరణి = సూర్యునియొక్క, ఖర = తీక్షణమైన, కిరణకాండ = వెలుగులసమాహమనలె, చండంబును = వాఁ డిమిగలదియు, అయి = ని, అఖండల . చకచక = అఖండల = ఇంద్రునిదైన, దోర్దండ=కట్ట వంటిభుజమునందు, సముజ్జృంభిత = మిక్కిలి వెలుంగఁజేయుబడిన, వజ్రాయుధ = వజ్రమునెడి యాయుధముయొక్క, చకచక = కాంతివిశేషమును, పకపకవత్తు వజ్రభేదియలుంగు = పకపక యనెడిధ్వనితోఁ బరిహసించునట్టి వజ్రభేది యైన మొనగలబాణము, (వజ్రభేది = వజ్రకపటమును భేదించునది, లేక వజ్రాయుధమును భేదించునది), వెలుంగఁ = ప్రకాశింపఁగా, (అలం. ఉపమ) మత్తాయలకఁ = మదిందినత్రువులకు, ఉత్తలంబు = పరితాపమును, ఇడునత్తలంబును = కలుంగఁజే యునట్టి యాఁటెను, పద్మరాగమణిచూడంబు = కెంపులుచెక్కిన గుబ్బలుగలది, అగు శోడింబును = అయినట్టిదాలుపాణును, కొని = చేతఁబట్టుకొని, నేడింబునక = చుట్టుపరుగుచేత, దురంగంబు = గుట్టమును, పఱసి = పరుగె తించి, తెఱసి = అవకాశము, కని = చూచుకొని, తఱటుచేసి = కొగ డాఁగొట్టి, ఒరసినక = రాక్షసునిరామకొఁబోవునట్లు, ఉఱికించి = దుమికించి, కరకుటరిబరి = కఠినఁడయినపగవారిదేహపార్శ్వము, పఱియపడక = బ్రద్దులుగాఁజేలనట్లు, పొడిచి = (తనచేతియొ

పెత్తోగన్ని, కడచి=అపలికడాటి, నిలిచినకొ = నిలబడగా, పెరుచనకొ = అగ్రహముతో,
 బరిగోలపోటునకొ = ప్రక్కలబొడుచునట్టియాయుధముయొక్కపోటుచేత, అటో. వృత్తి-అటో
 పించు = విజృంభించునట్టి, మత్తకరవృత్తి = మదపుశేనుగనిధమున, నెత్తురు = రక్తము, ఒలు
 కకొ = దేహమునందుండి చించుచుండగా, నక్తంజుండు = రాక్షసుడు, ఉదంతిరగతికొ = తగిన
 రీతిని, నవ్వనికరకొ = ఎడమప్రక్కను, ఒత్తి = త్రోసికొని, కలుమకొ = వెంబడించి పరుగెత్తిం
 పగా, అపవ్యగతికొ = కుడిప్రక్కపోవునట్లుగా, జాశెంబునకొ = ప్రక్కవాటునడకతో, వాయం
 బుకొ = గుఱ్ఱమును, పోనిచ్చుచుకొ = పోవునట్లునడపుచు, అయ్యచ్చరకొడుకు = అప్పరనయమున
 యావమాణినికొడుకు - స్వరోచి, తిరిగితిరిగి = చుట్టిచుట్టి, సింగిణికొ = శృంగధనుస్సుచేత, ఏయు
 చుకొ = బాణములనుబ్రయోగించుచు, చుట్టుకొనిరాకొ = తన్నుఁజుట్టుకొని ఐచ్ఛుచుండగా, మను
 జాశియుకొ = నరభోజనుఁడును - రాక్షసుఁడును, అట్లట్లు = స్వరోచి యొట్లెట్లుపోవునో యట్లట్లే,
 నెనుకొనెనుకకుకొ, అడుగిడుచుకొ = అడుగుపెట్టుచు, అడ్డంబుగొకొ = రాజనకడ్డముగా, అడవి
 కడకుకొ = అడవికొనమఱును, ఒత్తికొనినడచి = త్రోసికొనిపోయి, ఒడుదొడుకు = సంకటము, ఆగు
 దుకొ = కాగా, బెడిదంపునడకకొ = పడిగలనడకచేత, అడరి = ఉర్రపించి, కడకాళ్లకుకొ =
 కాళ్లకొనలకొ, ఒడియకొ = కొంచెముపైకెగురగా-గుఱ్ఱముకడకాళ్లు ఒడిసి పట్టుకొంటోగా, కుక్క
 రంబు = గుఱ్ఱము, రక్కసునకుకొ = రాక్షసునిచేతికి, చిక్కొ = చిమ్మకొనెను, ఆరువారొనకొ =
 ఆని చూచువారు పలుకునంతలోపల, పుడమిపతి = భూనాయకుఁడు-స్వరోచి, పెడవినును = పెడ
 మరలివినునట్టివినునగా, విసరి = ఈకపెనువిసరి, అసురపకురంగుళంబులు=రాక్షసశ్రేష్ఠుని చేతుల
 వ్రేళ్లు, తెగకొ = తెగిపోవునట్లు, అడిచెకొ = కొట్టెను, అడిచినకొ = చేతివ్రేళ్లుతెగఁగొట్టినను, మడిపడ
 క=చిలిపక, మడమలకొ = గురికాళ్లతో, తాటించినకొ = తన్నుగా, ఘోటకంబు=గుఱ్ఱము, నెగలంబు
 గకొ = మిక్కిలిగా, మ్రొగ్గియుకొ = ముదటికివాలబడియును, అగ్గలికొ = ఉత్సాహము, చెడక=తప్పక,
 మోకరించుకొని = మోకాళ్లునిలిచి, కొన్నియడుగులు=కొన్నియడుగులమారుము, చని = పోయి,
 నేకరించుకొని = తెప్పిలుకొని, కంచుమించుగకొ = అగోచరముగా - చూచువారి కన్నులకుఁ గాన
 రాకయునుట, పఱచుట = పరుగెత్తుట, గగనచరుకొ = ఆకాశమునందుఁ జరిచువారిని - జేవరిల
 ను, వెఱఁగుపటిచెకొ = అశ్చర్యపడునట్లుచేసెను, అట్లు = అవిధముగా - చేతల లాశ్చర్యపడునట్లు
 గా, పఱచినకొ = పరుగెత్తగా, కందంబుఁజూచి = మోఁపుఁదట్టి, మొగంబు = ముఖమును, తుడి
 చి=చువ్వి, ప్రస్తుతుకొ = పొగడుకుంటులచేత, కుస్తరించి = లాలించి, అతి...తోకొ - అతి=
 మిక్కిలి, రథస = వేగముగాఁబుచ్చునట్టి, పూతగ్గర = పూతనెడియనుకరణముతోడి, ఘోర =
 భయంకరమైన, ఆరాంబుతోకొ = ధ్వనితో, ఘోరా హంబు-ఘోరారధ్ర = ముక్కుఁగ్రో
 వ్వనుండి (వెడతెడి), నిశ్వాస=హాసీరియొక్క, గంధవాహ = గాలియొక్క, ప్రవాహంబు = పరంపర,
 వెడలువాహంబుకొ = బయలుదేలుచున్న గుఱ్ఱమును - అరగా రోజుచున్న గుఱ్ఱముననుట,
 దగ = పన్ని-అలయక, మట్టుపడకొ = తగ్గునట్లు, ఇట్లట్లుమట్టించుచుకొ = ఇటునటుఁ ద్రిప్పుచు,
 అస్వరోచి, నిశాచునుదొంగంబుకొ = రాక్షసుని ప్రయత్నమును, చూచికొనవలసి = చూచితెలిసి
 కొనెనని, నలిచి = నలిచినవాఁడై, ఆంత్య = అంతమౌత్రముచేతనే, ఆతండు = ఆరాక్షసుఁడు,
 ఒక్కతరువుకొ = ఒక వృక్షమును, కరయుగళికొ = రెండుచేతులతోను, ఇలియంబుట్టి=కదియంబుట్టి,
 పెల్లగింపకొ = వేళ్లతో నూడఁబెఱుకుటకై, మల్లాడునాలోనన = పెనఁగటాడునంతలోపలనే, గల్లు

నె = గట్లు అనుననుకరణముతో, శీంకిలులు = చిలుగంటలు, మెరయ్ = మ్రోగఁగా, అంగ = మెఱపు, మెఱసినకతి = ప్రకాశించినట్లు - అంతశీఘ్రముగా, మరల = తిరుగ, హరిక = గుఱ్ఱమును, పఱపి = రాక్షసునిమీఁదికిఁదోలి, ఒకటిరెండుమూఁడు, గొరకల = ఇనుపబాణములచేత, (గుట్టఁజేలచేతి నని కొందఱు), నెఱయులు = మర్చనానములను, క్షాడ = నాటుకొనునట్లుగా, గుబ్బకొలందికి = అలుగుక్రిందిగబ్బవఱకు, దిగవైచి = దిగబడవేసి - బోపలికిదిగువట్లు బాణములుప్రయోగించి, మాను = పెల్లగింపఁబూనినమానిని, విడిపించి = విడుచునట్లుచేసి, ఎఱయించుకొని = చేరవచ్చునట్లు చేసికొని, బయలు వెడలించి = బయలుగానుండుచోటికిరప్పించి, దోపాచరుండు = రాక్షసుఁడు, పాపాణములకు = తొల్లెట్టుటకై, ఎపుడెపుడుపం గె = ఎప్పుడెప్పుడునుగనో, ఆపుడపుడెల్ల = అప్పుడప్పుడంతయు, తురంగంబు = గుఱ్ఱమును, అంటందోలి = కదియఁదోలి, గంటియిడి = వానిదేహమునందు గాయములిగించి, వెంటంబడుటయొక = వాఁడు వెంటదించగా, గెంటించి = గుఱ్ఱమునుదొలఁగఁదోలి, లేదుబలియన్నట్లు = నీకుఁజెప్పట బొకన్నట్లు, అల్లంతనుండి = కొంతయెడముగానుండి, వాగెనడలించి = కల్గెపుఁబగ్గము నల్లవిడిచి, పగతుపై = శత్రువైనరాక్షసునిమీఁద, నిగిడి = కవిసి, వాగె = పగ్గమును, తుదియింప = దిగఁబట్టగా, ముంఁగాళ్లు = ముందటికాళ్లు - కాళ్లయొక్కచివరలు, గగనంబున = ఆకాశమునందు - మీఁదితట్టుగా, రాక = వచ్చునట్లు, మగిడించి = వంచి, అందెవప్పడును = (అముందటికాళ్లకుఁగట్టిన) అందెలయొక్కత్వనియును, కింకిరీపంబును = మువ్వలయొక్కధ్వనియును, ఉరుముగిసినకతి = ఉరుము యనువాద్యమును మునిశ్రేణుతోరాచినరీతిని, (ఉరుముఁజిప్పెటలె గండ్లముగానుండిదియు చుట్టుపం పఁబడినపట్టెకు నందులేర్పడిచి యానందులలోఁ గంచుతొకులబిళ్లలు రెండుమూఁడు గూర్చినదియు వైనవాద్యవిశేషము), తేఱి = తువ్వెన. మ్రోగినక్రియ = యుంకారముచేసినరీతిని, నాదు = నాదము, ఆఱక = ఆఱగక, ఏదిక్కుఁజూచిన = చుట్టుప్రక్కల నేటిట్లుచూచినను, ఆదిక్కుననే = అప్రక్కనే, వివంబడ = వినరాఁగా, ఎక్కడఁజూచిన = ఏచోటఁజూచినను, తానయై = తానేయై - తానుదప్ప మతియేదియుఁ గానరాకుండునట్లునట, ఏడ యేర్పడక = ఏడ చక్కఁగాఁ దెలియఁబడక, పార్శ్వం బుల = ఇరుప్రక్కలను, కట్టుకొంబట్టులాలసరి = కట్టినయెఱ్ఱపట్టుజాలరు, నమకట్టుశొక్కలుగా = తోడించిన శొక్కలుతొఁగా, యాతుధానుండు = రాక్షసుఁడు, అనుకొండచిలువ = అతడిపెనుఁ బామును, ఒడియ = ఆక్రిందిచిట్టుటకు, నేలపఱపుగా = భూమిచేరువగాఁ బాటుటవలె, ఆడుగరు డుండు = శొక్కలువిచ్చియాడునట్టిగరుత్తంతుఁడో, అన = అనునట్లు, పాయుదు = ఎడముగాఁబోవుతు, దాయుదు = దగ్గఱవచ్చుచును, (అలం. ఉత్పేక్ష.) దవ్వల = దూరమునందు, పాలసి = మెలఁగి, నుఱంగట = దగ్గఱతోచి = కనబడి - దూరమునందున్నట్టుండి యంతలోనే దగ్గఱఁ గానవచ్చి యనుట, నుఱంగట = దగ్గఱను, అని = ఉన్నదని, మాడక = చూచునపుడు, దవ్వల = దూరము నీడు, పాలసి = వర్తించి, దవ్వచేరనలు = దూరమును సమీపమును, అనిధార్ధంబులు = నిశ్చయింపఁతగ్గ ములుగానివి, కా = అగుచుండఁగా, మెలంగ = మెలఁగునట్లు, తేజితాశ్వంబు = మేలుజాతివైన రసగుఱ్ఱమును, మెలంపుచు = తిప్పచు, వింట = ధనుస్సుచేతను, మంబ్రకోలలక = మాదిగనూది చంటిమూఁడునాలుగలుఁగులుగలకజ్జలచేతను, అడిదంబున = కత్తిచేతను, అత్తలంబున = తాఁజే చేతను, ఏసియ = బాణములుప్రయోగించియు, వ్రేసియు = కొట్టియు, అడిచియొ = నొకరియు, పొడిచియొ = గ్రుచ్చియు - వింటితో బాణములుప్రయోగించియుఁ బంబ్రకోలలలోఁ గొట్టియుఁ గత్తిచే నొకరియు నీటితోఁబొడిచియు ననియర్థము, కడపల = తుదను, కానక = కనలేక, మిడిసి =

మిట్టిపడ్డ న్నిత్యుడును = చిచ్చినవాడును, కానిదానవున్ = కాకుండునట్టిరాక్షసుని, చూచి, వసుర = విసిగి, (బడలి యని కొందఱు.) రోసంబునన్ = రోషముచేత - వైపద్యముతో నన్వయము.

క. భూపతి పావకబాణం, బేవున సంధించి తివిచిత్ యేసిన మెయి గీ

లాపటలి పొదున నతఁ డా, రూపం బెడఁబాసి భేచరీరులు వెఱఁ గందన్. 116

అ. భూపతి = రాజు - స్వరోచి, ఏవునన్ = ఉత్సాహముతో, పావక బాణంబు = ఆగ్నేయాస్త్రమును, సంధించి = నారాయందుఁగూర్చి, తివిచి = లాగి, ఏసినన్ = ప్రయోగింపఁగా, మెయిన్ = రాక్షసుని శరీరమున, కీలాపటలి = మంటలనమాహుము, పొదునన్ = కచ్చుకొనఁగా, అతఁడు = ఆరాక్షసుఁడు, ఆరూపంబు = ఆరాక్షసాకారమును, ఎడఁ బాసి = విడిచి, భేచరులు = ఆకాశమునందుఁదిరుగువారు - దేవతలు, వెఱఁగు = ఆశ్చర్యమును, అందన్ = పొందఁగా - మీఁదిపద్యముతో నన్వయము

లయవిభాతి. ధగధగనిదేహుచి ర్ నిగనిగనికుండనవుఁడగఁడు దెగఁడం జిగురు ర్ జిగి నెగుచుమోవిన్

నగవు నిగుడం గురులరేపొగరు మగుడన్ నయనరయుగళి వెలిదామరలరేమగల మగలై డా

లెగయ మృగనాభిభుగభుగ లెనఁగఁ జామరలు ర్ మగన లిడ మళాళిమణి ర్ మిగులఁ గ మెయింగం

దెగలు గలహారములరేడిగి చెలఁగఁగాఁ గొదమరేమొగులఁ దగుయానముసరగగన చరుఁ డయ్యెన్. 117

అ. ధగధగనిదేహుచి = ధగధగయని వెలుఁగుచున్న శరీరకాంతి, నిగనిగనికుండనవుఁడగఁడు = నిగనిగి యని వెలిఁగెడి యపరంజితేనును, లెగడన్ = తిరస్కరింపఁగా - అపరంజితేనును మించి వెలుఁగునట్టిదేహకాంతితో ననుట, చిగురుజిగ్ = చిగురుయొక్కయొట్టనికాంతిని, ఎగుచుమోవిన్ = తిలుము (తిరస్కరించు) నట్టిపెదవియందు - ఎఱుపుమించినపెదవియనుట, నగవు = నవ్వు, నిగుడన్ = వ్యాధింపఁగా - తోఁపఁగా, గురులపొగరు = తల వెండ్రుకలయొక్క (నల్ల) కాంతి, మగుడన్ = తిరుగఁగా - మరలరాఁగాననుట, నయనయుగళి = కన్నుతోయి, వెలి.. మగలై - వెలిదామరల = తెల్లదామరలయొక్క, మగల = రాజులకు, మగలై = రాజులై - శ్రేష్ఠమయిన తెల్లదామరలనుమీఁతినవైయనుట, దాలు = కాంతిని శేషము, ఎగయన్ = పార్శ్వములందు వ్యాధింపఁగా, మృగనాభిభుగభుగలు = భుగభుగయనెడి కన్నారివాసనలు, ఎనఁగన్ = ఆతిశయింపఁగా, చామరలు = వింజామరలు, మగువలు = పరిచారికలైనస్త్రీలు, ఇడన్ = వేయఁగా - వీనఁగాననుట, పొలిమణి = శ్రేష్ఠమయినకిరీటము - రత్నమయినవినుకీరీటము, మిగులఁగన్ = మిక్కిలి, మెయింగన్ = ప్రకాశింపఁగా, లెగలు = నిడుపులు, కలహారములజిగి = కలిగినకంఠపారములయొక్కప్రకాశము, చెలఁగఁగాన్ = అతిశయింపఁగా, కొదమ మొగులన్ = లేఁతమయిన్నవందు - అప్పుడేపద్యచున్నమయిన్నందనుట, తగుయానమునన్ = యుక్తమయినవివాసమునందు, గగనచరుఁడు = ఆకాశమునందుఁ దిరుగువాఁడు - గంధర్వంధు, అయ్యెన్ = ఆయెను.

తా. అప్పు డారాక్షసుఁడు స్వరోచి ప్రయోగించినయాగ్నేయాస్త్రముచే దసరూపినినాము కాతిపోఁగా బంగాలుచాయచే నిగనిగలాడుచున్న యందమైన శరీరమును నగుమెండును నిడుదలై

మృదువులైన నల్లనితలవెండ్రుకలును విశాలములై తేటలైనకన్నులునుగల గంధర్వుడయి కన్నులచేర్చిన మందివాసనగల గంధపురబూతయు రత్నముమయినకీటమును నిడువులైన కంఠహారములును ధరించి పరిచారికలైన దేవతాస్త్రీలు వింజామరలు వేయఁగా విమానమునెక్కి యాకాశమునందు గానియి యెను. అలం. ఈవను, ఈదాత్రమును.

క. నవనవసౌరభముల నె, కుప్పవకువలయవర్ష మపుడు శ్రీ గురిసెన్ మొరిసెన్
రవరవ మురజరనంబులు, దివి దివిషజ్జలజముఖులు శ్రీ తెలిసి నటించన్. 118

అ అపుడు=అనమయమునందు, దివి = ఆకాశమునందు, నవనవసౌరభముల = క్రొత్త క్రొత్తపరిమళములచేత, ఎక్కువమయివర్షము=ఆతిశయించినతలునపువ్వులవాన, కురిసెను, దివిషజ్జల జముఖులు=దేవతాస్త్రీలు, తెలిసి=(రాక్షసుఁడు గంధర్వుడగుట)ఎఱిగి, నటించన్ = నాట్యముచే యుఁగా, రవరవమురజరనంబులు=రవరవమునుమధైలప్రకారము, మొరసెన్ = ధ్వనించెను, అనఁగా స్వరోచి బాణాన్నిచేత గాల్పించి రాక్షసుఁడు గంధర్వుడగుటతెలిసి దేవత లాకాశమునండి పువ్వులవాన కురియించి దేవతాస్త్రీలు నాట్యమాడఁగా మధైలప్రకారము వినఁబడి ననితాత్పర్యము. న. అనిన విని తరువాతివృత్తాంతంబు వినుటకు దివుటమై మనీయమాననంబు కా తుకాధీనం బయ్యెడు వినిపింపుఁ డని యడుగుటయును. 119

అ. అనిన = అనిపతనముచెప్పఁగా, విని = కైమినిమునివిని, తరువాతివృత్తాంతంబు=అటున్న టిసమాచారము, తివుటమై = పూనికతో, వినుటకు = వినుటకొఱకు, మదియమాననంబు = నా దైనమనస్సు, కాతుకాధీనంబు=వేడుకకు నధీనమైనది-నామనస్సు మీఁదటికె థ వినుటయందు వేడుకప డియున్నదనుట, వినిపింపుఁడు=మీరుచెప్పఁడు, అనియడుగుటయు = అనిపతనంబునడఁగా-డినికి మీఁదియంతాశ్వాసము మొదటవచ్చునట్టి “నీడోద్భవంబు లిట్లనియె” అనుదానితో నవ్వయును.

శా. శ్లాఘాలంఘనజాంఘీకోజ్జ్వలగుణాలంకార ఘీంకారహే
మోఘోఘోద్భటధాటికాగజఘటాశ్వత్సానివిశ్వంభరా
మోఘీభూతభ్రుజంగభోగభర సంఘల్లాటప్రతేక్షణ
ద్రాఘీయఃప్రతిభావిచక్షణ త్రయీశధర్మైకసంరక్షణ. 120

అ. శ్లాఘా .. కార-శ్లాఘా=ప్రశంసను-పొగ డ్రను, లంఘన=దాటుటయందు-అతిక్రమించు టయందు, జాంఘీక=నీక్తబలిమిగల, ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించునట్టి, గుణ=సద్గుణములే, అలంకార=భూషణములుగాఁగలవాఁడా-కొనియాడకకృత్యముగాని సద్గుణములుగలవాఁడా యనుట. ఘీంకార .. భోగభర-ఘీంకార = గీఁకలయొక్కయు, హేష = నకిలింతలయొక్కయు, భూష=ధ్వనితోడి, ఉద్భట= అధికమైన, ధాటికా=యుద్ధయాత్రయందలి, గజఘటా = ఏనుగుగుంపులచేతను, అశ్వి=గుఱ్ఱముల చేతను, శ్వాని=నలియఁదొక్కించిన, విశ్వంభరా=భూమిచేత, మోఘీభూత=వ్యర్థముచేయబడినద యిన, భ్రుజంగ = శేషహియొక్క, భోగభర = పడగలయందలి బరువులవాఁడా-యుద్ధయాత్రచే యునపుడు ఏనుగులయొక్కయు గుఱ్ఱములయొక్కయుఁ గాళ్లతోఁగుట్లచేత భూమియంతయు భూ లియైతనఁగా భూభారమునహించియెందు నాది శేషని. పడగలమీఁదిబరువు ఇదలిపోయినదనుట, సంఘల్లాటప్రతేక్షణ-సంఘల్ల=తెన్నగావికసించిన, అజ్ఞప్రత=తామరకొడుగులవంటి, ఈక్షణ=కన్నులు గలవాఁడా, ద్రాఘీయఃప్రతిభావిచక్షణ-ద్రాఘీయ=దీర్ఘమైన-అధికమైన, ప్రతిభా=అప్పటప్పటికి

వికానన్ శ్లోం దెడిబుద్ధిచేత, విచక్షణ = సేర్పరియైనవాడా - మిక్కుటమై సమయోచితముగా స్ఫురించు బుద్ధిగలవాడా యనుట, త్రయీధర్మైకసంరక్షణా - త్రయీధర్మ = వేదవిహితధర్మములయొక్క, ఏక = ముఖ్యమయిన, సంరక్షణా = కాపాడుటకలవాడా - వేదోక్తధర్మములను దప్పక రక్షించువాడా యనుట. అలం. అత్యుక్తి

క. బహువీరహాసమిళదము, వహానభ్రమకృత్త-శంకరవర్గోగ్రాసి
గ్రహిభుజయుగళ గజప, త్యహిపహరణతార్మ్య నజ్జనీనావనదత్తౌ. 121

అ బహు...యుగళ-బహు = అనేకులైన, వీర=కూరులయొక్క, హాసన = చంపుటవలన, మిళత్ = కూడిన-కలిగినయనుట, అహు = పాపమును, వహాన = వహించుటయొక్క, భృమకృత్ = భృమిమనజేయుచున్న, కళంక = నల్లనిచాయయొక్క, నర్గ = సమూహము చేరి, ఉగ్ర = భయంకరమయిన, అని = కత్తిని, గ్రహి = గ్రహించిన - పట్టిచ, భుజ = బాహువులయొక్క, యుగళ = జంటగలవాడా - అనేకులను కూరులను జంపుటచేత గలిగినపాపములు చేహమునందు బ్రవేశించెనో యనునట్లు నల్లనిచాయలచేభయంకరమైనకత్తిని జేతఁబూనినవాడా యనుట గజ .. తార్మ్య = గజపతి = కళింగరాజైన గజపతిరాజునెను, అహి = సర్పత్రేష్ఠమును, హరణ = పట్టుకొనుటయందు, తార్మ్య = గరుత్మంతుఁడైనవాడా - గరుత్మంతుఁడొక్కడొక్కామును బట్టునట్లు గజపతిరాజు ననాయాసముగాఁ బట్టుకొన్న వాడా యనుట, సజ్జనావనదత్తౌ - సజ్జన = సత్కుసుమలయొక్క, అవన = రక్షణమునందు, దత్తౌ = సమర్థుఁడా - మంచివారిని గాపాడఁజూలినవాడా యనుట. అలం భ్రాంతిమంతము, ఉత్ప్రేక్ష, సూపకము.

ప్రధ్వ. సుధీసుధురవాక్కుభాసముఖ నాగమాంబాసుతా
మధు ప్రసవసాయకశస్త్రయవిరామరమ్యాకృతీ
దధీచవిధుకామధుగ్ధనదదుగ్ధసింధు ప్రథా
వధీరణపరాయణోజ్జ్వలనదాన్యతాలంకృతౌ. 122

అ. సుధీ సుముఖ-సుధీ = విద్వాంసులయొక్క, మధుర = చెవులకింపైన, వాక్ = మాటలనెను, సుధా = అమృతిమనకు, సుముఖ = అభిముఖుఁడా - పండితగోష్ఠియందు దానవ్రుఁడాయనుట నాగమాంబాసుతా = నాన్మృగోమారుఁడా, మధు .. కృతీ-మధు = వసంతినియొక్కయు, ప్రసవసాయక = మస్త్రగునియొక్కయు, శస్త్రయ = గర్భమును, విరామ = నిలిపివేయునట్టి-అణచివేయునట్టి, రమ్య = మనోహరమయిన-అందమైన, ఆకృతీ = ఆకారముగలవాడా - వసంతునికిన్ననామస్త్రగునికన్న మించిన చక్కదనముగలవాడా యనుట, దధీచ...లంకృతౌ-దధీచ = దధీచమహర్షియొక్కయు, విధు = చంద్రునియొక్కయు, కామధుక్ = కామభేనువుయొక్కయు, ధనద = పితేరునియొక్కయు, దుగ్ధసింధు = పాలసముద్రముయొక్కయు, ప్రథా = (దాతృత్వముయొక్క). ప్రసిద్ధిని, అవధీరణ = తిరస్కరించుటయందు, పరాయణ = అనక్తమైన, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించుచున్న, వదాన్యతౌ = దాతృత్వముచేత, అలంకృతౌ = అలంకరింపఁబడినవాడా - దాతృత్వముచందు దధీచుడు మొదలగువారిని మించినవాడా యనుట.

తా సర్వదా పండితులప్రచంగముల వినుచుండువాఁడవును, మస్త్రభవనంతుల చక్కదనమును మించిన చక్కదనముగలవాఁడవును, దధీచుడు చంద్రుఁడు కామభేనువు క్షేత్రుఁడు పాలసముద్రము పీడికల దాతృత్వముకన్నను మించిన దాతృత్వముగలవాఁడవు మైనకృష్ణదేవరాయా.

(దధీచి యింద్రునికి వజ్రాయుధములభింపఁ జేయుటకై తనదేహమునిచ్చెను చంద్రాశ్వుఁడతనికిఁ గాములను దేవతల కాహారముగానిచ్చును. కామధేను వెనకేమిఁకొరినను గలదు లేదనక యిచ్చును. కుజేరుఁడెల్లలోకములకు ధనమునొసఁగును. పాలసముద్రము దన్నుఁ ద్రచ్చినదేవతలకు నమృతములో నగువాని ననేకముల నొసఁగెను)

గద్యము. ఇది శ్రీమదాంధ్రకవితాపితామహ సర్వతోముఖాంక పంకజాక్షపాదాంబు జాధీనమానసేందిందిర నందవరపంశోత్తంస శరగోపతాపసప్రసాదాసాదితచతుర్విధకవితామతల్లి కాల్లసానిచొక్కయామాత్యపుత్ర వెదనార్యప్రణీతం బైన స్వారోచిషమనుసంభవం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసమా. 123

శ్రీ స్వారోచిషమనుచరిత్రము

సతీకణు

వంచమాశ్వాసము.

నందనసౌందర్యము

ధీనందన వితరణావరధీరితబలిరా

డానుజ పరరాజస్వ

ర్భానుభుజాహింద్ర కృష్ణరాయనరేంద్ర

1

అ శ్రీనందనసౌందర్య-శ్రీనందన = అక్షిణీవిభూషణుడైన మన్మథునియొక్క, సౌందర్య = చక్కదనముమంటి చక్కదనముకలవాడా, సుధీనందన = విద్వాంసులను సంతోషపెట్టువాడా, వితర . డానుజ-వితరణ=దాతృత్వముచేత, అవిధీరిత=తక్కువపలుపబడిన, బలి=బలిచక్రివర్తియు, రాజ్=చంద్రుడును, భానుజ=కర్ణుడునుగలవాడా, పర . హింద్ర = పరరాజు అనెడి చంద్రులకు, స్వర్భాను=రాహువైన, భుజ=బాహువనెడు, అహింద్ర = సర్వశ్రేష్ఠముకలవాడా, కృష్ణరాయనరేంద్ర=కృష్ణరాయమహారాజు (ఇది కృతిపతనికి సంబంధము)

తా. మిక్కిలి సౌందర్యమును దాతృత్వమును శత్రురాజులను లోబలుదుకొను సామర్థ్యమునుగల కృష్ణదేవరాయమహారాజు రూపకము, నిరర్థనాతిశయోక్తులు.

వ. అవధరింపుము జై మినిమునీంద్ర చూడాత్మంబునకు నీడోద్భవంబు లిట్లనియె.

అ. అవధరింపుము = చిత్తగింపుము-వినుము, జై మిని నకుల్ = జై మిని = జై మినియనెడు, మునీంద్ర = మునిశ్రేష్ఠులలోపల, చూడాత్మంబునకుల్ = శరీమణియైనవానికి-మునిశ్రేష్ఠులలో శ్రేష్ఠుడైనవానికి, నీడోద్భవంబులు = గ్రుడ్డులనబుట్టినవి-పక్షులు-కథచెప్పెడిపక్షులు, ఇట్లనియెన్ = ఈ ప్రకారము చెప్పెను.

తే. అపుడు గంధర్వపతి మహిళకవతరించి, రాజు విస్తయమున హయగ్రాజు డిగ్గ నక్క సేర్పి ముదంబుతో ననియెదంత, శిరణములుహారకాంతులు నీ సరసమాడఁగి

అ అపుడు=ఆసమయమునందు, గంధర్వపతి=(రాక్షసుడుగానుండి స్వప్నరూపమునొందిన) గంధర్వరాజు, మహిళిక=భూమిమీదికి, అవతరించి = (విమానమునుండి) దిగి, రాజు=రాజైనస్వరోచ్చ విస్తయమునకు=ఆశ్చర్యముతో-ఆశ్చర్యమునకుఁ గారణము రాక్షసుడు గంధర్వుడగుటయే యని యెఱుంగునది, హయగ్రాజ్=ఊర్ధ్వమాశ్వమును, డిగ్గెన్=దిగఁగా, అక్క సేర్పి=అొచ్చుచేర్చి-కాఁగి లించుకొని, ముదంబుతోన్ = సంతోషముతో, దంతశిరణములు = పలువరునకాంతులును, హారకాంతులు=మెడనున్న చుక్కలమేలుకాంతులును, సరసమాడెన్ = తచ్చసలాడఁగా-భిక్షతోనొకటి కల సీకొనఁగా, అనియెన్ = పలికెను.

తా అనుమయమునందు, రాక్షసుడుగానుండి గంధర్వుడయిన యాగంధర్వురాలా తానున్న విమానముపలననుండి నేలకు దిగి తన్నుజూచి యాశ్చర్యపడి గుఱ్ఱముమీఁదనుండి దిగినస్వరోచిని సం తోషముతోఁ గాఁగిలిందుకొని యిట్లు పర్యవేషము అలం ఉపమ,

సీ. భద్రమా నీకు నీరబాహుభృతక్షీతిఁ బ్రజలకు లెస్సలా రే రాచవారు
ధన్యుండ నైతి నీరదర్శనంబునఁజేసి, నాదుమ్మలము లెల్ల రే నాశమొందె
నీజగత్త్రయ నన్ను రే నిందివరాక్ష్యాభ్యుఁ గీర్తించు నప్పరోగీతిసరణి
గారాపుమితల్లికడవాఁడఁ గాని నే, గణుతింపఁ గడవాఁడ రే గాఁ జామయ్య
పెండ్లికొడుకవు మాకు నీరవినరుహఁక్షీ, కూర్చి నందన యొకమానిరే ఘోషశాప
వికృతి మానిసిదిండి నై రే యకటపీని, ప్రాణముల కల్గఁ దలఁచితిఁ రే బాపబుద్ధి 4

అ. నీకుఁ = నీకును, నీబాహుభృతక్షీతిఁ = నీభుజములచేత భరింపఁబడిన భూమియందు -
నీయేలుబడిభూమియందు, ప్రజలకుఁ = ఉండెడి జనులకును, భద్రమా = కుశలమా, రాచవారు =
నీచుట్టములయిన రాజులు, లెస్సలా = బాగుగా నున్నారా, నీదర్శనంబునఁ జేసి = నీయొక్కచర్య
నముచేత - నిన్నుజూచుట చేతననుట, ధన్యుండనైతిఁ = నేను గృతార్థుడనైతిని, నాదుమ్మ
లములు = నాపాపములు, ఎల్లఁ = అన్నియును, నాశమొందెఁ = నశించెను, ఈజగత్త్రయి = స్వర్గ
మర్త్యపాతాళములనెడి యామూఁడులలోకములననుదాయము, నన్ను, ఇందివరాక్ష్యాభ్యుఁ = ఇందివ
రాక్షుఁ డను కేరితో, అష్టాంగీత సరణిఁ = అష్టరససంగీత మార్గమున - అష్టరశ్మిలు పాడు
నట్టిపాటల మూలమున, కీర్తించుఁ = కొనియాడును, గణుతింపఁ = ఎఁగగా - విచారించఁగా
ననుట, నేను, గారాపుమితల్లికడవాఁడఁ - గారాపు = ప్రేమాస్పదురాలైన, మితల్లి = మితల్లికి,
కడవాఁడఁ = కనిపూడును - తన్నుడను, కాని = కాక, కడవాఁడఁ = అన్యుడను, కాఁజా
మయ్య = కామజుమీ - నేను నీతల్లితోడఁబుట్టిన వాఁడను గాని యితరుఁడనుగాననుట మాకు,
పెండ్లికొడుకవు = అల్లుడవు, ఈవినరుహఁక్షీ = తామరలవంటికన్నులు గలదైన యొకవృక్ష, కూర్చి
నందన = నాయొక్క ముద్దులకూతురు, ఒకమానభరోశాపవికృతిఁ = ఒకానొక బుద్ధియొక్క
భయంకరమైన శాపవికారముచేత, మానిసిదిండినై = మనుష్యులను దినువాడనై - రాక్షసుడనై,
పాపబుద్ధిఁ = దుష్కృతబుద్ధితో, దీనిప్రాణములకుఁ = ఈచిన్నదాని ప్రాణములకు, అల్లఁ =
లోపింప - ద్రోహముచేయ, తలఁచితిఁ = ఎంచితిని - చంపఁబోవలెననుట, అకటఁజయ్యె - ఇది
విచారమును దెలుపును

తా. అయ్యా! నీకును నీజేశము వారికిని నీచుట్టములకును యెనుమేకదా నేను నిన్నుజూచి
నాప్రాపము లన్ని నశింపఁగాఁ గృతార్థుడనైతిని నేనెవ్వడనో యని యెంచెను. అన్యుడను
గాను నీతల్లితోడఁ బుట్టిన వాడనైన యిందివరాక్షుడను నీవు నాయల్లుడవు ఈచిన్నది నా
బాఁబరు. ఒకానొకమునీశ్వరుని శాపముచేత రాక్షసుడనైతి కిన్ని బిడ్డ యనుననుట సైతియు లేక
యూచిన్నదానినే చంపి తినయత్నించితి అయ్యో యిక నాదగ్గఱ పేమని చెప్పి కొందును.

క. అనునెడ వచ్చి మనోరమ, జనకునిపాదముల కెరఁగ రే సన్నీహమతిం

గనుఁగవ నీరొంకఁగ నం, దనమూర్ధఘ్రాణ మతఁడు రే దయఁ గావించెన్ . 5

అ. అనునెడఁ = ఇట్లుని గంధర్వుడు చెప్పినప్పుడు, మనోరమ = వాని కూర్చులైన మనో

రమ, ధన్వన్తరీ = దగ్గఱవచ్చి, జనకునిపాపములకుఁ = తండ్రియైన, యాయుధిపరాక్షునియడుగులకు, ఎరంగఁ = సమన్వరింపఁగా, సస్మేహయతిఁ = ప్రేమతోఁజిబుద్ధితో, కనుగఱఁ = రెండుకన్నులందును, నీరు = జలము, ఒలుకఁగఁ = చిందఁగా-కాఱఁగా, అతిఁడు = అయిందీపరాక్షుఁడు, దయాఁ = దయతో, నందన మార్ధప్రూణము=తన శిశుమార్తయొక్క మాఁడుపట్టు మూర్కొనుటను, కావించెఁ = చేసెను

తా అని యిందీపరాక్షుఁడు తనవృత్తాంతము చెప్పకొనుచుండఁగా వానికూఁతులైన మనోరమ వానిదగ్గఱఁబోయి పాపములమై బడి నైక్యఁగా వాఁ డాశోమా ర్తినఱచి డుఃఖించి కన్నీళ్లు విడుచుచుఁ ప్రేమతో మాఁడుపట్టుమూర్కొని యాదరించెను

ఆ. అపుడు విస్తృతాత్ముఁ ఁ డై పరూధినినుతుఁ, డేమికారణమున నేతేపస్వి యిట్టిశాపమిచ్చె నేలఁగింపు విన వేడు, కయ్యె ననఘ యనిన నాతఁ డనియె. 6

అ. అపుడు=అప్పుడు, పరూధినినుతుఁడు = స్వరోచి, విస్తృతాత్ముఁడై = ఆశ్చర్యమునొందిన మనసుగలవాఁడై, అనఘ = ఓపుజ్యాత్ముఁడా, ఏమికారణమునఁ = ఏహేతువుచేత, ఏతేపస్వి = ఏముని, ఇట్టిశాపము = ఇటువంటిశాపమును, ఇచ్చెను, ఎలఁగింపు = తెలియఁజేయుము, వినఁ = వినుటకు, (నాకు) వేడుకఁ కురూపాలము, ఆయ్యెఁ = కలిగెను, అనినఁ = అనిస్వరోచియవఁగా, ఆతఁడు=అయిందీపరాక్షుఁడు, అనియెఁ = (ఒకమాట) చెప్పెను -అనఁగా గంధర్వశాసన యిందీపరాక్షునిజూచి యాశ్చర్యపడి స్వరోచి 'యోపుజ్యాత్ముడా! నీ శేకారణముచేత నేమునియిటువంటి శాపమిచ్చెను. ఆసంగతి నాకు విన నపేక్షకలదు చెప్ప'మని యడుగఁగా నిందింపరాక్షుఁ డిట్లుపలికెను మ కలఁ డుల్లోకయశశపురంద్ర జగతిఁ న గంధర్వనంశంబునఁ

నలనాభాహ్వయుఁ డేఁ దదీయతనయుంఁడఁ బ్రహ్మమిత్రుండు నీ

మృగలకుం గ్గంటను వత్తిఁ బెట్టుకొని యోయుర్యేడ మోరంతప్రా

ద్దులఁ జెప్పఁ వినుచుండి మానసమునంఁడుం దజ్జిఘృతౌరతిన్

7

అ. జగతిఁ = భూమియందు, ఉల్లోకయశశపురంద్ర - ఉల్లోకి = లోకాతీతమయిన, యశః = కీర్తియనెడు, పురంద్రః=ఇల్లాలుగలవాఁడు-లోకాతీతమైనకీర్తిగలవాఁడనుట, గంధర్వనంశంబునఁ = గంధర్వశలమందు, నలనాభాహ్వయుఁడు = నలనాభుఁడను శేషుగలవాఁడు, కలడు = ఉండెను. ఏకఁ = నేను, తదీయతనయుండుఁ = అతనికొమారుఁడను, బ్రహ్మమిత్రుండు = బ్రహ్మమిత్రుఁడనెడి ఓని, శిష్యులకుఁ = విద్యార్థులయవచ్చుతనశిష్యులకు, కంటఁ = కంటియందు, వత్తిపెట్టుకొని = దీపపువత్తిపెట్టుకొని - రాత్రివేళ దీపము పెట్టుకొనికూడ, దీరంతప్రాద్దులఁ = ఈకాల చాకాలవంశ యెల్లప్పుడును, ఆయుర్యేదము = వైద్యశాస్త్రమును, చెప్పఁ = చెప్పి చదివించుచుండఁగా, వినుచుండి = లోకులవలన నేను వినుచు నుండి, మానసమునందు = నామనస్సునందు, తజ్జిఘృతౌరతిఁ = అవైశ్యశాస్త్రమును గ్రహింపవలె ననెడి యానక్తిచేత - మీఁది పద్యముతో నన్వయము.

తా. ఈలోకమునందు మిక్కిలి కీర్తివహించిననలనాభుఁ డనెడి గంధర్వునికొమారుఁడను నేను. బ్రహ్మమిత్రుఁడను వైద్యశాస్త్రపండితుఁడు లనశిష్యులకు రాత్రియనక పగలనక యెల్లప్పుడును శ్రద్ధతో వైద్యశాస్త్రము చెప్పచుండఁగా నావృత్తాంతము విని యాశాస్త్రము నభ్యసించవలెననుకోరిక గలవాఁడనై.

తే. మానివారు జేరి భక్తి నశమునగురించి

చెప్పవే నాకు నీవిద్య శిష్యుకోటి

తోడఁ గూడంగ నే గృతార్థుండ నగుదు

ననుచుఁ బ్రార్థింప ననుఁ జూచి శి యోపమానించి.

8

అ. మానివారు = ఆబ్రహ్మమిత్రమునీశ్వరుని, శేరి = దగ్గఱఁబోయి, భక్తి = పూజ్యాసురా
గముతో, ననునగురించి = మ్రొక్కి, ఈవిద్య = ఈవైద్యవిద్యను, శిష్యుకోటితోఁగూడంగ =
మిశ్రికపర్వలసమూహముతోపాటు, నామక = నాకుఁగూడ, చెప్పవే = బోధింపవయ్యా, నే = నేను,
గృతార్థుండను = నెఱవేరినోరకలవాండను-ధన్యుడను, అగుదు = అయ్యెదను, అనుచు =
ఇట్లు, ప్రార్థింపక = వేదశాస్త్రముగా, నమక = నన్ను, చూచి = (అనునీశ్వరుఁడు) చూచి, అపమా
నించి = ఎగతాళిచేసి-పైపద్యముతో నవ్వయము

క. నటవిటగాయక గణికా, కుటిలవచశ్శీఘ్రురసముఁ శి గ్రోలెడుచెవికిం

గటు వీశాస్త్రము వల ది, చ్చట నినుఁ జదివింప కున్న శి బరగదె మాకున్ 9

అ. నట ..రసముక-నట = నట్టునవార్తయొక్కయు, విట = పుస్త్రీపరులయినపురుషుల
యొక్కయు, గాయక = పూటపాడేవాండ్రయొక్కయు, గణికా = బోగమువార్తయొక్కయు,
కుటిల = ఐకరదైన-నీచములైనయనట, విచిత్ర = మాటలకెదు, శీఘ్రసమే = చెఱుకుపాలతోఁ
జేసినమధ్యరసము, గ్రోలెడుచెవికి = త్రాగునట్టిచెవికి-నటవిటగాయకాదులపరిహాసాదియాపము
లయిన మాటలను వినుటయందు రుచిగలిగినచెవి కనుట, ఈశాస్త్రము = ఈవైద్యశాస్త్రము, కిటు
వు = ఇంపుగానిది, వలదు = (నీకిది)అక్కఱలేదు, ఇచ్చటక = ఇక్కడ, నిను = చదివింపకున్న =
గొన్నిఁ జదివింపకయున్నయొడ-నీకిచదువుచెప్పనిపక్షమున ననుట, మాకు, బరగదె = (నిర్భక్తకృత్యము)బర
గదా-మాకేయియుఁ గొఱఁపడదనుట.

తా. నీవు నట్లువార్తలు విటకొండ పూటకొండ బోగముపడుచులు మొదలయినవారితోఁ
గూడి కాలము గడపువాడవు నీవంటివాని కీయు త్రిమవిద్యపనికిరాదు. నీకివిద్య శిష్యులను మాకుబర
గకపోవునదియులేదు. కనుక నీవు పలుకుతుండ వచ్చినవారినే పొప్పు అలం చూపకము

తే. అనఁగనే నట్టివాండఁ గానననఘచరిత, యించుకించుక మీవంటియెఱుక గలుగు
పెద్దవారలశిక్షలఁ శి బెరిఁగినాండ, సవధరింపుము శిష్యుఁగార్ ననిన నతఁడు. 10

అ. అనఁగ = అని యిట్లు ఆబ్రహ్మమిత్రుఁడనగా, అనఘచరిత = మంచిపడవడిగలయోమునీశ్వ
రా, నేను, అట్టివాండ = అటువంటివాండను, కా = కాను-ఇప్పుడు నీవు చెప్పిన చెడ్డనడవడి
గలవాఁడను గాననుట, ఇంచుకించుక = కొంచెమకొంచెము-తగినకొలఁదిననుట, మీవంటి.. శిక్షల =
మీపక్షి = మీబోఁటి, ఎఱుకగలుగు = జ్ఞానముగలిగిన, పెద్దవారల = గొప్పవారియొక్క, శిక్షల =
మంచిశిష్యుల తెలియఁదీర్చుటలచేల, పెరిఁగినాండ = పరిష్కరింపవాండను, (కనుక) శిష్యుఁగార్ =
(నన్ను నీకు) శిష్యునిగా, సవధరింపుము = అంగీకరింపుము, అనిన = అని నేనుబ్రార్థింపఁగా, అతి
డు = ఆబ్రహ్మమిత్రుఁడు-పైపద్యము.

కి. ధనరాజ్యరమామనమునఁ, గనుగానని నిన్ను శిష్యుఁగార్ గైకొనుకం

ఘను నేరమి గలదే ననుఁ, గనలించుచుఁ బ్రేల కీకఁ బోకాలు మటన్నన్. 11

ధన మునన్ - ధన = నిత్యముయొక్కయు, రాజ్య = ప్రభుత్వముయొక్కయు, రమా = కలిమిచేసెన్, మదమునన్ = క్రొవ్వుచేత, కనుగానవినిన్నున్ = కిన్ను తెలియననిన్ను - పరువు తెలియనిపొట్టవానిననుట, శిష్యుఁగా = విద్యార్థిఁగా, కైశోనుకంఠే = అంగీకరించుటకన్నను, నేరమి = తెలివిలేమి, కిలదే = (నుతియొకటి)కలత - అనఁతెలివిలేమియనుట. ఇలకన్ = ఇంకను, ననున్ = నన్ను, కినిలించుచున్ = హాసించుచుండుచు, క్రేలకు = పరకము, పాకాలము = నెడలిపాము, అటన్నన్ = అనఁగా - మోదిపద్యముతో నన్వయము.

తా. ధనగర్వముచేతను రాజ్యగర్వముచేతను పరువు తెలియక ప్రవర్తించెడినిన్ను శిష్యునిఁ గా గ్రహించుట మిక్కిలితప్పుయగును. కాబట్టి నిన్ను నేను నాశిష్యులలోఁ జేర్చుకొనఁజాలను ఇంకను దోచినట్లు పదయు నాకుఁ గోపము లేనపుడు నెడలిపాముని యనఁగా.

క. అచటన్ ద్వేష్టి గతాయు, శ్చ చికిత్సక మనునయోక్తిరచర్చును నుచ్చా

వచనచంబులఁ గోపము, ప్రచురము గానీక మానిరవతి కిట్లంటిన్ 12

అ. అచటన్ = అచోట - అలిసియొద్దననుట, గతా = కమ - గతాయుశ్చ = కడచినజీవితకాలము గలవాఁడు - ఆయుస్సుతీరినవాఁడనుట, చికిత్సకమ్ = వైద్యుని, ద్వేష్టి = ద్వేషించుచున్నాఁడు, అను...చర్చన్ - అను = అనెడి, సయోక్తి = సీతివాక్యముయొక్క, చర్చన్ = విచారణచేత - అసీతివాక్యమునుదలఁచియునుట, ఉచ్చావచనచంబులన్ = బహువిధములయిన యీతినితిరస్కారపుమాటలచేత, గోపము = (నాకుఁగలిగిన)కోపమును, ప్రచురము = అధికము, కానీక = కానియ్యక - బయలుపొంగనియ్యకయునుట, మానిపతికన్ = ఆయునిశ్రేష్ఠునితో, ఇట్లంటిన్ = ఈవిధముగాఁ బలికితిని.

తా. అప్పుడతనియొద్దఁ గార్యార్థినగుటచే నాయుస్సు దీనినవాఁడు వైద్యునితో విరోధించుననున్వాయమును దలఁచి యేమియును గోపము బయలుపొంగనియ్యక యతఁ డాడినమాటలకెల్ల నోర్చి యీవిధముగాఁ బలికితి అలం. లోకోక్తి

తే. నీవు చదివెందు వనుచు నితన్నియును విడిచి

లిచ్చు మెత్తంగ రాదు గానీ బేలతపసి

కడవ నాడకు చాలు నీనీ గొడవ యేల

వెజ్జాడన మేల యని మదితీ లజ్జవొడమి.

13

ఆ. బేలతపసి = ఓయి తెలివిమానినమునీ, నీవు, చదివెందువు = విద్యాభ్యాసము చేయించెదవు, అనుచున్ = అని, ఇన్నియును కి ఈకలిగినధనరాజ్యాదినంపలన్నియు, విడిచి = వదలి, లిచ్చు మెత్తంగన్ = తిరిగి మెత్తుట, రాదుగా = సరిపడదుగా - కలిగినవానికెల్ల ననుభవించుచునే యుండవలెను గాని మానుకోరాదుగా యనుట, కడవన్ = మేఱమీర, అడకుము = దూఱనాడకుము, చాలున్ = ఇప్పుటి కాడినమాటలు చాలును, నీగొడవయేల = నీతోడివిచారమునాకేల, వెజ్జాడనము = నీవైద్యుని తనము, ఏల = నాకెందుకు, అని = అనివలికి, మదిన్ = మనస్సునందు, లజ్జవొడమి = సిగ్గుపుట్టి - సిగ్గుపుట్టఁగాననుట. - వైపద్యముతో నన్వయము.

తా. ఓయి తెలివి మానినమునీ! నీవు విద్య నేర్చుదువని తనకుఁగల కలుములకెల్ల నెవ్వఁడును వదలఁడు. నీవు తారతమ్యము తెలియక పరువునకు మించి మాటలాడఁ జోకుము. ఇంతటితో నెలిపి యూరకుండుము నాకు నీతోడిచదువు విచారము నక్కఱలేదు. నీవైద్యునితనము కుక్కఱలేదని చెప్పి మనసు నఁ గొంచెము లజ్జ పుట్టఁగా.

తా. కంటే బ్రాహ్మణుఁ డెన్నికాటు లఱచెనో గర్వింబి వీరెల్ల నా
కంటెం బ్రాత్రుల విద్య కెట్లు నిదీనేఁ గైకొందు సంచుఁ మిది
గెంటెంపుంజల ముప్పతిల్లఁ గపటాంఠేవాసి నై శాంబరి
గొంటుంజందము మీఱ శిష్యులగెడంఠ గూర్చుండి చర్చారతిన్.

14

అ. బ్రాహ్మణుఁడు, గర్వింబి = ఆహంకరించి, ఎన్ని కాటులు = ఎన్ని కఠినపుగూఁతలు, అఱచెన్ = కూసెనో, కంటే = చూచితినా, వీరెల్ల = ఈచదివెడివారందఱును, విద్యకున్ = చదువునకు, నాకంటెన్ = నాకన్నను, బ్రాత్రుల = తగినవారా-వీరియందు నాయెడలేనిపాత్రత యేదియుఁ గానమనట ఎట్లును = ఏవిధముచేతనైనను, ఇది = ఈవిద్యను, కైకొందున్ = గ్రహించెదను, అంచున్ = అని, మదిన్ = మనస్సునందు, గెంటెంపుంజలము = రెట్టింపినపట్టుదల, ఉప్పతిల్లన్ = పుట్టఁగా, శాంబరిన్ = మాయచేత, కపటాంఠేవాసి నై = మోసపుశిష్యుఁడనై - అక్కడనున్నయతని శిష్యులవలెనే వేషము వేసికొని శిష్యుఁడనై యనుట, గొంటుంజందము = దుష్టవిరీతి-దుష్టత్వము, మీఱన్ = అతిశయింపఁగా, శిష్యులగెడన్ = అతనిశిష్యులజగనను, కూర్చుండి = కూర్చున్నవాఁడనై, చర్చారతిన్ = విషయవిచారణచేయుటయందలి యాసక్తితో-మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.

తా. ఈ బ్రాహ్మణుఁ డెట్లు గర్వింబి నన్ను దూఱువాడనై. ఇతనియొద్దఁ జదివెదవారు మాత్రమీ విద్య నభ్యసించుటకు నాకంటెయోగ్యుల కానిప్పుని మనసున నావిద్య నేర్చుకొనుటయందు మిక్కిలి పట్టుగలవాఁడనై మాయచే గపటవేషము వేసికొని యతనిశిష్యులతోఁ జేరి కూర్చుండి యక్కఱతో విషయవిచారము చేయుచు

తే. కాయబాలగ్రహాంధ్రాంగరకములు నాల్గు, శల్యదంష్ట్రాజరావృషసంజ్ఞనాల్గు
నైనయప్టాంగకమురావు ర్ లారంగల్లు, వైద్యమెనిమిది నెలల సర్వమును నేర్చి.

అ. కాయ., మును-కాయ=దేహము, బాల=పసిబిడ్డలు, గ్రహ = క్షుద్రదేవతాది, ఊర్ధ్వాంగకములు = మెడకొంఠలకుమీఁదివైనయవయవములు, నాల్గు = నాలుగును, శల్య .. సంజ్ఞన్ = శల్య = శల్యాకాది, దంష్ట్రా = ఊపంటికీకాటు, జరా = మదిమి-ఇట మదిమియను విషసంకలనాదులచేనైన యాసన్నమరణావస్థ, పుష్ = రేతస్సు, సంజ్ఞన్ = ఈపేళ్లచేనైనవి, నాల్గ్ = నాలుగును, ఐశ్వర్యప్రాంగకమురావులు = అయినట్టిచిత్తాంగము లెనిమిదింటితావులు, ఆరన్ = ఒప్పునట్లు, కల్లువైద్యము = కలిగినట్టివైద్యశాస్త్రము, సర్వమున్ = అంతయున్, ఎనిమిది నెలలన్ = ఎనిమిదిమాసములలోపల, నేర్చి = అభ్యసించి. - వైద్యముతో నన్వయము.

తా. కాయబాలగ్రహాదులయిన ఎనిమిదియంగములు గలవైద్యము నెనిమిది నెలలలోనే తుదముట్టనేర్చుకొని

వైద్యాస్తాంగములన్నియు లెట్టిదనినను. - “శ్లో. కాయబాలగ్రహాంధ్రాంగ శల్యదంష్ట్రా జరావృషాః | అష్టావంగాని తస్యాహు శ్చికిత్సా యేషు సంశ్రితాః “అను శ్లోకార్థమునుబట్టి-కాయచికిత్స బాలచికిత్స, గ్రహచికిత్స, ఊర్ధ్వాంగచికిత్స, శల్యచికిత్స, దంష్ట్రాచికిత్స, జరాచికిత్స, పుష్చికిత్స, అని వైద్యమునకు సంఘములెనిమిది. అందు-కాయచికిత్స యనఁ గ్గా దేహమునందుఁ గలిగెనుజ్వరము రక్తప్రావము వీర్తిల్పుణము ఆతిసారము మొదలుగాఁ గలలోగముల సుఖమింపఁ జేయుచికిత్సా కాయమనఁగా దేహమేకదా దోనికిఁజేయుచికిత్స సర్వమును గాయచికిత్సయై యుండఁగా బాలాదివిశేషసంజ్ఞలేలయ

నిన, పసిబిడ్డలకును సేతాద్యంగములకును జీతిపాక్షమును భేదపడెయ్యుండుటచేత నేని యెఱుంగునది - బాలచికిత్స = పసిబిడ్డల కుపయోగముకై చికిత్స ఇంచుపసిబిడ్డలకుఁ దగినయోగ్యములు వారికిఁ బాఠియ్యగాదులు దాదులపాలతోనిదోషములు ఆపాలదోషములవలనఁ గలిగెడివ్యాధులు వాని సువశ మింపఁజేయు మందులు ఇవియన్నియుఁ దెలుపఁబడును. గ్రహచికిత్స = బాలగ్రహచికిత్సప్రదేవతలు మొదలుగాఁగల గ్రహములవలన నైనపీడలు శమింపఁజేయు మంత్రతంత్రప్రయోగాదియొక మయినచికిత్స - ఊర్ధ్వంగచికిత్స = మెడకొంతులకుఁబొంది వైనవన్న ముక్కు చెవి నోరు (తేక) తల వీనియందుఁ గలిగినవ్యాధులను మాన్పుటకై యాశోష్పితనశలాకాదిక్రియలచేఁ జేయుచికిత్స అశోష్పితనమనఁగా “ఈ స్త్రీలితేక్షిదృష్ట్యే దిందుభి ర్ద్వ్యంగురౌద్ధితేషుః” అనుప్రమాణముచొప్పునఁ గన్న దెఱచి దానినడుమ రెండంగురములలోఁతునకు దిగునట్లు జొషధబిందువులను విడుచుట. శలాకయనఁగా నన్ననిలోహపుకడ్డి లోపలఁజొప్పించి శోధించుట. దీనిని కాలకృమనియునందురు - శలకచికిత్స = బ్రణముల దైనచికిత్స - అనఁగా బాగుముకల్లి మొదలగువానిచే నైన గాయములకుఁ జేయుచికిత్స - దంష్ట్రచికిత్స = పాలు మొదలగు వానితోఁజాటువలసివిషములను నివారణచేయుచికిత్స ఇది విషచికిత్సయనియుఁ జెప్పఁబడియున్నది. గరాచికిత్స = విషసంకలనాదులచేనైన యానన్న మరణాన్తయందు రసాయనాదులం గ్రహయోగింపిచేయు చికిత్స. ఇది రసాయనచికిత్స యనియుఁ జెప్పఁబడు - వృషచికిత్స = కెతస్సు వికలయైనవృషదు ఆపాదయనప్రసాదోపశనసాదియొకమునఁ జేయుచికిత్స. దీనిని వాచికరణచికిత్స యనియుఁజెప్పరు. (ఆపాదయనము = తనవు. ప్రసాదము = స్వాధ్యయము. ఉపశనము = అభివృద్ధి. చికిత్స = రోగముమానుటకై చేయుప్రతిక్రియ.)

క. ఇరుమూఁడురుచులదోషపు, విరసత మానక జ్వరాదీవృష్ట్యాంతం బై

పరఁగుచికిత్సయుఁ గని శాం, బరి బాసి లిస్పిత్తోడ కి మదమున నంటిన్. 16

అ. ఇరు, విరసత - ఇరుమూఁడురుచుల = ఉష్ణ పులుసు కారము తీపు చేయు పరద ననాడి మద్రుచులయొక్క, దోషపు = తపస్యవలనైన - రోషములవలనైన, కరిన్ = కరిహిమ్యము, మానక = పోవునట్లు, జ్వరాదివృష్ట్యాంతం బై = జ్వరచికిత్సయొక్క చికిత్సగల గాఁగలదై, (ఇట్లు వృష్టయనఁగా వృషసంబంధి చికిత్సాసముదాయమునకు) పరఁగా = విష్వస్తి, పిత్తియుక్ = తైద్యమును, కని = పొంది - గ్రహించియెడుట, శాంబరి = వాదము, పాసి = చికిత్స, మానక = గర్వముతో, లిస్పిత్తోడక = ఆమునీశ్వరునితో - బ్రహ్మచారియో, అంతః = ఇట్లు పరదను

తా. ఉష్ణమొదలయినయోగులనములందు నేనిది గలది గట్టియగుచుండుట నాటించివుట్టుతో యాయాదోషములను వారికిఁ బరిహారముధరులను బ్రిది పిత్తియొక్క పుష్టియొక్క నైన తైద్యమంతయు సామాన్యముగా గ్రహించి వాయుచికిత్సతోఁజుట్టెట్లుగాఁగ నొక ముగర్వముచే బ్రహ్మచారియితో నిట్లుపలికితిని.

తా. తండ్రి నాకు ననుగ్రహింపఁగల వైద్యుల యందు గ్రహించిన

గంధర్వ గా నటు లాచి ధిక్కుగల బో కి యెట్లుటి పునఁబడును.

దీంధ్ర గల్గినవారి కేకరణితేనిన్ విస్య రాయునని

గుంధ్ర డాచిన బెండ్లి మేములొక జరిక్కు గొల్పుచుండునా. 1

అ. తండ్రి = ఓనాయనా, వైద్యులు = వైద్యుల సభి, విస్య, అయిన యెవరైన దయచేసి నేర్పరయ్యా, అందుక = అని, ప్రాగ్గించిన = చేయునఁగా, గంధ్ర, గా = నటు

బుగా, అటులు = ఆప్రకారము, ఆడి = నిందించి, ధిక్కృతులక్ = తిరస్కరించుచుంటుంటే, పోతాల్పండివి = పోతాల్పండివి, ఓహో = ఔరా-అంతమాత్రముచేత సేమాయెననుట, మదిన్ = మనస్సునందు, తిండ్రత్ = చొరవలు- ఇట్లు బహువచన మాధక్యమును చెబుచును, కల్లినవారిక్ = కలవారలకు, ఏకరణి నేన్ = ఏవిధముచేతనైనను, విద్య = చదువు, రాకుండునే = రాకయుండునా-రానేనచ్చుననుట, కట్టమట్టింపచా = నీచుండవైనవిచ్చుచుచాడో, గుండ్రా = గుండుజాయి- పసుపులోనగునవి నూఱుకొనెడిపాల్లరమును, దాచినన్ = దాచిపెట్టినను, పెండ్లి = వివాహము, ఏమిటిక్ = ఎందులకు, చిక్కున్ = జరగకనిలిచిపోవును-గుండ్రాతిని దాచిపెట్టినమాత్రమునకే పెండ్లినిబువక జరగునట్లు నీబోడిమూర్ఖులు తిరస్కరించినమాత్రముననే విద్యాపేక్షగలవారికి విద్యరొకపోదు. ఎట్లయినను రానేవచ్చును. కనుకనే నీవు వన్ను దిరస్కరించి వెడలిపోవున్నను నేనెట్లో విద్యగ్రహింపనేగ్రహించితి ననుట. అలం. ఆర్థాంతరన్యాసము

మ. అనినం గన్నులు జేపురింప నధరం + బల్లాడ వేల్లత్తునకి

పునరుద్యద్భుతుకటిభుజంగయుగళిః పూత్యార్థః ఘోరానిలం

బస నూర్పుల్ నిగుడక్ లలాటఫలకం + బందంద ఘర్తాంబువుల్

చినుకం గర్భతుదిద్యత్తురూక్షనయనః శ్వేతాకరాశధ్వనిన్.

18

అ. అనిన్ = నేనట్లనియనగా, కన్నులు, జేపురింప = ఎఱ్ఱవాఁడగను, అధరంబు = పెదవి, బల్లాడక్ = అదురఁగాను, వేల్ల.. నిలంబు - వేల్లత్ = వేలుచున్నదియు, పునఃపునః = మఱిమఱికి, ఉద్యత్ = ఎగయుచున్నదియైనన, భృకుటి = బొమ్ముడియనెడి, భుజంగయుగళి = పెనఁగొన్న పాములజంటయొక్క, పూత్యార్థ = బునయొక్క, ఘోర = భయంకరమైన, అనిలంబు = వాయువు, అనక్ = అనునట్లు, ఘర్షణలు = నిట్టూర్పులు, నిగుడక్ = అతిశయింపఁగాను, లలాటఫలకంబు = పలకపలకాలమైననొసలు, బందంద = మఱిమఱి - అధికముగాననుట, ఘర్తాంబువుల్ = చెమటనీళ్లు, చినుకక్ = కురియింపఁగాను, కంతు. ధ్వనిక్ - కంతు = మన్తఘన, దిద్యత్తు = కోపదృష్టితోఁజూడ నిచ్చుగల, రూక్షనయనః = అగ్నిశైత్రముగలతవునియొక్క, శ్వేతా = సింహనాదమువలె, కరాళ = భయంకరమైన, ధ్వనిక్ = ధ్వనితో - పైపద్యముతో నన్వయము

తా. అని నేను గర్భించి పలుకఁగా నామునీశ్వరుండు కన్ను లెఱ్ఱవాఁడగను దెదవు లదురఁగాను పెనఁగొని బునపెట్టుచున్న పాములజంట విడుచునిట్టూర్పులతో యనునట్లు బొమ్ముడిగలముఖ భాగమునుండి నిట్టూర్పువాయువులు వెడలఁగాను నొసటఁ జెమటనీళ్లుకాఁగాను మన్తఘనని దీక్ష దృష్టితోఁజూచి సింహనాదము చేసినరుద్రునిసింహనాదధ్వనియో యనునట్లు కంఠధ్వని మొరయఁగా. అలం ఉత్పేక్ష, స్వభావోక్తియు

జటిలుండు గిట్టికటం బండ్లు గొఱికి మామ్మని కటమ్ము లదుర ముకుఁబడిమ్ములు శ్పటింపఁ గటగటా కుటిలాత్మాయటమటమ్మున విద్యగొనుటయుం గాక గుటగుటలు గురువుతోనా యని కటకటంబడి కకచాలలోనిబూధి వేలం గొని యాసురి యగుమాయ మాయెడం బ్రయోగించి వంచించి యపహసించితివి గావున నసుర వై పిశితింబును ననయును నస్పృసంబు సశేనంబులుగా మెనవి వసుధ వేసియింపు ముఖి బనుమరేఖు సల్ల గుండె జలుమని కిల్లవడి మునితెల్లజుపదపల్లవంబులం జెల్లియిట్లంటి

19

ప్రే. పటిలుండు = జడవారి = మునీశ్వరుడు, క్లిటిటా = కిటికెట యను ననుకరణధ్వని
తో, పండ్లుగొడికి = పండ్లుగోడి, హుచ్చుని = హుంకారముచేసి, కటమ్ములు = కణకెటలు, అదురక్ =
చలింపరా, కటకటా = అయ్యయో - ఇది కోపాతికయమును చెబుచును, మడిలాత్తా = కపటచిత్తుఁ
డా, అటమటమ్మున్ = బంచినచేత - పంచనచేసి యనుట, విద్య = చదువు, కొనుటయుంగాక =
గ్రహించుటమాత్రముగాక, గుటగుటలు = గర్వపుమాటలు, గురువుతోనా = ఒజ్జతోనా (అడవిపు.)
అని, కటకటంబడి = ఆగ్రహించి, కకపాలబోనిబూది = విబూదితి త్రాగునన్న విబూదిని, శీలక్ =
చేతియందు, కొని = గ్రహించి, ఆసురి = అసురసంబంధమైనది, అగుచూయక్ = అయినట్టిమాయను,
మాయెడక్ = మాయించుమనందు, ప్రయోగించి = ఉపయోగించి - పన్ని, వంచింది = మోసపుచ్చి,
అపహసించితివి = బోడిగములాడితివి. కావునక్ = కనుక, అసురనై = నీవు అసురుడవై, పీతం
బును = మాంసమును, వనయును = కడుపులో బొడ్డుక్రిందనుండి యుల్లిపారవెట్టికొప్పును, అన్న
గ్రసంబును = నెత్తురును, అశనంబులుగాక్ = ఆహారవిషమవులుగా, మెనవి = తిని, పసుధక్ =
భూమియందు, నసియింపును = ఉండును, అని, బసుమంబు = చేతనున్న విబూదిని, చల్లక్ = నా
మీఁదఁజల్లరా, గుండె = హృదయము, జల్లుమని = తల్లడిల్లి, కల్లువడి = మ్రాగువడి - నిశ్చేష్టత్వము
నొంది, ముని...బలక్ - మునితల్లూ = ఆమునిశ్చేష్టనియొక్క, పదపల్లవంబులక్ = చిగుళ్లవంటి
యడుగులమీఁద, తెల్లి = పడి, ఇట్లంటిక్ = ఈవిధముగాఁ బరికిరిసి.

తా. ఆమునీశ్వరుండు పండ్లు పటపట గొలుకుచు హుంకారముచేసి బెదరించి యోరిమోసకాఁ
డా! మోసముచేసి మావలన విద్య గ్రహించినదిమాత్రముగాక మీఁదనుమిక్కిలి చుచ్చు దిరస్మరించి
మాటలాడి పరిహాసించెదవా యని తనవిబూదిసంచిలోని విబూదిని శీతి కత్తుకొని యభిమంత్రించి నీవు
రాక్షసమాయచే మమ్ము వంచించినవాడవు. రాక్షసుడవై మనుష్యమాంసము దిని నెత్తురు త్రాగుచు
వ్తింపుమని శఙ్కించెను. అందులకు నేను భయపడి యాయనపాదములమీఁదబడి యామీఁదఁ జెప్పఁ
బోవునీతిగాఁ బ్రార్థించితిని

శా. నాయజ్ఞానము నైచి సంయమివరేణ్యా కావవే రాక్షసుం

జ్జై యేనెట్లు భజించువాడ దురితం శ బయ్యా నృమాంసంబు కూ

జ్జై యే నెట్లు భరించువాడ నుదరం శ బార్ధాంతరంగుండ వై

యోయయ్యా దయసేయవే యవధి యే శ నోపంగదే హింసకున్.

20

అ సంయమివరేణ్యా = మునిశ్చేష్టఁడా, నాయజ్ఞానము = నా తెలివితేమిని, నైచి = నహించి,
కావవే = కాపాడవయ్యా, రాక్షసుండై = రక్కసుండవై, ఏక్ = నేను, దురితంబు = పాప
మును, ఎట్లు = ఏవిధముగా, భజించువాడక్ = పొందగలవాడను. అయ్యా = అక్కటా - ఇది
దృఢమును చెబుచును, నృమాంసంబు = మనుష్యమాంసము, కూడై = అన్నమై - అన్నముగా భుజిం
చి యనుట, ఏక్ = నేను, ఉదరంబు = కడుపును, ఎట్లు = ఏవిధముగా, భరించువాడక్ = పో
షింపగలవాడను, ఓయయ్యా = ఓనాయనా, ఆర్ధాంతరంగుండవై = (దయారసముచే) తడిసిన
మనసుగలవాడై - దయగలవాడ వై యనుట, అవధి = మేర - ఇంతకాలమున కీకారణముచేత నీకాపము
తీయనను మేర ననుట. దయసేయవే = ఆసుగ్రహింపవయ్యా - ఏర్పఱుపుమన్నట, ఏక్ = నేను, హిం
సకున్ = ప్రాణులనుహింసచేయువనికీ, ఓపంగదే = తాళలేనుగదయ్యా

తా. ఓముక్తేష్టాదా తేలివహతి, నేను జేసిన తప్ప సహించి వన్నెగాపాడుము. నేను బాపముల ననుభవించను. మనుష్యులను ననుభవించుట బాపములను బాధించి చంపను నోపను. నాయందు దయచేసి యీశాపములను నొక మేర నిర్ణయించి గ్రహింపుము

చ. అనిపఁ బ్రసన్నుడై ముని కర్రాజ్యములకు నను నెత్తి వత్సను
త్పినిశితశాపశూలహతి శ్రీ సుక్కితిగా యికఁ గొన్ని నాళ్ల పైఁ
దనయను మ్రొంగఁ బోయి యొకరథన్యనిదివ్యశరాన్ని జేలి వే
కనియెదు భద్ర మన్నఁ దురగగింబువయిం బడి ప్రొద్దు గ్రుంకఁగన్. 21

అ. అనిపన్ = (అని నేను దుఃఖముతో) మనవిచేసికొనఁగా, ముని=ముని-బ్రహ్మమిత్రుఁడు, ప్రసన్నుడై = నాయం దనుగ్రహముగలవాడై, నను = నన్ను, కిరాజ్యములకు = శాపరలవలె మృదువులైన తనచేతులతో, ఎత్తి = (తన యడుగులపైనుండి) లేవనెత్తి, వత్స = ఓరిచిన్నవాడా, మత్స... హతి = మత్స = నావైన, మునిశిత = మిక్కిలి తీక్షణమైన, శాప=తిట్టినెదు, శూలహతి = శూలాయుధముయొక్క హతిచేత, సుక్కితిగా = దుఃఖించితివిగదా, ఇక = ఇంకను, కొన్ని నాళ్లపై = కొన్ని రోజుల దరువాత, తనయన్ = నీకొమార్తను, మ్రొంగఁబోయి = మ్రొంగుటకు యత్నించి, ఒక శిరార్చిత - ఒకరథస్థుని = ఒక పుణ్యాత్మనియొక్క, దివ్యశరాన్ని = దివ్యాస్త్రాస్త్రములచేత, జేలి = పట్టి - కట్టించి యనుట, వే = శీఘ్రముగా - వెంటనేయనుట, భద్రము = మేలు - శాపములను, కిమిందు = పొందెదవు, అన్నన్ = అనఁగా, తురగంబువయిన్ = గుఱ్ఱముమీఁద, పడి = కూర్చుండినది, ప్రొద్దుగ్రుంకఁగన్ = సూర్యాస్తమయమునకు - మీఁదివద్యముతో వస్త్రయము.

తా. అని ఈవిధముగానే నాబ్రహ్మమిత్రమునిశ్యుని వైద్యముతో వేడుకొనఁగా వత్తు తనయడుగులవయిం బడియున్న నన్ను లేవనెత్తి ప్రేమతో వోరిచిన్నవాడా నీవువాశాపమునకు వెలచి పాదాక్రమించుడై వెలిపి గుంట న్నల్పకాలముతోనే నీకుఁజేసిన మ్రొంగఁబోయి యొక్క పుణ్యపురుషుని బాణాన్ని బ్రహ్మలచేత గాని శాపములన విముక్తుడవయ్యెదవు పొమ్మనఁగా నందుండి యొక గుఱ్ఱము నెక్కి - వెడలి - సూర్యాస్తమయమునకు.

క. సన్నపుడలంబేరున మయి, యన్నుకొనుచు నాముదిన్నరయలై రాఁ గా
భన్నుడ నై పురి కేఁగితిఁ, దిన్నదనం బుడిగి కొన్ని దివియలు వెలుగన్. 22

అ. సన్నపుడలంబేరునన్ = కొంచెపుడలంబినిచేత, మయి=దేహము, అన్నుకొనుచున్ = పరవశమగుచు, అన్నుదన్నయలై = మినుముదిన్నవిధమై, రాఁగా = ఏర్పడఁగా, భన్నుడనై = శీఘ్రముగఁగినవాడనై, అన్నదనంబు = సోమ్యభావము, ఉడిగి = మాని, కొన్ని దివియలు = కొన్ని దినములు, వెలుగన్ = వెలుగుచుండఁగా, పురికే = నావట్టణమునకు, ఏఁగితిన్ = పోయితిని.

తా. ఇంచుకలంబిని ప్పయి విముదిన్నట్లు మెకమునగలిగిదేహము పరవశముకాఁగా భేదము నొంగ యగిరిపడుచు గొన్ని దినముల వెలుగున వెల్లగాఁ బోయి పట్టణముచేరితిని అలం. స్వభావోక్తి.

క. అంపఁ దగువారిఁ గనరుచు, నంపి నగరుసూచ్చి వెలెదు శ్రీ లారతు లీగా
నిం జలం గ శాశిమాతలకు, జంపించితి వారి నన్ని శామధ్యమునన్. 23

అ. (అట్లు పట్టణముచేరి.) అంపల్ = సెలవిచ్చిపంపుటకు, తగువారిల్ = పోసిన సేవకులు మొదలగువారిని, కనదుచేల్ = కోపముతో నడలించుచు, అంపి = వారీవారినివాసములకుఁ బంపి, నగరు = దివ్యాణమును, చూచ్చి = ప్రవేశించి, వెలదులు = స్త్రీలు, అరతులింగా = (వాడుకచూపున) నీరాజనము లియ్యుంగా, ఇంపు = సంతోషము, అజ్జ = చెడునట్లు, వారలక్ = ఆయారతులియ్యఁ జచ్చిన స్త్రీలను, అన్ని కామధ్యమునక్ = ఆనడికేయిని, కళాభిహతులక్ = కీర్తనాదెబ్బలచేరి, చంపించితిని

సీ. అశ్రమండలి మోచునందాఁక నూరక, పెరిగినట్లా మేను రీ నరవరేణ్య
యవధిభూధరసానురీపందాఁక నూరక, పఱచినట్లా మేను రీ పార్థివేంద్ర
యబ్జభూభువనంబురీపందాఁక నూరక, యెగినట్లా మేను రీ జగదధీశ
యహిలోకతలమంటురీపందాఁక నూరక, పడినయట్లు మేను రీ ప్రభువలంస
యఖలజగములుమ్రొంగునంతాఁకలియును, నబ్బు లేడును జెడగ్రోలురీనంతత్వమయు
నచలచాలనచణ మైనరీయదటుంగలిగె, నసురభావంబు నను జెడునీనవసరమును.

అ నరవరేణ్య = ఓరాజా, అగురభావంబు = రాక్షసత్వము, ననుక్ = నన్ను, చెందునవ
గ్రమునక్ = పొందిననయమునందు, మేను = నాశరీరము, ఊరక = కారణము లేకయే, అశ్ర
మండలి = మేధుమండలము - ఆకాశము, మోచునందాఁక = ఒరియునంతవఱకు, పెరిగిన
ట్లు = వృద్ధిసొందినట్లు, జెల్ = అగును, వాక్కివేంద్ర = ఓరాజు శ్రేష్ఠుఁడా, మేను = నాదేహము,
అవధి దాఁకల్ = అవధిభూధర = చక్రవాళపర్యంతముయొక్క, సానునందాఁకల్ = చలించు
వఱకు, ఊరక = ఎడతెగక, పఱచినట్లు = పేరెమెత్తినట్లు, జెల్ = అగును, (పా. పఠిపనల్లాల్ =
వ్యాపించఁజేసినట్లువును.) జగదధీశ = ఓభూలోకనాయకా, మేను, అబ్బ .దాఁకల్ - అబ్జభూ =
బ్రహ్మయొక్క, భువనంబునందాఁకల్ = లోకమువఱకును - సత్యలోకపర్యంతము ననుట. ఊరక = మానక,
ఎగినట్లు = ఎగిరిపోయినట్లు, జెల్ = అగును, ప్రభువలంస = రాజశ్రేష్ఠుఁడా, మేను, అహిలోకతలము =
నాగలోకముయొక్క యడుగు భాగము, అంటునందాఁకల్ = అంటునంతపర్యంతము, ఊరక = కారణ
ములేకయే, పడినయల్లాల్ = దిగఁబడిపోయినట్లుగును, అభిలషగములు = ఎల్లలోకములను, మ్రొంగునంత =
మ్రొంగవలసినంత, ఆఁకలియుక్ = తుత్తును, అబ్బు లేడును = వీడునముద్రములును, జెడగ్రోలనంత = తుద
ముట్టఁద్రాగవలసినంత, త్రిప్పయ్యుక్ = దప్పియును, అచల చణము = అచల = కొండలనుకూడ, చాలన =
చలింపఁజేయుటకు - కదలించుటకు, చణము = చాలినది, వివయదటుక్ = అయినట్టియుద్ధతియును - బిల
గర్వమును, కలిగెను

తా. ఓమహారాజా! ఆరాక్షసత్వము నన్ను పొందినంతడ నే నాదేహము సరవళమై కారణము
లేకయే యాకాశము నొరయునట్లు, పొడుగుగాఁ జెరిగినట్లును, చక్రవాళపర్యంతము వఱకు
గెత్తినట్లును, బ్రహ్మలోకపర్యంతము మీఁదికెగిరిపోయినట్లును, పాతాళలోకముదాక దిగఁబడిపోయిన
ట్లును నై యెల్లలోకములను మ్రొంగునంతటియాఁకలియు, సెల్లనముద్రములను బుడిచిపెట్టి త్రా
గునంతటి దాహమును, కొండలనుబట్టి కదలించునంతటికొవ్వను గలిగెను అలం. స్వభావోక్తి.

క. రక్కసుఁడనై నెవం బిడి, యొక్కొకయపరాధమునకు రీ నొక్కొక్కఁడు గా
బొక్కఁగ లోకము పురపుర, బొక్కఁగ బొడయ్యె నంతిపురముం భురమున్.

అ. రక్కసుండనై = అట్లు రాక్షసుండనై, నెపంబిడి = మిష పెట్టి - ఏదే నొకశేరము మోసి యనుట, ఒక్కొక్కయపరాధమునకుఁ = ఒక్కొక్క నేరమునకును ఒక్కొక్కఁడు = ఒక్కొక్క మనుష్యుఁడు, కాఁ = అగుచుండఁగా, బొక్కఁగఁ = భక్షించుచురాఁగా, లోకము = జనసమూహము, పురపురఁబొక్కఁగఁ = మిక్కిలితెప్పించునట్లు, అంతిపురముఁ = అంతఃపురమును, పురముఁ = పట్టణమును, పాడయ్యెఁ = పాటుపడిపోయెను - నేను లేనినీరములు కల్పించి పట్టణము లోనిజనుల నందఱను బట్టి తన నారంభించితిని దానిచే రాణివాసముమొదలుగాఁ బట్టణమంతయుఁ బాడుపడిపోయెను. అందులకు లోకులందఱును బరితపించిరిని తాత్పర్యము

తే. ఊరు పాడైనఁ గెళ్ళులరయ్యారే కుటికి

మెనవ దొరఁగొంటిఁ బ్రజ మారి ర్ మనఁగినట్లు

తీతఁ గతిపయదినముల ర్ దేశమెల్ల

మల్లె పట్టినచేనిక్రమంబు గాఁగ.

26

అ. ఊరు = నాయూరు - నాపట్టణము, పాడైనఁ = నాశము కాఁగా, కెళ్ళులరయ్యారే = ఇరుగుపొరుగు గ్రామములకై, ఊటికి = దాఁటి - పోయి యనుట, ప్రజ = జనసమూహమును, మారి మనఁగినట్లు = మారి యనుదేవత విభ్రంభించి నాశము చేయునట్లు, మెనవఁ = పట్టితిమటకు, దొరఁ గొంటిఁ = మొదలుపెట్టితిని, కతిపయదినములఁ = కొన్ని దినములలోపలనే, దేశమెల్లఁ = నాదేశ మంతయు, మల్లె = తెగులు, పట్టినచేనిక్రమంబు = తగిలినచేనివిధము, కాఁగఁ = అగునట్లు, తీతఁ = నాశమయ్యెను (మల్లె యనఁగాఁ బ్రెను తెలుచునట్టియొకవిధ మైనచెట్టు. అది బలియఁ గాఁ బ్రెనులేనిచేనివలె నాశమయ్యెనని కొందఱు అర్థము వ్రాసియున్నారు)

తా నేను నాపట్టణమంతయుఁ బాడై పోఁగా నిరుగుపొరుగుగ్రామములమీఁదఁ బడి మారిదేవత యొకతట్టునుండి క్రమముగా జనులను జంపుచు వచ్చునట్లు సర్వజనులను జంపి తిమచు వచ్చితిని. దానిచేరిఁ దెగులుతగిలిన చేనివలె దేశమంతయుఁ గొన్ని దినములలోనే పాడైపోయెను అలం. ఉపమ.

వ. ఇవిధంబున విధివిధానంబున యాతుభానుండ నై ధారాధరోత్సేధంబును నతి నిశితరోమసంబాధంబును ధూమనమథామంబును ధృతాంత్రదామంబును జలి తకపాలకుండలంబును జ్వలితసితదంష్ట్రామండలంబును నాగాయతత్రాణంబును మస్తకోత్తుంగఘోణంబును నై యనవరతహింసానురూపం బగురూపంబుఁ దాల్చి శకటాంగభంగిక్రమ్ములై యింగలమ్ము లొలుకు నపాంగమ్ములం బిశంగమ్ము లగుచుఁ బశ్యజ్జనానుమోచనమ్ము లగులోచనమ్ములు వెలుంగ బృథ్ కేశమ్ములు దూ లో నకలభూతిభయంకర మృగుపటిమ నిచటియుటజమ్ముల కుటికి జటి యనక వటు సనక యతి యనక వ్రతి యనక గృహి యనక సతి యనక శిశు వనక భక్షించి భక్షించి కుక్షింభరిత్వంబునం బ్రవ ర్తితి నది యట్లుండఁ బినుము తారలకు వర్ష ధారలకు నిసుమునకుఁ గసవునకు లెక్క గలిగినం గలుగుఁగాని మదీయజర రాసల జీర్ణజంతుసంతానంబునకు లెక్కయిడ నక్కమలగర్భండును సమర్థుండు గాఁ డిట్టి కృత్రిమదనుజభౌవావిష్టుండ నగు నాదౌష్ట్యంబు నవనవగాఁ దెలిసి ముదూరకయ

మున్న మల్లశత్రుంబుల బుట్టినింటనా రుత్నహాళికనవ్యాజులు ననిపించు కొని చని నిజగృహంబుల నుంచి రక్షించుకొనియుండి రిప్పుడే నశనంబు గానక కానక కన్నులకున్నీయం గైలానకాననంబునం గునుమంబులు గోయదానిం గని కనికరిం బుడిగి కడుపుఁజచ్చునకు మ్మింగం దఱుముకొని వచ్చి యిచ్చోట భవదీయదర్శనంబున వృజినరుజవలన విముక్తుండైన నిజప్రకృతిం బొంది కృతార్థుండ నైతి.

27

అ. ఇన్నిధంబునకే = ఈరీతిని, విధివిధానంబునకే = దైవకృతముచేత, యాతుధానండ్లనై = రాక్షసుఁడైన, ధారాధరోత్సేధంబును = మేఘమండలపర్యంతమైన పాడుగును, అతి. . బాధంబును - అతి = మిక్కిలి, నిశిత = వాడియైన - బిలుపై నయనుట, రోమ = మేని వెండ్రుకలచేత, సంబాధంబును = సందులేనిదియు, ధూమ బును-ధూమ = పొగతోడ, నమ = చరిపింపిన, ధామంబును = కాంతిగలదియు, ధృతాంత్రదామంబును-ధృత = ధరింపఁబడిన, ఆంత్ర = ప్రేగులయొక్క, దామంబును = నిరముగలదియు, చలిత .. బును-చలిత = కదలింపఁబడిన, కపాల = పుట్టెపెంకులయొక్క, కుండలంబును = చెవిపోగులు గలదియు, జ్వలిత బును - జ్వలిత = వెలుగునట్టి, సీత = తెల్లనైన, దంష్ట్రా = కోటలయొక్క, మండలంబును = స్థూపాహుగలదియు, నాగాయుక్తత్రాణంబును = పదివేలయేనుగులబలముగలదియు, మస్త బునునై = మస్తక = తలమీఁది వజ్రము, ఉత్తుంగ = ఎత్తుగానికైన, హోణంబునునై = ముక్కుగలదియునై, అనవరతహింసానురూపంబు-అనవరత = ఎడతెగని, హింసా = కట్టుట కొట్టుట చుఘట మొదలగు ప్రాణులభాదకు, అనురూపంబు = తగినది, అగుహంబునకే = అగునట్టియాకృతిని, తాల్చి = ధరించి, (అలం. స్వభావోక్తి) కక . మ్మలై = కకటాంగ = బండిద్రుమలయొక్క, భంగికిమ్మలై = విధముగలవియై, ఇంగలమ్ములు = నివృత్తులు, ఓలుకునపాంగమ్ములకే = రాలుచున్న కడగమ్ములచేత, శిశంగమ్ములు = పచ్చవాటివని, అగుయకే = అపుయకు, పశ్యన్తనామోచనమ్ములు-పశ్యత్ = చూచుచున్న, జన = మనుజులయొక్క, అను = ప్రాణములను, హేచనమ్ములు = విడిపించునవి, జనులు చూచినంతనే కల్గిడిల్లి ప్రాణములు విడుచునంతటి ఘోరములైన వనుట. అగుభోచనమ్ములు = అగునట్టికమ్ములు, వెలుంగకే = ప్రకాశింపఁగా, (అలం ఉపమ, స్వభావోక్తియును.) బభ్రుకేతమ్ములు = పచ్చనితల వెండ్రుకలు, తూలకే = చలించుచుండఁగా, సకలభూత భయంకరంబు - సకల = నమస్తమయిన, భూత = ప్రాణులకు, భయంకరంబు = వెఱపును గలుగఁజేయునది, అగుపటిమకే = అయినట్టి సామర్థ్యముచేత, ఇనటియుటజమ్ములకే = ఇక్కడిమునుపదర్శకాలకు, ఉత్తిడి = దుమికి - ఇక్కడిమునుపదలైల యాకుటిండ్లపైఁబడి యనుట. జటియనక = బడలుదాల్చినయోగ్య రుడని యెంచక, పటువనక = బ్రహ్మచారియనియెంచక, యతియనక = సన్యాసియనియెంచక, వ్రతీయనక = వానప్రస్థుడనియెంచక, గృహీయనక = గృహస్థుడనియెంచక, సతీయనక = ఆడుది యనితలపక, శిశువనక = పసిబిడ్డయనితలపక, భగించిగ్గఱించి = తినితిని - ఎల్లవారిని దినితిని, కుక్షింభరత్నంబునకే = కడుపుఁబోసికొనుచానితనముచేత - కడుపుఁబూడ్చుకొనుటచేతననుట, ప్రసర్తిల్లితికే = చరించుచుంటిని, అదియట్లుండకే = ఆనాప్రసర్తనము అట్లుండఁగా, వినుము = ఇంకనేఁ జెప్పఁదోవువాని వినుము, తారలకకే = నక్షత్రములకును, శర్వధారలకకే = వానిచినుకులకును,

ఇనుమునకును = ఇనుకకును, కనవునకున్ = (ధూమిలో మొలచిన) గడ్డిపరకలకును, లెక్కన్ = ఇన్నియనునంబు, కలిగినన్ = కలిగినేయు, కలుగుగాని = కలుగవచ్చునుగాని, మదీయన్ = బునకున్ - మదీయ = నాదైన, జరరాసల = జరరాన్నిచేత, కీర్ణంబు = అఱిగినది, అయిన = అయినటువంటి, జంతు = ప్రాణులయొక్క, సంలాసంబునకున్ = సమాహమునకు, లెక్కయిడన్ = లెక్కపెట్టుటకు, ఆక్కడల గర్భండును = (పుష్పికర్తయైన) బ్రహ్మాండ, సమర్థండు = సామర్థ్యముగలవాఁడు, కాఁడు, ఇట్టి. విష్ణుండును - ఇట్టి = ఇటువంటి, కృత్రిమ = కలుగఁజేయబడిన - మునిశాసులు చేతపచ్చిన యనుట, దనుజభావ = దానవత్వము - రాక్షసత్వము, ఆవిష్టండును = అవేశించినవాఁడును - కలిగినవాఁడననుట, అగునాదౌష్ట్యంబు = అయిన నాదుష్టత్వమును, నవనవగాన్ = జాడజాడగా - చూచాయగా, తెలిసి = ఎఱిగి, ముదురకయమున్న = ఆదౌష్ట్యము పెచ్చకముండే, మత్కరశ్రంబులన్ = నాభార్యలను, పుట్టినింటివారు = ఆభార్యల తల్లిదండ్రులు మొదలగువారు, ఉత్సవాపహాకనవ్యాజంబునన్ - ఉత్సవ = పెండ్లి మొదలగు వేడుకలు, అపహాకన = చూచుటయనెడి, వ్యాజంబునన్ = సాకుచేత, అనివీచుకొని = నేనుబంపునట్లు చేసికొని, చని = బిలుచుకొనిపోయి, నిజగ్రహంబులన్ = తమయిండ్లయందు, ఉనిచి = పెట్టుకొని, రక్షించుకొని = కాపాడుకొని, ఉండిరి, ఇప్పుడు = ఈ సమయమునందు, ఏన్ = నేను, ఆశనంబు = ఆహారము, కానక = పాండక - చిక్కక, కానక = లేకలేక, కన్నయిక్కిన్నియన్ = కనినట్టియాహారమును, కైలాసకానంబునన్ = కైలాసపురముయొక్క యడవియందు, కుసుమంబులు = పువ్వులు, కోయుదానిన్ = కోయుచున్నదానిని, కని = చూచి, కనికరంబు = దయ, ఉడిగి = మాలి, కడుపుచిచ్చునకున్ = జరరాన్నిక - ఆఁకటికిననుట, మింగన్ = మింగవలెనని, తలుముకొనివచ్చి, ఇచ్చోటన్ = ఇక్కడ, భవవీయదర్శనంబునన్ = నీదైనచూపుచేత - నిన్నుజూచుటచేత ననుట, పులిసరుజలనన్ = పాపమునెడి రోగమువలననుండి, విముక్తండ్లన్ = విడుదలబడినవాఁడనై - నిజప్రకృతిన్ = ఎప్పటి నాస్వభావమును, పొంది = పడసి, కృతార్థండును = ధన్యుడను, ఇతిన్ = అయితిని - అముని యనుగ్రహించినట్లు కాపవముక్తండ్లనై స్వస్వరూపముం బడసితినుట

క. ఈయువకారఘ్నునకుఁ బ్రతి, సేయఁగ శక్యంబై జంభశిన్నిభ శఫరా
త్రాయతలోచన యైనను, దీయాత్మజ నీకు నిత్తు శివీమణిఁగన్. 28

ఆ. జంభశిన్నిభ = బేదేంద్రునిఁబోలినయోమహారాజా, ఈయువకారఘనకున్ = ఈమేలునకు - నీవుచేసినశాపవిమోచనరూపమైన యామేలునకునుట, ప్రతి = బతులుమేలు, చేయఁగన్ = చేయుట, శక్యంబై = సాధ్యమా - అసాధ్యమనుట, శఫరాత్రాయతలోచన - శఫర = బేదీనచేదలవలె, అత్రాయత = మిక్కిలినిడుపులైన, లోచన = కన్నులుగలది, విసమదీక్షాత్మగన్ = అయినట్టి నాకొమార్తెను, నీకు, దేవమునిఁగన్ = పట్టపుభార్యయగునట్లుగా, ఇత్తున్ = ఇచ్చెదను

తా ఓమహారాజా! నీవు నాకుఁ గలిగినశాపమును నొలఁగించి చాల మేలుచేసితివి. దీనికిఁదగిన మటుమేలుచేయ నాకుఁ దరముకాదు. అయినను నాకుఁజులైన యామనోరథము యనుకన్యకను నీకుఁ గట్టపుభార్యగా నిచ్చెదను. పెండ్లియాడుము.

క. ఆయుర్యైవముఁ గైకొని, యాయురితిం బెండ్లియాడు శివమేలు రమానా.
రాయణపరిణయగేయవి, గాయనగంధర్వమైన శివవపుఁగొండన్. 29

అన్యోన్యము అయ్యున్నప్పుడు = (శేను శేనున) వైద్యకాన్యమును, కైకొని = (నావలన) బరిగ
హించి, ఎలమిన్ = సంతోషముతో, ఈయంతిన్ = ఈనాకన్యను, రమా... గంధర్వము - రమా నారా
యణ = లక్ష్మీ నారాయణులయొక్క, పరిణయ = పెండ్లికథగల, గేయ = పాటలను, విగాయన = విశేషముగా
బాడుచుండెడి, గంధర్వము = గంధర్వులగలది, వినశీవృత్తగొండన్ = అయినట్టిమందరపర్వతమునందు,
పెండ్లియాడుము = వివాహము చేసికొనుము

తా. శేను నాకూతులొడ వైద్యకాన్యమునయిత మిచ్చెదను. వానిని బరిగహించి మందర
పర్వతమునకు వచ్చి యచ్చట నాయంతిలో గంధర్వులు లక్ష్మీ నారాయణుల పెండ్లిపాటలు పాడంగా
సంతోషముతో నాకూతురయిన యామనోరమును పెండ్లియాడుము.

లమ అన్నగముపై జరరరపన్నగనతిస్థట లన న్నెగసి కోటతుదలన్నగడుగొమ్మల్
మిన్నగలరాయదుచిత్రజెన్నగువిమానములరపన్నగడపన్నగలబ్రభిన్నగజభేట
చ్చన్నగహనాపణము ర లన్నిగనిగద్యుతి రరవిన్నగుమణిప్రకరరమున్నగరిమం జే
రెన్నగలయంగడుల ర వన్నెగని సంపదల ర మన్నగరియొప్పు బలరభిన్నగరిరేవన్.

అ. అన్నగముపై = అకవృత్తగొండమీద, జరర స్థటలు - జరర = ముడిసిన, పన్నగపతి =
సర్పరాజైన శేషునియొక్క, స్థటలు = పడగలోయేమో, అనన్ = అనునట్లు, కైకొని = బిడిదికెక్కి, కోట
తుదలన్ = ప్రాకారపుగోడయొక్క చివరలయందు, నెగడుగొమ్మల్ = అతిశయిల్లునట్టి శిఖరములు, మిన్న =
ఆకాశము, అగలన్ = భేదిల్లునట్లు, రాయన్ = జరియంగా, దుచిన్ = ప్రకాశముచేత, చెన్నగు. గడ-
చెన్నగు = అందగించుచున్న, విమానముల = మేడమీదల జప్పరములవలె శాకముదీర్చి కట్టబడినకట్ట
నములయొక్క, పన్నగడ = రచన, పన్నగన్ = ఒప్పించుకాగా, ప్రభిన్న. ములన్ - ప్రభిన్న = మద
ముపట్టిన, గజ = పన్నగులచేతను, ఘోట = గుఱ్ఱములచేతను, ఛన్న = కచ్చుకోబడినవై, గహన = చొర
రానివైన, ఆపణములన్ = అంగళ్లయందు, నిగనిగద్యుతిన్ = నిగనిగలాడుచున్న కాంతిచేత, రనిన్ = నూ
ర్యుని, నగుమణిప్రకరము = అపహరించునట్టి రత్నములసమూహము, ఉన్నగరిమన్ = ఉన్నట్టిగౌరవముచే
తను, పేరు = ప్రసిద్ధిని, ఎన్నన్ = ఎంచుటకు - కొనియాడుటకు, కలయంగడులన్ = తగిన రచ్చపట్టులచే
తను, వన్నెగని = పొగడ్తుపొంది, సంపదలన్ = ఎల్లకలుములచేతను, బలరభిన్నగరిరేవన్ = ఇంద్రునిదైన
యమరావతిపట్టణమునలె, మన్నగరి = నాపట్టణము, ఒప్పున్ = ఒప్పుచుండును.

తా. ఆమందరపర్వతముమీద నాపట్టణము మిక్కిలి యున్నతమయిన కొమ్మలతోడికోటయు
ను మిక్కిలి వెలుంగుచున్న మేడలమీదికి పొడుగుమీతినగోపురములును గలిగి యెల్లయెడలను మదపుటే
నుంగులును గుఱ్ఱములును నిండుకొనగా నంగళ్లయందు బఱిపిట్టబడిన రత్నములు మార్గ్యని వెలుంగును
గ్రిందుపతీచి వెలుంగగా మెచ్చుకోదగినరచ్చపట్లు వెలయంగా నింద్రునిదైన యమరావతిపట్టణమునలె
సెల్లవిభవములతోను వెలయుచుండును. అలం. ఉపమ, అతిశయోక్తి, ఉత్పేక్షయును.

తే అని నిజోదంత మానంతరమైన దాంప, కంతయును జెప్ప నద్యుతంత బంతరంగ
మంతయును నిండహర్షించెనాస్వరోచి, యంతరవియేగెబచ్చిమారశాంతిముసకు.

అ. అని = ఇట్లని, నిజోదంతము = తనవృత్తాంతము, ఆవంతయ్యెన్ = అవగంజంతయైనను -
అనంతవైననుట, దాంపక = మఱుంగుపెట్టక, అంతయున్ = సర్వమును, చెప్పన్ = (తనతో నిం
దీవరాక్షుడు) చెప్పగా, అస్వరోచి, అద్యుతంబు = ఆశ్చర్యము, అంతరంగము = మనస్సు, తింత

యుక్ = సర్వత్ర, పిండకో = నిష్కలంగా - తనమనస్సునందు మిక్కిలి యాశ్చర్యపడియున్నట్లు. హర్షిం
చేత్ = సంతోషించెను. అంతే = అంతట, రవి = సూర్యుడు? పశ్చిమాశాంతిమనఃకో = పడమటిదిక్కు-
చివరకు, ఏకగ్ధో = బోయెను - సాయంకాలమయ్యెనునట.

తా. ఈవిధముగా గంధర్వరాజైన యింద్రుని రాక్షసుడు తనవృత్తాంతములను అపరిమితముగా
వకచెప్పగా స్వర్గోచి విని మిక్కిలి యాశ్చర్యమును సంతోషమును బొందెను అంతటఁ బ్రాద్దు పడ
మటికి వాలఁగా సూర్యాస్తమయము నయ్యెను.

మ. వికసిల్లం బ్రజచక్రపాలనము గావించెం గరవ్యాపృతిం

గకుబంతంబుల నాక్రమించె బొనగంగ నేర్చె వర్ణాళి గాం

తికిం బావెం బెజరాజకోటిఁ దుది శాంతిం బొందె దైవంబునే

తకుఁ దాపం బింక నేలనంగ నినుఁ డత్తప్రాప్తుఁ డయ్యెం గడున్,

32

అ. (ఇందుఁ గడవఱకు రెండర్థములు గ్రాహ్యములు) ఇందుఁడు = సూర్యుడు, రాజు = అని యర్థం
తరము ప్రజ = జనసమూహము, వికసిల్లె = తెలివిపొందఁగా - ఇది యానందపు ఇది మఱియొకవిష్ట
పు అని తెలిసికొనఁబడి కారణము ననియర్థము, సంతోషింపఁగా నని యర్థాంతరము చక్రపాలనము =
చక్రవర్తిత్వమునకు • బాలింపుటను; భూమండలము నేలుట నని యర్థాంతరము, కామించెత్ = చేసెను,
గరవ్యాపృతి = కిరణములయొక్క వ్యాపనముచేత, చేతులయొక్క చాచుటచేత, కకుబంతంబు
ల = దిక్కులలోనవఱకుఁగల దేశమునెల్లను, అక్రమించెత్ = క్రమముగా నెను, స్వవశముచేసికొనెను, వర్ణా
ళి = తెలుపునపు మొదలైనవర్ణములను; బ్రాహ్మణులు క్షత్రియులు మొదలుగాఁగల వర్ణములను, బా
నగంగార = పొందుపడునట్లు, ఏర్చె = ఏర్పాటుచేసెను - అనఁగా ఇది యిది యావన్నె యని తెలిసికొను
నట్లుచేసెననట, ఈజాతి యిట్టి యిట్టి నడతలు నడుచుకొనెనని నియమించెనని యర్థాంతరము. పెజ
రాజకోటి = తనకంటె విరియఁదైన చంద్రుని యతిశయిత్వమును; శక్రరాజులయొక్క సమాహమును,
కాంతికి = ప్రకాశమువలననుండి, ప్రతాపమువలననుండి, పాపెత్ = తొలగించెను - చంద్రుని ప్రకాశము
నణచి నేసెననట శక్రరాజులప్రతాపము నణచెనని యర్థాంతరము దైవంబునేతకు = దైవము చేసి
నననికి - దైవనిర్ణయమునకు, ఇంక = ఇంకమీద, తాపంబు = తరింపజేయుట - వేడిమి, మనస్తాపము, ఏ
ల = ఏమిటికి, అనంగ = అనునట్లు, తుది = కడపట, శాంతి = వేడిమిలేమిని, శమగుణమును = కామ
ప్రధానులకుండుటను, పొందెత్ = పొందెను, కిడు = మిక్కిలి, అస్తప్రాప్తుఁడు - అస్త = అస్తమ
యనర్హతమును; అస్తమించుటను - చచ్చుటను, ప్రాప్తుఁడు = చేరుకొన్నవాఁడు, పొందినవాఁడు, అ
గెన్చెత్ = ఆయెను - అనఁగా బ్రాద్దుగ్రంథననట, రాజు మృతిసొందెనని యర్థాంతరము

తా. ప్రతాపవంతుఁడయిన యొకమహారాజు తనభుజబలముచేత నెల్లదేశములరాజులనుజయించి
చక్రనిర్మియై యెల్లజనులను వర్ణాశ్రమధర్మములతోపాటు జరపుచు నుభయముగా కడంచునట్లు రాజ్యపాలన
ముచేసి దైవికముగా నంత్యకాలమురాఁగా శాంతినిపొంది మరణమునొందెనో యనునట్లు, సూర్యుడు
తనవెలుగులచేత నీప్రవృత్తయందుండును నిందుకొనఁగా శుద్ధుఁడు నక్షత్రములు క్షిప్రకాశ మణగి
పోఁగాను తెలుపు నెల్లపు మొదలయినవర్ణములు తిళితశక్త్యుగఁగాను వేడిమివెదచల్లుదుఁ బ్రకాశించి
సాయంకాలమునకు వేడిమిలేగ్గఁగా గ్రమముగా నస్తమించెను. బ్రాద్దుగ్రంథ కవి భావము. అలం.
శ్లేషము, ఉత్పేక్ష, అర్థాంతర న్యాయము.

తే. అనున్వసరుఁ డై నయిందీనరరాక్షసుమేన, నంటుకొన్నస్వరోచిబాహుగొన్నివ్రాలె
సంతఁగనువట్టెశుకతుండకాంతిఁ దెగడి, సాంధ్యరాగంబుపల్కిమానచలమునందు.

అ. ఆసురపరుఁడు=రాక్షసశ్రేష్ఠుఁడు, వివయిందీనరాక్షసుమేన=అయినటువంటి యిందీనరాక్ష
గంధర్వనిదేహునుందు, అంటుకొన్న . పాతె= అంటుకొన్న=తగులుకొన్న, స్వరోచి = స్వరో
చియొక్క, బాహుగొన్నివ్రాలె = ఆ స్త్రీసంబంధమొనయుగ్నివలెనే, అంతె = అంతట - ప్రాద్దుగ్రం
కినతోడనే, శుకతుండకాంతి = చిలకమున్నయొక్క ప్రకాశమును- ఎఱుపుననుట, తెగడి=తిర
స్కరించి-మించి, సాంధ్యరాగంబు=సంధ్యాకాలమునందలి యెఱుపు, పల్కిమాచలమునందు = పడ
మటికొండయందు- అస్తమయపర్వతమునందు, కనుపట్టె = కనబడెను

తా. మునిశాసముచేత రాక్షసత్వము నొందినయిందీనరాక్షసఁడనెడి గంధర్వనిదేహునుం దంటు
కొన్న స్వరోచియొక్క యాగ్నేయా స్త్రీపుటుటలో యనునట్లు ప్రాద్దుగ్రంకఁగానే పడమటిదిక్కు
నం దెఱ్ఱనిచాయతో సంధ్యారాగము తోఁచెను అలం. ఉత్పేక్షయు, ఉపమయును

క. తలచూపె నస్పృహఖిలా, శల దట్టపుటిరులుచిలువరజవరాలు నభ

స్థలమండవకోపరిసీ, మల నిశినసితాండపటలిరమాడ్కిం జక్కల్.

అ. ఆస్పృహ=ఆనమయమునందు, ఆఖిలాశల = ఎల్లదిక్కులయందును, దట్టపు...రాలు-దట్ట
పు=తఱుచైన, ఇరులు=చీకటియనెడి, చిలువరజవరాలు=సర్పస్త్రీ, నభ = నీమల - నభస్థల=ఆకా
శస్థానమనెడి, మండపక=చావడియొక్క, ఉపరిసీమల = మీఁదివడేశములందు, ఇదిన...మాడ్కిం -
ఇదిన=పెట్టెన, సిత=తెల్లనైన, అండపటలిరమాడ్కిం = గ్రంథనమాహమువలె, చుక్కలు=నక్షత్రములు,
తలచూపె = కనబడెను.

తా. ఆనమయమునం దెల్లదిక్కులయందును దట్టమైనచీకటి వ్యాపింపఁగా నాకాశమునందు
నక్షత్రములు ప్రకాశించెను. అలం రూపకము, ఉత్పేక్షయు.

ఆ. సాంధ్యనటనచండరచండిశపదహతిఁ, దరణిచక్ర మొరగి శరధి గ్రంక

దోరగల్లుపడియె శభూరభేదరభాగ, చక్ర మనఁగ నపుడు శశియుఁ దోచె.

అ. అపుడు = ఆనమయమునందు, సాంధ్య . హతి = సాంధ్య = సంధ్యాకాలమునందలి,
నటన=తాండవముచేయునప్పటి, చండ=మిక్కిలియుద్ధతమయిన, చండిశ=శివునియొక్క, పదహతి =
అడుగుల నాడుదుచేత, తరణిచక్రము=సూర్యరూపమయినచక్రము, ఒరగి=వారి, శరధి = సముద్రము
నందు, గ్రంక = దిగబడిపోఁగా, భూ . చక్రము-భూరథ = భూరూపమైనరథమయొక్క, ఇతర
భాగ=మఱియొకతట్టుచైన, చక్రము=కల్లు, దోరగల్లుపడియె = ఒడ్డుగిలబడియెనో, అనఁగ = అను
నట్లు, శశియు = చంద్రుఁడును, తోచె = ఉదయించెను.

తా సూర్యాస్తమయమునందు సంధ్యాకాలతాండవముచేయుచున్న శివునియొక్క విక్కుటి
మయినఅడుగుల యదుముడులచేత భూమియనెడిరథమయొక్క యొక చక్రమయిన సూర్యుఁడు సము
ద్రములో దిగబడఁగా రెండవచక్ర చక్రమైన చంద్రుఁ డొడ్డుగిలబడియెనో యనునట్లు చంద్రోదయ
మయ్యెను. అలం. రూపకము, ఉత్పేక్షయు.

క. తమ మనుకాలాహి ప్రపం, చము నెరగొని యోవధీశ శ్రీనద్యఃకృతదం

డిమున నుగుడంగ గ్రక్కిడు, క్రమముననొయ్యెయ్యవిచ్చికోడలకుఁదొలగెన్.

అ తమమఃచిహ్నః, అనుశ్వాహి=అనునట్టికృష్ణర్షము, ప్రమంసుమ్=లోకమునంతయు, ఎరగం=మింగి, ఒకపక్షి=చంద్రుడైనదిరాజుచేత, సవ్యః=అవ్వడే, కృత=చేయబడిన, దండము న్=శిక్షచేత, మగుడంగ్=మరల, క్రిక్కుడుక్రమమున=వెడలఁగ్క్రిసవిధమున, ఒయ్యాయ్యో=మెల్లమెల్లగా, విచ్చి=విరిసి, కడలవర్ణ=ద్దిక్కుకు-మారపుగొందులలోనికనుట, తొలఁగె=ఒదిగిపోయెను.

తా నల్లనివాగుఁబాము కప్పలోనగువానిని మింగినట్లు చిహ్న లోకము మెల్ల నాటిమించు కొనఁగా జంద్రుడందఱుచేను. అంతట జంద్రప్రకాశము జన్మింపఁగాఁ జిహ్న తొలగిపోయెను. అలం. రూపకము, ఉత్పేక్షయు.

వ. అనంతరంబు క్రమక్రమంబున 37

నీ. కలయ వెలువగట్టి ర జలజల బ్రహ్మించు, శశికాంతవాంఛవిర్ర రముజలము మలయానిలముచే దురహారంబు చేగుసా, గంధికంబురజంబుక అకుదుమ్ము నిండాం విరిసినబొండుమలైనుండి, పడియునురందంబుగుడరసంబు తొలఁకి మింటికి బొంగురదుగ్ధవాఘోరాశి, కరడులమీఁదిమీఁదగడలమెఱుంగు తనకు రసవర్గములుగ్ధా నురభాకరుండు, సారెసారెకుఁ గరములు సాచిచాచి యచ్చడెలుపుగ నపుడు బ్రహ్మాండమండ, పంబు వెన్నెలసన్నసూరన్నంబుసేసె. 38

అ. సుధాకరుండు=చంద్రుఁడైననున్నపుగమ్మచేయువాఁడు, అపుడు=అనమయునందు, కలయ=అంతటన, వెలువగట్టి=వలదగానేర్పడి, జలజల=జలబలమున ననుకరణధ్వనితో, ప్రబలము-ప్రపంచించు=పాటుచున్న, శశికాంత=చంద్రకాంతమణులచేత, వాంత=క్రిక్కుఁబడిన, నిర్మలము=జలప్రవాహముయొక్క, జలము=నీరును, మలయానిలముచేత=మలయపర్వతమునంపులిగాలిచేత-తిన్నగానీచునట్టి ఒడ్డిగపుఁజల్లగాలిచేత, దుమారంబు=దుమ్ము, లేఁగు=దుమ్మ-లేఁగు=పైకగయునట్టి, సొంగంధికంబు=మిక్కిలిపరిమళము నించుకయెఱుపునగలకలునలయొక్క, రజంబు=పుష్పాడియనెడి, కఅకుదుమ్మ=ఇసుకయు, (ఒకవిధమయిన బూడిదయనికొందఱు.) నిండాం=పూర్ణముగా-తెన్నగా, విరిసిన. నుండి-విరిసిన=వ్రాచిన, బొండుమలైనుండి=పెనుమలైపువ్వులనుండి, పడియు=కాటుచున్న, మరందంబు=పూఁదేనెయనెడు, గుడరసంబు=బెల్లపునీరును, తొలఁకి=అతీతయించి, మింటికి=అకాశమువైపునకు, పొంగు=ఉబుకునట్టి, దుగ్ధ మెఱుంగు-దుగ్ధవాఘోరాశి=పాలసముద్రముయొక్క, కరడుల=అలలయొక్క, మీఁది=పైభాగమునందలి, మీఁదల=మెఱుంగుతెట్టెలనెడి, మెఱుంగు=చుమరును, తనకు, రసవర్గములు=గచ్చునకుఁగావలసినపన్నుసామగ్రిలు, కా=అగుచుండిగా, సారెసారె=మాటిమాటికి, కిరములు=కిరణములచేతచేతులన, చాచిచాచి=చాచించిచాచించి, బ్రహ్మాండమండపంబు=బ్రహ్మాండమనెడి పెద్దదనుక, అచ్చతెలుపుగ=స్పష్టమైనతెలుపుగలదియగునట్లుగా, వెన్నె..నంబు-వెన్నెల=చంద్రికయనెడి, సన్నకున్నంబు=పాలగార-వేరే=కావించెను.

తా. అనమయునందు వెన్నెల యెల్లయెడలవ్యాపించి ప్రకాశింపఁగా జంద్రుడనెడికమ్మ పూయునట్టివాఁడు కిరం. ప్రవహించుచున్న చంద్రకాంతమణిగ్రహము జలమును, చల్లగాలిచే లేఁగుచున్న పుష్పాడియగును, పూఁదేనె బెల్లపునీరును, పాలసముద్రముయొక్క యలలమీఁదఁ జేలు

చున్న మీర్జడ పెలుగునూ వెయును, కాంగా ప్రహ్లాదమనెడి కిన్నెరివామికి పాలగార చేసివాఁడెమో నున్నట్లుండెను. అలం. రూపకము

వ. ఆసమయంబునం బరిశ్రాంతం డగునమృహీకాంతం డొక్క శశికాంతశిలామండపంబున దట్టంబుగాఁ బఱచినచిగురుపఱపుల గంధర్వరాజునం దానును సుఖాసీ నుండై యిప్పకథాగోష్ఠి నారాత్రి గడవె నంతి. 89

అ. ఆసమయంబునఁ = అటువంటివెన్నెల కాయుచున్న సమయమనందు, పరిశ్రాంతండు = బడలిక నొందినవాఁడు, అగునమృహీకాంతండు = అయిన యారాజు, ఒక్క శశికాంతశిలామండపంబునఁ = ఒకచంద్రకాంతపుష్పాక్షచే నేర్పరిచినచుట్టుగోడలుండని దాతిమిద్దయందు, దట్టంబుగాఁ = తఱచుగా, పఱచినచిగురుపఱపులఁ = పఱచినట్టి చిగురుకూకులపాన్పులందు, గంధర్వరాజునందానును = ఇందీవరాశులందును రాజును, సుఖాసీనుండై = హాయిగాఁ గూర్చున్నవాఁడై, ఇప్పకథాగోష్ఠిఁ = ఇప్తములైన కథలుచెప్పుకొనుటచేత, ఆరాత్రి, కడ పెన్ = జరపెను, అంతఁ = అప్పుడు - మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.

సీ. తను బాసి శశి దప్తవీచనిన నెవ్వగఁబోలె, దొలదిక్కుజనరాలుర సెలుకఁబాటెఁ బ్రశనాద్రిసభయందుఁ బఱచినకెంబట్టు, జముకాణ మనఁగి రాత్రిగము జనించె ధవుఁగూర్చికొనెడదురన్న విప్రాలెముఖరాళి, ననరుహాస్యములబరద్దినలు తెఱచె భానూచ్ఛభీతి మురన్నడిసచుక్కలభంగి, దొరలె వేకువగాలిఁ గదలులమంచు కాలగుణయుక్తి మింటిచరక్కటికి నెగయ, వాసపునిపట్టి పొడుపుగారవైచి యాడు గచ్చుచమరినదారుచరక్రంపుభిళ్ళ, పూలె నొయ్యనఁ బ్రాచి లేరబ్రాన్దపొడిచె.

అ. తొలిదిక్కుజనరాలు = రూపుదిక్కు నెడియోవనస్త్రీ, శశి = చంద్రుఁడు, తిమన్ = తిన్ను, పాసి = విడిచి, దప్త = మారముగా, చునినెవ్వగఁబోలెన్ = పోయె ననుటచేసిన యధికవిచారముచేతనే మోయినట్లు, వెలుకఁబాటెన్ = వెలవెలపోయెను - తెల్లవాటైననుట, ప్రభువాద్రినభయందున్ = తొలికిండ (ఉదయవర్తతిమ) అనెడికొలుపుఁగూటమునందు, పఱచెను. కాణము - పఱచిన = కూర్చుండటంకై పఱచినట్టి, కెంబట్టు = ఎట్లపట్టుతో నేసిన, జముకాణము = ముతక నేతపఱపుబట్టయో, అనగన్ = అనునట్లు, రాగము = కదలురాగము - సూర్యోదయ కాలమునందు దూర్చుదిక్కునఁ దోచునట్టియెట్టిని కాంతియనుట, జనించెన్ = కలిగెను, పద్దినలు = తామరలీగలనెడి పద్మ నీజాతి స్త్రీలృధవున్ = వ్రేయుఁడయిననూర్చును, కూర్చి = స్నేహమును, కొనరుచున్ = ప్రార్థించుచు, ఉన్నవిపోలెన్ = ఉన్నవియనునట్లు, ముఖ ములన్ = ముఖభాగముల నెడినోళ్లను, లేల వెన్ = విరియించెను, భానూచ్ఛభీతిఁ = సూర్యునివేడిమియనెడి ప్రతాపమువలని భయముచేత, మున్ = ముందే - మూర్ఖుఁడు దుదయింపక ముందేయనుట, పడినచుక్కలభంగిన్ = నేలరాలినచుక్కలములవలె, వేకువగాలిన్ = కెల్లవాణుజామున పీచునట్టిగాలి చేత, తరులమంచు = వృక్షములందలిమంచు, దొరలెన్ = బొట్టుబొట్టుగారాలెను, వాసపునెట్టి = ఇంద్రునికొడుకయిన జయంతుఁడు, కాలగుణయుక్తిన్ = నిమయము నెడి దారముయొక్క కూడికచేత - సమయమునెడిదారమును జాట్టియనుట, మింటిచరక్కటికిన్ = ఆకాశమర్చిట్టునకు - మిఁదికనుట, ఎగయన్ = ఎగురునట్లు, పొడుపుగాన్ = ఎత్తుగా, వైచి... పోలెన్ - వైచియాడు = వేసియోడుకొనునట్టి, గచ్చుచమ

రిన=సచ్చైవసమాసిన, దాత్త=ప్రసాదతో, జేసిన, చక్రింపువిశ్లేషణ=గుండ్రమైనవిశ్లేషణ యొనగట్లు, య్యునక్=మెల్లగా, ప్రాదిక్=తూర్పుదిక్కునందు, లేఁజ్రోద్ధతి=బాలనూర్వయి, పొడిచెనో యిందెను.

తా. తూర్పు తెల్లవాఁడఁగా నుదయరాగముగలిగెను. తామరలు వికసించెను పెట్టయందుండి మంచుబిందువులు రాలసాగెను. నూర్వయి మదయించెను. అలంకారశ్రేష్ఠ.

౬. ఈగతి సత్తైఁ దెలతెల, వేగిన గంధర్వపతికి శ్రవేగుట విని తా రాగమున కేఁగి కాంచిరి, రాగమునఁ గొలిచి మనుపురాలిసఖచరుల్. 41

అ అస్తభిక్=అనుమతమునందు, ఈగతి=ఈవిధమున, తెలతెలవేగిన=తెల్లగాఁ దెల్లవాఁడఁగానే, గంధర్వపతికి=గంధర్వరాజైనయందేవరాక్షసికి, వెగుట=శుభోదయమగుట - శాపముతీ అంట, విని=వినినవారై, రాగమునక్=అనురాగముతో-క్రితితో, కొలిచి=సేవించి, మనుపురాతనబంధులు=జీవించుచుండిన తొల్లిటిగంధర్వులు, తారాగమునకుఁ=వెండికొండకు, ఏఁగి=పోయి, కాంచిరి= (అయిందీవరాక్షసి) చూచిరి.

తా. ఇట్లు సూక్ష్మవయముకాఁగానే తమయేలినవానికి శాపవిమోచనరూపమైన శుభోదయమయ్యె ననువృత్తాంతము విని యందేవరాక్షసి ప్రాంత కొలువుడుకాండ్రయిన గంధర్వులు విచ్చి యతని దర్శనము చేసికొనిరి

ఉ. కాంచిన బొంగి వా రొసంగురకానుక లర్థిఁ బరిగ్రహించి మన్నించి పురప్రయాణరతి శ్రవేగు నరేంద్రుఁడు మున్నుగాఁ దటి చ్చంచలవాహమై మణులరచాయల దిక్కు లలంకరించుహో న్నంచుభంబు చాఁగు బళి శ్రయంచు నకిబులు మ్రోయ నెక్కినన్. 42

అ. కాంచిన=తనపురాతన సేవలయిన గంధర్వులువచ్చి చూడఁగా, పొంగి = (ఇందీవరాక్షసుడు) ఎంతోపించి, వారు=అగంధర్వులు, పిసంగుకానుకలు=ఇచ్చినయంపహారములను, అర్థిక్=ప్రేమతో, పరిగ్రహించి=పుచ్చుకొని, మన్నించి=తనినట్లు మన్ననచేసి, పురప్రయాణరతి=పట్టణమునకుఁ గోవలెననుపేక్ష, నిక్క=అతిశయింపఁగా, నకిబులు=వెండిబెత్తలుపుననబట్టు - నేత్రధరులు, చాఁగు=సేదాసు, బళి=బళా, అంచు=అని ప్రశంసచేయుచు, మ్రోయన్=కీకలువేసి చప్పడుచేయఁగా, తటిచ్చంపలవాహమై- అటిత్=మెఱపులవలె, చంచల=చలించునట్టి-చుట్టలకై తత్రాపడునట్టియనుట, వాహమై=గుఱ్ఱములగలవై, మణులచాయలక్=(తనయందుఁ జెక్కిబడిన) రత్నకాంతులచేత, దిక్కులు=ఎల్లదిక్కులను, అలంకరించు రథంబు - అలంకరించుకై నేయుచున్న, హొన్నంచు=ఒంగురుపూఁజివుని వార్చుభాగములగల, రథంబు=తేరిని, నరేంద్రుఁడు=రాజు-స్వరోచి, మున్నుగాఁ=ముద్దుగునట్లుగా, ఎక్కినక్=ఎక్కిఁగానే - స్వరోచిని ముందెక్కిమని వెంటనే తాను నెక్కిఁగానే యనుట.

తా. ఇందీవరాక్షసుడు తనతొల్లిటిసేవలైన గంధర్వులువచ్చి కానుకలుపెట్టి తన్నుచూడఁగా వారుపెట్టినకానుకలు ప్రీతితోఁ దీసికొని వారిని మన్ననచేసి వారుతెచ్చిన వడిగలగుఱ్ఱములను బూన్చిన గంగాధరూత్రపునన తేరిపై బెత్తలవా రెచ్చరికలుచేసి ప్రశంసించఁగా చొలుత స్వరోచి నెక్కిమని వెనుకఁ దాను నెక్కిఁగాను.

క. నందనయు నుచితరత్న, స్వందనమునఁ జనియె సర్వోత్తమకనిబఱి
య్యింపవరాక్షసు' డీగతి, మందరమున కెగయె గగనసమార్గమున

అ. నందనయున్ = వానికూఁతురైనమనోరమయు, ఉచితరత్న స్వందనములుపొందినతేరియందు, అర్ధిక్ = ప్రీతితో, జనకునిగిడి = తండ్రివెంటి నే, చనిరిగతిక్ = ఈవిధముగా, అయ్యిందీపరాక్షుఁడు, గగనమార్గమునందున్ = మింటిలోననుకవ్వపుఁగొండకు - కవ్వపుఁగొండమీఁగిననుట, ఎగయెన్ = ఎగరఁగా - స్వపద్ధతి. మండిగాలిడి దంతరీశుంజాగ్రహతిఁ జించి, జలధరాంభముఁ గలుగసహిమాంశుమాయ హేమరలానించిచెవివంచి, కెరిలివాజులుబయల్ ద్వజవాతహతి నాట శైవైద్యుతాగ్నులఁ జూడి, పగలుదివియలవాబెటులుచప్పుడు లాత్త శీభిరున్వయంగ్రాహ, పరిరింభనుభము భేరజామరప్రభ గగనగంగామరాళ, చకచక్రభ్రమ మొదలెన కకాననము మోచి మందరాగంబుదాఁకఁ, పౌఞవెట్టిరి చిన్మూలకి

అ. కరులు = (సేనభోని) యేనుఁగులు, మండిగాలిడి = ఒకకాలు ముఁడుగుఁకొంచెమువంచియు నేలపఁమ్రొగ్గి కూర్చుండి, దంతశుండాగ్రహతిక్ = దంతశ్శిష్టాదా = తొండముయొక్కయంద, అగ్ర = కొనలయొక్క, హతిక్ = దెబ్బచేరి - దంతముచియుఁ దొండములకొనలతోఁగొట్టియు ననుట, చించి = (మేఘములను) విమలములన్ = ఆమేఘములలోనిజలములను, చల్లులాడెన్ = ఎగఁజల్లుమఁ గ్రడింపఁగా, కములు, అహి .. హేమలు - అహిమాంశు = నూర్యనియొక్క, హయ = గుఱ్ఱములయొకలింతలను, చెవివంచి = చెవియొగ్గి, ఆలించి = విని, కెరిలి = విజృంభించి - లేక లోపించి, మును, గొరిజన్ = కాల్గిట్టలతో - (ఇక్కడ గొరిజశబ్దము జాత్యేకవచనము,) బ్రహ్మకాష్ఠపైకత్తి యాడింపఁగా - హనితోఁగచ్చింపునకుఁ బూనఁగాననుట, పగలుదివియట్టినువట్టెడివాలు, ధ్వజ హతిక్ - ధ్వజ = జెండాచీరలయొక్క, వాతిహతిక్ = ఆఱు = (తమచేతిదివటీలు) ఆఱిపోఁగా, వైద్యుతాగ్నులన్ = మేఘవ్యృతిసంబంధయందు, చూడి = వెలిఁగించి, పంజులు = దివటీలను, ఎత్తెన్ = ఎగఁచుట్టఁగాను, పెట్టుఁగ్రావురియొక్కధ్వనులు - అదురుపేట్లధ్వనులు, అత్తి... సుఖము - అత్త = రిషపిజీవితనముగలప్రియురొండయొక్క, నృయం = తమకుఁదామే, గ్రాహ = గ్రహించిరింగనముయొక్క, సుఖము = సౌఖ్యమును, భేరీమలహత్ = ఆకాశమునందుఁ గరిగిఒకరగన్ = ఇయ్యఁగా - కలుగఁజేయఁగాననుట, వామరప్రభ = వింజామరలయొక్కన... భ్రమము - గగనగంగా = ఆకాశగంగయందలి, మరాళ = నాంసలయొక్క, చకచకమోయనెడి, భ్రమము = భ్రాంతిని, ఒదవంపన్ = కలుగఁజేయఁగా, శంకరాద్రికానిగలుపర్వతమునడచి, మోచి = మొదలుకోని, మందరాగంబుదాఁకన్ = కవ్వపుఁగొండనుదొరలు = అయిందీపరాక్షుఁడప్రధానసేనయొక్కయోధులు, పౌఞవెట్టిరి = దండుసాగఁతా. ఇందీపరాక్షుఁడు స్వగోచితోను మనోరమతోను గూడి తినికట్టుకొనునకాఁగా నెతనిపండు తానున్నవెండికొండతోఁ జేరినయడవినుండి కవ్వపుఁగొండవల

చేను. అప్పుడేనుఁగులు ముప్పులనుఁ జేరించి నీ న్లేగఁబడెను. గుఱ్ఱములు నూర్పురిగుఱ్ఱముల్కలింపలు విని వానితోఁ గయ్యమునకుఁ గాలుద్రవ్వెను పగలుదివటీలవారు జిండాగుడ్డల గాలిచేతఁ జల్లఁజీన తమ చేతి దివటీలను మెఱపునిప్పులందు వెలిగించి పట్టిరి. పెట్టుఁ గ్రోవులధ్వనులకు వెఱచి యాకాశమునందుఁ పెలఁ గుచున్న దేవతాస్త్రీలు తమకుఁదామే ప్రీయులఁజేరి యాలింగనముచేసికొనిరి. వింజామరమలకాంకు లాకాశగంగలోనిహంసల దేహకాంతులతో యనుభ్రమను బుట్టించెను అలం ఉదాత్తము, ఉత్సేహము.

క. కుంజరశతాంగహమభట, రంజిత మై పైరజగిపరంపర లలమణ్

మంజులకాంతిఁ గనీనపు, మాంజిప్రముఁబోలె గగనరమండప మనురెన్ 46

అ గగనమండపము = ఆకాశమునెడిమండపము, (మండపము = చుట్టుగోడలు లేక త్తాళికంబు ములు నిలిపినంతామిద్దె) కుంజర రంజితమై-కుంజర = ఏనుఁగులచేతను, శతాంగ=రథములచేతను, హయ=గుఱ్ఱములచేతను, భట = కాల్వలములచేతను, రంజితమై=ప్రకాశింపఁజేయుబడినదై, పైకొ = వానిమీఁద, రజగిపరంపరలు=దుప్పువొంకరలు, అలమణ్=వ్యాపింపఁగా, మంజులకాంతి=మనోహర మైనకాంతిచేత, కనీనపుమాంజిప్రముఁబోలె=ఎటు ప్రమించినపసుపుచాయవేసిన నీలిచీరవలెనే, అనురెన్ =ఓకొన్నను.

తా ఆశుచుమువ్వుందు నిందివరాక్షునిచతురంగవేన లాకాశమార్గమునఁ గ్రమ్మి నడవఁగా దొంత రలుగా వ్యాపించినయాకాశమునెడిమండపము పసుపు నెలుపుగలపినచాయవీసిన నీలివస్త్రమో యనునట్లుండెను. అలం ఉత్సేహము.

తే. సారిది నీరీతి దివిఁ దోడురసూపిపట్టి, దొరలుగొలువంగ ఖచరేంద్రుఁడరిగియరిగి మింటగ్రహరాజు తనసగరమింట వెలుఁగు, మంథగిరిఁగాంచి పలికె నరమ్మనుజపతికి.

అ. ఖచరేంద్రుఁడు=గంధర్వరాజైన యిందివరాక్షుఁడు, సారిది = క్రమముతో, ఈరితి = ఈవిధమున, దివి = ఆకాశమునందు, దోడు=నహాయము, మాపిపట్టిదొరలు = కనఁబఱచిన నరదాల్లు, కొలువంగె = తన్ను సేవింపఁగా, అరిగియరిగి=బహుదూరముపోయి, మింట = ఆకాశమునందు, గ్రహ రాజు=సూర్యుఁడు, తనసగమింట = తనమధ్యభాగమునకుఁగరిగా, వెలుఁగుమంథగిరి = ప్రకాశించు చున్న కన్యపుఁగొండను, కాంచి = చూచి, అమ్మనుజపతికి = ఆరాజునకు-స్వతోచితో ననుట, పలికెన్ = (ఓకొమాట) చెప్పెను

తా. గంధర్వరాజయిన యాయిందివరాక్షుఁ డీచెన్నినచొప్పున సహాయులై వెంట సేవచేయుచు నరదాల్లు నడవఁగాఁ బహుదూరముపోయి యెదుటఁ దనమధ్యభాగమునకుఁగరిగా సూర్యుఁడు వెలుఁగు చున్న కన్యపుఁగొండను చూచి స్వతోచితో నిట్లు పలికెను

సీ. జరరకచ్చపరాజుచరమాంగగృహమేధి, భోగివేష్టనరేఖఁ ర్ బాలుచుజాణ కులముగోఁ దరితీపురగలిగిమించినమేటి, మైనాకు నొరసినమాసలేఁడు తొలువేలుపులవేలురపులపనుల్ గొనఁజేఁడు, కడలిరాంబులలోఁతురగన్న గచ్చి నురరాజునకుఁ బొండుకరిఁజేర్చు మరకాఁడు, కల్పకంబులపంటకమ్మఁజు కంఠ ముద్ధితప్పుధాఠాతరకటకజాత, చంపకవనప్రకంపనాకంపవినన దఖరిముఖరవమధుకరరముఖరశిఖర, నందరసమందిరం బగురమందరంబు. 47

అ. జరత .. మేధి-జరత = మునల్లదైన, కద్దపరాజు = తాతగార్లు రాజైన యాదికూర్లు ముయ్యొక్క, చరమాంగ = పీఠపుచిప్పయందలి, గొహ మేధి = గృహస్థుడు - కాపురమ చేసినవాడనుట, భోగి. రేఖ - భోగి = సర్వరాజైన వాసుకియొక్క, వేట్టన = చుట్టుకొనుటవలన నేర్పడిన, రేఖ = ఒత్తుడునల్ల పుగిలచేత, పాలుచుజాణ = ఒప్పయన్న చతురండు, శుభలభుజా = పర్యటనమూహములోపల, తిరితీపు = మథనమాధుర్యము నెడియాధిక్యము, కలిగి, మించిన మేటి = అతితయించిన గొప్పవాడు, మైనాకు = మైనాకగిరిని, జిరసినమానీడు = సరిపోలిన ముల్లుండు, తొలు . పసుల్ - తొలునేలుపుల = అనురులయొక్కయు, వేల్పుల = చేపతలయొక్కయు, పసులు = త్రచ్చునట్టి పసులను, కొనుతీండు = పరిగ్రహించునట్టి రాజు, కడలిరాయలలోతు = సమద్రములకురాజైన పాలసముద్రపులోతును, కన్నగల్పి = చూచితెలిసికొన్న గంభీరండు, సురరాజునవ్ = చేపేంద్రునకు, పాండుకరి = తెల్లయేనుంగును - బిరానతముననుట, చేర్పురుకాండు = చేరునట్లు చేసినయోడవాడు, కల్పకంబులపంటకమ్మతీండు - కల్పకంబుల = కల్పనృతీములయొక్క, పంట = భలమునకు - మైపంట కనుట, కమ్మతీండు = కమతకాండు - సేద్యపురగాడనుట, మళిత మందిరంబు - మళిత = త్రచ్చియెత్తబడిన, సుధా = అమృతముచేత, ధౌత = కడుగంటిన - పరిశుద్ధముగాకేయబడిన, కటక = మధ్యప్రదేశమునందు, జాత = పుట్టిన, చంపకవన = సంపెంగలోటయందలి, ప్రకంపన = గాలివాన, అకంప = అంతటనుజలించుటచేత, వినరత్ = విశేషముగాచొలంగుచున్న, ఆఖర = తీర్థములుగాని - మృదువులైన, ముఖ = మొగములవలన, రణ = రోదబుగలచిరుంకారధ్వనులు గలిగినయనుట, మధుకర = తుమ్మెదలచేత, ముఖర = మ్రోగుచున్న - ధ్వనించుచున్న, శిఖర = శృంగములచేత, నందరస = అనందరసమునకు, మందిరంబు = ఇల్లు, అగుమందరంబు = అగునట్టిమందరపర్వతమును, కంటె = చూచితివా.

తా ఓమహారాజా! ఈమందరపర్వతమును జూచితివా ఇది సముద్రమథనకాలమందు చనకాధారముగానిది చిప్రయాదికూర్లుచున్నచునికే చేసికొని యుండెను. మఱియు వాసుకియొక్క చుట్టుకొనుటచే నేర్పడినయొస్తుడు రేఖలు కలిగి పర్వతమూహములోపల మేలినినిహించినది. మైనాకపర్వతములో సరిపోలినది దేవదానవులచేత మథనమూహమయినపరచేయించిన సముద్రముదైన లోతుగనిపెట్టి బేసేంద్రునికి తెల్లయేనుంగును గల్పనృతీములను బుట్టించియచ్చినది తనచేద్రచ్చియెత్తబడినయమృతముచేత గడుగంటి పరిశుద్ధమయిన నడిచిభాగమునందు మెలచిపెరిగిన సంపెంగవూడోటవీరగాదిగాలి సోచుటచేత రోదబు చేయుచు నెగిరిపోవుచున్న తుమ్మెదల చుంకారధ్వనులచేత సంతోషరసమునకు నునికి పట్టయిన శిఖరములు గలిగి యొప్పుచున్నది (సంపెంగలకును తుమ్మెదలకును విరోధమగుట నిటభావ్యము) అలం. ఉదాత్తము.

తా వైకుంఠాంగదహేమ మూర్తితవలద్యాతాళనాకృష్టరేఖాకారింబుల జట్టు నంటి మొలనూరలై మేటియొడ్డాణ మై శ్రీకారప్రభం గంతియై శిఖిరారోట్టించుకొల్ల నత్పట్ట మై యీకొండం గనుగొంటె మాయ దిపుమకా రే హేరాళపురగాతులనె. 48

అ వైకుంఠాంగదహేమము - వైకుంఠ = విష్ణునిదైన, అంగద = భుజగేంద్రులయొక్క, హేమము = బంగారు, ఆతత బులక - ఆతత = విస్తారముగా, వలత్ = చుట్టిపప్పుచున్న, వాతాళన = సర్పమయిన వాసుకిచేతి, ఆంపు = (తిరిగి) నడుపుకొని, రేఖాకారింబులక = ఒత్తుడుగీటులయొక్కకులతో,

చుట్టును, అంటి=అంటుకొని, మొలసూలై=అల్లిక మొలత్రాడై, మేటియొడ్డాణమై = మేలైననడుము విగ్రహ ధరించునట్టి తగడుపట్టెయై, శ్రీకారప్రభృత్ = శ్రీకారముయొక్క ప్రకాశము(బిగ్గము)చేత, కంఠియై=కంఠాభరణమై-కంటెయై, శిఖరి...త్పట్టమై=శిఖరి=పర్వతములకు, రాత్రిసంహ=రాజశ్రేణుఁ డగుటచేత, ఉల్లసత్ =ప్రకాశించుచున్న, పట్టమై=రాజ్యాభిషేక కాలమునందు వింసటగట్టినపట్టెయై, ఈకొండకో = ఈపర్వతమునందు, హేరాశ్చపుంగాంతులకో = అధికమైనవెలుగులతో, ఇభుకో = ఈసమయమునందుఁగూడ, మాయదు=మాసిపోదు-ఏకాకారముగాఁ బ్రకాశించుచున్నదనట.

తా. సముద్రమధనకాలమునందుఁ గన్ప మైనయొకొండకు వాసుకిని దర్శితాడుచేసి క్రిందనుండి విరాడిదాఁకఁ దిరుగఁజూట్టి లాగుటవలన వాసుకిదేహ మొరసికొని యేర్పడిననాలుగురేఖలయందును ద్రచ్చువారిలోముఖ్యుఁడగు విష్ణుదేవుని బాహువులబంగారంటుకొనఁగా నానాలుగురేఖలును క్రిందనుండి మెఱుఱు నాయాచోట్లకుఁ దగినట్లు వరుసగా మొలసూలు ఒడ్డాణము కంటె రాజ్యపట్టును ననెడినాలు గుభూషణములు యిప్పుడుగూడ మాయక ప్రకాశించుచున్నవి చూచితివా. అలంఉల్లేఖము.

తే. వేదవేదాంతముల వేధ శ్ర వెదకి కనని, పద్మలోచనుశ్రీపాదరహంకరుహము

లబ్ధరేఖాంకితము లవే శ్ర యచలవంశ, నల్లభునిమేఖలాసీమ శ్ర నెల్ల మెఱయు. 49

అ. వేధ=బ్రహ్మ, వేదవేదాంతములకో = వేదములయందును వేదాంతములయిన యుషనిషక్తు లందును, వెదకి=శోధించియు, కనని ములు - కనని=చూడఁజాలని, పద్మలోచను=తామరలవంటిక న్నులుగలవాడైన విష్ణుదేవునియొక్క, శ్రీ=సంపత్క్రమలయిన, పాదపంకరుహములు=చరణకమల ములు, అబ్ధరేఖాంకితములు=పద్మరేఖలచేత గుఱుకు పెట్టఁబడినవి, అవే=అనిగో, అచల.. మకో-అచల వంశ=కొండలగుంపునకు, మల్లభుని=రాజైన యాచందరపర్వతముయొక్క, మేఖలాసీమకో=మధ్యప్ర దేశమునందు, ఎల్లకో=అంతటను, మెఱయుకో=ప్రకాశించుచున్నవి.

తా. బ్రహ్మసంపత్క్రమనిగొండ వేదములయందును వేదాంతములయందును వెదకియుఁ జూడఁదరముకానియై పద్మరేఖలతోఁ బ్రకాశించునట్టి విష్ణుదేవునిపాదకమలములు కొండలలో దొడ్డ వైన యాకవ్యపుంగొండయొక్క మధ్యప్రదేశములం దెల్లయెడలను వెలుగుచున్నవి. విష్ణుదేవునియడు గులగుఱుకు లీకొండయం దెక్కడఁబాచిన నున్నవినిభావము. అలం. విశేషము.

ఉ. నాలుకబాటి వ్రేలబడి శ్ర నంజునఁ దోగి తమాలపల్లవ

శ్రీల హసింప నుచ్చి కనుఁగ్రేవల జేవుఱు పుక్కిలింపఁగా

వాలిక మేనినీఁ చెగయ శ్ర వాడినమాల్యముఘ్రాలె నాదిమ

వ్యాళము దీనివగ్గ మయిరనట్టియపసఁ దలంతు నెవ్వడున్.

50

అ ఆదిమవ్యాళము=మొట్టమొదటిదైనపాము-వాసుకి, నాలుకబంతి = నాలుకలయొక్కపరు సు, వ్రేలబడి=క్రిందికివాలి, నంజునకో=విషముచేత, తోఁగి=చక్కెఱగాఁదడిసి, తమాలపల్లవశ్రీలకో=చీఁ కటిక్రూరిచిగుళ్లుకాంతిసంపదలను, హసింపకో = పరిహసింపఁగా - మీఱఁగాననుట, జేవుఱు=రక్త కాంతి, కనుఁగ్రేవలకో = కన్నులపొర్రువములందు-కన్నుఁగొనలయందు, ఉచ్చి=ఉచికి - పొచ్చి, పుక్కిలింపఁగాకో=వెడలననియఁగా - బయటవ్యాపింపఁగా ననుట, వాలిక మేనినీఁచు - వాలిక=ని డ్దుపై, మేని=శరీరముయొక్క, నీఁచు=పైతోలు, ఎగయకో = లేచిపోఁగా-దోకుకొనిపోఁగాననుట.

వాడినమాల్పమునోరెక్ = వాడిపోయినవూదండవలె, దీనిసగ్గము = ఈకొండకుండరిత్రాడు, అయిన ట్టియవనోక్ = అయినమీర్దశను, ఎప్పుడోక్ = ఎల్లప్పుడును, తలంతుక్ = తలంచుచుండుదును.

తా. దేవానుదులు నయద్రవ్యభవకాలమునందుఁ దరిత్రాడుగాఁజేసి యీకొండకుం జూట్టిన సర్ప రాజయిన వాసుకిదురవస్థ నాకిప్పుటికిని మఱవలేదు. అప్పుడావాసుకి విమర్శగ్రస్థుడు నావిషముచేతఁ దడిసిన నాలుకలచాల చీకటిప్రమానిచివుల్లవలె నల్లగా న్రేలాడుచుండఁ గన్నులెట్టవాటి సెర్తును గ్రక్కుచు తెలుఁగ కనీరముపైతోలు దోఁకుకొనిపోవ వాడిపోయినవూదండవలె నుండెను అలం. ఉపమ. భావికమును.

చ. బిలముఖపంక్తి నీధరఃశీఘ్రవృత్తి వారిధినిర్భరభ్రమి

దలముగ మున్ను ద్రావినసురభారసభారగుణంబునం జూమీ

పలితవికారదూరనిరరాయనుఖనిఁ గాంచె నాఁగఁ గో

మలవిచలచ్చిరోదుహతరమాలవిసీలిమరేఖ యొప్పెడిన్.

51

అ. ఈధరఃశీఘ్రవృత్తి = ఈపర్వతరాజు, మున్ను = మునుపు, బిలముఖపంక్తి = గుహలనెడిముఖ (నోళ్ల) సమాహముచేత, వారిధినిర్భరభ్రమి = వారిధి = పాలనముద్రమునందలి, నిర్భర = అతిశయించిన, భ్రమి = తిరుగుచుచేత, దలముగ = దట్టముగా - అధికముగా, ద్రావిన...గుణంబున = త్రావిన = త్రాగిన, సుభార = అమృతరసముయొక్క, భార = భారయొక్క, గుణంబున = గుణవిశేషముచేతనే, దుమీ = చూడుమీ, పలిత...స్థితి = పలిత = సరయుటవలని, వికార = మాటుపాటునకు, దూర = ఎడమయిన, నిరపాయ = అపాయములేని, సుఖ = సౌఖ్యముయొక్క, స్థితి = ఉనికిని, కాంచె = పొందెను, నాఁగ = అనునట్లు, కోమల...రేఖ = కోమల = మృదువైన, విచలత = మిక్కిలి చలించుచున్న, శిరోదుహ = శిఖరము లనెడితలలయందు మొలచిన వెండ్రుకలొ యనఁదగిన, రమాల = చీకటిప్రమాఁకులయొక్క, విసీలిమ = మిక్కిలుటమైన నల్లఁదనముయొక్క, రేఖ = పంక్తి, ఒప్పెడి = ఒప్పుచున్నది.

తా. ఈనుందరపర్వతము పూర్వకాలమునందుఁ బాలనముద్రములోఁ గడ్డమై తిరుగునప్పుడు గుహ లనెడినోళ్లచే నమృతపానము చేసినకారణముచేతనేమో ముదిమిలేమిని వరయక నల్లగానుండెడి దీనితల వెండ్రుకలనిఁ దీనిశిఖరములయందలి చీకటిప్రమాఁకులతోఁ బ్రాప్తుచున్నవి. అలం. ఉత్పేక్ష, భావకమును.

చ జడధి మధింపఁ జిక్కి సుధీరసారభ మానుటఁ జూపు దక్కి శతా

పడఁకులనుండి దుగ్ధభవరసాండిమ బొందుల నందమొంద నిం

దడవిమెకాలతోఁ గదుపు శతై చరియించును మేఁతకై బయల్

వెడలి దులీకులీరశకులీమకరీముఖవారిజంతువుల.

52

అ. జడధి = సముద్రమును, మధింప = త్రొచ్చుచుండఁగా, చిక్కి = (కవ్యపుఁగొండక్రింద) చిక్కుకొని, సుధీరసారభము = అమృతముయొక్కనువాసనను, అనుట = ఆహ్వానించుటచేత, చూపు = మృతి, తక్కి = లేకపోఁగా, దుగ్ధభవరసాండిమ = దుగ్ధ = పాలవలన, భవ = కలిగిన, సాండిమ = తెల్లఁదనము, బొందు = తమకరీరములయందు, అందమొంద = ఒప్పియుండఁగా, ఇందుక్ = ఈకొండయందు, జాపడఁకులనుండి = జాళ్లనందులయందుండి, దులీ...వుల = దులీ = అఁడువాఁచేళ్లు, వలీల =

ఎండకాయలు, శకులీకాదులేషులు, మకరీ=అడుమొగ్గులు, ముఖి=మొదలుగాగల, వాల్మీకితువులు=జలజంతువులు, అడవి మెకాలతోక=సనమృగములతోపాటు, మేతకై=మేయుటకై, బయల్పెడలి=బయలుదేలి, కదుపులై=గుంపులై, పరియించుకొ=సంచరించును.

తా. పాలనముద్రమును ద్రచ్చునప్పుడు జులుటఁ బోకక కొండక్రిందఁ జిక్కుకొనియున్న తాఁజేళ్లు మొసళ్లు చేఁపలు ఎండకాయలు మొదలుగాగలజంతువులు పాలలోనున్నందునఁ దెల్లపాఱినశరీరముగలవై యందుఁబుట్టినయచ్చుతిను సోఁకుటచేఁ జాపులేనివై కవ్వమైన యాకొండయొక్కతాళ్లనందులలోనుండి మేలికై యడవిమృగములతోపాటు బయలుపెడలి గుంపులుగుంపులై తిరిగి మేయుచుండును.

పం. అనుచుం జందనపంకపంకిలతలం ర్నై కేతురుద్ధాతపా

ధ్వనిరుష్ణం బయి మంచకోపరికుటీరవాటినటన్నరక్తి

జన మై యానతిస్సర్వతస్కిలితవీరత్వాతోరణస్రజ్జీబం

ధన మై యొప్పుపురంబు సొచ్చి భవనరద్వారప్రపూణంబునన్.

53

అ. అనుచున్=అని చెప్పచు, చంద...లై - చందనపంక=గుల్లగాఁగలిగిన గండపునీళ్లచేత, పంకిల=బురదపడనైత, తలంఁదై=భూస్రవశముగలదై, కేతు...రస్థంబయి- కేతు=జెండాలచేత, రుద్ధ=నివారింపఁబడిన, ఆతప=ఎండగలిగిన, అధ్వ=మార్గమందలి, నిరుష్ణంబయి=వేడిమిలేమిగలదై, మంచ...జనమై-మంచ=నస్పరములయొక్క, ఉపరి=మీఁదిభాగములయందలి, కుటీ=గుడిపెలయొక్క, వాటి=వాడలయందు-విరుగులయందు, వటకొ=వాటిగ్రహడుచున్న, నరక్తిజనమై=నట్లునవడుచులగలదై, యానతి=యానప్రీతిసమాహముయొక్క, సర్వతః=యెల్లయెడలను, కలిత=ఛాడిన-నిండుకొన్న, సిద్ధి=మాపులసెడి, తోరణ=వీరణములపలెనొప్పుచున్న, స్రజ్జీ=పువ్వునరములయొక్క, నిబంధనమై=కట్టుటకలదై, జిప్సపురంబు=అమరియున్న పట్టణమును, చొచ్చి=ప్రవేశించి, భవన...బునన్ - భవన=ఇంటయొక్క, ద్వార=గుమ్మముమందలి, ప్రపూణంబునన్=ఛావడియందు. - ప్రపద్యముతోనన్వయము.

తా. ఇందీవరాశుఁ డివిధముగా స్వగోచితోఁ బలుకుచు గుల్లగాఁగలిగిన మంచిగండపుగల యంపులుచల్లి మార్గములయందెండసోకి పండ నీడలుకలుగునట్లు జెండాలెత్తి మంచెలపరుసలమీఁది గుడ్డినిలలానున్న వాట్యగ్రహడుచున్న బోగముపడుచుల మాపులు దిక్కులందుఁ బూరండలతోరణము గట్టినట్లు వ్యాపింపఁగా నొప్పుచున్న పట్టణము చొచ్చి తన యింటివాటి ముందలిఛావడిలోను. అలం. హాపకము.

క. నుంతుల శాంధనభటనా, నుంతుల నాశ్రితుల నిలిపి ర్ మహికాంతు. నిశా

కాంతమనీకాంతికందళ, కాంతం బగు నొక్కదొరనరగర విడియించెన్.

54

అ. నుంతులకొ=నినచుంట్రింపని, బొంధం - మందలకొ - భూంధ=చుట్టుములను, భట=సేవకులను, సామంతులకొ=పొనుగుపదములరాసులను, ఆశ్రితులకొ=లిన్నాశ్రయించినజనులను, నిలిపి=అక్కడక్కడ నిలిపి నాగ్గామింపి, మహికాంతుకొ=పొనుగు-స్వగోచిని, నిశా...కాంతంబు=నిశాకాంతమణి=పల్లవరాంబుజములయొక్క, కాంతికందళ=పలుగుమొలలలచేత, కాంతంబు=మనోహరమైనది, అనునొకచోరచరణ=అయినట్టియొకరాజగృహమునందు, విడియించెన్=విడిచెను.

వ. విడిచిపెట్టి యనంతరంబు యంతఃపురకాంతాకరాంతితంతస్యమానమణిభౌజన
 నీరాజనమంగళంబు లంగీకరించి ప్రియార్గవల సంభావించి మగుడు నాస్థానముం
 డపంబున కేతెంచి మతంగ మంకి మంకణ మండపాల మరీచి మాండవ్యనూ
 ర్కండేయూదిమహామునుల రావించి లగ్నంబు నిశ్చయించి గగనచురజంఘాల
 కరస్త్రేషితలేఖతరులేఖాముఖంబులఁ జిత్రరథ చిత్రాయుధ చిత్రసేనాదు లగు
 గంధర్వులను వరాహాకర్ణ గజకర్ణ సుకేతు మాణిభద్రప్రముఖయక్షిలును చేవంతి
 ప్రముఖగుహ్యకులను మందారముఖ్యవిద్యాధరులను బిలిపించి వినయపూర్వ
 కంబుగా విత్తాధిపతికి విజ్ఞాపనపత్రిక లిఖించి నిజప్రధానులం బంచి సలహా
 బదు రావించె నంత.

౪౪

అ. విడిచిపెట్టి వినిరాజసాధమునందుదింపి, అనంతరంబు పంట్లనే, అంతఃపుర... రాజు -
 అంతఃపురకాంతా=రాణివాసపువీథలయొక్క, కరాంత=చేతులతోనెలయందు=అలచేయలడు, రాజు
 న్యమాన=విస్తరించేయబడుచున్న-తాల్పబడుచున్న, మణిభౌజన = రత్నపుష్పలలితలవలన, నీరా
 జన=హారతులయొక్క, మంగళంబులు=శుభక్రియలను-మంగళహారగులననుట, అంగీకరించి=అంగీకరించి,
 ప్రియార్గవల=ప్రియభాగ్యులను, సంభావించి=మన్నించి-గౌరవించి, మగుడ=మరల, అస్థానమున
 కు=కొలుపుకూటమునకు, పతించి=వచ్చి, మతంగ...మహామునుల=మహాగుడుడు మఱి మందలందు
 మండపాలుడు మరీచి మాండవ్యుడు మార్కండేయుడు మొదలుగాఁ గల గొప్పగురువులు,
 రావించి=రప్పించి, లగ్నంబు=రాశ్వదయమును-పెండ్లిమహూర్తముననుట, నిశ్చయించి=నిర్ణయించి,
 గగన...ముఖంబుల=గగనచర=గంధర్వులైన, జంఘాల = పిక్కిలలిమి గల సేనులయొక్క-చేతిగా
 నడవఁజాలిన బండ్లయొక్క, కర=చేతులతోఁజెట్టి, ప్రేషిత=వంపఁబడిన, ప్రముఖ=ప్రముఖులు,
 గడించిన, లేఖాముఖంబున=పెండ్లిజాబులమూలమున, చిత్రరథ..వాదలు=చిత్రరథులను నిశా
 యుధుడు చిత్రసేనుడు మొదలయినవారు, అగుగంధర్వుల=అగునట్టిగంధర్వులను, వినిరా
 యతులను=వరాహాకర్ణుడు గజకర్ణుడు సుకేతుడు మాణిభద్రుడు మొదలయినయక్షులను, ప్రము
 ఖగుహ్యకులను=చేవంతియును గాఁగల గుహ్యకులను, మందారముఖ్యవిద్యాధరులను = మందా
 రుడు లోభగాఁగల విద్యాధరులను, బిలిపించి=పిలువఁబంపి, విత్తాధిపతికి=ధనపతికి-పాదము, విజ్ఞా
 యపూర్వకంబుగా=విశేషమయినప్రత్య ముందుగలుగునట్లుగా-సుక్ష్మీయఁబడఁగొట్టునట్లు,
 విజ్ఞాపనపత్రిక=మనవిజాబు, లిఖించి=వ్రాసి, నిజప్రధానుల=తనమంత్రులను, పంపింపఁబడి,
 కూబరు=శుభేదనికొడుకును, రావించె=రప్పించెను, అంతి=అప్పుడు-మిగిలినవయము.

క. పసుపులనలుఁ గిడి రైదువ, చిసరుహలోచనలు పెండ్లిశేషగలయాజ్ఞ
 పసుధాధ్యక్షముభుక్షున, కసితాలకభరకుఁ సేరఁజూచు ప్రాగ్గిరి గాఁడు.

౪౫

అ. పసుధాధ్యక్షముభుక్షునకు = రాజుపెండ్లిమహూర్తము - స్వర్గోదయము, విజ్ఞానము
 నల్లనిముంగురులు గలపడుచునను - మహారమును, విదువలినయూహారము - విదువలినయూహారము
 కన్నుబుడలనువారినులు-ముత్తైదువలు, పెండ్లిశేషగలయాజ్ఞ=పెండ్లిశేషగలయాజ్ఞయొక్క, విజ్ఞా
 క్రమముగా, సేరఁజూచు = సేరంటముఁజేయవచ్చిన ముత్తయిదువలు, పాద=పాదపాదములు

పనుపులనలుంగులు = పనుపుతోడినలుగులు, ఇడిది = పెట్టిరి. (పేరంటము = శుభకార్యములన్నియును బనుపు శుంకుమతంబులములకై సువాసినులనుబిలుచుట, అందులకయి సువాసినులుబచ్చుటయ్యును. పేరంటముగలవారు పేరంటాండ్రు నలుంగు = పన్నానకాలమునందు స్త్రీపురుషులకు సున్నిసిండి దేహములకురాని నలఁచుట.)

ఉ. మజ్జన మాఢే రాజు కృశరమధ్యమ లింపున వంప గుంపులై
గొజ్జెంగనీటివెల్లునలు ర్ గోవజవాజులనిగ్గుల జూపఁ జం
చజ్జరతాహికంఠకమురచాయమడుంగుల నొత్తెఁ జెన్నునీ
రుజ్జగిలన్ వహించె మెయిరనూఁదినఁ బాఱుదుకూలచేలముల్.

57

అ. రాజు = స్వరోచి, కృశమధ్యములు = నన్ననినడుములుగల స్త్రీలు, ఇంపున = అనందముతో, గుంపులై = గుంపులుగూడి, వంప = పోయఁగా, గొజ్జెంగనీటివెల్లునలు = పన్నీటివలదలు, గోవజవాజుల నిగ్గుల = శ్రేష్ఠమయినగోవదేశపు జవాజయొక్క పరిమళాతిశయమును, చూపఁ = కనఁబఱుపఁగా, మజ్జనమాఢే = పన్నునముచేసెను, చంచల్.. మడుంగులన్ = చంచల్ = విప్రులను, జరరాహి = ముసలి పామైన యాది శేషునియొక్క, కంఠకముచాయ = కుబుసమునుపైగల - తెల్లగ్గఱుకాశించుచుండెడి, మడుంగులన్ = చలనవస్త్రములచేత, చెచ్చునీరు = దేహమునందుఁ దేమగా నుండెడినీరు - నీటితిడియనుట, ఉజ్జగిలన్ = విడిచిపోవునట్లు - ఆటనుట్లు, ఒత్తెన్ = అదైన - తుడుచుకొనెనుటో ఉఁదినన్ = సోఁదితో నూఁదినమాత్రమున, పాటు... ముల్ - పాటు = ఎగిరిపోవునట్టి - మిక్కిలివాఁడెయ్యను నన్నివియున్నెన, దుకూల = శుభ్రములైన, చేలములు = వస్త్రములను, మెయిన్ = దేహమునందు, తాల్పెన్ = ధరించెను.

తా. అప్పుడు స్వరోచి పరిచారికలు ముంచిముంచిపోయఁగాఁ బన్నిట జలకమాడి ముతీకలేని చలువబట్టలతో మేనితడి తుడుచుకొని నాఁడెయ్యమీసిన శుభ్రవస్త్రములు ధరించెను. అలం. నిదర్శన, అతిశయోక్తియు.

చ. గరువున కొత్తఁ జెంగలువకచ్చు ఘటించినమాళిఁ జుట్టెఁ జెం
దిరికచెఱంగునం బసిఁడితీఁగలు నించినజిల్లుపాగ బం
భరనభ వాసనాపవనరపారణఁ దేల నలం దెఁ గస్తురిన్
మరకతమాక్తి కాదిమణిరమండనమండితుఁ డయ్యె నయ్యెడన్.

58

అ. అయ్యెడన్ = ఆనమయమునందు, గరువునకున్ = ఒకచెఱవకు, ఒత్తెన్ = ఒడుగునట్లు, చెంగలువకచ్చు = ఎఱ్ఱకలువపూసినబంతి, ఘటించినమాళిన్ = కూర్చిన (ఎఱ్ఱకలువపువ్వురీతిగా పింజెగూర్చిన యని కొందఱు) సిగపైని, చెందిరికచెఱంగునన్ = చంద్రకాశివస్త్రముకొంగునందు, (పా చెందిరిక తెఱంగునన్ = కచ్చుపైదుద్దు విధమున) పసిఁడితీఁగలు = తీఁగలల్లివట్లు బంగారునరిగిపోఁగలు, నించిన జిల్లుపాగన్ = నించిన = నిండినట్లు చేసిన, జిల్లు = సన్నయనముగల, పాగన్ = తలచుట్టువస్త్రమును, చుట్టెన్ = చుట్టుకొనెను, బంధరనభ = తుష్టదలగుంపు, వాసనాపవనరపారణన్ = వాసనాపవనరముతోడి, పవన = గాలియొక్క, పారణన్ = (మూర్కొనుటయనెడి) విందుచేత, తేలన్ = ఆనందింపఁగా, కస్తురిన్ = కస్తూరిని, అలం దెన్ = శరీరమునందుఁ బూసికొనెను, మరకతి మండితుఁడు = మరకత = పచ్చలు, మాక్తిక = ముత్తెములు, ఆది = మొదలయిన, మణి = రత్నములుతోఁపిన, మండన = ఆభరణములచేత, మండి తుఁడు = అలంకరింపఁబడినవాఁడు, అయ్యెన్ = ఆయెను.

తా. అప్పుడు స్వార్థోచి సరిగతీగలు పాటినేసి క్రమంబాచాయవేసి తలసాగ యెట్లకలున పూరించెదలైన సిగచుట్టి రాజు జట్టెను. కష్టారికలపము పూసికొనెను. రత్నములు దాచినసొమ్ములు దాల్చెను.

మ. కదిసెన్ లగ్న మటంచు మంత్రులు దొడలన్ గంధర్వరాజుజ్ఞను
 న్నడవేదండఘటాభటాశ్వరథసేనాజైత్రవాదిత్రసం
 పద మీఱం జనుడెంచి కాంచి ముదమొప్పం జేసి రారూఢుగా
 గదళీకాంచనకక్ష్యలన్ మెఱయులేఖస్వామిచోదంతిపై.

59

అ. మంత్రులు=ఇందీవరాక్షసిమంత్రులును, దొరల్=పెండ్లి పై తనముచేయవచ్చిన ప్రభువులును, లగ్నము=పెండ్లియహారము, కదిసెన్=సమీపించెను, అటంచున్=అని, గంధర్వరాజుజ్ఞున్=ఇందీవరాక్షసియజ్ఞుచేత, ఉన్నద. సంపద=ఉన్నద=మదముచేత సతిశయించిన, వేదండ=ఏనుగుల యొక్క, ఘటా=గుంపులును, భటా=కాలిబంట్లును, అశ్వ=గట్టములును, రథ=తేరులునునైన, సేనా=చతురంగబలములయు, జైత్ర=జయశీలములైన, వాదిత్ర=భేరిమొదలయినవాద్యములయు, సంపద=కలిమి-నైభవమునట, మీఱన్=అతిశయింపగా, చనుడెంచి=వచ్చి, కాంచి=స్వార్థోచినిజూచి, ముదము=సంతోషము, ఒప్పన్=అమరంగా, కదళీ...కక్ష్యలన్-కదళీ=తెల్లెమ్మలవేతన, కాంచన=బలగావతోఁజేయబడిన, కక్ష్యలన్=నడికట్టుపట్టచేతను, మెఱయు.. వైన్-మెఱయు=ప్రకాశించుచున్న, లేఖస్వామి=ఇంద్రునిదైన, చోదంతిపై=నాలుగుకొమ్మలుగలయెనుగుమీద-విరావతము మీద, ఆహారం గాన్=ఎక్కినవానిగా, చేసిరి-ఎక్కించినవట.

తా అంతట గంధర్వరాజైన యిందీవరాక్షసిచేత నియమింపబడిన మంత్రులును పెండ్లిపెద్దలును లగ్నముసహించెనని చతురంగసేనతో మంగళవాద్యములు ప్రాయఁగా బయలుదేలి పెండ్లి కొడుకైన స్వార్థోచివిడిదికిఁ జోయి యతనిదర్శనముచేసి సంతోషించి బంగారునడికట్టుపట్టంగట్టి జెందారెత్తి తీసికొనివచ్చియున్న యైరావతగజముపై గూర్చుండఁబెట్టిరి.

ఉ. అత్తజీఁ బట్టణంబువికరచాంబురుహాక్షులు కాతుకంబుసం
 జిత్రము లుల్లసిల్లఁ గయిరసేసి గృహంగణసౌధమాలికల్
 హృత్తి నరేంద్రవీధిఁ జతురంగబలంబులుఁ గొల్వఁగా మరు
 న్నత్తగజంబుపైఁ జనుకూరమారశిరోమణిఁ జూచి రుబ్బునన్.

60

అ. అత్తజీన్=అసమయమునందు, పట్ట..క్షులు-పట్టణంబు = పట్టణమునందలి, వికచాంబురు హాక్షులు=దివీనకమలముపంటి కన్నులుగలవారు-స్త్రీలు, కాతుకంబునన్=చేడుకతో, చిత్రములు=మనములు, ఉల్లసిల్లన్=సంతోషింపగా, కయిసేసి=అలంకరించుకొని, గృహంగణసౌధమాలికల్ - గృహంగణ=ఇంద్రమునిశ్చయొక్కయ్య, సౌధ=చేడలయొక్కయు, మాలికల్=మనలను, హృత్తి=చేరి, నరేంద్రవీధిన్=రాజమార్గమునందు, చతురంగబలంబులున్=రథగజతుంగవదారులనెడి నాలుగంగములసేనలును, కొల్వఁగాన్=సేవింపగా, మరున్నత్తగజంబుపైన్=చేవలమదపుటెనుగునై యైరావతము మీద, చనుకూరశిరోమణిన్=చను=పోవుచున్న, కుమారశిరోమణిన్=రాజమారులేమండయిన స్వార్థోచిని, ఉబ్బునన్=సంతోషముతో, చూచిరి.

తా. ఆసమయమునందుఁ బురుషులందఱును మనసులందు శేషులతో నలకరింపఁగొనినచ్చి యిండ్లముంగిళ్లయందును మేడలయందును జేరి రాజమార్గమునందు నైరావతము నెక్కిపోవుచున్న స్వర్గోచితులారాజును సంతోషముతోఁ జూచిరి.

ఉ. అంచెలుగట్టి కాలితొడుకొనై చననీపుగిదమ్మ పోదిరా
యంచ లి వేటిసంగడము శలయ్యెను దయ్యెను యేటివేడ్క నా
కంచుఁ బదంబునకొ మొరయు శ సందియ యూడఁగఁ దన్నిపోయి వీ
క్షించె లతాంగి యోర్పు మురకజిన్నిభు సాగరమేఖలవిభునె. 61

అ. లతాంగి=తీరగవంతి మేనుగలవయినస్త్రీ, ఓర్పు=ఒకతె, ప్రోదిరాయుచిలు= పెంపుడురాజ హంసలు, అంచెలుగట్టి=మనులుదిరి, కాలితొడుకొనై= కాళ్లయందెలవ్రాంతి వినుటవలన సంబంధముగ లవై, చననీపుగదమ్మ=పోనియ్యపుగదా, ఇవి=ఈహంసలు, ఏటిసంగడములు = ఏటిటిపరిచారములు, (సహచరములు అనికొందఱు) అయ్యె=ఆయను, దయ్యెను=దైవమా, నామకొ=నానంటిబంజాట ముగలదానికి, ఏటివేడ్క=ఏమిటివిశోదము, అంచుకొ=అని, పదంబునకొ=కాలియందు, మొరయు నందియ=వ్రాగుచున్నయందెను, ఊడఁగఁదన్ని=ఊడిపోవునట్లు కాలుబాడిరి, పోయి=తలవాకి టికిఁబోయి, మురకజిన్నిభుకొ=క్రిష్ణవర్ణపురిఁబోలిన, సాగరమేఖలవిభుకొ= భూపతిని-స్వర్గోచిని, వీక్షించె=చూచెను. - కాలియందెలవ్రాంతి హంసలక్రేంకారధ్వనులనుబోలియుండె ననియు, అది తమజాతిపక్షులధ్వని యని యెంచి హంసలు కాళ్లఁబట్టుకొని తిరుగఁగా వానితోందర తప్పించుకొను టుకై కాలియందె నూడఁదన్నుకొని వెడలిపోయె ననియు సంబంధము.

చ. వలపులపల్లపుం డొకఁడు శ వట్టిచలంబున నేవ సిసయై
యలుకలు తీర్చి తీర్చి యొకరయచ్చగ వచ్చి నృపాలు నన్నగ
రైలువడి చూచుఁ గాముకుండు శ నెంటనె రా నపు డాత్రిపురయై
వెలవెలఁగొఱె ధన్యుము శ వెల్వెలఁబొఱె విటాననాభిమునె. 62

అ. ఒకయప్పర=ఒకయప్పరసనలపులపల్లపుండొకఁడు=ప్రేమాన్నిధుడయినయొక విటుఁడు, వట్టి చలంబునకొ=కారణములేనిమచ్చరముచేత, ఏవకొ=వీడింపఁగా, దీనియొ=దుఃఖిపడినదై, అలుకలు= ఆవిటనిపోపములను, తీర్చితీర్చి=అలుగఁగా నలుగఁగాఁ దీర్చితీర్చి, అన్నగిరైలువడి=తానున్నయా మేడనుండివెడలి, వచ్చి=బయటనిచ్చినదై, నృపాలుకొ=రాజును, చూచెను. అపుడు=ఆసమయము నందు-రాజును నూడవయ్యసమయమునందనుట, కాముకుండు=వలపుకాఁడును, వెంటరాకొ=వెంట డించిరాకొ, ఆత్రిపురయై=పొంపఁబడినచెమటగలదై- మేనుచెమర్చుగా ననట, తన్నభిము=ఆయ ప్పరసముగము, వెలవెలఁగొఱె=వెల్వెలఁగొయెను-వివరముయ్యననుట, (అంతట)విటాననాభిముకొ= కమలమునలె వికాసముకల్గియున్న విటకానిముఖమును, వెల్వెలఁబొఱె=వివరముయ్యెను.

తా. ఒకయప్పరని యొకవలపుకాఁడు నలపట్టి పలమాలును గోరించుకొనుచుండఁగా వాని యలుక చాలనేపు తీర్చుచుండిరిదన వానిని విడిచి తనమేడవెడలి బయటవచ్చి రాజునుచూచెను. అప్పుడు విటకాఁడును దానివెంటనేవచ్చెను గనుక నది వానితట్టు చూచినదై వానిని నిరసించి తాను రాజునో జూడవచ్చినట్లు లాతనవలపుకానికి తెలిపెనో యనువిచారముచేత మేను చెమర్చుగా ముఖము

చిన్న పుచ్చుకొనను అప్పుడే తనపద్దు చెల్లకపోయెనే యనుచింతచేత విటకాడును ముఖము చిన్న పుచ్చుకొనను.

చ. చిలుకలకొల్కి కల్పియొకరేచేడియ నాటక సాలమేడపై

నిలువున నాడుచుండి ధరణీపతిఁ జూడఁ దలంచి యంచునక

నిలిచి గహిం గనుంగొనుచు శ సైయ్యమునం దనువల్లి యుబ్బి కం

చెల తెగివడ్డఁ గెతనమురీచీరచెఱంగున మూసెఁ బన్నులన్.

63

అ. చిలుకలకొల్కి=చిలుక ముక్కుపింటి కనుగొలుకులుగల, కల్పి=మనోహరురాలైన, ఒక చేడియ=ఒక స్త్రీ, మేడపైనిలువునక=మిదైయింటిమీదియంతస్తునందలి, నాటక సాల= నృత్యము చేసెడికూటమనందు, అడుచుండి=నృత్యము చేయుచుండి, ధరణీపతి=రాజును, చూడఁదలంచి= చూడవలెననుకలంపుపట్టి, అంచునక = ఆనాటకసాలచివరను, నిలిచి = నిలువబడి, రహి=అభిలాషతో, కనుంగొనుచుక = స్వలోచినిజూచుచు, సైయ్యమునక = స్నేహముచేత-చూచుటవలనఁ గలిగినయానందాతిశయముచేతననుట, తనువల్లి=తీగ పంటిదైన మేను, ఉబ్బి=ఉబ్బింగి-బలుపునొంది యనుట, కంచెల=అవిక, తెగి=విరువుచేయుడి తెగి, వడ్డ=జాళిపడిపోగా- (కంచెల యనఁగా నాట్యముచూపవచ్చు మొగ్గవారులు మెదలగునమయములందు విగినడలకుండుటకై తొమ్మలమీదఁగట్టుకొనెను పన్నువిశేషము అని ప్రాచీనకవిగారు వ్రాయించినటీకలో వ్రాయఁబడియున్నది.) కేతనము రీరచెఱంగునక=జెండాగుడ్డచెఱంగుచేత, చనులక=స్తనములను, మూసె=కప్పెనున్న

తా. ఒక్కచక్కదనము గలయువతి మేడమీది పైయంతస్తునందు నృత్యకాలలో నృత్యము చేయుచుండి రాజునుజూడఁ దలంపుపట్టుగా నాటకసాలచివర నొకపార్శ్వమునందు నిలిచి రాజును జూచి యతనిజూచుటవలనియానందాతిశయముచేత దేహమబ్బి విగిసికొనగా అవికముడి తెగి జాతీ పోవుటచే స్తనములు బయలుపడఁగా నచట నలంకారముకొని కత్తియున్న జెండాగుడ్డకొనకొంగుతో స్తనములను మూసికొనెను.

ఉ కీరమనోజ్ఞవాణి యొకరేకిన్నరి కిన్నర మీటిమీటి యొ

య్యారపులీల నేగి వసురధాధిపుఁ గన్గొనె జిల్లుపయ్యెడక

హారముఁ జక్కఁజెల్పెదుకురచాహితహస్తముపైఁడిగోళ్లు హిం

సారతి సేయుచర్చకునిసంపదగెముల్గులుఁబోలె మించఁగన్.

64

అ. కీరమనోజ్ఞవాణి=చిలుకపలుకులపింటి యింపైనపలుకులుగల దైన, ఒకకిన్నరి = ఒకానొక కిన్నర స్త్రీ, కిన్నర=కిన్నరయనెడి యొకవిధమైనవీణను, మీటిమీటి=చాలసేపువాయించి, ఒయ్యారపులీల=వీలానలై ఖరీతో, పోయి = రాజునుజూడఁబోయి, జిల్లుపయ్యెడక=నన్న పుణియఁటను, హారము = మేడలోనిముత్యాలనరమును, చక్కఁజెల్పెదుకురచాహితహస్తముపైఁడిగోళ్లు = చక్కఁచెల్పెడు=సరించుకొనుచున్న. కృష్ణ=స్తనములమీద, ఆహిత = ఉంపబడిన, హస్తము = చేతియొక్క, పైఁడిగోళ్లు = తండ్రిలుమీఁటునపుడు దెబ్బతగులకుండుటకై వ్రేళ్లచెట్టుకొన్న బంగారపుగోళ్లు, హింసారతి .. ముల్గులుబోలె=హింసా = విరహజనహింసయందు, రతిసేయు = ఆనందమొనరింపఁజేయుచు, దర్పక్షని=మనస్సునియొక్క, సంపద గెముల్గులుఁబోలె = సంపెగఁపూతాణములవలె, మించఁగన్ అతిశయింపఁగా-తోయచుండగాననుట, వసుధాధిపుఁ=రాజును, కన్గొనె=చూచెను.

తా. ఒకకిన్నరస్త్రీ చాలసేపునుండి కిన్నరమీటుచుండి లేచి రాజునుజూడఁబోయితిమీటు నపుడు వ్రేళ్లకొనలకుఁ దెట్టుకొనెడి బంగారపుమాటుగోళ్లతోఁజేతితోఁ త్రొమ్మమీడినైఁదను హారములను నవరించుకొనుచు రాజును జూచెననియు నప్పుడావ్రేళ్లలోనిమాటుగోళ్లు విరహముగల స్త్రీపురుషులను బాధింపఁగోరుచున్న మనుషునినం పెళ్లపూతాణములో యునునట్లుండెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

చ. పరవశమై న్యమాకుకొనుకీప్రాథలఁ గానదు ఘర్మవారిచే
గరఁగి ప్రవించుచిత్రకముగనాన దనాదృతివీటిపాటలా
ధరమున నున్నమంటినవీధంబును గానదు నవ్వుటాల కా
భరణము గొన్నఁ గాన దొకశబ్దం నృపలునిఁ బూచి నివ్వెఱన్. 65

అ. ఒకబాలఁబిచ్చుచుచిన్నది, నృపాలునికొరజాను, చూచి, నివ్వెఱన్ = (చూచుటలననైన) విభ్రాంతిచేతి, (ఇది మీఁదఁజెప్పెడి నానికిన్నిటికిని హేతువు) పరవశమై న్యమా = తనదైన చొక్కుచులని దీనభావమును, అనుకొనుప్రాథలకొ = నిందించుచున్నప్రగల్భస్త్రీలను, కానదు = చూడదు, ఘర్మవారిచే = చెడుటనీటిచేత, కరఁగి, ప్రవించుచిత్రకము = దిగిపాటుచున్న తిలకిమును, కానదు = చూడదు, అనాదృతి. ధరమునకొ = అనాదృతి = అదరింపఁబడని, వీటి = తాంబూలరసముగల, పాటల = ఎఱ్ఱనైపు, అధరమునకొ = క్రిందిపెదవియుండు, నున్నము, అంటినవిధంబుకొ = అంటుకొన్నరీతిని, కానదు = చూడదు, నవ్వుటాలకొ = పరిహాసమునకు, అభరణము = తానుధరించినసొమ్మును, కొన్నకొ = ఇతరులు తీసికొన్నను, కానదు = చూడదు. అనగా ముగ్ధయైన యొకానొక పడుచు రాజును జూచి పరవశయై ఎర్రమును మఱచియుండెను. (ఇందు స్తంభస్వేదము లగెడిసాత్వికభావములు చెప్పఁబడినవి)

చ. అతికులవేది యొక్కతె రితాంశమునం దనయంగవల్లికం
బులకలు చొక్కు లేఁజెచుగు శ్రుట్టంగ నేఁగి నరేంద్రుఁ జూడ నా
పులకలు చొక్కు లేఁజెచుగు శ్రీబోవక యట్టుల యుండె నట్టిదొఁ
జెలుచుగువానిఁ గన్గొనినచెల్వలం బాపుల కావె కూటముల్. 66

అ. అతికులవేది = కున్ననబారువంటి గడగలదైన, ఒక్కతె = ఒకవనిత, రితాంశమునకొ = సంభోగమయినతోడనే, తనయంగవల్లికకొ = తీరనివంటివదేహమునందు, పులకలు = గగురులు = మేనివెండ్రుకలు నిక్కపాడుచుకొనుటలును, చొక్కు = పరవశత్వమును, లేఁజెచుగు = చిలువెడుటయు, శ్రుట్టంగకొ = కిలుగఁగా, నేఁగి = బయటఁబోయి, నరేంద్రుకొ = రాజును, చూడకొ = చూడఁగా, అపులకలుచొక్కులేఁజెచుగు = లంఘనగ కాలమునందుఁ గలిగినగగురులును బరివేశత్వమును జేసి చెడుటయును, పోవక = అనిఁగిపోవక, అట్టుల = అరీతన, ఉండెను, అట్టిది = అస్థితిమట్టిది, జొకొ = అగును, చెలువనివానికొ = అంధమయినవానిని, కన్గొనిన చెల్వలకొ = చూచినసుందరక, చూపుల = చూచుటలే, కూటములు = సంభోగములు, కాని = కాన = అగునటులు = అనఁగా సంభోగవిశేషకోమాంచాడులు సుందరపునుషావలోకజనితసాత్వికభావధర్మములుగాఁ గలిగిమించి యట్లై మెలిచియుండెనని తాత్పర్యము. (ఇందు కోమాంచస్తంభస్వేదములు నూచియులు.) అలం. అగ్రాంతిరవ్యాసము.

చ. అలకులగారి జ్యృభికకు శ్రీనక్షతము సేయుచు గర్జపాళి
కలకలఁ గ్రోయుచుం దగఁగ శ్రీతామ్రమదాశ్రయ గోట మీఁగుచుం

శైలిభజనీ నా త్రిలి ర చిల్లను దువ్వచు వాలుగన్నులై.

నల కుండధార చేరి నొకరవాంవిలాసిని చూచె రాసుతున్.

67

అ. ఒక నారవిలాసిని విలాసవతియైన యొక బోగముది, అలరలబంతికొ = పూబంతిని, బృంభి కర్ణకొ = అప్రబంధక, అడ్డము సేయుచుకొ = చాటుచేసికొనుచు, కర్ణపాళి పెరికొ = చెవిక పైమీడికి, అల కిలకొ = చుంగులను, త్రోయుచుకొ = ఎగ ననగ్రోయుచు, తరిగలు = అలలు, జౌప్రమదాశ్రులు = అగునట్టి సంతోష బాష్పములను, గోటకొ = కడవేలిగోటితో, మీటుచుకొ = ఎగజిమ్ముచును, చెలి భుజసిరికొ = చెలిక తైయొక్కి పీఠమునంటి బుజముమీద, ఒత్తగిలి = ఒత్తగి, చిల్లను = పెంపుడుచిలు కను, దువ్వచుకొ = చేతితో నెమురుచు, వాలుగన్నులై గెవలకొ = నిడుదలైనకడగన్నులకు, ఉదధార = అనురాగాతిశయముచేరి, త్రిగ నన్నీటిదార, చేరకొ = చేరుకొనగా, రాసుతుకొ = రాజపుత్రుడైన స్వరోచసి, చూచెను

తా ఒకబోగముది యాపులితరాంగా నోటికడ్డముగాఁ బూచెండు పెట్టుకొని కన్నులకడ్డము పడుచున్న మంగురులు చెవులప్రకృల కెగననగ్రోయుచును జిలుకను జేరితో నిమరుచును గన్నుల నీళ్లు గ్రుమ్మకొనుచును జేరిక తైబుజముపైకి నొత్తగి నిలుచుండి రాజును జూచెను. (ఇం దశ్రు ఎనుసా త్విక భావము నూచితము.)

చ. జిలుగులఁ జెట్టుచు దొడలఁ శ జెంద్రకపావడ యంట ములఁ

బెళపెళలేనిచీరఁ గటి రింకపుఁజన్నులఁ జేర్చికొంచు వే

జలకము లాడియాడి యొకరచాన కరసితకేళ యై నృపు

వ్వెలువడి చూచె లోబడితి ర నీకని బాసకు నిల్చెనో యనన్.

68

అ. ఒక చూన = మతీయొక విసిత, జలకము లాడియాడి = స్నానములు చేసిచేసి, (ఇట్ల బహువచన ద్విగుప్త లాచరముచు చెబుచును.) జిలుగులకొ = నన్నుచిన్నవస్త్రములను, జెట్టుచుకొ = తడియొత్తుటకు మేసిపైఁ జెట్టుకొనుచు, తొడలకొ = తొడలమీద, చెంద్రక పావడ = చెంద్రకావిగాగర, అంటకొ = తడిచేత నంటుకొనగా, మెతిడికొ = చేసామునందలి తడిచేత, పెళ పెళలేనిచీర = తడిపి పెళ పెళధ్వని లేకుండెడి పైఁటకొకను, కటికొ = మొలను, రింకపుఁజన్నులకొ = రింకపుగల పాలిండ్లమీదను, చేర్చికొంచుకొ = పొందించుకొనుచును, కరసితకేళయై = చేతనున్న తలవెండ్రుకలుగలదై - తడివెండ్రుకలను జేత మలచిచెట్టుకొనెనుమట, వెలువడి = బయటవచ్చి, నీకు, లోబడితికొ = పత మెతిని, అని, బాసకుకొ = ప్రమాణముచేయుటకై, నిల్చెనోయకొ = నిలిచినదోయేమో యనునట్లు (నిల్చి) నృపుకొ = రాజును, చూచెను

తా ఒకస్త్రీ స్నానముచేయుచుండి రాజుంక విని నన్నునవస్త్రములచే దేహమునండలి తడి నొత్తి యొత్తక యాతడిచేరిక జెంద్రకావిపావడ తొడలయం దంటుకొనుచుండగా మొలనుగట్టు కొని యట్లే మేసితడిచేరి దడిసినిపయంటచీరను తొమ్ములగవ్వకొని నీళ్లువడియుచున్న తలవెండ్రు కల నొకచేత మలచిచెట్టుకొని వెలుపలికివచ్చి రాజును జూచెను. అట్లుచూచుట తన్నుఁ బరిగ్రహించి పగోరి యోరాజా! నేను నీకు స్వాధీనురాలవైతిని ప్రమాణముచేసెనో యన్నట్లుండెను (లోకమునందు ఘోరప్రమాణములుచేయువాడ. తడితలతోను దడివస్త్రములతోను బ్రమాణముసేయుట గుప్రసిద్ధము) (ఇందు జౌత్సుకృమ నెడిగంచారభావము నూచితము.) అలం ఉత్పేక్ష.

మ. ఒకనేత్రాంబుజ మొక్కగల్గె మొకచ న్నొయ్యారపులీల వీ
 ధికీ దోషక దలుపోగ నొకపురంధీరల్ని ముఖీంచె రా
 జకీశోరంబుఁ గడియ లై వెలయుభావమాలక్ష్యులం జూచి త్రవ్వం
 బకభాగంబు మొఱంగి మైత్రికి శివాభాగంబు యేలొంచె నాన్.

69

అ ఒక ప్రభంధరత్నము = శ్రేష్ఠరాజైనయెనయిల్లాలు, తదీయలై = రాజమూర్తివారలై -
 ఆరినికి వశ్యలై, వెలయుభావాలక్ష్యులన్ = ప్రకాశించునట్టి సరస్వతిని లక్ష్యిని-నిద్యయు సంపదయు
 నతనిఁబొందుమున్న ఐనుట, యాచి-తానుఁగొనవచ్చె, మైత్రికిన్ = అలక్ష్యసరస్వతులతోడి చెలిమికి,
 త్రవ్వంబకభాగంబున్ = అర్థదేహమైన శివునిభాగమును, మొఱంగి = మించించి-దాచియునుట, శివా
 భాగంబుఁకత్రివయార్థదేహమైన పార్వతీభాగముకూత్రమే, ఏలెంచెనాన్ = రాజును జేరవచ్చెనో
 యనునట్లుగా, ఒకనేత్రాంబుగముఁక మలమునుపోలివయొకకన్నును, ఒక్కగల్గము = ఒకచెంపయును,
 ఒకగున్ను = ఒక స్తనమును, ఒక్కొక్కరపుఁగిలక = విలాసగతితో, ధీధీకిన్ = ఇంద్రునిశిమూర్తిమునకు -
 నెలువలికనుట, తోడకన్ = కనఁబడునట్లుగా, లలుపోగకన్ = లలుపుప్రక్కగా-లలుపు తనకుమఱుగు
 గా ముందునట్లు రించెనునాన్ విలిచి యనుట, యాభిశోరంబున్ = రాజమూర్తిని-స్వరోచిని,
 రుక్షింపకన్ = దూరచేసెను.

తా ఒకయిల్లాలు స్వరోచిని యాదంగోరి సిగ్గుచేడ గలవాకిదితిలుపునోరీలిగామాని దాని
 మూలగున నొకకన్ను నొక చెంపయు నొక స్తనమును గలుకటికెఁదెలియునట్లు విలిచిచూచెను. ఆచూ
 చుట శంక యగ్రశరీరుడైన పార్వతీదేవి లనఁబడిమికి శైలయిన లక్ష్యసరస్వతులు కిలిమియు విద్యయు నై
 యారామమూర్తినికీ వశ్యలైరిగనుక నేను వారితోఁజేరి ముఖించవచ్చగాక యని శివునిభాగమయిన యర్థ
 దేహమును దాచి తనభాగమైన యర్థదేహముతోనుట్టి సాక్షాత్కారించెనో యనునట్లుండెను. అలం.
 ఈశ్వరీక.

మ. కలయం గూర్చి జెమచ్చునదిగముల లోగ్నంబై పసన్నంపుమం
 జలకొ శేయమునందు మించుకములన్తోమంబుచే జూచె నొ
 క్కలతాతన్వి చలగి పొంగుమదికొంతల్ గీర మే నెల్ల గ
 న్ములు గావించి కుమారుజవ్యసముచేరన్నం జూచుచందంబునన్.

70

అ ఒక్కలతాతన్వి = తీగఁగంటిదేహముగల యొక స్త్రీ, చెలింగి = ఈశ్వరీమంచి, పొంగుమదికాం
 గున-పొంగు = అతిచయించుచున్న (లేక) చెలిపొంగుచున్న, ములకాంక్షున్ = మనముతోనిరోధింపకు.
 తీరకన్ = నెలువేఱకగా, మేనెల్లన్ = దేహమందలయు, కిన్నులుగిన్ = కన్నులుగనట్లుగా, కావించి =
 చేసికొని, చూచుచందంబునన్ = చూచుచున్నదో యనునట్లు, కుమారు... చెన్నున్ = కుమారు = రాజు
 పరమారదయిన స్వరోచియొక్క-గొప్పనముచెన్నున్ = చూపినశౌండర్యమును, రూర్షన్ = ప్రేమచేరి,
 కలయకన్ = అంటును, పామిచ్చునదిగములకన్ = చెవట పట్టివయింపయీమలించు, లగ్నంబు = అంటుకొ
 న్నుది, విగ...నందున్ = విగ = అయినట్టి, సన్నంపు = పరిపక్వమైన, మంజుల = అందమైన, కాశేయమునం
 దున్ = పట్టుదీరయందు, విశ్రమకములన్తోమంబుచేకన్ = ప్రకాశించునట్టి పద్మాకారపుబుట్టలచాలుచేత,
 చూచెను.

తా. ఒకయునటి పెండ్లికొడుకును జూడవలె ననెడిమిక్కుట మైనతమకముచేత దేహమంతయుఁ గన్నులుగాఁ జేసికొని చూచుచున్నవో యనునట్లుఁ తామరపూబుట్టలపట్టుచీరగట్టుకొని యది యెల్లాయంగములందును జెమర్చిన దేహమునం దంటుకొనఁగా వచ్చి స్వరోచిని జూచెను ఆలం. పరిణామము, ఉత్పేక్షయు (ఇందు స్వేదాత్సక్త్యము లనెడిసాత్వికభావములు సూచితములు).

వ. ఇత్రైఱంగునం గరంగునంతరంగంబులు గలకురంగాత్ములయపొంగంబులం దుఱంగల్గించునీతేతరతరతరదృగ్గోచులసభంగశృంగారరసవీచులచాలునంబోలెఁ బొందు వంబడి యాలంబితచీనాంబరస్త్రాలంబమాలికాచిత్రమ్ము లగునాతిపత్రమ్ములుమెఱయఁ బత్రమ్ముల డిగ్గి దుర్గాధిపతు లేమేమ యని తోగ్రోవుతోగ్రాడుచు వీచువీచోపు లచ్చమ్ము లగుకొముదీగుచ్చమ్ముల సంతరింప నంతిక్వైజయంతికలం గ్రాలు వలువలం బొలయుచిఱుగరువలీం దూలునీలాలకలయలక లుభయసార్వస్వము త్తుంగమ త్రమాతంగమదసారభసంగిభృంగసంఘంబుల నెలయింప నింపారుకల పంబు లబ్బాటునం బేటులెత్తి యొండొరులయొత్తడిం బొడిపొడి యొ యెగయు విస్తమరపరాగపూగంబు చదలనెల్లెడ నుల్లెడ గట్టిన ట్టమర దట్టదట్టమ్ముగ సాగు నాగరులవాగారవమ్ములు నిగుడ నెడవడక పొగడుపొగడికలకలకలమ్ములును బుం ఖానుపుంఖశంఖభేరీపటహాకాహళవేణువీణాదివాదనధ్వనంబును గలమధురకిన్నరీ నికావణంబులరాణం ద్రాణజెఱుచువిన్నాణంపుఁగొల్పుపెలుంగులును వేల్పుగాణలు వాడులత్తీనారాయణులకల్యాణంపుఁబాటలం దీటుకొనుతిన్ననిరవంబులుం గలసి బలసికొనుకోలాహలమ్ము లిమ్ముగ నందడుల నెడలుగం జడియువేత్ర హస్తలవ్రతస్తరసాహాసినాదంబు సంబంధించి పెంపొలయ సత్యంతకాంతంబు సురంతరగతిం గ్రంతనడవ నడచివియలై మకుటారివిందరాగంబులు వెలుంగ నలుగడల సామంతసందోహంబు క్రందుకొన మందమందగమనంబునం జనుబృందారకవేదండంబుపై నుద్దండతేనుచ్చాయాకలాపంబు జగజేటిజంబాల కదంబకంబుడంబు విడంబింపఁ దిన్ననిరవంబునం గలసి బలసినకోలాహలంబు హంసాదివిహంగమహృదయంగమరావంబును బెడంగునడ నడచు క్రంత సత్యం తదర్శనీయంబులై మెఱియుమంగళద్రవ్యంబుల నెడనెడం గిండ్రించువుండ్రేత్తు దండంబులకడలఁ గడలుకొనుపనరుటాకులడాలు శైవాలంబు నందంద క్రందుగా మండుచేదివియలు చెందొవలునుం గాఁ బార్శ్వద్వయసముత్తుంగమణిశాధవీధికారోదోంతరాళంబున గంధగజఘటాఘనాఘనకాంతికి ధూళిమాగధప్రవాహంబునం గూలంకవం బగున్మృపతీపథయమునాహ్రదంబు గగనంగావగా హనాభ్యాసంబున నిరణికోని పోవునదియునుం బోలెఁ దనరఁ దనసముద్దామతేజోభరంబునం జడిసినమేరుగిరిమోరులుం బోలెఁ దీరుగలభరజంబులం దాఱునూఱుగా నిడినతారతారంపుఁబంచనరంబులు దోరంతరవృక్షంబులుఁ గేయూరహీరరీములుఁ గరకంఠకణకురువిందకందళంబులుఁ గటికనక మేఖలాఘటితం బగుచూర

కరాచరీమరీకతంపుచిడిమెతుంగులుం దఱిసి వెన్నెలక్రొన్నురువుల బోరన న్నగు
సరపడుగుజులుగుకండుకంబున మించి వెలుపలు దోచు మరచు గజీనరోహణ
మహీధరంబునుంబోలె రాజభవనాంగణంబు చేరవచ్చె నంత నక్కడ. 71

అ. ఇత్రైణంగున = తుభిషుగా, కర్మగుణంతరంగంబులు = అనురాగమునొందిన మనస్సులు,
కల. గంబుల = కలమరంగాక్షుల = కలిగినట్టి స్త్రీలయొక్క, ఆపాంగంబుల = కడగన్నలయందు,
తుఱంగలిండు... గ్రోమల = తుఱంగలిండు = ప్రకాశించుచున్న, సిలేతర = నల్లని, తరళభ = మిక్కిలి
చంచలములైన, దృగ్రోమల = చూపుకొలుగలచేత, అభంగ... బోర = అభంగ = చెడిని - తక్కువ
కాని, శృంగారరస = శృంగారరసమెడి జలప్రవాహమునందలి, పీఠుల = ఆలయొక్క, చాల. నం
బోర = పంక్తిచేతనలె, పాదమంబడి = క్రమ్యుచిడి, (అలం. ఉత్పేక్ష.) అలంబిత... చిత్రమ్ములు -
అలంబిత = పట్టచిడిన, చీనాంబు = చీనదేశపు బట్టుగుడ్డతో గుట్టచిడిన, ప్రాలంబు = బాగుగావ్రేలు
చున్న జాలయలయొక్క, చాలికా = పరుసల చేతను, చిత్రమ్ములు = వింతలుగొలుపునవి, అగునాతపత్రమ్ములు =
అయినగొడుగులు, మెఱయక = ప్రకాశింపఁగా, పత్రమ్ముల = వాహనములను, డిగ్గిరిగి, ("పత్రం
వాహనపత్రయోః" అని యమరము) దుర్గాధిపతులు = చారరానోటలుగలపట్టణముల నేలువారైనరాజు
లు, ఏమేమ = మేమే మేమే, అని = (నేనచేయఁదగినవారము) అని, త్రోపుత్రోపాడుమొ =
ఒకరినికొకరు తొలగిఁద్రోసికొనుచు, పీఠపీఠోపులు = విసుగునట్టి వింజామరలు - నీవిరులు, అచ్చమ్ములు =
తెల్లగా నేలుగనవి, అగుకామ దీగుచ్చమ్ముల = అగునట్టివెన్నెలగుతులను, సంతరింపక = కలుగఁజే
యఁగా, (అలం. ఉపమ.) అంతికవైజయంతికల = సమీపమునందున్న తెక్కెములయందు, క్రాలు
వలువల = అల్లలాడుచున్న గుడ్డలవలన, పాలయుచిఱుగరువలె = వ్యాపించుచున్న కొంచెపు గాలిచేత,
తూలు... కలు - తూలు = కడలుచున్న - అనీయాడుచున్న, నీలాలకల = నల్లనిముంగురులుగల స్త్రీలయొక్క,
అలకలు = పొడితల వెండ్రుకలు, ఉభయ... సంఘంబుల = ఉభయపార్శ్వ = ఇరుప్రక్కలనుండెడి, సము
త్తంగ = మిక్కిలియిచ్చుతనములయిన, మత్తపాతంగ = మదపుటేనుగులయొక్క, సౌరభ = మంచివాసన
లకు, సంగి = చేరవచ్చుచున్న, భృంగ సంఘంబుల = తువైదగుంపులను, ఎలయింపక = తమదగ్గఱ
కురప్పింపఁగా - స్త్రీలమ్ముగురులు ఏనుగులచెక్కిళ్లయందలి మంజులపరిమళమునకునిచ్చియాసించుచున్న
తువైదలకుఁ దామును దువైదలె యనుభవముకల్పించి వాని కేరఁదీయఁచుండఁగా ననుట. (అలం.
ప్రాంతిమంతము) ఇంపారుకలపంబులు = ఇష్టమునుజెంచునట్టి పరిమళవస్తువులు చేర్చిన గండపుం
బుకలలు, అబ్బటునక = జనులచేరికనులనైన కాకచేత, పేటులెత్తి = ఎండి తెల్లలెగి, ఒండొరుల
యొత్తడిక = పరస్పరముగలుగు నొకటిచేత, పొడిపొడియై = నలఁగి మిక్కిలిపొడియై, ఎగయు...
పూగంబు = ఎగయు = ఎగుచున్న, విస్మయర = వ్యాపించుస్వభావముగల, పరాగపూగంబు = ధూళిరాశి,
చెదలక = ఆకాశమునందు, ఎల్లడక = అంతటను, ఉల్లడకట్టినట్టు = మేలుకట్టుకట్టినట్టు, అమరక =
ఒప్పుగా, (అలం. అతిశయోక్తి.) పట్టదట్టుమొగ = మిక్కిలితఱుచుగా - త్రోపుత్రోపిళ్లతో ననుట,
సాగునాగులవాగారపమ్ములు = బాగునదిపచ్చుచున్న పురజనులు మాటలమ్రాంతలు, విగడక = అతిశ
యింపఁగా, ఎడవడక = విరామములేక, పొగడు... బులును - పొగడు = స్తోత్రముచేయునట్టి, పొగడికల =
స్తుతిపాతకలపొగడ్తులయొక్క, కలకలమ్ములును = కొలాపాలధ్వనులును, పుంభా... ధ్యానంబును - పుం
భానుపుంభా = తీరముల వెంబడి మ్రోగుచున్న, శంఖ = శంఖములు, కేరీ = చెడ్డనగారాలు, పటహ = తప్పె
టలు, కాహళ = తుతారల, వేలు = పిల్లనఁగ్రోవులు, వీణా = వీణలు, అది = మందలుగాఁగల, వాదన =

వాక్యములుబాంధవ్యము, ధ్యానంబును=ధ్యనియును, కల. రోగం-కల=అవ్యక్తమయిన, మధుర =
 చెవులకింపజేసే, కిన్నరీ=కిన్నరల నెడి పక్షిలయొక్క, నిశ్వాణంబుల=ధ్వనులయొక్క, రాగం=మనోహర
 రమ్య ప్రాణ. గుల్క-ప్రాణతెలుపు=పటిమచేనణచునట్టి వివాణంపుఁ గొల్పుటెలుంగులుకొ
 నేప్పుతోడిపాతకము కొనుగోలుచేయు కింకరస్వరములును, మేల్పుగాలు = అపస్వరము, పాడు...
 పాటలక-పాడు=పాడుచున్న, లక్ష్మీనారాయణుల=లక్ష్మీవిష్ణువులయొక్క, కల్యాణంపుఁబాటలక =
 పెండ్లిపాటలచేత, దీటుకొనుతిన్ననిరంబులుకొ=నిండుకొనుచున్న మెల్లనిధ్వనులును, కలసి=ఒకటిగా
 గూడి, బలసికొనుకోలాహలములు = వ్యాపించుచున్న కలకలధ్వనులు, ఇమ్మగ్గ=యుక్తముగా, సంద
 డులక = సమర్థములను-ఒరసికొనివచ్చుజననమాహులను, ఎడగలుగ్గ=దూరముగా, జడియు...
 నినాదంబు-జడియు=తొలఁగఁగ్రోయినట్టి, వేత్రిహస్తుల=వేత్రిలవారియొక్క-వేత్రిములుచేతఁ బట్టు
 కొని బరాబరులుచేయునట్టిబట్టయొక్క, ప్రత్యక్షర=మిగులశాస్త్రములయిన, సాహోనినాదంబులకొ=
 ఎచ్చరిక చేయుపలుకులధ్వనిని, సంబంధించి = కూడుకొని, పెంపు = అతిశయము (గత) అభివృద్ధిని,
 ఒలుకు=పొందఁగా, ఆత్మ్యంతకాంతంబై=మిగులమనోహరమయి, నిరంతరగతికొ=ఎడఁబాటులేనివిధ
 మున, క్రింతనడవకొ = పెండ్లికొడుకువారు పెండ్లికూతునకుఁ బ్రధానశుభద్రవ్యములై తిందుకొని పది
 జనముతోనడవఁగా, నడచిమిలుకొ=నడచునట్టిపట్టికై, మకుటారవిందరాగంబులు=కిరీటుములయందలిపద్మ
 రాగమణులు, నెలుంగొ=ప్రకాశించుచుండఁగా, వలుగడలకొ = నాలుగుప్రక్కలనుండును, సామంత
 సంహారంబు=ఇరుగుపొలిగుంజాలయొక్క సమాహము, క్రందుకొనకొ=సందడింపఁగా, మందమంద
 గమనంబులకొ = మెల్ల మెల్లనినడకతో, చను...పె-చను=పోవునట్టి, బృందారకవేదంబులకొ=
 దేవలలయేనుఁగయిన ద్విరాటమయిమీద, ఉద్దండ .కలాపంబు-ఉద్దండ=ఎక్కువైన,తనుచాచూర
 దేహకాంతులయొక్క, కలాపంబు=సమాహము, జంబేటి .డంబుకొ-జంబేటి = జంబూనదియొక్క,
 జంబాల=అడుగుయొక్క, కవంబుకొంబు=రాశియొక్క, డంబుకొ=విధమును, విడంబింపకొ=అనుకరిం
 పఁగా-సరిపోలఁగో ననుట, తిన్ననిరంబునకొ=మృదుధ్వనితో, కలసి = కూడి, బలసినికోలాహ
 లంబుకొ=అనించుకొన్న కలకలధ్వనియును, హంసాది=హంసలుమొదలయిన, విహంగమ = పక్షుల
 యొక్క, హృదయంగమ=మనోహరమయిన, రాణంబును=ధ్వనియును, బెడంగునడకొ = అందగించు
 నట్లు, నడచుకొంతకొ = నడచుచుండెడిప్రధానద్రవ్యము గొనిపోవువారి సమాహమునందు, (అలం.
 ఉపమ) అతింతదర్శియంబులై=మిక్కిలిచూడఁదగినవై - మిక్కిలిమనోహరములై, మెఱయు...
 బులకొ - మెఱయు=ప్రకాశించునట్టి, మంగళప్రవృత్తిబులకొ=శుభవస్తువులయందు, ఎడనెడకొ=నడుమ
 నడుమ, తీండ్రించు=తెలుగుచున్న, పుండ్రక్షుం=నామాలచెఱకులయొక్క, దండంబుల=గడలయొక్క,
 కడలకొ=కొనలయందు, కడ.. నాలు-కడలుకొను=అతిశయించుచున్న, పసంకుశుల=పచ్చనియాకు
 లయొక్క, నాలు=నెలుగు-కాంతి, వైపాలంబులు=నాచుతోఁగెలసమాహమును, అందంద=అక్కి
 డకొడ, క్రిందుగాకొ=అధికముగా, మండుచెదివియలు=వేజరిల్లుచున్న చేదివీటిలు, ఇందోపల్లను=
 ఎఱ్ఱకలులును, కాకొ = అగుచుండఁగా, పార్శ్వ బునకొ-పార్శ్వద్వయ = ఇరుప్రక్కలను,
 నిమిత్తంకొ=మిగులఁబొడుగులైన, మణిసాధ=రత్నాలమేడలయొక్క, వీధికా=వాడలనడిమిత్రోవ
 లనెడి, రోదోంతరాళంబునకొ = భూమ్యాకాశములమధ్యభాగమునందు, గంధ...బునకొ-గంధగజ=
 మదపు టేనుఁగులయొక్క, ఘటా = సమాహములనెడి, ఘనానన = ఘనాకాలమేఘములయొక్క,
 కాంతికొ = కాంతివెట్టికాంతిగల, ధూళి = దుమ్ముతోడి-దుమ్మగమి నయనుట, మాగధ = మగధ

దేశపుగుట్టుములయొక్క ప్రవాహంబునకే బారు అనెడువెల్లువచేత, కూలంకమంబు = దరులనొరయుచుండునది, అగు... ప్రాదంబు - అగు = అగుచున్న, పృథుతిపథంబాజహాగ్రమనెడి, యమునాప్రాదంబు = కాళిందీనదియందలిమడుగు, గగన. బునక - గగనగంగా = ఆకాశగంగయందు, అవగాహన = మినుగునట్టి, అభ్యాసంబునకే = పరిచయముచేత, నిండుకొని = పూర్తి భవించి, పోవునదియునుబోలెడ = ప్రపహించుచున్నదానివలె, తనరక = ఓప్పగా, (అలం రూపకము, ఉత్పేక్షయు.) తన.. భరంబునకే - తన = తనదైన - స్వరూపినియనుట, సముద్రాదు = అడ్డుములేని, రేఖాభరంబునకే = కాంతివిశేషముయొక్కయతిశయముచేత, జడిసిన పేరుగిరిమారులుంటోలెడ = వెలిచిన పేరుపర్వతముయొక్క శిఖరములయనునట్లు, తీరు = చక్కదనము, కలభుజంబులకే = కలిగినబుజులయందు, తాటుమాటుగాకే = వ్యత్యస్తముగా, ఇడిన. బులు - ఇడిన = పెట్టుకొన్న, తారతారంపు = పులుగడిగిన ముత్యాలయొక్క, పంసరంబులకే = పన్నదరములును - అయిదు పేటలహారములును, దోరంతరహారంబులకే = బోమ్మనందలిరత్నాలపేరులును, కేయూరహారంబులకే = బౌహుపురులయందలి వజ్రములును, కిరకంక జవరువిందకందళంబులకే - కరికంక = ముంజేతికడియములయొక్క, వువింద = వరువిందములనెడి కేంపులయొక్క, కందళంబులకే = మొలకలును - తళితళ మెఱయు వువిందపురంపులకాంతులనుట, కటి.. ఘటితంబు - కటి = మొలయందు, ఘటితంబు = కూర్చబడినది - ధరింపబడినది ఘనుట, అగుచేత. మెఱుగులుకే - అగు = అంబు, చేయ = మొలకట్టునరముతోడి, కరాచు = కత్తియొక్క, మరకతంపు = పచ్చలుచెక్కిన, సిడి = చేపట్టుకామయొక్క, మెఱుంగులును = కాంతులును, తోసి = చేరి, వెన్నెలకొన్నరువులకే = వెన్నెలయనుక్రొత్తగా గలిగినవరుగును, బోరనకే = శీఘ్రముగా - కనబడినప్పుడేయనుట, నగు. బునక - నగు = పరిపాించునట్టి, ఆరపడుగు = అచ్చువీలితిగలపడుగుచేసి నేసిన, జలుగు = నన్న నివస్తముతో గుట్టిన, కందుకంబుకే = అంగీని, మించి = అతిక్రమించి, వెలుపలకే = బయట, తోరవకే = కనబడగా - ఆభరణములరత్న కాంతులును మొలకట్టునరముతోడి కత్తియొక్క తళితళయను కాంతులునుగాడి పేనెండాల్పిన తెల్లపట్టుతో గుట్టినయంగీయొక్క తెల్లదనమును మించి వెలుగుచుండగా నినియర్థము, మంచు = హిమము, కపసిన.. బోలెడ - కివిసిన = అపరిచిన, రోహణమహాధరంబునంబోలెడ = రత్నపర్వతమువలెనే, రాజభవనాంగణంబు = రాజునగరిముంగిటిని, చేరవచ్చెడ = దగ్గఱుచెన్ను. అంతకే = అప్పుడు, అక్కడకే = ఆగంధర్వరాజుగృహమునందు - పైపద్యముతోనవ్యయము. - (అలం ముద్ర. ఉపమయు.)

క. కాంతాకదంబకినలయ, కాంతికరావర్జమానకనకఘటిని
 రావంతనుగంధిజలంబుల, నింతి జలకవహాడి జిలుగు ౩ లిడి టిడియొత్తెన్. 72

అ. ఇంతి = గంధర్వరాజుకూతులైన మనోరమ, కాంతా = ... బులకే - కాంతా = పరిచారికలైన స్త్రీలయొక్క, కదంబ = సమాహమయొక్క, కిసలయ = చిగుళ్లువలె, కాంచ = మనోహరములయిన, కర = చేతులచేత, ఆవర్జమాన = చక్కగాఁబోయఁబడుచున్న, కనకఘటి = బంగారుకుండలనుండ్లనిరావంత = మిక్కిలి క్రక్కఁబడుచున్న - మిక్కిలిపడుచున్న, సుగంధి = మంచువాసంతో గూడిన, జలంబులకే = నీళ్లచేత, జలకమాడి = స్నానముచేసి, జలుగులు = నన్నిభివస్త్రములు, ఇడి = పెట్టి, తడియొత్తె = ఒడలితడితుడిచెను. - అక్కఁగా మనోరమపరిచారికలు బంగారుకుండలతోఁ గెచ్చి పోయఁగాఁ బన్నిట స్నానముచేసి నన్నని మృదువస్త్రములతోఁ జేమామలడి తుడుచుకొనెను.

చ. తిరుమమకూలశాటిఁ గఱిఁ ర దాల్చి పటిర మలంది, హరకుం
 డలమణిఁచి హరిరశరనాకటకాంగులిముద్రికాదిభూ
 షలు తొడి పారిజాతవికరసత్సనవావళిఁ బూని యొయ్యన
 న్వెలఁచి వివాహవేది కలిరవేగులు దే జనుడెంచె సిగ్గునన్.

73

అ. అవ్వెలఁచి = ఆశ్రీ - మనోరిమ, తిరుమమకూలశాటిఁ - తిరుమ = సరిగఁజూలచేఁ దళతళలాడుచున్న, దుహల = చలువచేయుటచేఁ దెల్లనైన, శాటిఁ = పట్టుచీరను, కటిఁ = నడుమునందు, (పిఱుఁచులందు అఱిందలు) తాల్చి = ధరించి, పటిరము = మంచిగందము, అలంది = (శరీరమునందు) బూని కొని, హర భూషలు - హర = ముత్యాల పేరును, వందల = కప్పులు, మణి = రత్నములు చెక్కిన, పారి హర్య = నూడిగములు - చక్రిగాజులు, రశనా = పదియాలు పేటల మొలనాలు, కటక = ముంతేతికడియములు, అంగులి గుద్ది కా = వ్రేళ్లయంగరాలు, అది = మొదలుగాఁగల, భూషలు = సోన్నములు, తొడి = తొడిగి - ధరించి, పారి. నలిక - పారిజాత = కల్పవృక్షముయొక్క, వికనత్ = పూచిన, ప్రసవ = పువ్వుల యొక్క, అనలిక = సంక్లిని - పారిజాతపుఁ బూదండలననుట, పూని = పెట్టుకొని, ఒయ్యక = తిన్నగా, అలిపేటలు = స్త్రీలు - మగవైదులు, లేక = వెంటఁబెట్టుకొనిరాఁగా, వివాహవేదికఁ = పెండ్లియగుమీఁదికి, సిగ్గునఁ = లజ్జతో, చనుడెంచె = విచ్చెను - మనోరమ తనకుఁదగినవస్త్రాభరణములను బుష్పనందనములను ధరించి ముతైదులు వెంటఁబెట్టుకొనిరాఁగాఁ పెండ్లియగుమీఁదికి వచ్చెనని తాత్పర్యము అలం. స్వభావోక్తి.

తే. ఇట గృహద్వారసీమకు ర నేగుడెంచు, నాకుమారున కిందివరాక్షుఁ డెదురు
 సని ముత్తరీక్షిగి వందన మొనర్చునతనిదీవించి హితమంత్రితయుతముగాఁగ.

అ. ఇటఁ = ఇక్కడ - పెండ్లికొడుకునొద్ద ననుట, గృహద్వారసీమకుఁ = వగరవాకిటి ప్రదేశమునను, నేగుడెంచునాకుమారునఁ = నచ్చినయా పెండ్లికొడుకునను, ఇందివరాక్షుఁడు, ఎదురునను = ఎదుర్కొలుచేసి, ముత్తరీక్షి = వేల్పుచేనుఁగును - విరానతమును, డిగ్గి = దిగి, వందనము = వమస్కారము, ఒయ్యనత్ = చేసినయాస్వరోచిని, దీవించి = ఆశీర్వదించి, హితమంత్రితయుతముగాఁగఁ = ఇష్టలతోను మంత్రులతోను గూడుకొనునట్లుగా - పైకివన్యము.

ప. భూసురాశీర్వాదనాదంబులు రోదసి నిండ నభ్యంతరగృహంబునకుం దోడ్కొని
 పోవునప్పు డప్పడమితేఁ డెడనెడం బుణ్యంగన లొనంగునీరాజసోపచారమ్ము
 లానర్చించుచుఁ గత్తుంతరద్వారదేశంబుల మంగళార్థంబుగా నిడినపూర్ణకల్పశ్రీ
 ముకురాదిపదార్థంబులఁ గనుంగొనుచుఁ దోరణస్తంభాయమానరంభాతరుకినల
 యోత్తాలతాళవృంతానిలంబులఁ గుంతలంబులు చలింప మంథరగతిఁ గింపు
 రుషవృషభం డగుగంధీర్వరాజప్రధానుం డొనంగుకైదండ గొని యల్లనల్లన
 నడచి పురోహిత బ్రాహ్మణబంధుపురంద్రీసందోహసీరంద్రం బయి వైవాహిక
 క్రియారంభ సంభారసంభ్రమద్రంభాదిమరుద్రంభోరుపుఁ కల్కికినునుసోగపలుకుల
 కలకలంబునం గొలగొల మనుకొతుకాగారంబు సాక్షెంచి.

75

అ. భూసురాశివ్యాదసాదృశులు = భూప్రాణులదీపనలధ్వసులు, రోదసి = భూష్ట్యకాశముల
 మధ్యభాగమంతయు, నిండఁ = నిండుకొనఁగా, అభ్యంతరగృహీంబునకుఁ = నడిమియింటికే నగరినడిమి
 కూటమునకు ననుట, తోడ్కొని = పిలుచుకొని, పోవునప్పుడు = పోవునట్టిసమయమునందు, అప్పుడమి
 త్రేఁడు = ఆభూపతి - స్వరోచి, ఎడనెడఁ = నడ్డుమననుడు, పుణ్యాంగనలు = ముత్తయిదువలు, ఒసంగు
 నీరాజినోపచారములు = ఇచ్చునట్టిమంగళారతిమర్యాదలను, ఆదరించుచుఁ = ఆదరణతో నంగీకరించుచు,
 కత్వంతరద్వారదేశంబులఁ = ఒక్కొక్కతొట్టికట్టుయొక్కయువాకిళ్లయందు, మంగళార్థములుగాఁ =
 శుభనిమిత్తముగా - శుభసూచకముగాననుట, ఇదీన . పవార్థంబులఁ - ఇదీన = పించినట్టి, పూర్ణకలశఁ
 నీళ్లునింపి పూజించి యుంచినబంగారుకుండలు, మువర = అద్దములు, ఆది = మొదలయిన, పవార్థంబులఁ =
 వస్తువులను, కనుగొనుచుఁ = చూచుచు, తోరణ .. నిలంబులఁ - తోరణ = గోపురద్వారములయొ
 క్క, స్తంభాయమాన = కూచములవలె నాచరించుచున్న, రంభాతరు = అరణ్యద్రాక్షులయొక్క, కిస
 లయ = మోవులసెడి - లేఁతయాకులసెడి, ఉత్తాల = ఉన్నతములయిన, తాళవృంత = చివనకట్టలవలని, అని
 లంబులఁ = వాయువులచేత - గాలిచేత - ఆరణ్యచెట్లలేఁతయాకులు కదలుటచేఁగినిగాలిచేతననుట,
 శుంతలంబులు = తలవెండ్రుకలు, చలియింపఁ = కదలియాడఁగా, మంథరగతిఁ = మెల్లనినడకతో, కింపు
 దమవృషభండు = కింపురువులతో శ్రేష్ఠండు, అగుగంధర్వరాజప్రధానండు = అయినయిందీపరాత్మని
 మంత్రి, ఒసంగు కైండఁ = ఇత్తునట్టిచేపట్టు, కొని = గ్రహించి - పట్టుకొని, అల్లనల్లనఁ = మెల్లమెల్లగా,
 నడచి, పురోహిత . నీరంధ్రందై - పురోహిత = పురోధముడు, బ్రాహ్మణ = విప్రులు, బంధు = చుట్ట
 యులు, పురంద్రీ = ముత్తయిదువలు, సంహార = పీరియొక్కసమాహముచేత, నీరంధ్రందై = సందులేనిదై,
 వైవాహిక... కలకంబులఁ - వైవాహిక = పెండ్లిసంబంధమైన, క్రియా = పనులయొక్క, ఆరంభ =
 మొదలుపెట్టునప్పుడుకావలసిన, సంభార = సమాహములను దెచ్చుటయందు, సంభ్రమతో = తత్తణపడు
 చున్న, రంభాది = రంభ మొదలయిన, మరుద్రంభోరువుల = చేనతాశ్రీలయొక్క, కల్పికి = మనోహరము
 లైన, నును = మృదువులైన, సోగ = తీగదీనినట్టెడతెగని, పలుకుల = మాటలయొక్క, కలకంబులఁ =
 కోలాహలధ్వనులచేత, గొలగొలమను = గొలగొలయునెడి యనుకరణయతో నందడించుచున్న, కాతు
 కాగారంబు = పెండ్లిపవిత్రను, చొత్తెంచి = ప్రవేశించి, - ప్రసవ్యముతో నన్వయము.

చ. ప్రభలు సభోవిటంకమున శ్రీభానుమరీచులఁ బ్రోదినేయఁ గౌ
 స్తుభనిభనూత్నరత్నపరిశోభితమై గరుడాత్మవేది
 గ్విభవము పొల్పగుంజవికవిద్రుమచాదనువర్జపీఠపైఁ
 బ్రభుతదలిర్పమామవనురవఁ వనియించె నుదంచితస్థితిన్.

అ. ప్రభలు = వెలుగులు, సభోవిటంకమున = ఆకాశముయొక్క ముందటిభాగమునందలి,
 భానుమరీచులఁ = సూర్యకిరణములను, ప్రోదినేయఁ = పోషింపఁగా - పెంపఁగాననుట, కాస్తుభ...
 శోభితమై - కాస్తుభ = (విష్ణునిదైన) కాస్తుభమమమణితో, నిభ = కన్యామైన, నూత్న = శ్రోతలైన,
 రత్న = రత్నములచేత, పరిశోభితమై = ఎల్లయెడలఁ బ్రకాశించునదియై, గరు .. పము = గరుడాత్మ =
 గరుడపచ్చలతో నేర్పలుపఁచిన, వేది = ఆరుగుయొక్క, దుగ్ధభవము = ప్రకాశముకలిమి, పొల్పగుంజ
 విక = ఒప్పుచున్న పెండ్లిహావశియందు, విద్రుమ పైఁ - విద్రుమ = పగడములచేఁ జేర్చుచుదిన,
 పాద = కోర్టుల, సువర్ణపీఠపైఁ = బంగారుగిద్దియమీఁద, ప్రభుత = ప్రభుత్వము, తలిర్పన్ = అతిశయం

సంగ, మామ=మామయ్య యిందీవరాక్షాడు, పనుప= నియమించగా, ఉదాచితేనీతి= మిక్కిలి యొప్పవ మైనయొకతో, పసియించె= జేకూర్చుండెను.

తా. ముందు చెప్పినవృత్తవంశంబుక ప్రవేశించి మేలైనరత్న కాంతులచేత వెలుగు చున్నయా పెండ్లివంశంబుక బచ్చలు దాచిన పెండ్లియ్యరుగనెಂಬడి బగడపుగోళ్లువేసిన యెత్తు పీటమీద మామయ్యయిన యిందీవరాక్షాడు కూర్చుండుమని చెప్పగా గూర్చుండెను.

క. విధియుతముగ ఖచరుడవ, న్యధినాథున కోసంగై బసించిహరివాణమునన్

మధురమఖభగ్గవీదధి, మధురససంపర్క మయినమధుపర్కంబున్.

77

అ ఖచరుడు=గంధర్వుడయిన యిందీవరాక్షాడు, అవ్యాధి=నాశనము= భూపతికి-స్వర్గ చికి, విధియుతముగ= కాస్తా క్రమముతో, గూడుకొనునట్లుగా, పసిండిహరివాణమున=బంగారున్నెలో, మధుర సంపర్కము=మధుర=తియ్యనైన, మఖభగ్గవీ=దేవతలయాపుయొక్క- కామ ధేనువుయొక్క, దధి=పెరుంగతోడ, మధురస=తేనెయొక్క, సంపర్కము=కూడికగలది- కామధేనువు పెరుంగును జేయెంగలనీనదియనుట, అయినమధుపర్కంబు=అయినట్టి పెరుంగుపాలు తేనెముదలగువారిగలిపినద్రవ్యమును, బసంగై = ఇచ్చెను - కన్యాదానకాలమునందు, పెండ్లికొడుకునకు గన్యకతండ్రి పెరుగు చేసె పాలు నెయ్యి యరటివండు కలిపి పుచ్చుకొనుట కై యిచ్చుట మర్యాద గనుక నామర్యాద నడపెనని తెలియునది.

తే. అందితాకృతి సామ్రాజ్యరెంచినట్టి, రమకు బ్రతివచ్చును మనోరమ మనోరమ యనుదాని ననుంగుజామాతిగైట, భారి సరిగాంగ నర్పించి దారమ్రాసె

అ. (ఇందీవరాక్షాడు) అనుంగజామాతి= ముద్దులబుట్టుని-స్వగోచిని, కైటభారిసరిగాంగ= విష్ణునితోనమానముగా-విష్ణుదేవుని నర్పించునీతిగాననుట, అర్పించి=పూజించి, అందితాకృతి= ఒప్పిన మైనరూపమేదే, సామ్రాజ్యరెంచినట్టిమత్=ప్రత్యక్షమైన లక్ష్మీదేవితో, ప్రతి. . రమక-ప్రతివచ్చు=సరియగుచున్న, సుర=దేవతలయొక్క, మనోరమ=మనస్సులందు రమించుదానిని-దేవతలకు బ్రతుమైనదానిననుట, మనోరమయమదా=మనోరమ యను పేరుగల శనకామూర్తును, దారవోసె=ధారాపూర్వకముగా దానముచేసెను-అనగా సిందీవరాక్షాడు “దాస్యావిఖిలవేతు భృకు-విష్ణువనైన నీకు నిచ్చుచున్నాను” అనువాక్యమును జెప్పి కన్యాదానము చేయువారు చేయుదురు గనుక, అట్లు విష్ణువునుబూజించినట్లు పూజించి లక్ష్మీకుల్యారాలైన ముద్దులకూతును ధారాపూర్వకముగా దానము చేసెననుట. అలం. ఉపమ.

క. తదనంతరంబ హర్షము, పొదలుమదిక మెట్టుబ్రాలపుట్టికలయెడం

గదియంబట్టినపెండెర, గదియించిరి బంధుజనులు కన్యావరులన్.

78

అ. తదనంతరంబ=కన్యాదానముచేసినతోడనే, బంధుజనులు=చుట్టములు, హర్షము=సంతోషము, పొదలుమదిక=పెరుగుచున్నచునుతో-మనసున నంతోపించుచునుట, మెట్టుబ్రాలపుట్టికలయెడ=విభావరులమందరరాశిగా బెద్దలు పోయెదగిన దీవన ప్రాలంకరణముచోట, కదియంబట్టినపెండెర=చేరబట్టినపెద్దతెరచీరము, కన్యావరుల=పెండ్లికూతును పెండ్లికొడుకును, కదియించి=దగ్గఱునట్లుచేసిరి - కన్యాదానముచేసి కాగానే పెండ్లి పెద్దలయిన చుట్టములు పెండ్లికూతును పెండ్లికొడుకును సేగబ్రాలంకరణవెంబడి కట్టబడినతెరదగ్గఱ జేర్చిరనుట.

ఉ. అప్పుడు తూర్పుముల్ ఘోరయ ౩ నమ్మికునమ్మ విలోకనస్పృహం
దేవులదేల వంపబడుతెల్లనిచీర తెరిం గ్రమరిబునం
గొప్పు మొగంబు నట్టు జనులగొండలుఁ దోవ లతాంగి పోలెఁ జె
ల్లుప్పతిలక సుధారసపరయోనిధి పెద్దదెరఁ బుట్టునిందిరన్.

80

అ. అప్పుడు=అసమయమునందు, తూర్పుముల్=వాద్యములు, ఘోరయ=మోయఁగా=ధ్వనింపఁగా, అమ్మికునమ్మ=అవధూనములు-పెండ్లికూతురు పెండ్లికొడుకును, విలోకనస్పృహ=ఒకరి కొకరు చూచుకోరికయందు, తెప్పలదేల=తేలియాడుచుండఁగా-మిక్కిలి యిచ్చగలవారైయుండఁగా, వంప.. తెర=వంపఁబడు=క్రిందికిదింపఁబడుచున్న, తెల్లనిచీర తెర=తెల్లనిదైన తెరచీరయందు, క్రమంబున=వరుసపెండిని, కొప్పును, మొగంబు=ముఖమును, అట్టు=మెడయును, చనుగొండలు=కొండలవలె నున్నతములైన స్తనములును, తోవ=కనఁబడఁగా, లతాంగి=పెండ్లి కూతురైన మనోరమ, చెల్లు=చక్కదనము, ఉప్పతిలక=కలుగునట్లు, సుధా... పెందెర=సుధారసపరయోనిధి=పాలనముద్రమయొక్క, పెందెర=పెద్దయలయందు, పుట్టునిందిర=పుట్టుచున్న లక్ష్మీదేవిని, పోలె=పోలియుండెను

తా. అప్పుడుమునందు బేరలు మొదలగు మంగళ వాద్యములు మ్రోగఁగాఁ పెండ్లికొమార్తకుఁ పెండ్లికొమారునికి నడుమఁ బట్టబడియున్న తెల్లనితెరచీరను ముత్తయిధులు కొంచెముకొంచెముగా దిగువను దించిరి. అట్లు దించునప్పుడు తెరమణుఁగుననుండి క్రమముగా మనోరమయొక్క కొప్పు ముఖము మెడతొమ్ములును గనఁబడెను. అట్లు కనఁబడుటచేత నాపెండ్లికూతురు పాలనముద్రమయొక్క పెద్దయలపలనఁ బుట్టుచున్న లక్ష్మీదేవిని పోలియుండెను అలం. ఉపమ.

చ. కటకరవంబు బోరుకలఁగఁ రమణుల్ తెరచీర వంచినం

దటుకున రాజుమో మెదుటఁ ర దారసమైన లతాంగి నేత్రముల్

చటులలే లజ్జఁ దల్లడిలె ర జాలరిచేవలఁ బాసి ధాత్రివై

నటునిటు మిట్టిమిట్టి పడునంబుచరంబులుఁబోలె నత్తటిన్.

81

అ. అత్తటి=అసమయమునందు, కటకరవంబు=కంకణధ్వని, బోరుకలఁగఁ = గల్లునమ్రోయఁగా, రమణుల్=స్త్రీలు, తెరచీర=తెరగుడ్డను, వంచిన=క్రిందికిదింపఁగా, కటకున=కటాలున, రాజుమోము=రాజైననవ్వరోచిముఖము, ఎదుట=ఎదుటితట్టు, దారసమైన=నమోపింపఁగా, లతాంగి నేత్రముల్=తీగవంటిదేహముగలదైన మనోరమకన్నులు, చటులలే=చంచలత్వముచేతను, లజ్జ=స్థిగ్గుచేతను, జాలరిచేవల=చెంబడివానిచేతివలనుండి, పాసి = తొలగి-తీసిక్రిందవేయఁబడి, ధాత్రివై=భూమినిఁబ్ర, అటునిటు=అతట్టునీతట్టును, మిట్టిమిట్టి=ఎగిరియెగిరి, పడునంబుచరంబులుఁబోలే=పడునట్టిచేపలవలెనే, తల్లడిలె=చలించెను

తా. స్త్రీలు ఘోరనీలవండుమఁ బట్టినతెరగుడ్డను దించునప్పుడు పెండ్లికొడుకు మొగము పెండ్లి కూతునకు దగ్గఁగా నావచ్చెను. అంతటఁ పెండ్లికూతురు శవరచూపులతోఁ జూచెను అలం ఉపమ.

మ. అవనీశ త్రిదశేంద్రచూపుబరి కరన్యాగండపాలిద్వయా

నవరావణ్యరసంబుఁ గొల్ల గొని యంతం జెగిత ఫాలంపురా

జా విలోకించి చలించి కై కొనినయారాసా మెల్ల ఘుర్గాంబుకై
తన మొప్పకొనెన దించి తూతె గబరీతాపింఛకుంజాంతమున్.

82

అ. అప .. బరి-అవశ్యత్రదశేంద్రు=రాజదేశేంద్రునియొక్క-స్వరోచియొక్క, చూపు=దృష్టి
యనెడి, బరి=దొంగ, కన్యా.. రసంబుకొ-కన్యా పెండ్లికూతుయొక్క, గండపాలిద్వయా=చెక్కి
టిప్రదేశములజంటయొక్క, నవ=క్రోధయయన, లావణ్యరసంబుకొ=ముత్తెపునీటివలె దళితశలాదెడి
కాంతివిశేషమును, కొల్లగొని=దోచుకొనిపోయి, అంతి= (అట్లుదోచుకొనిపోవు) నప్పుడు, చెం
తి=నిరూపితమునందు, ఫాలంపురాజ్=అర్ధచంద్రునివంటి నొసలనెడిరాజును, విలోకించి=
చూచి, చలించి=దిగులుచేతనెడి, కై కొనిన యారాసా మెల్ల=తా నవహరించినలావణ్యరస మునెడిధనము
నెల్లను, ఘుర్గాంబుకైతము=చెమటనీరి నెడినెవము, ఓప్పకొ= పొందువడగా, వెగ్గ= శీఘ్రముగా,
డించి=దిగివిడిచి, కబరీ...తముకొ-కబరీ = కొప్పనెడి, తాపింఛ= చీకటిచెట్లయొక్క, కుంజాంత
ముకొ=పొదరిబిలోపలను, తూతె=చూపును

తా రాజశ్రేష్ఠుడయిన స్వరోచియొక్కచూపనెడి దొంగ చెక్కిళ్లకాంతియనెడి ధనమును
దొంగిలి వెంటనే నొసలనెడి రాజునుజూచి వెలదివలెయదు జెవటయనెడిమిషచే దానుదొంగలించిన
ధనమును జూచివిడిచి కొప్పనెడి చీకటిమానిపొదరిబిలో దాగె నని తాత్పర్యము. రాజు చెక్కిళ్ల
ను దొలుతెజూచి క్రమముగా నావలనొనటిని గొప్పనుజూచెననిభావము. (ఇందు చతుర్విధీయనెడిమన
భావస్థయు, స్వేదమనెడి సాత్వికభావమును రాజనందు డెలుపనయ్యెను.) అలం. రూపకము, అప
హ్నుతియు

ఆ. రాజుచూడ్కి కవుడురాజీవముఘుర్గాంబు, తదురుకొనియె లజ్జక గొదికి కొదికి
జడిసి జడిసి జహ్నునసంభవాంభోవేళి, కెదురులెక్కుమీలరొడమ లనగ.

83

అ. అపుమౌతసమునునందు, రాజుచూడ్కి=రాజునస్వరోచిచూపునను, రాజీవముఖి
చూడ్కులు=చేదలపంక్తికన్నులుగలదైన మనోరమచూపులు, లజ్జక=సిగ్గుచేత, కొదికి కొదికి=జంకి
జంకి, జడిసి జడిసి=చలించిచలించి, జహ్నుసంభవాంభోవేళి=గంగానదీప్రవాహమునను, ఎదురు...
కొదములు = ఎదురులెక్కు=ఎదురెదుకొనిపోవునట్టి, మీలకొదములు = చేదపల్లలలోయేమో, అనకొ=
అనునట్లు, ఎదురుకొనియె=ఎదుర్కొలుగాఁబోయెను.

తా. అపుమౌతసమునునందు, రాజుచూడ్కి=రాజునస్వరోచిచూపునను, రాజీవముఖి
చూడ్కులు=చేదలపంక్తికన్నులుగలదైన మనోరమచూపులు, లజ్జక=సిగ్గుచేత, కొదికి కొదికి=జంకి
జంకి, జడిసి జడిసి=చలించిచలించి, జహ్నుసంభవాంభోవేళి=గంగానదీప్రవాహమునను, ఎదురు...
కొదములు = ఎదురులెక్కు=ఎదురెదుకొనిపోవునట్టి, మీలకొదములు = చేదపల్లలలోయేమో, అనకొ=

మ. తనుమధ్యత్రివళుల్ నటింప నిలమిారదక మట్టియల్ మోవఁగా
గనుసాహెల్ ఘుత్తెప్పలం గదియ నుత్తంత్రి యై నిక్కినా
ఘనిమాళిం దలఁబ్రాలు పూసె నవలా శిదోర్నాలకూలంకష
స్తనవిస్ఫూర్తికి నందివంపలధళల్ శ నావహానినాదం బిడన్.

84

అ. తనుమధ్యత్రివళుల్ = సన్ననిశడుమును గడుపుమిదిమూడముడుఁజలును, నటింపకొ=
శదలియాడగా, ఇలమిదకొ = భూమిపైని, మట్టియల్ = కాలిమెట్టెలు, మోవఁగాకొ = ఆనె
గా, కనుసాహెల్ = కంటినిల్లుగుడ్డులోనిప్రతిరూపములు, పయితెప్పలకొ = మీఁదొలొప్పలను,

కదియన్ = చేరుకొనఁగా, ఉత్కలరాగ్రయే = ఎత్తఁబడినకుత్తుకకొనగలదై, నిక్కిన్ = పైకినిగిడి, దోర్బుల... ర్తికన్ - దోర్బుల = చంకలయొక్క, కూలంకష = ప్రక్కలనొరయుచున్న, స్తన = పాలిండ్లయొక్క, విస్ఫూర్తికన్ = విశేషమయినప్రకాశమునకు, సందిదండలభశ్లో = సందిదండలయొక్క భగభగ యనెడి కాంతులు, సాహసోనినాదంభిడన్ = పరాభుతెలిపెడి ధ్వనినిగలుగజేయఁగా, నవల = మరల... మనోరమ, నాసనిమాళిన్ = పెనిమిటియైన స్వరోచితలయందు, తలఁచుటలు = తలచిందఁబోయఁదగిన సేనలను, బోసెను. - అనఁగా మనోరమ యెయ్యారముతో నిక్కి మగనితలపై సేనలు దిగఁబోసె ననుట. అలం. స్వభావోక్తి.

చ. ముడివడుకంకణప్రభల శ్రీ ముత్తైపుసేనలు దోయిలించి యెత్తెడుతటి బాహుమూలకుచరదీప్తులవైఁ బతిదృష్టి పర్వినంబొడుమినలజ్జఁ బాణియుగరమున్ వెన వంచియ మౌళిమిఁదిత్తై పొడువునఁ జల్లె లేనగవు శ్రీ పొత్తుక తెప్పల నప్పళించుచున్. 85

అ. ముడి... భలన్ - ముడివడు = పెనఁగొనుచున్న, కంకణ = ముంజేతికడియములయొక్క, ప్రభలన్ = కాంతులతో, ముత్తైపు సేనలు = ముత్యాలతలఁచుటలు, దోయిలించి = దోసిటఁబట్టి, ఎత్తెడు తటిన్ = పైకెత్తునపుడు, బాహుమూలకుచరదీప్తులవైన్ = చంకలయొక్కయు స్తనములయొక్కయు కాంతులమిఁద, పతిదృష్టి = పెనిమిటియొక్క చూపు, పర్వినన్ = న్యాపింఘఁగా, పొడమినలజ్జన్ = కలిగిననీర్గుచేత, పాణియుగమున్ = రెండుచేతులను, వెనన్ = తీర్రుముగా, వంచియ = క్రిందికివంచియే, లేనగవు = చిలువపును, తెప్పలన్ = కను తెప్పలచేత, అప్పళించుచున్ = కప్పయ, మౌళిమిఁదిత్తై = ప్రియునితలమిఁదితెట్టునకు, పొడువునఁ జల్లెన్ = ఎఁజలెను

తా. అప్పుడు మనోరమ తలఁచుటలుపోయిటలై సేనలు దోసిటఁబట్టి పైకెత్తఁబోఁగాఁ బ్రియుడు చంకలకాంతులమిఁదను స్తనములమిఁదను దృష్టిపఱపెను. అది తెలిసి యా మచేతులు పైకెత్తయే భర్తతలపైఁబడునట్లు సేన లెగజలెను (ఇం దవహితము మాచిత్తుము.)

క. సకలత్వపతి యిడఁ గొ, మృకచంబులనుండి రాలె శ్రీ మౌక్తికములు సాత్విక జనితగండఘోరము, బుకదంబాసారగరిమ శ్రీ బునరుక్తము లై. 86

అ. సకలత్వపతి = చక్రపతియైనస్వరోచి, ఇడన్ = తలఁచుటలుపోయఁగా, కొమ్మకచంబులనుండి = మనోరమ తలవెండ్రుకలయందుండి, మౌక్తికములు = ముత్యములు, సాత్విక... గరిమన్ - సాత్విక = సాత్వికభావమువలనఁబుట్టిన, (సత్త్వము = మనోబుద్ధి - దానివలనఁ బుట్టినది సాత్వికము, సాత్వికముయొక్క స్వభావము సాత్వికభావము.) గండ = చెక్కిల్లయందలి, ఘోరము = చెరుటనిటియొక్క, గదంబు = సమానాముయొక్క, ఆసార = ఎడతెగక కురియునట్టివానయొక్క, గరిమన్ = గౌరవముచేతఁ ఆధిక్యముచేత, పునరుక్తములై = ఇబ్బడించినవై, రాలెన్ = జలజలరాలెను

తా. పెండ్లికొడుకైన స్వరోచి తలఁచుటలుపోయఁగా మనోరమదేహమునందుఁ జెరుటపట్టి యా చెరుటలందువులును దలఁచుటలముత్యములును జేరి యిబ్బడియై మబ్బును పోలిన తలవెండ్రుకలనుండి యెడతెగనివాన కురిసినట్లు జలజలరాలెను అలం ఉపమ.

క. పతి సత్తిపై నిడుముక్తా, వితతి పడం దొడఁగె నడి భరవిష్యత్పురుషా యితనిర్దయరతిరభకు, చ్యుతసితకబ్రీప్రసూనససూచక మగుఘన. 87

ఆ పతి=భర్తయయినస్వర్గోచి, సతి=మే=భార్యయైనమనోరమమీద, ఇదుముత్తాచితతి=పోయినట్టి సేవిముత్తాలసమాహామ, భవిష్య...మగుచు - భవిష్యత్=మీదటికాలమునందలి, పురుషాంతరి=పురుషునితె నానదించునట్టి, నిర్ణయ=చయనాలిన, రతి=సంభోగముయొక్క - గాఢమయినయువరతియొక్క యనుట, రథసంపాముచేతి, చ్యుత=పాలునట్టి, సీత = తెల్లని, కబిప్రసూన=కొప్పనందలి పువ్వులను, సూచకము= సూచించునది - ఇట్లు రాలునని తెలుపునది, అగుచు = అపుడును, పడి = వేసుతో, పడందొడగె = రాబ నారంభించెను

తా. అనయమునందు స్వర్గోచి తలబా్రాలు పోయగా నాతలబా్రాలనుత్యములు మనోరమతలపైనుండి రాలుట యింకమీద నామె చేయబోవుగాఢోపరతికాలమునందు గొప్పనందుండిరాతెడి తెల్లనిపువ్వు లిట్లే రాలునని సూచించునట్లుండెను అలం. ఉత్పేయ.

శా. కట్టె మంగళసూత్రము శరధిశంఖశ్రీలకుఁ బొమ్మలం

గట్టం జాలెడుకంఠపీరి నిఖిలత్సభర్త శోణద్యుతుల్

దట్టం బై నఖిలశోత్సరము తత్తద్వేయపైమనుర్గుర

త్వట్టపాపితపద్మరాగములపంఠంబుల్ విడంబింపఁగాన్ .

88

అ నిఖిలత్సభర్త=సార్వభౌముఁ డయినస్వర్గోచి, శోణద్యుతుల=ఎఱ్ఱనితాంతులు, దట్టంబై=తలుచై, నఖిలశోత్సరము = గోళ్లనెడి మొగ్గలయొక్క సమాహామ, తిద్దైవేయ . పంఠంబుల్ = తల్ = ఆమనోరమయొక్క, కైవేయ=కంఠారణమైన, మైమ=బంగారుచైన, ముగ్ధత్ = వెలుగుచున్న, పట్ట=పట్టెడయందు, ప్థాసీత=పొదుంగబడిన, పద్మరాగముల=కెంపులయొక్క, పంఠంబుల్ = వెలుగులయాధిక్యరీతులను, విడంబింపఁగాన్ = పంపింపఁగా - మీఱఁగాననుట, (మనోపురుషుల గోళ్లెఱ్ఱగానుండునని సామద్రుకత్వాన్త్రయనందుఁ జెప్పబడియున్నదిగనుక స్వర్గోచిగోళ్లెఱ్ఱగానుండెనని యెఱుంగునది.) శరధిశంఖశ్రీలకుఁ = సమద్రమునందలి శంఖములయొక్క - సౌందర్యనంపదలకు, బొమ్మలంగట్ట = జయించి వానిరూపములు చెక్కినగండపెండెరముల దాల్చును, చాలెడుకంఠపీరి = చాలి నట్టిమనోరమకంఠప్రదేశమునందు, మంగళసూత్రము = తాలిబొట్టును, కట్టె = కట్టినవాఁడాయెను.

తా. అనంతరము స్వర్గోచి పద్మరాగములలెఁ జేరివేళ్లగోళ్లు రక్తకాంతితో వెలుగుచుండఁగా దక్షిణాంతర శంఖములనుమించి పట్టునయై యొప్పుచున్న మనోరమమెడను దాలిబొట్టు కట్టెను. అలం. ఉపమ

క. అట్టియెడఁ బెండ్లి పనులకొ, దిట్ట లగుపురంధ్రు లచట శ నిలిపిరి వహ్నిం

బెట్టిరి మణిపీరి నురీ, పట్టము వైఁ బఱచి రందుఁ శ బతియును సతియున్ .

89

అ. అట్టియెడ = ఆబొట్టుగట్టిన సమయమునందు, పెండ్లిపనులకొ = పెండ్లిపనులయందు, దిట్టలు = నేర్పరులు, అగుపురంధ్రులు=ఆయినట్టిముత్తయిదువలు, అచటకొ = ఆపెండ్లియరుంగునొద్ద, వహ్నికొ = (హోమముకొఱుకై) యగ్నిని, నిలిపిరి = తెచ్చియుంచిరి, మణిపీరికొ = రత్నములుపొదింగిన పెండ్లిపంటను, పెట్టిరి = తెచ్చివేసిరి, వై = ఆపెండ్లిపంటమీద, సురీపట్టము = సురీచేతపులుట్టువచ్చుడమును - సూరత్తుపట్టుతాపితాననుట, పఱచిరి = పఱపుగాఁ గప్పిరి, అందుకొ = అట్టి పట్టుతాపితాకప్పిన పెండ్లిపంటయందు, పతియొకొ = రాత్రైన స్వర్గోచియును, సతియొకొ = రోణియైన మనోరమయును, (కూర్చుండి) - వైపద్యమతో నవ్వయము

తా. మాంగల్యధారణ మైనశ్శివుడు ముత్తయిదువలు పెండ్లిమరుగువారడఁ జెల్లిపింటికి దానిపైనురక్తుపట్టుకొనితా పటిచి దానికెదుట హోమాగ్ధముగా నీగ్ని తెచ్చి పెట్టఁగా విధూమీరు లాపెండ్లిపింటపైఁ గూర్చుండిరి.

క. ఆశుద్విజహంతుహరితశ, మీశాభాశకశనినదరమేదురనిశదా

భీశుజ్వాలజాలహం, తాశక్రోడమున వేల్చి రరాసుతు లెలమిన్.

90

అ. ఆశు . క్రోడమున - ఆశు=త్వరితముగా, ద్విజ= బ్రాహ్మణులచేత, హంత=హోమముచేయఁబడిన, హరిత=పచ్చని, శమిశాభాశకల=జమ్మిపుడక సమిధలయొక్క, నివ=చిటచిటధ్వజులతోడ, మేదుర=దట్టమైన, విశద=స్పష్టమైన, అభీశు=ప్రకాశముగల, జ్వాల=మంటలయొక్క, జాల=సమాహమగుల, హంతాశ=అగ్నియొక్క, క్రోడమున=నడుమ, ఎలమి=సంతోషముతో, ఆహతులు=వేల్చఁదగిన నేయి మొదలగు ద్రవ్యములను, వేల్చిరి = (వేసి) హోమముఁజేసిరి.

తే. తోయజామోదలాజలరదోయిలించి, ప్రమదమునవేల్చినొకకొన్నిరచెనుటనంట
వేళ్లు గనుపట్టెఁ గెంజాయరీవీతి హోత్రు, నాలుకలు సాటిరాకున్నరనన్వననగ.

అ. తోయజామోద = కనులములవాసనవంటి దేహవాసనగల మనోరమ, లాజలు = పేలాలు, దోయిలించి = దోసిటిబట్టి, ప్రమదమున = సంతోషముతో, వేల్చె = హోమముఁజేయఁగా, ఒకకొన్ని = అపేలాలలోఁగొన్ని, చెనుట = చెనుటచేత, అంట = (వేళ్లలో) అంటుకొనఁగా, వేళ్లు = అవేళ్లు, కెంజాయ = ఎఱ్ఱరివాయచేత, వీతిహోత్రు నాలుకలు = అగ్ని జిహ్వలు - నిప్పుమంటలు, సాటిరాకున్న = లేమునరిపోలఁజాలకుండఁగా, నవ్వె = అయగ్నిజ్వాలలను బరిహసించెను, అనగ = అనునట్లుగా, కనుపట్టె = కనఁబడిన.

తా. లాజహోమము చేయునప్పుడు పెండ్లిగూతురైన మనోరమ దోసిటిబట్టిని కొన్ని పేలాలు వ్రేళ్లనంటుకొనఁగా నా పేలాల తెల్లనికాంతిచేత నగ్నిజ్వాల లెఱువున దమ్ముబోలవని యావేళ్లు నవ్వి పరిహసముచేయుచున్నవో యనునట్లుండెను (పేలాలను నవ్వునకును ధవళకాంతిసాధర్మ్యముగఁగింపవలయును) అలం ఈ తేస్వీతి

తే. స్తనగుళుచ్చసధూదేహరదాడిమీల, తామతల్లికపై హోమరథూమ మడరె
భర్త కభిమతరతిమహారఫలవిపాక, మగుటఁ గోరి ఘటించుదోరహద మనంగ.92

అ. స్తన...పై - స్తన = చన్నులనెడి, గుళుచ్చ = పూగుత్తులతోడి, షధూ = పెండ్లికొమార్తయొక్క, దేహ = శరీరమనెడి, దాడిమీ = దానివ్వుచెట్టుయొక్క, లతామితల్లికపై = శ్రేష్ఠమైన కొమ్మమీద, హోమధూమము = హోమముయొక్కదాగ, భర్తక = పెనిమిటికి, అభిమత=అభిప్రాయ, రతి = సంభోగమనెడి, మహారఫల = ఘనమైన ప్రయోజనరూపమైన పండు, విపాకము = విశేషపక్వమగుటను-చక్కఁగాఁబండుటను, కోరి = అపేక్షించి, ఘటించుదోహదము = పొందించునట్టి దోహదక్రియయో, అనంగ = అనునట్లు, అడరె = వ్యాధిచెను. (దోహదము అనఁగా వృక్షములు తీఁగిలు మొదలగువానియందుఁబువ్వులులోనగువికలగుటకై యుపయోగించు ద్రవ్యము-లేక - చేయునట్టిక్రియ, 'ధూమస్పర్శాత్తుదాడిమీ' అని ఫలదోహదప్రకరణమునందుఁ జెప్పఁబడినప్రమాణ మిచట గ్రాహ్యము.)

తా. హోమసమయమునందుఁ బూచినదానిప్పుకొమ్మనలె నున్న మనోరహజమామునై వ్యాపించిన పాగి యాదానిప్పుకొమ్మయందు కీఘ్రముగా రతిహాపభయముఫలించి పక్వమగుటకై చేయునట్టి హోమప్రక్రియయో యనునట్లుండెను అలం. రూపకము, ఉత్పేక్షయు.

మ. జగతీనాథవతింస మానలలిరగన్మమృశశ్శా నెయ్యపుం

జగడంబుల్ ప్రియ మొప్ప మాచృదుతటిం శంచత్కిరీటాగ్ర

త్నగీణస్వర్గసహంబు గానలనియో శ నాగోర్కిదై వాఱన

మృగుం బాదతలంబు వట్టి సనెకల్ శ మట్టిం చె మోదంబునన్ .

93

అ. జగతీనాథవతింసమ=రాజశ్రేష్ఠుడు - స్వరోచి, ఆనత . శనన్=ఆనత = పంపించెన, శరన్ = రలయొక్క, సప్తేశన్ = చేరికతో, సెయ్యపుంశగడంబులు = (ఇళగమోద) కలుగఁబోవు ప్రణయ కలహములు, ప్రియము = ప్రేమ, పిప్పిన్ = ఒప్పుచుండఁగా, మాస్పెడుతటిన్ = దీర్చినట్టి సమయమునందు, చంచ సహంబు - చంచత్ = ప్రకాశించుచున్న, కిరీటాగ్ర = కిరీటు చివరయందలి, రత్నగణ = మణిసమూహమయొక్క, స్వర్గ = తాఁడగును, సహంబు = ఓర్పుట, కావలెయో = కావలయుట నక్షేపించియో, నాన్ = అనునట్లు, కోర్కి = తనయొక్కకోరిక యై వాఱన్ = అతిశయింపఁగా, మోదంబునన్ = సంతోషముతో, అష్టగుష్ణ = పెండ్లికూతురైన యామనోరమను, పాదతలంబు = అఱకాలు, పట్టి=పట్టుకొని, సనెకల్ = సన్నితాతిని - నూలుడుబండను, మట్టిం చె = త్రొక్కించెను.

తా. పెండ్లికొడుకైన స్వరోచి పనికి రిలవంచి పెండ్లికొమార్తెకాలు పట్టుకొని నన్నెకల్లుత్రొక్కించెను. అది యిళమోదఁగలుగఁబోవు ప్రణయకలహము తీర్చి మొప్పునప్పుడు తనకిరీటమునందుఁ జెక్కఁబడిన రత్నములు బాల్లేకనుక వానియొరపిడినోర్పుటకు వలవాటుచేయుటకై యా మెపాదములు సోఁగునట్లు కీలవంచి నన్నెకల్లుత్రొక్కించెనో యన్నట్లుండెను. అలం ఉత్పేక్ష.

క. కడునవ్వింనుచుఁ జెఱఁగులు, ముడివెట్టం బేరఁటాండ్రు శ ముదిత కనుబొమల్

ముడివెట్టె నాలిసిగ్గున, ముడివెట్టె నారి చెఱకురమోనున భురుడున్ .

94

అ. కేరఁటాండ్రు = కేరంటమునకువచ్చినను త్తయిదువలు, కడున్ = మిక్కిలి, నవ్వింబుచున్ = నవ్వునట్లుచేయుచు, చెఱఁగులు = పసూపరల చీరచెఱఁగులు, ముడివెట్టెన్ = ముడివేయఁగా, ముదిత = మనోరమ, నాలిసిగ్గునన్ = కపటపుసిగ్గుచేత, కనుబొమల్ ముడివెట్టెన్ = కోపము నొందినదానివలె మొగము ముడుచుకొనెను, భురుడును = మత్స్యగుడును, చెఱకురమోనునన్ = చెఱకురమొలయుండు - తినివిల్లయినచెఱకునందనుట, నారి = అల్లెత్రాటిని, ముడివెట్టెన్ = ముడివేసెను - ఎక్కువెట్టెనుట.

తా. కేరంటపుము త్తయిదువలు, నవ్వుపుట్ట మాటలాడుచుఁ గొంగుముక్కువేయఁగా సిగ్గుచేత మనోరమ కొడించినట్లు బొమకుడిచూపెను. తోడనే పసూపరలకేఁ బరస్పరము వలపును జనించెను అలం ఆపుత్తివేషము

సీ. పరిణమించిరి ధరామరపురంద్రీహస్త, ఘటితచేలాంచలగ్రంథికలనఁ

బరేపూర్ణనిష్ఠఁ గోరల్పిరి ప్రదక్షిణపూర్వ, వినతి నాలుకలాద్యువేడివేల్పు .

వీక్షించి యమవీధిసమీకానుస్థితి, స్థాయిఁ దోషితరమార్థపుని, ధ్రువుని,
బరిణయప్రాప్తసర్వప్రతిప్రియాప్రేక్ష్య, సాక్షాదరుంధతీరసతి కెరగిరి
సకలసంయమిగణనమర్సనకృత్య, మాచరించి తదీయహస్తాభిమంత్రి
తాక్షతలు మాళిఁదాల్చిరత్నాదరమీన, దంపతులు బంధుకోటికురత్నవమెలర్ప.

అ. దంపతులు = సహృదయలిద్దఱును, బంధుకోటికిం = చుట్టాలసమాహమనకు, ఉత్సవము =
వేడుక, ఎలర్ప = ఆతిథియంపఁగా, ధరామర . కలనక - ధరామరపురంధీ = బ్రాహ్మణులముత్త
యదుపలయొక్క, హస్త = చేతులచేఁగూర్పబడిన, చేలాంచలగ్రంథికలనక = కొంగుముల్లకూడిక
చేత, పరిణమించిరి = సంతోషించిరి, నాలుకలార్పవేడివేల్పు = నాలుకలూడించుచున్న (బ్రా
లలెగయించుచున్న) యగ్నిదేవుని, ప్రదక్షిణపూర్వవినతి = ప్రదక్షిణము ముందుగలుగునట్లుగాఁ
జేసెడినమస్కారముచేత - చుండుప్రదక్షిణమును దరువాత నమస్కారమును జేసి యునుట, పరిపూర్ణ
నివృత్తి = నిండినయమముతో, కొల్చిరి = సేవించిరి, ఉడువీధి = సత్కరమార్గమునందు - ఆకాశ
మునందు, అక్షీణగుసీతిస్థాయి = అక్షీణ = తగ్గని, గుసీతి = మంచియునికీచేత, స్థాయి = ఉం
డెడివానిని, తోషితరమార్థపుని - తోషిత = సంతోషించువేయఁబడిన, ధమాధపుని = లక్ష్మీధ
రయైన విష్ణుదేవుడుగలవానిని - తపస్సుచేసి విష్ణువును మెప్పించినవానిననుట, భువీ = భౌత్యాన
పాదని, వీక్షించిరి = చూచిరి, పరిణయ...నతికిం - పరిణయ = పెండ్లికి, ప్రాప్త = పచ్చిన, సప్తర్షి
ప్రియా = సప్తమహామునులభౌర్యలహోపల, ప్రేక్ష్య = చూడఁదగినదైన, సాక్షాత్ = ప్రత్యక్షమయి
న, అరుంధతీనతికిం = పతివ్రతాశిరోమణియైన అరుంధతీదేవికి, ఎరగిరి = మొక్కిరి, సకల ..
కృత్యము - సకల = సమస్తమయిన, గణనమిగణ = మునులసమాహమనకు, సమస్కరణ = సమస్కరిం
చుటయనెడి, కృత్యము = వ్యాపారమున, ఆచరించి = చేసి, తదీయ...తరీయ - తదీయ = వారివై
న, హస్త = చేతులనుల, అభిమంత్రిత = మంత్రములచేత పరిశుద్ధములుగాఁజేయఁబడిన, అక్షతలు =
దీపనబ్రాలు, అత్యాదరమునకొ = మిక్కిలి యక్కఱతో, మాళి = తలయందు, తాల్చిరి = ధరించిరి.

తా ఆదంపతులు తమచుట్టములు సార్వంపఁగా బ్రాహ్మణులముత్తయిమనుట వేసినకొంగు
ముల్లకు సంతోషించిరి హోమాగ్నికిం బ్రదక్షిణనమస్కారములు చేసిరి. ద్రువదర్శనము చేసిరి.
అరుంధతీదర్శనముచేసి మొక్కిరి పెండ్లివేడుకచూడవచ్చియున్న మునులకెల్ల నమస్కరించి వారు
వేసిన శోభనాక్షతలు తిలల ధరించిరి. (వివాహకాలమునందు ఆయుర్వృద్ధికై ద్రువదర్శనమును
కాతివ్రత్యనిష్ఠికై అరుంధతీదర్శనమును పర్యవసలచేఁ జేయుదురు.)

ఉ కూరిమి మంత్రితోడ నలరకూబరుఁ డేకలి మాడి పెద్దబం
గారపుగోరఁ గల్పనినికాజనికాంతిము లై నచీరలుకొ
వారివిభూషణావలియు ర నమిధునంబునకుం బ్రియంబుతో
నారిదమానిచేత సేనసం జదివించె గుబేరు పేరుగాన్.

96

అ. నలకూబరుఁడు, కూరిమిమంత్రితోడకొ = తపత్రయమంత్రితో, ఏకతమాడి = రహస్య
ముగా నాలోచనచేసి, పెద్దబంగారపుగోరకొ = పెద్దదయిన బంగారపుఁబల్లెరమునందు, కల్పనినికా
జనికాంతములు - కల్పవనికా = కల్పవృక్షములననుసంధు, ఇని = పుట్టకగలవగుటచేత - పుట్టిన

వనటచేతనస్థుట, కాంతములు = మనోహరములు, వినిచీర్లలు = అయినట్టి వస్త్రములును, హారవి
భూషణానియు = హార = ముత్యాల పేరులులోనగు, విభూషణ = ఆభరణములయొక్క, అవి
యు = పంక్తియును - సమాహమును, ప్రియంబుతో = ప్రీతితో, ఆమ్మిమనంబునకు = ఆదం
పతులకు, నారదహనిచేత, అదన = ఆశీర్వాచనమునునునందు, కుచేరుమేగుగా = తనతండ్రియ
యిన కుచేరునిచేరిట, చదివించె = పనసచెప్పి యాశీర్వాదించుకేసెను. - ఆదంపతులకు నాశీర్వాచన
మయమునందు నలకూబరుఁడు తనతండ్రియైనకుచేరునిచేరిటఁ గల్పవృక్షములవలనఁ బుట్టినవెలలేనివ
స్త్రాభరణములను జదివించె నని చాత్వర్యము.

క. కలిమి మెఱయంగ మఱియుం, గలబొంధపు లొసఁగి రపుడు శ కాంచనమణిభూ
షలుఁ జీరలు నరపతికిం, బొలఁతికి నుడుగరలు ముదము శ పొదలఁగ నంతన్. 97

ఆ. ఆపుడు = ఆనమయమునందు, మఱియు = నలకూబరుఁడు చదివించినపిమ్మట, కలబొం
ధపులు = ఉండునట్టి చుట్టములు, కలిమి = తమతమకుఁ గలసంపద, మెఱయంగ = ప్రకాశింపఁ
గా - తమతమకలకొలది ననుట, కాంచనమణిభూషణులు = బంగారపుసాములును, చీరలును = వస్త్ర
ములును, ముదము = నల్లరోషము, పొదలఁగ = వర్ణిల్లఁగా, నరపతికి = రాజునకును - స్వరోచి
కిని, పొలఁతికి = స్త్రీకిని - మనోరమకును, ఉడుగరలు = బహుమానములుగా, దినగిరి = ఇచ్చిరి -
చదివించిరనుట. అంతఁ కి అనంతరము - పైపద్యముతో నవ్వయము.

సీ. పొగడపూనంటికంఠపులనుదాంబువులును, మధువర్ణదంతశంఖములు మెఱయ
భీకరస్వరచాతుర్యబృంహితంబులు ఘనాం, గారకగ్రహకాంతిశక్తు లమర
నిలఁ జుట్టువడు తొండోములమించుపూర్వాంగ, మెత్తరంబై పిఱుం రే దత్తమిల్లఁ
గటములుత్కటములై నిటలముల్ బటువులై, సిద్ధింపు మొగములనుబుమిఱ
స్వర్ణకక్ష్యంకుశప్రాసరధిశార, భేటకుధకుంటికాద్యలంకృతులఁ జెలువ
మెసఁగు గంభీరవేదిభరద్రేభశతము, నల్లునకు నిచ్చె గంధర్వవల్లభుండు. 98

ఆ. పొగడ...వులును - పొగడపూనంటి = పొగడపువ్వులపరిమళమునంటి, కంపుల = షరమళ
ముగల, మదాంబువులును = మదజలములును, మధు ములు - మధువర్ణ = లేనవన్నెగల, దంతశంఖ
ములు = వజ్రాయుధములనుబోలినకృష్ణములును, మెఱయ = ప్రకాశింపఁగాను, భీకర .. బులు - భీ
కర = భయంకరములైన, స్వర = కంఠస్వరముతోడి, చాతుర్య = ఉద్విదములయిన, బృంహితంబులు =
ఘంకారములును, మనాం...కన్నులు - ఘన = అధికమయిన, అంగారకగ్రహ = అంగారకగ్రహము
యొక్క, కాంతి = కాంతివంటికాంతిగల - ఎఱ్ఱగానుండెడి, కన్నులు = కన్నులును, అమర = ఉష్ణఁగాను,
ఇల = భూమియందు, చుట్టువడు = చుట్టగాఁబడుచున్న - మిక్కిలి నిశువులైన, తొండముల =
నొండములచేత, మించుపూర్వాంగము = అతీతయించునట్టి ముందటిభాగపుదేహము, మెత్తరంబై = ఉ
న్నతమయి, పిఱుండు = వెనుకటిభాగపుదేహము, అత్తిమిల్ల = ఆనతమయియుండఁగాను - తగ్గి
యుండఁగాను, కటములు = చెక్కిళ్లు, ఉత్కటములై = విశాలములై, నిటలములు = నొనర్లు, బటు
వులై = వృట్టువలై, సిద్ధింపు మొగముల = పొడలుగలముఖములయందు, బుమి = ఉబుకు, మీ
ఁ = అతీతయంపఁగా, స్వర్ణ...కృతుల = స్వర్ణ = బంగారుపూఁతగల, కక్ష్య = నడికట్టు

పట్ట, అంకుశ=అంకుశము నెడియార్చుటయు, స్థానిన = ఈరై, శరధి = ఆములపాది, శార్ద = శిఖర
ములుందినవిట్లు, ఖేట = డాలువాలు, కుభ = మీదదలచెడికంబలి, ఘంటికా = గంట, ఆది =
మొదలగువానిచేసిన, అలంకృతుల = అలంకారములచేత, వెలువము = అందము, ఎనంగు... శరము -
ఎనంగు = అతిశయించుట, గంభీరవేది = ఎడతెగనిశుద్ధముతోఁగూడినవైన, భవేభ = భద్రజాతియేను
గులయొక్క, శరము = నూటిని - నూలుభద్రజాతియేనుగులవనుట, గంధర్వపల్లభండు = గంధర్వరా
జైనయిందీవరాతుఁడు, అల్లుపక్ష = అల్లుడైనప్పటికి, ఇచ్చె = అరణ్యముగానిచ్చెను - (గంభీరవేది
లక్షణము - “శ్లో॥ త్వగ్భేదా చోచ్చేతీత్రవా హ్లాంసస్యద్భవనాదపి, అజ్ఞానం యోనజానాతి సస్యాద్దం
భీరవేదికః. “ అరణ్య దేహమునందు దోలూడినను వెత్తురుగాచినను మాంసము తెగిపడినను దెలియని
మత్తుమేను గేదిగలదో యది గంభీరవేది యనంబరంగు ననియర్థము.) అలం. స్వభావోక్తి, ఉత్తమును.

శా. ఉర్విజానికి మామ యిచ్చె శిఖింఘోద్భాసివర్ణంబుచే
సర్వాచీనఘనాళి రోహితసహస్రకీర్ణగామింటఁ బూ
షార్వస్తోమముఁ జిత్రయానముల నూటాడించుగాంధర్వగం
ధర్వప్రహము దీప్తిచండమణికాండస్వర్ణసన్నాహమున్.

99

అ మామ = శ్వసేయఁడయినయిందీవరాక్షుఁడు, ఉర్విజానికి = భూపతియైన యల్లునికి,
శిఖింఘోద్భాసివర్ణంబుచేత = నెమిలికుంచెవన్నెవలెఁ బ్రకాశించునట్టివన్నెచేత, అర్వాచీనఘనాళి =
సేలకుదిగిన మేఘపంక్తి, రోహిత = పంకరలేనియంద్రధనుస్సులయొక్క, సహస్ర = వేయిటిచేత,
ఆకీర్ణగా = వ్యాపించినదగునట్లుగా, దీప్తి... సన్నాహము - దీప్తి = కాంతిచేత, చండ = తీక్ష్ణ
ములైన - మిక్కిలి వెలుగుచున్న, మణికాండ = రత్నసమాహములు గూర్చిన, స్వర్ణసన్నాహ
ము = బంగారుకవచముగలదానిని, మింట = ఆకాశమునందు, పూషార్వస్తోమము = సూర్య
నిగుఱ్ఱములసమాహమును, చిత్రయానముల = పెక్కుతెలుగుల వింతనడకలచేత, ఉటాడించు...
ప్రహము - ఉటాడించు = ఉట్టూఁతలూఁగించునట్టి - రిరస్పరించునట్టి, గాంధర్వ = గంధర్వులపై
న, గంధర్వప్రహము = గుఱ్ఱములగుంపును, ఇచ్చెను.

తా. మఱియు నల్లునికి నాగంధర్వరాజు నెమిలిపురివన్నెగలిగి పెక్కులయినపంకర లేనియిం
ద్రధనుస్సులతోడఁగూడి సేలకు దిగివచ్చిన మేఘములలో యనునట్లు మిక్కిలి వెలుగుచున్నరత్నములు
గూర్చిన పక్షిరలు వైచినవానిని, ఆకాశమునఁ బాటునట్టిసూర్యునిగుఱ్ఱములను దిరస్పరించఁజాలినపలు
తెలుగులవింతనడకలుగలవానిని, గంధర్వులవైనవానిని, గుంపులకొలది గుఱ్ఱముల వరణముగా నిచ్చెను.
అలం. ఉపమ ఉత్పేక్షయు.

క. తళతళనితరణిసెఱుంగులఁ, తలతల మనుమణుల మెఱసి తలఁచినచోట
నిలుచు విమానము ఖేచర, కులతలకుఁడు కూర్చి వెండిశీకొడుకున కొనఁగెన్.

అ. ఖేచరకులతలకుఁడు = గంధర్వశక్రేంద్రుఁడు - ఇందీవరాక్షుఁడు, తళతళనితరణి సెఱుంగుల =
తళతళయనితెలుగుచున్న సూర్యునితెలుగులను, తలతలము = లోలఁగుమతోలఁగుము, అనుమణుల =
అనునట్టిరత్నములచేత - పూర్వకాంతులనుమించి తెలుగునట్టి మణులచేతననుట, మెఱసి = ప్రకా
శించి, తలఁచినచోట = ఒడయఁడుతలఁచినతావునందు, నిలుచువిమానమున = నిలుచునట్టిదయిన

రహితమునఁ దోపునట్టిరథమును, కూర్చి పెండ్లికొడుకునకుఁ = ప్రేమాస్పనుఁడయినయట్లునిఁ - స్వరోచికి, ఒనఁగెను = ఇచ్చెను.

వ. మఱియు రజతమహారజతశయ్యాసనభాజనఁదోలాకలాచికాఘటకటాహవీటికాపేటికాదిగృహోపకరణంబులును, మరీకతకురుదిందపురుషపత్నీపురందరమణిమహాక్షికాదిమహారత్న ఘటిత కటకతులాకోటికంఠికాంగదై కావళికాంచిత్రోక్తి కాదికలాపకలాపంబులును, విచిత్రనేత్రనేత్రలకాశేయచీనాంతుకీధట్టంబులం పెట్టినట్టి పెట్టియలును, అమూల్యాగరు మృగమద సంకుమద కుంకుమపటరకర్పూరహిమాంబుపూరంబులు దట్టుపునుంగు నగలుసత్తును మంచిగండ పుడి చాఁదుదయ భాస్కరంబు లోనుగూఁ గలపరిమళద్రవ్యసంభారపరంపరలును, జవ్వసంపుఁగ్రోవున నివ్వట్టి మవ్వంపువాతెజులు వివ్వ నవ్వ నునుసోగవెన్నెలలంగలిసి పిసాళించుచంచలదృగంచలప్రథలం బచారింది, మెఱుంగుఁజన్నులఁ గన్నెత్తి మొగ్గలవన్నె నటమటించి, వెన్నెఱుల మెఱుంగుఁదు మ్మెదవన్నెఁదటమటించి, నెన్నఁడుముల విన్ను వెన్నుదన్నీ, బటుపుమిగిలి విటనికాయుబురాయిడిం బడి పుటపుటన్నెన కూలంకషచాటువులమాటకారితినంబు మెఱసి నాగరికప్రేమనులగరిగరిల గళరవచ్చులాలాసాచరణంబుల రవణంబులమినమిసలఁ బనగలిగి మేల్మొనకులుకుల రసికజనంబులమనంబుల మరులుకొలుపం జాలి నురుచిరాధరణభూషితం బగుపరిచారికాసహస్రంబును గూఁతునకు నరణంబుగా నిచ్చి మఱియును. 101

అ. మఱియును = (అట్లు అట్లునికీచ్చినదిగాక) ఇంకను, కూఁతునకుఁ = కొమ్మ దయయిన మనోరమకు, రజత... బులుసు - రజత = వెండివియు, మహారజత = బంగారువియునైన, శయ్యా = పొసఁపులు, ఆనన = పీఠాలు, భాజన = పళ్లెములు, దోలా = ఉయ్యాలమంపములు, కలాచికా = తీవ్రపడిగములు, ఘట = బిందెలు, కటాహ = కొప్పెరలు, వీటికాపేటికా = పక్కలాకులపెట్టెలు, ఆది = మొదలుగాఁగల, గృహోపకరణంబులును = ఇంటివాడునుట్లును, మరకత కలాపంబులును - మరకత = పచ్చలు, మిరుపింద = రోయిలకన్నుపన్నెగలకంపులు, పురుషరత్న = మగరాలు - రమలు, పురందరమణి = ఇంద్రనీలములు, మాడ్చికా = మత్తాలు, ఆది = మొదలయిన, మహారత్న = గొప్పమణులచేత, ఘటిత = కూర్చుండిన, కటక = కడిమములు, తులాకోటి = అందెలు, కంఠికా = కంఠెలు, అంగద = బాహుపులు, ఏకావళి = ఒంటిపేట మొలమాడ్చు, డోర్తికా = ఉంగరములు, ఆది = మున్నుగాఁగల, కలాప = ఆభరణములయొక్క, కలాపంబులను = సమాహములును, విచిత్ర .. బులక్ - విచిత్ర = వింతలయిన, శేఖల = మృదువువైస, కాశేయ = పట్టుతోనేసిన, చీనాంతుకీ = చీనదేశపుఁజీరలయొక్క, ధట్టంబులక్ = సమాహములను, పెట్టినట్టి పెట్టియలును = ఉంచినపెట్టెలును, అమూల్య... పూరంబులు - అమూల్య = వెలలేని, అగరు = చేపగండపుఁజెక్కలు, మృగమద = కస్తూరి, సంకుమద = జవ్వాటి, సంకుమ = కుంకుమపువ్వు, నటర = మంచిగండము, కర్పూర = పచ్చకర్పూరము, హిమాంబుపూరంబులు = పన్నీటిపవాహములు - కావలనినంతపన్నీరు, తట్టుపునుగ్గు = కడ్డవాటుపునుగ్గు, అగలుసత్తు = అగరిగంధపుధృతి - అగరిపలనఁ దీసియొత్తరు, మంచిగండవొడి = మంచిగండపుఁజెక్కజలని బుక్కా ముపొడి, చాఁదు = చాఁదిబొట్టుపెట్టుకొనెడి ద్రవ్యవిశేషము,

ఉదయభాస్కరంబు=ఉదయభాస్కరమనెడి గ్రంథకద్రవ్యవిశేషము, భోనుగాఁ=మొదట్లుగా, కల...
లును=కలకలిగిన, పరిమళ=మంచివాసనగల, ద్రవ్య=వస్తువులయొక్క, సంభార=సమాహారములయొక్క,
పరంపరలును=మనసును, జన్మసంపుఁగ్రోవృద్ధి=యోజనముదములేతను, నిష్పత్తిలి=ఆతిశయించి,
మవ్వంపువాతెఱులు=కోమలములయిన పెదవుల, నిష్కృ=విచ్చునట్లు, నవ్వు... వెన్నెలలకొ=నవ్వు=నగ
వులనెడి, నును=లేఁదలయును, సోగ=తీగలుసాగుచున్న, వెన్నెలలకొ=చంద్రప్రకాశములను, కలసి=
కూడి, పిసాళించు... ప్రభలకొ=పిసాళించు = ప్రకాశించుచున్న, చుచుల = చలనముగల, దృగంచల=
కన్నుగొనలయొక్క, ప్రభలకొ=కాంతులను, పచారిచి = ప్రసరింపఁజేసి, పెఱుంగుఁజెన్నులకొ=మె
ఱుంగులుదేఱుచున్న ప్రసములచేత, కన్నె. వన్నెకొ=కన్నె=పరువముగల, తమ్మిమొగ్గులయొక్క,
వన్నెకొ=గౌరవమును, అటలుటించి=మంచిచి-తిరస్కరించి, పెన్నెలులకొ=నొక్కులుగల నిడుపా
టితలవెండ్రుకలచేత, మెఱుంగుఁడుమైదవన్నెకొ=మెఱయుచున్న మైదలయొక్క పర్ణమును, తటమ
టించి=వంచిచి-తక్కుపఱిచి, నెన్నడుములకొ=మనోహరములయిన మధ్యములచేత, విన్ను=ఆకా
శమును, వెన్నదన్ని=పీఠపుదన్ని-లోలుఱుచుకొని, బటువు=దృఢత్వము, మిగిలి=పొచ్చి, విటనికా
యంబురాయిదేకొ=విటకాండ్రసమాహారముయొక్క యొరసిడిని, పడి=పొంది, పుటపుటనైనకూలంకమ
చాటువులకొ - పుటపుటనైన=గడిదీసిన, కూలంకమ=చదులనొరయునట్టి-సమగ్రమైన, చాటువులకొ=
నమత్కారపుమాటలచేత, మోటకారిలనంబు=వాచాలత్వము, మెఱుగి=ప్రకాశింపఁజేసి, నాగరికపుఱు
నులగరిగరికలకొ=నాణెములయిన పనులయందలి మనోజ్ఞతలచేత, గళరవచ్చలాలాపాచరణంబులకొ=
గళరవ=రలికాలమునందలి కంఠస్థనులవంటి కంఠస్థనులయొక్కయు, ఘలాప=అభిప్రాయగర్భిత
ములయినమాటలాడుటయొక్కయు, ఆచరణంబులకొ = నడపుటలచేతను, రవణంబులమినుమినులకొ=
సొమ్ములయొక్క కాంటులచేతను, పసకలిగి=నల్లగలిగి, మేలిమినకులకులకొ=శృంగారముగాఁ గదలిం
చునట్టిమేలయినయమమములకదలికలచేత, రసికజనంబులమనంబులకొ = సరస్వతైస్థులమలయొక్క
మనసులను, మరులుకొలుపకొ = మోహింపఁజేయును, చాలి=సమర్థమైన, సురుచిరాభరణభూషితంబు=
సురుచిర=మిక్కిలిప్రకాశించునట్టి, ఆభరణ=సొమ్ములచేత, భూషితంబు=ఆలంకరింపఁబడినది, అగుపరి
చారికాసహస్రంబుకొ=అయినదాసీనహస్రమును-వేగురుపనికితైలనుట, అరణంబుగాకొ=కన్యాధన
ముగా, ఇచ్చి, మఱియును=ఇంకను.-మైదవ్యముతో నవ్వయము

తా మఱియు నాగంధర్వరాజు కొమార్తయయిన పెండికూతునకు పెండిబంగారములతోఁ
జీసినియింటివాడునుట్లును రత్నమయము లయినబహువిధాభరణములును, బలుతెఱుగుల సరిగపట్టు
పస్త్రములును, పస్త్రాభరణము లుండుకొనెడి రత్నములుచెక్కిన పెట్టెలును, అగరు జవాబి పచ్చ
కన్నూరము మొదలయిన పరిమళద్రవ్యములును, జక్కండనమును శృంగారచేష్టలును గలిగి యోనన
జతులయి పనులయందు నాగరికముగా మెలగఁజేర్చిన పెక్కుండ్రుపరిచారికలను, అరణముగానిచ్చెను.
అంతః ఉపమ.

సీ. అవనతాంగుష్ఠాగ్రహార్యనిర్వదత్న, ఖనిఘనాంతరితశృంగంబుకములు
మదనముదాసహదవ్యశ్మైరేయధౌరేయ, గోత్రభిద్విటసినిశ్శుటయులములు
మహిళాకదంబడింకభగ్రాహ్యగృహచర, స్మగ్నాభిసారభ్యశ్రినిర్భరములు
ప్రఖరాఘనఖరధానరావిదీర్ఘదీర్ఘ, సావర్ణమృత్తిర్ణరజాంగలఘులు

కోక్షకలహర్షముఖిర్భూతాభాకరములు, సిద్ధచారణగంధర్వసేవితములు

మందరద్రోణిః గొన్నిగ్రామములుగూర్చి, తనయపసుపునకొసఁగెగంధర్వవిభుఁడు.

అ. గంధర్వవిభుఁడు=గంధర్వరాజయినయిందీవరాక్షుఁడు, ఆవనత...ములు- ఆవనత=వంపఁ బడిన, అంగుఠం=కాలిబొటనప్రేలియొక్క, అగ్ర=కొనచేత, హర్య=హరింపఁదగినవై, నిర్భృత్ = బయలుదేలుచున్న, రత్న=మణులయొక్క, భిని=గనులచేతి, ఘన=దట్టముగా, అంతరిత = క్రమ్ముతోఁబడిన, శృంగాటకములు = చదుకములగలియును, మద...ములు-మద=మద్యమున, ముద=సంతోషమున, ఆవహ = కలిగించునట్టి, దివ్య=శ్రేష్ఠమైన, మైత్రేయ=చేజువరసము లోనగువానితోఁ జేసినమద్యమును, ధౌరేయ=ధారవాహులైన, గోత్రభిత్=ఇంద్రునివైన, విటపి=కల్పవృక్షములతోఁగూడిన, నిష్కటు = ఇంటితోఁబులతోడ, యుతములు = కూడినవియును, మహిళా...ములు- మహిళా = స్త్రీలయొక్క, కదంబ=సమాహము చేతను, డింభ=పసిపిల్లలచేతను, గ్రాహ్య=గ్రహింపఁదగిన, గృహ=ఇండ్లయందు, చరత్ = తిరుగుచున్న, మృగ=కస్తూరిమృగములయొక్క, నాభి=పొట్టి-శ్చలనక గలిగిన కస్తూరియొక్క, సౌరభ్య=పరిమళములచేతి, నిర్భరిములు=నిండుకొన్నవియును, ప్రఖరా...ములు-ప్రఖర = మిక్కిలి వాఁడులైన, ఆఖ=ఎలకలయొక్క, శఖరధారా=గోళ్లమొనలచేత, విదీర్ణ=త్రవ్వబడుటచేత, ఉద్గీర్ణ = బయలుపెడచిన, సోమర్ణ మృత్=బంగారుమట్టి, కీర్ణి=చెదరివ్యాపించిన, భూలంఘ్నములు = మెరకశేలము గలిగినవియును, కోకి...ములు- కోక=చక్రవాకపక్షులచేతను, కలహంస=రాగాహంసలచేతను, ముఖరిత=ధ్వనింపఁజేయుబడిన, అభాకరములు=తామరకొలఁకులు గలిగినవియును, సిద్ధచారణగంధర్వసేవితములు=సిద్ధులచేతను చారణులచేతను గంధర్వులచేతను సేవించబడునవియునైన, మందరద్రోణిః = కవ్యపుగొండలోయలోనవైన, కొన్నిగ్రామములు=కొన్నియూళ్లు, గూర్చితనయపసుపునకు = నియపుత్రిక యొకమగోరమపసుపుఁగంతుమునకుఁగాను, హిసఁగె = ఇచ్చెను.

తా. తరువాత నిందీవరాక్షుఁడు తనకూతునకుఁ బసుపునకుని మందరపర్వతపులోయలోని లిన యూర్ణము గొన్నిటి నిచ్చెను అది కాలిప్రేలు సోఁకినమాత్రమునఁ తెల్లలివచ్చునట్టి రత్నపుగములుగల చదుకములతోను, మర్దును సంతోషమును బొందించునట్టి పూఁజేసె లోనగువాని వలననైన చద్యముల నొసఁగెడికల్పవృక్షములతోడను, పసిపిల్లకాయ లాఁడువారు వలసినట్లు కస్తూరిగైకొనుట కనువుగా నిండ్లలోఁ దిరుగుచున్న కస్తూరిమృగములతోను, ఎలకలు త్రవ్వ పెదచల్లుటచే నెల్లయెడల బంగారు మట్టి నిండుకొన్న మెరకశేలలతోను, చక్రవాకములు హంసలు మొదలుగాఁగల పక్షులతోను విహర స్థానము లైనసకోవరములతోను, సిద్ధచారణాదుల సంచారస్థానములతోను మనోహరములై యెప్పుడుండెను. అలం. ఉదాత్తము.

తే. పారయాత్రికసురసిద్ధచారణాహి, యక్షగంధర్వసాధ్యవిద్యాధరులను

నిజపురంబుల కనిచె నిర్దీనరాక్షుఁడు, డుడుగర లొనంగి విభవంబుగఁడలుకొనఁగఁ.

ఆ. ఇందీవరాక్షుఁడు, పార...ధరులను- పారయాత్రిక=తమతమపురములకుఁ బయనపైన, సుర = దేవతలు, సిద్ధ=సిద్ధులు, చారణ=చారణులు, ఆహి=వాగులు, యక్ష=జక్కులు, గంధర్వ=గంధర్వులు, సాధ్య=సాధ్యులు, విద్యాధరులను=విద్యాధరులునయిన పెండ్లికి పెచ్చినసారలను, విభవంబు=(తన దైన) యొక్కధర్మము, కడలుకొనఁగె = అతిశయింపఁగా-తనకలిమిక దగినట్లునైట, ఉడుగరంబు=కట్టుమును, గానుకలును, హిసంగి=ఇచ్చి, నిజపురంబులకు = వారివారి సొంతపట్టణములకు, అనిచె = వంశెను.

విని జైమినిమునీంద్రుండు ఖిందటివృత్తాంతం బానతీపలయు ఘని యటయును.

104

అనినఁ = అని పతీవులు చెప్పఁగా, విని, జైమినిమునీంద్రుండు = మునిశ్రేష్ఠుఁడయిన జైమిని, త్తాంతంబు = తరువాతివ ర్తమానము (కీర్తి), ఆనతీపలయుఁ = చెప్పవలయును, అని యడుగుట ని యడుగఁగా. - దీనికి మీఁది యాశ్వాసములోని 'బాపరాయణాంతేవాని కిట్లనియె' నను న్యయము.

లతాంతిగభీర భీరహితచిరత్తాంభోజ భోజక్షమా
ద్యాపరిపాక పాకరిపుతుంభద్యోగ భోగాశిప
రస్మాన్త్యనుభావ భావభరితశ్రీకాంత కాంతారపా
శింగకులేశ లేశతరపుర త్రిక్షోణవైరివ్రజా.

105

అకుల... గభీర - అకుల = ఈడులేని, త్తాంతి = ఓర్పుచేత, గభీర = గంభీరుఁడా - మిక్కిలి వాఁడా యనుట. భీ... భోజ - భీరహిత = భయములేని, లతాంభోజ = మనఃకమలముగలవాఁడేనివాఁడా యనుట. భోజ... పాక - భోజక్షమాపతి = భోజరాజుయొక్క, విద్యాపరిపాక = రాకమునంటి విద్యాపరిపాకముకలవాఁడా - విశేషమైన విద్యానంపత్తిగలవాఁడా యనుట, శ్చగంపాకరిపు = ఇంద్రునిదైన, కుంభత్ = అతిశయించుచున్న, భోగ = సుఖానుభవమువంటి సముగలవాఁడా, భోగా... భావ - భోగాశిపతి = సర్వదేహములను దినెడిపక్షియొక్క - గరు ఁక్క, తరస్ = వడివంటివడియొక్క, స్మాన్తి = ప్రకాశముయొక్క, అనుభావ = మహిమగలవాఁ . . కాంత - భావ = మనస్సునందు, భరిత = భరింపఁబడిన - నిలుపఁబడిన, శ్రీకాంత = లక్ష్మీధర్మయ పుంలవాఁడా - సదావిష్ణునరణమ చెయువాఁడా యనుట. కాంత... లేశ - కాంతార = యందు, పాతిత = పడవేయఁబడిన, శింగకులేశ = కలింగదేశాధిపతి యైనకజపతిరాజుగల గజపతిరాజును గాఢపురుషుఁడటమినవాఁడా యనుట. లేశ... వ్రజా - లేశతర = మిక్కిలి గు, ప్పత్తి = జీవనోపాయమునందును, త్రిక్షోణ = త్రియించిన, వైరివ్రజా = శత్రుసమూహముగల శత్రువులకు లేశమాత్రమును జీవనములేకుండునట్లు చేసినవాఁడా యనుట.

1. మిక్కిటమయిన యోర్పును వెఱపులేమియు విద్యానంపత్తియు నింద్రభోగమును గరుడ సదా విష్ణున్మితయు శత్రువులపణయిత క్తియుఁ గలవాఁడా (ఇదియును మీఁది రెండును గృతిపతి యొకకృష్ణరాయనికి సంబుద్ధులు అమరమున 'భోగస్సుప్తేన్ద్రవిభృతావహీష్వయోశ' అని యుండుటవలన భోగశబ్దమునకు సర్వపుతరీరకను ఫణమును సర్థమగును గనుక యైన సర్పయు నిట గ్రహింపవలయును) అలం. నిదర్శన

గాంబాసుత జితకద, నాగతమదనాగసంగరమాసూపగృహ
గా భోగపురందర, భోగీంద్రశయానపురుషరూపాప్రవేశా.

106

1. నాగాంబాసుత = నాగమ్మకొమారుఁడా, జిత... భోగా - జిత = జయింపఁబడిన, కదన = బలన, ఆగత = వచ్చిన, మదనాగ = మదపుటేనుఁగులయొక్క, సంగమ = కూడికచేత, అనూయదేశమైన - జవుకు నేలయైన, గృహ = ఇంటియొక్క, ఆభోగా = పరిపూర్ణత్వముగలవాఁడా,

భోగపురందర=సుఖానుభవమునం దింద్రుడా, భోగీంద్ర=ప్రహార-భోగీంద్ర=నర్పరాజునశేషుడే,
శయాన=చానుపుగాఁగల, పురుష=పురుషుడైన విష్ణునియొక్క, పూజా=ఆర్చనమునందు, ప్ర
వణా=అనక్షుడా.

తా నాగమ్మ కొమారుడవై యుద్ధములందు గెలుపుకొని తెచ్చినమునుపు గెలుగుల మదల
లముచేత జపుకు నేలగా నేర్పడినవగరియును శేషశయనుడై విశ్వానరాయునిచే నెవనించి నిర్మిం
చువాఁడో అలం. నిదర్శన.

మాలిని. సరభసజయధాటీరచండవేదండకోటి

కరవమధుహిమానీరకంపితాశావధూటీ

పరమహితహసంతీరభావభాగ్యూరితేజః

పరుషదహనకీలాప్రస్ఫురచ్ఛక్రవాళా.

107

ఆ. సరభస. చక్రవాళా - సరభస = వేగిరి పాటుగోరూడిని, జయధాటీ = గెల్చినమునుపు
కొఱకయిన యుద్ధయాత్రయొక్క, చండ=భయంకరములైన, వేదంబ = ఏమెఱులయొక్క, కోటి గుం
పుయొక్క, కర=కోడికములవలన, పమధు=తుంపుటల నెడి, హిమానీ=మంచు గెలుల గేల, కంపిత = మం
కింపబడిన, ఆశావధూటీ=దిక్కుల నెడి స్త్రీలకు, పరమహిత=హిక్కి శిఖిలయిన, భావభాగ్యూరితేజః =
కుంపటితనమును బొందొమన్న, భూరి=అధిక మైన, శేష=ప్రతాపము నడి, పురుష = స్త్రీ, వయిన, హిమానీ
అగ్నియొక్క, కీలా=మంటలచేత, ప్రస్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, చక్రవాళా = గ్రహాలంద్విజముగ
లవాఁడా - అనగా నసంఖ్యములయిన యేనుగులపండు గలిగి యాధరమునందు చల్లబడుటల వ్యాపిం
చినప్రతాపముచేత వెలసినవాఁడా యనుట అలం. గూఢము.

గద్యము. ఇదీ శ్రీమదంధ్రకవితాపితామహ సర్వభోగముఖాని, సుఖానుభవములు
జాధీనమానసేందిదిరి నందవరనంశోత్తమ శేషశయనుడైనవిష్ణుపాదాపాదలచు
ర్విధకవితామల్లి కాల్లసానిచొక్కయామాన్యపుష్ప పద్మనాన్యపుష్ప పద్మనాన్య
స్వారోచిషమనుసంభవం బనుమహాసైన్యధునినగల నందచమాశ్వసము.

అ. పాండురప్రభృతే = తెల్లనికాంతిచేత, క్రిందువడినచీర్యతీన్ = అడుగంటినచీరకటియో
 యనునట్లుకీర్తిక = మెరుగుచేత, ఒప్పునీలంపుజగతిక = ఒప్పునట్టియింద్రనీలమణులుగావిన నేలచేత,
 మెఱిసి = ప్రకాశించి, బొన్న త్వమున = పొడుగుచేత, మ్రంగినట్టియంగుల = తనబోసలనణచుకొన్న
 యాకాశములను, క్రిక్కుకరణిక = వెడలగ్రక్కునట్లు, భూపము = అగరుమొలగువాని వాసనతోడి
 పొగ, గవాక్షములక = కిటికీలనుండి, వెడలక = బయలువెడలుచుండగా, భూమినితి = భూమియనెడి
 యిల్లాలు, ముగంధద్రవ్యములు = పరిమళవస్తువులను, దాచునరల పేటకతోలక = దాచిపెట్టునట్టియందలు
 గలిగినపెట్టెవలె, పరిమళముల నెలవుకై = మంచివాసనలను ననికపట్టయి, చెలువారునిలువులక = అంద
 గించుచున్న యంతస్తులచేత, విలసిల్లి = ఒప్పి, కొణిక = యుండునటు, పారావతిపిలము = పావురాల
 గుంపు, వనరక = కూయుచుండగా, పండినీటక = బంగారపునీటచేత, లభించిన ప్రతిమలు = ప్రాయ
 బడిన చిత్తమొప్పులు, అమరక = ఒప్పుగా, ఈగవాలినను, అంశంప = అప్పుశీకప్పుడే, ఎలుగులు =
 భృనులు, ఒనగెనట్టిసకలమంచములు = ఇచ్చునట్టి కృత్రిమపక్షులు కంచుబిళ్లలుగల పట్టెమంచములు,
 అదిగాగక = మొదలుగా, మెఱయుపరికరములక = ప్రకాశించుచున్న యుపకరణములతో, ఒప్పు
 మేడమీడక = ఒప్పునట్టి యుప్పురిగమీడ - పైకన్వయము.

తా. దిగువట్టు నీలాలు దాచినయందుగు లొప్పుగాను, మిన్నుండునపొడుగుగలిగి కిటికీలనుండి
 భూపములపొగుల వెడలగా, పరిమళవలచే నిండుకొన్నయందట్లు లొప్పుగాను, పారావతిపిల
 జిత్తువులు ప్రాయబడి కీచువిళ్లలు మొదలగునవి యమర్చినపట్టెమంచము లొనగువానిచే నొప్పు
 చున్న యుప్పురిగమీడను. అలం. ఉత్పేక్ష, అతిశయోక్తియు.

క. రమణునికడ కనుప మనో, రమకుణ మజ్జనము గీర్చి రవరసనచేసి
 ఛమునకుఁ గాలాగురుభూ, సము వెట్టి జవాది నంబుర వాచి నిపుణులెన్.

అ. రమణునికడక = ప్రియునియందగు, అమరక = పంపుటకై, మనోరమణిక = మెండ్లికూడ
 రైన మనోరమకు, మజ్జనము = అభ్యంగనాన్నివలు, తీర్చి = నెలవేర్చి - చేయించి, (వెచ్చెంబడిండు కర్త)
 రవరసకలసింఁ ఛమునకు - రవరస = తళతళ మెఱయుచున్న, కిరీక ఛమునకు = సమర్థింపనట్టివల
 వెండ్రుకలనమాహామనకు, కాలాగురుభూపము = నల్లయగరుబొగ, పెట్టి = పేసి, సవాదక = జవాబి
 యుండుచేత, అంటు = ఆతల వెండ్రుకలచిత్తు, పాసి = తీసి, నిపుణుల = నేర్పుతో - ప్రేమధ్యమతో
 నన్వయము,

తా. పరిచారికలు మనోరమను తెనిమిటియందగుఁ బంపుటకై తలయందె సన్నానము చేయుచి
 తళతళలాడుచున్న కెమలినంచెను శోలినతిల వెండ్రుకలన నల్లయగరుభూపమువేసి జవాబి మెఱుగితో
 నాతిలవెండ్రుకల చిత్తుచీసి. అలం. భూపకవ

సీ. చెంగల్వొస్తూడండ శ నేర్చి పండుఱుచున్న, భువనానమున సూనరకము ఘటింప
 నన్నీటితోఁ గనంతబయచేసి మృగనాభిఁ, బూసి కుంకుమ సేనబొట్టు తీర్చి
 విశ్వచక్రావృతమునకడ జండురకావి, వలిపపువలునవై శ నలవరించి
 యాత వెన్నెలగాయురవక మొక్కటిపెట్టి, ముగలసొమ్ములు మేనకమట్టుపట్టు
 కన్నులెవ గెల్చి జాకాలః శ గట్టె ననగ, ఘల్లుఘల్లునఁ జెండెంబురగండుమీలు
 గడల నల్లన నడమింది ర పొలివి తెచ్చె, నెచ్చెలులపిగుడు యనంత నాశవృత్తికడకు.

ఆ నెచ్చెలులపేదలు = న్నేహ్లోకాయముగల చెలికత్తెలసమాహము, చెంగల్వపూదండ = పట్టగిలున పూవులసరమును, చేర్చి = కొప్పునఁడుటిమి, పెండులుముపైకొ = పెద్దదేనయాకొప్పుమీఁద, ఘనసారిమునకొ = పచ్చకర్పూరముతో, నూనకము = పుష్పమాలికలుగూర్చిచేసిన కొప్పుమలను (తరుగుడబిళ్ల నని కొందఱు), (ఘనసారి మనఁగా అధికమయినసీరాంశము. అట్టిసీరాంశముగలబజ్జబిళ్ల నమర్చియని కొందఱు) ఘటించి = కూర్చి, పన్నీటితోకొ = హిమాంబువుతో, కదలుముచేసి = కలిపి, న్నగ్న నాభికొ = కిన్నూరిని - కన్నూరినందనముగనుట, పూసి = దేహమునందుఁబూసి, కుంకుమకొ = కుంకుమపువ్వుతో, న్నేబొట్టు = అక్షింకలబొట్టు, తీర్చి = దిద్ది - కొనటఁజెట్టి యనుట, విశద... రశనకొ = విశద = స్వచ్ఛమయిన, ముత్తాదామ = ముత్యాలసరములచే రచియించిన, రశనకొ = మొలనాలునుండదు... పైకొ = చిందురి కాచి = కనుగున పూనన్నెగల, వలిపపు = నన్నెదనముగల, కలువపైకొ = చీరమీఁద, అలవరించి = నవరించి - పెట్టి యనుట, అఱుకొ = మెడను, వెన్నెలగాయుహారము = వెన్నెలగాయునట్లు తెల్లనికాంతులు వెదఁగలుచున్న ముత్యాలపేరు, ఒక్కటిపెట్టి = ఒకఁబెధరింపఁజేసి, మణులసొమ్ములు = రత్నములుచెక్కిన యాభరణములను, మేనకొ = దేహమునందు, చుట్టుపటిచి = గుత్తరుగాఁజెట్టి, కన్నుంగఱకొ = కిన్నులజంటచేత, గల్చి = జయించి, దాకాలకొ = ఎడమకాలియందు, కట్టెకొ = కట్టివేసెనోయేమో, అనకొ = అనునట్లు, ఘల్లుఘల్లుకొ = ఘల్లుఘల్లును ధ్వన్యనుకరణముతో, పెండెంబుగండుమీలు = కాలియించెలందుఁ గూర్చఁబడిన బంగారపుగఁడుచేపకూపుల, కదలకొ = చలింపఁగా, యువలికొ = జవరాతైనమనోరమను, అల్లనల్లనకొ = మెల్ల మెల్లగా, నడపించి = నడపించుకొని, అన్యపలికడకుకొ = పెండ్లికొడుకైన యాస్వలోచియొద్దను, పొదిపి = క్రమ్ముకొని, తెచ్చెకొ = తీసుకొనివచ్చెను.

తా. అనంతరము మనోరమచెలికత్తెలు ఆమెకు నేహ్లోక దలదువ్వి కొప్పుపెట్టి కొప్పునిండఁ జెంగల్వపూదండలు చేరివి దానిపైఁ బచ్చకర్పూము గూర్చిచేసిన పువ్వుల కొప్పువల యమర్చి చెంద్రకాచివలిపపుఁజీరగట్టి ముత్యాలమొలనాలు దానిమీఁద నడుమునధరింపఁజేసి కన్నూరిపన్నీరు చేర్చి కలిసినకలపము పూసి కుంకుమపువ్వుచాది చుక్కబొట్టుపెట్టి యొంటిపేటుముత్యాలహారము మెడను వేసి గుత్తరుగా రత్నాభరణములు దొడిగి కాలియించెల ఘల్లుఘల్లున మ్రోగఁగా మనోరమను మెల్ల మెల్లగా నడపించుకొని యా మెప్రియుండైన స్వలోచియొద్దకుఁ దీసికొనివచ్చిరి. అలం ఉత్పేక్ష, స్వభావోక్తియు.

క. తెచ్చుటయుఁ గేలిభవనముఁ, జొచ్చెనొ చొరదో యనంగ ౧ నుదతులనీడం
జొచ్చి పయిఁ గొప్పు దోఁపఁగ, నచ్చేడియ తలుపుదగ్గ ౨ నల్లన నిలిచెన్. 6

అ. తెచ్చుటయుకొ = చెలికత్తె లిట్లుతీసికొనిరాఁగా, అచ్చేడియ = అస్త్రీ - మనోరమ, కేలిభవనముకొ = క్షీరాగ్రాహమును - పడకటింటిపి, చొచ్చెనొ = ప్రవేశింపఁదో, చొరదో = ప్రవేశింపఁదో, అనంగకొ = అని తలఁచునట్లు, నుదతులనీడకొ = చెలికత్తెలనీడయందు, చొచ్చి = ప్రవేశించి, పయికొ = మీఁది ట్టు, కొప్పుదోఁపఁగకొ = కొన్నమూత్రిమ కనఁడఁగా, తలుపుదగ్గకొ = తలుపు వెంటపని, అల్లనకొ = మెల్లగా - నడ్డుగానందుకల్గు, నిలిచెను. - అనఁగా తెలికత్తె లట్లు నిలుచుకొనిరాఁగా అచ్చునమనోరమ తనవచ్చినవాడ తెలియపండునట్లు చెలికత్తెలమణులగునఁ బడకటింటితలుపుకెంబడి నిలువఁగడె ననుట

క. తదనంతరంబ బొట్టులు, చదురుల నగివులను బ్రొద్దు ౩ జరిగినఁ గేళి
నదనము నొక్కొక పనినెవ, మొదనఁగ వెడలుటయుఁ జిత్త 6 మువ్విళ్లులన్. 7

అ. తదనంతరంబు=అట్లు మనోరమ నిలువఁబడినతోడనే, ఇదురులొక్కొక్కదీగవుమాటలచేతను, నగవులకొననవులచేతను, ప్రోద్దు=కొంతినేపు, జరిగింకొనకడవఁగా, బోటులు = మనోరమచేలికతైత్రైక స్త్రీలు, ఒక్కొక్కపనినెవము = ఒక్కొక్కరొక్కొక్క పనికలవనునెవము, ఒకవఁగఁజేతమకుఁగలుగఁగా-కలుగఁజేసికొని యనుట. కేళినదనముకొనకీడాగృహమును, వెడలుటయుకొన = బయలు వెడలిపోఁగా, చిత్రము=స్వరోచియనపు, ఉద్విగ్ధారక = తత్త్వజ్ఞులఁగా-పైపద్యముతో నన్వయము. అలం. పర్యాయోక్తము.

సీ. దట్టంబు నీకట్టిసట్టిచెంగావికీ, బాగు గా దని కేలఁ ర బయట నిమిరె
గోరంటా గోళ్లనీక్కువపుఁగెంపో యని, చెయిపట్టి నయమున ర సెజ్జనీరై
నగరుధూపముచేత ర నయ్యోతిమావల్లి, సెక సోకె నని యెడఁ ర జెయ్యివెట్టై
మృగనాభికామకరీకలఁ గ ప్రముమించె, నని మూగుకొనుచుఁ జూరబన మొనరై
హారమణు లిటుసూపు నారయలుత నున్న, హారమణులకుఁ గాంతినీరజానాకాపు
యనుచునక్కనఁగదియించునానెవమునఁగంపమునుబొందునతిమేనురఁగాఁగిలిం చె.

అ (స్వరోచి) దట్టంబు = పాపడ, నీకట్టిసట్టిచెంగావికొనకీ = నీవు కట్టికొన్న చెంగావీరకు, బాగు=అందము, కాదు=కా నేరదు, అని, కేలకొన = చేతితో, పయఁట=అొప్పుమీఁదిపై స్త్రమును, నిమిరె = తడ వెను. గోరంటా = గోరంటాపరసమంకినయెఱుపో, గోళ్ల. . కెంపో-గోళ్ల = గోరులయొక్క, నిక్కువపు = నిజమయిన, కెంపో = ఎఱుపో, అని, చెయిపట్టి = ప్రియురాలిచేయిపట్టుకొని, నయమునకొన = మృదుత్వముతో, సెజ్జ = పాపమును, చేర్చకొన = చేరునట్లుచేసెను-పాన్పుపైకొన జేరఁదీసి నవట అగరు ధూపముచేతకొన = అగరుచెక్కయొక్కపొగచేత, తమావల్లి = తీరగెవంటిదైననీదేహము, సెకసోకెకొన = కాకతాఁకినదాయెను, అయ్యోయని = అక్కటాయని, ఎడకొన = అొప్పునందు, చెయ్యివెట్టెకొన = చేయిపెట్టి యంటిహోతెను మృగ...కలకొన = మృగనాభికామకరీచేత్రాయఁబడిన, మకరికలకొన = మకరికాపత్రములందు, కప్రము = పచ్చకర్పూరము, మించెకొన = పొచ్చయెను, అని, మూరుకొనుచుకొన = మూచుచుచు, చుంబన మొనరై = ముద్దుపెట్టుకొనెను హారమణులు = ముత్యాలపేరునందలివూసలును, ఇటుసూపు = తఁదట్టునకనఁబఱుపును, నాయలుతకొన = నా వెడయందు, ఉద్విగ్ధారమణులకుకొన = ఉద్విగ్ధారమణులతోనిపునలకు, కాంతికొన = అొకపలనిగ్గుయొక్కప్రకాశముచేత, ఈను = సమానము, బొనా = అగునో, శావొ = కాకపోవునో, అనుచుకొన = అపఱుకుచు, అక్కొనకొన = అొప్పునందు, కదియించునానెవమునకొన = అనించిచూచుచునానెవ, కంపమునుబొందునతిమేను = సాత్వికచేష్టచేదాఁకుచున్నప్రియురాలిదేహమును, కాఁగిలిం చెకొన = అలింగనముచేసికొనెను.

తా. అప్పుడు స్వరోచి ప్రియురాలిదగ్గఁజేరి నీవు కట్టికొనిపాపడ పైచెంగావీరకుఁ దగినకాదనిచెప్పుదుఁ బయఁటనంటి వ్రేళ్లగోళ్ల గోరంటఁదెట్టుకొంటా యని యడిగి చేయిపట్టి పాన్పునకుఁ జేరఁదీసి యటునిట్లుటఁ గ్రమముగా నొక్కొక్క నెవముచే నొక్కొక్కశృంగారచేష్టచేయుచుఁ గడపలహారములలోని ముత్యాలవూసలు సరిచూచుట యనుమనచేత అొప్పుతోఅొప్పుజేర్చి కాఁగిలిం చుకొనెను అలం పర్యాయోక్తము.

వ. అట్లు కవియందమకించి త్రస్తవలఁ గుస్తరింప నింపుగిల్గియు మునుమున్న మనంబునం బొడమె యుండునడ లప్పుడు తలంపునం బొడిస నమర్థం దగునత

నిచే నది అర్పించుకొనంగల యద్వియై నమ్రాథ గావున మాటలు దేటపడం జెప్ప శంకించి స్త్రీ స్వభావంబునం దొరఁగుకన్నీరు కరికణ కేంకృతులు మీఱి గోరఁ బొటమీనుచు నూరిక యున్నం గనుంగొని యవనిపతిపుంగవుం డంతరంగంబునం జెంగలించు కాతుకాంతరంబు కరఁగుపడ వెఱఁగుపడి యుద్వేగనమన్వితుండై సంభ్రమించుచుఁ జెక్కు టద్దంబులు నొక్కి కురులు చక్కండ్రోయుచుం దోయ జూడి యానందసంధాయకం బగునిట్టిక్రీడాసమయంబున వగవునకుం గారణంబేమి నాయెడం గల్ల యేమేనియుం బాటిల్లదు గదా యెవ్వరే మప్రియంబు గావించి రెఱింగింపు వారిం దండించెద నేమి సాధింప వలయుఁ జెప్ప మది వేధ చేనున్న సాధించెద మదీయంబు లగునర్థజీవితంబులు భవదధీనంబు లుమ్మలిక యింతి యేకి కనుటయు నబోటి కేటలుచు నిట్లనియె.

9

అ. అట్లు=అట్లని, కవియన్=తన్నుఁజేయటకు, తమకించి=త్వరపడి, త్రస్తవల్=పరిహాసపు మాటలచేత, మి సరింపన్ = సమాధానపఱుపఁగా, ఇంపుగలిగియున్=కూటమికి నిష్టముగలదయ్యును, మిమిగు = మొట్ట మొదట పే-పెండ్లి గాకమునుపే యనుట, మనంబునన్=తనమనసునందు, పొడమ యుండునడలు=పుట్టియున్నవిచారము, అప్పుడు=ఆసమయమునందు, తలంపునంబాటిన్=మనసునఁ బ్రసరింప గా-జ్ఞ పికిరాఁగా, నమగుండు = సామర్థ్యముగలవాఁడు, అగునతినిచేన్=అయినయామహా పురుషునిచేత, అది=దానిని-అతిచారమును, తీర్చించుకొనంగలయదియై=మాన్యుకోడలఁచినదై, నవో థ్=క్రొత్తపెండ్లికూతురు, కావునన్=కనుక, మాటలన్=మాటలతో-సిగ్గువిడిచిమాటలాడి యనుట, లేటపడన్=స్పష్టమగునట్లు, చెప్పన్=ప్రియునితోఁజెప్పటకు, శంకించి=చంకి, స్త్రీస్వభావంబునన్ = అఁడుదగుటపఁదగినస్వభావముచేత, తొరఁగుకన్నీరు=కాముచున్న కంటినిటిని, కంకిణకేంకృతులు = గాజులయొక్కత్రేప్పుకెడి ధ్వనులు, మీఱన్=అతిశయింపఁగా, గోరన్=వ్రేలిగోటితో, పాటమీను చున్=తోలఁగఁజూచు, ఊరకయున్నన్=ఏమియు నవక మిన్నకుండఁగా, కనుంగొని=చూచి, అనని పతిపుంగవుండు=రాగివ్రేష్టండు-స్వరోచి, అంతరంగంబునన్=మనసునందు, చెంగలించుకొతుకాంత రంబు = అతిశయించునట్టివేదకు మొలక, కరఁగుపడన్ = తగఁగా, వెఱఁగుపడి=ఆశ్చర్యపడి, ఉద్వేగ నమన్వితుండై=వెప్పదిలేమితో గూడుకొన్నవాఁడై, సంభ్రమించుచున్ = తత్తటిల్లుచు, చెక్కుటద్దం బులు=అడ్డునులవంటి మనోరమ చెక్కిల్లను, నొక్కి = పుణికిపట్టి, కురులు = తలవెండ్రుకలను, చక్కం ద్రోయుచున్ = ఎరిగా నెగదువుచు, తోయజూడి=తామరలనంటికన్నులగలయెఱియురాలా, అత్త యా, కంబు-అగ్గయ=తఱుఁగని, అనంద=సంతోషమును, సంధాయకంబు=కూర్చునది-పొందించు గది, అని, గుండ-అనిఁజయి, ఇట్టి=ఇటువంటి, ద్రీడాసమయంబునన్=సంభోగకాలమునందు, నిష్కపునన్=పిఱవర మనునది, కారణంబు=పాఠపు, ఏమి=ఏమిటిది, నాయెడన్=నాయందు, కల్ల=మీసని, ఏమేనియున్ = ఏది మును, పొటిల్లదుగదా = కలుగదుగదా, ఎవ్వరు=ఇతరు లెవ్వరు, ఏమ ప్రయంబు = ఏమితివ్వు, కావించి=చేసిది, ఎఱింగింపు=తెలియఁజేయుచు-చెప్పము, వాణి=అతప్పు చేసినవారిని, దండించెన్=శిక్షించెను, ఏమి = చేసితి, సాధింపవలయున్ = సమకూర్పవలయును, చెప్పును=నాగోఁజెప్పును, అది=అనుమతూర్పవలసినవస్తువు, వేధచేయున్=బ్రహ్మచేవునిచేతనున్నను, నాధిచెడన్=సమకూర్చెదను, మదీయంబులు=నావి, అగునర్థజీవితంబులు=భయినట్టిభవమును బ్రాణ

మును, భవదధీనములు=నీనకములు, ఉద్ధరిక=మఃఖము, ఇంత=ఇంతటికేషము, ఏల=ఎందులకు, అనుటయు=అని ప్రయోజనముగఁగా, అబ్బొటి=అస్త్రీ-మనోరమ, క్రేటుచు= గొంతునవరించుకొనచు, ఇట్లుయొక=ఇట్లుపలికెను.

ఉ. అక్కట నాయెడన్ మిగుల క నక్కట గల్గి చరించునచ్చెలుల్

చిక్కి మునీంద్రశాపహతిఁ క జెందినదస్త్రమనోగ బాధలం

బొక్కుచునున్నవారు వనభూములఁ దద్దశ మాన్పవేని నా

కెక్కడిసౌఖ్య మన్నఁ దరకేతనఁ జూచి స్వరోచి యిట్లునున్ .

10

అ అక్కట=అయ్యో, నాయెడన్ = నావిషయమునందు, మిగుల=మిక్కిలి, అక్కట=అపేక్ష, కల్గి=కలిగినవారై, చరించునచ్చెలుల్=ప్రవర్తించునట్టిప్రియసఖులు, మునీంద్రశాపహతి= ఒకానొకమునిశ్రేష్ఠుని శాపపుడెబ్బచేత, చెందిన...ధలక=చెందిన=పొందినటువంటి, దుర్దమ=అలాఁపరాని, రోగబాధల=వ్యాధిపీడలచేత, చిక్కి=చిక్కుకొని, బొక్కుచు=తపించుచు, వనభూముల=అడవి నేలలందు, ఉన్నవారు=ఉన్నార్యులదద్దశ=వారిదైన యాదురవస్థను, మాన్పవేన్=నీవు పోగొట్టినపక్షమున, నాకు, ఎక్కడిసౌఖ్యము = సౌఖ్యమెక్కడిది- నాకుమఖముకలుగ నేరదనుట, అన్నె=అని మనోరమ యనఁగా, తరకేతన=చరించుచున్న కన్నులుగలదైనమనోరమను, చూచి, స్వరోచి, ఇట్లును=ఈమీదఁజెప్పెడిరీతిని పలికెను.

తా. నాయందు, మిక్కిలి ప్రేమగలచెలికత్తెలు మునీశ్వరుఁ డొకఁడు శపించఁగా మానని వ్యాధిచే నీడింపఁబడుచు నడవులయందుఁ బడియున్నారై వారివ్యాధిని మానునుపాయము గానక దుఃఖించుచున్నదానను గనుక నీ వావ్యాధిబాధ నివారించువేని నాకు సుఖేచ్ఛపుట్టును. నివారించునంతకు నిట్లు దుఃఖపడఁగలదాననే యనఁగా స్వరోచి యిట్లు విచియించెను

క. పరితాప మింక నేటికి, హరిణాక్షి మదీయసంచితాయుర్చేద

స్ఫురణమునో బరిహరించెద, నరు దనఁగ భవత్సఖిజనామయభరమున్ .

11

అ. హరిణాక్షి = జంకకన్నులవంటి కన్నులుగలయోక్రియురాలా, ఇంక= ఇంకమీదను, పరితాపము=దుఃఖమువలనియారాలము, ఏటికి=ఏమిటికి, మదీయ... మునె=మదీయ=నాదైన, సంచిత=సంగఁగింపఁబడిన- నేనభ్యసించినయనుట, ఆయుర్చేద==వైద్యశాస్త్రముయొక్క, స్ఫురణమున్ = స్ఫూర్తిచేత-సామర్థ్యముచేత, భవ . ము=భవత్సఖిజన=నీచెలికత్తెలయొక్క, ఆమయభరమున్ = రోగాలతోయమును, అయదు=ఇది యాశ్చర్యము, అనఁగ=అని చూచినవారనునట్టుగా, పరిహరించెద=మాన్పెదను.-అనఁగా, ఓప్రియురాలా! నేను నేర్చినవైద్యసామర్థ్యముచేత నీచెలికత్తెలవ్యాధి మాన్పెదను నీవింక నీవిచారము మానుమనియెను.

క. నావెనుక రమ్మ నీసఖు, లేవనమున నున్నవారి కి లిపుడ చికిత్సం

గావించు సనుచు రయమున, నావనితయుఁ దాను నచటి కి కరిగి యొకయెడన్ .

అ నీసఖులు=నీచెలికత్తెలు, నీవనమున=నీయడవియందు, ఉన్నవారలు=ఉన్నార్యులు, ఇపుడ=ఇప్పుడే, చికిత్స=తిగివైద్యమును, గావించు=చేసెదను, నావెనుక=నావెంబడి, రమ్మ=నీవు రమ్మ, అనుచు=అనిపలుకుచు, అవంతయు=అస్త్రీయు. మనోరమయు, తానును, రయమున=పడినో, అచటికి=అమనోరమచెలికత్తె లున్నయడవికి, అరిగి=పోయి, ఒకయెడ= అంకొకప్రదేశమునందు-వైద్యముతో నన్వయము.

ఉ. ఆరజనీకబింబగదీరాస్యలః గాంచి తదామయవ్యథా
భారము మాస్వఃగాఁ దమి స్మరపాలుఁడు తత్కలధాత్యగోత్రకాం
తాగవగంబునం దుపచీతం బగుమందును దత్క్రియోచితా
హరిగఁగు నెట్లు నిచ్చుచు నీనానుయధస్యలః జేసె వన్నెగాన్.

13

అ ఆరజనీకబింబగదీరాస్యలః=చంద్రబింబములవలె వెలుగుచున్న ముఖములుగల యాపడు
చుల కాంచి=చూచి, నృపాలుఁడు=రాజు- స్వకోచి, తదామయవ్యథాభారముఁ=వారివ్యాధిచా
ధాతితయగును, మాస్వఃగాఁ=పోగొట్టుటకై, తమిఁ=తమకమతో, తత్కలధాత్యగోత్రకాం-
తత్కలధాత్యగోత్ర=ఆపెండికొండయొక్క, కాంతారపదంబునందుఁ=అడవిపట్టునందు, ఉపచీతంబు=
సెరిగినది, అగుమందును=అయినట్టియాపదను, తత్క్రియోచితాహరిమఁ=ఆయాపదక్రియకుఁ
దగినయాహరిమును, నెట్లు=ప్రీతితో, ఇచ్చుచును, వన్నెగాన్=కాంతియు కలగునట్లుగా, అనా
మయధస్యలః=వ్యాధిలేమిచేతఁ గృతార్థలనుగా, చేసెను

తా. వ్యాధిగ్రస్తలయిన గుమనోరమచెలికత్తెలను జూచి స్వకోచి వారివ్యాధి మానువట్టి
మందొ లానెండికొండయందవులలోనే సంపాదించి యిచ్చి యందులకుఁ దగినట్లు పథ్యము పెట్టి రోగ
హరిని సేవాచికార్థము పోంబు వన్నె హెచ్చునట్లు వారిరోగమును మాన్వి కృతార్థలనుగాఁ జేసెను.

తా. ఆదివ్యోషధరాజిచే దమమహోరవ్యాధివ్యధల్ దీక్షింసఁ

మాదం బంది లతౌంగు లంబుజకులంఠరుఁ సస్వకందోయితో

సౌదామిస్యభిరామదేహరుచితో శ సంపూర్ణ చంద్రానన

క్రీగనోన్నతితోఁ జెలంగి సురనారీమానుఁ గీర్తించుచున్.

14

అ లతాంగులు=మనోరమచెలికత్తెలు, ఆదివ్యోషధరాజిచేఁ = పెండికొండయందు సంగ
హించి యిచ్చినయామలసుందులసమాహముచేత, తమమహోరవ్యాధివ్యధలు=తమయొక్కయధికమైన
రోగశాధలు, శీఃశః=నివారణముకాఁగా, మాదంబు=సంతోషమును, అంది=పొంది, అంబుజకులం
బుఁ=తామరల సమాహమును, సస్వకందోయితోఁ=పరిహసించు నేర్పద్యయముతోను, సౌదామి
...తోఁ= సౌదామినీ=మెలపుఁదీఁగనిది, అభిరామ=ఉప్పదమయిన, దేహరుచితోఁ=శరీరకాంతి
తోను, సంపూర్ణచంద్ర=నిండుఁ దుదనినట్టి, ఆనన = ముఖముయొక్క, శ్రీ=కాంతిసంపన్నయొక్క,
గర్వ=గర్వముయొక్క, ఉన్నతితోఁ=అధిక్యముతోను, చెలంగి=ఉప్పి, సురనారీమానుఁ=దేవతా
స్త్రియాయుడయిన స్వకోచిని, కీర్తించుచున్=పొగడుచును-పైపద్యముతో సవ్యయము అలం.ఉపమ.
క. చూర కుంభాకార మొనర్చితి, నీగుం బ్రతిసేయ నెల్లు శ నేరుతు మైనఁ

హోగ్రోత్తర మావలనను, జేకొనుకార్యములుఁ గలపు శ చెప్పెద మెలమిన్.

15

అ హోగ్రోత్తర=హోగ్రమునందు ప్రేక్షుండవైనయోమహారబా, ముకు, ఉపకారము=మేలు,
ఒనర్చితి=దెలిపితి, నీగుం బ్రతిసేయఁ=మలు మేలుచేయుటకు, ఎల్లునేలతును=నిబిడముగా సమర్థ
ల మగుదు.మ=మేలు మలుమేలు. ఎల్లుగలవారము గామనుట వినుఁ=మలుమేలు చేయదనివార
మయినను, మావలనను=విగలఁగఁగూడ, చేకొనుకార్యములుఁ=ప్రసాదపడదనిపనునను, కలవుఁ=కొన్ని
గలవు. ఎలసేక = ఎంతోమేలుతో, చెప్పెదము=అపనులను జెప్పెదము. (విభము.)

తా. ఓమహారాజా నీవు మాకు సుపకారముచేసేతివి. అందులకుఁ బ్రత్యుపకారము చేయు చేయు చాలినసారము కాదు. అయినను మావలనఁగూడ నీకు గ్రహింపఁదగినవి కొన్నిగలవు. వానిని జెప్పెనను వినుము

క. మును మాదగువృత్తాంతము, వినిపింపఁగ వలయు నీకు నీ విశ్రుతముగ భూ
వినుత విను మనుచు నందొక, వనజేక్షణ పలికె మధురవాగ్ధితశుక్తియై. 16

అ భూవినుత=భూమియందుఁజోగడఁబడినయోరాజా, మును=ముందు, మాదగువృత్తాంతము=మాదైవసమాచారము, విశ్రుతముగ=చక్కఁగాఁ దెలియుచట్లు, నీకు, వినిపింపఁగవలయున్ = శ్రుతపఱుపవలయు- చెప్పవలెను. వినుము, అనుచున్ = అనిపలుకుదు, అందొకవనజేక్షణ=వారిలో నొకనిన్నది, మధురవాగ్ధితశుక్తియై = తియ్యనిమాటలచేత గలువఁబడిన యాఁడుఁజులుగలదై-చిలుకపలుకులవంటి పలుకులుగలదై యుట పలికెన్ = చెప్పెను-అనఁగా, ఆమనోరమచెలికత్తెలలోనొకతె ముందు మాసమాచారము చెప్పెదను వినుమని యింపైనమాటలతోఁ జెప్ప వారంభించెను. అలంకారము.

తే అనఁడు మందారివిద్యాధరరాత్రిభవను, నను విభావసి యంద్రు గంధర్వవరులు
తెలిసియుండును నిర్దుహితలముచందు, బరఁగుమృగపక్షిజాతులభాషలెల్ల. 17

అ అనఁడు=పాపఁడు లేనివాఁడైనయోరాజా, (నేను) మందార...నిను-మందార=మందారఁడను పేరుగల, విద్యాధర=విద్యాధరునియొక్క, ఆత్మభవను=కూతురను, ననున్=నన్ను, గంధర్వవరులు=గంధర్వశిష్యులు, విభావసి, అంద్రు=అని చెప్పుదురు, ఇర్దుహితలముచందున్=ఈభూమండలముచందు, పరఁగు...భాషలు- పరఁగు=ప్రపల్లిలునట్టి, మృగపక్షిజాతుల=మృగజాతులయొక్కయు పక్షిజాతులయొక్కయు, భాషలు=మాటలు, ఎల్లన్=అన్నియును, తెలిసియుండుదున్=నేను గుఱతెలిసియున్నాను.

క. అష్టేటివిద్య నాచే, నిర్దుగ సంతయు వెఱిగి నీవు నన్ను వివా
హాత్తుగు మనవుడు యెవ, కొమ్మ మదిం బ్రేమ గడలుకొన నిట్లనియెన్. 18

అ సృప=రాజా, అష్టేటివిద్య = పూజ్యమయినయావిద్యను, నాచేన్ = నావలన, ఇర్దుగన్ = బాగుగా, అంతయున్ = సర్వమును, ఎఱింగి= తెలిసికొని, నన్ను, వివాహాత్తుగును = పెండ్లియాడుము, అనవుడున్ = అనఁగానే, రెండవశిష్యు=దానితోడి దైనమఱియొకవనిత, చదిన్ = మనసునందు, ప్రేమ=ప్రేమము-అనురాగము, కడలుకొనంగన్=అతిశయింపఁగా, ఇట్లనియెన్=ఇట్లువలికను

ఆ. పార్కుడనగఁ బరఁగున బ్రహ్మర్షి మాతండ్రి, యతఁడు విద్యలెల్ల నీ సభ్యునించి
తపము నిచ్చఁ జేయఁ దలపోసి కీరభృం, గాలి రమ్య మైనయోశ్రమమున 19

అ. మాతండ్రి, పార్కుడనగన్ = పార్కుడనుపేరచేత, పరఁగునబ్రహ్మర్షి=ప్రసిద్ధుఁడైన బ్రహ్మఋషి, ఆతఁడు=అయన, విద్యలెల్లన్ = అన్నివిద్యలను, అభ్యసించి=నేర్చి, ఇర్దుగన్ = మనసునందు, (నిచ్చ=ఎల్లప్పుడును, అనికొందఱు.) తపమున్=తపస్సును, చేయన్=చేయుచట్లు, తలపోసి=తలచి, కీరభృంధారన్=చిలుకలయుఁ దుప్పైవలయు బాగులచేత, రమ్యము=మనోహరము, యయోశ్రమమున్=అయినట్టి తపోవనస్సదేశమునందు-వైపద్యముతో నన్వయము.

మ. ఫలమూలచేదనాంబుభక్తైః బవనాశ్శ్వానక్రియాయుక్తిని
 ద్విత్వాంతర్గతశాత్రవప్రకరజాతగ్రద్గర్వసర్వస్వౌజైః
 చలికి వానకు నెండకు వాన మనుత్యాహంబు గానీక కం
 సలితానందమునక ముకుందచరణశ్శ్వానావధానంబునన్.

20

అ. ఫల... భుక్తిః-ఫల=పండ్లయొక్కయు, మూల=వేళ్లయొక్కయు, ఫలద=అకులయొక్కయు, అంబు=నీటియొక్కయు, భుక్తిః=భోజనముచేతను, పవనాశ్శ్వానక్రియాయుక్తిః=వాయు ధారణము వాడుక చేయునట్టి వ్యాపారముయొక్క కూడిక చేతను-వాయుధారణచేయుటచేత ననుట, నిర్దిత .. సర్వస్వౌజై-నిర్దిత=ఖండించబడిన, అంతర్గత = తనలోపలనుండెడి కామ్యోధాదులయిర, శాత్రవ=శత్రువులయొక్క, ప్రకర = సమాహముయొక్క, జాగ్రత్=హెచ్చరికగల-అతిశయించిన, గర్వసర్వస్వౌజై=సర్వగర్వముగలవాడై-అతిపడ్వర్తియు నగుచినవాడై యనుట, చలికి=శీతవా ధకును, వానకును, ఎండకును, మనము=మనస్సు, అనుత్యాహంబు=ప్రయత్నమునూలినది, కానీక=కాని యొక-దలి వాన యెండ వీరివలనిబాధకు నహించి యనుట, కందలితానందమునక = మొలచుచున్న సంతోషముతో, ముకుంద . బునక = ముకుంద=విష్ణుదేవునియొక్క, చరణ=పాదములయొక్క, ధ్యాన= ఎడతెగకతలచుచుండుటయందలి, అవధానంబునక=ఎచ్చరికతో-మీరికన్వయము.

తా. పండ్లు వేళ్లు దుంపలు పండుటాకులు నాహారముగా వాయుధారణచేసి యరిపడ్వర్తియు నగుచి నలి యెండ వాన వీనివలనిబాధచేత మనస్సు చలింపనియొక స్థిరముగా నిలుపుకొని సంతో షముతో విష్ణుదేవునిపాదములను ధ్యానించుటయందుఁ బరాకృతీవాడై.

క. అంగుష్ఠము నిల మోపి ప, తింగునివైఁ జూపు సాచి ర్ ధగధగ లర్చి
 స్తుంగత నింగులు నాకెడు, నింగలములు నాల్గుదెసల ర్ నివళిని కడకన్.

అ. అంగుష్ఠముఁ=కాలిబొటనవ్రేలిని, ఇలక=భూమియందు, మోపి=నిలిపి, పతంగునివైఁ=నూయ్య నిమిఁద, చూపు=దృష్టిరి, చాచి=పలక, ధగధగలు=ధగధగయడదెలుగులు, అర్చిస్తుంగతక=మం టలయొక్క-పొడుగుచేతి-మీఁదిఁ కెగసినమంటలచేత ననుట, నింగులు=అశాశమును, (ఇచ్చట బహువచ నముపొచ్చును దెలుపును) నాకెడునింగలములు=అంటుచున్నయగులను, నాల్గుదెసలక=నాలుగుప్ర క్కలను, ఇడుకొని=ఁజించుకొని, కడకక=పూనికతో-మీరికన్వయము.

తా. కాలిబొటనవ్రేలు నేలమీఁదమోపి నిలిచి మాట్యుని జూచుచు మిన్నంటమడుచున్నయ గుల్లు చుట్టు సుందుకొని పూనికతోను, పంచాగ్నిమధ్యమున మిన్ను చూచుచుఁ గాలిబొటనవ్రేలి లోనిలిచి యని భావము. అలం అతిశయోక్తి

క సురగగుడయత్తురాక్షసు, సరకిన్నరసిద్ధసాధ్యరనాగోత్కర మి
 ట్లగు దనఁగఁ దప మొనర్చెం, బురహూతుఁడు దాన నాత్మఁ క బొడమినభీతిన్.

అ. సుర .. క్కరము=శివుని గురువులు యతులు రాక్షసులుసేరుట కిన్నరులు సిద్ధులు సాధ్యులు నాగులు వీరియొక్కసమాహము, ఇట్లు=ఈవిధముగాఁ దపస్సుచేయుట, అదడు=దుర్లభము, అనఁగక= అనునట్లుగా, తపము=తపస్సు, బురచ్చై=చేసెను. దాన=అట్లు తపస్సు చేయుటచేత, పురహూతుఁడు=ఇంద్రుఁడు, అట్లై=మనస్సునందు, పొడమినభీతిక=పుట్టింభయముతో-చుననుండె ధయ

ముగలవాడై యునట. (ఇంద్రుడైవ్వచేసి యగ్రతపస్సుచేయునపస్సును వాయు తపస్సిష్ఠుఁడొందిరేని తన త్రిలోకాధిపతియై నాశ్రమింపఁగలిగి వెఱచి వారితపస్సులు చేయుచుండునందురు)

క. తనయొద్దఁ బుంజికన్థుల, యనునచ్చరలేమ యున్న రీ నమ్మునికడకుం

జను మని యనిపినఁ బతిశా, ననున నని శ్రేంగుదెంచె నసంభ్రమలీలన్. 23

అ. తనయొద్దఁ = తనచగ్గఱ, పుంజికన్థుల, అనునచ్చరలేమ = అనుజేరుగలయప్పర స్త్రీ, ఉన్నఁ = ఉండఁగా, (దానిని) ఆమునికడకుం = ఆతపస్సుచేయుచున్న బుధి గగ్గఱను, చనుము = నీవుపాము, అని, యనిపినఁ = అని చెప్పిపంపఁగా, (అది) రతకాననమునఁ = తపస్వభవముయొక్క యాజ్ఞ చేతినంభ్రమలీలఁ = తొందరతోడి విలాసముతో, పనికిఁ = (అయనతపస్సుచేయుచున్న) వనమునకు, సింగుదెంచెఁ = వచ్చెను.

చ చిరుకలు ముద్దుబల్కులకుఁ ర్ జేరఁగ రా నెఱివేరికాంతికిఁ

మలయుచుఁ బై పయిన్ మధుపరమాలిక వాయుక సంచరింపఁగా

నలనవిలాసయానమున రీ నమ్మునిసాలికి నచ్చె వేల్పుచో

య్యలి నునుసానుబట్టినయరంగుని మోహనబాణమో యనన్ 24

అ. వేల్పుచోయ్యలి = దేవతా స్త్రీయయిరపుంజికన్థుల, ముద్దుబల్కులకుఁ = తనయొక్క మనోహరములైన మాటలను, చిరుకలు, చేరఁగరాఁ = (చిరుక లేమాటలాడుచున్నవి) చగ్గఱలాఁగా, నెఱివేరి కాంతికిఁ = అందఁగుయినదియొక్క ప్రకాశమునకు, మధుపరమాలిక = తుమ్మెరలచాటు, పైపయిన్ = మీఁద మీఁద, మలయుచుఁ = పరుచుచు, వాయుక = ఎడఁబాయక, సంచరింపఁగాఁ = తిరుగఁగా. తుమ్మెరలు జడనుకొని తుమ్మెరలచారని భ్రమించి యానరించి సంచరింపఁగా ననుట, అలన... మనఁ - అలన = మెల్లని, విలాస = ఒయ్యారముతోడి, యానమునఁ = చుటతో, నును బాణమో - నును = నునులైన, (బాణమునకు విశేషణము) సానబట్టిన = సానయందుఁ బడునురానూలేన, అనంగుని = మన్మథునియొక్క, మోహనబాణమో = మోహమును గలిగించుటచే మోహనము నెడి బాణమో యేమో, అనఁ = అనునట్లు, అచ్చనిసాలికిఁ = ఆబుధియొద్దకు, వచ్చెను.

తా చిరుకపలుకులవలెఁజి మనోహరములైనమాటలను, తుమ్మెరలచాటును బోలినజడయును, ఒయ్యారముతోడి మెల్లనినడకయు, నొప్పనగా మన్మథునిదైన మోహనబాణమునలె వలపుపుట్టించునని యై యాయుష్సగల తపస్సుచేయుచున్న సాయఁ డ నెడిమునియొద్దకు వచ్చెను అలం ఉత్పేక్ష, ఉపమ, భ్రాంతిమంతయును.

వ ఆననుయంబున.

25

చ. అను వగునుల్ల నొప్పుమలరీయానిలఁ హము నెక్కి తేంట్ల న

ల్లిననిడువాగెఁ బూని లవరీనవవల్లిక లెమ్మెనమ్ములై

పనుపడఁ జెల్లు నట్టి మనుక్రీడాతదశమ్ములతోడఁ దోలె నా

మనివోర మంచురాజు మేడిరమంచగఁ గోయిలగంట మోయఁగన్. 26

అ. (ఇందు వంతోర్తువును బగుతునివై దండెత్తు నొకరాజుఁగాఁ గవి హాపించుచున్నాడు) ఆమనివోర = వసంతియగుచున్నదిరాని, అనువు = యుక్తియు, అగునుల్ల = అయినట్టి చుట్టిచుట్టి మీచుట లనెడిదేవమణి మైదలయిననుల్లచేతి, ఒప్పుమలయానిలవాహముఁ = ఒప్పిదమై గందఱు

గొండునుండి ఎచ్చువట్టిచిల్లగాలి, యకెడగుట్టునును, ఎక్కు=ఎక్కువవాడై, తేంట్ల=తుమ్మదలచేత, అల్లిసినడువారె - అల్లిస=వెనకబును, సడువారె=సిడువై నికలైపుల గుమ్మును, పూర్వహించి-పట్టి, లవనకపల్లికలు=క్రిత్తివెన్నెలతీగలు, ఎచ్చెసొమ్ములై = అంపమైనయాభరణములై, పనుపడ=జత పడగా, చెట్టునట్టి=వృక్షముల నాశయించి, మనుషాంతదశపులతోడ=పరించునట్టి పండుటాకుల నెడి జీవించునట్టి పురాతనభృత్యులందరులతో, మంచురా=మంచుకాలమునెడివగరాజు, మడిమంచ గె=బలహీనుడుకాగా, కోయిలగంట=యిలకూత యనెడిజయఘంట, మ్రోయగె=వాగు చుండగా, తోలె=రిచిపెను.

తా. గుడిసీనుడిసి నీదుచున్న చిల్లగాలితోడను బాటుబీరి మెరయుచున్న తుమ్మదలతోడను వెన్నెలతీగలపెంపుతోను వసంతిబుతువు వంచునుట్లగల గుట్టునునెక్కి కల్లెపువాణు బిగబట్టి మనో సారములైన సొమ్ముభరించి ఐచ్చువట్టిమహారాజువలె ఎచ్చి పెంపుతగ్గినమంచుకాలమునెడి పగరాజును వృక్షములందలి పండుటాకు లనెడిపురాతనభటులసేవతోడఁ దణుమఁగొట్టి గోయిలకూతలనెడి జయఘంటను మ్రోగించెను మంచుకాలము కడచిపోగా వృక్షములలోనియాకులు పండిరాలెననియు, ఐంకబుతువురాగా దక్షిణపుఁజిల్లగాలివడగాఁ దుమ్మదలు బారెబీరి తిరుగసాగెననియు, వెన్నె లలీచగెలు చిర్చి యల్లకొనసాగె ననియు భావము. అలం. రూపకము

సీ. సానడేజీ పొటమరింద నితె వాసినయట్టి, యాకురాలుపుగండ్రోయందుండొఱిగి
యతిబాలకీరచ్చరదాంకురాకృతిఁ బూర్తి, కంవీరకొంకరగీతిఁ గ్రమమున
సరణంపుమొగ్గులై రయరవిచ్చి పికిలియూఁ, కలదండలట్లు గుంరపులయి పిదప
రేఖ లేర్పడఁగ వర్ధిలి నెడల్పుయి రెమ్మ, పసరువాణుచు నిక్కరీ బసరు కప్పు
పూటపూటకు నెక్కరీప్సనకుదగిన, మెఱుంగునానాటికినిమిఁదరగిటికొనంగ
సోగయై యాకువాలంగరజొంపముగుఱుఁజిగురుదళుకొత్తెదరులీతారిత్రేణులందు.

అ సాన=ద్రవము, లేజీ=తేటగాఁగనబడి - చెప్పుయువికియనుట, పొటమరించి=మెలకెత్తి, నె తె=నందు, పాసి=యందుక్ - పాసినయట్టి=విచ్చినటువంటి, ఆకురాలుపుగండ్రయందుక్=ఆకులురాలి నపల్లములయందుండి, తోఱి=బయలు వెడలి, అతి..కృతి - అతి=మిక్కిలి, బాలకీర=లేతయైనచిలు కపిల్లలయొక్క, సదాంకుర=తెక్కయొలకయొక్క, ఆకృతి=ఆకారముతో, పూర్తి=ఓప్పికమును న్న=వరుసవెంటిని, కరవీరకొంకరగీతి=ఎఱ్ఱగన్నేరుమొగ్గులవలె, అరుణంపుమొగ్గులై=పంచుకయెఱు పైరముకుళములై, అరవిచ్చి=నగమువిరిసి, పికిలియూ=కలదండలట్లు=పికిలినట్టిలయూ=కలతో గూర్చినసర ములవలె, గుంపులయి=గుబురులై, పిదప=తరువాత, రేఖలు=ఈరేఖగీతలు, వీరపడగ=వీరపడు గట్ట, వర్ధిలి=వృద్ధిపొంది, పడల్పుయి=విశాలమై, రెమ్మ=చిలుఁగొమ్మ, పసరువాణుచు=పచ్చగిల్లుచు, నిక్కరీ=ఎగవునొందగా, పసరు=పచ్చగిల్లఁగానైన పచ్చదనము, పూటపూటకునెక్కరీ=ఓక్కరీక్కు పూటకు, కప్పు=నిలుపు, ఎక్కరీ=కలదికాగా, కప్పునతో=ఆనలుపునకు, తగిన మెఱుంగు=యుక్త మయిచి ప్రకాశము, మీఁదకి=పైభాగమునందు, నానాటికి=దినదినమునకు, గిటికొనంగ=అవరిం పఁగా, సోగయై=నిడుపై, అను, వాలంగ=వేలబడఁగా, జొంపము=గుబురుగొన్నది, అగుఱు= అపుచును, రురుకొత్తెదరులీతారిత్రేణులందుక్=ప్రూఁపలయొక్కయు తీగలయొక్కయు ఐంకబయందు, చిగురు, త్రుకొత్తె=ప్రకాశించెను

తే. వసంతముతువు రాఁగా న్రూఁతులు తీగలు మొనలగువానియందలి పండుటాకులు రాలఁగా నాయాకులు పోలినచోటులందుఁ జేర్చు గలిగి మోనులు పొటవడించి తొలఁత గ్రుడ్డువిచ్చి వెడలినచిలు కప్పిలఁచుకొని మొలకలవలెఁ దోచి పిమ్మట నెఱ్ఱగి న్నేర్పూపన్న మొగ్గలై యనంతర మా మొగ్గలు విరిసి పికిలిపిట్టలయొకలవలె నేర్పడి తరువాత నీ నెలుబలియ నెదిగి పసరవన్నెగలిగి యాపసరవన్నె నల్లఁబాతలి యందులకుఁ దగినకాంతితో నిడుపై యాకు వాలుబడఁగా గుబురుగొని చిగురు ప్రకాశించెను. అలంకారము.

క. హిందోళంబునఁ బాడిరి, బృందారకసతులు విరహిబృందార్తిగఁ ద్రేఁ

చెం దేలులు వాసంతిక, విందునఁ బికశిశువు దాదీరవెడలం దోలెన్. 28

అ. (అనయమునందు) బృందారకసతులు=బేసతాస్త్రీలు, విరహిబృందార్తిగఁ=ప్రియుల నెడఁబాసిన స్త్రీలయొక్కయుఁ (ప్రియుల నెడఁబాసినపురుషులయొక్కయు సమాహమునకు బాధకలుగు నట్లుగా, హిందోళంబునఁ=హిందోళము నెదిరాగముతో, పాడిరి=గానము చేసిరి, తేలులు=తుమ్మెదలు, వాసంతికవిందునఁ=బండిగురివెందపుఁదేనెత్రాగుట యనెడిప్రియభోజనముచేత, త్రేఁచెక్=తృప్తి నొంది త్రేనువువిడిచెను, పికశిశువు=కోనెలపిల్లను, దాది=పెంపుడుతల్లియైనకాకి, వెడలందోలెఁ=గూఁటినుండి వెడలఁగొట్టెను-కోనెలకూసెనమట. (వసంతకాలమురాఁగా నే న్కోనెలకూయుటయు నా కూఁతవిడి కాకి కోనెలను గూఁటునుండి వెడలఁదలుచుటయు నుప్రసిద్ధము. “కో॥ శశిరస్య వసంతస్య సంధౌ హిందోళరాగకః-శశిరముతువుయొక్కయు వసంతముతువుయొక్కయు చేరికయందు హిందోళరాగముతో గానముచేయవలయు” అనుప్రమాణముచేత వసంతాదియగుటంబట్టి హిందోళంబునఁ పాడిరని చెప్పవచ్చును.

సీ. చలిగాలి బొందుమరల్లెలపరాగము చేచి, నిబిడంబు నేసె వెన్నెలరసంబు
వెన్నెలరస ముచ్చి న వెడలించె దీర్ఘికా, మందసౌగంధిక సమధునదంబు
మధునదం బెగఁబోసె న మాకందమాలికా, క్రీడానువంగిభృంగీరసంబు
భృంగీరసం బహంకృతిఁ దీరెసాగించె, బ్రోపితభ ర్తృకారోదనముల
విపినవీధుల వీతెంచె న గుళితమదన, సమదభుజనతనుమధునరప్రాంకృతములు
సరసమధుపాననిధువనోత్సవవిలీన, యువలియువకోటికోరికల్ న చివురులొత్త.

అ. చలిగాలి=చల్లగాలి, బొందుమరల్లెలపరాగము = బొందుమరల్లెలపులందలి పుష్పాడిని, చేచి = చేరించి, వెన్నెలరసంబు = చంద్రప్రకాశముయొక్కనీటిని, నిబిడంబునేసె = నిండు కొనునట్లుచేసెను, వెన్నెలరసము = ఆ వెన్నెలయొక్కద్రవము, ఉచ్చి = ఉదికి - పొంగి, దీర్ఘికా = పదంబు - దీర్ఘికా=నడకబావులయందలి, అనుంద=ఉక్కువకాని - అధికమైన, సౌగంధిక = మిక్కిలిపరిమళముగల చెంగులపలవరి, మధు=పూఁదేనెయొక్క, నదంబు=నీటిని, వెడలించె = బయలు వెడలించెను - ప్రవహింపఁజేసెను. మధునదంబు=ఆపూఁదేనెయొలు, మాకంద...రసంబు = మాకంద = తియ్యనామిడి చెట్లయొక్క, మాలికా=పానులయందలి, క్రీడా=విహారములతోడ, అనువంగి = కూడుకొన్న, భృంగీ=ఆడుతుమ్మెదలయొక్క, రసంబు=రసంకారవృద్ధిని, ఎఁబోసె = అతితయింపఁజేసెను, భృంగీరసంబు=ఆయాకులు మైదలరొం, అహంకృతి = గర్వముచేత, బ్రోపితభ ర్తృకా

చిటుసాన్ = చిన్న దైన మెట్టుగొనసానియందు, పట్టిన. బాణమో - పట్టిన = పదునురానూనిన, అనంగుని = మన్నగనీనైన, మోహనబాణమో = మోహమునుబుట్టించునదియైన యరవిందబాణమో, అణ్ = అనునట్లు, ప్రతికీ = ప్రతినిష్ఠలవాడయిన యామునీశ్వరునకు, పొడకట్టె = కనబడెను

తా. అప్పుడు పుంజికన్థ యనెడియాయస్సరస కుసుంబాచాయవేసిన పాపడగట్టుకొని దానిపై ఎలిపపులుసుంటుచీర ధరించి మంచివాసనగలయెఱ్ఱగలువపువ్వులు కొప్పనజెరివి బొమ్మనందుఁ గన్తురి గందము పూసికొని వానివరిమగము తెల్లయెడలను వ్యాపింపఁగా మన్నగనిదైన మోహన మనెడిబాణ మో యనునట్లు కాలియందెలుమ్రోయ నొయ్యారపునడతో నామునీశ్వరునెదుటఁ బెన్నిధిపలెపే నిలువఁబడెను. అలం. ఉత్పేక్ష, అపహ్నాపమును.

తే. అత్రైటంగున నదిరిపాత్ర టారజంపు

వన్నె బొడకట్టి తా బాదుననన్నరవళి

పాట లలియుంకృతిశ్రుతిఁ బాదుకొనఁగఁ

జూడకయ చూచుచూపుతో నుడియుటయును.

32

అ. అత్రైటంగున = అవిధముగా, అదిరిపాటు = ఉన్నట్టుండి - అకష్టముగా, అరజంపునన్నె = మనోహరమైనవేషముతో, పొడకట్టి = ఆమునికఁ గనఁబడి, తా = తాను, పాడో పాటలు - పాడు = పాడునట్టి, నన్నరవళి = సూక్ష్మధ్వనితోడి, పాటలు, అలియుంకృతిశ్రుతి = ఈ మైదలజాప్తునొదలనెడి సుతియందు, పాదుకొనఁగఁ = నెలకొనఁగా - లయింపఁగానట, మాడకయ = చూడవట్టి, చూచుచూపుతో = చూచునట్టిచొరచూపుతో, నుడియుటయును = చుట్టిచుట్టి మెలఁగఁగా

తా. అవిధముగా నుట్టివడినట్లు మనోహరమయినవేషముతో నామునీశ్వరునకుఁ గనఁబడి ఈ మైదలయుంకాధ్వనితో లయించునట్లు సూక్ష్మధ్వనితోఁ బాటపాడుదు నోరచూపులతో నామునీశ్వరునిఁ జూచుచుఁ జుట్టిచుట్టి తిరుగుచుండఁగా.

చ. తలకొని దానితమ్ములపుండ్రదావియు మోవియు శౌను మేను న

గ్గలపుమెఱుంగు లీను తెలిగన్నులు జన్నులు భృంగమాలిక

స్థలచిసయాతీరుఁ దగునెన్నడలుం దొడలుక వివేకముం

గలఁపఁగఁ గాంచి పంచశరకాండవిఖండితదైర్యసారుఁడై .

33

అ. దానితమ్ములపుండ్రదావియు = ఆయస్సరసదైనతాంబూలపుండ్రదావిమగమును, మోవియు = అధరమును, కానుక = నడుమును, మేనుక = దేహమును, అగ్గలపు మెఱుంగులు = అధికమైనకాంతులను, ఈను తెలిగన్నులు = పుట్టించునట్టి స్వచ్ఛములయినకన్నులును, చన్నులు = సైన్యములును, భృంగమాలిక = ఈ మైదలబారను, గెలిచినయాతీరుఁ = జయించిన (మించిన) నూఁగారుపక్కదనమును, తగు నెన్నడలుక = తగినమనోహరమయిననడలును, తొడలుక = దేహపులును, తలకొని = పూని, వివేకము = మంచిచెడ్డలనెఱిగెడి తనతెలివిని, కలఁపఁగఁ = కలఁగించింపఁగా (మునీశ్వరుండు), కాంచి = పుంజికన్థులనుజూచి, పంచ . సారుఁడై - పంచశర = మన్నగనియొక్క, కాండ = బాణములచేత, విఖండిత = లెప్పగా నణకఁబడిన, దైర్యసారుఁడై = ధీరత్వముయొక్క స్థిరశక్తియుగలవాడై - మీఁదిపద్యములో సన్వయము

శ్రుంజితఫలయనెడి యపసరయొక్క తాంబూలపు(బరిమ)ను దానిమొదలును
మనోహరత్వమును దానిచూపులతీయను దానినడలయందనును జూచి యోచారుడు తాల్చి, మన్న
భవేనగలవాడై. అలం. ఉపమ, కావ్యలింగమును

క. మేను గరుహాఁ దమి న, మౌని జనముఁ దనముఁ దన్ను నీ మాఁచి యంగ
గ్గానిఁ బడి కదిసి వడఁకుచు, హీనస్వర మేనంగఁ బ్రోవరే నే నన్ననుచున్. 34

అ. అన్యూని=అమునీశ్వరుఁడు, మేను=దేహము, గరుహః=గగర్విడువఁగా, తమి=తమ
కముచేత, జనము=మంత్రతావృత్తిని, తనము=నియమముతోడి నిశ్చలవైఖయొక్క, రన్ను=తన
దైవసీతిని, మాఁచి=మఱచిపోయి, అనంగ్గాని=మన్తభావమును, పడి=పొంది, కదిసి=తయవృత్తిని
గ్గఱఁజేరి, వడఁకుచు=సాత్వికభావజలత మైననాణ్యముబొందుచు, హీనస్వరము=అల్పగంధగ్రుట, ఎం
గ్గ=అతిశయింపఁగా, నన్ను, ప్రోవ=పరీక్షింపవే, అనుచు=అనిజేయుకొనుచు, —మీఁదికి వ్యయము
తే. చెయ్యిపట్టినమాత్రాన నీ శిరిసు నంది, యవశచందానఁ బైవ్రాలునీనస్వధూటిఁ
బర్తశాలాంతరముఁ జేర్చి న బ్రాహ్మణుండు, కెరలుకోర్కలఁ గందర్పరేణిఁ దేలె.

అ. చెయ్యిపట్టినమాత్రాన=చేయిపట్టుకొన్నమాత్రముచేతనే, కిరిసు=తలను, కంచి=చాల్చి, అ
వశచందాన=పాతాపరవతయైనవిధమున, పైవ్రాలునస్వధూటి=వీఱికిఁబడినయాయపురస్థితి,
పర్తశాలాంతరము=అకుటిలితోవల, చేర్చి = చేరిదీసికొనిపోయి, బ్రాహ్మణుండు=అప్రచ్ఛాద్ది-వా
రుఁడు, కెరలుకోర్కల=అతిశయించుచున్నయపేక్షలతో, కందర్పరేణి=మన్తక్రమియందును
రతమునందు, తేలె=ఓలలాడెను-సుఖించెనుట

* క. తపమంతయుఁ బోలివ్రాసంగ, నపు డన్నియు నుజ్జగించి రే యయ్యంగనతోఁ
దపసి మనోజక్రీడా, విపులై శ్వర్యంబు లనుభవించుచు నుండెన్ 36

అ తపసి=అతపస్సుచేయుచున్నాఁడు, తపమంతయు=తానుజేసినతపస్సంతయు, పోలివో
నంగ=వర్ణమైపోఁగా, అపుడు=అనయమునందు, అన్నియు=జపతపాదులన్నియు, ఉజ్జగించి=
విడిచి, అయ్యంగనతో=అశ్రుంజితఫలతో, మనోజక్రీడావిపులైశ్వర్యంబులు=మనోజక్రీడా=సంభ
గమువలని, విపుల=అధికమై, విశ్వర్యంబులు=సుఖనందనము, అనుభవించుచునుండెన్=పొందుచుం
డెను - అనఁగా నాపారుఁ డగుముని తనతపస్సంతయు వర్ణమగునట్లు జపము తపము స్నానము మొద
లయినవియమము లన్నియు మాని యాయపురసతో సంభోగముఖము సమభవించుచుండెను,

* పారాంతరము. క. తపనోదయా స్తపమయము

విపు డని కాలప్రమాణ • మెఱుంగనితమి న

చ్చపలాక్షిఁ గూడి రతిసుఖ

విపులైశ్వర్యంబు లనుభవించుచు నుండెన్.

అ ఇపుడు=ఈసమయమునందు, తపనోదయా స్తపమయములు=ప్రాద్దుపాదుతులయుఁ గ్రంథ
టయును, (అగును) కాలప్రమాణము=వేళకొలది, ఎఱుంగనితమి=తెలియనితమితో, అచ్చ
పలాక్షి=అశ్రుంజితఫలము, కూడి=కలిసి, రతిసుఖవిపులైశ్వర్యంబులు=సంభోగముఖమునల విశేషమయ
నకలుములను, అనుభవించుచునుండెన్ = పొందుచుండెను - అనఁగా నతఁడాశ్రుంజితఫలతోడిసురత
సుఖము ననుభవించుచున్నాఁడు, సూర్యుఁ డుదయించునదియు నస్తమించునదియుఁ దెలియకయుండెను.

క. ఈశీతిః గొంతకాలం, బౌరామమహామహీధరహరణ్యములం

దాత్తానువలలఁ దగిలింపి, హారము సలుపంగ గర్భమై తటి యగుడున్. 37

అ. ఈశీతిః = ఈశిధముగా, కొంతకాలంబు, ఆరామవలలఁ = ఆపుంజిక్లబ పైఁగలవలపులందు, తగిలి = ఆసక్తిగలిగి - దానిశివకుండై, ఆరామ = ఆరామ = ఉద్యానవనములందును, మహామహీధర = గొప్పకొండలయందును, అరణ్యములఁ = అడవులయందును, విహారము = సంభోగప్రసరమును, సలుపంగఁ = చేయఁగా - జరపఁగా, గర్భమై = అది చూలుదాల్చి, తటియగుడున్ = ప్రసవనమయముకాఁగా - అతఁ డట్లు పుంజిక్లబతోఁగూడ కొంతకాల చుద్యానవనములు మొగలయనరహ్యప్రదేశములందు రమింపఁగా నది గర్భముధరించి ప్రసవనమయము నయ్యెను.

క. అంత ననుఁ గాంచి యది విపి, నాంతరమునఁ బాటవైచి ర్ యరిగెఁ గృపార్ద్ర

స్వాంతః డగుసంయమిం ద్రుఁడుఁ, జింతింపక పోయె నేమిరచెప్పును నధిపా. 38

అ. అధిపా = రాజా, అంతః = అంతట - ప్రసవనమయముకాఁగానే యనుట, అది = ఆయపురస, ననుఁ = నన్ను, కాంచు = కని, విపినాంతరమునఁ = ఆయడవినడమ, పాటవైచి = విసరిపడవేసి, అరిగెఁ = పోయెను, కృపార్ద్రస్వాంతః = కరుణచేరి రంగినమనసుగలవాఁడు, అగుసంయమిం ద్రుఁడున్ = అగు నట్టిమఃశ్రేష్ఠుఁడను, జింతింపకపోయెఁ = చన్ను విచారించకపోయెను, ఏమిచెప్పుదున్ = ఇంక నేమిచెప్పఁగలను - కన్ను తెల్లిదండ్రు లిద్దఱును బడిపాపనైన నన్ను విచారించక యెవరంతటి వాసుఁడయి రసఁగా నాదుర్దశ యుట్టిదని చెప్పటకు నేమిగలదునుట.

వ. అట్లు వైచి చనుటయు నాఁకటం గటకటం బడుచుండి తీండ్రించుశశిమండలంబున నెడలుశిశిరకిరణప్రణాళికామిశ్రదమ్మతరస గ్రాసంబునంజేసి కొన్నిపూటలంబుటపుట నై ననన్నుం గనుంగొని ముసీంద్రుండు ప్రియం బంది నిజాశ్రమంబునకుం గొనిపోవని శశికళాసంపద్ధిత నగుటంజేసి నాకుం గళావతి యనునామం బిడి పెనుచుచుండి నేనును జనకసేవాపరతంబ్రబవర్తిల్లు చుండునంత. 39

అ. అట్లు = ఆవిధముగా, వైచిచనుటయున్ = ఆపురసపాటవేసిపోఁగా, అఁకటఁ = తుత్తుచేత, కటకటంబుడుచండి = తాదృశమయఁ బడియుండి, తీండ్రించుశశిమండలంబునఁ - తీండ్రించు = మిక్కిలిమెలఁగుచున్న, శశిమండలంబునఁ = చంద్రబింబమువలననుండి, నెడలు... బునంజేసి - నెడలు = బయలుదేలుచున్న, శశిరకిరణ = చల్లని మెలఁగులయొక్క, ప్రణాళికా = పరంపరతోడ, మిశ్రత = కూడుకొనుచున్న, అమ్మతరస = కుఠారముయొక్క, గ్రాసంబునంజేసి = ఆహారముచేత, కొన్నిపూటలన్ = కొన్నిదినములలో, పుటపుటన = మెలఁగుటకలదాననువననన్నున్ = అయినట్లేనన్ను, కనుంగొని = చూచి, ముసీంద్రుండు = ముసీశ్రేష్ఠుఁడయిన యాపారుఁడు, ప్రియంబు = ప్రేమను, అంది = పొంది, నిజాశ్రమంబునకున్ = తనయాశ్రమమునకు, కొనిపో = తీసికొనిపోయి, శశికళాసంపద్ధితఁ = చంద్రకళలచేత వృద్ధిబొందినదానను, అగుటంజేసి = అగుటచేత, నాకు, కళావతి, అనునామంబు = అనునట్టిమేను, ఇడి = పెట్టి, పెనుచుచుండఁ = వృద్ధిబొందించుచుండఁగా, నేనును, జనకసేవాపరతఁ = తండ్రిని నేమిచుటయందలి యానక్తతచేత, ప్రబవర్తిల్లుచుండునంతఁ = మెలఁగుచుండఁగా - పైపద్యముతో నవ్వయను.

తా. ఆవిధముగాఁ గన్నుతల్లి యడవిలో దిగివిడిచిపోఁగా నే న్నాఁకలిగిని బాధపడుచుండి యప్పుడు నెలఁగుచున్న చంద్రమండలంబుననుండి న్రవించుచున్నయమ్మతరదాళ లాహారంబుగాఁ గొన్ని

కములు పెరిగితిని. అంతరము నాతండ్రియైన పాపండు నన్నుఁబాచి కరుణించి తనయాశ్రమమునఁ దీసికొనిపోయి కళాపతియని పేరుపెట్టి పెంచెను. నేను సాతండ్రికి నేమచేయుదుంటిని?

(పైచనుమునకుఁ జేరెండుపద్యములుగాఁ బ్రత్యంతరము లందుండెనయ్య నా ప్రక్షిప్తములఁబని మే గ్రహింపనయ్య ననియు ప్రోవాహికాగొప్పతిలో వ్రాహ్మణబడియున్నది అపద్యములందును క్రిందఁ గనఁబలుపనయ్యడి.)

ఉ. ఆనమయంబునం బొగులు శ్రీ చాఁకటిపెల్లున సంతకంతుకుఁ

గాసిలి పైవయ్యి వదనరసంకజ మెండఁగ నేడ్చియేడ్చి యే

మానయుఁ గాన కంతఁ దుహిరనాంశండు దోచినఁ దత్కళారస

గ్రాసవిధి శరీర మమరంగ భజించితి దైవికంబునన్.

40

అ. ఆనమయంబునఁ = అట్లు తల్లిపాటవేసిపోయిన నమయమునందు, అఁకటిపెల్లునఁ = తున్న మొక్కయొద్దకర్తము చేత, పొగులుదుఁ = తపించుచు, అంతకంతకుఁ = అప్పటికప్పుటికి, గాసిలి = శ్రమ పొంది, పైవయ్యి = పూచదమీచ, వదనగహ్వరము = గుహవలెఁ దెలుపఁబడిననోరు, ఎండఁగఁ = తడియా అనట్లు, ఏడ్చియేడ్చి = చాలసేపేడ్చి, ఏమానయుఁ = ఏవిధమయినయాశయు, కావక = బాంబక, అంతఁ = అంతరము, దైవికంబునఁ = దైవసహాయమువలన, తుహిరనాంశండు = చంద్రుఁడు, దోచినఁ = ఛాదయింపఁగా, తత్కళారసగ్రాసవిధిఁ = అచంద్రకళలద్రవము నాహారముగాఁ జేసికొనుటచేత, శరీరము = దేహమును, అమరంగఁ = బిన్నఁగా, భజించితి = నేమించితి - కాపాడుకొంటి ననుట.

సీ. ఏ వన్విధంబున శ్రీ మేను పెంచుచు నుండ, నాచంద మంతయు శ్రీ నాత్మ నెఱిగి
కడుసంభ్రమమున నరక్కడికి నేతెంచియిం, వెనఁగ మైనింజినరకనటు దుశించి
తనయరంబునఁ జేర్చుకొనిపోయి యాశ్రమ, స్థలమున నిజపర్ణశాల నుంచి
విధుకళాంశాహారవిధి వసించితిఁ గాన, నాకుఁ గళావతీరనామ మొనఁగి

నయము మీఱంగఁ జెనువనారనాటఁ బెరిగి

శైశవముమాని యావనారత్నవముఁ జెంది

జనకు నేమైన నడుగుచు శ్రీ సంతతింబు

నోపి తలత్రూప చేయుచు శ్రీ నున్నచోట.

41

అ. ఏను = నేను, అవ్విధంబునఁ = అప్రకారమున, మేను = దేహమును, పెంచుచునుండఁ = పెంచుకొనుచుండఁగా, అచందము = అట్లు నేను దెరుంగుచుండువిధము, అంతయును, అత్తఁ = మనసునందు, ఎఱిగి = తెలిసికొని, కడుసంభ్రమమునఁ = మిక్కిలితత్తలపాటుతో, అక్కడికిఁ = ఆ సేనున్నతావున క్క, ఏతెంచి = వచ్చి, ఇంపు = సంతోషము, ఎనఁగఁ = అతిశయింపఁగా, మేఁ - నాదేహమునందు, నిండినకనటు = నిండుకొన్న ముఖికిని, తుడిచి, తనయరంబునఁ = తనబ్బొప్పునందు, చేర్చుకొనిపోయి = అంటఁబట్టి యొత్తుకొనిపోయి, అశ్రమస్థలమునఁ = తపోవనప్రదేశమునందు, నిజపర్ణశాలఁ = తనదైన యాకు టింటియందు, ఉంచి = పెట్టి, విధుకళాంశాహారవిధిఁ = చంద్రకళలయొక్కముల నాహారముగాఁ జేసికొనుటచేత, వసించితి = ఉంటిని, కానఁ = కనుక, నాకు, కళావతీరనామము = కళాపతియను కేర్పు, ఒనఁగి = ఇచ్చినయము = సుకుమారత్వము, మీఱంగఁ = అతిశయింపఁగా, పెనుపఁ = పెంపఁగా, నానాటఁ =

దినక్రమమున, పెరింగి=వర్షిణి, కైశవము=పనివిడ్డతనము, మాని=పదవి, యావశోత్సవము
 నమును, చెండా=పొంది, జనకుక్=తండ్రి, ఏ మైనడుగుతుక్=ఏదియైనను అడుగుదు
 ఎల్లప్పుడును, ఓపి=ఓపికకలిగి, శుభ్రాశు = సేవి, కేయుచునున్నచోటక్ = చేయ
 క. ఎవ్వరుచూచినఁ జూపుల, చివ్వకుఁ బద్మనద్దగి నడచుకొనిగన నొక
 రవ్వకు మొదలగుపాపపు, జవ్వన మెదిరించె జిగి యెరసఁగ నామేన

అ. ఎవ్వరుచూచినక్ = ఎవరునన్నఁజూచినను, చూపులచివ్వకుక్ = చూపుల
 రించి తిరిగిచూచుట కనుట, పదను=వాడిమి, అడఁగి=తగ్గి, నడచునిగ్గునక్ = ప్రవర్తిం
 జింపె=అంద మొరవ్వకుక్ = అల్లరికి - ఇట్లున్నది యట్లున్నదనిచూచినవా రొడిపోసికొ
 మాలము - కారణము, అగుపాపపుజవ్వనము=అగునట్టి దోషాన్నదమయినవయసు, నా
 మునందు, జిగి=నిగనిగనికాంతి, ఎనఁగ్ = అతిశయింపఁగా, ఎదిరించెక్ = ఎదుర్కొనె

తా నన్నుఁ జూచినవారిని మరలఁ గన్నెత్తి చక్కఁగాఁ జూచుటకు సంకో
 సిగ్గు హెచ్చుఁగా నీపడు చిట్లున్నదట్లున్న దని చూచినజను లాడిపోసికొనుటకుఁ జ
 ము నాకుఁ గలిగెను. - చూపవంతురాల నైతి ననిభావము

శా. ఆవేళం బొడగొంచి భేదరుఁ డొకం ర్ డానక్తి దేవాపినం

జ్ఞాపంతుండు సతాంధవుం డగుచు నిశ్శృంఖలా ననుక వేడువాఁ
 డై వాచంయముఁ డగ్నికార్యనిరతుం ర్ డై యున్నచోఁ బర్వశా
 లావాసంబున కేఁగుడెంచి నిజభావాకాంక్ష సూచించినన్.

అ. ఆవేళక్ = అట్టి నాయావనకాలమునందు, భేదరుఁడొకండు = ఒకగంధర్వుఁ
 జ్ఞాపంతుండు=దేవాపియను పేరుగలవాఁడు, బొడగొంచి=నన్నుఁజూచి, అనక్తిక్ = నన్ను
 న నెడి యపేక్షతో, సతాంధవుండు=చుట్టములతోఁగూడినవాఁడు, అనుకుక్ = అవు
 తోఁగూడననుట, నిశ్శృంఖలా = జంతులేనితనముతో - జంకకయనుట, నన్నుక్ = నన్ను, గ
 డుగునట్టివాఁడై, వాచంయముఁడు=నాతండ్రియైనపారుఁడనుముని, అగ్ని కార్యనిరతుఁ
 ర్యమునందానక్తుండు - హోమముచేయుచున్నవాఁడు, వియున్నచోక్ = అయియున్న
 లావాసంబునకుక్ = ఆకుటిల్లయిన యునికవట్టునకు, ఏఁగుడెంచి=వచ్చి, నిజభావాకాంతి
 లోనికోరికను, సూచించినక్ = సూచనచేయఁగా - తెలియఁజేయఁగా ననుట.

తా అట్లు సేవ యావనవంతురాలనై యుండఁగా దేవాపి యనెడిగంధర్వుఁడ
 జూచి విచి త్చుట్టములతోఁగూడ పారునికతోవనమునకు వచ్చి యాయనహోమకార్య
 డునుచునుండఁ బర్వశాలఁ జొచ్చి యామునీశ్వరునిఁ గన్నెన్నియగుట యెట్ల
 మనసులోనికోరిక యాయనకుఁ దెలియఁజేయఁగా.

సీ. శిఖిపింఛేదళపరిస్కృతీమృతై సేమంతి, విరుల తీ రగుశిరోరవేష్టనము
 నెఱగంటిచూడ్కిఁ దారెతులబాహులు వంచి, నారాజు లల్లార్పుర
 గాదంబరిగంధరగర్భంబులై వల్పు, ఘనసారమిళ దాస్యరగంధములును
 దరహాసములఁ దొఁచు ర్ తాంబూలసేవాంధ, కారితాధరరదరక్షతు.

జీటులుగందంపుబూతలు శ జిహ్వకలకు

ననువునెఱవాదిబంటుపంకరపుఁబడరులు

ఘన మగుజగుప్ప వెనుప నరజ్జనముఁ జూచి

ఋషి మనంబునఁ గడు ససహిష్ణించుకొనుచు.

44

అ. శిఖి...ములై-శిఖినిఘ=నెమలిపురియొక్క, దళ=ఈశలచేత, పరిపరిచి...
కరింపఁబడినవై, సేమంతివిరులతీరు=సేమంతిపువ్వులవిధముగలవి, ఆగు రో=వేష్టనములు=ఆగు రో
పాగాలును, ఎఱగంటిచూడ్కి=మద్యపానముచేయుటచే నెఱ్ఱవాళివకన్నులచూపుతో, భా...
తులబాహులు=నందిటితొయ్యెలుగలచేతులను, పంచ=పంగనట్లుపట్టి, వారాబలు = కిల్లెలు, అల్ల...
ర్నసారజములు=అడిందునట్టి (త్రిప్పనట్టి) యందములును, కాదం లై-కాదంబు=చెప్పెను
క్క, గంధ=వాసన, గర్భంబులై=లోపలగలవై, ఐబ్బ...ములును-ఐబ్బు = వానకొట్టినట్లు, క...
సార=పచ్చకర్పూరముతోడ, మిళితో=కూడిన, ఆస్యగంధములును= నోటికింపులను, దరిహ...ముతో =
చిఱునపులతోడ, లోయ...యొఱపును-లోయ=కనబడుచున్న, తాంబూలసేవా= పోషణచేయు,
టచేష్ట, అంధకారితో=కనబడనివిగాఁ జేయుచుడిన, అధర=పెదవులయందలి, ర్నకరుల=చంద్ర...
లయొక్క, ఒఱపును=మనోహరత్వమును, చిటులుగందంపుబూతలును = చట్టముగాఁబూతలయొక్క
సెండి పేటై తీవ్రచందనపుబూతలును, జిహ్వకలకు= నాలుకలకు, ననువు బడులు=ననువు
వాడుకపడిన, నెఱవాది=చతురత్వముగల, బంటుపంకరపు=శూరులవైనప్రతిజ్ఞలతోడి, పదులు=పద్మ
అపుమాటలును, ఘనము=అధికము, ఆగుజగుప్ప=అయినట్టిరోతిను, వెనుప=వెద్దిహించుకొనుచు,
అజ్జనము=అకన్యకనడుగవచ్చినగంధర్వులసమూహమును, ఋషి=ముని-వాఁడొడియియగువాఁడని,
చూచి, మనంబున=మనస్సునందు, కడు=మిక్కిలి, అసహిష్ణించుకొనుచు=రోతిపడుకొనుచు
ను-పైపద్యముతోనన్వయము.

తా మునియైనవారొడి కన్యనడుగఁ దనయింటికివచ్చిన యాగంధర్వులు వెదికి...
ర్చిచుట్టినగుండుతలపాగాలును, మద్యపానముచేయుటచే నెఱ్ఱవారిన చూపులును, నందిహండులచే
చేతులందుఁ ద్రిప్పఁబడుచున్న కత్తులును, కల్లుకింపుతో(పరుండునట్లు తాంబూలముతోఁ ద్రెప్పింపఁబడిన
పన్నకర్పూరపునోటికంపును, చిఱునపులును పలునొమ్ములు కానరావలయు ట్లంటివలయులగుచున్న
తోఁగూడిన యధరములును, చిట్లుగందపుబూతలును, సేపుతోడితిల్లిఅపులులును గలిగిన మన
కునకు రోతపుట్టింపఁగాఁ జూచి రోతపడుకొనుచు అలం. స్వభావోక్తి

శా. ఆహా ధన్యుడ నైతి నుద్విమలవంశశాచారవిద్యారెవ
శ్రీహారమాదులు నేడుగా తుది ఫలింరచే నాగవాసంబు మ
జేహత్తోణికి బిడ్డ వేడుటకు నేరేతే గాంచుటకు బ్రాహ్మ్య మిం
కోపణా చాలు బ్రాకాలిపోయెదరా దోహో నోటిక్రొ వేటికిన్ 15

అ. ఆహా=ఔహ, నాగవాసంబు=దోగమువారగుంపు, మహాహారమాదు=వాదు...
బిడ్డ=కన్యకను, వేడుటకు=అడుగుటకై, ఏతేగాంచుటకు=పచ్చనందులయొప్పుచు...
టచేత, ధన్యుడనైతి=సేమగృతాపిండవైతిని, మద్దివుల, మాదులు-మల = వామెను...
స్వచ్ఛమైన-నిర్దోషమైన, వింశ = పలము, ఆచార=సద్వర్తనము, వైద్యారాదువు, చిహ్నము

కిక్కి, శ్రీపాదపత్రి, హోమము = వైశ్యదేవాదిహోమములు, ఆది = మొదలుగా గలవియ్యియు, నేడుగా = ఈదినముగ దాక్కి తుది = కడపలగా, ఫలింశే = పండెను, ఓహో = బలీ, ఇంక = ఇంకను, బ్రాహ్మ్యము = బ్రాహ్మణత్వము, చాలును, నోటిక్రోవు = నోటియొక్కక్రోవు - క్రోవుతోడిమాటలనుట, ఏటికి = ఎందుకు, పోకాలిపోయెదరో = ఇంతటితో నెడలిపోయెదరా, పోరో = పోవుదురా (వెప్పుడు.)

తా. ఔరా ! బోగమువారిగుంపంతటిది నా బిడ్డ నడుగవచ్చునంతటిభాగ్య మున్నెను. నేను గృతార్థుడైతిని నావంశాచారములు పావనము లయ్యెను. నాచదువు సంధ్య జపము తపము మొదలుగా గలవన్నియు ఫలించెను నా బ్రాహ్మణత్వ మంతమాత్రము మేలిమిపొందినది చాలును. ఈ నోటిక్రోవుమాటలు మాని మిరిప్పుడు నెడలిపోయెదరా పోరా వెప్పుడు, అలం. వ్యాజస్తుతి, విషయమును.

క. మీతరమువార లేతటి, నేతరితనమునఁ దపస్విగృహకన్యకలఁ

వీతభయవృత్తి వేడిరో, కో తముఁ దర్కింప కార త్ర కొవున లటంచున్. 46

అ. మీతరమువారలు = మీవంటివారు - మీవంటిచజాతిజనులనుట, ఏతటి = ఎప్పుడైనను, ఏతరితనమున = సూర్యత్వముతో, తపస్విగృహకన్యకలఁ = తపస్సు చేసికొనునట్టి బ్రాహ్మణులయింటిపిల్లను, వీతభయవృత్తి = భయములేనివర్తనముతో - వీరి నెట్లడుగవచ్చునను భయములేక యనుట, తము = తప్పు - తమయోగ్యతను, తర్కింపక = విచారింపక, వేడిరో = అడిగిరా - అడిగినవారు కారు గదా యనుట, ఔర = ఇదియాశ్చర్యము, క్రొవులు = ఏమిమీచదువులు, అటంచు = అనినలుకుచు. - మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.

తా. ఇంతకుమును పెన్నఁడును మీవంటివలసీము తమయోగ్యత యిట్టిది యనువిచారములేక తపస్సు చేసికొనవట్టి మావంటి యుత్తమ బ్రాహ్మణకన్యకలను దమ కిచ్చని యడిగి యెఱుంగరు ఇప్పుడు మీ రిడుగుటచాడఁగా మీవంటిక్రోవునట్టివడుపులు మీరేకాని యితరులు కారని తోచుచున్నదని పలుకుచు.

క. మనుధేత ముక్కుడుస్సిన, పనరముక్రియఁ గెరలి తిట్టెఁగ బక్కున ఋషి వా

రుసుమని వెడలి పోయిరి, ముసలి గదా పుట్టినిల్లు ర్ ముఖ్యోష్ణతకున్. 47

అ. మనుధేత = పరాజా, ఋషి = నాతండ్రియైనయుని, ముక్కుడుస్సినపనరముక్రియ = ముక్కుదాడుదూసిపోయినయెద్దునలె, కెరలి = రేగి, పక్కున = తటాలున - ముందు వెనుక జూడక యనుట, తిట్టెను, వారు = అగంధద్రులు, ఉసుమని = నిరాశచేసినవిచారముగలవారై, నెడలిపోయి = బయలుదేలి పోయిరి, ముఖ్యోష్ణతకు = ప్రధానతీక్షణ్యమునకు - కోపమున దుట్టుకునుట, పుట్టినిల్లు = జన్మస్థానము, ముసలిగదా = నిర్దుండకదా - ఎనిమిదిగాని ముదిమిపెచ్చుకొలదిని రోపముపెచ్చుట స్వాభావికముగదా - అనఁగా నాగృహమునీర్వరుడు కోపము రేగితిట్టినంతట నన్నిడుగవచ్చిన యాగంధద్రులేల యితనిఁ బడచు నడుగవచ్చితో మన మనస్తాపముతో లేచిపోయిరి తీలం ఉపమ, అథాంతర న్యాసమును.

వ. అట్టియొకం దనమనోరథంబు పిళ్లల బగలుకుఁ గ్రోధాంధం స్థైర్య న్నభిలషించు గంధర్వుం డిట్లనెడు.

అ. అట్టియెడకో = అగ్రయమునందు, నన్ను లిలపించుగంధర్వుండు = నన్నుఁ గోరిన గంధర్వుండు, తనమనోరథంబు = తనకోరిక, విఫలంబు = ఫలించనిది, అగుటకుఁజే = అయినందులకు, కోర్కాధ్యక్షుండు = కోరముచేతఁ గన్నుగాననివాఁడై - మిక్కిలి కోపించి యనుట, ఇట్లునియెకో = ఇట్లుపలికెను.

తా. నీవై శిష్టవ్రము తిట్టులకొ మెఱయునే నీకంటె నేఁ దక్కువే
యీవే కన్యక నీవుగాక మఱి మరద్యత్తాస్వయాచారముల్
నీవా పేర్కొనుపాటివాఁడ విలఁ గారీనీ నిల్తుగాకేమి పో
పో విప్రాధమ నిన్నుఁ బోల నిక నరల్పుల్ లేరు దంభవ్రతా.

49

అ. నీ వైశిష్ట్యము = నీవిశిష్టత్వము - నీసదాచారసంపన్నత్వము, తిట్టులకొ = శాపములచేత, మెఱయునే = ప్రకాశించునా, నీకంటెను, నేక = నేను, తక్కువే = తక్కువయినవాఁడనా, నీవు, కన్యక = పడుచును, ఈవేగాక = ఇయ్యకపోయినబోయితివిగాని, మఱి = మఱియును - మీఁదుమిక్కిలి, మద్యత్తాస్వయాచారముల్ - మత్ = నాచైన, వృత్త = ప్రవర్తనమును, అస్వయ = పంశేయమును, ఆచారముల్ = శీలమును, పేర్కొనుపాటివాఁడవు = ఇట్టిదట్టిదని చెప్పనంతటియోగ్యతగలవాఁడవు, నీవా, ఇలకొ = భూమియందు, నిల్తుగాకేమి = నిలువనే నిలుతువులే, కాని = కానియు, విప్రాధమ = సీచప్రాప్తాండా, పోపో = నీవుపొమ్ము పొమ్ము, దంభవ్రతా = కపటపువ్రతచర్యగలవాఁడా, ఇలకొ = ఇలకను, నిన్నుఁబోలకొ = నీమఱి, అట్లులు = నీచులు, లేరు = కలుగరు.

తా. ఓరీ నీచప్రాప్తాండా! తిట్టులచేతనా నీసదాచారసంపత్తి ప్రకాశించును. నీకంటె నేనుదక్కువైనవాఁడనా. నీవు పడుచునియ్యకపోయినఁ బోవచ్చుఁగాని నాశలశీలముల నెంచవచ్చునా ఇలకభూమిలో ప్రాణముతో నుండువు గానియు. వ్రతచర్యగలవానివలె వేషమువేసికొన్న నీవు నీచుఁడవుగాని నీకంటెనీచులు మఱియెవరును లేరు

తే. అనుచుఁ బగచాటి పోయి నాఁడధర్మరాత్ర
సమయమున శస్త్రనివాటి మరజ్జనకుఁ జంపె
నట్ల యగుఁగాక పుడమిఁ గారమాంధచిత్తుఁ
డెవ్వరి వధింపఁ డెటుసేయఁ డేమి గాఁడు.

50

అ. అనుచుకొ = అగంధర్వుఁ డట్లు పలుకుచు, పగచాటి = తనకుఁగలవిరోధమును జాటించిచెప్పి, పోయి = తనయింటికిఁబోయి, నాఁడు = అదినము, అర్థరాత్రసమయమునకొ = సగమురాత్రివేళ, శస్త్రనివాటికొ = కత్తిబిబ్బచేత - కత్తితో నఱికియునుట, మజ్జనకుకొ = నాశంఁడిని, చంపెను, అట్లయగుఁగాక = అట్లే యగునుగాని - అట్లగుటననాజీవే యనుట, పుడమి = భూమియందు, కామాంధ చిత్తుఁడు = కాముకత్వముచే మంచు సిబ్బుల విచారింపనేరనిమనస్సుగలవాఁడు, ఎవ్వకొ = ఎవరిని, ఇదింపఁడు = చంపఁడు - ఎటువంటిపూజ్యులనైనను జంప నేచంపును. ఎటు సేయఁడు = ఏవిధమైన దుష్కార్యములు చేయఁడు, ఏమి గాఁడు = ఎట్టిదుష్టముగాఁడు

తా. అని యిదిధముగా నాగంధర్వుండు పగచాటించిపోయి యాదినమురాత్రియేషల్చి మారంధ్రుని కత్తితో నఱికి చంపెను. కాముకుండగువాఁ డట్లు చేయుట వింతకాదు. ఇంతవఁడెప్పు గ్రూరములనుపనులైనఁ జేయునుగాని యెందులకును పనుకఁదీయనేరఁడు అగం. అర్థరాత్రసమయము.

తే అపుడు మెడగోయ ముని రోజు ర్ టాలకిచ్చి
మేలుకోచిదివ్వ యిడి సంభ్రమించి యేడ్చు
సన్ను బొదివిరి పొరుగిండ్ల కనున్నతనను
లాదురాచారుడును బాతె ర్ నటకు మానుట.

51

అ. అపుడు, మెడగోయక్ = గొంతున అకంగా, ముని = నాతిండ్ల దైవముని, గోఁ టాలు = ఎగిరొప్పట, అలకించి = విని, మేలుకోని = మెలకువనుబొంది, దివ్వెయిడి = దీపము పెట్టి, సంభ్రమించి = అల్లరిగి, ఏడ్చునన్నుక్ = ఏడ్చుచున్న నన్ను, పొరుగిండ్లక్ = ఈలలాని యిండ్లయందు, ఉన్న ప్రజలు = ఈ ఇండ్లను నలు, బొదివిరి = వచ్చి కమ్మకొనిరి, అటకుముప = పొరుగిండ్లనాట నాయేడ్చువిని విచ్చుటనుమున, అదురాచారుడును = చెడ్డనడపడిగల యాగంధర్వుడును, పాతెక్ = పరుగెత్తిపోయెను.

వ. అంతం దెల తెలవేగుటయుఁ బ్రభాతినమయంబున.

52

అ. అంతక్ = అటుపిమ్మట, తెల తెల వేగుటయుక్ = చక్కగాఁ దెల్లవాయఁగా, ప్రభాతినమయంబునక్ = ప్రాతఃకాలమునందు

క. భారాశత్రుజోక్షితి, ఘోరజరాధవతితోటకూర్చియుగఁ ధిరా
చూరిని మెడదెగియుటజూ, గారంబునఁ బడినమూఁడంగూళ్ల మునిగికిన్ .

53

అ. భారాశత్రుజోక్షితి - భారంశ్ = అడ్డుములేక ప్రవించుచున్న, శత్రుః = శత్రుఁడేత, యశ్చితి తడుపఁబడిన, ఘోర = భయంకరమైన, జరా = మునిలీలముదేలి, ధవతి = తెల్లగాఁ పలుకఁబడిన, ధిరాగావరసిన, ఉరు = గొప్పదైన, కూర్చుండుక్ = గడ్డము మీను కలుగునట్లుగా, కరంగుక్ = పాడియుగ కల్పితేత, మెడతెగి, ఉటజూగారంబునక్ = అనుటొంటియందు, పడిన మూఁడు గొళ్లమునిగిక్ = పడకయున్న లేవలేనిపుద్గనకు - మూఁడు గొళ్ల మునియనుట దేలి టాలకిచ్చితో నటచున్నవాడని భావము.

ఆ. అగ్ని యిచ్చి యకట ర్ యాబాల్యముగ నన్ను, జెనివఁ గల్గివచ్చి ననినరే గాన
దాన తిల్లిమాఁబునై నమ్మి పట్టెను, జ్ఞనకుఁ డీతై నేటిరచునిక యనుచు.

54

అ. అగ్ని యిచ్చి = అగ్ని సంస్కారము చేసి - దహనము చేసియనుట, అకట = అరెక్క, అగ్ని వలన జనినపీఠపక్ = పాటవేసిపోయినపీఠము, అబాల్యముగక్ = చిన్నప్పటినుండి, తానె, అగ్నిమాఁబునై తల్లికిదులుతల్లియునై, నమ్మిక్ = ప్రేమితో, నన్ను, జ్ఞనకుఁ = స్వార్థభోగం నకు, అగ్నియగ్నిగఁడు అయినవేమితండ్రి, తండ్రి = తండ్రి, ఏటిమని = ఇది నాబ్రదుకేమిటిబ్రదుకు - ఇది బ్రదుకయను స్వభావమేమియుఁ గలుగదనుట, అనుచుక్ = అనుకొనుచు.

తా. అంతట దహనము మొదలయిన యుల్లరద్రుముగ నది యయ్యు! అగ్నిమాఁబునైయు. నన్నుఁ దల్లికిమాఁబులల్లియునై నిన్నిప్పటినుండి పెంచునట్లలగిరికి ననినరేగాన ననుచు టిటించి యేమియును ననుగ్రహించునని విచారించి.

స. నందుల వగలుగ దేహము, భోగ పులకఁగఁ జూచు నన్ను, ర్ భోజనము నును
సంకుల పేగుచునో గిరి, నందుల దిగి నచ్చి టరుల ర్ ను కల్పనయెన.

55

అ. పగలకో = విచారములచేత, వందురి = సంతాపించి, కేహముపొందు = కఠినంగాంధమున, ఎడలగకో = విడుచుటకై, చూచునన్నుకో = యత్నించినట్టివన్ను - కేహభాగము - మిగిలినవన్నును, గిరినందన = పార్వతీదేవి, తాకో = తాను, దివికో = ఆకాశమార్గమునందు, ఎదురుగోరుచునో = ఎక్కడికోపోవుచును, పొడగని - చూచి, దిగివచ్చి = నేలకుదిగి నాయొద్దనున్నది, కరుణకో = కరుణతో, నాకెట్లనియెకో = నాతో నిట్లానతిచెప్పను.

తా తల్లిచంద్రులను బోగొట్టుకొని యాదిత్యుమానిన బ్రతుకు ప్రదుకి నేలయూచుచున్నట్లు యత్నించుచుండగా నానమయమునం దాకాశమార్గమున నెక్కిడిపోవుచున్న పార్వతీదేవి నన్నుఁజూచి కరుణించి నేలకు దిగవచ్చి నాతో నిట్లానతిచెప్పను.

మ. అతిసాందర్యనిశాంత మితను నలభ్యం బిట్లు శోకాదురా
న్విత్తవై దీనిఁ దొలంగఁగాఁ దగునె తరస్వీ చాలు నీసాహసం
బతిలోకుండు స్వరోచి నీకుఁ బతి యా శ నారాజుఁ జేపట్టి య
ప్రతిమశ్రీవిభవంబుఁ గాంచెదవు నాశన ల్కొందు గా చేర్చునే

56

అ. తస్వీ = ఓచిన్న దానా, ఈతనువు = ఈదేహము, అతిసాందర్యకాంక్షి = ఎక్కిరి సక్కిరి దనమునకుఁ జోచ్చినది, అభ్యంబు = ఇట్టిదేహము లభించుటయును, ఇట్లు, శోకాదురావృత్తివై = శోకముచేత వీడినపలదినదానవై - దుఃఖాతిశయముచేత ముందు వెనుక విచారంబు, దీ.కో = ఇటు వంటిచక్కదనపుశరీరమును, తొలంగఁగాకో = విడుచుట, తిగుక = ఈచివ్విడుగునా, ఈచాహంబు = ఈతెగున, చాలుకో = ఇంతమాత్రముచాలును - ఈతెగువలదనుట, అతిశోకంబు = శోకాతిశయంబు - మిగులదొడ్డవాడనుట, స్వరోచి, నీకు, పతి = పెనిమిటి, బైకో = ఆగును, ఆరాజు = అప్పరోచియనో రాజును, చేపట్టి = పెండ్లాడి, అప్రతిమశ్రీవిభవంబుకో - అప్రతిమ = చూలేని, శ్రీ = విశ్వరూపుముక్క, విభవంబుకో = కలిమిని, కాంచెదవు = పొందెదవు, నాపల్కు = నావాట, నిండు = పరిధియు, కాచేర్చునే = కాంగలుగునా - నావాట వర్గముకాఁజాలదనుట.

తా. ఓచిన్న దానా! ఇట్టిచక్కదనముగల దేహమును లభియుటకస్యముకాదు దుఃఖాతిశయముచేత ముందు వెనుక విచారింపక యిట్టిశరీరమును విడువ యత్నించుచున్నావు ఇది మిగుల సాహసము. ఇట్టిసాహసము చేయరాదు. నీకు మిక్కిలి గొప్పవాడయిన స్వరోచి యనుమహారాజు భర్తయగును. ఆమహారాజును పెండ్లాడి మితలేని సౌఖ్యము ననుభవించెదవు నావాటనన్ని యాదేహమును గాపాడుకొ మ్మనియెను. అలం. కావ్యలింగము.

క. విను మదియుఁగాక పద్మిని, యనఁ బరఁగినవిద్య నేఁ బ్రియంబున నిత్తుం
గొను నీవు తత్ప్రసాదం, బున నీకు నభీష్టసౌఖ్యములు సిద్ధించున్

57

అ. వినుము, అదియుఁగాక = అట్లుమహారాజును పెండ్లాడునట్టిమహాభాగ్యము నీయగుటయే గాక, నేకో = నేను, ప్రియభివంకో = ప్రేమతో, పద్మిని, అనఁబరఁగినవిద్యకో = అనఁగాఁజేర్పొనఁబడినవిద్యను, ఇత్తుకో = ఇచ్చెదను, నీవు, కొను = పరిగ్రహింపుము, తత్ప్రసాదంబునకో = అవిద్యయొక్కయనుగ్రహముచేత, నీకు, అభీష్టసౌఖ్యములు = కోరినసుఖములు, సిద్ధించుకో = లభించును.

తా. నీకు నిఁకమీఁద నామహారాజును పెండ్లాడుభాగ్యము లభించుటయేకాక యిప్పుడే నీవు కోరినసుఖములు కలుగఁజేయునట్టిపద్మిని యనువిద్యనుపదేశించెదను. ఇది గ్రహింపుము.

వ. అని రహస్యంబుగా నవ్విద్య నాకు నుపదేశించి ఘుక్కుంటివాల్లెంటి? మింట్కిదొ
వ్వువని నీయె నేనును దద్దరినామృతాస్వాదనంబ యూలెగాఁ బ్రాణంబులు
వట్టికొని యున్నదాన నాస్వగోచి నీవ కాఁ దలంచెన నందనాలాసంబు లుభి
యప్పట్టి నీవిద్యారత్నంబుతోఁగూడ గున్నం బరిగ్రహింపు మనిన నంగీకరిం
యచ్చహీవిభుండు

58

అ. అని=ఇట్లునతిచ్చి, రహస్యముగా=గోప్యముగా, అవిద్య=అపగి న్నియగుచిద్యము, నాకు
ఉపదేశించి=ఉపదేశముచేసి, ఘుక్కుంటివాల్లెంటి=విభుండునీ పార్వతిచేచి, మింట్కిదొ=అకా
శమార్గమున, ఇనియె=పోయెను, నేనును, తద్దరినామృతాస్వాదనంబు = ఆ పాదాలపతి ద్వివ మాట
లనెడి యమృతమును ద్రాగుటయే-అమృతమువలెఁ దనవు నొంగించునట్టిగూ పుమాటలపెనిగెనొకఁడె
గాఁ-అనలంబు మగుచుండఁగా - ఆధారముకాఁగానమట, ప్రాణంబులు = ప్రాణాలలును, వట్టి
కొని=చేహనునందు నిలుపుకొని, ఉన్నదానను=ఉన్నాను, అస్వగోచి=స్వగోచి యనెడి యాచార
రాజు, నీవకాఁ=నీవేయని, తలంచెవఁ=ఎంచుచున్నాను, ఇంకనాలాసంబులు=కామభయంబులు,
ఉడిగి=మాని, అప్పట్టి నీవిద్యారత్నంబుతోఁగూడఁ=తేగ్గముయిన యాపట్టి నీవిద్యారత్నంబు, అప్పు =
నన్ను, పరిగ్రహింపుము=స్వీకరింపుము, అనినఁ=అనిచెప్పఁగా, అంగీకరింపని-అనియెలగు నొప్పగింపు
వాఁడై, అచ్చహీవిభుండు=ఆహూపతి-స్వగోచి, మీఁదిపద్యముతో నవ్వయము.

క. ఏకాగ్రత నవ్విద్యలు, కై కొని పుణ్యాహుపూన్యోగింబుగ గుంగ

త్వాకరుఁ డయ్యిద్రుత న, స్తోతోన్నతిఁ బెండ్లియయ్యెనుమహిళా గృహిణి . 59

అ. గుణరత్నైకరుఁడు = గుణములనెడిరత్నములగు నొక ప్రముఖునివాఁడని-స్వగోచి, ఏకా
గ్రతఁ=స్వస్థవి బ్లితితో, అవిద్యలు=మృగపక్షిభాషలు తెలియునట్టియు పట్టిచి నొకని కియు నొక
యాదెందువద్యలను, కైకొని=పరిగ్రహించి, పుణ్యాహుపూన్యోగింబుగ = పుణ్యాహుపూను ముందు
గలుగునట్లుగా, సుమహూర్తమున = మంచిలగ్నమునందు, అస్తోతోన్నతి = అస్తోతోన్నతి, అయ్యిద్రుతఁ
=విభావని కళావతి యను నయ్యిద్రుతంబడుచుగాను, పెండ్లియయ్యె = పెండ్లియయ్యె.

తా. అంతట నాస్వగోచి యాద్యుద్దామమదులలమను నాదెందువద్యలను, అగ్రహించియు
మంచియహూర్తమునందుఁబుణ్యాహుపూనుము చేసికొని మిక్కిలి ఘనంతో నయ్యిద్రుతంబు పెండ్లియయ్యెను.

ఉ. ఆనమయంబునకొ మొరీసె శ స్రగ్రసథంబున బేనగుండుభూ

సేనలు చల్లి రచ్చరలుర సిద్ధనికాయము వేరి సన్నుతుల్

సేసెఁబ్రమానవృష్టి గురిరసెక జనరంజనకారివాసిన

ల్లానములై చెలంగె శుభరతతణదక్షిణగంగివాహముల్ .

60

అ. ఆనమయంబునకొ=ఆపెండ్లిరగినకాలమునందు, స్రగ్రసథంబున = సుఖహాగము, అదు
అకాశమునందు, వేనదుండుభులు=దేవతలభేరివాద్యులు, మొరీసె = ప్రమాదము, రచ్చరలు=అప్పు
రసలు, సేనలు=తృభాషతలు, చల్లిరి, సిద్ధనికాయము = సిద్ధులయొక్క నమానము, వేరి=వర్జించి,
సన్నుతుల=సేసెక=పొగడెను, ప్రమానవృష్టి=పువ్వులవాన, సరిపె = పేరింకను, జనరంజనకారి=అంగీ
జనకారి=జనులకు నాహ్లాదము కల్పగఁజేయునట్టి, వాసనా=పరిమళముచేర్చి, అల్లానములు=పప్పునక, సా=

అయి, శుభ.. ముటే-శుభ=మేల్కెళ్ళ, లక్షణ-చిహ్నములుగల, దక్షిణగంధవాహముల్ = దక్షిణపు వాయువులు-మలయమాదతనులు, చెలంగె=నక్కగా పీతము.

క. ఈవిధమున నుద్వాహం, బై వేలుపువెలదివట్టి శ్రీయంచితమతి న
పూపుంబోడులు మూపుర, తో వివిధవిహారసంగరతులఁ దత్పరుఁ డై. 61

అ వేలుపువెలదివట్టి=దేవతాస్త్రీయయినపరూధినికొడుకు-స్వర్గోచి, ఈవిధమునకొ=ఈచెప్పఁ బడినరీతిని, ఉద్వాహంబై=విభావనీకళాచతులను బెండ్లాడి, అంచితమతికొ=మేలైనబుద్ధితో, అపూపుంబోడులు మూపురతోకొ=పువ్వువలె మనోజ్ఞారాండయిన యాముగ్గురుభార్యలతోను, వివిధవిహార సంగతులకొ-వివిధ=నానావిధములైన, విహార=వేడుకగా సంచరించునట్టి, సంగతులకొ=ప్రసవరసము లయందు, తిత్పరుడై=అనభుడై-వీరదికన్వయము.

నీ. గంగాతరంగిణీరంగ తరంగశీ, కరశీత సైకతోరత్కరములందు

మందారమాకందరసుకరందతుందిలేం, దిందిరానందకృష్ణందనములఁ
గాంతనిశాకాంతరకాంతవిత్తికా, క్రాంతభూభృద్బృందదీక్షందరముల
మృన్మణినిసాహారమాంసలహంసికా, సంసదాసారకారసారతలులఁ
దమక తమక ప్రియం డనిరతమకమెసంగఁ
బడతు లుప్పొంగఁగ్రీడించెరబ ద్దీప్తి
భావమితితాన్న సానభూమావిశేష
మూల్యవస్త్రానులేపసారమగ్రి జెంది.

62

అ గంగా లాదుకొ-గంగాతరంగిణీ=గంగానదియందు, రంగిణీ=చిలించుచున్న, తరంగ = అలలయొక్క, శీకర=తుంపురుపేత, శీత=చల్లనైన, మైకత = ఇసుకదొప్పలయొక్క, ఉత్కరములం దుకొ=సమాహములందును, మందార ములకొ-మందార=మందారపురముయొక్కయు, మాకంద= తియ్యమామిడిచెట్లయొక్కయు, మకరకొ = పూడినెలచేత, తుందిల=బలిసిన-బృహద్రాక్షగార బూడిదే నైత్రాగిన, ఇందిదిర = తుమ్మెదలుకు, అనందకృత్ = సంతోషములుగల జేయుచున్న, నందన ములకొ = ఉద్వాహనములందును, కాంత ..ములకొ - కాంత = మనోహరములైన, నిశాకాంత కాంత = చంద్రకాంతిమణులచేతఁ గట్టబడిన, విత్తికా = అమృతలచేత, అక్రాంత = ఆక్ర మింపుబడిన - చుట్టబడిన, భూభృద్బృంద = కొండలసమూహముయొక్క, కందరములకొ = గుహలయందును, మృన్మణి - తిట్టులకొ - మృన్మణి=మట్టిపైన - పొద్దియైన, సిం=నామరత్నాండ్ల యొక్క, ఆహార=తిండిచేత, మాంసల=బలిసిన, హంసికా = ఆడుహంసలయొక్క, సంసిత=గుంపుల యొక్క, ఆసార=అంతటనుసంచరించుటలుగల, కాసార=కాలకులయొక్క, తిట్టులకొ = తీరములయం దున్న, పడతులు=స్త్రీలు-భార్యలుముగ్గురును, రిమనీతిమక=రిమనీతిమతో, ప్రియుండు=ప్రేమగులవాఁ డు-ఒక్కొక్కలెయ్యఁ బ్రయ్యుండు రిక్కినవారికంటె దయానుదేప్తముగలిగియున్నాఁడు, అని= అనుకొని, ఉప్పొంగకొ=సంతోషింపఁగా, పద్దినీ.. సామగ్రికొ-పద్దినీ=పద్దినీయనిడివిద్యయొక్క, ప్రభావ=మహిమచేత, మతిత=కూర్పబడిన-కలిగినయనుట, అన్న=అన్నము, వాన=త్రాగదగినతేనె పాలు మంచినీళ్లు మొదలయినవి, భూమా=పొత్తులు, మూల్య=పూదండలు, విస్త్రీ=కోకలు, అమృతేప=గం దపురబూడితలు, సామగ్రికొ=మీయొక్క సముగ్రితిత్తు-కొ=తేలిమిని, చెంది=వూద, గ్రీడిదేమను.

తా. స్వారోచిషి యుర్రాండ్రు ముగ్ధుని బ్రీతితో ననురంభంగా బద్ధివీటివ్యాప్తభావముచేత నన్న పానీయంబులకును పన్నాభరణములకును గంధపుష్పములకును నేకోజితయు లేక యుండగా గంగా నదిలోని చల్లనియిసుకె దిన్నెలయందును, పూజేనెలతో నిండుకొనియున్న ఈ మైదలలోదలతోడియుద్ధానవనములందును, చంద్ర కాంతమణులయరుగులచే నందగించుచున్న కొండగుహలయందును, హంసలు తామరతూండ్లు దివి బలిసి గుంపులుగూడి మెలగుచున్న సోపరములతీరములందును విహరించుచుగ్రీడించెను. అలంకారము.

మ. అరవిందాశ్రయంబుఁ దాను నిట్లభిమతీర్వాసారముల్ సల్పుచున్
ధరణీశుం డొకచోటఁ గాంచె లఘుశీతస్వచ్ఛవాఙ్మూరమున్
వరకీరప్రజచంచుపాటితటరవాక్కిర్ల మందారకీ
సరమాకందవినిస్సరత్ఫలరసారసారంబుఁ గాసారమున్ .

63

అ. ఇట్లు = ఈవిధముగా, ధరణీశుండు = రాజు. స్వారోచి, అరవిందాశ్రయంబు = భార్యలును, తానును, అభిమతీర్వాసారముల = కోరినవిహరకార్యములను, సల్పుచున్ = చేయుచును, ఒకచోట = ఒక తావునందు, లఘుశీతస్వచ్ఛవాఙ్మూరమున్ - లఘు = తేలికైన, శీత = చల్లనైన, స్వచ్ఛ = తేటయైన, వాఙ్మూరమున్ = జలనమ్మిద్దిగలిగినదానిని, ఐ... పారంబున్ = ఐర = శ్రేష్ఠమయిన, కీర = చిలుకలయొక్క, ప్రజ = నయాహమయొక్క చంచు = ముక్కులచేత, పాటిత = చీల్చబడిననై, తట = దరులయందు, వ్యాకీర్ల = నిండుకొన్న, మందార = మందారపుఁజెట్లవలనను, కేసర = పొగడవ్రూకులవలనను, మాకంద = తియ్యమామిడివ్రూకులవలనను, వినిస్సరత్ = విశేషముగావ్రచించుచున్న, ఫలరస = పండ్లరసములయొక్క, ఆసారంబున్ = ఎడతెగనివానగలదానిని, కాసారమున్ = సరస్సును, కాంచె = చూచెను.

తా. ఇట్లు యుర్రాండ్రతో యభేచ్ఛముగాఁ గ్రీడించుచుండి యొకచోటఁ దేలిక చల్లనైన తేటనిక్కచే నిండుకొన్నదియు, దరులవ్రూకులందుండి చిలుకముక్కులచేత చీల్చబడినపండ్లనుండికాలుచున్న తియ్యనిరసముతోఁ గూడినదియు, నైన యొకసోపరమును జూచెను.

క. కని త త్తటస్థలంబున, ననుమతి విహరించె సవిధరహరిహాయవరం
దననందనహరిచందన, వనపచనార్ద్రకవినోదరసశగతుఁ డగుచున్ .

64

అ. కని = సరస్సునుజూచి, త త్తటంబున = దానిదరిని, సవిధ = సమీపమునందలి, హరిహయ = ఇంద్రునియొక్క, సర = శ్రేష్ఠమయిన, నందన = నందనమనెడి యుద్ధానవనసంబంధియైన, (హరిహయవర నందన = జయంతునియొక్క, నందన = నందనమనెడి వనమునందలి, అనికొందలు.) నందన = తనయుద్ధానవనమునందలి, హరిచందన = హరిచందన మనెడి దేవపుష్పములయొక్క, వన = తోపువలననుండివీచునట్టి, సవినార్ద్రక = పిల్లవాయువులచేత - మలయములుతయచేత ననుట, వినోద = విహరించుట, వశగతుఁడు = అధీనమైనవాఁడు - ఆనక్తిగలవాఁడు, అగుచున్ = అవుచును, అనుమతి = ఇష్టముతో, విహరించె = వినోదముగా మెలఁగెను.

తా. స్వారోచి యట్టిసరస్సును జూచి దానివెంబడి నింద్రుని నందవనమువలెనే హరిచందనము మైదలయిన దేవపుష్పములతోపులు గల తనశృంగారపుఁదోటఁ మీఁదుగా వచ్చునట్టి చల్లని మెల్లనిగాలిచే విసోదంపఁ గోరినవాఁడై యిష్టముతో నాకొలదిదరిని గొంతెసేపు విహరించెను.

ఉ. అం దొకయేదచలేవు గహనానిలసంచలదూర్తిమాలికా
మందవిహుసౌఖ్యమున శ్రీ మత్తెలి దవ్యల నున్నచక్రేవా
కిం దగఁ గేసి బిల్చి పరికించితె యెంతతపం బొనర్చి రి
యిందునిభాన్యలుం బతియు శ్రీ శేకష్టతిం గవగూడి యుండఁగాన్.

65

అ. అందుకొ = అశ్రిలతునందు, ఒకయంచ లేమ = ఒక్కహంస స్త్రీ, గహనా... మునకొ = అనా
న = ఉ ద్యానివనుమిడు గానచ్చుచున్న, అనిల = గాలిచేత, సంచలకొ = భాగుగాఁగదలుచున్న, ఉక్తి =
అలలయొక్క, మాళికా = పిడుసనుండు, ఆమంద = తిక్కువకాని - అధిక మైన, విహారీ = విహారము
వలసి, సౌఖ్యమునకొ = సుఖముచేత, మత్తెలి = మత్తుగొని, దవ్యలకొ = దూరమునందు, ఉన్నచక్రవా
కొ = ఉండెనరగాఁడుచక్కని, తగ్గొ = తగనట్లు, శేరవిల్చి = దగ్గఁబలిచి, ఈయిందునిభాన్యలుకొ =
నంద్రునిపొటినుముఖుగల యాస్త్రీలును, పతియకొ = వీరి పెనిమిటియైనయారాజును, ఏకమతికొ = అ
శేషబుద్ధికొ, కవగూడి = గతిగూడి, ఉండఁ గాకొ = ఉండుటకు, ఎంతతపంబు = ఎంతయధిక మైనతపస్సు, ఒన
ర్చిరి = చేసికొ, పరికించితె = (వీరివిహారవైఖరిని) చూచితివా.

తా. అప్పుడానిరస్సునందు విహారసుఖము ననుభవించుచున్న యొక హంసాదుహంస తనకుఁ
గొంతగూరచునందు విహరించుచున్న యాఁడుజక్కవను శేరవిల్చి యాదండతులనుజూపి వీరి ట్లరమర
తేక జరిగూడి విహరింపకొదొల్లి యెంతతపస్సు చేసికొ మిక్కిలి హాయిగా విహరించుచున్నార చూడు
మనియెను. ఇట్టివిహారసుఖము మిక్కిటయనునతపస్సుచేయకయే లభింపనేరదని భావము.

క. మెలఁతుకం బతిపెనై నను, మెలఁతుకపైఁ బతికినై న శ్రీ మే లగు మెందుం
గలయది మెలఁతుకం బతికికొ, వలపు సమం బగుట జన్మవాసన చెలియా.

66

అ. మెలయా = ఒకచో, మెలఁతుకొ = స్త్రీకి - భార్యకు, పతిపెనైకొ = పెనిమిటివీఁద గేనియు,
మెలఁతుకపైకొ = భార్యవీఁద, పతికినైకొ = భర్తకైనను, మేలు = మోహము, అగుట = కలుగుట, ఎం
దుకొ = ఎచ్చటను, కలయది = నహనము, మెలఁతుకొ = స్త్రీకిని - భార్యకును, పతికికొ = భర్తకును, వలపు =
మోహము, సమంబగుట = ఎచ్చుతక్కువలలేక సరిగానుండుట, జన్మవాసన = పూర్వజన్మ సంబంధియైన
సంస్కారము.

తా. ఓ చెల్లీ! పెండ్లామునందుఁ బెనిమిటికొ పెనిమిటియందుఁ దెండ్లామునకొ మోహ మతితయిం
చియుండుట లోకి మునందు సమాజము గాని యాలుమగ లిద్దటికిని సమానమయిన మోహము గలిగియుం
డుట సమాజముకాదు. అట్లుగాక యుభయులకు వలపు సరిగానుండుట పూర్వజన్మమునందుఁ జేసిన
పుణ్యఫలమే కాని యితరము గాదు.

ఉ. కావున వీరియందు నధికం బగుకూరిమి గల్గియుండు నీ
భూవలయాధినాథునకుఁ శ్రీ బొల్బుగ నీవిభవనందు నగలం
బీవనజాయతాత్రులకు శ్రీ నిచ్చు బ్రియం బది గానఁ బూవునం
దావియుఁ బోలే జాలఁ బ్రమోదం బొనరించిరి నాకు నెచ్చెలి.

67

అ. నెచ్చెలి = ఒక స్త్రీ హితురాజా, కావునకొ = కనుక, వీరియందుకొ = ఈ స్త్రీలయందు, ఈభూ
వలయాధినాథునకుకొ = తిరువాణమును, అధికంబు = మోహము, అగుకూరిమి = అయినప్రేమ, బొల్బుకొ =
ఒప్పునముగ, ప్రియంబిడుకొ = కలిగియున్నది, ఈవిభవనందుకొ = ఈరాజునందు, వివనజాయతాత్రుల

కుక్ = ఈ స్త్రీలకును, ఇచ్చక్ = మనసునందు, క్రియంబు = ప్రేమయు, అగ్గలంబు = ఆధోమతి, అదిగానక్ = అట్లుగలచేత్తు పూవుడుదావియించు లెక్ = పువ్వును పరిమళమునునెలె (ఎడఁబడని కూడికగలవారై,) చాలక్ = మిక్కిలి, నాకు, ప్రచుదంబు = సంతోషమును, ఒవరించిరి = (మీరు) కలుగఁజేసిరి.

తా. ఓ చెలియా! ఈ స్త్రీలయందు దీరాజునకు ననురాగము కలిగియున్నట్లై యారాజునం దీ స్త్రీలకు ననురాగము కలిగియున్నది. ఇది యెట్లున్నదియన్నది బువ్వుతోఁ బరిమళము సంబంధించియున్నట్లున్నది దానిచే పిరివి జూడఁగా నాకు మిక్కిలి సంతోషమగుచున్నది అలం ఉపమ.

న. అని పలుకునవ్వరాళ్లలోలనయనపలుకు లాలంబుచేసి చక్రవాకి యిట్లనియె 68

అ. అని = ఇట్లు, పలుకునవ్వరాళ్లలోలనయనపలుకులు = చెప్పనట్టియాహంస స్త్రీమాటలు, అలంబు చేసి = ఉపేక్ష చేసి - సరియని యొప్పుకొనక, చక్రవాకి = చక్రవాక స్త్రీ, ఇట్లనియెను.

చ. ముదమున నిన్దుహితం డొక శముద్రియ చూడఁగ నొక్కకాంతతో

నదమదమై కడంగి రతిసల్పుట తెల్లమిగా నెఱింగియున్

మది వివరించి రోయ కభీమానము దక్కిన వీరి కూరుముల్

వదలక పెద్దనే సెదవు శీ వందిగతిగ దగ వీచిచారముల్.

• 69

అ. ముదమున్ = సంతోషముతో, ఇన్దుహితండు = ఈరాజు, ఒకముద్రియ = ఒక్కయనుపతి, చూడఁగ = చూచుచుండఁగా, ఒక్కకాంతతో = ఇంకొకమగువతో, నదమదమై = పెనఁగి, కడంగి = పూని, రతి = సంభోగము, సల్పుట = చేయుట, తెల్లమిగాన్ = స్పష్టముగా, ఎఱింగియున్ = తెలిసియు, మదిన్ = మనసునందు, వివరించి = ఇతఁ డితర స్త్రీప్రియుఁడని విచారించి, రోయక = రోతపడక, అభిమానము = చిత్తాన్ని త్యజము - గౌరవమును, తక్కిన పరికారుములు = ఇవలిన యాస్త్రీలచెలుములు, వదలక = మానక, వందిగతిక = బట్టువానినెలె, పెద్దనే సెదవు = ఏమోగొప్పగాఁ దలఁచిపోగఁ జెదవు, ఈవిచారములు = ఈయాలోచనలు - ఇట్లుతలఁచి పొగడుటలు, తగవు = యుక్తములుకావు.

తా. ఈరాజు సంతోషముతో నొకదానితో రమించుట స్పష్టముగా నెఱిగియుం దక్కిన స్త్రీలందులకు రోసి కోపింపక మానముచెడి యట్టిపురుషునం దనురాగముగలవారై యుండుట యెక్కువయని స్తుతిపారకునినెలె నీవేమో పొగడుచున్నావుకాని యదిసరియని నేనెంచజాలను. అలం. ఉపమ.

చ. పలువురయందు నొక్కనికి శీ బ్రాతీయు నొక్కనియందుఁ జూడ నగ్గల మగుప్రేమ పలువురకుం శీ గల్గుట యద్భుత మట్లు గానని వ్వెలఁదులయందుఁ గూర్చిపన శీ వీనికి నేమియు లేదు వీనియందు వలవడఁ గల్గ దీజలరహితములకుం బ్రియ మెవ్విధంబునన్.

70

అ. చూడన్ = ఆహ్వానించి చూడఁగా, పలువురయందున్ = అనేక స్త్రీలయందు, ఒక్కనికిన్ = ఒకపురుషునికి, బ్రాతీయున్ = ప్రేమయును, ఒక్కనియందున్ = ఒకపురుషునియందు, పలువురకున్ = పలువుర స్త్రీలకు, అగ్గలము = అధికము, అగుప్రేమ = అగునట్టియనురాగమును, కల్గుట = కలిగియుండుట, అద్భుతము = అశ్చర్యము, అట్లుగానన్ = కాబట్టి, ఇవ్వెలఁదులయందున్ = ఈ స్త్రీలయందు, వీనికిన్ = ఈపురుషునకు, కూర్చిపన = అనురాగాతిశయము, వీనియు లేదు = కొంచెమును నులేదు, వీనియందున్ = ఈపురుషునిందు, ఈజలరహితములకున్ = ఈ స్త్రీలకు, ప్రేమయు = ప్రేమ - అనురాగము, ఎవ్విధంబునన్ =

ఏవిధముచేతను, అలసేద్యం = పనుపథ్యం, కల్గదు = కలుగనేరదు “ఇహ. ఏకతైవానురాగశ్చ తిర్యక్తే
స్పృగతోపివా, యోషితాంబహున క్షిత్పరసాభానస్త్యిథాస్తృతిః” అనునది యిందులలో బ్రహ్మణము

తా. ఒక పురుషునకుఁ బలువురు స్త్రీలయందును బలువురు స్త్రీల కొక పురుషునియందును ననురాగము
కలుగుటయందును కాఁబట్టి యిప్పు డీపురుషునియందు దీ స్త్రీలకుఁగాని యా స్త్రీలయందు దీ పురుషునికేఁగాని
యనురాగము కొంచెమయినను లేదు.

క. మనుజేశ్వరుడు కొలిచినవరి, జనములతో నిష్ఠగోష్ఠి ర సలిపెడిచో నె

ట్లనురాగ మట్ల కూరిమి, వనితలు పెక్కండ్రయందు దరవశ్యము పట్టెన్. 71

అ. మనుజేశ్వరుడు = రాజా, కొలిచినపరిజనములతో = తనకొలుపు చేయునట్టిపరివారజనులతో,
ఇష్టగోష్ఠి = ప్రియనిల్లాపము - ప్రీతితో మాటలాడుట, సలిపెడిచో = జరపునప్పుడు, అనురాగము = ప్రే
మ, ఎట్లు = ఏవిధముగా, అట్లు = అవిధముగానే, వనితలు = స్త్రీలు, పెక్కండ్రయందు = అనేకులయందు,
పరిక్ష = భర్తవ, కూరిమి = ప్రేమ - అనురాగము, అవశ్యము = నిత్యముగా - కలుగునని క్రియయధ్యాహా
ర్యము. - అనఁగా రాజునకుఁబరివారజనులందుఁబోలె బురుషునకుఁ బలువురు స్త్రీలయందు ననురాగము
గలిగియుండునేకాని యొక తెయియన్వనియధార్యయందుఁబోలె దృఢానురాగము కలిగియుండదు
క ఈ నెలఁత లీమహిళలు న, హీనగతిం దగిలిరేని ర యింత డొక లేమం

దా నెలమిఁ గూడినెడ నే, మానిని ప్రాణేశంమిఁదిరమమత్త మెలంగన్. 72

అ. ఈ నెలఁతలు = ఈ స్త్రీలు, ఈమహిళలు = ఈరాజును, అహీనగతి = తక్కువకానివిధము
తో - మనసునకుఁ దేజఁబరయులేక, తగిలిరేని = వలపుగొన్నవారై నవత్తును, ఇంతకు = ఈరాజు, తా
ను, ఒక లేమం = ఒక స్త్రీని, ఎలమి = ప్రీతితో, “కూడునెడ = సంగమముచేయునప్పుడు, ఏమాని = ఏ
రిలో నేయాఁడుని, ప్రాణేశంమిఁదిమమత్త = పెనిమిటిమిఁదియనురాగముతో, మెలంగన్ = ప్రవర్తిం
చును - దేనితోఁ గలసియున్నప్పుడది యనురక్తయైనట్లు మెలగు నేకాని యందఱకు పోయెడలను నను
రాగము గలిగియుండదుట

ర. కావున దాసీనికరము, కై వనమై సంచరించు క్రమమున విద్యా

ప్రావీణ్యవై భవ్రాస్తతి, చే వచ్చినవారి వీరి ర జెప్పకు మింకన్ 73

అ. కావున = అటుగనుక, దాసీనికరము = పరిచారికలసమాహము, కై వనమై = స్వాధీనమై,
సంచరించుక్రమమున = మెలగునట్టిరీతిని, విద్యా - చే - విద్యా = విద్యలయందలి, ప్రావీణ్య = నేర్పు
యొక్క వై భవ్రా = సంపత్తివలన, ఆస్తతి = అధికవ్యయచేత, వచ్చినవారి = లభించినవారిని, వీరి =
ఈ స్త్రీలను, ఇంకి = ఇంకినను, చెప్పకుము = మెచ్చుకాఁజెప్పకుము.

తా. కాఁబట్టి పరిచారికలు పెక్కండ్రొక్కరికి లోఁబడి మెలగునట్లు విద్యలకలిపివలసిగొప్ప
అనుచుచేసి నితనికి లభించిన యా స్త్రీలవిషయమయి మెప్పులు పలుకవలదు.

ఆ. తగులు నెవ్వఁ డొక్కరెరుణికి నొకనికి, మెలఁత వలదు నదియ ర మే లనంగ
వచ్చు గాని పెక్కురెవనితలవై గూర్చి, గలుగు ననుట బొంకు ర్ గాదె తిరుణి.

అ. తిరుణి = 2. మనతా, ఎవ్వఁడు = ఏపురుషుడు, ఒక్కరెరుణికి = ఒక జనరాలియెడ, తగులు =
పలపునొందునో, మెలఁత = ఒక జనరాలు, ఒకనికి = ఒక్క పురుషునియెడ, వలదు = వలభుగొనునో,
అదియ = అదియే, గులు = ప్రవృత్తయినట్లు, అనంగ = అని చెప్పవచ్చును, భాన = అంతేకాని, పెక్కు

వనితలపై = పలువురు స్త్రీలమీద, కూర్చి = అనురాగము, కలుగను = ఒకరికి లీగియుండును, అనుట = అనియెడగుట, బొంతు = కల్ల, కాక = కదా.

తా. ఓ చెలియా! ఒక పురుషుని కొక స్త్రీమీదను ఒక స్త్రీ కొక పురుషునిమీదను పలువురలను ననపచ్చును గాని పలువురు స్త్రీలయందు చొక పురుషునికి ఎలవులందనుట సత్యము కాదు.

చ. పలుకులు వేయు నేమిటికి భాగ్యవస్తువైన నేన మద్విభవం
డిలఁగలధన్యుఁ డంచు నెలుఁగెత్తి నరూఢినిపట్టిముందటం
బలుకురభాంగ మానవతిరపల్కు లలెం డిల జంతుమండలి
విలసదశేషభావలఁ బ్రాప్తిమొదలు గాన నెఱింగి సిగ్గునన్.

75

అ. పలుకులు = మాటలు, నేయుఁగె = అనేకములు, నేమిటికి = ఎందుకు - పలుపలుకులవలనఁ బ్రయోజనము లేదనుట, భాగ్యవస్తువైనను = అదృష్టముతోఁ గూడినదానను - అదృష్టవంతురాలను, నేన = నేనే, ఇలఁగ = భూమియందు, కలఁగన్యుఁడు = కలిగిన భాగ్యవంతుఁడు, మద్విభవండు = నామగఁడు, అందుఁగె = అని, మరూఢినిపట్టిముందటఁగె = మరూఢినికొడుకై నవ్వరోచియైదుట, ఎలుఁగెత్తి = గొంతెత్తి - గట్టిగావినట్లు, పల్కురభాంగమానవతిరపల్కులు = చెప్పవచ్చు వ్రకవాక స్త్రీయొక్క మాటలు, ఇలఁగె = భూమిలోఁగలిగియుండెడి, జంతు... భావలఁ = జంతుమండలి = ప్రాణిమహాసములయొక్క, విలసత్ = ఒప్పుచున్న, అశేష = సమస్తమయిన, భావలఁ = మాటలయందు, సుఖినిఁడు = సేర్పిరి - ఎల్లగంతువుల భావలు నెఱిగినవాఁడనుట, కాన = కనుక, ఎఱింగి = తెలిసికొని, సిగ్గున = లజ్జచేత - మెకన్వయము.

తా నేయిమాటలే. నేనే యదృష్టవంతురాలను. నామగఁడై కృతార్థుఁడు అని యెదుట గొంతెత్తికొనిగా వినఁబడునట్లు పలుకుచున్న యాయాఁడు ఒక్కవిమాటలు విని స్వరోచి యెల్లబండు, పలుమాటలు తెలిసినవాఁడు గనుక నామాటలయొక్క ప్రాయము తెలిసికొని సిగ్గుతో.

క. తలవాంచి యున్నరని మదిఁ, దలపోయుచు మానరానితమకంబున నా

నెలతలతో నూతేఁజులు, విలసితిగిలి సౌఖ్య ముభరనించుచు నెలనిన్.

76

అ. తలవాంచి = తలఎంచుకొని, ఉన్నరని = ఉన్నననుకరింపుమనతో నెట్టార్చునడిచి, మది = మనస్సునందు, తలపోయుచుఁ = (తిర్యగ్గుంతువులకుఁగూడ మనవిహారము పరిహాసమునకుఁ బోటయ్య నీయని) విచారపడుచు, మానరానితమకంబునఁ = ఎవలఁగూడని ఎలవుచేత, ఆనెలతలతోఁ = ఆ స్త్రీయ మువ్వరతోను, విలసితిగతిఁ = మనోహరమైరితితో, నూతేఁజులు = నూలుసంపన్నములు, ఎలనుక = ప్రీతితో, సౌఖ్యము = సుఖమును, తమభవించుచుఁ = సొందుచును - విరాగిని స్వయం.

తా. కాంచె భూవిభవ హాసనాఁడు కనకాభరణప్రభావంబుల

స్వామిచ న్నేచకరత్నవిభ్రమననాభానూనదృగ్గోచులఁ

మించుంబ్రయపులేటికిండు తనుఁ గూర్చిం జట్టి రాఁ దన్వినో

దంచుద్యామిఁ జరించునొక హరిణోత్తంసంబు నింపఁగఁగన్.

77

అ. భూవిభవండు = రాజు - స్వరోచి, ఒక్కనాఁడు, కనకా... చులఁ = కనక = బంగారుయొక్క, అభరణ = అభిరమయిన, ప్రభా = కాంతిలచేత, మంజుల = మనోహరమైన, ఆస్ర = ముఖములందు, అంశతో = దిష్టుచున్న, మేచకరత్న = నీలమణులయొక్క, విభ్రమ = విలాసమొనరింపిలాసముతో, సనాథ = కూడన, అనూనలతలకొని దృగ్గోచులఁ = మూపుల చూడఁగలకొని, నింపు... పండు = మించు

(బ్రాహ్మపు) = వెలుగుచున్న యావళియుగల, లేటిపిండు = ఆడుబింకలగుంపు, తను = తన్ను, కూర్చి = అనురాగముతో, చుట్టిరా = పరివేష్టించిరాగా, తద్వశోదంచున్నామి = విషయమున్నట్లుగానుభవింపబడుచుండు, సరించు... త్రంసంబు = సరించు = తిగుగుచున్న, ఒక్కచూరితో త్రంసంబు = శ్రేష్ఠమయిన యొకయొట్టిని, ఇంపారగా = సంతోషమనెడియుంపగా, కాంచె = చూచెను.

తా. అట్లాస్త్రీలలో సుఖించుచుండూట్టియెడ నాస్వరోచి యొక హాడు విహారివా మనందు బంగారుచాయ ముఖములు నీలములకాంతులబండికాంతులుగలచాపులును గల తేల్లతో గడ్డాడి తన గురువు యొక యిడిసి జూచెను. అరిం నిదర్శన

క. కని సతులకుఁ జూపెడుతఱి, ఘనముగఁ దమచెవుల వాలుఁగొన్నలు సోలకొ

మొనసెలవి యె త్తిస్సియునా, ననముక్ మూర్ఖునుచు నట్లునాకెడువేళన్.

అ కని=అట్లున్నప్పుగమునుకొని, సతులవక్=తనప్రియురాలండను, చూపెడుకీలే=స్వ
గోచిచూపునప్పుడు, (ఆశువుగములు) ఘనముగ్=మిక్కిలిగా, తమచెవులక్=తమయెక్కి-చెవుల
యందు, వాలుగన్నులు=వారికలైన (దీర్ఘములైన) కన్నులు, సోలక్=ఒకరగణదగ-చెవులవఱకు
గ్వాపించినవిశాలములయినవన్నులతో ననుట, పెనుపెలవి=ముదతోపెదవిమూల-మోరమొన, ఎత్తి=
పైకెత్తి, ప్రయునాననముక్=తమప్రియుండైనయిట్టి యొక్కముఖమున, మూర్తిగ్నదుక్=చూచూ
చుచు, అట్లునాకెడువేళక్=మెడనాకునప్పుడు, -మీదికన్యాయము.

తా. అట్లు తిరుగుచున్న మృగమును స్పర్శించి తక్రపియురాండ్రును జూపునపుడు దానితోడి పెంటిమృగములు తమవిశాల నేత్రములు చెవులవలెను వ్యాపించియొప్పుగా మోరలేత్తి యామృగము మొగమును మూర్చినుచు పెడను నాకుచునుండెను. ఆనమయమనెందు. అలం. స్పృశావోక్తి శ్లా. హృంకారం బొనరించి వే తలంగుఁ డోర్రహలో నేను స్పార్శించినే

పంకేజాత్ములతోడ నెల్లపుడు దశర్పస్ఫూర్తిఁ గ్రీడింప ల

జ్ఞాంకూరం బడగించినారు తలపోయక నాకు రోతయ్యె మీ

రింగం బోయి వరింపు డొక్కరుని భోగేశ్చక్ నివారించితిన్.

79

అ. (అత్యుగము పెండిత్యుగములనుజూచి) హంకారంబు=హం అడవి కోపమును దలిపెడి ధ్వనివి, దిగరించి=చేసి, ఓహో=ఓస్త్రీలారా, వేంకటేశ్వరియగా, తలఁగుడు = తొలగిపొండు, ఎల్లవృక్షాంశం=నర్మదా, దర్పస్సూరిక=మహాతీయముచేత, సంతోజాతులతోడక =తామరలవలెజీవించు గలవారితో-అందుగ తెలయిన శ్రీలతో, ప్రేక్షింపక=రమింపను, నేనె, స్వాలోచినే=స్వలోచి యను రాజనా=ఎల్లవృక్ష శ్రీలోబుడై విహరించుట స్వలోచిక దగునుగాని నాకు దగుదనుట లజ్జాంకూరంబు=సిగ్గునెలలకు, అడగించివారు=(మీరు) అణచివేసెనారు-బొత్తిగా నిగ్గువేడిచినారంటు. తెలపోయక=(మీనిగ్గుచేసినమును) విచారింపఁగా, నాకు, రోతయ్యెక = అనవ్వామయ్యెను, మీరు, ఇంకక =ఇంకమీఁద, పోయి=ఎక్కడ నేనిపోయి, ఒకరునక =మఱియొక పురుషుని, వరింపుఁడు=ద. కొనుఁడు, పోగెచ్చక = ప్రీతిభుమునందలియిచ్చేకును, నివారింపితికో =నేను నిలిపవేటిని-మాతరి.

తా. ఆహ్వానము పెంటివృగముల నదలించి యెల్లప్పుడు నాడునారోఁ గూడఁ ద్రేడించుటకు నేను స్వకోచినిగాను మీరు శిశువడిచి చరించుచున్నాను. మీనడతలుచూచిన నాకు రోఁత యగు చున్నది. కనీక మీరొకటిగూనియు నొల్లను. వలయునని మీరింకొక ఘనమని వర్ణంపుడనుట ఁందనియెను.

చ. బరు వన కింతులం దనకుఁ శ్రీ బల్లురఁ గూర్చుట భోగవాంఛఁగొ
కరయఁగి నొండు గాదు ధన శ్రీ మన్న ధృవంబుగ సంగనాచనో
త్కరనముపార్జితం బటులు శ్రీ గావున వీనికి లే దిహంబునుం
బరమును నన్ను నట్ల పఱుపం బనిల్చెదిదొచెప్ప నేటికిన్

80

అ బరువు=భారము-కష్టము, అనక=అనియెంచక, తనకు=తనకై, ఇంతులక=స్త్రీలను, పల్లురక= పెక్కుండ్రను, కూర్చుట=కూర్చుకొనుట, భోగవాంఛ=సుఖానుభవాపేక్షచేతనే, కాక=కాని, అరయఁగి=విచారింపఁగా, ఒండుగాదు=ఇతరముగాదు, ధనము=ధనమో, అన్నక=అనినను, ధ్రువంబుగక=స్థిరముగా, అంగ.. తంబు-అంగ నాజన=ఈస్త్రీ జనముయొక్క, ఉత్కర=సమాపాముచేతనే, నముపార్జితంబు=సంపాదించఁబడినది, అటులుగావునక=అట్లుగనుక, వీనికి=ఈరాజునకు-స్వరోచికి, ఇహంబును=ఈలోకపుమేలును, పరంబును=పరలోకపుమేలును, లేదు=కలుగదు, నన్నును=ననుఁగూడ, అట్ల=అవిధముగానే, పఱుపక=పాటుపడఁజేయుట, పనిలేదు=అక్కఱలేదు, ఇది=ఈస్త్రీలపని సుఖమును, చెప్పక=ఇట్టిదియని చెప్పట, ఏటికి=ఎందులకు-అక్కఱలేదు.

తా. పురుషుఁడు తనకుఁ గలుగుక్రమమును దలంపక స్త్రీలను గూర్చుకొనుట భోగవాంఛచేతనే కాని మఱి దేనిచేతనుగాదు ఈలనిధనసంపద యుక్తీలమూలముననే సంపాదించఁబడినది. ఇది స్థిరమయినమాట విచారించునెడ నింతకుం బై నితరమేదియుఁ గానరాదు. కాబట్టి యోరాజునకునిహంపరములరెంటును మేలుగానరాదు ఇతనివలెనే నన్నును వ్యర్థునిగా నెంచవలదు. ఈవిషయ మిట్లని వివరింపను నక్కఱలేదు

క. వీనివిధంబున వనితాధీనుడ నై పెంపు దక్కి శ్రీ తిరుగుచు నుండం

గా నే వెట్టినె తమకము, మాని చనుం డన్న నవియు శ్రీ మనలక చనియెన్. 81

అ వీనివిధంబునక=ఈస్వరోచినలె, వనితాధీనుడనై=స్త్రీలకులోబడినవాడనై, పెంపు=గౌరవము, తక్కి=చెడి, తిరుగుచు=సంచరించుచు, ఉండంగా=ఉండుటకు, నే=నేను, వెట్టినె=పిచ్చివాడనా, తమకము=మోహము, మాని=విడిచి, చనుండు=పొందు, అనక=అనఁగా, అవియుక=అయ్యాడుమృగములును, మనలక = అలస్యముచేయక-అంతట నక్కడనిలువక, చనియెన్ = వెడలిపోయెను.

తా. ఈస్వరోచినలె స్త్రీనశ్యుడనై చరింప నేను వెట్టివాడనుగాను. నావలనిమోహముమాని వెడలిపాండు అనఁగా నాయాడుశింకలు తడయక వెడలిపోయెను

క. ఈకరణి దూఱనాడిన, యాకృష్ణమృగంబుపల్కు శ్రీ లట మున్నుగ న

కోక్కినసతి యన్నమాటలు, నేకం బై తనమనంబు శ్రీ నెరియం జేయన్. 82

అ ఈకరణి=ఈవిధముగా, దూఱ...పల్కులు-దూఱ=నిందిండుటగా, అడిన=పలికిన, ఆకృష్ణమృగంబుపల్కులు=ఆనల్లయిట్టియొక్కమాటలును, అటమున్నుగక=అంతకుమునుపు, ఆకోక్కినసతి=అచక్రవాకస్త్రీ, అన్నమాటలును=చెప్పినమాటలును, ఏకంబై=ఒక్కటియ, తనమనంబుక=తన దైవమనస్సును, ఎరియంజేయక=తనింపఁజేయఁగా.-మీఁదికన్యయును.

ఉ. ఆరయ నిట్టిరోతలకు శ్రీ నాలయముల్ బలజాక్షు లేటికిన్

వీరలతోడిసంగ మింక శ్రీ వీడెద సంచుఁ దలంచి తోన దు

ర్యారము లేనకోరికలవలన వివేకము చొప్పు దక్కి యిం
సారఁగ నాటునూటునురహాయనముల్ చరియించెఁ గ్రమ్మఱన్.

83

అ. ఆరయక్=విచారించఁగా, ఇట్టిరోఁతలవల్= ఇటువంటియనవ్యామలకు, ఆలయముల్= ఉనికిపట్లు, జలజాతులు= స్త్రీలు, వీరలతోడిసంగఁగు=ఇట్టియూ స్త్రీలతోడినై సహవాసము, ఏటికెక్= ఎందులకు, ఇకెక్=ఇకమీద, వీడెదెక్=నిడిచి పెట్టెదను, అంచుక్=అని, తలంచి=తినలోనెంచుకొని, తోన=తోడనే-వెంటనే, దుర్వార్థములు=నివారించుకొనుటకొని, వివకోరికలవలన=అయినట్టికోరి కలవలన, వివేకముచొప్పు=ఆతెలివియొక్క మార్గము, రిక్కి=నిదల్చి, క్రిష్టఱిక్=మరల, ఇంపారఁగెక్= ఆనందమునిండుకొనఁగా, అటునూటునురహాయనముల్=జేనమానమున నాటునందలయేండ్లు, చరియిం చెఁ=ఆభార్యలతోఁ గూడి విహరించెను.

తా. అట్లు మనసాపముపొంది స్వరోచి తనలో విచారించఁగా నిట్టిరోఁతల కన్నిటకి నునికిపట్లు స్త్రీలుగనుక నీ స్త్రీలతోడి సహవాసము మాని ఘనతపహించెద నని యెంచి యంతిలోనే యాతెలివి మా టిపోఁగా నెప్పటివలె నామగ్గుదుభార్యలతోడను గూడి జేనమానమున బాటునూటెండ్లు విహరించెను.

వ. శేదనంతరంబు క్రమక్రమంబున మనోరమయందు విజయుండును విభావసియందు మేరునందనుండును, గళావతియందు విభావసుండును ననునందనులంగాంచి పద్మినీ విద్యాప్రభావంబునం బాకశాసనదిశాముఖంబున విజయునకు విజయాఖ్యపురం బును గిన్నరేశ్వరహరిదంతంబున మేరునందనునకు గంధవతి యనుపుట శేదనంబు ను దక్షిణంబున విభావసునకు ధారాహ్వయోదారమహానగరంబునుం గల్పించి యసల్పవిభవంబున నక్కుమారుల నప్పట్టణంబులకుఁ బట్టంబుగట్టి కృతార్థుం డై యొక్కనాఁడు.

84

అ. తననంతరంబు=ఆతెంటనే, క్రమక్రమంబున=మినువెంటడిని, మనోరమయందు విజయుం డును=మనోరమ యనుభార్యయందు విజయుఁడు, విభావసియందు మేరునందనుండును=విభావసి యను భార్యయందు మేరునందనుఁడు, గళావతియందు విభావసుండును=కళావతి యనుభార్యయందు విభావ సుండు, అనునందనుల=అనుపేర్లుగలకొడుకులను, కాంచి=కని, పద్మినీవిద్యాప్రభావంబున=పద్మిని యనువిద్యయొక్క మహిమచేత, పాకశాసనదిశాముఖంబున=తూర్పుదిక్కువెంగదలను, విజయు నకు, విజయాఖ్యపురంబును=విజయమును మేరుగల పట్టణమును, గిన్నరేశ్వరహరిదంతంబున=కుచేరుని దైనయు భ్రతపుదిక్కువెంగదలను, మేరునందనునకు, గంధవతి యనుపుట శేదనంబును=గంధవతి యను తేరుగల పట్టణమును, దక్షిణంబున=దక్షిణపుదిక్కునందు, విభావసునకు, ధారాహ్వయోదారమహాన గరంబును=ధార యనుపేరు గలఘనతపహించిన పెద్దపట్టణమును, కల్పించి=నిర్మించి-కట్టి, అసల్పవిభ వంబున=తక్కువకొన్నిభవముతో, అక్కుమారుల=అమగ్గుదుభార్యకులను, అప్పట్టణంబులవల్= అమాఁడుపట్టణములను, పట్టంబుగట్టి=పట్టాభిషి క్తులగుగాఁజేసి, కృతార్థుం డై=ఎల్లకోరికలు నెఱవేర్చు కొన్నవాఁడై, ఒక్కనాఁడు=ఒకానొక దినమునందు. విఠిడికన్వయును.

ఉ. శాసితశత్రుఁ డాస్పత్తిరచంద్రుఁడు తూణధరుండు సజ్యబౌ
ణానశపాణిపంకజాఁడునై మృగనగునము లెల్ల బెల్ల నం

తానము నొందఁ గ్రూరిత నరణ్యమునకన్ మృగయాకుతూహలౌ

లొనఁజూచు జరించె జలరలద్యవిభేదవిధావధానుఁ డై

రల

అ తానితత్రుడు=శిష్యుడైన పగవాడుగలవాడైన, ఆస్వపతిచంద్రుడు=ఆరాజశ్రేష్ఠుడు-స్వరోచి, తూణధరుడును = అమృతపాదులుదాల్చినవోడును, సవ్య. జాడునై-సవ్య = ఎక్కుపెట్టబడిన, బాణాసన=వింతిలోగూడిన, పాణిపంక జాడునై = హస్తకమలముగలవాడునై-ఎక్కుపెట్టినవిల్లు చేతబట్టినవాడనుట, మృగసంఘములు= మెకములగుంపులు, ఎల్లె=అన్నియును, పెల్లుసంత్రానము=మిక్కిలిభయమును, ఒండ=పొందగా, క్రూరత=కరినత్వముతో, మృగయా...మున=మృగాయా=నేటయందలి, కుతూహల=వేడుకపలనైన, ఉల్లాసమున=ఉత్సాహముతో, ఆరణ్యమున=అడవియందు, చల..నుడై-చల=చరించునట్టి, లక్ష్మ=గుటియొక్క-గుటియైనమృగములయొక్క, విభేద=చక్కగా భేదించుటయనెడి, విధా=వ్యాపారమునందు, అవధానుడై=ఎచ్చరికగలవాడయి, చరించె=సంచరించెను.

తా. పగవారిపెల్లును గలిచి వానికిక్కినయాస్వరోచిమహారాజు నేటాడ్డగోరి యమృతపాదులు విల్లునుగొని యడవికిఁజని యందలిమృగములు తన్నుగని వెఱచి పాణిపోవుచుండగా గుటితప్పక బాణములు ప్రయోగించి వేటాడుచు సంచరించెను.

వ. ఆనమయంబున.

క. కుటిలకృతసాంధ్యరజనీ, విటకోరకకోమలచ్చరవిస్ఫుటదంష్ట్ర

దృటపాత్రఖనిత్రాగ్ర, స్ఫుటితవనీధాత్రి నొక్కరహస్త్రిం గనియెన్.

86

అ. కుటిల...ధాత్రి-కుటిల=పంకరయైన, కృత=సన్నగిలిన, సాంధ్య = సంతాపకాలమునందలి, రజనీవిటకోరక=బాలచంద్రరేఖవలె, కోమలచ్చరి=మృదువైనకాంతిచేత, స్ఫుట=స్పష్టముగా వెలుగుచున్న, దంష్ట్ర=కోటలచేత, ఉదృట=నిక్కిన, పాత్ర=యట్టెయనెడి, ఖనిత్ర=గుద్దటియొక్క, అగ్ర=మొనచేత, స్ఫుటిత=భేదింపబడిన, వనీధాత్రి=అడవిభూమిగలదానిని-తెల్లగాఁ బ్రకాశించుటచేత జంద్రరేఖవలెనీ కనబడుచున్న కోటలతోడి ముట్టెతో వివరముగ ద్రవ్యవట్టిదానిననుట, ఒక్కపాత్ర=ఒకయడవిపందిని, కనియె= (స్వరోచి) చూచెను. అలం. విదర్శన, రూపకమును.

(ఈక్రిందిపద్యము పైపద్యమునర్థమే కలదైయున్నది. ఇది ప్రతీ వ్రతుని త్రాకదొరగారి పుస్తకములో వ్రాయబడియున్నది)

నీ. జంభారిభిదురసంరంభంబు వీక్షించి, జరగునంజనమహాశక్తైల మనఁగ

ఝుంట్కూప్రభంజనాశ్శాలనంబున కుల్కి, యదుగునవంత్తకారలాభ మనఁగఁ గఠినకంఠేశాలకంఠమూలము వాసి, వెన వచ్చునుజ్జ్వలశక్త్యైవ మనఁగఁ గలుషధూర్వాహఖలారోత్కరమువైఁ బఱతెంచు, దండధరక్రూరరదండ మనఁగఁ ఘుర్గురారావసంఘాతేశ్శూర్ణమాన

సప్తసాధోధిపాథిప్రచండనక్త

తిమితిమింగిల మగుచు నశ్రమును మహియు

గ్రమ్మికొని వచ్చునొక యేకరమ్ము గనియె.

గాక, అలుగఁగఁ = కోపించుట, ఏలా = ఎందుకు, ఇప్పుడు = ఈ సమయమునందు, ఈశరముఁ = ఈ బాణమును, నాచేఁ = నామీఁద, నీసి = ప్రయోగించి, నిగ్రహించుట = త్రోపాడుట, ఒప్పుకొ = తగగను.

తా. ఓహో! ఈపది నీ కేమియుఁ గీడుచేయలేదే దీనిపైఁ గోపించి చంప యత్నించుట యేల ఇప్పుడు దీనిఁ గరుణించి విడిచి నామీఁద నా బాణము నేసి నన్నుఁ జంపుము. అది యుక్తము గా నుండును.

క. అని పలుక నతఁడు నీ వీ, తనువుపయి రోయనేల ర తద్దయుఁ గృత మై
యునిక్కియుఁ గాదు గదా చెప్పు, మనవుడు నాహరికి పల్కె ర నవనీపతికిన్. 90

అ. అని పలుకఁ = ఆయాఁడుజింక యిట్లని యనగా, ఆతఁడు = ఆస్వరోచి, నీవు, తతనువు పయి = ఈ బేహముమీఁద, రోయనేల = అనన్యూపడనేల, తద్దయుఁ = మిల్కిలి, కృత మై = చిక్కి, ఉనిక్కియుఁ = ఉండుటయును కాదుగదా, చెప్పుము = నాతోఁ జెప్పుము - ఆహారాదులులేమిచే జక్కి యున్నను రోయఁదగునుగాని యేదియులేక రోయనేల యనుట, అనవుడుఁ = అని యడుగఁగా, అచ నీపతికిఁ = రాజుతో, ఆహరికిఁ = ఆయాఁడుజింక, పల్కె = ఇట్లుచెప్పెను. - ఆనఁగా స్వరోచి తన తో నట్లు పలికినలేడినిజూచి నిన్నుఁ జూడఁగా సుఖముగా జీవించుచున్నదానివలె దోచుచున్నదే యిట్లు దేహత్యాగముచేయఁగోర నేల యని యడుగఁగా నది ప్రత్యుత్తరము చెప్పఁ బూను.

ఆ. అన్యనతులయందు ర నానక్కు డగువానిఁ, దమక మొదవి కూడఁ దలఁచుకంఁటె
మరణమైనమేలుగ మది వితర్కింపంగ, ననుచుఁ బలుకుటయును ర నవనివిభుఁడు.

అ. అన్యనతులయందుఁ = ఇతర స్త్రీలయందు, ఆనక్కుఁడు = ముక్కుపకలిగినవాఁడు, అగువానిఁ = అగునట్టిపురుషుని, తమకము = పలపు, ఒదవి = కలిగి-పొంది, కూడఁ = కలయుటకు, తలఁచుకంఁటె = ఎంచుటకన్నను, మదికొ = మనస్సునందు, వితర్కింపంగ = విచారించగా, మరణమైనను = చావైనను - చచ్చినను, మేలు = మంచిది, అనుచుఁబలుకుటయుఁ = అని యనఁగానే, అచనివిభుఁడు = రాజు. - మీఁదిపద్యముతో నీవ్యయము

క. తావకహృదయం బెవ్వని, పై వదలక నిలిచె నీదురభావము దెలియం

గా వలయుఁ జెప్పు మన్న ధ, రావల్లభుతోడ హరిణి శక్ర మ్మణి ననియెన్. 92

అ. తావకహృదయంబు = నీమనస్సు, ఎవ్వనిచేఁ = ఏపురుషునిమీఁద, వదలక = మానక - తప్పక, నిలిచె = పొందెను, నీదురభావము = నీతలఁపు, తేలియంగావలయుఁ = నేనుదెలిసికోవలయును, చెప్పుము, అన్నె = అనఁగానే, హరిణి = లేడి, ధరావల్లభుతోడ = రాజుతో - స్వరోచిలో, శక్ర మ్మణి = మరల, పలికె = ఇట్లుచెప్పెను

చ. చెదరక నామనంబు వృషశేఖర నీయెడ నిల్చి మన్న ధ

ప్రదరపరంపరానిహారిపాల్పడి వ్రేఁగెడు నట్లుగాన నా

యద టిడఁగింపు మన్న హరిణాంగన వీవు నరుండ నేముదం

బొడవగ నీకు నాకుమెఘునోచితకృత్యము లెట్లు చేకుఱున్. 93

వృషశేఖర = రాజశ్రేష్ఠుఁడా, నామనంబు = నామనస్సు, నీయెడ = నీయందు, చెదరక = చలింపక - తప్పక, నిల్చి = చేరినదై, మన్న ధ = పాల్పడి - మన్న ధ = మన్నఘునైన, ప్రదర = బాణముల యొక్క, పరంపరా = ఎడతెగనినెరుసలయొక్క, నిహారి = దెబ్బలయొక్క, పాల్పడి = పాలై, వ్రేఁగెడు =

తపించుచున్నది, అట్లుగానా = అటుగనుక - కాబట్టి, నాయదటు = నాతమకమును, అడగింపుము = అణపుము, అన్న = అనగా, (రాజు) ఈపు = నీవు, హరిణాంగవపు = మృగస్త్రీవి, నేన = నేను, నరుండ = మనుష్యుడను, నీకు నామి = నీనువ నానును, ముదంబు = సంతోషము, ఒడవంగ = కలుగనట్లు, మిథంకో దీతికృత్యములు = అటుమగ్గలకూడికకుఁ దగినవ్యాపారములు, ఎట్లు, చేతులు = సిద్ధించును.

తా. ఓరాజుశ్రేష్ఠుడా! నామనస్సు నీయందే తిగిలి మనస్థవేదవచేఁ దపించుచున్నది. నీవు నాతమకము నణపు మనఁగా రాజు నీవు మృగస్త్రీవి నేను మనుష్యుడను మనకెట్లు వాంఛిత్యధర్మము సిద్ధించును, పద్ధింప ననువుకాబో యుయెను.

రి. నావుడు నను నాలింగన, మీ వనురాగమునఁ జేయు ర మింతియ చాలు

భూవర యన్నఁ గృపార్థుఁడు, గావున నాస్థపతి హరిణిఁ ర గాగిటఁ జేర్చెన్ 94

అ. నావుడు = అని రాజువలకుఁగానే, (చేడి) భూవర = రాజు, ఈపు = నీవు, నను = నన్ను, అనురాగమున = ప్రేమతో, ఆలింగనము = కౌగిలింతను, చేయుము = కావించుము, ఇంతియ = ఈకొనించుటయే, చాలును, అన్న = అనగా, ఆస్థపతి = ఆస్థుఁగోచిమహారాజు, కృపార్థుఁడు = దయాచేత మెత్తివడినవాఁడు, కావున = కనుక, హరిణి = ఆడబుజింకను, కాగిటఁజేర్చె = కాగిలియొకొనెను.

సీ. వల్లీ మతిల్లిలారవణ్యస్వస్వంబు, విమలాంగ రేఖ నారవిర్భవంపఁ

మంజులమండరీమహితసౌభాగ్యంబు, పరివృత్తికుచవృత్తిఁ ర బరిణమింపఁ

బల్లనవచ్చదచారుభావానుభావంబు, మృదుహస్తలీల మూర్తిభవంప

గమనీయముగవిర్రవభాగధేయంబు, కరయహస్సూర్తి సారూప్యరీతింపఁ

చేసి మృగియై వహించునత్తీద్యయంబు, భాసురంబుగఁ దనయంకరపాళిలోన

మిగుచుక్రొమ్మించు నుమించురమెలఁచెయగుచు, నిలుచునవ్వనదేవతరస్యపతీసూచి.

అ. వల్లీ .. స్వంబు = షష్ఠీమణి = శ్రేష్ఠమయినతీఁగెలయొక్క, లావణ్య = కాంతివిశేషము యుక్తి, సర్వస్వంబు = సౌందర్యమంతయును, విమలాంగరేఖ = విమల = నిర్మలమైన, ఆంగరేఖ = అనయమయొక్క సౌష్ఠ్యప్రకారముతో, ఆవిర్భవంప = పుట్టఁగా - దేహమేర్పడఁగా, మంజుల .. గృహాగ్రంబు = మంజుల = మహాసారమయిన, నుంజుల = పూగుత్తలయొక్క, మహిత = పూజ్యమైన, సౌభాగ్యంబు = విమలాంగస్వభావము, పరివృత్తికుచవృత్తి = పరివృత్తి = అంతటనుమ్రలువైన, కుచవృత్తి = స్తనప్రభుత్వముతో - స్తనములై, పరిణమింప = మారఁగా - ఏర్పడఁగాను, పల్లవ .. భాసెంబు = పల్లవగృహ = పిగిగుంటలయొక్క, చారుభావ = బిప్పిదముయొక్క, అనుభావంబు = గొప్పతనము, మృదుహస్తలీల = మృదు = మెత్తివైన, హస్తలీల = చేతులప్రకారముచేత - చేతులై, మూర్తిభవంప = నృసింహమునొందిగొకగాను, రమణీ = ధేయంబు - రమణీయ = అందమయిన, ముకుళ = పూమొగ్గులగలగల, విభవ = విలాసముయొక్క, భాగధేయంబు = భాగ్యము - కలిమి, కరయహస్సూర్తి = గొప్పహస్తముగల మోగొప్పగాఁగ రావించుటచేత, సారూప్యరీతింప = ప్రత్యక్షముకాఁగా - కనఁపడఁగాను, సీమ = కాంతిని, (కర్తి, నవనీవతి.) మృగియై = మృగస్త్రీయై, నమించునత్తీద్యయంబు = తాత్పర్యమునమించు, భగవదంబుగఁ (విగ్నాంత) ప్రకాశింపఁగా, తనయంకరపాళి = తనకొని

టియందు, మించుకొద్దియందు = మెఱయుచున్న ప్రొత్త మెఱపును. ఉపమిమీమలత = సరిపోలునట్టి స్త్రీ, శ్మశ్శుచుకొ = అయి, సేలుచున్నవదేవతకొ = నిలిచినయావనాధిదేవతను, చూచి, నృపతీ = రాజు - ప్రకన్వయము.

తా. అప్పుడు మృగస్త్రీ రూపముతో నున్నవదేవత వనములో నీరేతతీగలే తనకునుందరమయినదేహమును, పూగుల్తులే వనవ్యయమును, చిగురాకులే హస్తయులును, పూమొగలే గొట్టును, లేడియైయున్నప్పటికన్నలే కిన్నులువై యొప్పుగాఁ దగఁగళ మెఱయుచున్న మెఱపుఁదీగవలె స్వరోచికాఁగి ట వొకమనుష్యస్త్రీ రూపముతోఁ గనుపట్టెను అప్పుడు దానిఁజూచి యారాజు. అలం. ఉపమ.

క. పూనినవిస్తయరసమున, మానిని మృగివై చరించి శ్రమటి యంగనవై కానంబడితివి చిత్రం, బే నెన్నఁడు నెఱుంగఁ జెప్పరే తెలియంగన్. 96

అ. పూనినవిస్తయరసమునకొ - పూనిన=పొందిన, విస్తయరసమునకొ = ఆశ్చర్యరసముతో - ఆశ్చర్యమునుబొందియునుట, మానిని=ఓవనితా, మృగివై=ఆఁడుశంకవై, చరించి=వర్తించి, మఱి=పిమ్మట, అంగనవై=మనుష్యస్త్రీవై, కానంబడితివి=కనబడితివి, చిత్రంబు=ఇదివింతగానున్నది, ఏకొ=నేను, ఎన్నఁడుకొ=ఎప్పుడును, ఎఱుంగకొ = (ఇట్టివింతచూచి) యెఱుంగను, తెలియంగకొ=ఇట్లుగుటకుఁ గారణము తెలియఁబడునట్లు, చెప్పవే=నాతోఁజెప్పుము

తా. అప్పుడు దానిఁజూచి స్వరోచి యొచిన్నదానా! నీవు తొలుత మృగస్త్రీవైయుండి పిమ్మట మనుష్యస్త్రీవై కనిపించుచున్నావు. ఇది వింతగానున్నది ఇట్లుగుటకుఁ గారణమేమో నాకుఁ తెలియఁజెప్పుమయెను.

సీ. నావును సమరకాంతాతనూభవుఁ జూచి, యిచ్చనదేవత శ్రీ నే నరేంద్ర నకలభూభవనరత్నోదత్తు మనువర్యు, నీయందుఁ బడయునోన్నక సమస్త దివిజులు నన్నుఁ బ్రార్థించిన వచ్చితి, ననురాగవతి నైనననను పరించి పడయుము నాయం దీరపత్యంబు దీన సీ, కగుఁ బుణ్యలోకసంప్రాప్తి యనిన నట్లకాకని యయ్యంబురజాయతాక్షి, నేకచిత్తంబుతోడ సంరగీకరించె బాల యిల్లు సుఖంబుధిఁ శ్రీ దేలుచుంసి, యంతగర్భిణియై శుభంబగుదినమున.

అ. నావునుకొ=(అనిస్వరోచి)యనఁగా, అవరకాంతాతనూభవుకొ = దేవతాస్త్రీకాదుకైన యాస్వరోచిని, చూచి=(వనదేవత)చూచి, నరేంద్ర=రాజు, ఏకొ=నేను, ఇచ్చనదేవతకొ=ఈయడవికి నధిదేవతను, నకల..దత్తుకొ - నకల=సమస్తమయిన, భూభవన=భూలోకముయొక్క, రత్న=రక్షిం చుటయందు, దత్తుకొ=సమర్థుఁడైనవానిని-చాలినవానిని, మనువర్యుకొ=శ్రేష్ఠుఁడైన మనువును, నీయం దుకొ=నీవలనో, పడయునెన్నికకొ=కనుకలఁపుతో, నన్ను, సమస్తదివిజులు=ఎల్లదేవతలును, శ్రుప్రాప్తి చినకొ=వేడఁగా, వచ్చితికొ=నేనువచ్చినాను, అనురాగవతిని=అనురక్తిగలదానను, వినననుకొ=అయి నట్టినన్ను, పరించి=పరిగ్రహించి, నాయందుకొ = నావలన, అపత్యంబు=సంతానమును, పడయుము= పొందుము, దీనకొ = ఈసంతతిచేత, నీకు, పుణ్యలోకసంప్రాప్తి=పుణ్యలోకములపొందు - సద్గతి య నుట, అగును, అనినకొ=అని వనదేవత చెప్పఁగానే, అట్లకాక=అట్లేకానిప్పు, అని, అయ్యంబురజాయ తాక్షి=కృతామరవలె వెడలుపు లైననన్నులుగలయాస్త్రీని, ఏకచిత్తంబుతోడకొ=ఒకేమీనునంతో - మనకున నస్యభాభిప్రాయములేక, అంగీకరించకొ = స్వరోచి పరిగ్రహించెను, బాల=అస్త్రీ, ఇట్లు,

సుఖాంబుధిక్ = సోమ్యసముద్రమునందు, తేల్చుచు = ఈదులాడుచు, ఉండి = ఉన్నదై-అతనితోఁ గూడి పేరలేనిసుఖము ననుభవించుచుండి యనుట, అంతః = అటుపేర్చుట, గర్భిణియైగర్భముధరించి నదై, శుభంబు = మంచిది, అగుదినమున = అగునట్టియొకానొక దినమునందు - ప్రేక్షనయము

తా. అట్లు స్వరోది తనవృత్తాంతమునడంగగా నాస్త్రీ “నేనీవనదేవతను నీవలన’ మనువు కాదనిన యొకక్షమాధునిఁ బడయుటకై దేవతలు ప్రార్థింపఁగా నీయొద్దకు వచ్చితిని. నన్నుగూడి కొడుకుంబడయుము. ఆకొడుకువలన నీకుఁ బుణ్యలోకప్రాప్తి యగు” ననఁగా నందులకొప్పుకొని దానింబరిగ్రహించి సుఖించుచుండఁగా నది గర్భము ధరించి యొకశుభదినమునందు

తా. కాంచెం బుత్తు విశాలనేత్రుఁ బృథువక్షఃపీఠవిభ్రాజితం
బంచాస్యేన్ద్రబట్టశౌర్యధుర్యఘనశంఖధద్వాహుఁ దేజోనిధిం
బంచాస్తప్రతిమాను మానఘను సామ్రాజ్యైకహేతుప్రభూ
తాంచల్లక్షణలక్ష్మీతుఁ సుగుణరత్నానీకరత్నాకరున్.

98

అ. విశాలనేత్రుఁ = విరివియొకన్నులుగలవానిని, పృథు . బితుఁ - పృథు = విశాలమైన, వక్షఃపీఠ = పీటపంటితొమ్మచేత, విభ్రాజితుఁ = ప్రకాశించువానిని, పంచా . బాహుఁ - పంచాస్య = సింహముయొక్క, ఉద్భట్ట = హెచ్చయిన, శౌర్య = సూర్యమునదిశూరత్వమునకు, ధుర్య = భారవాహియైన, ఘన = దోడ్దడైన, శంఖధద్వాహుఁ = ఎగులుజములుగలవానిని, తేజోనిధిఁ = ప్రతాపమునకు సానమైనవానిని, పంచాస్త్రప్రతిమానుఁ = సాందర్యము చేత మన్నఘనవీతో సమానుడయినవానిని, మానఘనుఁ = చిత్తైన్నత్యముచేత నధికండయినవానిని, సామ్రా . లక్ష్మీతుఁ - సామ్రాజ్యైకహేతుండ లేశ్వరత్వమే, వీక = ముఖ్యమైన, హేతు = కారణముగాఁగల, ప్రభూత = గొప్పవైన, అంచిత = బిచ్చయన్న, లక్షణ = సామర్థికచిహ్నములచేత, లక్ష్మీతుఁ = చూడబడినవానిని - చక్రవర్తిలక్షణములు గలవానిననుట, సుగుణ . కరుఁ - సుగుణ = మంచిగుణముల నెడి, రత్న = రత్నములయొక్క, అనీక = సమాహమునకు, రత్నాకరుఁ = సముద్రుండైనవానిని, పుత్రునిఁ = కొడుకును, కాంచె = కనియెను.

తా. నెడలు పయనకన్నులును తొమ్మను సింహపరాక్రమమునది పరాక్రమమును పాచైన్స ప్రతాపమును మన్నఘనీచక్రదేవమునది చక్రదేవమును జక్రవర్తి చిహ్నములును సకలస్థుణములును గలిగినయొక నత్పుత్రునిఁ గనియెను. అలం. ఉపమ, దూషకమును.

క. వేడుక నయ్యననరమున, నాడిరి సురసతులు కిన్నరరాంగన లర్థిం

బాడిరి గంధర్వలు గొని, యాడిరి సురతూర్యునినడిర మగ్గల మయ్యెన్.

99

అ. అయ్యవనరమున = ఆకొడుకుపుట్టి : సుయమునందు, వేడుక = వత్సాహలముతో, సురసతులు = దేవతాస్త్రీలు, నాడిరి = నాట్యము చేసిరి, లర్థిఁ = (ప్రీతితో, కిన్నరాంగనలు = కిన్నరస్త్రీలు, పాడిరి = గానముచేసిరి, గంధర్వులు = దేవగాయకు, కొనియాడిరి = స్తోత్రములు చేసిరి, సురతూర్యుని నదము = దేవవాద్యములధ్వని, అగ్గలమయ్యెన్ = అధికమయ్యెను

తే. అట్లు జనియించి స్వాగోచితమాఖ్య నతిఁడు, శాంతిదాంతిదయాసత్యశౌచనిరతుఁ
డై యకామతఃజరతపంబౌచరించె, వచ్యుతునిఁగూర్చియంతఃగృహార్చ్యుండగును.

అ. అట్లు = అవిధముగ, జనియించి = పుట్టి, అతిఁడు = అనుమారుడు, స్వాగోచితమాఖ్య = స్వాగోచితమగుచేతితో, శాంతి . . . నిరతుఁడై - శాంతి = శమమునందును - కామర్క్తోధాదిగుణములు లేకుండుట

యందును, దాంతి=దమయనందును - బ్రహ్మచర్యము మొదలయినవృత్తుల సలక్షమయు నోర్చుట
యందును, ధర్మా=కరుణయందును, సత్త్వి=నిజమునందును, శౌచ=పరిశుద్ధతయందును, నిరతుడై=అప
స్తృడై, అకామతో=కోరికలేనివలెనుతో, అచ్యుతనిఁగూర్చి = విష్ణునందేశించి, చిరతపంబు= విశేష
కాలము జరపునట్టి తపస్సును, ఆచరించెన్=చేసెను, అంతః=అటనున్నట్లు, కృపాత్మ్యుడగుయన్ =
దయాకరుగలవాడగుచు- మిక్కిలిదయగలవాడై-మీఁదికి వ్యయము. (కర్త లత్పీశ్వరుండు.)

నీ నీలమేఘముఙ్గాలూరడీలు సేయఁగఁజాలు, మైఱుఁగుఁజామనచాయరమేనితోడ
నరవిందములకచ్చు ర్లడఁగించుజగి హెచ్చు, నాయతం బగుకన్నుదోయితోడఁ
బులుఁగురాయనిచట్టురపలపన్నె నొరవెట్టు, హాంబట్టుజలుఁగుగెంఁటెంబుతోడ
నుదయార్కబింబంబురనొఱపువిడంబంబు, దొరలంగనాడుకొరస్తుభముతోడ
జయజయధ్వని మాళినంజలులు సేర్పు, శర్వశతధృతిశతమన్యుశమనశరధి
పాలకై లలిలాదిదేరీవాలితోడ, నెదుటఁ బ్రత్యక్ష మయ్యె లరత్పీశ్వరుండు. 101

అ. లత్పీశ్వరుండు=లత్పీనాయకుడయిన విష్ణుఁడు, నీలమేఘముఙ్గాలు = నల్లమబ్బుకాంతిని,
డీలు సేయఁగన్=క్రిందుపూచుటకు, చాలు... మేరితోడన్-చాలు=చాలిన-సమర్థమైన, మైఱుఁగు =
మినమిన మెఱయుచున్న, చామనచాయ=శ్యామలవర్ణ మతోఁగూడిన, మేనితోడన్ 2 దేహముతోను,
అరవిందములకచ్చులు=తామరలయొక్క నిమ్మలను, అడఁగించుజగిన్ = అడఁచివేయునట్టికాంతిచేత,
హెచ్చు=అతీతయించునట్టి, ఆచరణంబు=విశాలమైనది, అగుకన్నుదోయితోడన్=అయినట్టికన్నులజం
టతోను, పులుఁగు...పన్నెన్-పులుఁగురాయని=పక్షిరాజైననగరపుత్రుఁడునయొక్క, పట్టుపలపన్నెన్=
అొక్కలవర్ణమును, ఒర. .తోడన్ - ఒరవెట్టు=చుచ్చునకై యొరయునట్టి-సరిపోలిన, హాంబట్టు=
బంగారుపన్నె పట్టునైన, జలుఁగు=సన్నచువముగల, గెంఁటెంబుతోడన్ = జమిలిసేతవస్త్రముతోను,
ఉదయా. .విడంబంబు-ఉదయ=ఉదయించునప్పటి, అర్కబింబంబు = సూర్యబింబమయొక్క, ఒఱ
పు-సౌందర్యమయొక్క, విడంబంబు=పోలికను, తొర. .తోడన్ - తొరలంగనాడు=సూర్యుడేయు
నట్టి-అణచివేయునట్టి, కాస్తుభముతోడన్ = కాస్తుభమనెడిమణితోను, జయజయధ్వనిన్ = జయ
జయమునెడిధ్వనితో, మాళిన్=తలచుండు, అంజలులు=చెమిదట్టులు, చేర్పు తోడన్ - చేర్పు =
పెట్టుకొనునట్టి, శర్వ=శత్రుఁడు, శతధృతి=బ్రహ్మ, శతమన్యు=ఇంద్రుఁడు, శమన=యముఁడు, శరధిపా
లక=వరుణుఁడు, విలవిల=కుచేరుఁడు, అది=మొదలుగాఁగల, దేవాలితోడన్ = దేవతలపంక్తితోను,
ఎదుటఁ = ఆస్వారోచిషునియెదుట, ప్రత్యక్షమయ్యెన్=సాక్షాత్కరించెను

తా. నీలమేఘచ్ఛాయతోడిదేహమును తామరలవలె విశాలము లయినకన్నులును బంగారు
పన్నె పట్టుపచ్చడమును నుదయకాలమునందలిసూర్యబింబమువలె మెఱుంగుచున్న కాస్తుభమణియు నొప్ప
గా బ్రహ్మ దండ్రుఁడు యముఁడు వరుణుఁ డింద్రుఁడు కుచేరుఁడు మొదలుగాఁగల దేవతాసమూ
హములు బద్ధాంజలులై నేవింపగాఁగావిష్ణుదేవుఁడు స్వారోచిషునికిఁ బ్రత్యక్షమయ్యెను. అలం. ఉపమ,
ఉదాత్తమును.

క. ఈతెఱుఁగునఁ దోచినవారి, కాలఁడు సాష్టాంగ మెరఁగి యంగము పులకా
న్వీతంబుగ హర్షాశ్రువు, తేతేరఁగఁ జూచి భక్తి ర ని ట్లని పొగడెన్. 102

అ. అతఃపిఁ అస్మాన్లోచిష్యండు, త్తతఃతేజఃగుణం = తఃవిధముగా, లోచించివహరికే = ప్రత్యక్షమయినవిష్ణుదేవునక, సాష్టాంగము = ఎనిమిదియంగములతోనుఁగూడుకొనునట్లుగా - చాఢ్యబడి, ఎరఁగి = నమస్కరించి, అంగము = దేహము, పులకావ్యతంబుగకే = గగుర్పాటుతోఁగూడుకొనఁగా - గగన్వోడు ఎఁగా, హర్షాశ్రువులు = సంతోషమునలనకన్నీళ్లు - అనందబాష్పములు, సితేరఁగకే = రఁగా - పుట్టఁగా, చూచి, భక్తికే = భక్తితో, ఇట్లు = ఈమీఁదఁజెప్పబోవునట్లు, హిరణ్య = ముతించెను. కవరాజవిరాజితము జయజయ దానవదారణకారణశక్తిరక్షభాంగగదానిధరా

జయజయ చంద్రదివేంద్రశతతాయుతరనాంద్రశరీరమహాప్రసరా

జయజయ తామరసోదరసోదరచారువద్యోత్తిగాంగర్పురా

జయజయ కేశవ కేశనిషాదనశశౌరి హరిదురితాపహరా.

103

అ. దాన ధరా - దానప = రాక్షసులయొక్క, దారణ = భేదనమునకు - చంపుటకు, కారణ = హేతువులైన - సాధనములైన, శార్ఙ్గ = సింగిణిబిల్లు, రథాంఘ = చక్రము, గదా = గుదియ, అసి = కత్తి, ధరా = (అనునాయుధములను) ధరించినవాఁడా, జయజయ = గెలుపును - ఎల్లశక్తులను గెలిచి యెల్ల లోకములందు నధిపఁడవై పరింపుమునట చెంద్ర . సునరా - చంద్ర = చంద్రులయొక్క, దివేంద్ర = మూర్ఖులయొక్క, తతాయుత = పదిలయొక్క - అనేక చంద్రసూర్యులయొక్కయునుట, సాంద్ర = దట్టమయిన - అధికమైన, శరీరమహా = దేహకాంతివంటి దేహకాంతియొక్క, ప్రణా = వ్యాపనముగలవాఁడా, జయజయ, తామర యురా - తామరసోదర = తామరపువ్వులయొక్క లోపలిభాగమునకు, సోదర = లోడఁబుట్టువైన - నరిపోలిన, చారు = సుందరమైన, పద = అడుగువలన, ఉద్యోత = విడువఁబడిన - వెడలింపఁబడిన, గాంగ = గంగానదీసంబంధమయిన, యురా = ప్రవాహముగలవాఁడా, - గంగానదికి జన్మస్థానమైనపాదకమలముగలవాఁడాయనట జయజయ, కేశవ = బ్రహ్మరుద్రులకు జన్మస్థానమైనవాఁడా (లేక) మంచితలవెండ్రుకలుగలవాఁడా, కేశనిషాదన = కేశయనురాక్షసుని జంపినవాఁడా, శౌరి = కూర్చునినంతమునందుఁ బుట్టినవాఁడా, హరి = హరితబ్రహ్మయ్యఁడా, దురితాపహరా = పాపములను బరిహరించువాఁడా, జయజయ.

తా. రాక్షసులను జంపఁ జక్రగదాశురశార్ఙ్గములు ధరించినవాఁడవును లెక్కొందుసూర్యచంద్రులు వెలుఁగునట్లు వెలుఁగుచున్న శరీరకాంతి గలవాఁడవును గంగకుఁ బుట్టినచోఁడైన పాదపద్మములు గలవాఁడవును బ్రహ్మరుద్రులకు జన్మస్థానమైనవాఁడవును కేశి య్యనురాక్షసుని జంపినవాఁడవును శూరవంశమునఁ బుట్టినవాఁడవును బాపహరికగుఁడవునైన యోహరీ ! యెల్లశక్తులను గెలిచి యెల్లవారి యందు నధిపఁడవై పరింపుము అలం. ఉపమ.

సీ. అవ్యయోనంత విశ్వాత్తిక విశ్వేశ, బ్రహ్మపు నీవ కిరవర్తి వీవ
యింద్రుండ వీవ వర్హివి యనిలుండ వీవ, వరుణుండ వీవ భాస్కరుండ వీవ
యముండ వీవ వసూత్రీరము నీవ రుద్రులు, నీవ యోదిత్యులీ రసీవ విశ్వ
లీవ మరుత్తులు రసీవ మంత్రములు నోరి, కృతి మమట్కృతి శ్రుతిరస్మృతులు నీవ
వేద్య మివ యీవచ్చిన శ విబుధగణము, సర్వమును నీవ యెట్లన్న శ నర్వగతుండ
నగుట మఱి నీవు గాని వాఁడనఁగ నెవ్వఁ, డరయఁగను శేషభూత సకల సత్తేషి.

అ అన్యాయంతుభస్వరూపుఁడా, అనంతంతుములేనివాఁడా, విశ్వత్కంసర్వస్వరూపుఁడా, విశ్వేశంపుల్లలోకములకు సత్వరుఁడా, బ్రహ్మపుంపుష్టికర్తయైన చతుర్ముఖుఁడవు, నీవనీవే, కవత్తవింసంహారక ర్తయైనవరుఁడవు, ఈవనీవే, ఇంద్రుఁడవు=త్రిలోకాధిపతియైన దేవేంద్రుఁడవు, ఈవనీవే, వహ్నివిందికృతలకులలో వొక్కఁడయినయగ్నిని, అనిలుఁడవు=దిక్పాలకులలో నొక్కఁడయినవాయువపు, ఈవనీవే, సురుబుఁడవు=పడమటిదిక్కునేరెడి సురుబుఁడవు, ఈవనీవే, భాస్కరుఁడవు=ఎల్లలోకములకు వెలుగుగలుగఁజేసెడి సూర్యుఁడవు, ఈవనీవే, యముఁడవు= దక్షిణదిక్పాలకుఁడైనయముఁడవు, ఈవనీవే, వనూత్కరము=వసువులసమూహము-అష్టదిక్పాలకులు, నీవ, రుద్రులు=ఏకాదశరుద్రులును, నీవ, ఆదిత్యులు=ద్వాదశాదిత్యులును, నీవ, విశ్వులు= పదమలుపురు విశ్వేదేవతలును, ఈవనీవే, మరుత్తులు=నలుదిక్పాల్మంద్రువాయువులును, నీవ, మంత్రములును= గాయత్రి మొదలగు మంత్రములును, ఓంకృతి=ఓంకారమును, నవట్పుతి=యజ్ఞాదులయందు సుయోగించెడి నవట్పారమును, శ్రుతి=ఋగ్వేదాదివేదములును, స్మృతులు=ధర్మశాస్త్రములును, నీవనీవే, వేద్యము=తెలియదగిన ప్రధానవస్తువును, ఈవనీవే, ఈవచ్చినవిబుధగణము=ఇప్పుడిక్కడవచ్చియుండెడి దేవతాసమూహము, సర్వమును=అంతయును, నీవ, ఎట్టన్నం=అదియెట్టనఁగా, సర్వగుఁడవు = సర్వభూతాంతర్యామివి, అగుటం=అగుటచేత, మఱి=మఱియును, అరియం=విచారింపఁగా, నీవుగానివాఁడు= నీవుగాకుండువాఁడు, అనగం=అనఁగా, ఎప్పుడు=ఎవఁడున్నాఁడు, శేషభూతము ప్రకృతికి లోసయిన ప్రవృత్తులుగల సమస్తపాణులగువాఁడా, శేషి=సర్వప్రపంచమునకును స్వామియైనవాఁడా.

మ. పరతత్త్వం బగునీకు మోక్షుగరముల్ కీ పద్మాక్షి కీర్తించెదం

బురుహర్షితి నొప్పనిన్నుఁ గరుణాంభోధిక్ భవార్తుఁ బడుఁ

శరణార్థి ననుఁ గావఁగాఁ దగుఁ బ్రధానవ్యక్త కాలాత్మ యీ

శ్వర భూతంబుల కీవె కర్తవును బ్రోవక భర్తవు హర్తవు.

106

అ. పద్మాక్షి=తామరలవంటి ములుగలవాఁడా, పరతత్త్వంబు=పరబ్రహ్మ, అగునీకుం=అయినట్టి నీకు, మోక్షుగరముల్=అంజలిబంధము-నమస్కారము, పురుషార్థస్థితి=చతుర్విధపురుషార్థముల యునికిచేత, ఒప్పనిన్నుం=అమరియున్న నిన్ను, కరుణాంభోధిక్=దయారసమునకు సముద్రుడైనవానిని, కీర్తించెదం=స్తుతించెదను, భవార్తుం=సంసారముచేఁ నీడితుఁడనైనవానిని, జడుం=ఏమియుఁ చెలియనివానిని, శరణార్థిం=శరణుగొనినవానిని-శరణగుతుని, ననుం=నన్ను, కావఁగాఁదగుం=రక్షింపఁదగును-రక్షింపుము ప్రధానవ్యక్తకాలాత్మకేషి. యనఁ దేటపడుచుండువాఁడా, కాలాత్మ=కాలస్వరూపుఁడా, ఈశ్వరి=సర్వవియామకుఁడా, భూతంబులకుం=పాణులకు, కర్తవుం=సృష్టికర్తవును, బ్రోవం=పోషించుటకు, భర్తవుం=భారవాహియైనవాఁడవును, హర్తవుం=సంహరించువాఁడవును, ఈవెనీవే.

తా ఓహరి! పరబ్రహ్మమయిన నీకు మ్రొక్కెదను మిక్కిలి భూతదయగలవాఁడవును ధీరాధికామమోక్షములనెడి చతుర్విధపురుషార్థముల నెలకొలుపువాఁడవునైన నిన్నుఁ బొగడెద. సర్వశేషి, మ్రొప్పువాఁడవును గాలస్వరూపునిడవును సర్వవియామకుఁడవు నైన నీవు సర్వపాణులసృష్టినితీసింహారము లాచరింతువు గావున సంసారబద్ధుఁడనై మాధుఁడనై శరణుసొచ్చిన నన్నుఁ గాపాడుము.

చ. విలయతమ స్రవేళ సతీవేలమహాంబుధి నూర్ణ్యలోకవా

మలు సత్తులె కనుంగొనెడుసూక్ష్మల కార్వహంతాశనక్రియా

కలితగతీః వెలుంగు. ఘనశక్త్యావిజృంభణః జోఽమీనవై

కలయగః గ్రాలునీవేదదశకన్నులు ప్రోచో మముక్ మురారాహృతా.

106

అ. మురారతకా=మురాసురునికి యముఁడా - మురాసురునిజంపిన యోహరీ, విలయతమిప్రవే
శక్=ప్రళయకాలపురాత్రినయమునందు, అతివేలమహాంబుధి=వెలియలికట్టనెత్తిమించి లోక
మంతటనువ్యాపించిన మహాసముద్రమునందు, తీర్థ్యలోకవాసులు=స్వర్గము నొందఁగాఁగల మీఁదిలో
కములయందుండువారు, నతులై = నమ్రులై-మొక్కుచున్నవారై, కసుంగోదనుచూడులకుఁ =
చూచునట్టిచూపులకు, జౌర్వ. గతిఁ-జౌర్వహుతాశని=బడబొగ్గియుక్కి, క్రియా=వ్యాపారము
తోడ, కలిత=ఓప్పుచున్న, గతిఁ = రీతిచేరి, వెలుంగు = ప్రకాశించుచున్నట్టి (ఇది కన్నులకువిశేష
ణము) ఘన శృంభణఁ-ఘన=గొప్పదయిన, కాయ = దేహముయొక్క, విజృంభణఁ = స్ఫూర్తి
చేత, చోఽమీనవై=చోఽమీనాడిచేఁపవై, కలయగఁ=అంటటను, క్రాలునీవేదదశకన్నులు=ప్రకా
శించుచున్ననీవైనవికాలనేత్రములు, మముక్=మమ్ము, ప్రోచో=రక్షించుఁగాక

తా. మురాసురునిజంపిన శ్రీహరి! ప్రళయకాలమునందలి రాత్రియందు లోకమును ముంచిన
మహాసముద్రమునందు మీఁదిలోకములనుండి నమస్కరించుచుఁ జూచువారైన నిత్యేనాథుల కన్నులకు
బడబొగ్గియో యన్యునట్లు వెలుగుచున్నవియు మహాదేహము గలచోఽటచేఁప వైవనీయము నైనకన్ను
లు మమ్మరక్షించుఁగాక. కాయము ఘనముగా విజృంభింపఁగా ద్వాదశ దశకన్నులు కన్నులును అతి
వికాలములై వెలుగుచు బడబొగ్గివలె మీఁదనుండువారికి వారాత్రిచీకటియందుఁ గానిపించినవని
భాషము. వికాలములును బ్రకాశమానములు నగుటవలన బడబొగ్గులవలె దోచినవనట. వికాలములగు
టకు ఘనకాయవిజృంభణ హేతువు. ప్రకాశమానములగుటకు విలయతమిప్రవేశ పోషకము, అలం.
ఉపమ.

చ. చటులకృపీటనంశితరశానలి వ్రీలకయుండ గారయి

చ్చుటకునుబోలె శంఖమణిశతు క్తికదంబము నుగ్గుగా విశం

కటచరమృంగమృంధగిరిశుభ్రుటనఁజేసి ఘరట్ట మై కృపా

వటిను జగంబుఁ బ్రోచునల్ ప్రాక్రమరంబు నినుక్ భజించెదన్.

107

అ. చటుల స్థలి-చటుల=చలించుచున్న-మందరమతిరుగుటచేత మిక్కిలి చలించి మీఁదికి
వ్యాపించుచున్న, కృపీట=నీటియందు, సంశిత=ఁజుండునట్టి, రశాన్థలి=భూతలము, వ్రీలకయుండఁ =
విరిసిపోకుండుటకై, గారయిచ్చుటకునుబోలె=నున్న పుగచ్చుచేయుటో యనునట్లు, శంఖ కదం
బము-శంఖ=సంకులయొక్కయు, మణి=రత్నములయొక్కయు, శుక్తి=ముత్యపుఁజిప్పలయొక్కయు,
కదంబము=సమాహమ-రాశి, నుగ్గుగాఁ=బొడియగుటకు, విశంకట .. ఘట్టనఁజేసి-విశంకట=వికాల
మయిన, చరమాంగ=వీఁపుఁజిప్పయొక్కయు, మంధగిరి=కవ్వపుఁగొండయొక్కయు, ఘట్టనఁజేసి=ఓర
పిడిచేత, ఘరట్టమై=తానుదిగలిగెను, కృపాపటిమఁ=వయాధమృద్ధిచేత, జగంబుఁ = లోకమును,
ప్రోచునల్ ప్రాక్రమరంబుఁ -ప్రోచు=పోషించునట్టి, అల=ప్రసిద్ధమైన, ప్రాక్రమరంబుఁ=ప్రా
తతాఁచేటిని-అదిహూర్తమును, నినుక్=నిన్ను, భజించెదన్=సేవించెదను

తా. నీశ్శకుండీఁ దేలుచుండెడి భూమండలము విరిసిపోకుండుటకై నున్న పుగార్చేయనోయే
మో యనునట్లు లీవీఁపుఁజిప్ప యడుగురాఱయొక్క కవ్వపుఁగొండ మీఁదిరాయియుఁ గాఁగాఁ దాను

దిగ్గలిమై శంఖములయు రిత్నములయు ముత్యపుఁజిప్పలయు రాశియనెడినున్న మును సూతి లోకమును గాపాడెడి యాదిహారమున నిన్ను నేమిం చెదన ను అలం ఉత్పేక్ష.

చ. ఉరుతరవిగ్రహస్ఫురణ ర నుబ్బిననీరుపరిచ్చిదాముఖాం

తరమునఁ దోరమై యెగయురీధార నజాంఘమే గాజుకుప్పెతో

సరి యనఁగాఁ దలాతలరసాతలసీమలు సింది ధాత్రిను

ధరణ మొనర్చినట్టి నిను రీ నాదివరాహము నాశ్రయించెదన్.

108

అ ఉరుతర. స్ఫురణ - ఉరుతర = మిక్కిలి పెద్దదయిన, విగ్రహ = దేహముయొక్క, స్ఫురణ = అదురుచేత - కదలిక చేత, ఉబ్బిననీరు = ఉబ్బినజలము, ఉపరిచ్చిదాముఖాంతరమున - ఉపరి = మీఁదిభాగముయొక్క, చిదా = తలయిన - గండిదియైన, ముఖ = ద్వారముఖముయొక్క, అంతరమున = నందునుండి, తోరమై = అధికమై - ధారాయాపమై, ఎగయురీధార = పైకెగయునట్టిధారచేత, అజాంఘము = బ్రహ్మాండము, గాజుకుప్పెతో = గాజుమట్టితోఁజేసిన బుద్ధితో, సరి = సమానము, అనఁగా = అనునట్లుకాఁగా, తలాతలరసాతలసీమలు = తలాతలము రసాతలము ననెడి క్రిందిలోకములను, చించి = చీల్చి - రంధ్రము చేసి, ధాత్రి = భూమిని, ఉద్ధరణము = మీఁదికెత్తుటను, ఒనర్చినట్టినిమిత్తమున = నే నిననిన్ను, అదివరాహము = తొలుతటిదైన యజ్ఞవరాహమును, ఆశ్రయించెదన్ = అండగొనియెదను.

తా మిక్కిలి పెద్దదైన నీవరాహమూర్తి బ్రహ్మాండమునందలి మహాజలమును బ్రవేశింపఁగానే యాదేహసమృద్ధిచేత నాజలము మిక్కిలుటముగాఁ బొంగి బ్రహ్మాండముపై చివ్వు భేదించుకొని మీఁదికి నిడుదధారగా నెగసి బ్రహ్మాండము పైనుండు పాదపింఛగా జలవ్యాప్తమైన బ్రహ్మాండము గాజుల మెఱయఁగాఁ బైకెగసిన నీటిధార సోగి మెడవలె వొప్పఁగా నా బ్రహ్మాండము సోగి మెడగలయొక గాజు నీసాలాగునఁ దోఁచెను ఇట్టిది తోచుచుండఁగాఁ గ్రిందిలోకముల నెల్ల భేదించి భూమిని పైకెత్తిన వరాహమూర్తి వైన ని న్నాశ్రయించెదను అలం, ఉపమ

మ కరుణించుక మము నట్టినిదుభుజయుగ్మం బెద్ది పూనెక నభోం

తరసీమం దితిజాంత్రన క్తనఖసంతానంబుతో నోన్మకే

సరి రాత్రించరభీతికై త్రిభువనాస్థానీయవీధికి విక

స్వరశోణస్రగలంకృత క్రకచభాస్వతోరణ స్తంభతన్.

109

అ. ఓన్మకేసరి = వృషింపఁడవైనయోస్వామీ, ఎద్ది = ఏభుజద్వయము, నభోంతరసీమ = ఆకాశమధ్యభాగమందు, దితి .. తో = దితిజ = దితికొడుకైన హిరణ్యకశిపునియొక్క, ఆంధ్ర = ప్రేతగుల తోడ, పక్ష = కూగుకొన్న, నఖసంతానంబుతో = గోశ్లసమూహముతో, రాత్రించరభీతికై = రాక్షసుల నెఱపునకై, త్రిభువనాస్థానీయవీధికి = త్రిభువన = స్వర్గముయొక్క, ఆస్థానీయ = కొలువుఁగూటముయొక్క, వీధికి = మార్గమునందు - తలవాకిటియందనుట, వికస్వర స్తంభతన్ = వికస్వర = వికాసమునొందిన - విరిసిన, శోణ = ఎఱ్ఱవైన, స్రక్ = పూదండల చేత, అలంకృత = అలంకరింపఁబడిన, క్రకచ = అంపములచేత, భాస్వత్ = ప్రకాశించుచున్న, తోరణ స్తంభతన్ = గోపురద్వారపుఁగంబుములగుటను, పూనెక = సహించెనో, అట్టినిభుజయుగ్మంబు = అటునుంటినిదైన నిభుజద్వయము, మము = మమ్ము, కరుణించుక = దయచేయును - అనుగ్రహించుక గాకయనుట, (హిరణ్యకశిపుఁడు స్వర్గము నేలుచుండెనునదియు నభాద్యోరము

నందు వాడు నృసింహదేవునిచే జంతులదెననుటయుఁ బురాణప్రసిద్ధము గనుక, శ్రీభువనాస్థానీయవీ
ధిక్=స్వర్గమర్త్యపాతాళములనెడి మూడులోకములయొక్క సభాశ్రేణులయందు. (సామ్రాజ్యము
నయర్థము సమంజసముకాదని తోచెడి)

తా ఓస్వామీ ! నృసింహుండవైన నీవు చేతిగోళ్లయందు పారణ్యకశిపునికడుపులోఁగ్రేసెనులు
ప్రేలఁగా బాహువులెత్తుకొని స్వర్గసభాద్వారమునందు నిలిచిరవ్వును నీబాహువులు రాక్షసులకు బెదరు
పుట్టించుటకై యెఱుఱిపుప్పువండలచే నలంకరింపఁబడి అంపములు గట్టినిలిపిన గోపురద్వారపు స్తంభము
లపై నుండెను. అట్టి నీభుజద్వయము ముక్తురక్షించుఁగాక. ఇచ్చట కడుపులోని ప్రేలని లెఱుఱిపూ
దండలుగాను గోళ్లు అంపములుగాను భుజములు తోరణస్తంభములుగాను వర్ణితములు. అలం. నిదర్శన
చ. దనుజులలేంద్రద్రుతికరితామరసస్థితదానధారచే

ననిమిషదై న్యదుఃఖితమరహమునిమండలదృశ్యకశ్యపాం

గననయనాంబువుల్ గడిగి ర కంజభవాండము మోవ లీల మైఁ

బెనిచినదంభవామను మరేంద్రుని నిన్ను సమాశ్రయించెదన్.

110

అ దనుజ ధారచే - దనుజులలేంద్ర=దానవవంశశ్రేణునిచేతి - బలిచక్రవర్తిచేతి, దత్త= ఇ
య్యఁబడిన, కరతామరస=హస్తకులమునందు, స్థితి=ఉండిన, దానధారచే - కిచ్చినీటిధారచేత,
అనిమి. బువులు - అనిమిష=దెవతలయొక్క, దైన్య=పేదలకముచేత, దుఃఖిత=దుఃఖమునొందిన, మహా
మునిమండలదృశ్య=నిష్ఠమహావీరుండలమునందుఁ జూడఁదగిన, కశ్యపాంగన = కశ్యపమహామునిభార్య
యయిన యదితీయొక్క, నయనాంబువులు=కన్నీళ్లు, కడిగి=తుడిచి - ఆ మెదుఃఖముమార్చియునుట, కం
జభవాండము=బ్రహ్మాండము, మోవ=అనునట్లు, లీల=విలాసముగా - అనాయాసముగా, మై=దేహ
మును, పెనిచినదంభవామను - పెనిచిన=పెరుగునట్లుచేసిన, దంభవామనుక్=కపటప్రభావోద్భావని -
ఐందన చేయుటకై పొట్టివాడుగాఁబుట్టినవానిని, ఈ రేంద్రునిక్=ఇంద్రుని లేవ్వుండవనిని, నిన్=
నిన్ను, సమాశ్రయించెదన్=లేపుగా నాశ్రయించెదను.

తా బలిచక్రవర్తిచేతి మూడడుగులభూమి దానయుగాఁ బుచ్చుకొని బ్రహ్మాండమంతయు నాక్ర
మించినకపటవామనుని నింద్రునికీ దమ్ముడై యబలిరించుటచే మరేంద్రుండనెఱఁగినవానిని నిన్ను నే
నాశ్రయించెదను. (మునిమండలదృశ్య యొకకశ్యపాంగని యనుటవలన దానధార తీసికొన్నతొడనే
మునిమండలమువలెనుఁ లేరిగి నాడని పెరుగుటయొక్కవేగము స్ఫురించుచున్నది) అలం. పర్యా
యోక్తము

చ. తనద్రుగునంతరింగనలిర తానె వధించినపాపముల్ చెడి

మునిఁగెడు నా గుణోగ్రకీర్తముల్ మొనయంగ శమంతపంచ

మునఁ బితృతర్పణచ్చులన ర మున్నులు వెట్టుభవదృఙ్గాయుగం

బున కిదె వందనంబు భృగురపుంగవరూప విహంగవాహనా.

111

అ. భృగువుంగవరూప = భార్యవశ్రేణునిరూపముగల . పరశురామపతారమెత్తిన, విహంగవాహ
నా=పక్షివాహనండా - విష్ణుచేపుడా, తనది=తనవలన నైనది, అగునంతరిక్=అయినట్టిసంతానమును -
అనఁగా క్షత్రియుల నమోహమును, (పరమపురుషుడయిన విష్ణునిబాహువులవలన క్షత్రియులు పుట్టి

రని శ్రుతులుపలుకుచున్నవి గనుక నాపురుషోత్తముని యవతారమైన పరశురాముని బాహువులు తమని లగఁ బుట్టినట్లు త్రియులనమూహమును విధించెనని సంబంధము) కనలి = కోపించి, తానెకనినతానే, పధించిన పాపములు = చంపిన పాపములు, చెడఁగొనఁగలయుటకై, మునిగెడునాఁ = మునుఁగుయన్న దో యనునట్లుగా, గుఱోగ్రణములు-గుఱ = అల్లత్రాటియొంటిడిచేసెనన, ఊగఁభయంకరములయిన, కణములు = కాయలు-గట్టిపడిన స్పర్శసానములు, మొనయంగఁ = ముందటికిఁ మొగ్గఁగా, శమంతపంచకంబునఁ = శ్రుతియరక్తములచే సైదుమడుఁగులు గావించిన పుణ్యతీర్థములయందు, పితృతర్పణ చ్ఛలనఁ = తొడికిఁ దర్పణము చేయుట యనుమిగుఁచేత, మున్ముటవెట్టుభవదబ్బజాయంగంబునకుఁ - మున్ముటవెట్టు = మునుఁగునట్టి-స్నానముచేయునట్టి, భవితో = నీదైన, భుజాయంగంబునకుఁ = భుజముల జంటకు, ఇదె=ఇదిగో, విందనంబు=నమస్కారము ("వివచ్చితి" నీ సంపర్ధ్య స్వయం చేత్తు మసాంప తమ్" అను శ్లోకార్థ మిచ్చట చూచింపవలయును.)

తా పరశురామవతార మెత్తిన యోపురుషోత్తమా! శ్రుతియులు నీబాహువులవలన ఇవించినవార్ష గుటచే బాహుజాలనం బరగిదిగదా అట్లు తమవిడ్డలయిన రాజులను దామేదవీరపాపములొలఁగుట కై పితృతర్పణము చేయుట యనుమిగుఁచేత వింటినారి సోఁకి కాచిన కాయలు ముందటికిఁ మొగ్గఁజూ రాజరక్తములచే సైదుమడుఁగులై శమంతపంచక మనంబరగిన పుణ్యతీర్థములందు మునుఁగుయన్న నీ రెండు బాహువులకు నిదిగో మొగ్గుచు న్నాను. అలం. అపహ్నాచము.

మ పవిధారాపతిసంబు గైకొననియోప్పొలస్తువుమై సప్తధా తువులం కూలుపరిశ్రమంబునకు నుద్యోగించె నా సప్తసా లవిభేదం బొనరించి నిల్వక సలీలం జన్నయుష్మన్నరు జ్వనాస్త్రం బొనఁగూఁ సిరుల్ రఘుకులస్వామీ రమావల్లభా. 112

అ. రఘుకులస్వామీ = రఘువంశపురాణైన శ్రీరామా, రమావల్లభా = లక్ష్మీప్రియుఁడా, పవిధారాపతసంబు = విజ్ఞాయుధముమొక్కపాలును, కైకొనని యశ్వులస్తుమై = కైకొనని = లక్ష్మ్యముచే యని, అశ్వులస్తు = ప్రసిద్ధుఁడయిన రావణునియొక్క, మై = దేహముననుదలం, సప్తధాతువుల = వన అస్మక్కు మాంసము మేదస్సు అస్థి మజ్జ శుక్లము అనునట్టి సప్తధాతువులందును, (రోమములు ల్లి క్కు సూంసము అస్థి స్నాయువు మజ్జ పాణిము అనెడివి సప్తధాతువులని కొందఱు) తూలుపరిశ్రమంబునకుఁ = చొచ్చునట్టి యుద్ధానమునకు, ఉద్యోగించె = ప్రయత్నముచేసెనో, నాఁ = భుజునట్లు, సప్తసాలవిభేదంబు = సప్తసాల = ఏడు ఏ పెమ్మొకటయొక్క (పా. సప్తతాల = ఏడుతాళి నెట్లయొక్క), విభేదంబు = తెగనఱువటను, ఒకరించి = చేసి నిల్వక = అంతటితో నిలువక, సలీలం = విలాసముతో - ఆట్లాట వలెనట, చిన్న స్త్రీంబు = చిన్న = భూమిలోనికిఁ దూఱిపోయిన, యుష్మత్ = నీదైన మరుజ్జవన = వాయువేగమువంటి వేగముగల, అస్త్రంబు = బాణము, (నాకు) సిరులు = సంపదలు, ఒన్నుకో = ఇచ్చుఁగాక.

తా. రఘురామఁడవై యవతరించిన యోలక్ష్మీవల్లభా! విజ్ఞాయుధముదెబ్బను లక్ష్మ్యముచేయని భావణునిదేహమునందుఁజొచ్చి పనాదులైన యేడుధాతువులను భేదించుపనికి నలవాటుచేసికొననో యను నట్లు సప్తసాలములనుభేదించి యంతటితో నిలువక భూమిలోకి దూఱిపోయిన నీమడిగల బాణము నాకుఁ గలుమునిచ్చుఁగాక (మిక్కిలి కష్టసాధ్యకారయొకపని చేయవలసియున్నయెడల మునుముట్ట నట్టి

పనుల నభ్యాసమునేయట్లు స్వాభావికము' రావలెననిదేహము వజ్రపుదెబ్బనుగూడ లక్ష్యమునేయనంత యతిశయముగటచే నందలి యేడుభాత్యవులను దూఱుట కష్టసాధ్యమగును గాన నెదులకై మునుముట్ట నభ్యాసముచేయుచున్నచో యనునట్లు కేసుసాలయలఁ దూకినచ్చినదని భావము.) అంతః ఉత్పత్తిగ

క. పెరుగుప్రలంబునివీపునఁ, గరివైహరివ్రాలె విశదశకాంతి నిలిచి త

త్కరణం బొరాటముగాఁ, బరిమార్చిననీదుబలిమిఁ శ్ర బ్రణుతింతు హరి. 118

అ. హరి=ఓవిష్ణుఁడా, పెరుగుప్రలంబునివీపునకొ - పెరుగు = పొడుగుగానెదుగుచున్న, ప్రలంబుని=ప్రలంబానురునియొక్క, వీరపునకొ=వీరపునందు, కరివై=ఏనుఁగుమోద, హరివోలె=సింహమువలె, విశదశకాంతి = తెల్లనిచెలుగుతో, నిలిచి=నిలువఁబడి, తత్కరణంబు=వానిశరీరము, ఆరాటము=పరితాపముపొందినది, కాకొ = కాఁగా, పరిమార్చిన నీదుబలిమి = పరిమార్చిన=చంపిన, నీదుబలిమి=(బలరాముఁడవైన) నీబలును, ప్రణుతింతు = స్తోత్రముచేసెదను-బలరామవతార మెత్తి ప్రలంబానురుని సంతోషించినవారి! నిన్ను బొగడెదననుట ఆలం కృతము

తే కొలుతుఁదాదృగ్భవద్బాహుకులిశయస్త్రి, నెద్దిగిరివ్రాలె గమపులోశవృద్ధిబొందఁ బశి రాకాసిదేహంబుక మొగపుముత్య, మయ్యెముంఁగామురారి రంగ్గమురారి.

అ. మరారి = మరాఠునకుఁగ్రువైన కృష్ణ, ఎద్ది=ఏబాహువు, విదుపులో = గర్భమునందు, వృద్ధిబొందకొ = పెరుగఁగా, రాకాసిదేహంబు = కేశియనురాక్షసునియొక్కశరీరము, గిరివోలె = కొండపై నే, పశి=విచ్చి, ముంఁగామురారి = ముంతేరికడియనునందు, (పా. ముంఁగెమురారి) మొగపుముత్యము = ముఖభాగమునందలిముత్యము, రంగ్గ = రిప్పగా, అయ్యె = అయ్యెనో, తాదృ. యస్త్రి = తాదృక్ = అటువంటి, భవత్ = నీదైన, బాహు = భుజమనెడి, కులిశయస్త్రి = వజ్రాయుధదండమును, కొలుతుకొ = సేవించెదను.

తా. కొండపంటి కేశియనురాక్షసునివోటిలోఁ జేయి మార్చి కడుపునందుఁ జక్కఁగాఁ జొప్పించి పెంచి వానిపొట్టపగిల్చి చుట్టితివి. అట్లు వానికడుపులోఁ బెరిగి వానిపొట్టపగిల్చిన ఎజ్జాయుధము నుబోలిన నీబాహువును నేనుసేవించెదను (ఇది బుద్ధావతారమని గ్రహింపవలెను.) ఆలం రూపకము.

క. కృతయుగ మేతేర నలం, కృత్తికై కాశ్చీరపంకశమిడి యలుకుక్రియకొ

క్షీతియెల్ల మ్లేచ్ఛరక్త, పుత్రముగఁ గావించురౌతుఁ శ్ర బాగడెద నిన్నున్. 119

అ. కృతయుగము, ఏతేరకొ = రాఁగా, ఆలంకృత్తికై = భూమియొక్క యలంకారమునకై, కాశ్చీరపంకము = కంఠముపువ్వుచేర్చికలిపిన పలుచనిగండపునీరు, ఇడి = పెట్టి, అలుకుక్రియకొ = అలుకునట్టివిధమున, క్షీతియెల్లకొ = భూమియంతయు. మ్లేచ్ఛరక్తపుత్రముగకొ = మ్లేచ్ఛ = గోమాంసభక్షకులును దురౌచారులునైన నీవజాతిజనులయొక్క, రక్త = నెత్తుటిచేత, పుత్రముగకొ = తడిసినది యగునట్లుగా, కావించురౌతుకొ = చేయునట్టిగుఱ్ఱము నెక్కి యుద్ధము చేసెడి యుంటయిన, నిన్నుకొ = నిన్ను, పొగడెదను

తా. కలియుగము కడచి కృతయుగము విచ్చుపమయమునందు ధర్మప్రపరనమునకు నాధారమైనయాయుగము రాకడవనలంకారముగా నుండుటకై కంఠముపువ్వు కలిపిన మంచిగంటిపునీరుకల

యమిగాఁడేని యలికినట్లు కల్పింపఁబడుతో నధర్మప్రవర్తకులయిన మేయ్యల్ శాస్త్ర సంహరించి భూమం
డలమును వాక్కితేత్తుటచేతఁ దడువఁగల్గుఁజువు కాతఁయింక యోహా! నిన్నుఁ బొగడెదను అలం హాపము.

వఁ అని ప్రస్తుతించినం బ్రసన్నుండఁబు పాంచజన్యధరుండు వాత్సల్యంబున వత్సా
వరంబు వేఁడు మనుటయుం బ్రసాదం జేచి స్వారోచిషుం డిట్లనియె. 116

అ. అని, ప్రస్తుతింపఁగ = పొగడఁగా, పాంచజన్యధరుండు = పాంచజన్య మనెడి శంఖమును
దాల్చిన విష్ణుదేవుడు, ప్రసన్నుండై = అనుగ్రహించినవాఁడై, వాత్సల్యంబునకే = ప్రేమతో, వత్సా =
బిడ్డా - చిన్నవాఁడా, వరంబువేఁడుము = నీకువలసినవరము నడుగుము, అనుటయుం = అనఁగా, ప్రసా
దంబు = మోమునుగొనఁగ, అని, స్వారోచిషుండు = స్వరోచిషాడుకు, ఇట్లనియె = ఇట్లుపలికెను.

క దేవ భవద్దాన్యసుఖం, బే వేఁడెద దయకుఁ దగుదురనే సాలోక్యం

బీవే యితరము లొల్లఁ, నాపుడు నాతినికే బద్ధనాభం డనియెన్. 117

అ. దేవ = దేవా, భవద్దాన్యసుఖంబు = నీ నేకువలసి సౌఖ్యమును, వేఁ = వేను, వేఁడెదఁక =
కోరెదను, దయకుఁ = నీకరుణకు, తగుదురే = తగినవాఁడనై నపక్షమున, సాలోక్యంబు = సమావహా
కత్వము - నీలోకమునందు నీ చేసిన నునికననుట, ఈవే = ఇయ్యవయ్యా, ఇతితరులు = అంతకుం బెజేరియి
నవానిని, ఇట్ల = నేన పేక్షింపను, నాపుడు = అనఁగా, అతినికే = ఆస్వారోచిషునికు, పద్దనాభం
డు = బిడ్డపు, అనియె = ఇట్లుపలికెను

క. సాలోక్యముఁ దుది నిచ్చెద, నేలు మిల ద్వితియమనువ రే వీ వై నయధ

రాలోలబుద్ధిఁ దిరముగ, వేలుపులకుఁ దపసులకును రే విధికిఁ బ్రియముగాన్. 118

అ సాలోక్యము = సాలోచిషమానలోకత్వమును, తుది = కడపట, ఇచ్చెదఁ = నీకునిచ్చెదను.
ప్రభు) ఈవు = నీవు, ద్వితియమనువరై, నయ. బుద్ధి - నయ = నీతియందును, ధర్మ = పుణ్యమునందు
ను, ఆలోల = ఆసక్తమయిన, బుద్ధి = బుద్ధితో, తిరముగ = స్థిరముగా - చలనములేకుండునట్లు, వేలు
పులకుఁ = దేవతలకును, తపసులకుఁ = తపస్సు చేసికొనెడి ఋషులకును, విధికిఁ = స్పష్టికర్తయైన బ్రహ్మ
కును, ప్రియముగా = ఇష్టముగా, ఇల = భూమిని, ఏలుము = నీవుపాలింపుము - నీవిష్టుడు రెండవమ
నువై విద్యారంభధర్మములతప్పక వ్యాయమున భూమినిపాలింపుము తుదనునీకు సాలోక్యము క్రినిచ్చెదను.

చ అని మహిమఁ మనుత్వమున రే కాతనిఁ బట్టము గట్టి పద్మలో

చనుండు విరించితర్వముఖనరవసుపర్వులతో నదృశ్యుఁడై

చనియై నిజాలయంబునకు రే శాస్త్రవినిశ్చయయుక్తి దండపా

లనముల నవ్వెభుండుఁ బ్రజలం బ్రజల ట్లరసెం గృహమతిన్ 119

అ. అని = ఇట్లుపలికి, పద్మలోచనుండు = కమలములనంటికన్నులుగలవాఁడైన విష్ణుదేవుడు, మహి
మఁ = మనతతో, మనుత్వమునతో = మనుభావమునకు - మనుప్రభుత్వమునకు, అతిని = ఆస్వారోచిషునిని,
పట్టముగట్టి = పట్టాభిషిక్తునిగావించి, విరించి...లతో = విరించి = బ్రహ్మ, శర్వ = శివుండు, ముఖ = మొద
లుగాఁగల, నర్వ = నమస్తమన, సుపర్వులతో = దేవతలతోడను, అదృశ్యుఁడై = కానరానివాఁడై, ని
జాలయంబునకు = తనయంటిక - వైకుంఠమనకుననుట, చనియై = పోయెను, అగ్నిభంధును = ఆస్వా

రోచిషమనువును, శాస్త్రోచితవిశ్వాసముతో = శాస్త్రోచితవిశ్వాసముతో గూడుకొనునట్లు - ధర్మశాస్త్రోచితవిశ్వాసముచొప్పున, దండపాలనముల - దండ = దుష్టులను దండించుటచేతను, పాలనముల = శిక్షలను రక్షించుటచేతను, ప్రజలతో = జనులను, ప్రజలట్లు = తనబిడ్డలవలెనే, కృపామయుడి దయాతోడి బుద్ధితో, ఆరణ్యో = నీలను.

తా. అనిచెప్పి స్వారోచిషుని మనుత్వమునకుఁ బట్టాభిషిక్తుఁడేసి సకలదేవతలతోడను విష్ణుదేవుడు అంతర్హితఁడయ్యెను. అంతట స్వారోచిషుడును మనుష్యుని ధర్మముతోప్పక రాజనీతి ననుసరించి దుష్టశిక్షణ శిష్టరక్షణములు చేయుచుఁ బ్రజలయందు మిక్కిలి కరుణగలవాఁడై భూమి నేలను. ఆలం. ఉపమ.

సీ. వానలు సరవితో రీ వర్షించె సన్దముల్, వేల్లఁ గొల్పుగ విష్ణువీఁగి వండె
నారోగ్యపుత్రపాత్రైశ్వర్యవంతులై, బ్రదికిరి నూతేంద్రులై బంచజనులు
పూవుబోడులు పతిదేవతలై రగ్ని, భయతన్మరవాధిని భయము లడఁగె
ఫలపయఃకుసుమాదీరబహుపదార్థంబులు, రసగంధసామగ్రి నెనక మెనఁగె
నీత్యుప్రద్రవమృత్యురాశీహత్యయుక్తి, ధరఁ బ్రజాపృథ్వి తామరతంప మయ్యె
స్వాయవధమునస్వారోచిషాఖ్యమనువు, శ్రీలఁ బెంపొందిపాలించురకాలమునను.

అ. స్వారోచిషాఖ్యమనువు = స్వారోచిషుఁ డను పేరుగలయారెండవపునువు, శ్రీలఁ = కలుముల చేత, పెంపొంది = వర్షిల్లి, స్వాయవధమున = స్వాయమార్గముచేత, పాలించు కాలమున = నీలునప్పుడు, ధరఁ = భూమియందు, వానలు, సరవితో = క్రమముతో - అదనుదప్పక, వర్షించె = కురిసెను, సన్దములు = పైలులు, వేల్లఁ = వేళ్లయందునయితము, కొల్పుగ = ధాన్యముగలవిగా, విష్ణువీఁగి = మిక్కిలి నిక్కి - చాలఁబొడుగుగాఁగెడి, పండె = ఫలించెను, పంచజనులు = మనుష్యులు, ఆరోగ్య... పంతులై - ఆరోగ్య = రోగములేమయును, పుత్రు = కొడుకులును, పాత్రు = మనుషులును, ష్వర్యవంతులై = ధనముకలిమియునుగలవారై, నూతేంద్రులు = పురుషాయుఃప్రమాణమైన నూలునంబెత్తెనరుములును, బ్రదికిరి = జీవించిరి, పూవుబోడులు = స్త్రీలు, పతిదేవతలై = మగఁడే దేవుఁడుగానెంచి వర్తించువారైరి అగ్ని... ములు - అగ్ని భయ = నిష్కవలని భయమును - ఇంద్రుగాలిపోవుట మొదలుగాఁగలబాధలు కలుగుననుభయమును, తన్మర = దొంగలవలనివియు, వ్యాధి = రోగములవలనివియునైన, భయములు = వెఱపులును - దొంగలుదొంగులు రోగములుబాధించుట లోనగునుప్రవములును, అడఁగె = అణఁగెను - లేకపోయెను. ఫల... బులు - ఫల = పండ్లు, పయః = పాలు, కుసుమ = పువ్వులు, ఆది = మొదలుగాఁగల, బహుపదార్థంబులు = పలువస్తువులు, రసగంధసామగ్రి - రస = తీపు మొదలయిన మృద్రసములయొక్కయు, గంధ = పరిమళముయొక్కయు, సామగ్రి = సమగ్రతచేత - పరిపూర్తిచేత, ఎనక మెనఁగె = మిక్కిలి యతిశయించెను, ఈత్యు. యుక్తి - ఈతి = అతిపుష్టిమొనరైన (యాణువిధముగల), ఉపద్రవ = బాధలను, మృత్యు = అకాలమునందలిచావులును, రాహిత్య = లేకపోవుటతోడి, యుక్తి = కూడిక చేత - ఈతిబాధలును అపమృత్యుబాధలును లేకుండునట్లునుట, ప్రజాపృథ్వి - ప్రజా = జనులయొక్క, అభివృద్ధి = పెంపు, తామరతంపము = తామరయల్లకొన్నట్టు అల్లకొనునది, (పా. తామరతంపర) అయ్యె = అయెను.

తా. స్వారోచిషపునువు భూమి నేలునప్పుడు కాలవర్షములలిప్పక కురియుచుండెను. పైలులు పక్కఁగాఁగెడి సమృద్ధిగాఁబండెను, మనుష్యులు కొడుకులతోను మనుషులతోను ధీనధాన్యసంప

న్నులై నూతేండ్లును జీవించుచుండెరి అగ్నిజలని భయమును నోంగలపనిభయమును లేకయుండెను. న్యాధులు లేవయ్యెను. దేవవంతులను అయినపండ్లును యచికరమునపాలును పరిమళము మించినపువ్వులును సమృద్ధముగాఁ గలయుండెను. ఈతిబాధలులేకయు, అపమృత్యువులులేకయుఁ దామరతీగఁ యల్లుకొనుటకు బంధుత్వములచేత నల్లుకొని ప్రజలు పట్టిలిరి. అలంకృతదాత్రము.

క. కోరిక నీస్వారోచిషు, చారిత్రము వినిన వ్రాయఁ ర జదివిన ధనధా
స్వారోగ్యపుత్రవంతులు, నై రూఢిగఁ గండ్లు పిదప ర నమరత్వంబున్. 121

అ. ఈస్వారోచిషుచారిత్రము = ఈస్వారోచిషమనువుయొక్క చరిత్రమును, కోరిక = అభిలాషతో, వినున = (జనులవారని) విన్నను, వ్రాయ = వ్రాసినను, చదివిన = క్రమముగాఁ జదివినను, ధన.. వంతులనై - ధన = విత్తమును, ధాన్య = కొలుచును, ఆరోగ్య = వ్యాధిలేమియును, పుత్రవంతులనై = కొడుకులును గలవారై, పిదప = తరువాత, రూఢిగ = నిశ్చయముగా, అమరత్వంబు = దేవత్వమును, కండ్లు = పొందుదురు.

తే. అని మృకండుతనూభవుఁ ర డనుఁగుశిష్యుఁ
డై సక్రోష్టికి వినిపించినట్టియాక
థానుధాధార నించిరి దయజలిర్ప
జై మినిశ్రుతిపుటముల ర శకునివరులు. 122

అ. అని = ఇట్లని, మృకండుతనూభవుఁడు = మార్కండేయుడు, అనుఁగుశిష్యుఁడు = ప్రియశిష్యుఁడు, దశక్రోష్టికి = దశక్రోష్టి యనునతనికి, వినిపించినట్టి = వినికిచేసిన - చెప్పిన, ఈకథానుధాధార = అమృతధారపరి నింపుప్రట్టిగ్రామనట్టియాకథను, శకునివరులు = పక్షిశ్రేణులు, దయజలిర్ప = కరుణయతీతయింపఁగా, జై మినిశ్రుతిపుటముల = జై మినిమునీశ్వరునికర్తవ్యములయందు, నించిరి = నిండించిరి - పూర్వకాలమునందు మార్కండేయుమహాముని తనశిష్యుడైనక్రోష్టియనుమునికి జెప్పినయాపుణ్యకథనుటకులు జై మినిమునీశ్వరునికి జెప్పెను అలం. రూపకము

శా. వ్యాయామస్థిరసంధిబంధ కటకారధ్యక్షానుగత్యోగిభృ
త్కాయగ్రావభిదావిధాభిదురదోఃఖడ్గాగ్ర యుగ్రాచల
జ్వాలయఃకీర్తిభరప్రపంచ పరపంచారామరామామలే
గేయామేయజయాంక పంకజదృగంతగీకారధీరాకృతీ. 123

అ వ్యాయామ బంధ - వ్యాయామ = సాముచేతి, స్థిర = నిలకడవొందిన - దృఢపడిన, సంధిబంధ = అపయములుకీర్ణచేరిగలవాఁడా, కటకా . ఖడ్గాగ్ర - కటక = కటకమనెడిపట్టణముయొక్క, అధ్యక్ష = అధిపతియందుగఁ జపతిరాజును, అనుగ = అనుచరించినిర్తించువారైన, యోగిభృత్ = రాజులయొక్క, కాయ = దేహముల నెడి, గ్రావ = కొండలయొక్క, భిదా = భదనరూపమైన, విధా = వ్యాపారమునందు, భిదుర = ఇత్రాయుధమైన, దోఃఖడ్గాగ్ర = చేతికత్తి మొనగలవాఁడా, ఉగ్రా .. ప్రపంచ - ఉగ్రాచల = శివునికొండయైనకైలాసపుకంటెను, జ్వాలయః = శ్రేష్ఠతరమైన, కీర్తిభర = కీర్త్యతిశయముతోఁగూడిన, ప్రపంచ = లోకముగలవాఁడా - లోకమునందెల్లయెడల వ్యాపించిపర్యవసానమైనకీర్తిగలవాఁడా యనుట, పర.. జ

యాంక - పర = శ్రేష్ఠ మైశ్వ, పంచారామ = అమరావతి కొమారామ భీమారామ క్షీరారామ వానారామ
ముల నెడిపించారామములతో గూడిన దేశమునందలి, రామానుజుని స్త్రీలన్నియులచేత, గేయైక్ ద్వింశత
గీత, అమేయ = మేర లేని, జయాంక = గెలుపుచిన్నెలుగలవాడ, పంకజ = కృతీ-పరికరవృత్ = తా
మరచేసిన పరికరములుగల (అందగ తెలెన స్త్రీ)లయొక్క, అంగీకార = సమ్మతిగల, భరి = న్యులల
మైన - సుందరమైన, ఆకృతీ = ఆకారముగలవాడ.

తా. అపయవనంధులు గట్టిపడునట్లు సాముచేసినవాడవును, గజపతిరాజుతో కేరళ శక్తి
లదేహములను ప్రజ్ఞాయుధము కొండలను భేదించినట్లు భేదింపఁబడినది త్వని కేరళ బట్టినివాడవును, కం
డికొండవలె దెల్లగా వెలుగునట్టి ద్వింశతమునం దెల్లయెడలను వ్యాపింపగా వట్టి వాడవును, సు
చారామ దేశమును గెలిచి విజయచేసికొని యందలి స్త్రీలచేతను గనియడఁబడినవాడవును, స్త్రీలను చుట్ట
వారమైనచక్కదనము గలవాడవు నైన కృష్ణరాయ (ఇది కృతిపతికి సంభాషణ.) అలం
కాపకము.

క. కాంతా లతాంతరయే, కాంతికథక్తిప్రత్యోషితాంభోధిమతా
కాంతా ప్రతాపరవిశి, కాంతాయితవిమతస్వపితీ కాంతావ్యానయా. 124

అ. కాంతా = సుందరులైన స్త్రీలకు, లతాంతర = పువ్వుబాణుడ, కాంతికి కాంతా = వి
కాంతిక = నిరతిశయమైన, భక్తి = సేవచేత, ప్రత్యోషిత = చక్కగా సంగీతముచేయుచు, అంభోధి
మతా కాంతా = బట్టి వాయునడచినవస్తువుగలవాడ, ప్రతాపరవి. వ్యానయా - ప్రతాప = శక్తిలము
లవలన చేజన్పినది, రవి = సూర్యునిచేత, శశికాంతాయిత = చంద్రకాంతపునులునది నగుచున్న, విమల
స్వపతి = శత్రురాజులయొక్క, కాంతా = స్త్రీలయొక్క, వ్యానయా = మనస్సులవాడ.

తా. స్త్రీలకు మోహము పుట్టించుటయందు ముగ్ధుడవును, విష్ణుపురుషుతో మెట్టుటయం
దుం బరమభక్తుడవును, చంద్రకాంతనులును వికాసహనములగుగా శేయుచున్న మార్గమున శత్రు
వులభార్యలను నమ్మనివాడను నణచివేయునట్టి ప్రతాపము గలవాడవునని కృష్ణరాయ.

వనమయూరము. రాజపరమేశ ఘోరరాజుల పుల్లం

భోజముఖ భోజముఖ భూపవిపులాంసో

త్రేజితధరాధరణదీక్షితభుజా ని

రావ్యజభయదాజివిజితారిస్సపరాజీ.

125

అ. రాజపరమేశ = రాజపరమేశ్వరుడను విరుదాంకి ముగలవాడ, ఘోరరాజులు = అపార
యిన శేషునిబలమునుబోలినబలముగలవాడ, పుల్లం = ముఖ = కడివించినరామరిలను చావినలగుము
గలవాడ, భోజ . భుజా = భోజముఖ = భోజరామరలైన, భూప = భూపతిలయొక్క, విపుల = వి
శాలములయిన, అంస = మూపులచేత, త్రేజిత = వెలుగు పెట్టుబడిన, ధరా = భూమి, భరణ = భరిం
చుటయందు, దీక్షిత = దీక్షపడించిన, భుజా = వాహువులకలవాడ, నిర్వాగ్ధ = .. రాజ - నిర్వాగ్ధుడ
కారణములేని, భయద = తెలిపునిచ్చునట్టి, ఆజ = యుద్ధములందు, విదతి = సంయమమున, అరిష్టప = శత్రు
రాజులయొక్క, రాజ = పరిక్షిగలవాడ.

తా. రాజపరమేశ్వరవిరుదాంకపరిగలవాడవును, ఆదిశేషునివలె బలవంతుడవును, విరిసినతామరపువ్వువలె మనోహరమైనవిశ్వానముగల ముఖము గలవాడవును, భోజుడు మొదలైనరాజులచేసే లబధిని భూమిలోలము నేలువాడవును, భయంకరమైనయుద్ధములందు శత్రువులను జయించి ఐశ్వర్యమును వాడవు నైన కృష్ణదేవరాయా.

గద్యము. శ్రీమదంధ్రకవితాపితామహసర్వతోముఖాంకి పంకజాక్షపాదాంబుజాధీనమానసేందిందిర సందవరపురవంశోత్తంస శరణోపతాపసప్రసాదాసాదిత చతుర్విధకవితామల్లి కాలసానిచొక్కయామాత్యపుత్ర పెద్దనార్యప్రణీతం బయిన స్వాగ్ధోచిషమనుసంభవం బనుమహాప్రబంధంబునందు సర్వంబును షష్ఠాశ్వాసము.

ఈగద్యమున కర్థము ప్రథమాశ్వాసగద్యమునకుంబోలె నెఱుంగునది.

శుద్ధపత్రము.

వీరికయంధు 18 - వ శుభము మొదటిబంతిలో 'జాంటింగ' యగుటకు 'తేటి' యనియు, మనుచరిత్రమున 29 - వ పుట. 58 - వ పద్యము నర్థమున 'పగటిలో' బదునాఱుగడియలకు మీఁదిముహూర్తము కుతప మనబడును' అనుటకు 'పగటిలో' బదునాలుగు గడియలకు మీఁదిముహూర్తము కుతప మనబడును' అనియును దిద్దుకొనవలయును,